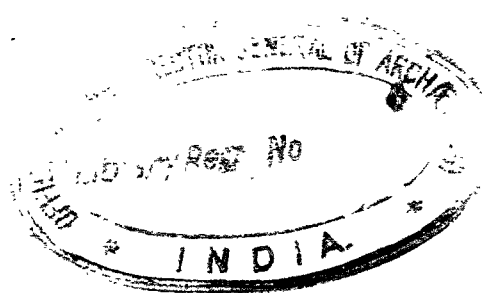
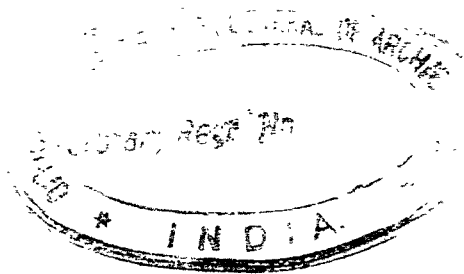

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

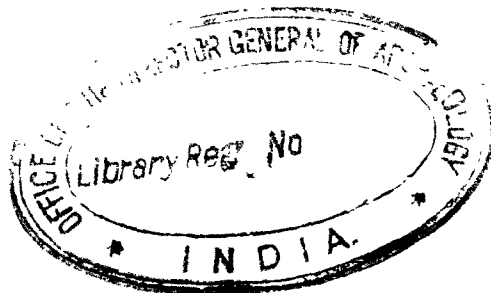
CALL No. 572.05 | Bij
26744

D.G A. 79.

BIJDRAGEN
TOT DE
TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE
VAN
NEDERLANDSCH-INDIË.

BIJDRAGEN

TOT DE

TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE

VAN

NEDERLANDSCH-INDIË,

UITGEGEVEN DOOR HET

KONINKLIJK INSTITUUT VOOR DE TAAL-, LAND- EN
VOLKENKUNDE VAN NEDERLANDSCH-INDIË.

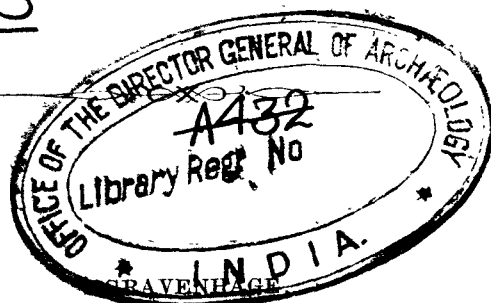
26744

ZEVENDE VOLGREEKS. — VIJFDE DEEL.

(DEEL LIX DER GEHEELE REEKS.)

572.05

Bij

MARTINUS NIJHOFF,
1906.

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No. 26744

Date 24.5.53

Call No. 512.05

ij

I N H O U D.

	Bladzijde.
In Memoriam. Dr. J. L. A. BRANDES (Met portret), door Prof. Dr. H. KERN	1
In Memoriam. Prof. Dr. GEORGE KAREL NIEMANN, door Prof. C. POENSEN	7
De Toetoeer Monjèh op Lombok, door J. C. VAN EERDE . .	17
Praboe Dewa Soekma of Petroek als vorst (uit de Wajang orang). Javaansche tekst met Hollandsche vertaling, door W. MEIJER RANNEFT (met 12 platen)	111
De Chinéesche naam Ts'e-ts'un voor Grèsik, door G. P. ROUFFAER	178
De koopman, die tegen zijn moeder misdreef. Een op den Boro Boedoer afgebeeld Jātaka, door Prof. Dr. J. P. SPEIJER	181
Bijdrage tot de kennis van den Godsdienst der Dajaks van Landak en Tajan, door M. C. SCHADÉE, Controleur bij het Binnen- landsch Bestuur. (Vervolg van deel LVIII, blz. 513). .	207, 616
Bijdragen tot de Spraakkunst van het Oudjavaansch, door Prof. Dr. H. KERN	229
Over de eind-medeklinkers in het Rottineesch en Timoreesch, door Mr. Dr. J. C. G. JONKER	263
Sanskrit Kirti, door Dr. J. PH. VOGEL	344
De Hindostansche oorsprong van het „Negenvoudig” Sultans- zegel van Atjeh, aangetoond o. a. door een merkwaardig Hindostansch schilderijtje van ca. 1700. Tevens onder her- kenning eener teekening van Rembrandt. (Met 4 platen) door G. P. ROUFFAER	349
’T Lēmēs in ’t Soendaasch (met voorwoord en woordenlijst) door R. A. KERN	385

Karo'sche Taalstudien, door M. JOUSTRA, zendeling van het Nederlandsch Zendelinggenootschap	562
Toekang Sadap, Eene bijdrage tot het leerstuk dat planten be- zielde wezens zijn, door C. M. PLEIJTE	591
Het landschap Laikang door J. TIDEMAN, Controleur B.B. . .	648
Woordenlijst van het Sentanisch (Sentani-meer) naar de blanco lijst van HOLLE, door P. E. MOOLENBURGH, Controleur B.B. .	658

NOTULEN VAN DE ALGEMEENE EN
BESTUURSVERGADERINGEN.

	Bladzijde.
Bestuursvergadering van 17 Juni 1905	III
Bestuursvergadering van 16 September 1905	V
Bestuursvergadering van 21 October 1905	VIII
Bestuursvergadering van 18 November 1905	XI
Bestuursvergadering van 16 December 1905.	XIII
Bestuursvergadering van 20 Januari 1906	XV
Jaarverslag over 1905	XVIII
Algemeene Vergadering van 17 Februari 1906	XXI
Bestuursvergadering van 17 Februari 1906	XXIII
Bestuursvergadering van 17 Maart 1906	XXV
Bestuursvergadering van 21 April 1906	XXVIII
Bestuursvergadering van 19 Mei 1906	XXX

IN MEMORIAM

DR J. L. A. BRANDES.

In de volle kracht van den mannelijken leeftijd is de groote geleerde, aan wiens nagedachtenis de volgende regels gewijd zijn, ontruikt aan de wetenschap, welke zooveel aan hem verplicht was en nog zooveel te verwachten had van zijn veelomvattende kennis, rusteloze werkzaamheid en fijnen speurzin. Het is waarlijk geen overdrijving, wanneer men zegt dat voor de taal- en oudheidkunde van den Indischen Archipel in 't algemeen en van Java in 't bijzonder, de dood van BRANDES een onherstelbaar verlies is, in dien zin, dat er jaren zullen voorbijgaan vóórdát jongere krachten waardig in zijne voetstappen zullen kunnen treden.

JAN LAURENS ANDRIES BRANDES werd 13 Januari 1857 geboren te Rotterdam, waar zijn vader Luthersch predikant was. Met het voor-nemen de loopbaan zijns vaders te volgen, begon hij zijne academische studiën te Amsterdam als student in de godgeleerdheid en legde hij de vereischte examens met goed gevolg af, zoodat hij den graad van doctorandus in de theologie verwierf. Doch toen kwam er omkeer in zijn levensplan, omdat hij voor zich het uitzicht geopend zag op een werkkring, waarin hij zich geheel wijden kon aan linguïstiek en letterkunde, vakken die hem altoos meer aangetrokken hadden dan de zuiver theologische. Door de nieuwe wet op 't Hooger Onderwijs werd namelijk, gelijk men weet, een Doctoraat in de taal- en letterkunde van den Indischen Archipel ingesteld. Zonder aarzelen besloot BRANDES zich voor dat doctoraat te bekwamen en begaf hij zich naar Leiden, want alleen daar werden alle vakken, die de Wet voor de studenten in de taal- en letterkunde van den Indischen Archipel voorschreef, onderwezen.

In 1884 verwierf BRANDES den Doctorgraad na verdediging van zijn proefschrift, getiteld *„Bijdrage tot de vergelijkende klankleer der Westersche Afdeeling van de Maleisch-Polynesische taalfamilie“*. Het hoofdonderwerp, of wil men: 't middelpunt van de dissertatie, is de behandeling van een door VAN DER TUUK ontdekte klankwet, die door BRANDES met overvloed van bewijzen uit schier alle talen van de Westersche Afdeeling der Maleisch-Polynesische taalfamilie wordt gestaafd. Wat hij ons geeft, is om zoo te zeggen de geschiedenis van één enkele letter, een geschiedenis zonder welke het taalvergelijkend onderzoek op menig punt in 't onzekere zou rondtasten. Behalve hetgeen rechtstreeks betrekking heeft op de bedoelde klankwet, bevat het proefschrift de aanduiding van de belangrijke ontdekking dat er een kenmerkend onderscheid is tusschen de Westelijke en de Oostelijke groep der talen van den Indischen Archipel ten opzichte van de genitiefconstructie. Uit het geheele geschrift is het duidelijk in welke richting zich de studiën van den jongen geleerde bewogen, en tevens kan men er uit zien hoe hij, in zijn loffelijk streven naar volledigheid, met zeldzamen speurzin allerlei materiaal had weten op te sporen en te pas te brengen.

Niet lang na zijne promotie vertrok BRANDES naar Indië en werd hij benoemd tot ambtenaar voor de beoefening der Indische talen. Dat hij voor deze taak ten volle berekend was, kon reeds blijken uit zijn proefschrift en is door hetgeen hij voor de vergelijkende taalstudie tot zijn dood gedaan heeft, ook verder gebleken. Maar de kring zijner kundigheden reikte verder. Reeds te Leiden had hij zich met de borst toegelegd op de studie van 't Oudjavaansch, dat toen nog in de windselen lag, en van de Indische epigrafie. De rijke verzameling van inscripties op koper en steen, alsook van Oudjavaansche HSS. in 't Bataviaasch Museum, die bij gebreke van een deskundige ongebruikt bleef, wachtte slechts op een bekwaam onderzoeker, toegerust met de noodige kennis, om nut te stichten. Terecht begreep de Regeering dat BRANDES de man was om dat materiaal te onderzoeken, en zoo kreeg hij de opdracht daartoe. De uitkomsten van 't door hem ingestelde lastige, tijdroovend onderzoek verschenen in 1887 als *„Aanteekeningen omtrent de op verschillende voorwerpen voorkomende inscripties en een voorloopige inventaris der beschreven steenen“*, als bijvoegsel tot den *„Catalogus der Archeologische*

Verzameling van het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen, door W. P. Groeneveldt.

De Aanteekeningen over beschreven steenen leverden het bewijs dat BRANDES met zijn gewone grondigheid oudheidkundige vraagstukken wist te behandelen. Nu kan men de Javaansche oudheidkunde niet met vrucht beoefenen, tenzij men ook de geschiedkundige gegevens raadpleegt, en die gegevens moet men niet alleen uit volkomen betrouwbare, authentieke oorkonden putten, maar ook uit tal van Javaansche kronieken, waarvan met de uiterste behoedzaamheid en de noodige kritiek gebruik moet gemaakt worden. BRANDES deed nooit iets ten halve, en was daarbij een meester in 't opsporen, verzamelen en schiften van studiemateriaal. Door jaren lang voortgezette nasporingen verwierf hij zich zoo'n ruime en diepgaande kennis van de Javaansche, vooral oudere, geschiedenis en hare bronnen als niemand vóór hem. Als de kroon op zijn werkzaamheid in deze richting kan men beschouwen zijn uitgave van de *„Pararaton (Ken Arok) of het Boek der Koningen van Tumapël en van Madjapahit“*, waarvan Dr. VAN RONKEL¹ terecht zegt, dat het is „een meesterstuk van tekstuitgave en commentatie; in de Aanteekeningen is een schat van geleerdheid nedergelegd, die elken beoefenaar van de Javaansche zoowel als van de Maleische litteratuur van het grootste nut is.“

Ook litterair-historische stoffen wist BRANDES met talent te behandelen. Vooral de Dwerghert-verhalen uit den Archipel, zoowel de Javaansche als de Maleische en dezelfde verhalen buiten den Archipel, hebben hem aanleiding gegeven tot het schrijven van verschillende opstellen. Van groote belezenheid getuigt het artikel *„Iets over het Papegaai-boek, zooals het bij de Maleiers voorkomt“*, alsook *„Nadere opmerkingen over de Maleische bewerkingen van de geschiedenis der tien Vizieren“*; een proeve van kritische behandeling levert het opstel over *„Het Damar Wulan verhaal in Lakonvorm.“*

Alhoewel de taalkundige en zakelijke verklaring van Oud-, Middel- en Nieuw-javaansche teksten hoe langer zoo meer den tijd van BRANDES in beslag nam — een gansche reeks van grootere en kleinere opstellen legt daaromtrent getuigenis af — heeft hij nooit

¹ Tijdschrift Bat. Gen. XLVIII, 2.

zijn vergelijkend-taalkundige studiën verwaarloosd. De *"Inleiding van de Maleisch-Kissersche Woordenlijst door N. Rinnooy"*; de *"Toelichting tot de schetstaalkaart van Celebes, samengesteld door den Heer K. F. Holle"*; voorts *"Une forme particulière du Toumbulu"*, en *"Het infix is niet een infix om passieve vormen te maken, maar een tijdaanwijzer om aan een vorm de waarde te geven van een gedecideerd afgeloopen handeling"*, — dit laatste stuk dagteekenende van 1903 — toonen dat zijne belangstelling in de minder algemeen beoefende talen van den Archipel nooit verflauwd is.

Het lag in den aard der zaak, dat bij elke nieuwe vondst van oudheden, hetzij opschriften, beelden of andere voorwerpen, de hulp van BRANDES werd ingeroepen. Zoo was hij de eerste ontcijferaar en vertaler van *"Een Nāgarī-opschrift, gevonden tusschen Kalasan en Prambanan"*, welk in 't Sanskrit opgesteld stuk, dagteekenende van den jare 700 Çaka (778 A. D.) de oprichting vermeldt van een Mahāyānistisch, aan Tārā gewijd heiligdom. Een andere vondst, waarvan de belangrijkheid door hem in 't licht werd gesteld, was die van *"Een Jayapattrā of acte van eene rechterlijke uitspraak van Çaka 849"*. Het gelukte hem ook eene in hoofdzaak juiste verklaring te geven van een moeielijk te lezen bijschrift van een op Sumatra ontdekt Lokeçwara-beeld, waardoor bewezen werd dat ook op genoemd eiland het Mahāyānisme veel aanhangers telde. Met doordringenden blik wist BRANDES de betekenis van tot onherkenbaar wordens toe gewijzigde letterteekens en figuren te ontraadselen; o. a. de krulvormige teekens op gouden ringen van 't Hindoetijdperk, waarin hij 't Sanskritwoord *Çrī* herkende; zoo ook de misvormde figuren op de van het Tēnggēr-gebergte afkomstige zodiakbekers.

In 1897 kwam BRANDES met verlof in Nederland. Het verblijf in 't vaderland maakte hij zich ten nutte o. a. door 't bestudeeren der nieuwe methode van katalogiseering in de Leidsche Universiteitsbibliotheek, die hij later aan de Bibliotheek van 't Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen, waarvan hij gedurende eenige jaren bibliothecaris was, invoerde. Aan zijne bemoeienissen is het te danken dat de boekenschat te Batavia zoodanig is aangevuld, dat hij aan alle billijke eischen voldoet.

Na zijn terugkeer naar Indië in 1898 richtte BRANDES zijn hoofd-

oogmerk in toenemende mate op de studie van de oude bouwkunst en 't decoratief. Bij menige gelegenheid gaf hij blijk van een verrassend juist inzicht in 't karakter, de leidende beginselen en de ontwikkeling der Hindoe-Javaansche bouw- en beeldhouwkunst, en toen de Regeering besloten had tot de instelling van eene Commissie van Oudheidkundig Onderzoek op Java en Madoera, sprak het als het ware van zelf dat BRANDES tot Voorzitter gekozen werd. Van 1901 tot aan zijn dood heeft hij als leider van dat onderzoek, gesteund door zijn medeleden KNEBEL en LEYDIE MELVILLE, deels ter plaatse de oude bouwwerken in Oost- en Midden-Java opgenomen, deels te Batavia het verzamelde materiaal verwerkt en met soortgelijke overblijfselen in Voor- en Achter-Indië vergeleken. Hij heeft in de spanne tijds die hem beschoren is geweest de hem opgedragen taak te vervullen, gewoekerd met zijn tijd en zijne gaven, zoodat Dr. VAN RONKEL naar waarheid daaromtrent het volgende kan verklaren: „Even rusteloos arbeider te velde als ijverig geleerde in de studeerkamer heeft hij ons talloze geheimen der oude bouwkunst, der ornamentiek, der iconographie ontsluitend.” Niet minder juist is wat Dr. HAZEU in zijn *In Memoriam*¹ opmerkt: „En daar leerden wij BRANDES van een geheel nieuwe zijde kennen; niet alleen kwam juist bij het bestudeeren van den bouw dier monumenten zijn scherp opmerkingsvermogen hem uitstekend te stade, maar bovendien toonde hij een architectonisch talent, een inzicht in de constructie dier oude bouwwerken, welke men in hem, den „kamergeleerde”, niet zou hebben vermoed.”

Deze uitspraken zal men ten volle bevestigd vinden wanneer men kennis maakt met het prachtwerk *„Beschrijving van de ruïne bij de desa Toempang, genaamd Tjandi Djago in de residentie Pasoeroean”*, waarvan de tekst is samengesteld door BRANDES naar de gegevens verstrekt door zijn medeleden in de Commissie.

Reeds had BRANDES een tweede monografie over de Tjandi Singasari in bewerking en bijna voltooid, toen de dood den 26 Juni 1905 een einde maakte aan zijn voor de wetenschap zoo vruchtbaar leven.

Treurende staren allen hem na, die zijn gaven van geest en hart wisten te waardeeren en nog zooveel in de toekomst van hem ver-

¹ Weekblad voor Indië, N°. 23 (1905).

wachtten. Zijn verlies wordt diep gevoeld, niet enkel in den kring zijner Nederlandsche vakgenooten, maar ook daarbuiten en ik kan mij niet weêrhouden de hartelijke woorden aan te halen, waarmee een Fransch geleerde, de heer ED. HUBER zijner gedenkt: ¹

„L'Ecole française d'Extrême-Orient, dont il était le correspondant, n'oubliera pas le souvenir de ce savant laborieux et estimé qui plus d'une fois avait accueilli et guidé ses membres en mission à Java et qui représentait auprès d'elle, au congrès de Hanoi, la Société de Batavia: elle le pleure à l'égal d'un de ses membres.”

H. KERN.

¹ In Bulletin de l'Ecole française d'Extrême-Orient, V, 250.

IN MEMORIAM

PROF. DR GEORGE KAREL NIEMANN.

door C. POENSEN.

Zaterdag den 18^{en} November 1905 stonden wij, zeer weinigen in aantal, op Delft's begraafplaats Jaffa, aan het graf, bestemd tot laatste rustplaats van Prof. Dr. G. K. NIEMANN, Ridder in de orde van den Nederl. Leeuw, Eerelid van het Kon. Inst. voor de Taal-, Land- en Volkenkunde v. Ned. Indië. In stillen, ernstigen, maar daardoor juist indrukwekkenden eenvoud daalde het stoffelijk overschot van den man, wiens geheele optreden in de samenleving daarmee in volkomen overeenstemming was, ter eeuwige ruste. Eenvoudig in geheel zijn leven, wars van wereldsche vormen, praal en ijdel vertoon, stil voor en in zich zelf gekeerd levende, vaak schuchter en als verlegen te midden van velen optredende, gelijk hij zich zelfs als kind reeds onttrok aan het onschuldig spel en de vermaken van zijn jeugdige familieleden en bekenden, in een betrekkelijk zwak lichaam waarvoor hij altijd de uiterste zorg koesterde, en dus ook matig in geheel zijne levenswijze, doorleefde hij kalm en ongestoord de 82 jaren zijns levens op aarde.

En toch bleek het maar al te duidelijk aan hen die hem meer van nabij leerden kennen, dat hij een man van ernstig zedelijke beginselen en diep-gevoelend gemoedsleven was; trouw aan allen — maar uit den aard der zaak niet velen — die hem hunne toegenegenheid en vriendschap toonden, en waardeerend met hem wisten om te gaan, wat, door zijn eigenaardig gevormd innerlijk bestaan, niet altijd even gemakkelijk was; prikkelbaar, soms overgevoelig voor wezenlijke of schijnbare, vermeende minachting en beleediging, grootendeels een gevolg van zijn gebrek aan verkeer met vele en velerlei mensen, was hij hoogst-bescheiden, waardeerend tegenover wie hem als zijn hooger-geplaatsten of meerderen voorkwamen, inzonderheid geleerden van grooten naam, ook al wist hij dat zij

wel eens dingen hadden neergeschreven, die hij, hoogst voorzichtig en zijn woorden wikkend en wegend, in het vertrouwelijk gesprek, als minder juist of bewezen meende te mogen noemen, of niet voor zijne rekening zou willen nemen. In zijne vacantiën ging hij gaarne op reis, bezocht dan alle mogelijke bibliotheken, musea, soms tentoonstellingen, maar den meesten tijd bracht hij eenzaam in de natuur door, precies bekend met de schoonste plekjes en natuurgezichten in een groot deel van Europa, — van welke reizen het zijnen vrienden het meest verbaasde dat hij weer zoo behouden thuis kwam. Ook congressen bezocht hij dan wel, als hij meende daar iets van zijne gading te zullen hooren; hij ontmoette dan menschen van allerlei taal en sprake, en leerde ook geleerden persoonlijk kennen, met welke hij gaarne verkeerde. Want — ongeacht alles — stelde hij belang in de menschenwereld; diep geroerd en soms tot tranen bewogen, hoorde hij gaarne iets nobels of deugdzaams van menschen verhalen, maar van het onedele kon hij zich dan of uit de hoogte, kortaf, soms vrij onbeholpen, of met afkeurende gebaren afwenden. Door zijn verbazend veel lezen wist hij, geholpen door een nimmer falend geheugen, meer van de menschenwereld dan een ander, maar zijne menschenkennis baatte hem niet veel in de praktijk des levens, waar het wel scheen, alsof hij alles slechts bij vogelvlucht, altijd van een hoogen bergtop of toren, of misschien wel door de vensters van de studeerkamer had waargenomen. Hij leefde te veel met zijn gedachten alleen, als buiten de wezenlijke levende menschenwereld, en buiten de realiteit der bonte mengeling van aardse personen en hunne handelingen.

Edoch — in dien veelszins zonderlingen man, vooral voor hen die hem slechts oppervlakkig en als in het voorbijgaan hadden leeren kennen, en die, als zij iets naders over hem hadden gehoord, hem goedwillig «de type van een groot geleerde» noemden, woonde een buitengewoon werkzaam en hoogbegaafden geest. Uitnemende talenten waren hem geschonken; een stalen geheugen, dat alles wat hem interesseerde in zich opnam en bewaarde; een buitengewone aanleg voor het aanleeren en beoefenen van verschillende talen, en fijn gevoel voor de verschillende vormen, syntaxis en het eigen karakter dier zoo van elkander onderscheiden talen waarmee hij zich bij voorkeur bezig hield; een onleschbare dorst naar kennis op velerlei, in latere jaren vooral ethnographisch, physiologisch of psychologisch gebied; kortom — een geest die zich rusteloos bezig hield, ook met classieke grieksche of latijnsche, maar ook bij voorkeur

engelsche poëzie; zelfs nog slechts weinige dagen vóór zijnen dood; een geest, die alles, ook het meest ingewikkelde en abstracte trachtte te omvatten, en juist daardoor ook altijd onvoldaan met al zijn kennen en weten was, en uiterst voorzichtig en behoedzaam op wetenschappelijk gebied, want „er ontbreekt nog zooveel aan ons kennen en weten!“ Uiterst bescheiden trad hij in de wetenschappelijke wereld op, ook dan als hij in diezelfde oogenblikken blijken liet dat hij er alles van wist wat anderen over eenig onderwerp in quaestie reeds hadden gezegd, — soms als onbewust het nog beter zeggende, — en het kaf van het koren zeer goed wist te onderscheiden; gedurig een vraagteeken plaatsende waar hij meende „voorzichtig“ te moeten zijn. In alles bleek het doorgaande dat zijn geest meer receptief dan productief was aangelegd; ware het laatste meer het geval geweest, had hij meer behoefte aan produceeren gevoeld, had er meer drang tot spreken in hem gewoond, en „een durven“ optreden in de wereld, dan af te wachten of anderen nog het een of ander zouden aan het licht brengen dat hij wist noodig te zijn om het geheel van eenig onderwerp goed en geheel machtig te worden en te kennen, dan zouden wij nog vrij wat meer vruchten van zijn buitengewoon veel en conscientieus onderzoeken en werken ontvangen hebben.

De gave, als „spreker“ voor het publiek op te treden was hem niet geschonken, en de neiging of drang daartoe ontbraken hem geheel. Maar wat hij als „schrijver“ het licht deed zien was superieur werk; het resultaat van veel lezen, onderzoeken, nadenken, wikken en wegen, ook gekenmerkt door die voorzichtigheid en behoedzaamheid van den waarlijk wetenschappelijken man; en dat in een mannelijke taal en stijl, benijdenswaardig fraai, helder en zuiver, geacheveerd; alles gestaafd en gedocumenteerd door aanhalingen van andere schrijvers in Noten en Aanteekeningen. Hij gaf immer het laatste wat er door erkend wetenschappelijke mannen over eenig onderwerp was gezegd, doch altijd ruim voorzien van eigen gedachten en gevolgtrekkingen, steeds het kenmerk dragende van den zelfstandigen denker en grondig wetenschappelijk gevormden man. Hij is geen baanbreker op wetenschappelijk gebied geworden; dat bracht zijne geheele persoonlijkheid niet mede; hooge en breede opvatting der dingen was hem niet eigen; hij reproduceerde, maar zelfstandig, maar met vaste hand, altijd blijk gevende een beslist wetenschappelijk gevormd man te zijn.

En tot die vorming kwam hij reeds op jeugdigen leeftijd. Wie hij was en wat er in hem stak bleek reeds toen hij nog aan het

Atheneum Illustre te Amsterdam, of het Luthersch Seminarie studeerde, en daarna te Leiden het kandidaats-examen in de theologie aflegde. Eigenlijk waren daarmee zijne theologische studiën ten einde. En dat de theologie — waarmee men, vooral als „prediker“, tot het publiek komen, en in het publiek optreden moet, waarmee altijd „eenig kleur bekennen“ noodwendig gepaard gaat, iets waarvan hij tot zijnen dood toe allermintst hield — dat de theologie eigenlijk nooit de liefde van zijn hart had gewonnen, bleek wel reeds in diezelfde studie jaren, toen hij zich niet alleen met Latijn en Grieksch, Hebreeuwsch en Arabisch bezig hield, maar zich ook aangetrokken gevoelde tot de Indologische studiën, en met name tot het Maleisch, onder leiding van Prof. P. J. VETH. Maar eenmaal alzoó gevormd, was het voornamelijk zijn zelfstandig studeeren dat hem tot den man van zooveel kennis en geleerdheid vormde. Reeds op jeugdigen leeftijd had hij een bijzondere voorliefde voor het Latijn, welke hem tot zijnen dood bijbleef; daarbij kwam later de studie van Engelslands grootste schrijvers en dichters; het proza voor zijne latere Ethnologische studiën, de poëzie tot zijne ontspanning, hem uitstekend te pas. Zoo werd dan ook door dit zijn studeeren zijn naam reeds eenigszins bekend, ten gevolge waarvan de Theoloog verdween, en hij in 1848 als Sub-Director van het Nederl. Zendel. Genootschap optrad als opvolger van zijn vriend Dr. B. F. MATTHES bij diens vertrek naar Indië. Duidelijker werd echter zijne werkzaamheid in den dienst van het Zendel. Genootsch. aangeduid door de verandering van zijnen titel Sub-Director in dien van Lector. Hij gaf onderwijs in de Maleische en Javaansche talen, en in den godsdienstigen toestand der bevolking van Ned.-Indië in verband met de godsdiensten van Arabië, het vaste land van Oost-Azië en Japan. Over „Zending“ gaf hij geen college, maar zij werd hem wel een onderwerp van bepaalde studie, zoodat hij door zijne adviezen bijzonder bij het Bestuur des Genootschaps gewaardeerd was. Hij bleef der zending in het algemeen en die van het Ned. Zendeling Genootschap in het bijzonder een trouw vriend tot zijnen dood toe, al maakten ook zijn levensomstandigheden dat hij sedert 1873 noch aan de werkzaamheden des Genootschaps als Bestuurder deelnam, noch in het openbaar zich over onderwerpen in betrekking tot de zending schriftelijk liet hooren. Uit zijne zendingsperiode — 1848—1873 — dateeren vooral zijne bijdragen tot de kennis der Zending. Zoo schreef hij een paar kleinere geschriften ter verdediging van het goed recht der zending en der toenmalige zendingsmethode; geschriften naar aan-

leiding van toenmalige zendingsquaestiën geschreven, thans van weinig meer dan historische beteekenis. Van meer blijvende waarde waren zijne kortere of meer uitgebreide bijdragen in het Tijdschrift „Mededeelingen van het Ned. Zend. Genootschap“, waarvan de laatste uit 1890 gedagteekend is.

Maar een hoogst belangrijk boek uit deze „Zendingsperiode“ was zijn „Inleiding tot de kennis van den Islam“ in 1861 verschenen; een uitnemend gestileerd boek, geheel op de hoogte van den toenmaligen stand der wetenschap, waarin met nauwkeurigheid en juist inzicht de toestand en de beginselen van den Islam en zijne belijders geteekend worden. Al sedert jaren is dit boek geheel uitverkocht, en hoewel met ernstigen aandrang door zijne vrienden later herhaaldelijk gepoogd werd hem tot eene nieuwe uitgave daarvan te bewegen, mochten deze pogingen toch nimmer gelukken. Hij zag er blijkbaar tegen op. Daar waren sedert de verschijning van dat boek zoovele hoogst-belangrijke bijdragen tot de kennis van den Islam en het leven en streven van de belijders van dien godsdienst openbaar gemaakt, van welke hij met de meeste belangstelling kennis had genomen, doch die hem hoogst-waarschijnlijk terug hielden tot een nieuwe, geheel omgewerkte uitgave van dit voor zijnen tijd hoogst verdienstelijk boek te besluiten; daarbij kwam misschien ook wel, dat hij zich nu meer met Ethnographische en Linguistische studiën bezig hield.

Uit de in de „Mededeelingen“ geleverde bijdragen blijkt intusschen dat zijn geest zich hoe langer zoo meer tot Ethnographische onderzoekingen en de studie van Indonesische talen aangetrokken gevoelde. Zoo gaf hij in 1866 nog eene reproductie van de bouwstoffen, door den verdienstelijken Zendeling-Leeraar N. P. WILKEN omtrent het Toumbulusch, eene der in de Minahasa gesproken dialecten bijeengebracht, onder den titel: „Bijdragen tot de kennis der Alfoersche taal in de Minahasa, 1^e stuk 1866“. Bij NIEMANN bestond het voornemen een 2^e stuk, dat in hoofdzaak een glossarium zou worden, te leveren, doch door omstandigheden kwam daar niet van.

Intusschen had zijn naam als 'goed Indoloog reeds zulk eene algemeene bekendheid verworven, dat hij tot Hoogleeraar aan de toenmalige Delftsche Instelling tot opleiding van Indische ambtenaren benoemd werd, welke betrekking hij in 1873 aanvaardde; eene in 1878 gevolgde benoeming tot Hoogleeraar aan de Amsterdamsche Universiteit meende hij echter te moeten afwijzen. Gelijktijdig met

zijn professoraat te Delft gaf hij eenigen tijd les aan de Indische Officieren, gedetacheerd aan de Hoogere Krijgsschool te 's Gravenhage.

De jaren 1873—1898 van zijn professoraat te Delft, hetwelk hij getrouw en met de hem eigen nauwgezetheid en wetenschappelijken zin waarnam, worden gekenmerkt door zijne Ethnologische en Linguistische studiën. De „Bijdragen” van het Koninklijk Instituut bevatten van zijn hand tal van langere of kortere mededeelingen op dit gebied. Men kan uit de hier achter volgende lijst zien, met welk een tal van talen en dialecten hij zich bezig hield, evenals met de Ethnographie der volken die deze talen en dialecten spreken.

Een werk van piëteit jegens zijnen vriend H. C. MILLIES was zijne uitgave in 1871, bezorgd door het Kon. Instituut, van diens „Recherches etc.”, waarvan hij in de „Préface” rekenschap van zijne uitgave geeft.

In de „Encyclopaedie van v. N.-Indië” schreef NIEMANN de artikelen „*Alfoeren* en *Batak's*.”

Voor al het *Boegineesch* (en daarnevens het Makasaarsch) had zeer zijne liefde gewonnen. Getuige daarvan is ook zijne „Geschiedenis van Tanette”, in het Boegineesch met aantekeningen, uitgegeven door het Konink. Inst. als feestgave ter gelegenheid van het Zesde Internationaal Congres der Oriëntalistten te Leiden, in 1888.

Doch boven dit alles zouden wij willen stellen zijne „Bloemlezing uit Maleische geschriften, in 2 stukken, 1870—1871 mede voor rekening van het Instituut uitgegeven. De herhaalde herdrukken van deze Uitgave hebben bewezen, hoezeer dit werk gewaardeerd en gebruikt werd en nog wordt. Wie hem bij de bewerking van iedere nieuwe uitgave op zijn studeerkamer heeft kunnen gadeslaan, kan getuigen met hoeveel zorg en nauwgezetheid hij, met opoffering van veel, zeer veel tijd, dan daaraan werkzaam was. Onafgebroken was zijn geest daarmee bezig, gedurig had hij wat te veranderen en te verbeteren, zooals de sobere en toch waardevolle inhoud der Aanteekeningen eenigszins kan getuigen. Alles wat hem maar eenigszins van waarde toescheen en hem kon dienen — en dat was buitengewoon veel, meer dan uit de Aanteekeningen kan blijken — had hij gelezen, overdacht, gewikt en gewogen; kortom — zijne Bloemlezing is eene model-uitgave geworden. Zijn receptieve geest, maar in deze materie ook helder oordeel en verstand, wist de gevonden stof te verwerken, en in keurigen vorm en taal weer te geven, wat vaste en gegronde overtuiging bij hem was geworden.

In den kring van Bestuurders des Instituuts zal zijn naam blijven voortleven, gelijk zij hem bij zijn leven reeds met den titel „Eerelid“, ook in zijn eigen schatting hoog vereerden en gelukkig maakten; een titel en eere, evenals zijne benoeming honoris causa tot Doctor in de Taal- en Letterkunde van den Indischen Archipel door de Leidsche Universiteit in 1895, door hem misschien nog hooger gewaardeerd dan de koninklijke onderscheiding, die hem te beurt viel, toen hij bij de herdenking van zijn vijf en twintig jarige ambtsvervulling den 13^{en} Juni 1898 tot ridder in de orde van den Nederl. Leeuw werd benoemd.

Rust in Vrede! Hooggeachte Leermeester en Vriend van hem, die met dankbare herinnering een bloemenkrans op Uw laatste rustplaats neerlegde!

LIJST DER GESCHRIFTEN

van Prof. Dr. G. K. NIEMANN.

Afzonderlijke werken:

- Bloemlezing* uit Maleische geschriften 2 Stukken 1870—1871, 1872—1878, 1878—1892, 4e druk 1e stuk 1892.
- H. C. Millies*. Recherches sur les monnaies des indigènes de l'Archipel indien et de la péninsule malaie. Ouvrage posthume, publié par G. K. Niemann. La Haye, Nijhoff 1871.
- Geschiedenis van Tanette*. Boegineesche tekst met aantekeningen 1883.
- Inleiding tot de kennis van den Islam*, ook met betrekking tot den Indischen Archipel. 1861.

Bijdragen:

- a. *In de Mededeelingen van wege het Nederl. Zend. Genootschap*.
- Zending, Islam, Nederland VI, 1.
- Iets over de wereldtentoonstelling van 1867. XII, 72.
- Gedachten over evangelisatie in Nederl. Indië. XV, 11.
- Het maandblad voor de Minahassa in 1870. XV, 153; in 1871. XVII, 32.
- De kabesaran in de Minahassa. XV, 200.
- Varia. XVI, 41.
- Boekaankondiging: Allgemeiner Missionsatlas von Dr. R. Grundemann. XVI, 223.
- Ontdekkingsstochten op Nieuw-Guinea. XVII, 165.
- Het Koloniaal museum der Ned. Maatschappij tot bevordering van nijverheid, te Haarlem. XVII.
- Hoe men buitenslands onzen arbeid ignoreert. XVII, 224.
- Alfoersche vertelsels en raadsels. XXX, 291.
- Nog iets over het eiland Rotti of Rote. XXXIV, 43.

b. In de „Bijdragen tot de Taal-, Land- en Volkenkunde van Nederl. Indië. Uitgegeven door het Kon. Instit. voor de T., L. en V.kunde van Ned.-Indië.

- Mededeelingen over Makassaarsche taal- en letterkunde 2, VI, 58—88.
 Overzicht der taal- en letterkunde van Ned. O.-Indië. 3, I, 113—416.
 Mededeelingen omtrent de letterkunde der Bataks. 3, I, 245—303.
 Mededeelingen omtrent de Alfoersche taal van Noord-Oost Celebes. 3, IV, 205—251, 400—445, 3, V, 69—120.
 Over het geloof aan gelukkige en ongelukkige tijden bij verschillende volken van Ned. Indië. 3, V, 133—141.
 De Maleische handschriften in het Britsch-Museum. 3, VI, 96—101.
 Mededeelingen omtrent de Linguistiek van Ned. Indië. 3, VI, 124—126.
 (Bespreking van) K. Semper's „Die Palan Insaln im Stillen Ocean“. Leipzig 1873. 3, VII, 375—376.
 (Bespreking van) Garcin de Tassy's „La langue et la littérature Hindoustanies en 1872“. Parijs 1873. 3, VII, 377—381.
 (Bespreking van) deel XXXVI der Verhandelingen v. h. Batav. Genootschap. Batavia 1872. 3, VII, 381—385.
 Een nieuw tijdschrift vóór den Indischen Archipel [naml. het „Journal of the Straits Banch R. A. S.“] 4, III, 232—235.
 Mengelingen [naml. over Djaja Langkara, Infixen in het Makassaarsch, Dewi Sri, en Doode Vogels]. 4, III, 236—240.
 Bibliographische bijdragen [naml. over „The Antanarivo Annual and Madagascar magazine, ed. J. Sibree Jr.“ en over „Een Boegineesch Handschrift.“] 4, V, 328—331.
 De Latowa. 4, VIII, 198—228.
 De Boegineezen en Makassaren. Linguistische en ethnologische studiën. I, 5, IV, 74—88, II, Ibid., 266—286.
 Bijdragen tot de kennis der verhouding van het Tjam tot de talen van Indonesië. 3, VI, 27—44.
 Bibliographische bijdragen (naml. over het Bahnar, het Tjam, het Silong'sch en het Boegineesch). 5, VI, 339—346.
 Ethnographische mededeelingen omtrent de Tjam's en eenige andere volkstammen van Achter-Indië. 6, I, 329—353.

Voorts: Verhaal eener pelgrimsreize van Singapoera naar Mekah, in 1854, vertaald door H. A. Klinkert. 3, II, 304—408. Met aantekeningen van G. K. Niemann; *ibid.* 409—410.

Rottineesche spraakkunst van J. Fanggidaj, omgewerkt door G. K. Niemann. 5, VII, 554—571.

Mededeelingen omtrent de Alfoersche taal van Noord-Oost Celebes. II. Spreekwoorden en eigenaardige spreekwijzen in het Toumbulusch, medegedeeld door G. K. Niemann. 3, V, 195—209.

DE TOETOER MONJÈH OP LOMBOK,

DOOR

J. C. VAN EERDE.

Onder de vele lontargeschriften van belietristischen aard, die op Lombok voorkomen, is er geen, waarvan de inhoud zoo populair is, als de *Toetoer Monjèh* d. i. *Het verhaal van den aap*.

Dit verhaal is van waarde, omdat het een product is van het eiland zelf, niet ingevoerd van elders, maar geschreven door een Sassak voor Sassaks; het is, voor zoover na te gaan, niet een in Sassaksch gewaad gestoken uitheemsche roman, maar oorspronkelijk, al blijkt ook uit den inhoud, dat de auteur bekend is geweest met andere, van elders geïmporteerde romanhelden en heldinnen, o. a. Pandji, Tjilinaja enz. Dit verhaal is in eenvoudige en zuiver Sassaksch gesteld en kan m. i. voor hen die beginnen deze taal te bestudeeren van veel nut zijn, omdat Balineesche en Kawiwoorden daarin weinig voorkomen. Alleen spreken vreemdelingen, die met hun schip aankomen in het land, waar deze roman speelt, Maleisch, zoodat deze uitheemsche kooplieden en zeevaarders volmaakt in hun rol blijven. Ook in den titel heeft men het woord Monjèh gebruikt voor aap, dat doet denken aan het Maleische *monjèt*, ofschoon in de op Lombok inheemsche talen dat woord niet gebruikelijk is. (Sas-godèg. Bal. bodjog).

De auteur is Djëro Michram, Desahoofd van Pantjor (Oost-Lombok) later een zeer vroom man geworden, die zich schaamde ooit de schoone letteren te hebben beoefend en zich te hebben ingespannen, om zijne landgenooten te vermaken door de lezing van zijn verhaal. Zooals bekend, bloeide aan het hof der Lomboksche vorsten de beoefening van theologie, wijsbegeerte en litteratuur meer dan elders aan de Balische hoven en hield de vorst er een zeer uitgebreide verzameling lontargeschriften, over onderwerpen van allerlei aard handelende, op na. Voor zoover bekend waren deze schrifturen, met uitzondering van de Lomboksche wetten en verordeningen alle van uitheemschen oorsprong en voornamelijk via Bali ingevoerd, soms ook uit andere deelen van den Archipel.

Met de Toetoer Monjeh is zulks niet het geval; onder de Sassaks was die het eerst in zwang en kwam eerst in het laatste decennium ook naar de westkust over, waar zij zich bij de Balische gemeente een plaats wist te veroveren. Ernstige hoofden en priesters beschouwen een dergelijken roman, als dienende alleen tot vermaak, met minachting; doch de kleine man denkt daar anders over en naast de verhalen van Rëugganis (Amir Hamzah) de den Toetoer Lawé (Rangga Lawé) bekleedt de Toetoer Monjèh thans een zeer voorname of de voornaamste plaats.

De dansmeisjes ontleenen er hare pantoens aan, de mannen zingen de strofen, als ze des nachts de wacht houden bij het rijstgewas, de meisjes neuuriën de liedjes onder het weven en des avonds bekostigt menig eenvoudig Sassak eenen voorlezer, om het reciet van dezen roman te genieten. De geschiedenis van prins Witarasari, die, als een aap vermomd, om zijne schoone prinses werft, is uiterst populair.

Deze prinses, door hare zusters geminacht en mishandeld, wordt door bovennatuurlijke machten in de gelegenheid gesteld, een feest ten paleize bij te wonen en huwt tot ergernis van hare zusters eindelijk den schoonen prins. Zij herinnert aan de Asschepoester der Europeesche verhalen.

Wanneer mijne veronderstelling juist is, dat Djëro Michram deze Asschepoesterfiguur niet aan een letterkundig product van elders heeft kunnen ontleenen, dan is hier in zake de Asschepoesterroman een merkwaardig bewijs geleverd voor de juistheid van de uitspraak van Prof. H. J. Polak in de Gids van Oct. 1903 naar aanleiding van fabels:

„Men handelt verkeerd door naar den oorsprong der fabels met min of meer didactische strekking langs ethnografischen weg te zoeken. Ik acht haar bij vele, misschien bij alle cultuurvolken *autochtoon*, een product van eigen bodem..... Hetgeen niet verhindert, dat in veel later tijden, tijden van druk internationaal verkeer, toen het genre allerwegen vasten vorm verkregen had, over en weer ontleeningen plaats gehad kunnen hebben.” (Over Grieksche en Indische fabels bl. 58). En dat de auteur van de Toetoer Monjeh oorspronkelijk werk geleverd heeft, is des te waarschijnlijker, omdat met letterkunde zeer bekende inlandsche hoofden mij verklaarden, ook op Bali nimmer van een verhaal, als door de Toetoer Monjeh geleverd, te hebben gehoord.

Wel wordt door Dr Snouck Hurgronje van een dergelijk apen-verhaal melding gemaakt in zijn werk *De Atjehers* Dl. II. bl. 151,

doch dat overigens Asschepoester daarin een rol speelt, blijkt niet.

De auteur heeft zijn eigene omgeving gedacht als het land, waar de roman speelt, de bijzonderheden zijn gelocaliseerd op de Oostkust van Lombok, die men daarin herkent en de ligging van de Oostelijke poeri komt vrij wel overeen met die van het huis van Djëro Michram. Ook overigens spreken en handelen de personen in de roman geheel als Lombokkers en ook als zoodanig heeft dit letterkundig product waarde.

Men waant zich op de Oostkust, als daar een prauw van den overwal aankomt met vreemde handelaren, die zich bij de inlandsche hoofden aanmelden enz.

Hieronder moge een zeer verkorte inhoudsopgave volgen van dezen roman, naar het exemplaar, dat zich in het Rotterdamsche museum „Prins Hendrik“ bevindt onder n° 6971, gevolgd door de transcriptie met Latijnsche karakters, zooals die door een Wésija op Lombok is gemaakt.

Inhoud van den Toetoer Monjèh.

Metrum: Sinom.

De auteur brengt den lezer zijn' groete en zegt, dat dit verhaal uit tijdverdrijf is opgesteld, „daar de rijst nog niet gaar is,“ en dat het tot vermaak moge dienen. Hij tracht geleerde mensen na te bootsen en vraagt vergeving voor zijn slechte voordracht, de ontbrekende woorden, de letters „Kippekrabbels“ en de taalverwarring, want het is Sassaksch, Balineesch en Javaansch door elkaar. Hij verhaalt nu van drie broeders, alle vorsten over rijken, die door de zee van elkaar gescheiden zijn.

1°. De vorst van Lajàng Sari had twee zonen: de oudste Kitap Moentjar uit een bijwif, de jongste Witarasari uit een voornamē moeder.

2°. De vorst van Indra sekar had een zoon Djajeng sekar en eene dochter Dinda Mas Windoe Sari.

3°. De vorst van Indra Pandita had 9 dochters, waarvan hij acht zeer beminde, doch de jongste, de schoonste, werd niet door haar ouders bemind. Zij heette Dinda Mas Widaradin en wordt als zeer bekoorlijk beschreven. Zij had echter een ellendig lot, ging slecht gekleed, want hare ouders en zusters gaven niets om haar; dikwijls wenschte zij dood te zijn. Nooit

gaven hare ouders haar iets, want hare zusters kregen alles en zij weende nacht en dag. Slechts haar dienstmaagd was met haar lot begaan en weende met haar en haar klaagde zij haar verdriet: „men zou niet zeggen, dat ik éene prinses ben, want ik heb slechts één kleedje, dat ik nacht en dag moet gebruiken, wat moet ik doen?”

Metrum : Maskoemanbang.

De baboe gaf haar eigen kleed en nam zelf het gescheurde van de prinses: slendang, buikband, die had zij niet; die sarong diende haar des nachts als deken. De baboe weeklaagde bij het zien der ellende van de prinses.

Volgen acht zeer dichterlijke pantoens over het ellendig lot van die Koningsdochter.

Metrum : Asmarandada.

De prinses vraagt aan de baboe 25 kepengs, om papier te koopen. Deze weet een weinig geld te krijgen, want zelf had zij het ook niet en koopt op de pasar twee velletjes papier. De prinses teekende met inkt zich zelf uit met het gescheurde kleedje aan, ook haar hutje met de vergane stijlen stond er bij geteekend. Zij schreef haar naam en woonplaats aan den kant en de namen van haar familie, die haar zoo slecht behandelde. De baboe schreide, toen zij de prent zag.

Metrum : Maskoemambang.

De prinses zeide: „dit blijft ter herinnering, als ik morgen wellicht dood ga, aan mij, de prinses, van wie niemand hield, die geen voedsel kreeg. Ware ik maar niet in dit paleis geboren, waar ik zoo'n ellendig lot heb, ware ik maar in een dorp geboren, dan kon ik gaan waar ik wilde, om voedsel te zoeken.” De baboe wil haar troosten, de vrouwen klagen hare ellende in 7 pantoens.

Terwijl de prinses de teekening oprolde, stak de Westewind op en voerde het papier mee, hoog in de lucht over de zee naar Indrakila, zoo heette het lustverblijf van Raden Mas Witarasari, den prins van Lajang Sari.

Metrum : Dangdang goela manis.

Deze prins nam juist een bad met zijn' broeder, prins Kitapmoentjar. Bij de pantjoran zag hij de prent liggen en toen hij daarop de prinses zag afgebeeld, viel hij in onmacht. Zijn broeder schrikte hevig. Hij dacht, dat de onmachtige zou sterven, omdat hij geweldig zweette. De volgelingen trokken

reeds hunne krissen, om elkaar te dooden, ten einde hunnen Heer in den dood te volgen. Doch prins Kitapmoentjar weet hen tot bedaren te brengen en zegt, dat hij allen wel zal doorsteken, als zijn broeder werkelijk mocht overlijden. Men bracht den onmachtige weer bij door massage, blazen, hem oprichten enz. Hij vertelde nu van de prent en toen Kitapmoentjar de afbeelding zag, weende hij ook en rolde snel het papier weer op. De broeders beraadslaagden er over, hoe dit portret van de priuses daar zou zijn gekomen. „Dat moet wel een djin gedaan hebben, want een mensch zou dat niet kunnen doen: een traject van verscheiden maanden zeilen.”

Metrum : Maskoemambang.

De prins Witarasari uit nu zijn liefde voor het schoone meisje in 11 zeer schoone en dichterlijke verzen.

Hij doet een gelofte, haar te zoeken en, mocht hij haar vinden, dan zal hij een wajang vertooning geven. „Als ik U niet levend aantref, moge Allah dan mijn leven verkorten, doch, indien gij nu nog leeft, moge Allah dan mijn leven verlengen, opdat ik U vinde.”

Metrum : Pangkoer.

De broeders overleggen, hoe een schip te maken als „Singambara” („Wolkenleeuw”) met vleugels, ooren, oogen. Prins Kitapmoentjar, die met bovenaardsche macht bedeed is, maakt een gouden schip met edelgesteenten bezet. Het maakte den indruk van een vliegenden leeuw, ieder die het zag, werd angstig. Het had drie masten en een vlag van zijde met de kleuren: wit, rood, zwart met goud omzoomd. Die vlag heette „vlag van de kompeni.” De zeilen waren van Engelsch maaksel, dik en toch fijn. Er waren 18 „klasina” (wellicht wordt bedoeld 1^e klas bootslieden of stuurlieden) op, die er uitzagen als koningszonen, met broeken en buizen aan. Ter zijde hingen drie witgeverfde sloepen en nog een sloep, genaamd „tongkang” bestemd voor den prins, geheel bont geschildert met wit, rood, zwart en geel, ten teeken, dat deze sloep voor een vorst bestemd was. Het bootje liep zoo snel als een pijl en het zag er uit als een gevleugelde kleine leeuw. Het geheele land liep uit om dat schip te zien: het was zoo’n toeloop, dat sommigen hunne kinderen kwijt raakten. Bij deze gelegenheid veranderde Kitapmoentjar van naam en noemde zich voortaan Kitapsëkar.

Metrum : Dangdang.

Het schip wordt van leeftocht en kleeren voorzien en vele heerendienstplichtigen worden gelast, mede te gaan. Deze waren daarover zoo verheugd, dat zij reeds een dag te vroeg op het schip kwamen, doch de Radens verbleven den laatsten nacht in de poeri. Vele zijden gewaden nam men mee als geschenken voor de overzeesche verwanten. Acht kisten met kleedjes en een met bijzonder schoone gewaden voor de ongelukkige prinses. De prinsen nemen afscheid van hunnen vader en Witarasari bestijgt het schip en gaat in de „Kamar” Kitapsekar slaat met een rotanstok op den grond en er ontstaat op de pasar voor de poeri te Lajangsari, waar het schip was gebouwd, een groote plas, waaruit het door een verbindingskanaal in de groote zee vaart.

Metrum : Sinom.

Als een vliegende leeuw verdween het schip: een dag later stond het volk nog aan het strand. Als men de reis zou beschrijven, die maanden duurde, zoude de hand pijn gaan doen (van het vasthouden van het schrijfmes) en zouden de lendenen stijf worden. Eindelijk kwam men op de ree aan en daar stond het aan den wal vol van menschen, die den vreeselijken leeuw zagen komen. Ook de hoofden stonden eerst te kijken, maar allen liepen uit angst hard weg.

Een sloep werd gestreken, waarin Kitapsekar naar den wal ging, om de menschen gerust te stellen. Toen men daar zag, dat er een mensch in zat, bleef men staan. Kitapsekar stapte aan wal en vroeg aan zekeren Lo Loekap: „Wie is hier havenmeester (bandar) en noetaris?” Lo Loekap liep naar het hoofd van de havenplaats (Pëpatih Djaja Samoedra) en zeide, dat geen zeemonster, maar een handelsschip was aangekomen en dat de gezagvoerder reeds geland was. De Pëpatih kleepte zich netjes aan en ging naar het strand, waar hij den kapitein zag. Beiden groetten elkaar en gingen daar zitten, doch zeidden eerst niets.

Nu volgt een zeer aardig, naar het leven gegrepen gesprek in 't Maleisch tusschen kapitein en havenautoriteit.

„Ik ben een vreemdeling (djawa), duid het mij dus niet ten kwade, zoo ik mocht handelen in strijd met Uwe zeden, die ik niet ken.”

De Pëpatih antwoordde: „baik Kaptèn, apa djoega 'ndak

di bilang, bolehlah Kaptèn membilang" (goed, kapitein, zeg maar wat gij wilt.)

Volgt een gesprek in 't Maleisch, waarbij men kennis maakt en de kapitein de menschen gerust stelt omtrent zijn schip en den vorst laat uitnoodigen, om het vaartuig en zijne handelswaren te komen zien.

Metrum : Pangkoer.

De kapitein vraagt (in 't Maleisch) vergunning, een „maligé" aan het strand te mogen oprichten, om den vorst te kunnen ontvangen, zoo deze daarheen komt. Hij maakt zich bekend als te zijn Penghoeloe Djamal van Samarkaton, gelegen in Zuid-Java. De Pëpatih stijgt te paard en rijdt naar de poeri, om z'n opwachting bij den vorst te maken. Hij brengt daar rapport uit, wat uitvoerig wordt beschreven.

De vorst laat zijne dochters komen aan wie hij vertelt, wat de Pëpatih heeft medegedeeld omtrent het schip en den Kapitein. Hij gelast den Pëpatih terug te keeren en den Kapitein te zeggen, op den volgenden dag zijn koopwaren op het strand uit te stallen, daar hij met zijne vrouwen en dochters inkoopten wil doen en het schip wil zien.

Metrum : Doerma.

Raden Kitapsekar vertelt een en ander aan zijnen broeder en men komt overeen, den volgenden dag 11 stoelen gereed te zetten aan het strand, twee voor het vortsenpaar en 9 voor de prinsessen. „Blijft er één ledig, dan is er een ongelukkige achtergebleven." Men richt een tent op aan het strand, vol lofwerk en gele zijde en schoone kleeden. In de poeri maakt men zich gereed naar het strand te gaan. De vorst gelast zijn oudste dochter ook aan Winangsija (zoo noemt men de ongelukkige prinses voortaan) te vragen, of zij mee wil gaan. De oudste prinses draagt dit weder op aan hare zuster Dinda Gondawangi en deze weer aan eene kleine bediende, die Winangsija weenende vindt.

Metrum : Sinom.

De prinses zat daar zeer bedroefd, van alles verstoken. Daar kwam het meisje, dat de boodschap overbracht. De prinses zweeg maar altijd door en het meisje, dat ziende, ging schreiende heen, zonder te groeten. Zij berichtte, dat de prinses ziek was en niet mee kon gaan.

De zusters zouden nu met veel geld naar het strand gaan, terwijl Winangsija ellendig en bedroefd achterbleef.

Metrum : Maskoemambang.

Zij zeide aan haar baboe : „ik kan immers niet mee gaan, want voor mij is er geen draagstoel en al was die er, voor mij zonder slendang en buikband zou het toch niet staan, daarop plaats te nemen. Ik bezit bovendien geen kepeng, om iets te koopen, terwijl zij zooveel hebben; dat nu maakt mij zoo bedroefd.” Zij gelastte de baboe, om te gaan met 13 kepengs, om iets te kóopen, al was het een aap of een vogeltje.

In pantoens troost de baboe hare meesteres.

Metrum : Pangkoer.

Een groote stoet, met muziek voorop en de vorstelijke familie op draagstoelen, komt de poeri uit. Ieder loopt mee en Dinda Winangsija blijft alleen achter, weenende op haar legerstede. De baboe loopt achter in den stoet mede. Vóór de tent aan het strand stonden de stoelen op een rij en in de verte kondigen de trommels de komst van den optocht aan. Raden Witarasari werd gewaarschuwd en zag met een verrekijker van af het schip naar het strand, waar hij den geheelen stoet zag aankomen.

Metrum : Doerma.

Hij laat servies naar den wal brengen, om het gebak en andere lekkernijen op aan te bieden; ook zendt hij 30 bedienden met van edelsteen voorziene ringen aan de vingers, allen uniform gekleed, zoo schoon, „als waren het geen menschen, doch poetri djim”. Kitapsekar laat de stoelen zoo op een rij plaatsnemen, dat zijn broeder alles duidelijk kan zien door den kijker.

De vorst met zijn gevolg was verbluft bij het zien van de tent en het schip.

Metrum : Sinom.

Penghoeloe Djamal verzoekt de vorstelijke familie op de stoelen plaats te nemen; 15 saluutschoten worden uit een geweer gelost. Raden Witarasari zag door den kijker en vergeleek het portret met de aanwezigen, doch geen der prinsessen geleeke daarop. Hij dacht toen aan de ongelukkige prinses, die hij vermoedde, thans alleen op hare legerstede, zeer bedroefd, te zijn achtergebleven en hij weende. Intusschen werd de vorstelijke familie onthaald op allerlei lekkers: arak, brandi, samping (Champagne), anggoer, santeroep, limonade, anggoermasem (Rijnwijn), anggoermanis (likeur), koffie en prachtig

gebak. Na allerlei plichtspelingen eet men van de uitheemsche koek, die allen verstomd doet zijn, want al de spijzen zijn met witte suiker bestrooid. De adel en de waardigheidsbekleeders stonden verbaasd over al die weelde. „De kopjes werden met zijden doeken schoon gemaakt.” Na de vorstenfamilie kregen ook de volgelingen te eten. Daarna gaat men in de tent al de schoone handelswaren zien, elk der vrouwen kocht voor eenige honderden guldens. Penghoeloe Djamal gaf aan ieder nog een geschenk.

Daar kwam ook de oude baboe, doch zij was geheel de kluts kwijt, want zij kon niet met den kapitein spreken, zij toch verstond geen der talen: boegis, melajoe, tjina, arab, olanda. Hoe zou zij dus iets koopen? Bij al die pracht was niets, dat 13 kepengs (± 2 ct.) kostte en toch wilde zij iets medenemen voor hare prinses. Toen ging zij naar den kapitein en vroeg, of hij ook iets verkocht, dat 25 kepengs of 13 kepengs kostte. Deze zeide: „wel zeker, ik heb ook goedkoope waren, b.v. naainalden.” En toen vertelde de oude meid aan den kapitein van hare prinses, die in ellende alleen was thuis gebleven, die verwaarloosd werd door hare geheele familie en die haar opgedragen had voor deze weinige kepengs iets te koopen, al was het een aap of een vogeltje. De kapitein zeide: „er is een aap op het schip, geef mij het geld maar.” Kitapsekar ging vluks naar het schip en vertelde zijnen broeder, dat alles waar was, zooals bij het portret stond geschreven en dat de ongelukkige prinses 13 kepengs zond; op het gezicht van dat geld schreide Witarasari. Men besluit, dat deze zich in een aap zal veranderen, wat geschiedde door het aantrekken van een tooverjas. Kitapsekar bracht de aap aan de baboe en zeide, dat dit een zeer slimme aap was, verstandig als een mensch, die men goed moest oppassen en waarvan de prinses zeker wel zou gaan houden. Hij heette „Lo Monjèh” (lett. Jan aap). De baboe nam den aap op den arm en liep achter den stoet aan, want niemand wilde naast haar loopen, zoo met een aap.

Metrum: Asmarandana.

De prinses lag op haar legerstede te schreien; de baboe deed haar opstaan en liet haar den aap zien, die in den voor-galerij zat. Lo Monjèh sprak: „prinses, heb geen verdriet meer, schik U in Uw lot, want, als gij aan Uwe droefheid

toegeeft, breekt Uw hart." De prinses schrok er van, dat de aap sprak als een mensch. Zij vroeg: "Hoe kan jij zoo praten, was je wellicht vroeger een mensch en werd je vervloekt, of wat is er met je gebeurd?" De aap zeide, dat hij een gewone aap is, alleen kan hij praten. De geheele poeri hoorde van den pratenden aap en de zusters wilden hem hebben. De oudste Dinda Wingit stuurde iemand, om den aap te halen, doch Dinda Winangsija liet antwoorden: "het eenige wat ik bezit, is een aap van 13 kepengs, dien wil ik niet afstaan." De zusters werden toen boos en klaagden haar aan bij den vorst, dien ze wisten te bewegen om te gelasten, dat Winangsija zou moeten verhuizen naar een verafgelegen tuin (taman). De vader zei: "probeer het eerst nog eens met goede woorden, luistert zij daarnaar niet, laat zij dan heengaan, waarheen dan ook." Dinda Wingit zeide: "wij hebben het al geprobeerd met goede woorden, doch zij weigert." Haar werd toen gelast op den volgenden dag de poeri te verlaten. De aap ondertusschen zong allerlei liedjes en diende de boodschappers aan, die het verbanningsbevel kwamen brengen. Zij schreide met haar dienstmaagd. De aap, dien zij niet wilde afstaan, werd de oorzaak van hare verbanning.

Metrum: Sinom.

De aap troostte haar, zeggende, dat het onheil door Allah was gezonden. "Ga maar slapen, ik zal wel bij U blijven en U wat voorzingen." (Volgen 3 pantoens vol troost.) De prinses dankte hem daarvoor en zei: "zoo lang gij hier zijt, vermindert mijn verdriet al, laten wij immer samenblijven."

Toen de prinses sliep, beschouwde de aap haar eens goed en zag, dat zij geheel op het portret geleek. Zijne gedachten werden hem de baas en hij betastte hare borsten. De prinses schrok wakker en vroeg: "wat voer je uit, ik wil slapen en je doet mij schrikken." "Ik sliep en droomde, dat ik met de bloemknoppen van een boom speelde en zoo vergreep ik mij aan U," zeide de aap. Zij vergaf hem en toen gingen zij slapen, met een kussen tusschen beide.

Den volgenden morgen moest zij de poeri verlaten en 7 oude mannen werden haar medegegeven als arbeiders.

Metrum: Maskoemambang.

Zij leende een slendang van de baboe ter bedekking van haar hoofd en weenende nam zij afscheid van haar hutje (in

pantoens), zeggende, dat zij nimmer weder zou keeren op deze plaats des onheils. De aap troostte haar en het poeripersoneel weende, want allen hielden veel van haar en zouden wel allen willen medegaan met de onschuldige verbannene. Onderweg zond zij de baboe terug, om hare groeten aan ouders en zusters over te brengen.

Metrum : Dangdang.

De baboe maakte hare opwachting bij het vorstenpaar en bracht de groeten over. De vorst beval, dat de prinses in leven en dood in dien afgelegen tuin moest verblijven. Onderweg bleef ieder verbaasd staan bij het zien van die schoone prinses, „als de volle maan“ zoo schoon. Zij weende den geheelen weg langs, haar slendang was doorweekt van tranen.

Metrum : Maskoemambang.

De aap troost haar met gedichtjes en betuigt zijne trouw, „al ging zij ook tot aan Mekkah“.

Metrum : Dangdang.

De aap zegt : „Uwe oogen zijn gezwollen, zij zullen breken. Zooals het vleesch van twee karbouwen, goed gekookt en bereid, geheel bederft, als er een klein beetje bedorven trasi bij gedaan wordt.“ Hij troostte haar. Zij kwamen bij het huisje aan, waar zij moest verblijven. Men veegde het aan en maakte het met primitieve materialen wat op orde; ook het verblijf voor de oude mannen. De aap maakt grappen, zegt tot de oude vrouw „ga hier eens onder den pisangstruik zitten, dan zal ik die oude heeren voor je laten dansen“. Toen werd de baboe boos op den aap en dreigt hem te zullen slaan. Toen zong de aap een liedje en krabde zich.

Metrum : Maskoemambang.

Pantoens, waarin de aap de oude meid weer tot bedaren tracht te brengen. Des avonds maakte men vuur, kookte en at. De aap plaagt de oude vrouw : „jij moet langzamer eten, anders krijg je buikpijn.“ Hij weet de menschen vroolijk te stemmen door zijn plagende liedjes op de oude vrouw : „ik zal met je trouwen.“

Metrum : Dangdang.

De baboe scheldt de aap uit voor „boschluis“, „die nooit met een meisje zal trouwen.“ Doch deze zegt : „dat is Allah's macht en daarover heb jij niets te zeggen.“

Metrum : Maskoemambang,

De aap zingt de prinses in slaap, bezingt hare borsten, hals, het genot bij haar te slapen, zijne liefde. Terwijl zij slaapt, zoent hij haar op wangen en lippen; zij slaapt vast door de vermoeidheid van den tocht. De aap zat naast haar, betastte haar en beschouwde de schoone slaapster, hij besluit echter, om nog niet van gedaante te verwisselen, doch eerst later, als de prinses in betere levensomstandigheden verkeert.

Metrum : Sinom.

Hare borsten geleken „moestika's“, zij had schoone, gele wangen, lange wimpers, dunne, fijne lippen. De aap beschouwde haar: „geen ander was schooner op deze aarde.“ Zijne gedachten werden hem de baas en hij zoende haar: Toen schrok zij wakker, doch de aap deed net, of hij sliep. Zij stootte hem met den voet aan, waarop hij deed, alsof hij wakker schrikte. Hij vroeg: „Wat is er?“ Zij verweet hem, dat hij net deed als een mensch. „Zijt gij misschien een mensch.“ Hij vraagt vergeving en zegt, dat, als zij hem niet vergeeft, hij maar liever weg zal gaan naar het schip. Zij gelast hem te blijven en te gaan slapen bij de oude baboe. Daar zat hij in zich zelf te spreken over zijn heer op het schip, die gezegd had, dat hij maar terug moest keeren, als het hem aan wal niet beviel en hij zou nu maar weggaan, omdat men hem zoo slecht behandelde.

De prinses hoorde dat en dacht dat de aap heen zou gaan. Zij riep; „als je het daar zoo slecht hebt, kom dan maar weer hier slapen.“ Nu beloofde de aap, niet weg te zullen loopen.

In de hoofdstad werd de vorst zeer ziek en de prinsessen doen een gelofte: als de Vorst weer geneest, zullen wij een feest geven en als dansmeisjes op het voorplein gaan dansen.“ De vorst herstelde en eene bediende werd naar dien tuin gezonden om Winangsija daarmee in kennis te stellen en aan te zeggen, dat zij ook mee moest doen aan de voorbereidselen voor het feest en ook met hare zuster moest dansen. De bediende trof haar aan, terwijl zij met den aap speelde.

Metrum : Asmarandana.

„Hoe kan ik meedansen? Ik ben veel te arm, mijn kleed is gescheurd en vuil,“ „zeg dat aan de prinsessen,“ De aap schold de meisjes, die uit de poeri waren gezonden, om de boodschap over te brengen. „Maak, dat jelui wegkomt, jelui stinkt als

een doode leguaan, het is niet uit te houden." Zij zeiden: "jij bent een onbeschofte aap, jij zelf stinkt en zegt nu, dat een ander stinkt." De aap zei: "doe eens wat spuw in je hand en sla er met de vingers op, degene in wiens richting het spat, die stinkt." De prinses zeide: "luistert toch niet naar dien dollen aap."

De zusters waren boos, dat Winangsija niet mee wilde doen aan het vervullen der gelofte; zij stuurden nog eens een boodschap; doch Winangsija laat weten, dat zij geen passende kleederen bezit, om op het feest te komen,

Metrum: Pangkoer.

De zusters schelden haar voor; "teef" en geven haar de schuld dat de vorst ziek werd. Men besluit haar te verderven. Wil zij niet op het feest komen, of wel, is zij daar minder mooi gekleed dan hare zusters, dan zal zij gedood worden. Op den dag vóór het feest worden drie Goestis gezonden: Patih Gandala Sěmita, Patih Matjān Koening en Patih Matjān Wilis: "Haal haar hier!" "Wil zij niet, of is zij minder mooi gekleed dan wij, maak haar dan maar dood en begraaf haar onder een pisangstam." Zoo gelast de oudste zuster. Patih Gandala Sěmita brengt de boodschap over. "Hoe kan zij nu gelasten, dat ik mij netjes moet aankleeden. Ze weet toch wel, dat ik arm ben, laat zij mij dan kleeren leenen." Ze moet echter met eigen prachtige kleeren komen, anders wordt zij gedood. Zoo luidt het vonnis. Als gunst vraagt zij, dat haar doodvonnis bij den vijver mag worden voltrokken.

Metrum: Maskoemambang.

De prinses bereidt zich voor tot den dood. De baboe en de oude mannen weenen en nemen afscheid in roerende woorden, want de prinses zou doodgestoken worden, daar aan den vijverrand. De patih's trokken hunne krissen en gingen voor haar staan.

Metrum: Dangdang.

De aap was gaan baden en kwam thuis. Hij vond de hut ledig en toen ging hij overal zoeken en zag eindelijk, dat er krissen flikkerden. Toen vloog hij daarheen onder luid geschreeuw. De prinses sprak tot hare beulen: "Wacht nog even, daar komt de aap; dien had ik vergeten." Deze verzocht de Goestis hunne krissen weer in de schede te steken. "Wat heeft zij misdaan?" De prinses zei tot den aap: "als ik dood ben,

moet je terugkeeren naar je heer op Java en vraag, dat men daar voor mij bidt." "Maar wat hebt U dan toch misdreven?" Zij vertelt hem het vonnis en zegt, dat haar tot morgen tijd is gegeven, om fraai gekleed ten hove te komen en dat zij anders moet gedood worden. "Wacht dan nog eerst, als er morgen geen uitkomst is, stel U dan in handen van de beulen, om gedood te worden." Dat zal de prinses doen. "Patih's gaat eerst naar huis, ik zal trachten, morgen aanwezig te zijn." De Goesti's gaan heen en brengen verslag uit aan de oudste zuster, die gelast: "als Winangsija morgen niet zoo schoon gekleed is als wij, wordt ze morgen gedood."

Prinses Winangsija ging des avonds haar hutje binnen en de aap bleef buiten. De prinses riep hem, doch hij wilde niet komen. Raden Watarasari (de aap) deed allen in vasten slaap vallen.

Metrum: Sinom.

Toen trok hij zijn tooverjas uit en werd weer een mensch. Hij liep vlug naar het strand, waar men hem van af het schip zag staan. Hij werd dadelijk aan boord gehaald, waar hij aan zijnen broeder Kitapsekar vertelde, wat er met de ongelukkige prinses gebeuren zou. Eenige kisten met prachtige gewaden worden naar den wal gebracht en drie honderd menschen dragen die den prins achterna naar de hut in den tuin. In alle stilte worden de kisten daar neergezet en de dragers verdwijnen daarna weer naar boord. De prins trok zijn tooverjas weer aan en werd weer Lo Monjèh. Toen maakte hij de slapenden wakker en zeide: "ik heb vannacht gebeden om uitkomst voor U." Daar stonden bij de deur die kisten. "Wie heeft die hier gebracht?" "Zoo vergeldt Allah uw ongeluk." Lo Monjèh raadt de prinses aan, zich spoedig te baden en zich te kleeden. Vlug worden klappers geplukt, om heur haar met het vocht daarvan te wasschen, de prinses baadde zich en maakte toilet.

Dit alles wordt zeer uitvoerig beschreven.

De aap zat daarnaar te kijken en bezag de prinses van onder tot boven zeer aandachtig. Hij wordt daarover berispt, doch hij antwoordt: "het gaat daarmede, als met een nieuwe krisschede, telkens moet men er naar kijken en men draait en wendt die, om ze goed te kunnen bezien." De baboe beknort hem over zijne vele praatjes en hij zegt dan: "ik kijk

niet naar jou met je karbouwelippen en je gezicht als een pollepel."

Toen de prinses toilet gemaakt had, zag zij er betooverend uit als een hemelnimf, als een "bloem van het paleis," er was geen schoonere op deze wereld, geen der prinsessen in de poeri was zoo schoon. Haar costuum wordt uitvoerig beschreven, schitterend van goud en edelsteenen. Toen zij zoo schoon uit de hut te voorschijn kwam, sprong Lo Monjèh op van schrik, want hij was geheel ontsteld, hij viel bijna in onmacht. Hij dankte Allah, dat hij de prinses van het portret had ontmoet.

Hij gaf haar daarna den raad, naar het paleis te gaan en daar mee te dansen, doch dan niet links en rechts blikken te werpen, want daar zou allerlei soort van volk naar haar kijken. "Uw raad zal ik opvolgen, want aan U heb ik mijn leven te danken. Uit dankbaarheid wil ik U op den arm dragen naar het feest." Doch de aap wilde niet, hij zeide op de hut te zullen passen en liet de oude mannen als volgelingen met haar meegaan.

Metrum : Maskoemambang.

Daar gingen zij heen, de prinses, hare dienstmaagden, de zeven ouden mannen, waarvan één haar sirihoos droeg en een ander, grootvader Tjoengklik, haar een roodzijden parasol boven het hoofd hield. Ieder, die men tegenkwam, bleef verbijsterd staan bij het aanschouwen van deze schitterend schoone prinses. Oud en jong, groot en klein liep uit, om haar te zien en volgde haar, door haren glans als medegesleurd. De een vroeg aan den ander: "wie is dat toch?" De ander antwoordde: "ik ken haar niet, maar die parasoldrager is een achterneef van me, hij heet Grootvader Tjoengklik en is een broer van Grootvader Tjoering: hij is tuinwachter." "Dan zal zij zeker de verbannen prinses zijn." Zoo sprak men. "Zij ziet er uit als een hemelnimf, regelrecht nedergedaald op aarde. Zoo oud ik ben met mijn grijze haren, zoo een zag ik nimmer." Er waren er, die in onmacht vielen, anderen verloren de spraak, doch men herkende de prinses niet. Ieder stond met opengespalkten mond, zooals een doode leguaan.

Metrum : Sinom.

Zij kwamen in de hoofdstad aan en er ontstond een ware volksoploop; in de verwarring tilden de ouders andermans kinderen op, om haar te kunnen aanschouwen. Het was een

gegons van stemmen als van een bijenzwerm; in het gedrang werden de meisjes bij de borsten gegrepen. Op het voorplein van het paleis zaten de acht prinsessen, ieder op een kussen, doch hare schoonheid verschilde met die van Dinda Widaradin als hemel en aarde.

Dansende met twee waaiers kwam zij nader, rechts noch links ziende, zooals de aap haar had gezegd. De muzikanten konden van ontroering niet meer spelen, zij weenden op het gezicht van het dansende meisje, dat passen maakte als een pauw, die zal gaan vliegen. Toen Dinda Widaradin ophield met dansen, ging zij ter zijde zitten bij hare volgelingen. De baboe nam een sirihpruim en mopperde erg over de acht zusters, die zich verbeterden van woede. De oude mannen waren zoo vrolijk, dat ze met hunne stokjes rondhuppelden. De vorst liet van uit het paleis onderzoeken, waarom het zoo stil was op den voorhof, doch de zendelingen kwamen niet terug, om de oorzaak te berichten, want zij bleven daarbuiten, gekluisterd door de schoonheid van Dinda Widaradin. Toen ging de vorst zelf met groot gevolg naar den voorhof en zag daar de schoonheid van zijne verbannen dochter, als een prinses uit den hemel, waar ieder wel dol op moest worden.

Metrum: Maskoemambang.

De aap in den tuin veranderde zich in een mensch, maakte toilet, kleepte zich prachtig aan en ging naar de hoofdplaats.

Metrum: Sinom.

De vorst zag een schijnsel aan den hemel en liet onderzoeken, van waar dat kwam. De zending vond den prins aan den weg zitten, uitrustende, en verzocht hem namens den vorst de stad binnen te gaan. De prins kwam op den voorhof, waar de vorst hem ontving en onthaalde; hij zeide echter, niet te willen eten, daar hij een bovennatuurlijk wezen was, Siloeman Mertadi geheeten, dat in de steppen leeft. Hij was zulk een prachtige verschijning, dat alle acht prinsessen het paleis binnengingen, toen zij hem zagen, allen dol verliefd, doch hij verdween weer naar den tuin, waar hij zich in aap veranderde. De prinses kwam daar terug en riep den aap, die informeerde naar hare wederwaardigheden en zij vertelde toen zijn raad te hebben opgevolgd en rechts noch links blikken geworpen te hebben. Zij had dan ook slechts van hooren zeggen, dat er een jongeling op het feest was geweest, zoo schoon als

Pandji. De baboe deelt nadere bijzonderheden mede, waarna zij door den aap wordt geplaagd.

Den volgenden dag, toen de prinses weer met haar gevolg naar het feest ging, veranderde de aap zich weder in een prins en verscheen ook ten hove. De acht prinsessen gingen vlug weer het paleis binnen en vielen in onmacht op haar bed neder; zij weenden in de kussens, want zij waren dol op den prins.

Metrum: Maskoemambang.

Dinda Widaradin (= Winangsija) kwam in den tuin terug en vond den aap niet, waar men hem ook zocht. Zij uit in pantoens het leed over zijn verlies. De hut binnengaande, vond zij de tooverjas en wikkelde die in eene mat, want men dacht, dat deze het lijk van den aap was. Later bemerkte men, toen men dit lijk wilde begraven, dat het een ledige huid was, die niet stonk.

Metrum: Sinom.

Daarna verborg de prinses de tooverjas.

De prins zat zoo druk met den vorst te praten, dat hij niet bemerkte, dat het voorplein ledig was geworden. Hij keerde terug naar den tuin en wist niet, hoe zijn apenkostuum machtig te worden. De oude mannen zagen een schijnsel aan den hemel, net als dat van een schoonen jongeling in de hoofdstad. Bij de prinses gekomen, vroeg hij naar zijn jas, doch zij zeide daar niets van te weten. Toen maakte hij zich bekend als den prins van Lajangsekar, die haar portret had gevonden en haar was gaan opsporen. Hij vertelde nu van zijn schip en van zijnen broeder. Hij noemde haar zijne jongere zuster (d. i. nichtje of ook bruid) en zij weende van geluk.

Metrum: Maskoemambang.

Hij wilde haar verlaten om zijnen broeder te halen.

Metrum: Dangdang.

„Verlaat mij niet te lang, want dan wordt het duister in mijn leven.” Hij ging naar 't strand, waar hij zich in een boot naar 't schip liet roeien en in de „Kamar” alles aan zijn broeder vertelde.

Metrum: Pangkoer.

Zij gingen te zamen naar den tuin van zijne verloofde. Daar zitten de oudjes te redeneeren over het heil, dat nu voor hun meesteres zal zijn weggelegd en maken woord-

spelingen op het huwelijk van de maagd, die hier niet nader medegedeeld zullen worden.

De broeders kwamen daar aan en Kitapmoentjar weende, toen hij dat primitieve verblijf zag. De prinses stond de tooverjas af en toen men deze verbrandde, ontstond daar een prachtig paleis met poorten, pleinen, gebouwen en Kitapmoentjar noodigde het jonge paar uit, daar binnen te gaan en het slaapvertrek te betreden. Het volk krijgt vergunning tot het houden van hanengevechten en maakte allerlei toespelingen op het huwelijk, die men niet zal vertalen, doch voor inlandsche lezers veel bekoring hebben.

Metrum : Sinom.

De jonggehuwden in het slaapvertrek, zij voeren een discours overvloeiende de beleefdheidsbetuigingen en complimentjes. Zij valt in onmacht.

Metrum : Maskoemanbang.

De prins zingt zeer verliefde pantoens bij het flauwgevalen meisje.

Metrum : Sinom.

Zij komt tot zich zelve en samen voeren ze weer een discours en gaan slapen in elkanders armen.

De arbeiders in den tuin maken allerlei toespelingen op het huwelijk den volgenden morgen. Het paar ontwaakt en Kitapmoentjar slaat met zijn stok op den grond, een gouden leeuw verrijst, die zal dienen om het bruidspaar te dragen naar de hoofdstad. Zij rijden daarop naar het paleis en de prins stelt den voorgewenden Siloeman voor als den prins van Lajangsekar. De vorst schrikt bij het zien van zijn neef.

Metrum : Pangkoer.

„Waarom, „Raden Pandji“, hebt gij U voorgedaan als het bovennatuurlijk wezen Siloeman?“ Hij vraagt vergeving en deelt mede, hoe zijn broeder zich als scheepskapitein heeft voorgedaan. De bruiloft zal worden gevierd: meer dan 100 geestelijken werden ontboden, een groot feest zal worden gevierd. Gelden en kleederen worden onder het volk uitgedeeld; de geestelijkheid wordt goed bedacht. De prins laat een kist met gewaden halen en deelt ook prachtige geschenken uit, vooral de geestelijken worden rijkelijk voorzien. Daarna keerde het jonge paar naar het eigen paleis in den tuin terug.

Metrum : Sinom.

Op Donderdag den 7^{den} van die maand zal het huwelijk gesloten worden. Al de prinsessen weeklagen, dat de prins haar niet genomen heeft en wel die „teef”. Het maakt haar gek van jaloerschheid. „Hij zal haar eerst wel zwanger gemaakt hebben, dat hij haar neemt.” Zij zouden wel uit alle dorpen de heksen en giftmengsters bij elkaar willen halen, om haar te verderven en zij schelden haar uit voor al, wat leelijk is. Zij weenen om den prins en zeggen des nachts te droomen, als werden zij door hem omhelsd.

Metrum Asmarandana.

Kitapmoentjar maakt zijne opwachting bij den vorst en stelt zich voor als diens neef uit Lajangsekar.

Metrum : Doerma.

Hij laat de tent van het strand naar de hoofdplaats overbrengen voor het feest. Geweren en kanonnen worden afgeschoten. Het was zulk een schitterende tent dat men des avonds de lampen niet meer aanstak in de hoofdplaats.

Alle hoogwaardigheids-bekleeders werden op het feest genoodigd. Zeer veel karbouwen, geiten, schapen, kippen, eenden werden geslacht. Allerlei spelen werden opgericht. Duizenden geweerdragers met trommen en trompetten marcheerden op.

Metrum : Pangkoer.

Den volgenden dag werd met een grooten stoet het bruidspaar afgehaald uit hun prachtig paleis, dat nog uitvoerig wordt beschreven.

Metrum : Maskoesmambang.

De bruid was kostelijk aangekleed en wordt uitvoerig beschreven met al hare kleinnoodiën en schitterende edelsteen.

De bruidegom zag er uit als „Pandji”.

Metrum : Sinom.

Onder het gebulder van 150 kanonnen en met 4000 strijders aan het hoofd gaat men op weg naar het paleis van den vorst.

De zusters hooren den stoet met ergernis komen.

Metrum : Maskoemambang.

De trouwe knecht van den prins, Lo Njamboeloeng loopt aan het hoofd van den optocht en zingt een lofied op het bruidspaar.

Metrum : Sinom.

De zusters konden niet eten: Ze braakten, als waren ze zwanger van vuur, toen het bruidspaar het paleis binnenkwam.

Metrum : Asmarandana.

Het huwelijk van den prins, die er uitzag als een heerscher, als „Pandji Bagoes”, wordt door de geestelijkheid ingezegend.

Metrum : Sinom.

De muziek valt in, geweerschoten knallen en zoo wordt het huwelijksfeest besloten.

De zusters verteren van nijd, dat Winangsija haren Pandji heeft gekregen.

TOETOER MONJÉH.

Sinom.

Tabé⁶ pada warga sanak, wajah anom bini laki, tetjoba⁶ béradjah ngarang, panjalimoer ngantih nasi, poro⁶ sang ini⁶ djari, isi atè liwat bingoeng, sok ngadoe kasémolan, ngadok diri⁶ djénèng ririh moelè tètòe sok ngakoe lalakon dowang.

Djarinàno èndi⁶ně kroewan, poepoeh pasang lawan gènding, manawa sang ara⁶ koerang, sidè patoetang sih gènding, si⁶ sara⁶ toena loewih, sastra mara⁶ tjokor manoeck, basaně rarampoetan basa sasak djawa bali, kotjap ara⁶ datoe teloe basanakan.

Sopo⁶ lè⁶ Indra pandita, sisopo⁶ lè⁶ Lajang sari, sisopo⁶ lé⁶ Indra sèkar, sino kotjap paling tradi, tatèloe⁶ ne moètèr boemi, nanging pada lalang lawoet, tateloe⁶ne badoewéang bidja, datoe si le⁶ Lajang sari, ndéjang bidja laki laki ara⁶ doewa.

Si sangaka Kitap Moentjar, si tradi Witarèsari, sino pangarèp bidjana, Kitap Moentjar bawoen samping, lè⁶ Indra Sekar malik, ndéjang bidja doewa bagoes, si sangaka-no lalang, si taradi no je bini no silanang djadjoeloekna Djajeng Sèkar.

Sitradi dakoe⁶ te paran, nè⁶ denda Mas Windoesari, malik lè⁶ Indra Pandita, ndéjang bidjè binibini, siwa⁶ salapoe⁶ bini, sitè sajang ara⁶ baloe⁶, no si sangaka ngaka, si taradi djari sari, si no lagoe⁶ ndè⁶ troengoe si⁶ iboe bapa.

Sisino dakoe⁶ te paran, nè⁶ dende mas Widaradin, djégèg rembang prawak saka⁶, toeroen dawoen sade wangking, ranggat ima nanglaring, bètis mara⁶ mas te sèpoe⁶, lampaknahèna rata, toemet mara⁶ kroewan kamoening, moeně leka⁶ adjong mara⁶ antap oda⁶.

Mowana mboelan poernama, sangkèpna gading kalimis, gigině mara⁶ moetijara, alisnè loentjip njaririt, moen tjémor sambil moeni,

manis mara^s empat madoe, biwih ne manggis tē bēla^s, lalampan pajoeng kagingsir, bēlong mara^s embas gadoeng masi^s oda^s.

Anging pakakasné dëndē, kèrèng lēmpot sapendait, samawoe^s talin koemba^sne, mapan dē^sne teroengoe pasti, si^s mami bini laki, ampo^s kaka^sne salapoek, taria^s pada ndē^s girang, lē^s nē^s dëndē Widaradin, pamoedjinne djoeroe mati^s ne wah boedal.

Lamoen ara^s pahitjana, mami^sne si bini laki, ndē^s ne wah mawoe^s babagijan, sino sipaling taradi, sibaloe^s bahé tarik, te bagijang pada maoe^s sangka^s dëndē Winangsija, ndē^sne pegat sēdih kingking, djēlo malem je nangis basasambatan.

Moenina^s talin oemba^s ne tangketne saling tangisin, asih lē^s panēmoen awak, si sang sara sala^s djari, sasambat ngasih^s asih, ina^s akoe salah toedoe^s, salahē^s te lē^s doenija, ndē^s te wah ènak sakèdi^s, djēlo malem, ndē^s ne wah bēsoer tijanta.

Moen te mawoe^s singlèma^s, pasti momōt sila laèk, bajē wah panemoes awak, nene pasti te sandangin, pisan nda^s tē angkēnin, akoe bidja isi^s datoe, ager sēmēl mamēta, soegoel badēja nggalining, nanē ngoembe gen sarangkoe nengkahina^s.

Méné kèrèng sisa denda ndē^sne bawoe si^skoe djahit, lēbih lēboeng si^s lahē^s nē, nanē apa si^skoe gēnti^s, pan kèrèng moelē sai^s, djari kèrèng djari simboet, bandjoer nangis na^s rangda, sambil ngapong nènē^s bini, doeh mas mirah ratoe denda panēmbahan.

M a s k o e m a m b a n g.

Sila^s niki lempot kadji ara^s sai^s, gadang baroe lajoewan, wah kadji koenjitin roebin, de kadji mija^s ijē wastra.

Noenas kadji siletoe^s anaké goesti, kadji mina^s tongka^s, hitjanin ne bandjoer gēlis, peloeng sino^s si letoean.

Bandjoer gēlis nènèk bini wah basalin, kèrèng tjara dasan, noen-tang djoeloe ngèkēs moedi, aran dja^s kèrèng sabidang.

Tan palempot tan pasaloek nènē bini, moe gadang sabidang, lawan meren nènē^s bini, si sapolong simboetangna.

Ina^s rangdē noendoek sambilna si nangis; nangis basasambatan, iro^s gita^s nene bini, nangis sambilna badjamdjam.

Soebahnala talet boengē lē^s Kakēri, segara balén krita^s, moela bina si paling bri^s, sangsara isi^s te gita^s.

Doehmas mirah gèdèng djroeti rara⁵ tari⁵, gèdèng tjampaka djila lajang, sitradi paling te mèri⁵, si sangaka no tèsajang.

Lamoen rita⁵ baranding dit lolon boni, timba bakong pamandijan, moen te gita⁵ nènè⁵ bini, mara⁵ atjong bandarijan.

Doeh mas mirah pao⁵ amplem masak manis, talet boedjak sedin langan, djélo malëm kadji nangis, soesah si nde⁵ mawoe mangan.

Soebahnala loewë kapal lè⁵ pasisi akah pao⁵ djitalijan, ngoembè takal kadji goesti, lapah lalo⁵ idap tijan.

Soebahnala dinding belah bis kasahit, petoeng ampel dji gapitan, kèrèng bédah ndè⁵ boendjahit, impoeng tongkel bis panggita⁵n.

Doeh mas mirah antap tîwo⁵ sadjadjahi, bangkèn bèbèk lè⁵ panggoengan, ana⁵ iwo⁵ sala⁵ djāri, kèrèng robèk sasamboengan.

Soebahnala moen te hero⁵ kêtan manis, timba remis brisi lentà, ero gita⁵ nènè⁵ bini, sangka⁵ te nangis gagita⁵.

Asmarandana.

Nè⁵ bini bandjoer bamanik, ina⁵ arakkè kèpèng da, koe ngèndèng ara⁵ sèlahé, gen kadoe nkoe mbèli djéloewang, sang maoe doewa koras, ina⁵ rangde bandjoer matoer, adoeh déwa ratoemas.

Meran boewè⁵ ngonè⁵ goesti, kadoen kadji babalandja, mbèlijang pèng kadji nènè⁵, adjengan ngone⁵ ngalèma⁵, kadji bapamit dènda, kadji lalo njingga⁵ djoeloe⁵, lè⁵ batoer kadji sang nara⁵.

Nènè⁵ bini nimbāl gèlis, lalo ina⁵ sang na ara⁵, asé⁵ lè⁵ ita si dèré⁵, bandjoer bapamit na⁵ rangdè, lalo mèta batoerna, barötang jè bandjoer mawoe⁵, batoeroes lalo meken gantjang.

Kotjap wah ne mawoe mbèli, djéloewang ara⁵ doewa bidang, poknè bèntèk gèlis oelè⁵, atoerang na lè⁵ nè dèndè, né mawoe kadji mèrah nè⁵ dèndè gantjang badjapoet, djéloewang ne kentat.

Djapoet mangsi bandjoer noelis, mina⁵ gambar nempadi⁵ na, talèpèknè lan panganggo, pèloeng boeroek djadjahitan, dahit anak pondokna, teken ampèl pètoeng lèboeng, salapoe⁵ taè⁵ lè⁵ gambar.

Kotjap wah ne pade djāri, bandjoer mara⁵ije si njoerat, bilang tēpin gambarna no, si moenggoeh ito, lè⁵soerat, dahit aran désanè, ampo⁵ sanakna salapoe⁵, si ndè⁵ dēmèn lè⁵ nè dènda.

Mami^⁴ ne sibini laki, si miloe pada ndé^⁴ girang, noeroet pisoe-
nan si loewé^⁴, lé^⁴ kaka^⁴ne salapoe^⁴, pada moenggoeh lè^⁴ soerat, ina^⁴
sajoman badjoeloe, si gita^⁴ in roewan gambar.

Gitá^⁴ gambar bandjoer nangis, ring gitá^⁴ gambarnè^⁴ denda, nangis
sambilna ngangapang, adoeh dēwa ratoe mas, ngoembè si pakajoenan,
sangka peng kadji no bandjoer, sing gambarang ragan raka.

Maskoemambang.

Bandjoer nimbal nènē^⁴ bini sambil nangis, doeh ina^⁴ sajoman,
aloer dji pangèling-eling^⁴, sang koe maté^⁴ lawoen djema^⁴.

Adè^⁴ ara^⁴ tatemoe si^⁴ kanak moedi, datoe ndèjang bidja, bidja,
ndè^⁴ nè troengoe sai^⁴, sèdih hingking kalaparan.

Po^⁴ na tao^⁴ oeripkoe nandang prijatin, njatè jèn dè^⁴ sida, asè^⁴
toeloes akoe gèring, ndè^⁴ koe ndahit impan pangan.

Enda^⁴ gama^⁴ koe tiwo^⁴ lè^⁴ dalem poeri, kadi jèn lè^⁴ dasan, adè^⁴
tesèmel gèlining, simètè djari kakènan.

Bandjoer nengkrak ina^⁴ sajoman si nangis, sambil nëngan-
gapongang doeh mas mirah goesti kadji, pèng kadji mènèng ga-
ma^⁴ na.

Empèt lalo^⁴ sèdo^⁴ kadji no mas goesti, dèngèr manik denda,
sabar sabar gama^⁴ goesti, nènè^⁴ bini bandjoer nimbal.

Adoeh ina^⁴ ka-sabaran koe lèwih lèwih, nengke tan kawasa, ma-
pan wah pira balit, laè^⁴ koe ngènè sangsara.

Nènè^⁴ bini sajan sanget si^⁴ ne nangis, tokol bas langgah, ngèra
does momot ndonga^⁴ langit, sambiluo nangis badjamdjam.

Doeh mas merah moen parèsà^⁴ Batoedjai, bawoe prija takā^⁴ penaroh,
itè mesa^⁴ sala^⁴ djari, baje ndè^⁴ ne tao prijok.

Soebahnale bator kla^⁴ engsot ai^⁴, pèdis isi^⁴ bagè^⁴ dowang, ngèlor
kelema^⁴ dé lalai^⁴, pade sèdih asè^⁴ dowang.

Moen badéje njonto^⁴ pèmpang kembang koening kèntjili toeroen
lè^⁴ tana^⁴ moen te badejang galining, te sili^⁴ si^⁴ iná ama^⁴.

Soebahnale bawoe pakoe lè^⁴ pasisi, ndait godè^⁴ timpal blija^⁴,
lamoen akoe taoe miàkin, kèrèng robèk djipasija^⁴.

Soebahnale kēmē^⁴ doewa mamboe sèngit koerintji kembang tjēm-
pakè djèngè^⁴ roewan koe si^⁴ nangis, bagriti^⁴ ai^⁴ matè^⁴.

Doeh mas mirah rintjik bilé lé⁶ Padjanggi⁶, langan pēno⁶ si⁶ lalajang, mirib ita si tēbantjit langan kaka⁶ koe sa sajāng.

Soebahnale boewa⁶ kakara sadjadjahi, moen bebantē bikan prija nērākankoe sadjari djari, koe mate pisanan lasija.

Bandjoer mali⁶ djepoet na gambar no mali⁶, gēnnē tēgoeloe-ngang, baroe⁶ ne goeloeng sakēdi⁶, bandjoer dateng angin barēt.

Liwat kēras gambarna pade kapasi⁶, kèlèpang ne krētas, ngawang ngawang liuat ai⁶, tri⁶ tipā⁶ Indrēkilē.

Lé⁶ pantjoran manggong lē⁶ sēdin parigi, pamandijan den noenē, Raden mas Witarēsari, bidjan datoe Lajangsēkar.

Dangdang goelē manis.

Kotjap Raden Mas Witarēsari, pakajoenan, gen lalo⁶ masiram, tiring si⁶ parekan kodé⁶, kantjan bidjan prēratoe dahit kaka⁶na miloe ngiring, Rahaden Kitap Moentjar, pade lēka⁶ miloe aning taman Indrēkilē, apon ito, pasiraman Raden Mantri, ndé⁶ne kotjap lē⁶ne langan.

Wahna dateng ito Raden Mantri, bateroes odjo⁶, lē⁶sēdin pantjoran gita⁶ ne gambar no njam⁶pe⁶, lē⁶prigi po⁶ne djēpoet, pedas gambar pinda poetri mali⁶ tjingakne soerat, po⁶ne patja bandjoer, tan antara Dèn Taroena, loepa⁶ di⁶ na, kitap Moentjar gēlis brari, tindjot noe-loeng Den Noena.

Adoeh Den Noena koembē⁶ de kadji, ndé⁶ antara, peng kadji seloen rēba⁶, Den Noena ndé⁶ ngasa bahé, dawoerne loewé⁶ soegoel, Kitap Moentjar bandjoernē nangis, tēparan ije wah sedē, parēkan salapoe⁶, pade nangis basasambat, Adoeh Raden, antih gama⁶ kadji goesti, moen pēng kadji wal sedē.

Kadji sine goesti boewé⁶ ngiring, sambil njēret kēris ne Den Troena, mēlénē gen saling maté⁶, Kitap Moentjar ngērēboet, sambilangna si maringētīn, sabar dja⁶ djoeloe⁶ sabar, mahē⁶ krisne saroeng, barēs moen wal pedas sedē, Raden Noena, akoe mēsa⁶, barerantjē⁶, ngilangang gen te pada.

Mapan mēné embob Raden Mantri, masih aloes, mara⁶ mērēm djama⁶, balih mēné antē pēsēt tjokor Dèn Noena djoeloe⁶, sambil antoe⁶ antoe⁶ djaridji, ne akoe njandar ijē, sambilkoe ne nijoe

semangetne Raden Noena, ara^ⁿ ngantèp, adé^ⁿne èlèn sakèdi^ⁿ, bandjoernè pada mara.

Si mamèsèt sambil ngantoe^ⁿ djaridji, ara^ⁿ ngantèp, lèkan kiri kanan, bandjoeran ndè^ⁿne ara^ⁿ soewè, ngingat Den Noena bandjoer, Kitap Moentjar bandjoeran gélis, matoer sambil njanjandar, doeh Den Noena bagoes, apa kè sèbap panjoengkan, ratoe Agoeng, sangkan datoe loepa^ⁿ diri, ndè^ⁿ ingèt lè^ⁿ batangan.

Bandjoer ngingat Den Noena bamanik, nindjo gambar, Kitap Moentjar ngingat, gita^ⁿne bandjoer gambarne, batèroes ne gantjang djépoet, sambilang nē mamatjē toelis, wah toetoe^ⁿ si^ⁿne patja, ampo^ⁿne gélis goeloeng, bandjoer, ne nangis badjamdjam, Raden Noena, ba manik sambilna nangis, doeh kaka^ⁿ Kitap Moentjar.

Dè^ⁿ koe tao^ⁿ ara^ⁿ pisak pasti, bidjan datoe lè^ⁿ Indre Pandita toetoeran ndè ara^ⁿ baé^ⁿ, sai ke si djadjawoe^ⁿ gambar siné lè^ⁿ Taman Sari, Den Kitap Moentjar nimbak kadji mindah datoe, pilih djim djaoe^ⁿ ija jen manoesè ngoembè^ⁿ ke koewasane goesti, lajangan pirā boelan.

Bandjoer Raden Mas Witarèsari, djépoet gambar, sambil basasambatan doeh mas mirah kadji nènè^ⁿ, ndè^ⁿ koe tao^ⁿ dèndè ajoe sisangsare ndè^ⁿ troengoe pasti, ndè^ⁿ badoewé kèrèng slendang, si^ⁿ ndè^ⁿ troengoe, si mami^ⁿ de bini lanang, lawan ampo^ⁿ, tegedèkang side goesti si^ⁿ sana^ⁿ de slapoe^ⁿ na,

M a s k o e m a m b a n g.

Moge ara^ⁿ kasoekan Allah sèloewih, sabar djoeloe^ⁿ dènda, ndè^ⁿ kadji gen boeroeng adi^ⁿ, sigen lalo métè sida.

Soebahnale lampen sidè sangka^ⁿ tri^ⁿ, béli toewa^ⁿ taka^ⁿ belabar, angen sidè sangka^ⁿ njèri, isi^ⁿ te wah gita^ⁿ gambar.

Doeh mas mirah boewa^ⁿ bilè masa^ⁿ pait, béli goele lè^ⁿ parèsà^ⁿ, sidè djalangan panjakit, sangka^ⁿ kadji gilè mèsa^ⁿ.

Soebahnale lè^ⁿ gageroeng panimpoh ai^ⁿ, timpoh boka^ⁿ lè^ⁿ sampara dè^ⁿ koe boeroeng gen badait daka^ⁿ boe tèmah sangsara.

Soebahnale timpoh kamboet lè^ⁿ pasisi, kemalo djari bèlidè, ndè^ⁿ koe takoet gama^ⁿ goesti, sigen lalo métè sidè.

Soebahnale moen babele sèdin ai^ⁿ, lèmpot plangi djari lèjang, moende mélé dja^ⁿ ne adi^ⁿ, sasangankoe tanggap wajan.

Doeh mas mirah poenti[°] lilin, poenti[°] ai[°], poenti[°] djawa pñoe[°] lëndang, nda[°] de bilin akoe adi[°], èra[°] njawan te barèndang.

Soebahnale koe kēntorantē kasait, koe pandi[°] djadjahi lolat, ape mēdo atē[°] sakit, moele mērari[°] djari owat.

Moele side lantaran kadji prijatin angan bageringsang, moge soeka[°] Allah lēwih, ne pandjang oemoer de mirah.

Ade[°] bawoe dēndēra mas tē badait, lamoen dē wah sēdē, ne kontē[°] oemoer kadji, adē[°] kadji barēng moesna.

Doeh mas mirah lamoen sidē masih oerip, moge gama[°] dēnda, te bēlowang oemoer kadji, adē[°] te kadait mirah.

P a n g k o e r.

Dèn Noena bandjoer ngandika, lē[°]sana[°] na kaka[°] Moentjar ngka gēlis, mēné si koe sanget bingoeng, lē[°] sanakta sangsara, ngoembé[°] akal arēpan te gēlis batēmoe, ēngkē pijaäng itē kapal, adē[°] na bagoes gēlis djari.

Papindajan Singambara, bakalètèk ampo bakento[°] pasti, bamata komaleoeloeng, Dèn Kitap Moentjar nimbāl, lamoen mēno nēngkē pakajoenan datoe, sila[°] mēnēng baé dēwa pasti njidajang djoewa[°] goesti.

Pakajoenan batang déwa, toer katekan pēng kadji gen badait, lē[°] sanak pēngkadji ratoe, bandjoer Dèn Kitap Moentjar, gantjang jē njoegoelang kasaktijanne bandjoer kapal mas mata komala, sērētē pakakasna pasti.

Baklètèk masotja mirah djari djaloe gigi salaka wilis, bēnar tjahijanna no tandoer, sing gita[°] pada bēnga[°], moelē pasti mara[°] roewan singē idoe, sing gagita[°] takoet pada, si[°] roewa gala[°] toer simbit.

Tijang tēloe bretjat warna, kabēlē[°] na sawawa djoeroemoedi, padjēnēnganna no pahoet, tapasangang bandēra, bandēranna soetra poetē[°] abang oeloeng, salapoe[°] pada maprada, aran bandēra koempēni.

Pakakasna wah srēgepan, bidar bagoes, boewatan tanah inggris, liwat tēbal ampo[°] aloes, kelasina baloe olas, ampo[°] soroh kantjan bidjan parēratoe, salapoe[°]na bapakakas, badjalèr lan bakoelambi.

Batatapong tjara tjina, sakoetjino salapoe^é pada sandi, wah tarik pada tégantoeng, ito lè^é lempeng kapal, ara^é tēloe bepoelas, tjat poeté^é patoeh, sisopo^é tongkang arana, palinggihan raden mantri,

Bapoelas isi^é tjat warna poeté^é abang bidang matimpal koening, tjirin tatoenggangan datoe, pērari^éna mara^é pana^é, moen tēdajoeng sipan tētjolèk wah kētjoer, mēno angkoen dadajoengan, masih piudan singa bēri^é.

Loewé dēngan maoè^é horta, isi^é datoe ngawangoen kapal api, kahoele si nao^é lapoek, ndé^é rarah pada giwar, manto kapal wawan-goenan lēbih bagoes, ndé^é na ngone^é sabol pada, lè^é pangorong bēli^é bēri^é.

Pada manto kapal mas, bēnga^é nganga^é sing gita^é bēli^é bēri^é, ninē mama pada bijoer, ēndē^é bawa^é bantjingah, pade momot gita^é tjahija tenang tandoer, ara^é si tēlang ana^éna, ndé^étao aning na njēdi^é.

Katoengkoel bēnga^é gagita^é, si^é roewan tjahijan kapal bagoes badjēlimdjim, ndé^éna asa anak papoe, sēsēk lē parempatan, ndé^éna kroewan nina mama je bagawoer, saling sorong saling tindjal, dawoer na no pada niris.

Den Noena bandjoer ngandika, kaka^é Moentjar sila^é bēkētē^éaning, awo^é kaka^é nēngkē pajoe, koesalinang aranda, nanē akoe gēnti aran sida bandjoer, sida aran Kitap Sēkar, akoe dja^éWitarasari.

Den Noena mali^éngandika, adoeh kaka^é akoe bēkētoewan mali^é, ngoembé^é akal de si lawoen, djawoe^é aning sagara, mapan itē sinē ndē^éboeroeng, gen pada lalo balajar, apan itē wah bapamit.

Lē^émami^é tē bini lanang, bandjoer nimbal Den Kitap Sēkar gēlis, sila^é da^é pēng kadji kéwoeh, gampang si^é kadji déwa, nēngke sila^é dabdabang je raden galoeh bandjoer manikang tahèkang, prabot aning kapal gēlis.

D a n g d a n g.

Sila^é manikang tahèkang mangkin, saprabotan, adē^éna bis nēngkē sangoe ai^ékèrèng kahèng, raden manik bandjoer, lē^éparēkan salapoe^é tari^é, lalo srèkang ja pada, pangajahna slapoe^é, si gen miloe lalo b^élajar, ampo^é oendjal, barang barang sangoe ai^é, nēngkē bisang tahèkang

Dé^éna soewé ēndēh rarah tarik, ngadjang dowē, tahē^éaning kapal, dit pangajahno wah tahē^é loewé girang gen miloe, tēkotjapang djēlo

wah lai⁴. pade nindo⁴ lè⁴kapal ,anging Raden Bagoes, Barèng Raden Kitap Sèkar, pada boedal, tama aning dalem poeri, ndè⁴na mërëm lè⁴kapal.

Kotjap bakëlëm Rahaden Mantri, ngandikajang, nimpës lalëmësan, patale soetra lan songkèt, balëngkër taka⁴ këmپoe, wah karoewan, sisai⁴ sai⁴, gen katoer lè⁴mami⁴ na bini laki koempoel, te djarijang sopo⁴wadah, baloe⁴wadah, lè⁴sana⁴ na pada sai⁴ anging jè sisangsara.

Wah karoewan bagina na te pëlain, éndah roewa, soetra sasongkètan, miwah batik soetra poeti⁴, balengker na sahempoe, wah sarëgëp ija pada tarik, ndè⁴kotjap pëtëng désa tèkontè⁴ang toetoer, bënër désa madabdaban, taè⁴kapal, kantjan pangajah singiring, kotjap ija Den Taroena.

Barèng Raden Kitap Sèkar gëlis, tama djëro, parëk lè⁴mami⁴na, wah datang baletoer adëng, kadji baletoer datoe, kadji pajoe nengka bapamit, lè⁴linggih batang déwa, datoe nimbal bandjoer, doeh anakoe Den Taroena, alo lèka⁴ Den Noena bandjoer bapamit batëroesna padë lèka⁴.

Babrijoekan soegoel Raden Mantri, Kitap Sèkar, batëroes pada lèka⁴ wah datang to lé⁴kapal no, Radën bamanik bandjoer, adoeh kaka⁴ sila⁴ nengkanè, tè pade taè⁴kapal te bareng bateroes, Kitap Sekar bandjoer nimbal, sila⁴ Raden, pèng kadji djoeloewan goesti, lawoen kadji pija⁴ langau.

Bandjoer gëlis taè⁴ Raden Mantri, dit parëkan, batëroes to lè⁴ kamar, Kitap Sèkar ndè⁴ nè soewé, djëpoet pandjalin bandjoer, teroes na pantok goemino gëlis, lè⁴ pëkën Lajang Sèkar, djari sègara bandjoer, batëmoe dit lawoet goewar, liwat bagoes, pala-boewan Lajang Sari, pan lè⁴ pëkën tao⁴na.

Sin om.

Bandjoer tahè⁴ Kitap Sèkar, lè⁴ kapalna lèkan moedi, sambilna simanto kapal, hi⁴ tjëmëti pandjalin, njonta kapalna gëlis, aning moewarano bandjoer, kapalno teroes balajar, palajarna mara⁴ angin, taoe désa pada bënga⁴ sing gagita⁴.

Wah datëng lè⁴lawoet goewar, masih ndè⁴na salip salip, dëngan si pada gagita⁴, apan tjahijana njaririt, mara⁴ roewan tjahyan api, di⁴ ai⁴ no miloe tandoer, wah sadjëlö balajar, masih ngabor dateng sèdi, jan te gita⁴ mara⁴ singa ngawang ngawang.

Pëtëng bēnar tan kotjapang, adè^s na kontè^s sakēdi^s, palajaran pira boelan, dè^skotjap lè^slangan gēlis, sakit iman tanoelis, ēhing ta no boewè^s siloe, wah lae^s ija balajar, ndè^sna ngingat ngingat moedi, tekotjapang wah rapat, lè^spalaboewan.

Pēdas dēngan si lè^sdarat, gita^s kapalno basēdi, ēndēh rarrah pada gēwar, pade metē anak djāri, loewé^s raroet barari, nina mama pada bijoer, gen oeli^s aning dēsa, towa^s badjang bēli^s bri^s, pan badè^sna singa galak gēn mangangsa.

Goesti Patih miloe gēwar, prekanggo silè^s pasisi kipatih Djaja Samoedra. kotjap silè^s kapal malik, 'Kitap Sēkar njonongin, gita^sna lè^sdarat bijoer tadah nakoetang kapal, Kitap Sēkar bandjoer gēlis jē noeroenang sakoetji babasē gantjang.

Sambilangno browap owap, ngēlè^s dēngan si barari, bares nda^s barari pada, bandjoer dēngan si barari, tarik ija ngingat moedi, gita^s na sakoetji toeroen toenggangno si^s manoesa, basēdi aning pasisi, bandjoer mandēg sibarari salapoe^s no.

Pada ngandjēng lè^s tamparan nganti^s sampanno basēdi, bandjoer Raden Kitap Sēkar, wah datang sēdin pasisi, batēroesno toeroen gēlis, tēpēt no dēngan sibijoer, bandjoerna bakatoewan, barēs pada ama^s rari, ēnda^s gēwar ita gēn tē bakatoewan.

Sai kanggo lè^s palaboewan, djari bandar lan noetaris, silā^s gama^s dē pasila^s saia mélé gēnbadait, Lo Loekap bandjoer gēlis, mētā Goesti Patih bandjoer wah datang je Lo Loekap, lè^s balénē Goesti Patih, rēgas rēgas Goesti Patih bakatoewan.

Apa hanta bēnggas enggas ngēndol èla^s mè^s barari, wah taè^s lè^s singambara, sangkā ndè^s mè^s lijoe moedi, Lo Loekap matoer gēlis, mēran goesti kadji balatoer, ndè^s po je singambara, kapal dagang sino goesti, mapan ara^s ito toeroen, anakoda.

Sino njoerai kadji lèka^s, ngatoerin peng kadji goesti, gēn soegoel ara sēmenda^s, ito lè^s sēdin pasisi, kipatih bandjoer gēlis, djawat keris, djawat saboek, bandjoerna lèka^s gantjang, nēpet lè^s sēdin pasisi, wah na datang ito lè^s sēdin tamparan.

Badahit lè^s anakoda, bandjoer na saling arēpin, batēroes pada basēlamat, barēng tokol lè^s pasisi, soewe pada saling antih, ndè^s nara^s njapa badjoeloe, bandjoeran anakoda, bakatoewan lingna manis, pasang tabé^s hamba ini tanja toewan.

Dari bodo hamba toewan, tida taoē adat ratip, hamba ini orang djawa, besar besar hamba kliling, djikalo salah ini, bolè goesti kasi

ampoen, djangan terlaloe marah, bandjoer nimbai Goesti Patih, baik kaptèn apa djoega 'ndak dibilang.

Bolélah kaptèn membilang, anakoda nimbai malik, jang hamba taja sakarang, sijapa jang koewasa disini, nama bahitoe lagi, Goesti Patih nimbai bandjoer, jang koesawa sini saia dan beranama saia ini, dinamakan kipatih Djaja Samoedra.

Anakoda bandjoer nimbai, djikalo bagitoe, hamba minta ampoen toewan, sebab bodo hamba ini baik sakarang goesti djangan kasi orang gadoeh, dji kalo ada orang, melijat sama kapal ini, dikatakan ini kapal Singambara.

Sabetoelnja ini kapal, tapi pakradjaan lain, dibéri roepa singambara, tandanja kapal Koempèni, tida koerangan lagi, apa djoega jang di seboet, boeli goesti manjembah, kapada Radja disini, barang barang banjak hamba moewat dikapal.

Barangkali ini Radja dan anaknja bini bini, soeka maoe beli barang, jang hamba bawa⁴ këmari, bolehlah lekas goesti kalo radja maoe toeroen, melijatkan barang barang, jang soeda sampe disini bole radja djoega sendiri mameriksa.

Pangkoer.

Dan lagi sëmbahkan toewan maka ada hamba mamoehoen lagi, soepaja sëmbahkan tentoe, kapada sri padoeka, djikalo, radja mën-gasi hamba toeroen, mëmbin roemah didarat, dan maligé satoe bidji.

Mëndjadi tempatnja radja doedoek tempo maoe toeroen kamari, maningokken barang itoe, Kipatih bandjoer nimbai, pasal itoe nakoda saia sanggoep, dan lagi saia brëtanja sama anakoda lagi,

Sijapa namanja nakoda, dan nëgërinja prëboemijan mana lagi, soepaja sëmbahkën tentoe kapada sri padoeka anakoda bandjoer nimbai lingna aloes, djikalo bagitoe toewan, baiklah bagitoe goesti.

Hamba nama Pangoeloe Djamal, dan namanja hamba ampoenja negëri, Tanah Djawa sabëlah kidoel, Samarkaton namanja, goesti patih njanjoeroe⁵ parekan bandjoer bahit djaran palinggihan, Lo Brëngkik jë gëlis bërari.

Bahit djaran palinggihan, ndé' ne ngone⁵ Lo Brëngkik datang gëlis, ngatoerang djaranno bandjoer, kipatih madabdaban, lèkan tampano batèroes, njingsët oeboek, njaprèk djaran palinggihan patirata loewé⁵ ngiring.

Ndé ne kotjap silé⁵ langan, ëndëh rarah nahen djarano brari, Goesti Patih datëng bandjoer, batroes taé⁵ bantjingah, kabenderan soewoeng ndé' batangkil datoe, gebagan bahè dahitna, nging ara⁵ parekan bëri⁵.

Parekan sino soeroe⁵na, alo tamë atoerang akoe gëlis, akoe gen parék lé⁵datoe, parékan bandjoer tama, aning djro daitna datoe no bandjoer, lé⁵bale oekiran mandjak, parékan no matoer gëlis.

Mëran kadji balatoer pëmban, lé⁵peng kadji ngokasang goesti patih, Djaja Samoedra njanjoe⁵, gen parek batang déwa, lé⁵bantjingah badjaranan datëng baroe, datoeno bandjoer ngandika, alo këlek ija gëlis.

Parékanno brari gantjang, djo⁵ bantjingah métë je goesti patih, parékan badait bandjoer, kipatih lé⁵ bantjingah, parékanno matoer sila⁵ goesti batèroes, tamë lé⁵balé oekiran, datoe no ito, malinggih.

Goesti Patih bandjoer tama, parékanno sisöpo⁵sino ngiring, goesti patih datang bandjoer, daitno datoe mandjak, sëdëk batangkil prebini salapoe⁵, goesti patih tokol gantjang, ito tokol lé⁵ bawa⁵ tataring.

Datoe pëdas njërëminang, goesti patih noesas loegrëhë gëlis, tokol je lé⁵bawa⁵datoe, bandjoeran ija ngatoerang, saprihokas anakoda to lè lawoet, datoe no bëngah mirëngang, bandjoeran gantjang bamanik.

Manikang parekan nina, ngëlek kantjan prëbidjan sëlapoe⁵ tarik, parékan wah lèka⁵ bandjoer, tama aning dalëman, wah badait parekan lé⁵ratoe ajoe, sëdëk barëng pada mandjak, to lé⁵bale pantja rësi.

Parékanno matoer sëmbah, meran ratoe kadji kahoetoes goesti, ngatoerin pëng kadji soegoel, si'mami⁵ batang déwa, dënda Wingit bandjoer nimbal paling djoeloe, sai ke no te manikang, parékanno matoer malik.

Salapoe⁵ de kadji déwa, tëmanikang isi⁵ mami⁵ pëng kadji, nënë bini gantjang soegoel, bandjoer babrijoek lèk⁵, wah na datang lé⁵bale oekiran bandjoer, bateroes parék lé⁵mami⁵na, mami⁵na bandjoer bamanik.

Ne Patih Djaja Samoedra, bada⁵ akoe si⁵ kapal datang ité, kotjap

onè⁴ pada bijoer, lé⁴loewar bangsal, gita⁴ kapal si datang nengke lé⁴laoet, papindajan singambara ngawang lé⁴kan ai⁴.

Sino kotjap tăkoetangna, saloewé⁴ne tawoe silè⁴ pasisi, lagoe ara⁴ gélis toeroen, nakoda lekan kapal, andėkangno tawoenno si pada bijoer, po⁴ badaäng aran kapal, arana kapal koempėni.

Apa djė mėléntė ara⁴, éndah roewa si nde⁴ wah té dait, ara⁴ baé sing teseboet, wah noeroet roewan kapal, djari nėngkė mėlėnko-gen djėmak toeroen, prėbidja balatoer sėmbah, salapoe⁴ babrijoe⁴k pasti.

Lamoen mėno mami⁴ sila⁴, kadji ngiring djėmak aning pasisi, datoeno bamanik bandjoer, Anta Djaja Samoedra, bada⁴ ija anakoda djema⁴ akoe pada toeroen gėn bablandja, barėng dit anakno tarik.

Pada mėlė manto kapal, bandjoer gélis Goesti Patih bapamit kadji noenas pamit datoe, oeli⁴ nėngkė njėrėgėpang, gen babada⁴, lé⁴ana-koda lé⁴lawoet, adė⁴na oendjal dagangan, toeroen lé⁴ sėdin pasisi.

Datoeno malik ngandika, alo oeli⁴ antė aning pasisi, kipatih Samoedra bandjoer, boedal lé⁴ panangkilan, gagantjangan, ętanno silėka soegoel batėroes gantjang njapėrė djaran, nanepes bandjoer barari.

Tehiring si patirata, ndėna ngonė⁴ lė⁴langan goesti patih, pan djaran tarik mamėroeng wah datang lė⁴tamparan, batėroes gan tjang mėta anakoda bandjoer, badait sėdin tamparan, nakoda baka-toewan gélis.

Goesti bagimana habar, goesti soedah jang poelang itoe tadi, soedah mengadap mangatoer, kipatih bandjoer nimbal, soedah abis saia sėmbah samoewa itoe, sapreti sėmbah nakoda, radja kasi jang prėmėsi.

Bėsok ĩpagi anakoda, sri padoeka hėndak toeroen kamari, mamė, rėksakan barang itoe, dan manėngokėn kapal, sėbab tijada kapal datang jang dahoeloe saperti kapal nakoda, brėnama kapal koempėni.

Radja hėndak maoe lijat dan sakalijan anaknja bini, anakoda nimbal bandjoer, kalo bagitoe toewan, hamba moehoen poelang kakapal dahoeloe, hamba priksa itoe barang, jang bawa toeroen kamari.

Patih nimbal baik poelang, anakoda taė⁴ lė⁴sampau malik, babasė batėnga⁴ bandjoer, wah datang to lė⁴ kapal, batėroes taė⁴ lė⁴kamar, bandjoer balatoer, lė⁴ deside Raden Noena, Raden Mas Witarasari.

Doerma.

Bandjoer matoer gëlis Raden Kitap Sëkar, doeh goesti Raden mantri, idëp moele ara, mara^ç gambar lè^ç taman, pan djati mami^ç pëngkadje, badoewé bidja, banjak nging bini-bini.

Kotjap djëma^ç mami^ç pëngkadji gen loembar, toeroen aning pasisi, gen njërëminang kapal, sambilne gen babelandja, barëng dit sanak pëngkadji, lapoe^ç sasanakan gen boewè^ç toeroen ngiring.

Nëngkë kadji gen mija^çang pasanggrahan, ito sëdin pasisi, Raden Mantri nimbal, lamoen samëno ka^ç djëma tjoba de tënongin, koersi djawoe^çang, ara^ç solas de ënti^ç.

No si doewa toa^ç mami^çte bini laki, koersino siwa^ç malik, tao^ç sanakta, moen ara^ç sopo mogang, pasti ara^ç moela djati, ara^ç sang-sara, ndë^ç troengoe isi^ç mami^ç.

Bandjoer nimbal gëlis raden Kitap Sëkar, sandikan dëwa goesti, batëroes ija boengkar, gen djari pasanggrahan, mapan ija moelë djari, lëkan desanë, tèkang na lè^ç sakoetji.

Po^çna oendjal basëdi aning tamparan, wah datang lè^ç pasisi, bandjoer Kitap Sëkar, dabdabang pasanggrahan, dait maligeno sai^ç wah pada pragat pondok lè^ç sëdin ai^ç.

Maligëno batëkën mas toer matatah, riring soetra koening, atap soetra abang, matoeroet soetra këmbang, abang idjo dadoe tangi, moewah soetra djingga, sangkët djari lalangit.

Mapan oewah pada djari salapoe^çna, tandoer tjahija njaririt, bënar lè^ç tamparan, pilih mëno rowan sorga, bënga^ç dëngan lè^ç pasisi, sipada gita^ç, kotjap wah djëlo lai^ç.

Kitap Sëkar bandjoer taë^ç aning kapal, parek lè^ç raden mantri, Den Noena bakatoewan, kaka^ç ngoembe dabdaban, wangoen pondok lè^ç pasisi, den Kitap Sëkar matoer mëran wah djari.

Ndë^ç në kotjap tingkahna silë^ç sagara, kotjap lè^ç dësa malik, datoe lan prebidja, pada gëgër sëlapoe^çna, gën toeroen aning pasisi, njërëminang kapal, djoeroe mati^ç bënar gëlis.

Sakëlëm këlëm ja pada nimpas balandjana, datoe bandjoer bamanik, nané lè^ç prebidja, hë kamoe pada kanak, tjoba^ç këlek dja^ç adi^ç bi, ja La Winangsija, sang ne mélé masisi.

Bandjoer nimbal bidja sipaling sangaka lè^ç dënda Gondëwangi,

adi^c soeroe^c tjoba^c bada^c ija Winangsija, sang ne mélé miloe ngiring, La Wangi ngengat adi'na Gondasari.

Saling èngat sitesoeroe^c bada^c ija, ara^c parékan bëri^c, aran La Soemëkar, sino bandjoer soeroe^cna, lalo parék nènè^c bini, daitna mandjak, noendoek sambilna nangis.

Si^c na dènger samëtonna salapoe' na, gen boewé^c toeroen ngiring, lalo manto kapal, sambilna gën bablandja, lan saloewé^c isin poeri gen baboewësan, ngiring aning pasisi.

Sinom.

Sino kotjap sèdinina, sangka^c na nangis né^c bini. sèdihna kaliwat, djèlo malëm ija si nangis, si asi^c gita^c diri^c, tan palempottan pasaboek, goja ara^c balandja, sakèpèng dé^cna ara^c lagi, mëno sang ka^c dènda lèbih^c si^c na ila^c.

Bandjoer datang La Soemëkar, tokol bawa^c nènè^c bini, liwat asi^c La Soemekar, sèpan matoer soegoel tangis, atoerna boen pasakit, pègat si^cna soegoel, doeh déwa panembahan, kadji tēmanikang goesti, si^c desidè rakan pèngkadji no denda.

Matoer lè^c pèng kadji mirah, sang ara^c bajoen dè kadji loembar ngiring djéma^c ngèlema^c, pan mami peng kadji goesti, gen loembar bini laki, manto kapal aning laot, mapinda singambara, kapal sidatang masgoesti, mëno sangka^c rakan peng kadji genloembar.

Nene^c bini nde^cno nimbal, sajan batoengkēm si nangis, nde^cna soegoel pangandika, La Soemëkar miloe nangis, boedal nde^cna bapamit, parék le^c denda si baloe^c, denda Wingit bakatoewan, gēnè miloe kē no ngiring, sibada^c bi ija baroe^c La Winjangsija.

Bandjoer matoer La Soemëkar, mëran sanak peng kadji goesti, nde^cna kawangi ring djema^c, rahin pèngkadji je sakit baroe^c merèn dait kadji, kaka^c na penang salapoe, pada ngitoeng blandjana ja djawoe^c pada doewa kēti, ampo^c ringgit tatimpas lè^c patjanangan.

Kotjap nè' denda Winangsija, babangsël si^c tangis, sambil go-rap tijan, ngredoes momot donga^c langit, ngengat bakanan kiri, sinjaroe njarowang kajoen, nde^c na ara^c gene dēmak, sajana éro^c sinangis po^c ne kēlek bandjoer na^c Rangda Sajoeman.

Maskoemambang.

Adoeh ina^ƒ kēte djoeloe gama^ƒ aning, tēpēt akoe samēndak, ina^ƒ rangdē bandjoer^ƒgēlis, parek le^ƒ dēnda Winanangsija.

Bandjoer matoer apēke kajoen peng kadji, dēkadji gen loembar, gen ngiring mami^ƒ peng kadji, ne bini bandjoeran nimbāl.

Adoeh ina^ƒ angen koe dja^ƒ mélé gati, miloe manto kapal, lagoe^ƒ dengan noenggang djoeli, srēta ara^ƒ gen bēlandjana.

Lamoen akoe gojoké gen noenggang djoeli, nde^ƒ koe sēmēl ina^ƒ jadin gēn koe noenggang djoeli, ngoembē gen roewan koe ina^ƒ.

Tan palēmpotan pasaboek noenggang djoeli, tapi djā^ƒ ina^ƒ, bapa-kakas noenggang djoeli pasti ndē^ƒ koe ila^ƒ ina^ƒ.

Ndē^ƒ koe ila^ƒ ngalentong lē^ƒ moedin djoeli, lawoen lē^ƒ datēng tē ito lē^ƒ sēdin pasisi, dengan tarik pada belandja.

Sang koe sēdih ndē^ƒ nara^ƒ kadoen koe beli, sakēpēng ndē^ƒ nara^ƒ, dateng ito gen koe nangis, sino ilaäng koe ina^ƒ.

Gēn tē gita^ƒ si^ƒ dēngan loewé sakēdi^ƒ, noendoek ngolas mata, bagoes sidē ina^ƒ ngiring, de lēka^ƒ bahé si djēma^ƒ.

Dē pēdasang mara^ƒ toetoeran siroebin, roewan kapal dagang, moen dēngan sang ndē^ƒ na ini^ƒ, batoetoeran lē^ƒ koe ina^ƒ.

Ampo^ƒ siné kēpēng sisa dinda roebin, masih tēloe olas, siné djawoe^ƒ djēma^ƒ ngiring, apa djē sidē bēlijang.

Apa apa djē ina^ƒ djēma^ƒ belijang, adjì teloe olas mana godèg mana kēdit, masē ndē^ƒ ara^ƒ ina^ƒ.

Bandjoer matoer ina^ƒ rangde sambil nangis, doeh dēnda ratoe mas ndē^ƒ kadji kawa^ƒ mas goesti, gita^ƒ pēng kadji masmirah.

Mapan ngoné^ƒ sé^ƒ peng kadji masih nangis, sangka^ƒ kadji rēng gang, njalimoeran até sēdih, na^ƒ rangde nangis badjamdjam.

Soebahnale sai rengge djeroek manis, boewa^ƒ paham bagalēmpar sila^ƒ denda ēnda^ƒ nangis, tao^ƒ tao^ƒ gama^ƒ sabar.

Soebahnale koepēsēl gēdēng balimbing, timpal gēdēng pēlas, ndē^ƒ koe sēmēl djēma^ƒ ngiring, djoe^ƒ kēpēng tēloe olas.

Doeh mas mirah romot gro sambel gili^ƒ loewé brisi sēbija, momot mēro kangen^ƒdiri^ƒ, isi^ƒ te ndē^ƒ badoewe blandja.

Sajan sangèt ina^ƚ rangde sedih nangis, tokol baslanggah, lè^ƚ moëdinè nènè^ƚ bini, ndè^ƚne kotjap pëtëng dèsa.

Pangkoer.

Tëkotjapang benar dèsa, ëndëh rarah onklat tahoe singiring, lè^ƚ pëkën pada bakoewoer, ngantih datoeno kodal, lamoen tamboer mara^ƚ bëdah bagaloedoeg, mapan djoeli wah badjadjar, lè^ƚ bawa bantjingah pasti.

Ndè^ƚ nè ngonèk bandjoer kodal lè^ƚ bantjingah datoe no bini laki, prëbidja ngiring salapoe^ƚ, tjëndët wah ngambiar, datoe moenggah lè^ƚ djoeli bandjoer salapoe^ƚ, baroe^ƚ soegoel lèkan dèsa, ëndëh onklat tahoe si ngiring.

Kotjap nè^ƚ dènda Winangsija, lè^ƚ pam^ƚreman bakaloemboeng si nangis, mirëngang dëngan si soegoel, lèkan djro babowëän, bandjoer gëlis ina^ƚ Sajoman balatoer, sambilna batatanganan, doeh mas mirah goestin kadji.

Pajoe ke kadji ratoe mas, nëngkë miloe ngiring mami^ƚ pèng kadji, nènè^ƚ bini nimbal bandjoer. lèkan dalem bëloemboengna, ao^ƚ ina^ƚ alo^ƚ leka^ƚ sidë miloe, srëkan djao^ƚ dateng dëngan, na^ƚrangda bandjoer bapamit.

Bateroes gagatjangan lèka^ƚ, rëba^ƚ oerës, mamalè^ƚ lèkan moedi, ndè^ƚna sanahe kadantoe^ƚ, dawoer na mara^ƚ oedjan, kadëngaran onklat tamboer bagaloedoeg, Pangoeloe Djamal ijë gëwar, baseroe^ƚ djadja rang koersi.

Lè^ƚ djoeloen mëligè badjadjar, bandjoer gantjang njoeroe^ƚ parëkanna bërari, matoer lè^ƚ den Noena Bagoes, si ngantëh lè^ƚ kapal, bandjoer gëlis lo^ƚ Njamboeloeng noenggang djoekoeng, babasé taè^ƚ lè^ƚ kapal, wah datang lè^ƚ kapal gëlis.

Batëroes matoer lè^ƚ den Noena, tolè^ƚ kamar Radèn sèdëk basisir, Lo^ƚ Njamboeloeng bandjoer matoer, doeh dewa panëmbahan, mëran datoe kadji temanikang matoer, si^ƚrakan pëngkadji déwa, matoer lè^ƚ pëngkadji goesti.

Onklat tamboerno wah pëdas, lèkan sèdin pasisi goesti, sèdëk matoer Lo^ƚ Njamboeloeng, tamboerno kadëngëran, lèkan kapal pëdas raden Noena bandjoer, gantjang ja donga^ƚ mëdasang, djawoe^ƚ tjatjorongno gëlis.

Doerma.

Raden Noena njanjorongin lèkan kapal, pedas tahoe ngarëpin, pada djawoe^c mamas, si paling djoeloe lèka^c, wah rapèt sèdin pasisi, bandjoer dèn Noena ngandjeng sambil bamanik.

Lè^cpangajah alo kamoe toeroen pada, Njamboeloeng je barëngin, djawoe paprabotan, gen wadah sasanganan, narè^c babintangan tjangkir, bobor moewah krédap lawoen kamoe ngajahin.

Badabdaban pangajahnâ teloeng dasa, ja bapakakas pasti, panganggo masmasan, bakëmbang mpakmpak mas, tarik pada brali ali, bamata mirah malèmpot soetra plangi.

Jë bakërëng srèbèt soetra sasawoedan, salapoe^c patoeh tarik, roewan pakakasna, kënanta ndé^cmanoesa, mara^c roewan poetri djim, silalo ngajap aning goenoeng galining.

Wahna djari pakakasna salapoe^c na, bandjoerna toeroen tarik^c, lè^c sakoetjin kapal, barëng isi^c prabotan, salapoe^c na mas tèsang-gëling tjahijana bënar, babintangan lan tjangkir.

Lo Njamboeloeng babose dëngana ëmpat, wah datang lè^cpasisi, toeroen salapoe^c, lèkan sèdin tamparan dèn Kitap Sëkar bamanik, koewih pandjakna, engke aloe^c ya gëlis.

Babandarano si toeroen lèkan kapal, kawoelë bandjoer gëlis, ngoendjar babandaran, pangajah pada lèka^c, ngoengsi maligë no gëlis, den Kitap Sëkar tjëmor angënë njërëmin.

Bakatoewan apa gawen kamoe pada, baboewaän toeroen tarik Lo Gadoeng jë nimbak, mëran kadji tëmanikang, si^csanak peng kadji goesti, toeroen lè^cdarat tëmanikang ngajahin.

Malik ara lé^ckadji manik de sidë, balatoer lè^cpèng kadji, adè^cna gantaran tao^c koersi badjadjar, ade^c bawoe katjorongin, lèkan lé^ckapal, isi^c sanak pèng kadji.

Bandjoer gëlis Kitap Sëkar ngandikajang, pada djadjarang koersi nëngkë malik kotjap, datoe miwah prëbidja, wah datang sèdin pasisi, lè^cloewar bangsal, ndëh rarah ramé tarik.

Pangiringna pada bëngà^c sing gagita^c, pada saling toetoerin, daka^cna gagita^c, maligë dait kapal, timbang panggita^cna malik laoet dit darat, lèka^c ndé^c kroewan aning.

Loewé^c pada saling goeloeng lé^c tamparan pasti ndé^cna sanisi^c, ndé^cna kroewan tinda^c, ara^c rëba^c si^combak, ara^c kampilin si^c gësik datoeno kotjap, wah datang lé^cpasisi.

Sinom.

Bandjoer jě pangoeloe djamal ngatoerin datoe malinggih, lè^c korsino makembaran, tao^c datoe bini laki, sila^c pèng kadji mēlinggih, lè^c koersi si doewa datoe, niki tao^c prěbidja, datoe bandjoeran malinggih salapoe^c na.

Korsino sisopo mogang, den Kitap Sėkar bawangsit, ara^c djongos oerės gantjang, dēmak oeti^c njědoet bėdil, ara^c limolas moeni, Raden Noena ngėngat bandjoer, mirėng bėdil lè^c darat, djěpoetno tjatjorong gėlis, po^cna pėntang le'kan 'kapal no wah pėdas.

Bandjoerna nangis dèn Noena, sambil ngėntat gambar gėlis, ndė nara^c pada si^c gambar, poetrā si pada malinggih, pikirna Raden Mantri, tětōe moele ndė^c tēroengoe, ngoembé djagė angėnė, ito lè^c balé tebilin, ndė^cne boeroeng je baboedjoeng lè^c pamėrėman.

Mėno pikir Raden Noena sangka^c-na si gati nangis, pangajah silė^c lėmpėngna, pada momot bahė tarik, pada balatoer bakti, ndė^cnė nimbal Raden Bagoes nėngkė kotjap lė^c darat, saloewė^c kantjan pangiring, sok na bėnga^c gita^c maligė kit bapal.

Bawangsit ja Kitap Sėkar, soegoel pangajahno tarik, pada napak sasanganan, ta^c lagi isin tjangkir, inoem inoeman malik, arak brandi samping anggoer, santėroep limonada, anggoer masėm anggoer manis, pada napak sasanganan salapoe^cno.

Bandjoer Raden Kitap Sėkar balatoer lè^c datoe gėlis, sila^c pėngkadji ngadjėngang, sasanganan timpal koepi, datoe bandjoer bamanik, anakoda dja^c njėrang bandjoer barėbing sasanganan, tēmowė je batēmowė malik, jene patoet moela saia ke nakoda.

Sigėn nēmowė anakoda, anakoda matoer malik, sila^c mēnėng datoe wajah, kadoeng ara^c sinė goesti, djari pandjanggėl ai^c, mara^c ling sasenggah datoe, moen kadji no wah pėdas ndė^c kadji gėn boeroeng goesti^c sigėn noenas lė' pėngkadji lawoen djėma^c.

Mapan kadji tawoe rara, datoena bandjoer bamanik, saja nėrima krana^cAllah, anakoda matoer malik, sila^c adjėngang goesti, djadjė manis sinė ratōe, pada bėnga^c selapoe^cna, si^c manis kalėbih lėbih indah roewa soroh mamanisan djawa.

Katjang djawa bėligo gėdang, lėngkeng boeloeng dipang roeti, salak nangka bėloelock nanas, salapoe^c te goele pasir, lan djadė koelang kaling, klėpon bater lau bahoeloe, apem djongkong sang

rěmpang, bantal tjrorot gagas pais, tepoeng pěroes gogodah lan pisang rěndang.

Awoer si⁶ bengaäng wadah, salapoe⁶ ne mas tesenanggeling, matatah masotjě mirah, běnga⁶ ija si pada ngiring, sakantjan mama nangkil, mantja mantri lan toeměnggoeng Raden mènak prěwangsa, momot gita⁶ si ngajahin, anoet tēmoe mara⁶ djogèt lè⁶ kalangan.

Ampo⁶ lamoen tēpėdasang, mara⁶ wajang dalem kělir, ngènggok njarèrè nokolang, pada djawoe⁶ soetra koening, kadoeně ngasè⁶ tjangkir, sitajahin loewé⁶ ginggoeh, njaroe gita⁶ sanganan, adé⁶na pėdas njarėmin, tatangkėpan pangajah lè⁶ Lajang Sekar.

Sinokolang apaapa, pasti ndé⁶na djoeloe moedi, barěng dowang si⁶ tinda⁶na jen soeroet barěng sėtali, ndè⁶ sara lijo moedi, soeroet mara⁶ tandang gandroeng, tokol mara⁶ te sipat, loewėsakantjan parėmantri, saling godét, kapèsėd dengan batoerna.

Wahna djěra⁶ basasanganan, datoe lan prėbidja tarik, loengsoerano tetjatjarang, lè⁶ toemenggoeng parė mantri, Lo⁶Njamboeloeng ngajahin, děngan batoerna salapoe⁶, tandangna padě měntja⁶, ěnděh lé⁶ sėdin pasisi, simanto Lo Njamboeloeng badě děngklang.

Datoe bandjoeran ngandika, lè⁶ pangoeloe djamal malik, sila⁶ ke pangoeloe djamal, soegoelang dagangan gělis nè kanakno gen běli, anakoda bandjoer matoer, sila⁶ peng kadji moenggah, lè⁶ maligé nengke goesti mapan itoe dagangano salapoe⁶na.

Apa kajoen ara⁶ dowang, datoe lan prėbidjana tarik, bandjoer tèk sabarěngan, mareboet milėäng diri⁶, pasti ndè⁶na sadiri⁶, sing tē gita⁶ bis teringkoes, bandjoeran teitoengang, pada adji doewa kėti, sopo⁶ sopo⁶ nènè⁶ bini babėlandja.

Malik ija pangoeloe djamal, mamboeka⁶ bėndalasahi, njoegoelang djari atoeran, lé⁶ datoeno bini laki, prėbidja pada sai⁶, balěngkěr mawadah kěmpoe tandoer tjahijana bėnar, malik kota⁶ pada sai⁶, bėrisi kèrěng soetra pada sapranggonan.

Kotjapna rangde Sajoman, ngalidoeng ndè⁶ kroewan aning, bapikir dalem pangěrasa, ngoembè akalkoe něngkané, ndé⁶ nao⁶ basě boegis, gojoke basa malajoe, tjina arab olanda, ndé⁶te tao⁶ loma⁶ gěnit, ngoembè ěntan koe naně gěn bakatoewan.

Mėné roewan dagangan, ndè⁶ nara⁶ kasoran adji, si gěn adji teloe olas, mėné kėpěng nènè⁶ bini, ara⁶ teloe olas pasti, sēměl kė akoe

badjoeloe, jen ndé^c tebakatoewan, lawoen ndé^c dateng koepasti, ndé^c ne boeroeng nènè^c bini bakatoewan.

Apé kě gën' ling koe nimbal, nané koe pasēmèl diri^c, bakatoewan lè^c anakoda bandjoeran na^c rangde moeni, ongkatna asih asih, ila^c te denger si^c batoer, bakatoewan lè^c nakoda, ara^c dagangan pangadji, sabéli^c na pangadji tēloe olas.

Tjémor anakoda nimbal, ara' baé^c sidē bēli, dadagangan endah roewa, ara^c baé moeda adji, soroh djaoem pandjahit, ina^c rangdē nimbal bandjoer, koemambang po nakoda, pan siné kèpèng sèmpait goestin saia to lè^c djéro kasangsara.

Nènè denda mas Winangsija, ndè^c na troengoe isi^c mami^c, lan sana^c na salapoēna, ndèna ara^c girang sai^c, satata sēdih kingking, mēno sangka^c ndé^c na miloe, né saia tēmanikang, djawoe^c kèpèng siné ngiring, sang na ara^c kēdit godèg gen tēdjoewal.

Mēno manikna nè^c dēnda, tēmanikang saia bēli, pēdas ija pangoele Djamal, dēngēr orta nenè^c bini, ngēmbēng ai^c sarēmin, anakoda nimbal bandjoer, ara^c godeg lè^c kapal, makeh kèpèng dē koe ēnti^c, bandjoer lēka^c Kitap Sēkar gagantjangan.

Noenggoeng sampan taè^c kapal, wah dateng lè^c kapal gēlis, bandjoer matoer lè^c Den Noena, mēran goesti moelē djati, mara^c oetjapan toelis, soerat pēngkadji no ratoe, tētoe ndé^c tēdēmēnang, sangka^c mēné iē njēmpahit, gen bablandja kèpèng ara^c tēloe olas.

Dèn Noena tindjot mirēngang, bamanik sambil na nangis, gita^c kèpèng tēloe olas, bandjoerna bakatoewan gēlis, sai to^c na njēmpahit, Kitap Sēkar nimbal matoer, to lè^c talin oemba^c na, kotjap mélé na gën bēli, sang na ara^c kēdit godèg, sa^c moedaän.

Raden Noena bandjoer nimbal, bamanik sambelna nangis lamoen mēno nēngkē kaka^c, akoe bahé gën basalin, sigën njaloekkoelambi, adé^c koe badait lawoen, gantjang jē Raden Noena, bandjoerna njaloek koelambi, salin roewa pēdas mara^c godeg gawah.

Bandjoer malik Kitap Sēkar toeroen lēkan kapal gēlis, djawoe^c godègna kadarat, Kitap Sēkar wah badait, lè^c ina^c rangde ngantih, bandjoer na tēsodē batēroes, sambil bada^c na^c rangda, siné godègna wah djari ampo^c tao^c bararasan mara' ita.

Siné alo de djaoeäng, pēdas dēmēn nēné^c bini, lo^c monjéh sinē arana, ina^c rangde bandjoer gēlis, gen lalo méta tali, anakoda moeni aloes, sēmanta^c nali^c ija, ndé^c ne saragēn barari, sok ba-goesang mapan ija nao^c basa.

Ina^c rangdè bandjoer leka^c, ngoemba^c ija lo monjèh gèlis, wah boedal lèkan tamparan, ndèh rarah si pada ngiring ina^c rangdè lè^cmoedi, sitakrija^c isi^c batoer, nda^c rapet ina^c rangdè, godèg oembakna ngiring, noendoek bahé ina^c Sajoman si leka^c.

Ndè'na kotjap silè^clangan, wah dateng lè'désè gèlis, datoe bandjoer batèroes tama, prèbidja salapoe^c ngiring, gantjang jè sing arèpin, mijakang dèngan simikoel, kotjap dinda Winangsija, mērēm bakaloemboeng nangis, bandjoerna datang ina^c rangde Sajoman.

Asmarandana.

Tokol bawa^c nènè^cbini, bandjoer matoer adoeh déwa, sila^c oerès djoeloe^c nènè^c, tjingakin kadji mas mirah, maoe' kadji bablandja, nè' dende Winangsija bandjoer oerès mandjak lè^c pamèrēman.

Nè^c bini bandjoer bamanik, doeh ina^c apa maoe^cda, ara^c ke no anak godèg, gèlis matoer ina^c rangdè, ne maoe^c kadji dènda, sambil na tokolang bandjoer, godèg no lè^c sasangko^cna.

Nènè bini bandjoer nangis, sambilna basasambatan, dengan maoe^cdoewè^c loewè^c, kèrèng lempot lan masmasan, itè godeg maoe^c tē mēno sasambat dendajoe, lo^c monjèh jē bandjoer nimbal,

Doeh déwa sarining poeri, nda^c bingoeng ratoe mas mirah, mapan wah kasoe^cka' nènè', lè' ragan pèng kadji dènda, moen dekadji toeroetang, sajan sèdè kajoen ratoe, tindjot nè^c dèndè mirèngang.

Bènga^c sambilna bamanik, kè^c nang koe ndé^c nao^c basa, sèloen tètèh jè bakrantè, mara^c pitoetoer manoesa, na^c rangdè bandjoer nimbal, moela tao kotjap ratoe, mangèraos mara' manoesa.

Lo' monjèh arana goesti, tēadjah tjara manoesa, nènè^c bini bandjoer tjēmor, lèbih soeka pakajoenan li^c godèg nao^c basa, nè' bini bakatoewan bandjoer, hē monjèh akoe bakatoewan.

Ngoembé^c langan mè^c sakèni, sangka' mè^c si nao^c basa, angsal manoesa kè laè^c, sala^c dabdaban mè^c tapa, atawa kènè sèmpata, sangka mè^c sala^c patēmoe, djari godèg basangsara.

Lo' Monjèh balatoer bakti, adoeh déwa ratoe mas, kadji sinē moelè godèg, bèlè^c bèlè^c to lè^c dēsa, saking kasoe^cka' Allah tao kadji ngotjap bandjoer, mangèraos mara^c manoesa.

Bandjoer loembrah dalem poeri, godèg tètèh bararasan, katoer lè^c denda si loewé^c, si' godèg tètèh ngoetjap, tarik pada salapoe^cna, méléne gen bait bandjoer, nè' dènda Wingit ngandika.

Gadoeng alo lèka^c gëlis, bait godèg la Winangsija, bandjoer djaoe^c ijè kètè, la Gadoeng bandjoeran lèka^c, parèk dènda Winangsija, kotjap wah datang la Gadoeng, daitna nè^c denda mandjak.

Lè^c sasangko^c dènda mèlinggih, godèg tokol lè^c lèmpèna, tingkahna tokol ndarèpè^c, bènga^c la Gadoeng gagita^c, tratip godèg marèkan, la Gadoeng bandjoer balatoer, adoeh dewa ratoe mas.

Kadji tèmanikang goesti, si^c rakan pèng kadji dènda, gen bait anak godègno, dènda Winangsija ngandika, Gadoeng mèno atoer, koepindahang gen bi djaoe^c, maman kaka^ckoe sèlapoe^cna.

Tarik pada soeba soegih, kèrèng lèmpot lan masmasan, moen akoe ga^cna si siné godèg adji tèloe olas, nèngkè akoe pindahang, nda^c gama^c bi bait Gadoeng, gën koe kadoe pakèdihan.

La Gadoeng bandjoer bapamit, batèroes lèka^c gagantjangan, wahna datang bandjoer tokol, batèroes matoer adoeh dewa, èndèh kadji kahitjan, si' sana^c pèng kadji, ratoe, girang lalo^c lè^c godègna.

Salapoe^cna nè^cnè^c bini, mirèng la Gadoeng ngatoerang, tarik pada sala^c até, lè^c nè^cnè^c denda Winangsija, kotjap wah pètèng désa, bandjoer nè^c bini salapoe^c, éntjong parèk lè^c mami^cna.

Mami^cna tindjot njarèmin, si^c tingkah dateng bidjana, bandjoerna bakatoewan éntjong, apake ara^c bi pada, datèng sebènggagatijan, dèndè Wingit nimbal matoer, kadji parek nèngkè mèmban.

Mèran mami^c gawen kadji, parèk lè^c peng kadji nèngkè, si^c tingkah, adi^c kadjino, ndè^cna ini^c pisan pisan, noeroetang kadji pada, si paladjar ndè^c taroengoe, je nganggo sawènanang wènanang.

Djari kadji nèngkè mami^c, salapoe^c ndè^c kadji kawa, si gën barèng lè^cija ité; nèngkè moen peng kadji itja, bagoes alih tao^cna, lè^ctaman adé^cna noenggoe, ampo^cija la Winangsija.

Ngingon godèg ara^c sai^c, patoet di panoenggoen taman, mami^cna bamanik adèng, sarèkè angèn bi pada, lagoe^cling koe moen kèna^c adè^c bi adjar je djoeloe^c, moen tètèl baé sarana.

Sino po^c bi pada sèdi^c, èmbé dja^c tao^c bi bowang, lèndang gawah tana^c kebon, sorè kè angen bi pada, nè^c dènda Wingit nimbal moen paladjar dja^c wah toetoe^c, masi baé ndè^c na ngrasa.

Nè^c denda sèlapoe^c bapamit, lèka^c sambilna brarasan, ara^c parèkan kodè^c, arana la Sèntoel gawah, sino bandjoer soeroe^c na, alo lèka^c kamoe Sèntoel, bada' ija la Winangsija.

Djéma^c adè^c na njèdi, adé^c na djawoe^c godègna, lè' kebon to' na babalé, nda^c na ité dalem desa bandjoer la Sěntoel lèka^c parek lè^c nè^c dēnda batēroes, daitna denda bagèla^c.

Lo Monjèh sēdēk manjanji, lagoe^c lingna rarampoetan, la Sěntoel ija datēng bakērēm, lo^c monjèh taget gagita,^c gantjang matoer lè^c dēnda, sai djagē siné ratoe, datang kanak kodè^c nina.

Nènè^c bini oerēs gēlis, la Sěntoel noenas loegrēhē, bandjoer je lè' bawa^c tokol, bateroes matoer adoeh déwa ne kadji tēmanikang, si' rakan peng kadji ratoe matoer lè^c pēng kadji dēnda.

Ngatoerin peng kadji njèdi, lēkan djro aning taman, nè^c dēnda Winangsija tagēt, apa dja^c sala^c koe nengke lè^c kaka^c koe salapoe^c-na sangka' koe nané tatoendoeng, gen tēboewang aning taman.

Lo Sentoel balatoer malik doeh mas mirah kadji mindah, sakewalē kadji nēné, tēmanikang matoer déwa, ndè' kadji tao dēnda, sala^c peng kadjina ratoe, ndè^c kadji bani noenasang.

Si^c rakan pēng kadji goesti, gati lalo si^cna mēnggah, nè' denda Winangsija diri^c, awo^c piran gen koe lēka^c gen ngalih aning taman, la Sěntoel gawah balatoer, djēma^c nja lēma^c no loembar.

Né^c bini bandjoer bamanik, sandika alo atoerang; lè^c kaka' koe pada ito, kaling ké ito lè^c taman, jaden lè^c lēndang gawah, lè^c goenoeng rēdjēng sisoewoeng, ndè^c pisan gen akoe piwal.

La Sentoel gawah bapamit, batēroes lēka^c gagantjangan wah no datang bandjoer tokol, batēroes matoer adoeh déwa, wah kadji parēk dēnda, lè' sanak pengkadji ratoe, ngatoerin boedal si djēma^c.

Sanak pēngkadji sahiring, dēnda Wingit lebih soeka, neng tingkahnē si ngēraos, kotjap nè^c dēnda Winangsija, angēnnē lēbih soesah, djēlo malem ija baboedjoeng, nangis sambilna badjāmdjam.

Ndè' ne batelah sinangis, barēng dait ina^c rangda, ngis basasambat bahé, doeh ina^c rangdē Sajoman, apa dakoe sala^c tē, sangka^c koe nané tētoendoeng, gēn tēbowang aning taman.

Ina^c rangde matoer nangis, adoeh déwa ratoe mas, jen pambaden kadji nènè^c, si^c pengkadji ndè'ngatoerang, lo'monjèh teharsajang, nènè^c bini nimbal bandjoer, sino sang djari sala^ctē.

S i n o m.

Lo monjèh balatoer sēmbah, sabar sabar gama^c goesti, mapan

wah kasoe^{ca} Allah, lé'ragan peng kadji goesti, toedoe^h wah dalem toelis, tetoelis lè^{ca} lai^{ca} ma'poel, nēngkē tatemoe tēmā^h, mēno toetoer dēngan alim, nēngkē sandangin koe ratoe mas mirah.

Nènè^{ca} dēnda mas Winangsija, bandjoeran batēlah nangis, bapikir dalem pangrasa, si^{ca} lo^{ca}monjēh bēladjar pasti, mēné jē godèg djati, mara^{ca} manoesa batoetoer, nao' sipat pangēran, nēngkē akoe tjoba pati^{ca}, si^{ca} ndè'nara^{ca} sala^{ca} isi^{ca}na si bēladjar.

Nènè^{ca} bini bandjoer nimbal, djati mara^{ca}ling mè^{ca}moeni, monjēh moelē djati gama^{ca}, ling mé^{ca} ndè^{ca} sala^{ca} sakēdi^{ca}, lo monjēh matoer malik, adoeh dewa ratoe ajoe, sila^{ca} bagèla^{ca} gèla^{ca}, bagoes bagoes si' bapikir, lawoen kadji poro^{ca} poro^{ca} baramban.

Embe pao^{ca} ěmbē goelē kajoe soerēn djari koeri, embe tao^{ca} tēngawoela, moele toelen si sēngari, oepaman sidē goesti, kēmbang toendjoeng tēnga^{ca} lawoet, kaloejoe lomba lomba, pada galak ija bakēmit, daka^{ca} meno ndè^{ca}na boeroeng kadji tjoba.

Daka^{ca} loewé^{ca} pao^{ca} tinggang, bilē dēngana baranding, daka^{ca} loewé^{ca} tahoe girang, sigēn koe bantēl njoering, kadoeng limo papēdis, kadoeng simo sēdih ratoe, klawoe boeloen kalijang, lamoen na boerik pinasti, moele pasti koengalaloe sakalijang.

Dēkadji gen sirik mirah, tjēmor nē'dēnda bamanik, si' mirēngang rarambangan, si^{ca} rotjēt godègna ngawi, nènè^{ca} bini nimbal malik, monjēh antē moelē tētoe, tao mé^{ca} njalēmorang soesah^{ca}koe kalēbih-lēbih satipak mè^{ca} ité akoe ngērasa ènak.

Koe ngèndèng asè^{ca} lè^{ca} antē, da^{ca} mè^{ca} bilin akoe njēdi, adè'tē barēng sangsara, lo monjēh balatoer malik, sandikan déwa goesti, lamoen pēngkadji gen taoe, asè^{ca} lè^{ca} kadji mirah, ndé^{ca} po kadji mélé njēdi, sila^{ca} mērēm baé djoeloe^{ca} ratoe mas.

Pan djēmak goesti gen boedal, bandjoer sirēp néné bini, dilē balēbih bēnar, ina^{ca} rangdē tindo^{ca} ngoering, lo monjēh masih ngērining, sēdi kanan to^{ca}na mērēgoe, sambil mēdas mēdasang, lè'awakna nènè^{ca} bini, djari tiwo^{ca} pikir monjēh lè^{ca} atēna.

Tētoe mara^{ca} silè^{ca} gambar, roewana pasti nè^{ca} bini, ngoembé si sangka^{ca} mami^{ca}na, ndè^{ca}na soeka bini laki, lo^{ca} monjēh bandjoer nangis, gita^{ca} tjahja tēnang tandoer, sambil basasambatan, doeh dēnda sarining poeri, toenah gama^{ca} roewan dē nandang sangsara.

Lo' monjēh bandjoer badjawat, ndè^{ca}na kawa ngandēg pikir, soesoe nè^{ca} dēnda Winangsija, dēdoewa^{ca}na podil na pasti, bandjoer

tindjot nè^c bini, gantjang jě bamanik bandjoer, hě monjěh ngoembé antě, salapoe^c mè^c bala^c bali^c, akoe pědēm, ngasangkoē tagèt si^c antě.

Lo^c monjěh je matoer gantjang, sila^c ampoen kadji goesti, si^cnjanto kadji kaliwat, bandjoer noendoek kadji goesti, tindjot kadji kalěbih, no sangka^c kadji badjěpoet boeti^c kajoe^c no pėdas, ěno prėsa^c kadji goesti, djari nėngkě sėloen panjoengsoengan djagat.

Nėngkě ampoen kadji dēnda, ndě^cpo sadijah kadji goesti, dēnda Winangsija ngandika, koe ampoen antě nėngkani ning da^c mè^c malik malik ngalih antě tindo^c djoeloe^c, akoe tindo^c samēnda^c, lo'monjěh jě bandjoer njědi, batėroes tindo^c lalang langś galēng bėdah.

Ndě^cna kotjap pětėng dēsa, bėnar te kotjapang malik, kalėma^c datang oetoesan, njerekang jě nēnė^c bini, njědi lė^cdalem poeri, nē^c dēnda bamanik bandjoer, bar.s adě^cna bėnar, ndě^ckoe boeroeng gama^c njědi, lagoe^c tjoba^c bilalo malik atoet.

Sang na ara^c dengan towa^c, gen ngatong akoe tėsėdi^c la Sandat bandjoer matoelak, balatoer lė^c dēnda Wingit, dēnda Wingit bamanik lė^c adi^c la Wangi bandjoer, adi^c alo bi lėka^c, parėk lė^c mami^c te gėlis, alo noenas pandjak siwa^c towa^c towa^c.

Gėn barėngin la Winangsija, dēnda Wangi lėka^c gėlis, batėroes matoer lė^c mami^cna mami^cna bandjoer bamanik, jě pajoe^ckė adě^c bi sigėn pada lalo soegoel, gėn ngalih aning taman, adi^cbi la Wida-radın, lamoen mēno ara^c baē so dėngana.

Patoettě jě mēsa^c mēsa^c, mapan je taoe bini, bandjoer datoe ngandikajang, bada^c patih mangkoe boemi, adě^cna nėngkě gėlis, mėtě batoer ara^c pitoe, mama sitowa^c towa^c, parėkan wah lėka^c gėlis, wah badaıt lė^c patih Mangkoe Nagara.

Goesti Patih bandjoer nimbal, apa sala^c nėnė^c bini, sangka^cna tēboewang lė^c taman, parėkanno matoer malik, kadji mamindah goesti, kadji tēmanikang matoer, adě^cpeng kadji dēwa, mėtě batoer si gen ngiring, ara pitoe siwah towa^c towa^c.

Adě^c pengkadji manikang, ito lė^c pėkėn no ngantih, dēnda Wingit nėngkě kotjap, njoeroe^c la Mēnoeh Gambir, alo bi lėka^c gėlis, bada^c adě^c na gėlis soegoel, sėtan sino Winangsija, la Mēnoeh Gambir bapamit, batėroes lėka^c daitna nē^c dēnda mandjak.

La Měnoeh balatoer sěmbah, kadji tēmanikang goesti, si^crakan peng kadji dēnda, sila^c loembar nēngkě goesti, sigēn ngiring wah ngantih, lè^c pěkēn tao^c na nganggoer, ara^c pitoe towa^c towa^c, sino gen ngiring dēkadji, gēn babalé ngiring pēng kadji lè^c taman.

M a s k o e m a m b a n g.

Bandjoer nimbal nènè^c bini sambil nangis, awo^c Měnoeh nēngkě, ndè^c koe boeroeng gama^c njēdi, alo malik bi atoerang.

Lè^c kaka^c koe salapoe^c akoe bapamit, La Měnoeh matoela^c, bandjoer malik nènè^c bini, bamanik lè^c taliu oemba^c.

Adoeh ina^c hēntèh baé nēngkě njēdi, jen tebarès ina^c, ara^c baé datang malik, bēkētè^c njamboro ita.

Ndè^c koe kawa gēn tēpoera^c malik malik, babasa da ina^c, akoe singga^c gēn koe kawih, koepija^c tēdoeng lè^c langan.

Adé^c saroe sang ara^c samēton djari, gita^c koe sangsara, ina^c rangdē bandjoer gēlis, je ngatoerang babasa^c na.

Bandjoer gēlis batatēdoeng nènè^c bini, si^c lēmpot sabidang, malik ngengat uènè^c bini, gita^c na anak pondokna.

Tēkēn ampēl kapongna sambilne nangis, nangis basasambat, nēngkě akoe gēn koe njēdi, sai kě gēn noenggoe ija

Soebahnala dilē matè^c minjak tehis, tetoetoeng si^cdēngan, gilē atè^c sangka nangis, gēn tatoendoeng aning taman.

Doeh mas mirah goelē matēng lè^c Madjēti, krita^c lè^c sagara, moelē atè^c dēngan dēngki, lè^c itē ngēné sangsara.

Soebahnala balè^c bala^c lè^c Padjanggi^c, pasang songor sēdin langan, apa sala^c koe tēsēdi, gēn kapongor aning taman.

Moen pēnarah kadoe taka^c nasi^c bari, tēpor kléndé sēdin lawang, moga ara^c dēngan nari, gēn koe mélé sakali dowang.

Bandjoer matoer ina^c rangdē sambil nangis, sila^c kě ratoe mas, nda^c katoengkoel gama^c goesti, nènè^c bini bandjoer nimbal.

Awo^c ina^c ndè^c koe boeroeng gama^c njēdi, sang na ini^c ina^c, nané langsor si^c koe nangis, nda^c lawoen ito lè^c langan.

Ampo^c ina^c ndè^c tē gēn matoelak malik, kētē lè^c pondoktē, mapan nané gēn tēbilin, onos tawo^c tēsangsara.

Bandjoer mara^c lo^c monjèh balatoer gëlis, sila^c ke ratoe mas, nané loembar kadji ngiring, apa sangka^c goesti rèmbat.

Awo^c monjèh mara^c ling mè^c moelë djati, apa to'tèrèmbat, kèrèng lèmpot sangoe ai^c, tao' mè^c moela ndè^c nara^c.

Lagoe^c nēngkë akoe nangis asè^c diri^c, jen nēngkë koe lèka^c, lè^c langan tao^c koe nangis, gita^c na pada si dēngan.

Bandjoer loembar nè^c denda mas Widaradin, tiring si^c na^c rangda, lo^c monjèh oemba^c na gëlis, wah soegoel lèkan paboewan.

Sing gagita^c tingkah denda Widaradin, tē bowang lè' taman, salapoe^c na sèdih nangis, asi^c na kaliwat liwat.

Salapoe^c na pada mélé miloe ngiring, pada saling katoewan, apa sala^c nènè^c bini, si tetoendoeng aning taman.

Pan ndè^c nara^c nao^c sala^c nènè^c bini, tētoe ndè^c na ara^c kasala^c na nènè^c bini, pada sèdih sing gagita^c.

Betetedong nènè^c bini sambil nangis, nangis basasambat, sambil ngasap ai^c sērēmin, badjamdjam sabèlon langan.

Ndè'na kotjap lè^c langan jē nènè^c bini, wah datang loewah koeta, bandjoer batèlah nènè' bini, tokol njengkoeng sèdin langan.

Adoeh ina^c loepa^c koe kalèbih lèbih, bagoes de matoela^c, atoerang akoe bapamit, lè^c mami^c koe bini lanang.

Po^c atoerang salam sēmbah akoe malik, lè^c mami^c koe pada dit atoerang akoe malik, lè^c kaka^c koe salapoe^c na.

Bandjoer bapamit na^c rangdè lè^c gëlis, ndè^c kotjap lè^c langan, daitna datoe malinggih, barēng dait sabini^c na.

Dang dang.

Bandjoer matoer ina^c rangdè gëlis, mēran datoe, kadji matoer pēmban, lè^c batang pēng kadji nènè^c, kadji kahoetoes datoe, isi^c bidjan pēng kadji goesti, ngatoerang salam sēmbah, lè' pēngkadji ratoe, malik ara^c manik dēnda, bapanoenas ampoen bēriboe riboe malik, lè^c linggih batang dèwa.

Bandjoer nimbal datoe bini laki, nēngkë ēmbè^c anak koe Winang sija, na^c rangda balatoer adèng, wah loewah koeta datoe, bandjoer nimbal datoe bamanik, moen mēno alo lèka^c anè^c bagoes bagoes,

idoep maté^c to lé^c taman, bandjoer nimbal ina^c Sajoman bapamit, ndé^c na kotjap lé^c langan.

Wah daténg lè^c tao^c denda ngantih, loewah koeta, toko basélang-gah lé^c bawa^c kajoe^c sirèmpè^c, lo^c monjèh miloe mēřēgoe, nging badèkèt lé^c nènè^c bini, barēng papoe^c sitowa^c, pada tokol noendoek, ndé^c kawa sing gatita^c, bandjoer datang, na^c rangda balatoer gēlis, doeh dēwa ratoe mas.

Sila^c loembar dēnda kadji ngiring, mapan oewah, kadji matoer dēnda lé^c mami^c pèngkadji nènè^c, nè^c bini loembar bandjoer, lo^c monjèh jě tē oemba^c gēlis, si^c na^c rangde Sajoman, loewé^c pada bijoer, nina mama to lé^c langan pada bēnga^c, gita^c tjahija nènè^c bini, tēnang boelan poernama.

Anging nènè^c bini noendoek sakali, sokna ingat, langan sitoe-roetna, ndé^c na sara^c lijo lahé, tēgoe^c djawoe^c tetēdoeng, pan sabélon langan jě nangis, moen tanggoen tatēdongna, bis basa^c balamoet, si^c ai^c srēmīna dēnda pan kadoena, ngasap asap ai^c srēmīn, lo^c monjèh bandjoer ngērambang.

M a s k o e m a m b a n g.

Soebahnala soesoe koedang balang sangit, bilo^c maté^c siwa^c, noendoeg noentang ngandēg tangis, èro^c atēnkoe gagita^c.

Soebahnala toempah balang lé^c gagapit, bila tri^c masak oda^c, soesah badjang moelē sakit, bina si^c soesah toetowa^c.

Doeh mas mirah bēla^c manggis panggitan isi^c, te ngēndèng si^c dēngan, nda^c nangis gama^c mas goesti, sila^c tjingak lēntèng langan.

Ampas goela toeroes po arana pasti, limo pēdis sakakisa, moen te toeroetang je goesti, simo sēdih pono ita.

Moelē pasti kisan kēdit kakēn sampi, ampas tēlo^c kata^c, sisakēdi^c na badjari, sēkat lalo^c ija gen ponta^c.

Soebahnala pina^c soenggar galih blimbing, talēt waroe sēdin langan, sila^c loembar kadji ngiring, adé^c aroe dateng taman.

Moelē pasti djoerang langan gawah djoering, bēnē si^c kakara, ndé^c koerang angenkoe ngiring daka^c koe tēmah naraka.

Soebahnala tēpo^c tēpa^c lé^c djalindjing, timoen gantoeng dèkèt timba^c, adjak Mēkah kadji ngiring, lamoen tēbaroentoeng pisa^c.

D a n g d a n g.

Bandjoer tjemor né^c dènda bamanik, awo^c monjèh, tètœ moelë anta, kalëbih isi^c mè^c rotjët, lo' monjèh nimbal matoer, meran djati kadji mas goesti^c si' toena^c kadji liwat, si^c gita^c dendajoe, gen bako-bako panjingak, sërëmin manis, gen tè sèda^c isi^c tangis, mara^c andèn hèbatan.

Kawo^c doewa wah tèhébat pasti, sërégëp gënëp, ragi sëlœn sèda, isi^c trási adji sèkëpeng mœno oepama ratœ, nènè^c bini bandjoer bamanik, ngonè^c sanget kœ soesah, nané bawœ limœ si^c rotjët anta njarambang; dè'na kotjap lè^c langan nènè^c bini wah na datang lè^c taman.

Bakätoewan bandjoer nènè^c bini, ina^c rangda, siné kě no ija, sigën tao^c ta babalé, rangda Sajoman matoer, mœran ijë sisiné goesti, batëroesna pada tama, lè' pondokna bandjoer, si batëkën kajœ' boewa^c, atapnana gèdèng njijœ si tegapit, nè dènda bandjoer mandjak.

Lè^c galampar kajœ^c boro tjanging bagagawon sambilna ngan-dika ina^c tokolang lo monjèh, sapœhang ito djoelœ^c, adè^c bawœ èlah sak di^c, nè pada papœ^c towa^c, pijaang di^c de djoelœ^c, mana mana si^c kararas, papondokan, tao^c da tindoäng diri^c bandjoer matoer papœ^c towa^c.

Sila^c mœnnëg bahé nènè^c kadji, tiwas kadji, jadin bawa^c djarak tao^c kadji pada mèkèh tao^c kadji soesah ratœ, mapan kadji toë kasoh sakit, tindo^c lè^c lëndang gawah, sok ping kadji ratœ, adè^c no bawœ gantaran, bandjoer mara ngaler ja pada tarik, nœnangis ngasah ngasah.

Sambil mager pondok nènè^c bini, wahna djari, te bidël si^c këlångsah, bandjoer moeni jë lo monjèh, kalëbih bênga^c akœ mapan akœ ndè^c oewah dait sanggrahan dengan mènak, mara^c toebë gadoeng, tèbidël isi^c kalangsah, bandjoer nangis uë^c denda mas Widaradin, monjèh tedœ^c gama^c-na.

Antë ngoerësang angenkœ sèdih, monjèh nimbal, adja^c kadji dènda, tégës mœno dja'na ngoembé^c, mara pondok nak agoeng, lagœ^c lamœn le' gawah pasti, sèdèkanna si njëran, rangda nimbal bandjoer, godëg tètèh lalo^c antë, monjèh nimbal, sroro lalo^c sidë moeni, patœt kě tédœ^c dowang.

Ndè' kœ kawa mara^c sidë ngënë, sokdë merëgoe, mara^c djangkihpangan njangkasangkok ngèlè^c èlè^c, maka^c maka^c bogoetœ kadi

rasa nda^ç gama^ç sēdih, balik dasa lēmorang, pètang dē^ç da keloekoe^ç, da bal ngēr po^ç de mojas, bakakembang, pètang di^ç de kembang koembi tjoba^ç ilēn panoedja^ç.

Bandjoer njandar to lé^ç aua poenti^ç, mēnē lawoen, papoe^ç koe sēlapoe^ç na, koesoeroe' pada bagēro^ç, nē' bini loembar bandjoer, papoe^ç towa^ç salapoe^ç tarik, pad genter salapoe^ç na, na^ç rangde djarēngoet, gēdēkna kaliwat liwat, lé^ç lo^ç monjèh, katoewan mē^ç kēman si^ç goesti, tjoba^ç godèg ambaran.

Moen ndē^ç rēmoe^ç lengkarak mē^ç lēti^ç, jadin kēman tjoba^ç na rēnggangan, moen dē^ç na katekan pēlot, koe ngatoerang dit kajoe^ç, adē^ç enda^ç akoe ngasilik, mēno pikir ina^ç rangda, jē lo monjèh bandjoer gita^ç sēbēng ina^ç rangdē, ngarambang batēmbang sahir, sambilna ngerahèkēngna.

M a s k o e m a m b a n g.

Soebahnala sisi koe lēsih boewē^ç njēdi, ngara^ç matē bagalēmpar, sala^ç sakēdi^ç te sili, mara^ç ate boegis mandar.

Doeh mas mirah baprawoehan liwat gili, poelang manggar bawon tana^ç, ndē' na kroewan to^ç de nli, pan itē ngegarang manah.

Soebahnala kēmangi te sambel gili^ç lé^ç sēmpara timpah djoman, ndē' koe bani gēntēsili^ç si^ç ina^ç rangda Sajoman.

Soebahnala moen kantjili lē^ç barīri, nasi' bari taka tēpa^ç, nda^ç dē sili ina^ç rari, alo tari papo^ç bokah.

Sajan ēndēh rarah rērē^ç ramē tarik nēnē^ç bini itja, papoe^ç to pada nggegih, na^ç rangda batoengkem kaka^ç.

Pan wah pētēng lo monjèh je bandjar moeni, ēngkē ina^ç rangdē, soeroe^ç papoe^ç moesoet gēlis, bandjoer mara noetoeng dila.

Wahna galang bandjoer morē mangan mai^ç, nē^ç bini madjangan, papoe^ç towa^ç pada nangkil, barēng pada bak'loran.

Nēngkē kotjap lomunjèh malik ija moeni, adēng si' de basoewap, lawoen sakit tijan de bibi^ç, ina^ç rangde bandjoer nimbal.

Awo^ç monjèh tetēh lalo^ç antē moeni, ndē^ç koe mara^ç anta, bēsoeh isi^ç gēdēng djroeti, dēmēn ngaken goetoe mesa^ç.

Antē monjèh poro^ç poro^ç ng'rambang malik, apa dja^ç mē^ç ram-bang, adē' ramējan sakēdi^ç, kalēbih sēpi pērasa'ta.

Balang kěbon běongkatna ramé moeni, lain lo^č idapta, sila' de bagèla bibi, bandjoer na' rangda bagèla^č.

Doeh mas mirah njijoer gading tènga^č gili^č tarik pada baboewa^č, tindoe^č ngoering batatili, maran roewan dadara towa^č.

Soebahnala moen sempara dja' tatali^č, koesapaäng gèdèng gèdang, moen na^č rangda ja^č marari^č, koe tampaäng anak bėgang.

Moen kasoeka^č ngemboen batoe djiwanggili, dajan pantjor sekar tédja, lamoen akoe ja^č mērari^č, akoe njongkol langan kréta.

D a n g d a n g.

Endėh rarah loewah dalem tarik, ina^č rangdē moeni sambil njemprak, pasten lalo^č antē godėg, sahingě-méle^č kamoe, dadara no si gēn koekawin, pan ant' goetoen gawah, monjėh nimbal bandjoer, endak mēno ina^č rangde, nde^č te tao^č, kasoekan Allah si loewih, side kē si kowasa.

M a s k o e m a m b a n g.

Soebahnala bawa^č arē to^č koe ngandik, koelawar boewa^č patje^č dowang, ina^č rangde moele rantjik, gen koe palar krantē dowang.

Doeh mas mirah embē^č kao^č telang tali, dila gantoeng lē^č sempara, bē^č tao^č koe balang pati, bidjan datoe si sangsara.

Soebahnala ěmbē pao^č sibe soele, pēlēng oepē^č djari tapan, ěmbe tao^č koe bagoesti, paling kodē^č silē^č taman.

Soebahnale bērēm sēda^č ai^č manis, kēla^č limo djari djangan, sila^č mērēm nēnē^č bini, enda^č simo pakajoenan.

Bandjoer sirēp nē^č dende mas Widaradin, ndē^č na ngasa ngasa, lo monjėh jē sajan gati, ngauggit, tēmbang maskoemambang.

Soebahnala lamoen tekērēt pemkang boeni, talit kléndé timpal komak, lamoen sirep nēnē^č bini, mēlénkoe tipa^č bademak.

Petoe^č koekoe njonto^č bareng dit kantjili, lē^č sēdin kakoewang, djēpoet soesoe sai^č njili^č, mapan soesoe wah teboewang.

Soebahnala apa kando^č mangan mai^č, temoen gantoeng sambēl bawang, pira djao lalang ai^č, lamoen oentoeng datang dowang.

Doeh mas mirah toenoe^c goele lè^c pasisi, mala^c doewa bagalam-pang, tètòe gila kadji goesti, mara^c roewan de si lè^c gambar.

Lamoen prija talawarang oema^c sampi, anak pèkat bagarèran, moen sidè djalaran kadji, daka^c pèkad lè^c pangeran.

Moen tengërawoe bèlambah si^c pempang boeni, reba^c lèkong siwa^c, lamoen bawoe nènè^c bini, koe kapong lè^c baon iwa^c.

Soebahnala lè^c emboeng baléu kantjili, djelati kelela bareng doewa, kèrèng peloeng no tesalin, lempot batik salam doa.

Soebahnala lèngkong mènèng pēno^cai^c, timoen sapondongan tindo^c melèng ndè^ckoe mai^c, lamoen ndè^ckoe bakapongan.

Soebahnala djaran babak sangka^c ngoendjit, timpah kamboet lé^c sëmpara, angen tabah sangka^c ngoentik, ndè^ckoe takoet gen katara.

Soebahnala sèlèp andan baté^cawis, kèdoek lindoeng lè^ctalabah, sirèp rënggang sajan manis, sidoeck iroengdè samëndak.

Moele idjoek talin sangkèt kajoe boeni, tetomat lidi bela^c, sidoeck sangkep nènè^c bini, emat biwih dait èla^c.

D a n g d a n g.

Sajan sirèp bahé nènè^c bini, ndè^c na ngasa, mërëm bagalèmpar, lèlèh si^c mamargi ngonè^c lo monjèh tjémor bandjoer, gita^c tjahyana nènè^c bini, brangsok sambil bagorap, adoeh ratoe ajoe, tinghah dè mara^c kawoela, mapan moela miskin lalo^c sidè goesti, kasakitan sangsara.

Dé^c na kawa gita^c nènè^c bini, si^c tjahijana ténang mara^c boelan, bandjoer bapikir lo^c monjèh, tètòe moele na aloes, moelè ndè^cara^c satanding, mara^c roewan dëndara, widijadari toemoeroen, lekan sorga tipa^c doenija, lagoe nëngkè, jen koe salin roewan koemalik, apè ling ongkat dëngan.

Nengke koe sabarang bahé pasti, lawoen éra^c, koe basalin roewa, akoe ndè^c koe boeroeng baë, batemoe lè^c dëndajoe, awor daki lè^c nènè^c bini, jën nengke salin roewa, loewé sengkalankoe, lè^c awakna ratoe mas, si nëngka né, isi^cna ndè^c tedemenin si^c mami^c bini lanang.

S i n o m.

Sajan hempèt baë sèdo^cna, lo^c monjèh gita^c nè^c bini, soesoena

mara^c mastika, sangkepna gading kalimis, alis tiroes njaririt, biwih ramping ampo^c moeloek, lo^c monjèh tjemor gita^c, pasirepanna nènè^c bini, bandjoer mirih ima kiri dji galèngna.

Ngèsok lo^c monjèh medasang, lèkan moedi nènè^c bini, lè^c bawac^c datang atas, si^c na gita^c nènè^c bini, lo^c monjèh momot mikir, tetoe dènda moele ratoe, sagoemi ndè^c na pada, toewo^c si^c na sala^c djari, gojo pedas madoeloer isi^c pakakas.

Tetoe na gen njèda^c manah, nè^c dènda mas Widaradin, lo^c monjèh medas medasang, ndè^c na kawa ngandeg pikir, ndè^c na tao^c gen pirik, angennè mèlé badjapoet, soesoen dènda Winangsija, lolat mara^c tehaponin, bandjoer mara^c imana si kiri kawan.

Remesna dagangan dèngan, nènè^c bini ndè^c na ngoewit, si' leleh na bas kaliwat, lo^c monjèh bagregas malik, njidoe^c sangkep nè^c bini, sambilna nged kang soesoe, bandjoer tokol batèlah, ngerang sok ija badjawat malik, bandjoer reba^c njoesoer idoeng tipa^c dada.

Règè^c soesoe ima doewa, angèng soesoena sikiri, emotna tapi djangkana, ngèsok ija badjawat malik, gorap betis nè^c bini, roeroes mara^c mas tèsèpoe^c, bas sangèt si^c na gorap, bandjoer tindjot nènè^c bini, bateroes oerès lo^c monjèh rebaäng dè^c na.

Nè^c bini bandjoer ngandika, lo^c monjèh je ndè^c na ngoewit, nè^c dènda malek ngandika gantjang je lo^c monjèh ngoewit, po^c na tindjal ja malik, tindjot ja lo^c monjèh bandjoer, tokol sambil bakatoewan, napi ara^c nènè^c bini, ratoe ajoe bamanik sawang banggeras.

Monjèh ngoembe kèno ante, satingkah palah mè^c pasti, mara^c lalakon manoesa, soesoe betiskoe mè^c djemit, mè^c bada^c akoe djati sang ante manoesa tetoe, nda^c mè^c basasiliban, nèngke djedjeh akoe pasti, bandjoer matoer lo^c monjèh adoeh adoeh mas mirah.

Apa kadji pasadjajang, mapan kadji godèg djati, nengke ampoen kadji dènda, ndè^c po sadijah kadji goesti, gen ndè^c ratoe bamanik, ndè^c kadji tao^c dèndajoe, diri^c kadji badjawat, tapi ara^c impin kadji, prasa^c kadji diri^c kadji to lè^c djawa.

Ara^c lolon njamboe rakta, dèkèt balén goestin kadji, njamboe^c no bapèmpang doewa, taèk kadji ito goesti, lè^c pempangna si sai^c, sambil djomèt babak njamboe^c, gen tao^c kadji njandar, malik lè^c atasna goesti, boeti^c kajoe^c te balè^c isi^c soemangah.

Sino gorap kadji dènda, parap lalo^c kadji goesti, gen te kroem-

poen ai^c soemangah, meno dēda impin kadji, bandjoer denda bamanik, maran kadji dēma^c impoeng, nengke kadji dawegang riboe beriboe ampoen goesti, si⁻ ndē^u sadijah kadji gen moela badjawat.

Lamoen ndē^c pēng badji itja, ngampoen sala^c kadji goesti, kadji pamit nengke dēda, lalo mēta goestin kadji, sang masih lē^c pasisi, nēnē^c bini nimbal bandjoer, monjèh koe ngampoen ante ndē^c mē^c bilin akoe njēdi, alo tindo^c ito bareng ina^c rangda.

Nda^c mē^c badèkèt si nengke, lo^c monjèh je bandjoer njedi, tindo^c bareng ditna^c rangda, sambil na ngaringing ringing, sasambat ngasih asih, njeboet goestin na lē⁻ lawoet, goesti pangoeloe Djamal masih kēpēng kadji goesti, lē⁻ tamparan, ndē^c pēng kadji man balajar.

Pan manik pēng kadji ara^c lē⁻ kadji piranan goesti, lamoen mē^c ndē^c tedemenang, lē⁻ tao^c mē⁻ si bagoesti, adē^c mē⁻ oelē^c malik, daka^c lebijan si⁻ koe teboes, pan liwat si⁻ koe toenah, lē⁻ antē monjèh kalēbih lagoe⁻ nengke asi^c koe kaliwat liwat.

Dengēr toetoer ina^c rangda, noetoerang goestina miskin, djawoe^c kēpēng tēloe olas, meno dja^c manik pēng kadji, sipiranan lē⁻ kadji, djari nengke tetoe tetoe, ndē^c nara^c begirang na, djelo malem mēlé sili, ndē⁻ na pada lē⁻ tingkah pēng kadji dewa.

Nē^c bini bandjoer mirengang, pēdas lo^c monjèh gen njedi, meno pikirna nē^c bini, mapan langan koe tesedi langan lo^c monjèh sinē, isi^c kaka^c koe salapoe,^c tetoendoeng aning taman, lantaran lo^c monjèh pasti djari nengke lo^c monjeh gen babilinang.

Pedas sanget si⁻ koe soesah, mapan ja lo^c monjeh pasti, tao njalimoerang soesah, djari nengke gennēnjedi, bandjoer na kelèk malik, monjèh ante bandjoer ngamboel, melen mē⁻ njēdi dowang ndē^c bawoe sala^c sakēdi,^c engke tindo^c mē lē⁻ tao^c mē⁻ si⁻ bengan.

Apa lingkoe si lē⁻ 'anta, sēdēktē lē⁻ dalam poeri, koe ngēndēng asē⁻ lē⁻ anta nda^c mē⁻ bilin akoe njēdi, mēno dja^c ling koe moeni, lo^c monjeh je nimbal matoer, mēran nde man kadji loepa,^c jadīn kadji sinē goesti, ngata ara^c atoer kadji sipiranaau.

Ndē^c kadji njedi ratoe mas, sok dēda asi,^c lē^c kadji, mēno atoer kadji denda, pēng kadji sanggoep mas goesti, isi^c kadji si ngimpi, sala^c ēntan goesti bēndoe, nengke pēng kadji itja, ndē^c po kadji pajoe njēdi, ndē⁻ na kotjap pētēng desa bandjoer bēnar.

Tekotjapang si lè^c dēsa, datoe kene bahla sakit, lambihan gēnē malēkat, prēbidja soesah tarik, bandjoerna basasangi, piran dja' na kēna^c datoe, koe ngigēl lè^c bantjingah meno sosot nènè' bini, si^c kasoe^c ndé' na ngoné^c bandjoer kēnak.

Nè^c denda Wingit ngandika, lè^c adi^c na Gondawangi, adi^c nēng kē saregepang, ita gen njawoer sasangi, mapan lingte wah tarik gen pada ngigel salapoe, nanè mami^c wah kēnak denda Wangi bandjoer gēlis, ngandikajang matjawisan padagingan.

Djari padagingan karja, bandjoeran wah nēgēp tarik, bēras rēkēt njijoer poentik goela, nè^c denda Wingit bamanik, karing lima djēlo adi^c, ingetang lè^c djelo saptoe, tao' te nembé karja, djēma^c soeroe^c kanak adi^c, aning taman, bada^c ija la Winangsija.

Pēteng bēnēr tekotjapang, bandjoer denda Gondawangi, basoeroe^c lè^c parekana, la Menoeh dait la Gambir, alo bi lēka^c gēlis, lalo aning taman santoen, bada^c ja Winangsija, si^c koe gen njawoer sasangi, pada ngigel bareng itē lè^c bantjingah.

Adè^cna seken pakakas, na patoeh patoeh dit kami, ndè^cna bawoe lebih koerang, adè^cna sēkēn isi^cbi, bada^c la Widaradin, adè^cna seregepang djoeloe^c, soroh djari pajasan, la Menoeh Gambir bapamit bateroes soegoel daitna Basok batjiwa.

Sino lo' Basok kētē dja kēnē, bandjoer pada lēka^c gēlis, ndè^cna kotjap silè^c langan, wah datang la Menoeh Gambir, taèk lè^c tètē gelis, sadatangna pada bateroes, odjok pondok, nè^c denda, nè^c denda sedèk malinggih je badjora^c bareng dit anak godègna.

Asmarandana.

La Menoeh balatoer bakti, ratoe kadji tēmanikang, si^c rakan peng kadji nènè^c, ngatoerin peng kadji dēnda, gen oeli'anēng dēsa, ingitang lè^c djēlo saptoe, ito tao^c nembé karja.

Sasangen rakan pēng kadji, si^c mami^c de kadji soengkan, gen ngawangoen karja belè^c, malik ngigel lè^c bantjingah, rakan peng kadji pada, mēno sasangino ratoe, dait peng kadji no endah.

Adè^cna peng kadji si ngiring, lēkan itē bapakakas, adè^cna sipatoeh baé pakakas dekadji dēnda, lè^c sasanakan pada, mēno manikna sibaroè^c, isi^c kadoeng tri^c manikna.

Bandjoer nimbal nènè^c bini, awo^c Mēnoeh ndé^ckoe piwal, mara^c ling bi si sēséné, jadin ngigel lè^c bantjingah, nging sapo koe sang-kèjang, mapan miskin lalo^c akoe masa ndè^cbi nanao^c.

Sino bi atoerang malik, lè^c kaka^c koe salapoe^cna, lamoen si^c ngingël sēséné, jadin ito lè^c bantjingah, pasti ndé^ckoe gen ila^c, ngadoe kèrèng peloeng boeroe^c, meno isi^c bi atoerang.

La Mēnoeh Gambir bapamit, sambarengan pada oeras, bandjoer moeni je lo^c monjèh, daka^c njèrek gama^c oeras, ndé^c tekawa berijak, si^c bas keras, mamboen ěntoet, mara^c amboen bangken djawak.

Ngengat la Mēnoeh la Gambir, sambilna si pada nimbal, litjek lalo^c ante godèg, pilih tempelok mè^c anta, paran mè^c ěntoet dēngan, lo^c monjèh je nimbal bandjoer, oeli sai gen koe paran.

Sidē oeras bandjoer bais, tjoba^c toesin lampak ima, bandjoer tjoba^c jē tepek, lamoen ndé^c sida pesikna, nènè^c bini ngandika, alo lèka^c baé Mēnoeh, nda' bi roengoe godèg djogang.

Bandjoer pada lèka^c gelis, wah soegoel lèkan lè' taman, la Mēnoeh la Gambir Basok, ndé^c na kotjap si lè^c langan, wah datang jē lè^c dēsa, parèk lè^c dēnda si baloe^c, ngatoerang denda Winangsija.

Tatas pada nènè^c bini, bandjoer pada bararasan, dinda Wangi soegoel rawos, ngoembé kē gen roewa rasanta, gen ngigel lè^c bantjingah, ngadoe kèrèng peloeng boeroek, gen ngora ngorajang ita.

Bandjoer nimbal dēnda Wingit, tētoe adé^c ndé^c ne sala^c, mapan sosot te ndé^c ngenē, sasangi adè^c te pada, nané malik bada^c ija, sitowa^c ampo^c soeroe^c, bada^c ija la Winangsija.

Te kontè'ang be sakēdi^c, manik dinda si lè^c taman, mapan tetel koe mēné, isi^c na bas miskin pisan, gojogen bapakakas, moelē pasti ndé^c satoeroet, gēnēping teloe oetoesan.

P a n g k o e r.

Nè^c denda Wingit ngandika, nēngkē toetoe^c lalampan ta no adi^c, moele tetoe ndé^c satoeroet, asoe^c sino Winangsija, pilih po ija masangang mami^c ta banggeroe^c, sangka na soengkan mami^c na, balik pètang akoe gelis.

Patih Gonda Lasmita, Patih Matjan Koenig lan Matjan Wilis, parêka no lêka⁺ bandjoer, barari gagatjangan, wah badait parekan bandjoer balatoer, goesti kadji tēmanikang, masila⁺ peng kadji goesti.

Sila⁺ gelis goesti tama, si⁺ peng kadji temanikang gelis gelis, goestih patih gantjang bandjoer, makatatēloe lêka⁺, nde⁺ na kotjap lê⁺ langan wah datang bandjoer, bat roes taèk lê⁺ bantjingah, parekan tama gelis;

Ngatoerang patih lê⁺ loewar, denda Wingit bandjoer gantjang bamanik, soeroe⁺ ija kêtè batēroes, ade⁺ na pada tama, parekana gantjang ja barari soegoel, matoer sila⁺ goesti tama, nènè⁺ bini ito nganteh.

Goesti patih bandjoer tama, wahna datang lê⁺ arep, nènè⁺ bini bandjoer na njembah balatoer, kadji noenas loegrèhè nènè⁺ bini bamanik masawang bēndoe, kêté aning ama⁺ pada, gawén de te kelèk gēlis.

Gen de lalo aning taman, bada⁺ ja tjitjing no Widaradin, nēng kē de leka⁺ batēroes, nda⁺ sara sara ama⁺, ampo⁺ soeroe⁺ ija oelè djēma⁺ bandjoer, adé⁺ na tēroes mapajas, patoeh patoeh dait kami.

Lamoena dè⁺ bawoe ama⁺, bapakakas patoeh si mara⁺ kāmī, nda⁺ de sara ama⁺ lawoen, sēmatè⁺ tengkarakna, mapan ja moele pasti ndé⁺ satoeroet batoeroes talet tjara loma⁺, bangkēna lê⁺ toengga⁺ poenté⁺.

Goesti patih matoer sembah, makateloé⁺ na bapamit lêka⁺ gelis, sambil ngerawos kantjan batoer, apa sala⁺ goestin ta, sangka nēngkē gen teséda⁺ ratoe ajoe, lamoen kanti ita lêka⁺, ara⁺ baé sala⁺ lain.

Nde⁺ na kotjap silé⁺ langan, wahna datang lê⁺ taman goesti patih taèk lê⁺ tété no bandjoer, batoeroesna pada tama, bandjoer ngèngat papoe⁺ si towa⁺ salapoe⁺, gita⁺ patih benggas ènggas, nènè⁺ bini ngèngat gelis.

Pateh Gonda Lasmita, bandoer matoer sambil pada ngabakti, kadji noenas loegre ratoe, nē⁺ bini bandjoer nimbal, awo⁺ ama⁺ baketé sida batēroes, goesti patih tokol gantjang, lê⁺ arēpan nènè⁺ bini.

Ne⁺ bini bandjoer ngandika, apa ara⁺ gawan de ama⁺ rari, goesti patih nimbal matoer, kadji kaoetoes déwa, si⁺ dē side rakan pēng kadji, no ratoe, masila⁺ peng kadji dēnda, oelè⁺ gen bapajas goesti.

Malik ngigel lè^c bantjingah, adè^c patoeh papajasan peng kadji, le^crakan peng kadji ratoe, nènè^c bini bandjoer nimbal, awo^c mēno baé isi^cna basoeroe, njoeroe^c akoe bapakakas ndè^cna tao^c kè koe miskin.

Toenasang akoe gen njingga, l^ckaka^ckoe sang na soeka beng kami, goesti patih nimbal matoer, arah ndè^c kanggo njingga^c, ndè^c na kanggo ngadoe pēloeng boeroe^c, nènè^c bini ndè^cna nimbal, sajan ēro^c dalem pikir.

Na^c rangde badjoeloe gantjang, bateroes tokol lè^c arep nènè^c bini, ngoembè ke no ratoe ajoe, de kadji temanikang samar saroe isi^c kadji dēnger baroe^c, mara^c mara^c gen teséda^c, batang peng kadji no goesti.

Maskoemambang.

Bandjoer nimbal nènè^c bini sambil nangis, doeh ina^c Sajoman, nngkè sidè gen koe bilin; tao tao sida ina^c.

Ngenti^cdiri^c ngendeng lè^c sameton djāri, lamoen koe wah inggas, sērè tanda mel sakēdi^c, dē èndèngang akoe ina^c.

De rowahang akoe lè^c toewan kjahi, mana isi^c mama^c, ina^c rangda bandjoer nangis, sambil kapong nènè^c dinda.

Doeh mas mirah ngoembé ke roewan kadji, tebilin si^c dēnda, ndè^c kadji kawa mas goesti, ina^c rangde bandjoer rēba^c.

Bandjoer èndeh papoe^c towa^c miloe nangis, tarik ngangapongang, saling goeloeng pada nangis, sedih pada basasambat.

Doeh mas mirah ngoembé ke roewan kadji, tebilin si^c dēnda, ndè^c kadji bawa mas goesti, gita^c pèng kadji mas mirah.

Nènè^c bini bamanik sambilna nangis, adoeh papoe^c towa^c, nda^c gama^c de miloe nangis, lawoen sang da djari sala^c.

Papoe^c towa^c salapoe^cna matoer nangis, moge de ratoe mas, kadji siné boewé^c ngiring, ngiring peng kadji mas mirah.

Nènè^c bini bamanik lè^c goesti patih, ama^c patih pada, barès djoeloe ama^c rari, adè^cna ngara na^c rangda.

Adè^cna tao^cna diri^cna gen koe bilin, adè^cna nda^c tempowas bandjoer nimbal goesti patih, sandikan peng kadji dēnda.

Papoe^c towa^c salapoe^cna leleh nangis, sambilna njanjandar, pada batoengkem si nangis, ina^c rangde bandjoer ngasa.

Nènè^c bini bamanik sambilna nangis, kété djoeloe ina^c, na^c rangde ndè^c kawa moeni, moeng ngëngkoes kasekoe^c dowang.

Nènè^c bini bamanik lè^c goesti patih, enteh léka^c ama^c, soewé lalo sidè ngantih, sampoeng nê ngasa na^c rangda.

Ampo^c nèngke pangendengkoe ama^c rari, tao^c koe tèséda^c, ito lè^c panaman ai^c goesti patih bandjoer nimbal.

Mëran goesti sakènak kajoen pèng kadji, kadji ngiring dènda, goesti patih miloe nangis, asé^c na kaliwat liwat.

Papoe^c towa^c koepesen sidè sakēdi^c, lamoen koe wah inggas, bandjoer oele^c sida malik, adé^c de si malih molah.

Bandjoer léka^c adeng adeng nènè^c bini, sambil basasambat, odjo lè^c panama'ai^c, bandjoer datang lè' panama^c.

Bandjoer tokol nènè^c bini sambil nangis, doeh ina^c Sajoman, kété djoeloe ina^c rari, de sandar akoe samendak.

Bandjoer entjong ina^c rangda sambil nangis, njanjandar nè dènda, nènè' bini bandjoer gelis, ngapong belong ina' rangda.

Soebahnale petoeng tinggang djongkolangit boewa^c dawo lè paninang moen koe ilang de tandaingin, da tawo saranda ina^c.

Doeh mas mirah balé bala^c lè^c pasisi, ngaloeng sēdin langan, apa sala^c kadji goesti, sangka' kadji gen kilangang.

Soebahnale djoekoeng bali boewat masin, timpal matèh trong tawah, oentoeng kadji gen ngemasin lantaran si godég gawah.

Soebahnale patje oengkah lantoer sampi, koeromat kembang tjèmpaka, mate koe wah latjoer kadji, momot timbang ai^c mata.

Doeh mas mirah boen bagé^c lè^c Barabali, koetimpas to lè^c sampara, ndè' na asi' braja djari, sinepet ita sangsara.

Ima sikiri tepanggong lè^c rarai, sambil basasambat, doeh ina^c djandjengkoe gati, ité sida nengke ina^c.

Ama^c rari^c engke serèt kerisdè gelis, bandjoer pada oeras, sambilna sinjerèt kēris, Patih Gonda Lasmita.

Bandjoer ngandjeng lè^c arepan nènè^c bini, ngandjeng makatēloe^c na sambilna nedjongdjong keris, sokna pada djongdjong dowang.

D a n g d a n g.

Kotjap lo' monjèh silalo mandi, wah na djëra^c, silalo barodja, lo^c monjèh je bandjoer, oelè' gita na pondok soehoeng, bandjoer tama lo' monjèh gëlis, lè' dalëm pondok dènda ndè' na dait lapoe', lo' monjèh je brari gantjang, batëroes soegoel, lèkan pondok monjèh gelis, ngengat kakiri kawan.

Po'na gita^c dengan djondjong këris, belé^c ganggas, lè' arëp nè^c dènda, lo^c monjèh je gantjang baé mara^c djaran mamëroeng, reba^c oeras lo^c monjèh brari, sambil bakoeweh bagowap, denda ngingat bandjoer, gita^c na lo' monjèh gantjang, nènè^c bini, bamanik lè' goesti patih, bares djoeloe^c de ama^c,

Kadoeng ne lo' monjèh datang brari, sabar djoeloe, side ama^c pada loepa' lalo akoe ngoné^c, lo' monjèh datang bandjoer, gantjang matoer lè' nenè' bini, ngoembé ke ratoe mas sangka' denda ratoe, tēbarimpoen isi^c dēngan, ama^c pada, sila' saroeng djoeloe^c këris, ne angker kēroewan da.

Mapan këris djadjëroekan bali, saroeng gama^c, lamoena wah pedas; pirè si ngonè^c tesorèt, adé^c na kroewan djoeloe^c, djari sala^c ara nènè^c bini, nè^c denda bandjoer nimbal, ante monjèh bandjoer njerantajang lalampan dēngan, monjèh nimbal, doeh déwa ratoe mas goesti, ndè^c te sala^c bakatoewan.

Nènè^c bini bandjoeran bamanik, awo' monjèh liwat si' koe loepa,^c lè^c ante monjèh si ngonè^c nané pangendengankoe, si la^c anta lo' monjèh pasti, lamoen akoe wah inggas, oelé^c anta bandjoer, pétè goestin mè lè' djawa, ampo' éra^c moen ara mel mè^c sakèdi,^c akoe ngèndèng lè^c anta.

Lekan djawa akoe ngèndèng tahlil, lè^c batoer mè,^c si tao' sem-bajang, moen ara^c soeka' mè^c monjèh, lo' monjèh nimbal matoer apa kē no sala^c pèng kadji, sangka^c dènda teséda^c, ndè' kadji pèdas ratoe, nènè^c bini bandjoer nimbal, awo^c monjèh sala^c rarín koe si miskin, tēsoeroe' gen bapajas.

Pan ndè'nara^c akalkoe gen ngiring, gojo kē na, siaran pakakas, anang mè^c ndè nao^c monjèh, poepoet besoch si^c pakoe, nēngke djandjinkoe moele pasti koep'lombo^c angēn nēngka, daka^c koe gen idoepp, sangsara satata tata, saemoerkoe, lè' doenija nandang prijatin, soesah djari manoesa.

Monjèh nimbal piran kè no goesti, to^ç peng kadji, sigen te manikang, si 'rakan peng kadji nènèk piran sèngkerno ratoe, nènèk bini bandjoer bamanik, monjèh djema^ç ngalèmak sèngkerkoe gen pajoe, lo^ç monjèh jè bandjoer nimbal, doeh mas mirah gampang si' kadji mas goesti, sabar djoeloe^ç ratoe mas.

Sèngkèr bélo dakoe^ç goestin kadji ngoembé sangka^ç pèng kadji ngalahang, sanggoepang ke djoeloe nènè^ç, djema^ç lamoen wah toetoe^ç, sasengkeran pèng kadji goesti, ngoembé dja^ç pakajoenan, jadin masih idoe^ç dijastoe^ç matemahan roesak nènè^ç bini, noendoek sambilna bapikir tjoba^ç akoe toeroetang.

Nènè^ç bini bandjoeran bamanik adoeh ama^ç Gonda Lasmita, alo sidè nèngkè oelè^ç, atoerang akoe sauggoep, bapakakas ama^ç nèngkani, lè^ç kaka^çkoe selapoe^ç na, lamoen koe ndé^ç pajoe, si djéma^ç gen bapakakas, sara ama^ç, goesti patih bandjoer pamit, wah soegoel lèkan taman;

Ndé^ç kotjap lè^ç langan goesti patih wahna datang taèk lè^ç bantjingah, bateroes tama lè^ç pasarèn, gagantjangan salapoe^ç, wah na datang lè^ç dalam poeri, daitna dènda mandjak, sasanakan lapoe^ç, malinggih lè^ç balé djadjar, goesti patih bandjoerna balatoer bakti, kadji noenas loegrèhe.

Dènda Wingit bandjoeran bamanik, ama'rari, ngoembé sida ama^ç tingkahna si lalo^ç ngonè^ç aning taman soeroe^ç koe, bada^ç ija la Widaradin kipatih matoer sèmbah, meran ratoe ajoe, sanak pèng kadji no denda, wah njanggoepin, gen bapajas djéma^ç goesti, denda Wingit ngandika.

Awo^ç adi^ç djema^ç pada antih, lamoen patoeh patoeh bapakakas, lamoena ndè^ç bawoe baé, pakakasna gen patoeh, mara^ç ita si gen basalin, ama^ç pada si djéma^ç, sèmatè^ç ija bandjoer, batèroes de poenggal otakua, ndé^çua kotjap, nè^çdenda lè^çdalèm poeri, nèngkè kotjap lè^çtaman.

Nènè^ç bini bandjoer oelè^ç gèlis, odjok pondok, barèng papoe^ç towa, na^ç rangda ngoemba^ç lo^ç monjèh, pada lèka^ç batèroes, wah datang lè^çbawa^ç tataring, tokol djoeloen pondokua, ina^ç rangda bandjoer lo^ç monjèh dit papoe^ç towa^ç, pada tokol, lè^ç arèpan uènè^ç bini, kotjap wah pètèng désa.

Nènè^ç bini bandjoer tama gèlis, ina^ç rangda ngiring miloe tama, lo^çmonjèh lè^ç loewar tokol, denda bamanik bandjoer, adoeh monjèh bekèté gèlis, lo^ç monjèh bandjoer nimbal, adoeh ratoe ajoe, aloer

kadji télé^f loewar, bèngès èngès, oeseng lalo^f kadji goesti, sila^f merem ratoe mas.

Lamoen kadji moedijan tama goesti, bandjoer sirèp, nè^f denda Winangsija pasti ndè^fna ngasa baé, papoe^f sitowa^f salapoe^f pada miloe ja tindo tarih, tindoeh ngoering bagelimpār, je lo'monjèh bandjoer, bapikir lè^fdalem basang, bandjoer tipa^f Raden Maswitara sari, masangang sasirepno.

Sinom.

Nengke kotjap Raden Noena, djera^f ija njaloek koelambi, malik ija bëroewa manoesa, soegoel lèkan taman sari, angèna Raden Mantri, genne loembar aning lawoet, bateroesna lèka^f gantjang, nèpèn lè^f sedin pasisi, bandjoer tandoer roewan tjahjan Raden Noena.

Lèkan kapalno wah pedas, dèn Kitap Sekar bamanik gelis toeroen pada kanak, pëndakin Radèn Mantri, pan tjahja tandoer m'ni, lè^f tampanan to'na tandoer, parekan bandjoer gantjang, toeroen lèkan kapal gèlis, noenggang sakoetji babasé toeroen darat.

Wah datang sedin tampanan, badait lè^f Raden Mantri, Raden Mantri bandjoer moenggah, lè^f sakoetji bandjoer gelis, sakoetjino babalik, pada njarepèng badajoeng gantjang na mara' pana^f, wah datèng lè' kapal gèlis, Raden Mantri batèroes taèk to lè^fkamar.

Badait lè' Kitap Sekar, Kitap Sekar bandjoer gelis, balatoer lè^f Raden Noena, napi ara Raden Mantri, sangka^f pèng kadji goesti, paragajan kété ratoe, pèting datang lè^f kapal Raden Mantri nimbal gelis, awo^f kaka^f akoe datang sinè nengke.

Nanè akoe batoetoeran, noetoerang tingkahkoe pasti, si sangsara to lè^f taman, Kitap Sekar bandjoer nangis, sambilna matoer malik, pajo lalo gama^f datoe, terènjoe^f baé sèbèngna, wah boewè^f toetoer Raden Mantri, lè^f satingkah palahna ito lè^f taman.

Dèn Noena malik ngandika, sila^f kaka^f nèngkè gèlis, soegoelangke pèti kotak akoe gen matoelak malik, dit kanak miloe tarik, Kitap Sekar gantjang bandjoer, njoegoelang peti kotak, bat roes sambilna bamanik, lè^f parekan alo anta toeroen pada.

Anta ngiring Raden Noena, parekano bandjoer gèlis, ngadjang doewe pèti kotak, toèkangna lè^f sakoetji, barèng dit Raden Mantri, taèk lè^f sakoetji noempoek, doewè banda peti kotak, tepasangang pèlèmbah tarik, sawatara ara^f karobelah lèmbah.

Wah lèka^c lèkan tamparan, Raden Maswitarasari, tehiring si' kantjan roban, dèn Noena bandjoer bamanik, hê kanak selapoe^c seni, lamoen te wah datang lawoen, ito lè^c dalam taman, nda' mè^csara-sara moeni, sok tokolang petino lè^c sasangkono^c.

Bandjoer mè^c batoelak, mè' oelè^c aning pasini, parekanno matoer sembah, sandikan pengkadji goesti, ndè^c kadji piwal goesti, lè^c manik péng kadji ratoe, ndè'na kotjap lè^c langan Raden Maswitarasari, wahua datang ito lè^c djoeloen pondokna.

Tokolangna peti kotak, Den Noena bandjoer bamanik, alo oelè^c ante pada, parekan bandjoer bapamit, oelè' aning pasisi, ndè'na kotjap si lè^c lawoet, nengke kotjap Dèn Noena, malik ija njaloek koelambi salin roewa pedas mara^c godèg gawah.

Tèkotjapang benar désa lo'monjèh ja tama gelis, sambilna ngarempak kelasah, sila^c oeresnè^c bini oeras gantjang, bamanik sambel malinggih, awo'monjèh bènga^c akoe gita^c anta.

Anta baé si njerantajang, tingkah mè^c si ngagètin, daka^c koe dja^c sérèk oeras, embé tao^c koe gen dait, sangka^c nèngké koe antih, lo^c monjèh ja nimbali matoer, sila^c soegoel mas mirah, sang kasoeka' Allah loewih, pan bamalam kadji badoa soelèman.

Malem kadji keras tapa, sangna tekaboelna goesti, nè^c bini pèdas mirengang, atorno lo'monjèh pasti, bandjoer soegoel nè^c bini, nido^c lèkan lawang bandjoer, soegoel ija lekan lawang, srèminangna mara^c gili, lè^c sasangkok noempoek soroh peti kotak.

Nè^c bini bandjoer ngandika, ngèlèk ija lo' monjèh gèlis, monjèh èmbé ke no anta, lo' monjèh ja nimbali gèlis, matoer sambil maké-djit, napi sino ratoe ajoe, nè' bini bandjoer nimbali, sahi si datèngang sine, mara^c gili panoempoekan, peti kotak.

Lo' monjèh matoer meran dèwa si né wah roewana goesti, pam-balas Allah kowasa, lè^c ragan péng kadji goesti, daka' loewè^c den-gan meri^c, si mijuāng péng kadji ratoe, kasalahan lè' doenija, si sanak péng kadji goesti, mapan moela ragan péngkadji no kèna^c.

Sinè wah goesti timbangna, ndè' na tiwas Allah loewih, njipat pandjakna si kèna^c, pan ragan péngkadji goesti, kèna taparan pè-lih, si' sanak péng kadji ratoe, sila^c ne goesti tjingak tatimbangan Allah loewih, daka^c mèno sérèt baé goesti kodali.

Sila^c péng kadji manikang ina' rangde nengke gelis, mina' sisig lan koeramas, bandjoer masiram mas goesti nènè^c bini bamanik,

ina' rangde kété djoeloe^c, de soeroe^c papoe^c Bokah, ngēmpokang to njijoer gelis, papoe^c Bokah ngempak njijoer gantjang.

Nènè^c bini bandjoer mara, mal moeroen nēngkē gelis lo' monjèh tokol njenjandar, lè' bataran pondok si bēri^c, sambilang na bapikir, tētoe denda moela ajoe, mara' silè' gambarna, roewauna ndè' salip salip, moela njandang tao te njeraäng awak.

Lo' monjèh bandjoer bakatoewan, bakerēm sambilna makedjit, kanggo ke tē ina^c rangda, miloe ngosog nēnè' bini mana lè' betis tao' te barosok akoe, adè'na gelis djēra^c, isi' djēlo wah tenga' ari, lawoen srēkan ija datang sasēngkēran.

Ina' rangda bandjoer nimbāl monjèh apa ling mè' moeni, bēnga^c akoe gita' anta, si' rotjēt mè' bas kalēbih ara' bé ling mè' moeni, pēnang pēnang anta banggoe^c, lo monjèh bandjoer nimbāl, sangna baœ ina^c rari, no sangka' koe matarih ngētoewanin sida.

Nē bini bandjoer ngandika, tētoe anta monjèh lebih, sok mè^c gēndjo baé ita, mara^c mē^c gita^c kanak beri', lo' monjèh matoer malik, ndè po'na sak^cno ratoe si' baktin kadji liwat, isi' djēlo wah tēngari, lawoen datang oemboel-oemboel ita Allah.

Sila' pēng kadji masiram, lawoen gelisan tēngari, nènè^c bini bandjoer loembar, na' rangda lo' monjèh ngiring, lè' ana^c timba bēri^c sela^c bakong bawa^c koeloe, bandjoerna makoeramas, ampo'na batēroes masisig, wah masisig bandjoer mara tēmbasa^c.

Tēmbasa^c soetra djingga, bandjoer ngandjēng sēdin ai^c sambilna ngaket koekoe'na na' rangda njendokang ai^c, bandjoer mara ne bini, naka' ai^c bakamoemoh, makiri noengkam dada, tidjot kanan ngasok gigi, mirik tadah nè^c dēnda lēmpar boeloena.

Garangan ngēras lè' tana^c, bandjoer mare nēnè' bini ngawèh tembasa^c baratas, gēpitna si^c ima kiri, lēka^c lè^c sēdin ai^c, sambilna singerem boeloe, malik brosoek si' odak doepa ratoe ganda koenjit, kotjap sino djari panggawoer aēsna.

Monjèh sēkat soegoel ijak, kedjep mēling bawa^c poenti^c, medas medasang nè^c dēnda, bawa^c atas djoeloe moeli, nènè^c bini bamanik, hē monjèh lain prasa^c koe, mirih mè^c andang daja, mara^c mè^c ndè^c wah sakali, saling gita^c tingka^c mè^c medas medasang.

Lo monjèh matoer mēran dewa, djati mara manik goesti, lagoe^c kadji ngibaratang, oepaman oerangkan kēris, daka' te ngēnē goesti,

lamoen bawoe^c djra^c tesoetsoet malik baé tegita^c, tédjondjong tē bolak balik, mēno ratoe isi^c kadji ngoepamajang.

Si^c pengkadji masiram, sang ara^c gita^c lè^c moedi, masa tegen goesti njingak, sino pedasang kadji, na^c rangda bandjoer moeni, ara^c baé ling mè^c loetoeng, ndè^c mè^c koerang rarasana, monjèh nimbal awo' djati, ara^c baé mapan akoe moele lantjar.

Mapan akoe ina' rangda èla^c lēmēs biwih tipis, patoet koe ngërawosin djagat; ndè^c koe mara sidè ngënë, sidè ndè^c tao' moeni, biwih kao^c moewa sēdoek, pantes dē lè^c amparan djoeroe ngēda-kang trasi, ina^c rangda lēpas ai^c, bandjoer mara

Ngēsak njontak dadoekepang, lo^c monjèh gelis makèlid, lè^c rēmpoeng poenti^c baterla^c, bakèrè^c sambilna moeni, nda^c mēno ina^c rari, alo njedo' ai' djoeloe^c, sa^c meno djëgedekang, tēngerangkap tingkah si roebin, roebin soesah nengk^c ina' tē badjora^c.

Nè' bini bandjoer ngandika, nda^c sara nè wah tengari, mapan djao^c tao' dēsa, ina' rangda bandjoer gelis, njèdokang nènè^c bini ai^c sambilna djarengoet, nènè^c bini masiram bakamoemoeh malik malik oeres tokol simeroetè ra' awakna.

Lo' monjèh pēdas gagita^c, lè tingkah denda si mandik, tandoer jadin batembasa^c, ngerèdep mara^c mas tēsanggeling, lo' monjèh momot mikir, tetoe denda moela ratoe, tjahjana tandoer tenang, raga mara' mas tēsanggling. jen tegita^c mara^c ndé^c na batembasa^c.

Wahna djera^c dēnda masiram, bandjoer ngandjeng sedin ai, meres boeloe ngasap mokè isi^c sapoe^c soetra koening, kadoe pangisep ai^c, malik nè^c bini badjapoet, njalinang tembasa'na soetra djingga mateloeki bandjoer boedal nè denda lēkan timbana.

Sambilna monggo' boeloena, na^c rangdè ngiring lè' moedi, djawoe^c tembasa^c nè dēnda, lo' monjèh ja barēng ngiring wahua datang nènè^c bini, ito lè^c pondok dēndajoe, papoe^c towa^c pada bengal, gita^c tjahja nènè^c bini, pido sangka goestiute si tegedekang.

Si' sanakna salapoe'na, anoe^c mara^c Widijadari, tetoe mara'ling toetoeran, sēdekna lè' dalam poeri, ēngga' na moelè sai^c, djari sarin bidjan datoe, nè sipaling kodé'na, njandang djari kembang poeri, mēno baé ling kauak kauak sininé.

Tetoe mara ling d- kaka^c, daka' te wah lotjok ai^c, ndè^c koe wah dait gagita^c mara tjahja nènè^c bini, daka^c bidjan prēmanti, parè

ratoe lan toemenggoeng, ndé^c nara^c pada, bandjoer nimbal papoe^c Tjoengkelik, anoe^c sidè si djaoe^c djaoe^c sambatda.

Njandang ndè'na mahiroetan, anoe^c pedas moelè lain, amboelan isi^c sanakna, ndè' kè oeloeng selem poeri, pan sidjoeloe akoe sering tama mamarèk lè' datoe, masan kanak singajah, djangkè nindo^c dalem poeri, no sangka^c koe pèdas ito salapoe^cna.

Lagoe' siné dja goestinte, ndè' koewah sakali kali, ndé' nēngke ité lè' taman, tao'koe na nao^c pasti tetoe ndè' mirib mirib, salowé bidjana datoe, siné djari kapala, nimbal papoe' Bokah malik, pido sangka na gèdek kantjan la Djonggar.

Talo ate menang prasa^c, si^c inges goestintè siné, lemoeh aloes batang praua, ita sitowa^c no gandjih, gojo badjang ndè' goedji, sai ke gen aget maoe^c, batemoe lè^c goestinte, gen maoe^c ēra^c baka-win, ngoembé djagè lègana sibakapongan.

Meno lingua papoe' towa^c, lo^c monjèh balatoer malik, sila^c ke ratoe mapajas, toetoeang kajoen pengkadji, nè sida ina^c rari, boeka' kota^cna bateroes, bandjoer ina^c Sajoman, ngatoerin nè^c dénda sisir sambil boeka^c kotakna wah tedjadarang.

Nè^c bini bandjoer bamèke, basisir milpilang sēmi, mara' boelan bawoe' tanggal, wah na djera dēnda basisir, siso^c kondje makatik, sotjè winten patjek poesoeng balēngkerna masotja bandjoer nè' bini basalin kērēng dalem soetra abang maparada.

Kèrēng soetra sasongkètan, papijaän lè^c Lajangsari, lèmpot batic maparada, saboekna tjiroepan bali, basengkang mas tēoekir, batrétè si' mirah tandoer, bapangkah tjoekeli belajar, kakembang pēno^c mapilpil, matetèrèk poepoerna boelan poernama.

Tjatjitakan padjaroepan, alisna loentjip njaririt, mara^c roewan daoen mimba, sapolah tèke mantèsin, batjingtjing tjara bali, betisna ngalèjap aloes, njelengua mara' kisap, gigina galinong njeli^c, moewa boentèr mara^c boelan si poernama.

Apoes koening maja maja, sēngir mara^c ambar sari, parawakan djēgēg rēmbang, tetoe mara' widijadari, panjèrep sremis manis, tjengèl bina madoe djoeroeh, biwihna manggis tebelak, ranggit ima na ngelaring, sangkèp aloes mara' doerèn sisa bantar.

Siloewar soetra déwangga, songkètan banjoemas keling, malambè ēmas matatah, djari ontjèr soetra koening, bélo ēmpat dēpè lēbih,

malik djari koedoeng soesoe, antēng malambe emas, gagawejau Lajangsari, taèk hapang madoeloeran gēlangkana.

Salapoe^c na mas tērēka, tatjele-pokin mirah adi, winten widoeré komala, bandjoer mara nēnē^c bini naèkang balengkēr malik, ma hoenda masoesoen teloe, ngobor tjahjan sasotjan, mara^c bintang Sidi ngari, silē^c djoeloenā kotjap mastikan boelan.

Silē^c bènder sēmangetna, matimpal lē^c bawa^c sai^c, sotjan hapang silē^c dada no kotjap mastikan ai^c, sotjan hapang lē^c moedi, komala garoeda moengkoer gēlangkano masotja, bandjoeran ija bali ali koenang-koenang sakebon mastikan boelan.

Sē lē^c kiri sino tao^cna, silē^c kawan kotjap malik, bamata si mira^c moeliija, abang tjahjana njaririt, sajan baé nēnē^c bini dasar aloes hapang ngimboeh, ingēsna nēnē^c dēnda^c nè denda Maswidaradin, moele pasti gama^c gēnē njeda^c manah.

Gen ngadowang pagawējan, moele pasti dji panjakit, obah atenta si kēna^c, bandjoer soegoel nēnē^c bini, babēntē^c soetra koening, kadoene pangosē^c dawoer, ngandjeng lē^c sasangko^cna, tindjot ija lo^c monjèh brari, ndé^c na ngasa diri^c na mélé ngarēmpak.

Ngelog nēnē^c bini lēka^c, lo^c monjèh ja inget gelis, bandjoerna rēbaāng di^c na, sambilna hapikir pikir ja Allahoe jarabi, pēngkadji silebih agoeng, mogē mogē batekan, tēkaboel pandan kadji, gēn badait lē^c dēnda saling asiāng.

Nda^c kerantē papoe^c si towa^c, sabolto no kēna^c si^c rēngit, ndé^c na ngasa ngotjap ija, na^c rangde lē^c dalem masih, prasa^c na nēnē^c bini, masih ngandjeng dē^cman soegoel, pedas ke lē^c djoeloena, né^c bini bandjoer bamanik, adoeh monjèh antē koembé na si nēngke.

Reba^c ndé^c mē^c malik oeras, lo^c monjèh jē bandjoer nangis, ndē^c na sara sara nimbal, ingēt si djelo roebin, das gen kelangan goesti, das dasan latjoer bagoeloeng, sino si ingetangna, nē^c bini malik bamanik, adoeh monjèh sang te ante sakit tijan.

Anēh bada^c akoe nēngkē, lo^c monjèh je nimbal gelis, doeh dewa ratoe mas mirah, ndē^cpo rarin kadji sakit, lagoe^c sitaget kadji, dasdasan gen séda^c baroe^c, pakakas batang dewa, anoe^c pedas roewan api, gita^c kadji sino si gen kadji pēda^c.

Nengke sila^c goesti loembar, anging ara^c atoe kadji pēng kadji ingetang pisan, atoe kadji siné goesti, dateng to lawoen goesti, lē^c

bantjingah ratoe ajoe, nda' goesti ngèngat èngat, noendoek ngigel baé goesti, mapan loewé dengan ito nina mama.

Lèngè onja^é ara^é dowang, aran dja^é karja bélé^é goesti, loewé baé babégalan, lawoen séda kajoen goesti, dateng to lawoen goesti, gati ngigel baé ratoe, nda^é ngengat kiri kawan, nènè' bini nimbalelis, awo' monjèh mara'liug mè^é ndé'koe piwal.

Pan ante monjèh saratna, sangka koe simasih oerip, lè^é doenija nandang sangsara, saling mè' moelè koepati^é, laoen lingakoe malik, èntèh koe oemba^é antè miloe, ènda^é mè^é ngenteng anta, ndè^é koe ila^é monjèh pasti, oemba^é anta jadin ngigel lè^é bantjingah.

Miloe anta baé nèngke, lo' monjèh je matoer malik, adoeh déwa ratoe mas, ndé'na kena^é meno goesti, ngoembé ké rowan kadji, ta oemba^é isi^é dèndajoe, tekrijah isi^é dengan, sila' loembar baé goesti, adé' boewé^é pada ngiring papoe^é towa^é.

Adé'na bawoe tebengan nè^é bini malik bamanik, sahi ke noenggoe pondokta, lo^é monjèh jè matoer malik, sila^é loembar bé goesti, nda' ngéwehang sino ratoe, lawoen kadji noenggoe ija, sahi ke goesti gen bani tamè keté lawoen kadji parah njandar.

M a s k o e m a m b a n g.

Bandjoer loembar nènè' dènda Mas Widaradin, tiring si'ua^é rangda, papoe' towa^é boewé^é ngiring, wah soegoel lèkan lé^é taman.

Bateroesan pamargina nènè^é bini, papoe^é Monggo^é kèmbal patjanangan nènè^é bini, lèka^é lè^é moedin nè' denda.

Papoe^é Tjoengklik jè majoengin nènè^é bini, pajoeng soetra abang, masoelam banjoemas inggris, papijaän Lajangsekar.

Loewé^é dengan badait nènè^é bini, selapoe^é pada benga^é, gita^é tjahija nènè^é bini, kasor tjahijan djlo boelan.

Pada bijoer towa^é badjang belé^é beri^é, gojo toe lè' dasan, silè^é desa masih ngiring, kadoedoet si^é tjahjan dènda.

Bandjoer ara^é taoe towa^é sopo moeni, ngetoewanin batoerna, lèkan èmbé^é dengan siné, si taketoewan bandjoer nimbale.

Mindah Warang ndè^é koe tao^é dèngan séné, djati ndè^é koepèdas, lamoen sino si pajoengin, pisa^é sampoenkoe lè^é dasan.

Si'no ija si tēparan papoe^c Tjoengklik, pisa' si' poen Kadjar, adi'na si^c papoe^c Tjoering, je djari panoenggoen taman.

Pilih sinē bidjan datoe si tesūdi^c, tè bowang lè^c taman sangka^c papoe^c Tjoengklik ngiring, mēno pambadè' koe warang.

Lagoe^c nēngkē pambadè^c koe Warang malih, sang sinē teparan toelen mara^c Widijadi, aroe^c toeroen lèkan sorga.

Djangkoe baloe^c pēmpang rambok akoe adi^c, ndè^c koe wah gaga^c, ireges dengan mara^c sēni, tetoe mara^c ling de kaka^c.

Pada benga^c sing gita^c nènè^c bini, ara djangkē rēba^c, momot ndè'na tao moeni, batoengkoel bēnga^c gagita^c.

Sing tēbabas isi' denda Widaradin selapoe^c tokol napak sambil na saling ketoewanin, loewé pada katandroehan.

Pan wah djao^c pamargina nēnè' bini, loewé dengan benga^c, nganga' sambil matja sikir ngingi^c mara^c bangken djawak.

Sinom.

Wah datang lè' dalem dēsa èndeh rarrah ramé tarik, pada bijoer dalem dēsa, towa' badjang belè' beri^c pada beke nakdjari, lè' pēken pada bakoewoer, ara' ngoemba^c na' dūngan, parana anakna pasti, po'na djepoet oemba' nanging ngandang bawa'.

Lè' rangkong tao'na broemba^c idèpnè lè tongkèl pasti lo' Brengkèh ja nangis, neng kesàh, soegoel tetina bakūtjerit si' benga na kalèbih, saling tindjal dait batoer, sēsèk lè' parampatan, mara^c onggat inan lani ina Prongong djoeroe ngomèh pagawèjen.

Pamae' dēngan si badjang, njeroendoepoeng diri'na pasti, podelna be soesoen dēngan, njaroewang lè' kana' beri', samèlè no gen djemit sakèrèng kèrèng badjpoet, katoengkoel bēnga nganga^c, ndè' na asa djoeloe moedi, ina^c Prongong èloran baē gagita^c.

Poetrine sibaloe^c mandjak, lé' kakapa pada sai^c, tanding apit po ndè' nara', lè^c nè^c dēnda Widaradin, djao' goemi lan langit, ampo' tesilak lè^c goenoeng, poetri si baloe^c pada, lènè^c dēnda Widaradin, bandjoerna moeni ina^c rangda Sajoman.

Mijkang dēngan si banjak, mirik djoeloe' ama'rari, koe tama djoeloe^c samenda^c, kelet lalo ama^c rari, bandjoerna pada mirik, ina^c rangda tama batéroes, tokol sedin kalangan, bandjoer mara nènè' bini, bateroes ngigel lè' djoeloen ina' Sajoman.

Sambil djawoè^c kepet doewa, ndé^c na ngéngat kanan kiri, pan ingat le pamesenan, ina^c rangda bandjoer gélis, baregem soetra koening, kadoene pangosé^c dawoer, rambil na ngiwa kembal, papoe^c towa pada tarik, pada ngandjeng lé^c dèket dengan si banjak.

Tataboehan gagar mangsa, singaredep moele apik, madoeloer soeling kakawijan, si bagendang pada bangkit, anging batèlah moeni, tangis dowang sitaroengoe, ndé ingat lé^c gèndingna, nēnē^c bini ngigelgati, mara' merak si gen lalo ngawang ngawang.

Djoeroe gamel pada bengā^c, sokna momot ngapong soeling, si bagèndang sokna iwa, salapoe^c na pada sēpi, pada momot be tarik, pragat si^c ngapong djadjengkoe, poetrisi^c baloe kotjap, lè^c kakapa no malinggih, sokna momot gedekna kaliwat liwat.

Lè^c Poetri si lèkan taman, dinda Winangsija malinggih, badékèt lé^c ina^c rangdē, papoe^c towa' pada ngalih, salapoe^c tokol tarik, lé^c sedin kalangan bandjoer, na^c rangde bandjoer mama^c, basoe-soetan mako mai^c, basindiran sambilna singortap.

Salēga' diri' de nēngke, angende si mèle dēngki, prasakkoe gēn sere sala^c, angēnde simélé djail, sajan mètijanang api, papoe^c Bokah oerès bandjoer, sambil djongdjong tatoendjang, ngangkat nahē bakaketik, siné akoe empat djēlo ndè^c koe reba^c.

Salapoe^c na pada oeras, kantjan papoe^c towa^c tarik, pada djondjong tatoendjangna basalekep babaketik, bandjoer tjēmor ne' bini, sambilna si ngosēp dawoer, na^c rangde ngangantēpang, isi' kepet mas tesangling, nengké botjap datoena lè' dalem poeri.

Datoeno bandjoer ngandika, lé^c kantjan parekan si' beri^c, kanak alo soegoel gantjang, ngoembé sangka^c na si sepi, ndé^c ara^c apa moeni, parekano brari soegoel, mija^c dēngan si banjak, bandjoe ran ja tama gelis, lo^c oetoesan entjep ndè^c na malik toelak.

Ndè^cna inget pangandika, ndè^cna bawoe toelak malik, so^cna katoengkoelan bengā^c, gitā^c tjahja nēnè^c bini, datoe malih bamanik, kanak alo malih soegoel, mè^c lèkā^c dēngan doewa, adé^c mé^cpédasang gati, asing soegoel entjep ndè^cna malik toelak.

Datoena bandjoeran kodal lèkan djero laki bini, toer tehiring isi^c mamas, bandērana soetra koening, ngapit datoe mamargi, barèng isi^c pajoeng agoeng, soroh mapontang ēmas, tjendek mamasna ngarepin, bandjoer datang datoe ito lé^c bantjingah.

Lè^⁴ dèkèt dengan si banjak, soroh kantjan si ngarepin, mijakang dengan si banjak, gojo njongko^⁴ genè^⁴ ini^⁴, mamas ndè'na prèdoeli, nina mama pada bijoer, lagoe^⁴ si djawoe' mamas batoengkoelan, bēnga^⁴ pasti, sokno momot gita^⁴ nēnē^⁴ dēnda Winangsija.

Datoeno bandjoeran mandjak, lè^⁴bonkor si sibini laki, dèkèt pēkēn balè djadjar, banjak mama pada nangkil, papatih mangkoe boemi, mantja mantri lan toemēnggoeng, Raden mēnak prewangsa, sēsēk djedjēl pada nangkil, nina mama sabol ito lè' bantjingah.

Datoena bandjoer njereminang, bidjana sipaling beri^⁴, sitetoendoeng aning taman bengà^⁴ datoeno njaremin, pan tjahja nēnē^⁴ bini, mara' boelan bawoe^⁴ soegoel, ampo^⁴ tjahijan sasotjan mara' bintang sisi ngari, anoet tetoe poetri lekan sorga.

Ampo^⁴ lamoen tepēdasang, mara^⁴ roewan poetri djin, sing bikasna ini^⁴ dowang, terombo^⁴ si^⁴ srēmin manis, kire-kire ke poetri, dasar parawakan bagoes, ngoembè tanta ndé' girang, tetoe towa^⁴ pada gandjih, gojo badjang pēdas gēnē pada gindjal.

Ndè'na kotjap silè' dēsa, nēngkè kotjap Raden Mantri, si tabilin to lè^⁴ taman bandjoerna djraäng koelambi, bateroes Raden Mantri djawat keris djawat saboek, bandjoerna basalinan, bakèrèng gagoe-loeng tangi, sasongketan po to idjo maparada.

Keris mawarangka danta, malandéjan mas gērantom mawiwir krisna matatah, bandjoer soegoel Raden Mantri, èntjong je lalo mandi^⁴, odjo timbana bateroes, masisig makoeramas, bandjoerna bateroes mandi^⁴, Raden Mantri wah na djera^⁴ masiram.

Maskoemambang.

Wah ne djēra^⁴ mapajas Raden Mantri, soegoel lèkan taman, angenē Raden Mantri, gēnē lalo aning dēsa.

Pan wah djao' pamargino Raden Mantri, batēlah lè^⁴ langan, ndè' nara' dēngan te dait, sambil bapikir dēn Noene.

Baje ēmbē to nda gēnē nēnē' bini, bandjoeran je lēka^⁴, bandjoeran koko' tēdait, den Noena malik batēlah.

Pan angēnnē den Noena nginem ai^⁴, wah na nginēm djēra^⁴, sambilno bapikir pikir, bandjoer datang taoe towa^⁴.

Bandjoer Raden Noena bakētoewan gelis, adoeh papoe' towa^⁴ akoe baketoewan sakēdi^⁴, ēmbē keno tao' dēsa.

Bandjoer nimbal papoe' towa^c matoer bakti, meran Raden Noena, wah rapat tao' dēsa goesti, Raden Noena bandjoer lēka^c.

S i n o m.

Wah datēng lē sēdin dēsa, Raden Mas Witarasari, den Noena bandjoer batēlah, lē^c sēdin langan malinggih, tjahjano Raden Mantri, dit dēsana miloe tandoer, datoe bēnga' njēriminang, bandjoeran gantjang bamanik lē^c parēkan, kanak alo soegoel gantjang.

Mētē sino tjahjan apa, parēkanno bandjoer brari, wah datang lé' loewar koeta, meta tjahja Raden Mantri, den Noena sēdek malinggih, parēkan bandjoer matjoendoek bēnga^c kaliwat-liwat, gita' tjahjan Raden Mantri, bateroes matoer kadji nanikang dēwa.

Ngatoerin peng kadji tama, aning dēsa nengkū gēlis, Raden Mantri bandjoer leka^c, parēkan si sopo ngiring, wah datang Raden Mantri, taēk lē^c bantjingah bandjoer, datoe bamanik gantjang, rapētang tao^c da itē, Raden Mantri bandjoeran noenas loegrehe.

Datoe ke bandjoer ngandika, lē^c kantjan pangajah tarik, njoegoe-lang soroh sanganan, warah bokor mas tesaugling, wah napak batoer gelis, datoe ke bamanik bandjoer, sila^c laloe ngadjēngang, sasangana timpal koepi, Raden Mantri bandjoeran balatoer sēmbah.

Mēran datoe kadji mindah, si' kadji ndē' ngaken nasi^c, pan siné kadji siloeman, aran Siloeman Mertadi lēndang goewar to' kadji, datoeno bamanik bandjoer, derēs manis ngandika, kēnangkoe tao lē^c nasi^c, lamoen meno sila' laloe sida njēdah.

Si mamanto pada bēnga^c, gita^c tjahjan Raden Mantri, si' ngigēl ndē^c ta roengoewang, towa^c badjang belē^c bēri^c, sing gita' Raden Mantri, nina mama pada hijoer, poetri sibaloē^c pada, boedal aning dalēm poeri, salapoe'na pada gila^c lē^c siloeman.

Raden Mas Tilar Nagara, bandjoerna sida bapamit, kadji pamit datoe Wajah, datoeno nimbal bamanik, èntjong lalo' de adi^c, sila^c njēdah djoeloe laloe, den noena matoer sēmbah, isi^c djēlono wah lai^c, mapan kadji babalé lē^c lēndang goewar.

Dātoeno malik ngandika, lamoen meno djā adi^c, sila^c de loembar sēloeman, djēma^c kētē sidē malik sandikan datoe goesti, Raden Mantri loembar bandjoer, soegoel lēkan bantjingah, wah datang loewah koeta gēlis bateroes lēka^c ndē'na kotjap si lē^c langan.

Wah datèng ito lè' taman, malik ja njaloek koelambi, pēdas mara' godèg gawah, nèngke kotjap nènè' bini si lè' dēsa tabilin, isi' kaka^{no} salapoe^o, tama lè^o dalem poera, bandjoer loembar nènè' bini, pangiringno ara^o pitoe^o towa^o towa^o.

Wah datèng lè^o loewar koeta, na' rangdē lēkà lè^o moedi, mongko kēmbalno nè^o dēnda, wah datang lè'taman sari, taēk lē' tétē gēlis, pada bataroes salapoe^o, tama lè^o dalam taman lo' monjèh bandjoer tekoewih, adoeh monjèh boje embé keno anta.

Lo' monjèh balatoer gantjang, mēran kadji nènē' bini, ngoembé keno ratoe mas, tingkah pengkadjino goesti, singigel ngonē' goesti nēnē' bini nimbal bandjoer, si ling mè' koe toeroetang, ndē koe ngingat kanan kiri, sadatangkie noendoek ngigēl lē kalangan.

Tapi ara^o onkāt dengan, pada bijoer bēlē' beri^o, kotjap ara^o sopo dēngan, badjang bagoes mara^o Pandji, mēno ling dēngan tarik, si mamanto pada bijoer, si lē^o dalem bantjingah, lē^o kalangan boewē^o sēpi, daka' mēno moele ndē koe ngēngāt.

Lo' monjèh balatoer sēmbah, sangka ingēt gama' goesti loewē^o baé babēgalan mapan karja beli^o gati, ara' bē to' tepelih, ina' rangde nimbal bandjoer, mara^o ling mè' ndē'sala^o sangka^o sēdek datang kami, bandjoer mara nènē' bini ngigel dowang.

Akoe tokol djari tēnga^o, ngiwa kēmbal nēnē' bini, bakaloeng si' sapoe^o tangan, rēgēm sapoe' soetra koening, kadoe koe ngosē' biwih, sambilang koe basamparoe, mirikoe andang daja, boeka kēmbal nènē' bini, po'koe mama^o soesoetan koe mara^o bila.

Tjatjoendoeke kēmbang poedak, lē^o poendjoengkie ngantjik-ngantjik lēgē atēngkie ndē^o djamaē, poetri si pada malinggih, pada njibēng bē tarik, endē^o krante la Sentoel, sēpit baé sibēngna, sārē baé akoe gati, ngapē^o tandang ngēmōt roko lē^o kalangan.

Ndē^o na ngonē' bandjoer gēwar lē' kalangan boewē' sēpi, si' ngigil ndē tēroengoewang pada bēké anak djari, towa' badjang bini laki, lē^o bantjingah pada koempoel, pada manto siloeman, ndē' koe wah nanemoe dait, anoe' tētoe mara^o roewan tjahjan boelan,

Tetoe ngēmpet bē ēlorta, ita si towa^o no gandjih, gojo si badjang ndē^o gindjal, lo' monjèh je nimbal gelis, ndē' ke de tjoba tari, polah sang na ini^o sanggoep, na' rangda bandjoer nimbal, djēma^o akoe tjoba tari, sang na sanggoep lē ita gēn bakasihau.

Lo' monjèh jè bandjoer nimbal, tjēmor sambilno makēdjit, moele sēdeng ina^c rangda, si badjang ja djari gait, nging sida ina^c rari, isi' tombongde wah kisoet, so^c angēn bae badjang ini' rangde nimbal sili, pantēs lalo anta moeni godeg gawah.

Lo' monjèh bandjoer nenggakak, ina^c rangde sērē sili, oeres mélé ngarēmpakang, lo' monjèh sajan nēngkihik, njarērē ngisek sakedi', gen ngēmbé mowa sēndoeck, pantēs dē lē' tamparan, bilang djelo ngitoeng trasi, ina^c rang da sērē gēdèk ngapak ngapak.

Ngileng mélé mamatēäng, lo' monjèh bandjoer bērari, lē' rēm-poeng poenti^c batērla^c, bakērēm sambil makēdjit, nahina bakaketèk, na^c rangda sērē njērengoet, sambil gati matēäng, bandjoer ara' longka^c poenti^c ina' rangda kalēgong ngaloengkoer reba^c.

Lo' monjèh pēdas gagita^c, bandjoerna gantjang brari, kampak kina ina' rangda lo' monjèh jē malik brari parēk lē' nēnē^c bini, ina^c rangda' oerēs bandjoer, kēng na baē ēndjekna, njanjandar lē' toengga^c poenti^c, ina^c rangda ngangkat mēlarja barijak.

Nē^c bini bandjoer ngandika ngelek ina^c rangda gelis, ina^c rangda bandjoer oeras, parēk ja lē' nēnē^c bini lo' monjèh bandjoer moenik, na^c rangda koe ngēndèng ampoen nda^c da pijak kasilijan, ita malēsang si roebin, roebin soesah nengkē te badjora^c djora^c.

Ndē^c na kotjap peteng désa bēnar tēkotjapang malik, kalēmā^c jamadabdan, papoe^c towa^c sigen ngiring, lē' loewar taman ngantih, nēnē^c bini loembar bandjoer, gen oelih aning désa, na^c rangda Sajoman ngiring, djari ngidjēng ja lo^c monjèh mēsa^c-mēsa^c.

Ndē^c kotjap silē^c langan, wah datang lē' désa gēlis, endēh rarah dalem désa, taèk lē' bantjingah tarik, si manto bēlélē^c bēri^c, lē' pēken pada bakoewoer, towa^c badjang nina mama, pada ngoemba^c anak bai, sēsèk djēdjēl lē' pangorong bag'lijoeran.

Ndē^c na kotjap si lē^c désa, nengkē kotjap Raden Mantri, sita-bilin ito lē' taman, wahna djraäng koelambi, bateroes Raden Mantri, loembar aning désa bandjoer tjahjana Raden Noena, bēnar toe ning tasning lēwih, datoe bandjoeran bamanik lē' parēkan.

Kanak alo soegoel gantjang, kēlèk siloeman si roebin, Tedjan ija bakētoeäng, badait lē' akoe malik, parekan bandjoer gelis, lēka^c ija barari soegoel, lalo meta siloeman, pasila^cna bandjoer gelis, Raden Mantri batēroes taèk lē' bantjingah.

Badjoerna noenas loegrèhě, datoena gantjang bamanik, sila^č laloe sida njedah, Raden Noena matoer gelis, sandikan dēwa goesti, Raden Noena mama^č bandjoer, singigel je batelah, salapoe^č na nèně^č bini, bandjoer boedal tēhiring si tali^č oemba.

Sambil njarèrē dēdoena, sadataugna dalem poeri, tama bale bandjoer rēba^č, ngapong galeng sambil nangis, adoeh siloeman goesti, djawoe^č gama^č kadji datoe patoeh makabaloe^čna, si gila lē^č Raden Mantri, makabaloe^č pada nangis basambat.

Kotjap nē^č denda Winangsija, tjingakina pada sepi, poetri sibaloē^č ja boedal, tama aning dalem poeri, nē^č bini loembar gelis, oeli^č aning taman santoen, wah datang je lē^č taman lo' monjèh bandjoer makoewih, adoeh monjèh kētē anta djoeloe gantjang.

Lo^č monjèh ndē^č ara' nimbal, nē^č bini malik bamanik, bojē embé si aningna, nēngkē po ja pajoe njēdi, papoe^č sitowa^č galining, pada nanggah bilang boetjoe, sēpi ndē' nara^č nimbal nē^č bini malik bamanik, adoeh monjèh nēngkē mē^č sipajoe ilang.

M a s k o e m a m b a n g.

Bandjoer tokol nēnē^č bini sambil nangis, nangis basasambat, ngoembē sangka mē^č si njēdi, bilin koe ngēnē sangsara.

Soebahnala boedjah matē lē' pasisi, kapoenē^č lē' lendang, soesah atēn kadji goesti, si lo' monjèh nēngkē ilang.

Doeh mas mirah bilo^č matē djari soeling, timpoh lē^č sēmpara, era^č atēnkoe te binin, djandjinkoe dait sangsara.

Soebahnala ara' mate ta sampēntih, ngoembēu entan taowat, sala^č atēnta sakēdi^č, isi' tenge tampowas.

Soebahnala romot gro sambēl gili^č, teseda^č si pelalah, momot mēro kangen diri, si^č kangen ita siri sala^č.

Bandjoer lēka^č nēnē^č bini sambil nangis, tama lē' pondokna, bandjoer daitna koelambi, njēbo^č lē^č goeloengan tipah.

Po^čna djepoet iwana sambil nangis, sai njématē^č ija, na^črangdē bandjoer tēkoewih, barēng dait papoe^č Bokah.

Ina^č rangdē nē bangken lo^č monjèh oeri ina^č rangda gantjang, tama gitain koelambi, na^č rangda tindjot gagita^č.

Noenas kadji djawoe^c ija nènè^c bini, bangken monjèh dènda, itjanina bandjoer gelis, na^c rangdā èntjong badjawat.

Po^cna pesèt koelambi ndè^c nao^c isi, ina^c rangda nimbal, jen bangkēna mené goesti, tekan lëndong masih tilah.

Mapan mené mara^c patadah koelambi, nè^c bini badjawat, amboena ndè nara^c bais, bandjoer bapikir nè^c dènda.

S i n o m.

Bagoes koe sèboe^c ija nēngkē, bandjoerna te seboe^c gelis, lè' pakēmba na nè' dènda, nēngkē kotjap Raden Mantri, silè^c desa tè bilin, sedekan ja nangkil datoe, katoengkoel bararasan, kadjoeloe wan Radèn Mantri, ndè^c na tao^c si ngigel wah pada boedal.

Raden Noena bandjoer ngèngat, tjingakna wah boewè^c sēpi, si ngigel wah pada boedal, tama aning dalēm poeri, pikirna Raden Mantri, je gen bapamit lè' datoe, kadji bapamit déwa, isi djelona wah lai^c, datoe bandjoer bamanik sila' de boedal.

Sila' de loembar Siloeman, djema^c kēté sida malik, sandika atoer Dènnoena, bandjoerna oeres bapamit, soegoel ija lèka^c gelis, oeli^c aning taman santoen, bapikir sambil lèka^c, ngoembè akalkoe nēng kani, sigen tama lé^c taman mara^c si nengke.

Pan nané akoe katara, koelambinboe wah tégisi, meno pikir Raden Noena, bagoes koe pasēmēl diri^c, wah datang Raden Mantri, to lè^c loewar taman bandjoer, bapikir sambil lèka^c, nidó^c lè' bawa^c tataring, baparimboen papoe' toewa' bagoes deman.

Malik bapikir dēn Noena, bagoes koe pasēmēl diri^c, koe mate^c ila^c koe nēngkē, batēroes tama Raden Mantri, taèk lè^c tété gelis, papoe sitoewa^c salapoe^c, tarik ija pada ngèngat, gita^c tjahjan Raden Mantri, pada tindjot salapoe^c na pada ngèngat.

Bandjoer moeni papoe' Bokah, ija si ngonè^c sēsēni, si tapanto isi dēngan, pilih lo' monjèh jē sēni, sangka ndè^c na badait, Raden Noena lèka' batēroes, nēpēt lè^c sasangko^cna, bandjoer ngèngat nènè^c bini, batēroes noendoek, nènè^c bini semoe ila^c.

Den Noena bandjoer ngandika noenas koelambino adi^c, nènè^c bini bandjoer nimbal, ndè^c koe nanao^c koelambi, sai kē sidē siné isi' koe ndè^c wah bat moe, Den Noena bandjoer nimbal, lamoen de ndè' nēnao^c adi^c, kadji bidjan mami^c si lè' Lajangsēkar.

Sangka^ε kadji dateng mirah, mapan ara^ε gambar goesti, tri tipa' ito lè' taman manggong lè' sedin parigi, sino si gita^ε kadji, no sangka^ε kadji dēndajoe, balajar noenggang kapal, si mèta sida mas goesti, lagoe' ara^ε sanak té masih lè^ε kapal.

Aran Raden Kitap Moentjar, tēsalin arana pasti, piná^ε di' na anakoda, sino sameton tē adi^ε, nēngkē nenoenas goesti, koelambi noratoe ajoe, nè' bini noendoeg pè nang, bandjoer soegoel ai^ε s'remin, ngoembé sangka peng kadji nandroehin raga.

Maskoemambang.

Enda' gama' sidē malik bakoelambi, pajo lalo sida, njangsaran ragan pèng kadji, mara^ε roewan godeg gawah.

Raden Mantri bamanik sambilna nangis, kadji pamit dēnda, gen lalo aning pasisi, mèta kaka^ε Kitap Moentjar.

Kadji lalo ara' samendak mas goesti, nènè^ε bini nimbal, nda' de ngonè^ε loembar goesti, lamoen peng kadji gen balajar.

Dangdang.

Kēlēm siné oemoer kadji goesti, moen pèng kadji batūroes loembar balajar, sangka^ε nda' de ngonè^ε radèn, den Noena nimbal bandjoer, ndè' po kadji gen ngonèk goesti, kadji lalo samenda^ε, oeli' aning laoet, meta kaka^ε.

Kitap Moentjar bandjoer lēka^ε, soegoel lēkan taman gēlis, wah datang lè^ε tamparan.

Kitap Moentjar bandjoeran bamanik, lè' parēkan, alo toeroen kanak, mapau ara' tēmpo mené, tjahjana Raden Bagoes, parēkano badjoeran gēlis noenggang sakoetji balajar, njarépèk badajoeng, wah datang lè' tamparan, wah badait, parēkan lè^ε Raden Mantri, Den Noena bandjoer moenggah.

Gagantjangan pēlajar Raden Mantri, dit parēkan, wah datang lè^ε kapal, Raden Noena bateroes taèk, den Kitap Moentjar bandjoer, gantjang mēndakin Raden Mantri taèk lè' kamar, wah na tokol bandjoer, Kitap Moentjar matoer gantjang, adoeh radèn, ngoembè si sangka' pèngkadji, pētēng datang lè' kapal.

Pangkoer.

Den Noena bandjoer ngandika, Kaka⁺ Moentjar dabdabang neugke gelis, èntèh kaka⁺ miloe toeroen ta barang aning taman, adè' sida nao⁺ djari gagebo⁺ koe, mapan nané wah katara, koe-lambin koe wah tégisi.

Kitap Moentjar bandjoer nimbal, sila⁺ Raden kadji liwat ngiring bandjoeran ija barèng toeroen ndé' na kotjap lè' langan, kantjan roban pada ngiring Raden Bagoes, pada lèka⁺ gagatjangan, kenèng tjritan Raden Mantri.

Tèkotjapang silè' taman, papoe⁺ towa⁺ tokol bawa⁺ tatarang, bagoendem ngrawos dit batoer, sambil noengkèr tatoendjang ndé⁺ sala⁺ ling koe sipiranan batoer, pilih lo⁺ monjèh siné ija, mènè dja⁺ ling koe si roebin.

Bandjoer moeni ina⁺⁺ rangda, basindiran hè sida ama⁺ rari, de sregepang baé djoeloe, kandik pengkali⁺ tambah, mapan nengke pedas ai⁺ no gen blaboer, bandjoer moeni papoe' Bokah, awo⁺ moelè ndé⁺ na pelih.

Mara' ling bi ina⁺ rangda, ndé na boeroeng poenika sigen djari, padas ija gen djari emboeng, takali⁺ isi⁺ lènta⁺ nengke dja⁺ na pira linoeng gen tekedoek, mapan ai⁺ pangempokan, piran ija gen ingsat malik.

Papoe⁺ Krapoe bandjoer oeras, basalekep nahènè bakâtik, nginggè⁺ mowa nganggoe⁺, sambil djongdjong tatoendjang basindiran sangka⁺ ingât bahé batoer, ènda⁺ pada simo benga⁺, moel⁺ gènnè èntoer goemi.

Paujakapuja wah basadang, mapan nané djandjina tama⁺ ai⁺, nèné⁺ bini tjemor bandjoer, mirengang sasindiran, bandjoer oeras kantjan papoe⁺ toewa⁺ salapoe⁺, pada djongdjong tatoendjangna, mentja⁺ lè' bawa⁺ tatarang.

Ndé⁺ na kotjap si lè⁺ taman, nengké kotjap malik ija Raden Mantri, wah datang lè⁺ taman bandjoer, balatoer Kitap Moentjar, siné kèno si tao⁺ pèng kadji ratoe, Raden Mantri bandjoer nimbal, awo⁺ siné tao⁺ kami.

Bandjoer nangis Kitap Moentjar, sambil ndonga⁺ ngandèk ai⁺ saremin, datang lè⁺ pondok na bandjoer, bateroes pada tama, Raden Noena bamanik basana aloes, bareng Raden Kitap Moentjar, bamanik lè⁺ nèné⁺ bini.

Noenas koelambino dèwa, nèné^c bini bandjoer njoegoelang klambi, lèkan pakèmbokan bandjoer, tesadé Kitap Moentjar, bandjoer gelis Kitap Moentjar badjèpoet, bateroesna toenoe^c ija gantjang, tan antara bandjoer djari.

Djari djero to lè' taman, liwat bagoes mapan ija baroe^c djari, koeri agoeng no manjoekoer, taoekir èndah roewa, tambè dara masengkang merak makakâpi, bantjingah batjrangtjang kawat, balé salapoe^c mahoeikir.

Djaba tengah patandakan, lan pamengkang salapoe^cna baoekir, tadampal si^c prada moeroeb, atap doerè salapoe^cna, lè^c pasaren goenoeng rata balé moedjoer balé malang balé djadjar, peno^c isi^c gambar inggris.

Den Noena bandjoer ngandika, Kaka^c Moentjar baketé side gelis, Kitap Moentjar nimbal matoer, sila^c tama bé dèwa, lawoen kadji té lè' loewah ngantih datoe, Radèn Mantri bandjoer tama, bareng dait nèné^c bini.

Bateroes tama lé^c pamereman, Raden Kitap Moentjar bandjoer bamanik, lé^c kantjan roban salapoe^c hé kamoe pada kanak, ade^c mè^c bisang pakakas mé^c salapoe^c, mapan siné moelè njandang tao' te naroäng diri^c.

Lo^c Njamboeloeng matoer sembah, meran datoe kadji liwat sahiring, bateroes gantjang bada^c batoer, hé batoer nēngkē bisang, kèrèng dodot pondjol kemè^c tepa^c lisoeng, akoe sapo' to koewada, si^c manoeik tebadjang gati.

Měno sangka^c koe sēparap, sigen ladjor bataro^c bisang diri^c, si^c tadah manoeik tēbatoer, masih djeneng garoenjam, manoeik badjang tadah koerangan gageboeg, tjēmor dèn Noena mirēngang, sindiran Njamboeloeng pasti.

S i n o m.

Den Noena bandjoer ngandika, sila' denda taèk gelis, nèné^c bini ndè' na nimbal, semoe ila^c dalēm pikir, inget sidjelo roebin, manggong ima lè^c bon kasoer, sambil ngakit koekoena, tokol sambilna sinangis, Raden Mantri ngapong sambil ngandika.

Doeh dèwa mas mirah, pitoeroening Widijadari, toeloes soekanda mas mirah, asi' gen prijak lè' kadji, tawoe doraka lèbih, sabalit

satawoen, nemoe papa sangsara, djari tao^ε sala^ε djari, dalem oedjoet tawoen sida djari kembang mata.

Lantaran kadji si djogang, gila ngerèmon liloes poesing, ndè^ε ta soekajang si dèngan lagoe' kadji sèmel goesti, ngèntèng lè^ε dalem poeri, tapi njandang si^ε dendajoe, ndè' de soeka pangéran, ngemboen tawoe sala' djari, mapan kadji tawoe da doro sasawah.

Sangka^ε ndè' na ara' girang, to lè' dasan kadji goesti, sangka' kadji dateng mirah, si meta sidè mas goesti, djari wah datang kadji lè' balen dèndajoe, sidè bandjoer ndè' soeka, ngemboen kadji tawoe miskin, sangka nèngkè kadji pamit ratoe mas.

Oelè^ε aning Lajangsekar, nèpet dèsan kadji goesti, ndè' kadji semel mas mirah, ngenteng ité dalèm poeri, ndè^ε kadji semel goesti, noenggoe balén dengan bagoes, ni bini bandjoer nimbāl, adjoem lalo^ε sidè goesti si bamanik njatè goesti lebih wikan.

Lè^ε kamiskinan kadji déwa njata jèn ndè^ε ndè^ε goesti, asé lè' kadji pangeran pilih powah laè^ε kadji kalaparan bagrinting, ngoembé sangka' nèngkè datoe, ngakoe' diri' da rara, aunging kadji tetoe miskin, ngoembé sangka' peng kadji nandroehin raga.

Sangka^ε pèng kadji gen boedal, ndè kè siné balen goesti, ndè' po kadji ngépéjang, kadji sinè patoet njedi, mapan ndè' pantas kadji, djarin isin djéro bagoes, pan kadji tawo^ε nista, gèmet lalo^ε gama^ε goesti oepamanjo ngèmboen tangkoelak bagelèmpar.

Sambilna nangis nè' dènda, bandjoeran ija toeroen gelis, toeroen lèkan baon tipah, sambilna batoengkèm naugis, bandjoer toeroen nè' laki, djawat tangan ratoe ajoe sawal bandjoerna oemba^ε, tèkang no lè^ε kasoer sari, tan antara nè^ε bini bandjoer reba^ε.

Dèn Noena tindjot njerèminag sambil ngapong nè^ε bini bandjoer na nangis badjamdam doeh denda sarining poeri, tjingakin kadji goesti, nda' gama' dè loepa^ε bandjoer, nè^ε denda ndè'na nimbāl, paleng ndè' na tawo' moeni, Raden Mantri djédjeh, nangis basa-sambat.

Maskoemambang.

Soebahnala kahwa tiwo^ε tēngâ gili, tarik pada baboewa^ε, ndè^ε koe kawa gen tèbilin, sakit angen koe tampowas.

Doeh mas mirah dila koerēm silè^ε dinding, minjak pada noempah sila' oeres nè^ε bini, ènda^ε gama^ε bandjoer loepa^ε.

Soebahnala bémbé^c paleng sēdin ai,^c tēsebo^c lè^c kakoewang, ngoembè angen side adi^c, sangka' sida tēdo^c dowang.

Soebahnala moen te keret pampang boeni, bēlindjo lè^c Sowéta, sila' oeres nènè^c bini, daka^c lijoe gama^c ita.

Doeh mas mirah djoekoeng bali gen basedi, peno^c isi^c sebija, oentoeng djandjin kadji goesti, sigen nimpāh djari satija.

Soebahnala pampang boeni polak tarik, kasampah lè^c mita,^c nènè^c bini loepa diri^c, nengke soesah po no ita.

Soebahnala lamoen koening boewa' djroeti, takeret taka^c nge-randjang, apa oenin kadji goesti, daka^c serek oerēs gantjang.

Doeh mas mirah kelem sine djandjin kadji, baréng ninggal doenija, nènè^c bini bandjoer ngoewit, Raden Noena ngangapongang.

Sambil nangis doeh denda mas ajoe lewih, tjingak kadji mirah, Sinomoele ia prijatin, nènè^c bini bandjoer ngasa.

Sinom.

Nènè' bini bandjoer nimbal, pèng kadji baskalēbih, djaran baroe^c teoeroekang, pantes babandar sakedi^c, gemes pèng kadji lebih, ngendet isi^c lima karoeng, den Noena bandjoer nimbal, sila pinang gama^c goesti, mapan kadji baroe' seger kamaroeh pisan.

Sangka^c kadji datang mirah, ndè po kadji likat moedi, sing-angēn pèng kadji dēnda ndé' téhitoeng temah pati, pan larangan dē goesti, lè^c aten kadji kaleboe, djēlo malem bag' ringsang, singa-ngen pèng kadji goesti, mapan djao^c aran desa Lajangsekar.

Enda^c ke lalang sagara, daka^c meno datang kadji, nènè' bini bandjoer nimbal, sila' merem baè goesti, bandjoeran Raden Mantri, manggong ima lé^c bon kasoer, aloes soegoel manikna, sila^c kareng mērem adi^c, bandjoer mara saling kapong bareng reba^c.

Dila gedah makembaran, benar tandoer dalem poeri, bandjoer mīrēm nènè^c dēnda, bareng dait.

Raden Mantri, pada ngidap bēmai^c, saling djomēt saling sidoek, ndé^c kotjap petēng desa, bēnar tekotjapang malik Raden Mantri masih sirep ndé^c man ngasa.

Baroe'na sigalang menah, djelono wah soegoel ngantjik, bandjoeran soroh pangajah, silé^c loewar pada ngantih, la Goelasih Kamoening,

la Sandat dait la Gadoeng, Mènoeh Gambir Tjindaga, Poedak Saroeni Djampiring, la Prijana Nagēsari la Tjèmpaka.

Salapoeⁿna basindiran, antap tinggang sèdin ai^ç, lamoen te si moela girang, njerē^ç angidep kamai^ç, palèng pao^çmas goesti, si^ç balida djari tèloe sèdeng tao^ç koe mirah, ngawala tātōe mas goesti, bandjoer ngakak la Poedak ija bateroes nimbal.

Nde^ç ta tao^ç toena malang, tagodit bandjoer malitik, ndē^ç te tao^ç troena badjang, tao djari godèg pasti, la Sandat nimbal moeni tetoe Poedak, la Poedak bandjoer nèngkikik, pada ngakah la Tjèmpaka bandjoer nimbal.

Babi lè^ç tenga^ç segara kapoenē^ç no lé^ç Koerandji, sangka na mélé dëndara, si^ç monjèh wah djari Pandji, la Soelaseh jè moeni, lé^ç batoerna salapoe^ç, poesoe^ç djaka tegita^ç, katoengkoelan ita pasti si^ç mamatja ndē^ç na tao^ç désa bēnar.

Raden Noena bandjoer ngasa, tjemorna kalebihlebi^h, mireng sindiran pangajah, bandjoeran ija oerès gelis, barèng dit nènē^ç bini, po na barèng soegoel, badait Kitap Moentjar, Dèn Noena bandjoer bamanik, nanè ngoembé gen saran dē nèngkē kaka^ç.

Nanè apè gen koe toenggang, koelalo parèk lè^ç mami^ç, koebareng dait ipar da, Kitap Moentjar nimbal gelis, sila^ç meneng bé goesti, gampang isi^ç kadji ratōe, bandjoer den Kitap Moentjar, gantjang je djepoet pandjalin, mantok kajoe^ç bandjoer djari singa mas.

Sino bandjoeran toenggangna, nènē^ç bini taèk gelis, malinggih lé^ç bongkor singa, na^ç rangda miloe nongkèlin, sambilangna ngatèmin Raden Noena taèk bandjoer, Singano bateroes lèka^ç, lalo aning désa gelis, tèkotjapang wah rapèt, lè^ç sedin désa.

Endèh rareh pada gèwar, pada bèké^ç ana^ç djari, nina mama bagelijoeran, towa^ç badjang belé^ç beri^ç, tama lé^ç dalem poeri, lè^ç bantjingah pada koempoel, pada njēbo^ç diri^çna, parek lé^ç datoeno gelis, si^çna takoet gita^ç singa boengga^ç oengga^ç.

Wah datang lè^ç parempatan, Raden Mantri bandjoer gelis, toeroen lèkan bongkor singa, Nènè bini toeroen gelis, tama lè^ç dalem poeri, parek lè^ç datōe no bandjoer, datōe taget njereminang, sērèminang na nènē^ç bini, si^çna datang barèng dit Siloeman.

Datoeno bandjoer ngandika, lè^ç deuda Widaradin, adoeh anakko Winangsija, sai siné si tè djak bi, ampo^ç arana malik, nènē^ç bini njembah matoer meran kadji matoer pemban, lè^ç batang pēng kadji mami^ç, siné bidjan mami^ç silé^ç Lajang Sekar.

Datoeno taget mirengang, bandjoer na gantjang bamanik, doeh anakoe den Taroena, ndé^c koe tao^c sida goesti, sai aran de goesti isi^c tembé sida laloe, ama' moelē ndé^c pedas, nēngkē tiudjot ama^c lebih isi' laloe ngakoe^c di^c djari siloeman.

Pangkoer.

Datoeno malik ngandika, doeh mas mirah Raden Taroena Pandji, ngoembé sangka sida laloe, ngakoe^c diri siloeman, Raden Mantri bandjoerna njěmbah balatoer, kadji noenas goeng sampoera, pan noengkoelang tadah kadji.

Datoena malik ngandika, nēngkē kembé tao' kaka' da goesti, Raden Kitap Moentjar laloe, Raden Noena matoer sembah meran ita lē^c pasisi nēngkē datoe, pina^c di' na anakoda, datoeno malik bamanik.

Jen toeloes asé^c de anak, sigen brama^c lē^c ama nēngkē goesti, pan ngèndeng koe nané laloe, koe tikah laloe nengkē, adè' bébas to lē^c taman saling djao^c, sandika atoer den Noena, datoeno malik bamanik.

Manikang mas sila^c toewan, moewah pangoeloe lebé dit kijaji moerid, tjatjakana lebih satoes, datoe malik ngandika, hé Teng-kowah alo kamoe lēka^c djoeloe^c, bada^c sedahanno gantjang, adé'na sregep matjawis.

Djari padagingan karja beras reket njijoer boesoeng lan poentik, akoe gen mēnikah mēnantoe, soroh djari sidekah, moewah selawat, adé^c na serégepang djoeloe^c, kèpèng silè^c gedong bisang, djari selawat baloe^c keti.

Pada sijoe salapoe^cna, sopo^c sopo^c toewan dit kijahi moerid, srégep kèrèng tangkong badjoe koepijah kasoet lentèrang, minjak pènder sapoe' tangan kepet pajoeng, den Noena bandjoer ngandika, lè^c parekan roban gelis.

Lo' Njamboeloeng krari gantjang, aning taman bait petino sai^c, ndé' na soewé datang bandjoer, pèti wah teatoerang, Raden Mantri ngandikajang boeka^c bandjoer, berisi soroh lalěmesan, ara' satoes solas kodi.

Malik ija njoegoelang selaka, jen tjatjakan watara teloeng tali, nané te koutéang toer, wah na inggas batekah, bandjoer mara

toewan lebé kijahi pangoeloe, pada tatjatjarin sèlawat, pada sijoe sai⁵ sai.⁵

Malik lo⁵ Njamboeloeng oeras jen tjatjarang selawat Raden Mantri sopo⁵ kijahi pada baloe,⁵ bagyana ringgit mas, kèrèng belèkat sapoe⁵ tangan badjoe kasoet, wah na inggas pada boedal, den Noena bandjoer bapamit.

Bandjoer taèk noenggang singa, nè⁵ bini na'rangda miloe ngiring, singano jě lè⁵ bandjoer, gen oeli⁵ aning taman, ndè⁵ne kotjap lè⁵ langan wah datang bandjoèr, bateroes tama dalem poera Kitap Moentjar wah badait.

Kitap Moentjar matoer gantjang, doeh den Noena ngoembe bè nengkè goesti, si⁵ peng kadji toe lè⁵ datoe, wah parèk lè⁵ mami ta, Raden Noena bamanik basana aloes, owo⁵ kaka' Kitap Moentjar, djema⁵ sida oeli' malik.

Djéma⁵ ngalèma⁵ de lè⁵ka⁵ adé⁵ sida ito noeloeng noeloengin, mamà' ta no kaka' bandjoer, sigen dabdabang karja, bandjoer gelis Kitap Moentjar matoer, piran ke no mami' dèwa, sigen nèmbé karjoe goesti.

S i n o m.

Né⁵ bini bandjoer ngandika, sila⁵ kaka, de toeloengin, mami⁵ ta gen ngangkat karja, Kitap Moentjar nimbal malik, sandikan dèwa goesti, piran si karjano ratoe, sila⁵ de pahitjajang nè⁵ bini nimbal gelis, awo⁵ kaka⁵ lé' sinino tanggal lima.

Kitap Moentja bandjoer nimbal, mapan moele sino goesti, djelo keras ajat sengkala, jen kapatoet atoer kadji, datang lé⁵ djelo kemis sedekan tanggal ping pitoe⁵, ndè⁵ na kotjap lé' taman, batjrita lè' desa malik, bidjan datoe salapoe⁵ na pada gila.

Salapoe⁵ nangis badjamdjam, adoeh Raden Noena Pandji, djawoe⁵ gama⁵ kadji mirah, aning desan dè mas goesti, ngoembé sangka' pèngkadji, betah lalo sida laloe, ngangkat tao gila djogang, ndè⁵ sopo⁵ timpal peng kadji, doeh mas mirah sarin désa Lajang Sèkar.

Ndè⁵ kè pèng kadji wah wikan lè kadji siné goesti, moele djari isin poera, ngoembé sangka⁵ sida goesti, djari makendeng diri⁵, lè' tjitjing sino la Kantjoet, djadah sino Winangsija, sino si emboen peng kadji, sangka nengke kadji temah gila djogang.

Singangen peng kadji déwa nengke moela djandjin kadji, meno ling tangis badjāmdjam poetri selaboe^c no tarik, denda Wingit bamanik, tipa' denda Wangi bandjoer, dēnda Wangi je ngèngāt lè' adè na Gondasari, saling engat, gedèk na baliwit liwat.

Lé dēnda mas Winangsija, nè^c denda Wingit bamanik, pilih po ija wah batijan sangka mélé Raden Mantri pēdas ija ngoenggahin lè^c kamalem aning laoet, sangka^c na mawoe koeskas, tjitjing sino Widaradin ngoembé sangka^c ja tēmelè' si den Noena.

Tanding apit po ndé' nara^c, roewan te pada sēsēni, lè' djadah sino Winangsija, goetoen tana^c sala' djari, hé kanak nengkè gēlis, alo pada leka' bandjoer galining bilang dasan, petang akoe bang groe' begik, sang bi mawoe^c ratjoen oepas broewang.

Lamoen bi wah maoe^c pada ampo^c bi pada tjetekin, adè' na si pelot modar, basong sibilangno djenggit, angen ne Raden Mantri, gen madik ita si baloe^c, serekan si basong boewang, la kantjoet no Widaradin, genit bèlang ja ngoengahin aning kapal.

Meno lingna pada ngoetjap, ndé'no djera^c gila nangis, djawoe^c gama' kadji mirah, ndè kadji kawa mas goesti, ngenteng lè^c dalem poeri, lamoen dāndè^c asi^c datoe gen ngemboen kadji mirah, lamoen kamalem kadji ngimpi, prasa kadji diri' kadji bakapongan.

Asmarandana.

Katjrita lè' taman malik Kitap Moentjar bandjoer léka^c, gen mamarek datoe nènè^c, ndè na kotjap si lè' langan wah datang dalem désa taèk lè' bantjingah bandjoer, parek lé^c datoe mami^c na.

Datoeno bandjoer bawangsit Kitap Moentjar noenas loegrahe bandjoer je lè^c bawah tokol, datoeno bēnga^c njērēminang, si tindak lan tritipno datoeno bamanik bandjoer, laloe ama^c bakatoewan.

Lekan embè laloe sini, ampo^c sai ké aranda, Kitap Moentjar matoer adeng, meran kadji balatoer pemban, kadji lé^c Lajang Sekar Kitap Moentjar kadji datoe, datoeno taget mirēngang.

Bandjoeran gantjang bamanik, doeh anakoe Kitap Moentjar, nengkè adé^c laloe bahè, itè gen merentah gawente, Den Kitap Moentjar nimbal, meran kadji ngiring datoe, samanik pèng kadji dēwa.

Doerma.

Kitap Moentjar bandjoeran bamanik gantjang, njoeroe' perekan

gélis, alo ante léka^ε, lalo aning tamparan, mè^ε geroegah meligè no gelis, parekan gantjang lalo aning pasisi.

Ndè' na kotjap silé langan saloepoe^εna, wah datang lé^ε pasisi, batoes ija boengkar pragat bandjoerna ngoendjil, sangka odjok desa gelis, ara' watàra rembatan satoes lebih.

Wahna datang lé' desa pada batroesan, bandjoer tandjengang gelis, lé^ε tênga^ε prampatan, djari balé pahasan, baratap si^ε soetra koening soetra dewangga, songket djari lalangit.

Balalingsir bakalamboe soetra kembang toenggoel petjoet nongapit lé^ε djoeloen pahasan, wah djari salapoe^εna, bédil merijam tarik moeni, mara^ε gen kijamat, si^εramen onkat bedil.

Mapan moela tjirin wah djari pahasan, ndeh rarah ramè tarik, simanto pahasan, belé^ε beri' nina mama, pada ngoemba^ε anak bai, manto pahasan, toe dasan tèpi siring.

Salapoe^εna pada benga^ε gagita^ε, ng'rèdèp tjahija njaririt, benar dalem dèsa, dila pada nispala, datoeno banga njaremin, roewan pakakas, ndé' bawoe soegoel manik.

Teken bale isi^ε mas toer matatah, salapoe^εna te sangling, goewar papadjangan, watara lima dépa, takaloang kasoer gembí, rampeng masoelam, bareng dit galeng goeling.

Silé' tênga^ε tadinding si^ε pager gedah, gen tao^ε Raden Mantri, wah djari selapoe na, poetri si baloe^ε pada, barerempak bakakètik^ε, isi gedekna, talo-atèna lebih.

Mapan oewah pada djari salapoe^ε na, den Kitap Moentjar gelis, matoer le' mami^εna, pajoe te djelon karja, tanggal pitoe djèlo kemis, datoeno nimbál, awo' ama' noeroetin.

Datoe bandjoer ngandikajang kantjan roban, ngalim kantjan kijaji, goeroe santri toewan, dè mang toemenggoeng pada, preraden miwah preboeling, mantri poenggawa, salapoe' bini laki.

Datang djelon karja gorok sampi kibas, kao^ε lan biri biri, manoe^ε bebèk angsa, djelo malem basoekan. linggih lé' bantjingah tindih, si mendèt pada, gajoeng lan ngatjor pasti.

Ramè onkat gamelan ndè' na pegat, tandah gro' pada gati, rèdjang legong ardja djoged barong lan wajang. Raden Kitap Moentjar gélis, ngigèlang djogedna, bènga' datoeno njèrèmin.

Katjanta wah datang lé^ε djèlon karja, lé' djelon karja gati selapoe^ε

dateng pada, djoeroe bedil lé' dasan tjatjakana teloeng tali, sibabarisan gong prèret tamboer tarik.

Pangkoer.

Kaléma^é ija madabdaban, tawoe dèsa gen ngaloe^é Raden Mantri, kantjan prebinin prèratoe, pr^émantri lan poenggawa, pada tedoen gen mendakin Raden Galoeh, lo^é Njamboeloeng bandjoer lèka^é, bareng R. Soerja Tangi, bareng Raden Soemar Nasa, patirata nembangsit pada ngiring, wah na boewè^é pada soegoel, lèkan desa sèlapoe^é na, sitamowe^é no sinina pada miloe, ndé' na kotjap lé' langan wah datang lé' taman gelis.

Batéroes taék lè^é bantjingah, Soemar Nasa bareng dit Soerja Tangi, singiring lè bawa^é brimboen, moeng mantri lan poenggawa, moewah preradèn preboeling miwah prèlaloel, pada taék lé' bantjingah, ngiring Raden Soerja Tangi.

Pada benga^é salapoe^é na, gita^é djéro bagoes kalebih-lebih prébini ja pada koempoel, batelah lè^é pamèngkang, pada momot gita^é pinda naga bagoes pada djedjeh salapoe^é na mara pan naga idoe^é pastoe.

Si^é tingkah koerin pamereman, kakarangan tahoe^ékir pada pasti, bamata komala oeloeng, ila^é na isi^é mas, badjadjawan si^é mirah djomanten oengòe, tekelèjatin si^é talaga, pameremana Raden Mantri.

Bandjoer soegoel la Soemekar, lèkan lawang barang dit la Soelasih, masila^é prebini bateroes, tama aning daleman, la Soemekar Soelasih bandjoer lalatoer, goestiu kadji temanikang, masilè^é pèng kadji goesti.

Sila^é goesti bateroes tama, lè^é daleman peng kadji mandjak goesti, dè kadji gen hitjan djoeloe^é, njampah si^é sasanganan, bandjoer tama binin prepoenggawa selapoe^é, lè balen sedin talaga, bandjoer mara mandjak tarik.

Balè djadjar doewa olas, si bakelining lé' telaga ja belalangit, malangsi permas gagoeloeng, mahoe^élap soetra kembang, bakakebat isi pramidami aloes, ito sabol salapoe^éna, isi^é kantjan temoe^éwè^é bini.

Wah napak ija pada mandjak, bandjoer soegoel sasanganan lan kopi, hèr mawar santeroep anggoer, ginèwer limonada, anggoer masèm anggoer manis goela batoe, bandjoer mara ta pasila^é, isi^é si ngajah ngahin.

Te kontè^c ang betjarita, wah na djera^c basanganan si bini, jadin lé bantjingah soeroet, wah inggas salapoe^cna, tekotjapang den Noena dait né^c ajoe, bapajes lé balé gédah, saprétingkahna wah djari.

Bandjoer datang Kitap Moentjar, djépoet isim bandjoerna batéroes ngadji, lé^c djoeloen den Noena bagoes, ngoedjoetang mërak mas, djari djolin pangantèno istri kakoeng, bandjoer datang mërak mas, sèrtè pakakasna pasti.

Malik Raden Kitap Moentjar jě ngoedjoetang pajoeng agoeng si koening, datang pajoeng belidah sijoe, toer tao bagëndingan, mara^c onkat gagamelan ramè naboeh, malik Raden Kitap Moentjar, ngoedjoetang djèm sibini.

Bandjoer dateng djino si ěmpat, patoeh roewa ingesna lebihlebiĥ, ja djawoe^c kepèt mas tatoer sing gita^c pada bĕnga^c, si' bangkitna Kitap Moentjar, bagoes, sing oedjoetangna katĕkan, mapan ija kasih dit djim.

Maskoemambang.

Ina' rangde tokol djoeloen nè^c bini, kereng sonket djawa, djawoe^c kepèt ima kawan.

Tekotjapang papajasan nenĕ^c bini ěndah roewan ěmas 'massan, bakèrèng songket matjawi, matĕpi si^c kawat mas.

Kéréng dalĕm tjindĕ prada patrĕsari, kamben geringsing wajang, malambĕ emas tehoekir batekĕn masotja mirah.

Auting soetra malambĕ mas tehoekir, bĕlo lima depa, ikat pinggang mas tasangling, batrètĕs isi^c sasotjan.

Sĕngkang ěmas mamata si^c manik ai^c, poeti^c mara^c danta, ali ali peno^c gerigi^c, sasimping masotja mirah.

Balengkerna bapapoetjoek, sĕkar tadjĭ, tandoer roewan sasotjan, silĕ' atas kotjap, malik gĕloeng agoeng gĕroeda moedina.

Tekotjapang papajasan Raden Mantri, panganggo masmasan, tetoe roewa mara^c Pandji, mawastra tangi tjindĕ mas.

Raden Mantri basaboek soetra koening, moewang soetra dewangga, melandĕjan mas garantim, oerangka pĕlĕt Bĕlangbangan,

Basasoemping si^c tjempaka mas tehoekir, bĕlĕngkĕrna mahoenda, sasawoer kembang saroeni, jen gagita^c mara^c boelan.

Pangajagna si ěmpat miloe taek ngiring, doewa ngiwa kembal, sidoewano pada sai⁵, djawoe⁵ kepet ngangatěpang.

Silahinan pangajahna pada tarik, selapoe⁵ noeggang singa, ampo⁵ bapakakas pasti, mara⁵ kakembang sataman.

Sin om.

Wah sregep si pada lěka⁵, parěkano soegoel brari, njedoet meri-jam si le' loewar ara' karo belah moeni, lo' Njamboeloeng ja gělis, nginter barisna badjoeloe, pambatek baris satak, tjatjakan baris pětang tali, wah badjadar salapoe⁵na pada lěka⁵.

Prérét tamboer tawa⁵-tawa⁵ soerak mara⁵ entoer goemi, soerak baris batimbang bagarěp⁵s ongkat bėdil, nde'na batelah moeni, tawoe děsa pada bijoer, toewa⁵ badjang nina mama, pada girang, manto baris, sėsėk djedjel pangorong pada ngambijar.

Lě⁵ djěro samene djoewa⁵, pada breboet nepet koeri, ngėndong mara⁵ sėrang mama, dait si mongka⁵ boewė⁵ sepi, boewė⁵ ija soegoel tarik, pada manto saling djoeloe, ager mawoe⁵ gagita⁵, roewan tjahijan Raden Mantri, ina⁵ Taker moele ngentik be ngadjongna

Mijkang dengan si banjak, mirik djoeloe ama' rari, isi' koe sitoemben ama⁵, mėlė gita⁵ Raden Mantri, si'ongkat dengañ tarik, noetoerang den Noena bagoes, jen tetoe meno ama⁵, lawoen akoe tjoba' tari, sangna sanggoep sasanginkoe gen balawas.

Kotjap silė⁵ dalem poera, dėnda sibaloe⁵ nã tarik, babangsěl sambil ngandika, nė' denda Wingit bamanik, sēmėl be ita adi, si-gen lalo manto soegoel, sėtan sino Winangsija, sangka ta si pada ngėni, si mela⁵ na oema⁵ dėngan tagėtikna.

Mėno lingna pada ngoetjap, baris tekotjapang malik, wah da-tang lė'dalem desa, komala sari mendakin, lė' peken to⁵ na ngan-tih loewėn dėngan pada bijoer, takotjapang lė taman si' loewė⁵ barisno masih, ndė'man lěka⁵ barisno kari teloeng atak.

Sino baris bėdil dowang, malik baris toembak lain, poenggawa djari batekna, njoendoel baris Lajangsari ja bapakakas pasti djaler koening tangkong dadoe, tetapang tjara tjina, ngoendoel malik djaran baris, djari batek Soerja Tangi Soemar Nasa.

Sino ja noenggang kareta bandjoer soegoel bini laki, soroh si badjoeli dowang, tjatjakana satak lebih marijam lèla moeni, merakna bandjoeran soegoel, èlongna ngentapentap, mara'na singa ngiber pasti, njeling tandoer lè^c moedina singa mas.

Tedèdè isi rebana, toewa-toewa kjahi goeroe basikir, ongkatna mara^c kanjeroehan, si' lagoena pada tarik, tebarengin si' moerid, toeroen taek soewara bagoes, asè^c ita dèngèhang, soewara gangsoeng manis djangih, mara'ongkat soendari si parek bènar.

Njoendoel malik si nanoenggang, limang atoes biri-biri pasti lamoen tèpedasang mara' taman goenoeng sari, si bakakèmbang tarik, madoeloer pakakasan bagoes kotjap si djoeloewan lèka^c: wah ito lè^c desa ngantih, pada njamping lè^c roeroengna si badaja.

Wahna kèlet lè désa pangorong peno^c, si' baris, ina^c rangda, bandjoer ngéngat, ngelé^c lo' Njamboeloeng gèlis, Njëmboeloeng keté aning itè mè' lèka^c lè djoeloe sambil mè^c barambangan, té lè^c djoeloen Raden Mantri bandjoer marè lo Njamboeloeng barembangan.

M a s k o e m a m b a n g.

Soebahnale goela mateng lè' Madjèti, taka' si penarak lege aten kadji goesti, si lèka^c djoeloen mèrak.

Doeh mas mirah gèdeng balantak moela pait, tesedek palalah, parasa' koe sere sakit, angen de si mèlé sala^c.

Moela pasti lolon gedang itja sampi, dedolè taka' tapa^c ondong dengan mara^c Pandji, pajoe ita melet gagita^c.

Soebahnala gedeng djroeti babar angin. lolon tjèmpaka boewe^c reba^c, si taradi je bakawin, sisangaka bararèmpak.

Soebahnala boeroeng basa^c pajoe mandik, moen kanjamen timpal goela, boeroeng kaka^c pajoe adi^c, rasan angen lebih soeka,

S i n o m.

Bandjoer ara' déngan nina, lè' sèdin pangorong moeni, batoer tjoba' tepikirang, ongkat rarambangan sini, batoerna nimbal moeni, tjoba' sida badé^c djoeloe^c tapi mara sindiran, ndé^c na doega tipa^c lain, sabebelta ara' bahe lé' atènta.

Ampo' lobè si' rotjetna, tawoe si ngarambang sini, ndé' ara' sigoeg sigoegna, sing agolna tēkē ini^⁴, oeli^⁴ aning né' bini, ngoembé daka' meno batoer, salapoe^⁴ pada nimbal, djati gama^⁴ ina' rari lagoe^⁴ nēngkē adé^⁴ ita ita dowang.

Nda'na katoer lé^⁴ né' dēnda, tetoe na metjijanang api, né' bini sibaloe^⁴ pada, gen ngandjēnaug ndé^⁴ na ini^⁴, gojo gen toelak malik sajan tegeng mara' batoe, mēno lingna si nimbal, Raden Mantri kotjap malik, wah na datang ito lè' tenga' prampatan.

Nènè^⁴ bini tekotjapang, taek lé^⁴ bantjingah gelis, nimpah lekan bongkor merak, dit pangajah toeroen tarik, merakno bandjoer te bilin, nènè^⁴ bini tama bateroes, aning balé oekiran mami'na sibini laki, lan sanakna pada ito salapoe^⁴ na.

Asmarandana.

Nènè^⁴ bini wah njarēmin, mami 'bini laki sanak, salapoe'na sēmoe ila^⁴, ingēt lé' tingkah silaè^⁴, simijaāng eban-eban adé^⁴ na si teboewang dēdē Wingit moeni noendoek, adi' alo bateroes tama.

Nènè^⁴ bini leka^⁴ gelis, bateroes tama lé' pamereman takotjapang datoe nènè^⁴ bini laki pada bēnga^⁴, sinjereninang bidjana, nengke kotjap Raden Bagoes, tahiring isi^⁴ rēbana.

Njempang taek lè' masigit, rēbana ngantih lé^⁴ bawa^⁴, dait saloewé^⁴ temoewè, bēnga' gita^⁴ Raden Noena, njandang gen moeter djagat, mara' Pandji Bagoes noeloes, temoewe nina loewé' gita^⁴.

Datoeno bandjoer bamanik, si gen nikah Raden Noena, lé' toewan kijaji moerid lebé bandjoer mara den Noena bateroes tetobat tikah tekontēang bahe toetoer, wah inggas batobat tikah.

Sinom.

Bandjoer moeni gong gamēlan, bedil soerak ramè tarik, pasti mara' entoer desa, koeri agoeng no bakanjing lè^⁴ dalem Soerja Tangi barēng dit den Noena Dempoeng, gen djawab tjatjang kriman Raden Mantri loewar koeri, lé bantjingah pada napak salapoe^⁴ na.

Kitap Moentjar taek oendag, lo' Njāmboeloeng bandjoer ngiring, bātēroes pada batjang keriman, agal aloes manis djāngih, mara^⁴ onkat soendari mapan ija dadoewa^⁴ na bagoes, sing dēnger pada gita^⁴ pangajah lè' dalem poeri, bēnga^⁴ penoe^⁴ klekit lè' tadahna.

Katjrita lé^c dalem poera, dènda sibaloe^cna tarik bapikir dalëm pangerasa, ngelidoeng ndè keroewan aning angenna njebo^c diri lè^c dalem balè sisoehoeng denda Wingit ngandika, lé' adi' na Gondawangi, adi^c nèngke ngoembé sang lëgan angenna.

Basong sino da Winangsija isi^c na wah maoe^c Pandji, entèh pada adi' nengké, ita pada njebo^c diri pan ndè' tēsēmēl adi^c, sigen pada lalo soegoel, manto aning bantjingah, ila takalebih gen te gita' isi^c tēmowèno si banjak.

၂၃၂ အိန္ဒ

သင်္ကန်းတန်း

ကံ ကံ ကံ ကံ

ကံ ကံ ကံ ကံ

ပြောပြ ကံ ကံ ကံ ကံ

ကံ ကံ ကံ ကံ

ကံ ကံ ကံ ကံ

ကံ ကံ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

၆၆၇ ဟု ဟောကြား

[illegible]

[illegible]

၆၆၆၆၆၆၆၆

[illegible]

[illegible]

သိက္ခာဇာယျံ	သေက္ခမ္ပမိဒံ	ဗြဟ္မာသေယမာရမံဇာယျာနာမာရိ နာက္ခမာဓိဇ္ဇိ
ကာက္ခန္ဓာသေ	သေက္ခမ္ပပိကာ	မိဿယမာက္ခကာက္ခန္ဓာသေသေယမာဇာယျာ ဇာရိကာက္ခမ္ပဗုဒ္ဓမ္မာမာရမ္ပိ
သိက္ခာဇာယျံ	သေက္ခမ္ပမိဒံ	ဇာရိဇာသေယမာက္ခသိက္ခာဇာယျံကာက္ခန္ဓာ ဗျာဗျာ
ကာက္ခန္ဓာသေ	သေက္ခမ္ပပိကာ	ဗျာဗျာမာရမာမာဇာဇာဓိဇ္ဇိ
သိက္ခာဇာယျံ	သေက္ခမ္ပမိဒံ	ရမာဗျာဗျာ
ကာက္ခန္ဓာသေ	သေက္ခမ္ပပိကာ	ဇာရိဇာသေယမာမိဿယမာဇာယျာဗြဟ္မာ
ရမာဇာယျံ	သေယံ	ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသိက္ခာဇာယျာမာရမာဇာယျာ ဗျာဗျာရမာမာဇာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာမာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ရမာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ
ကာက္ခန္ဓာသေ	သေက္ခမ္ပပိကာ	ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ
ရမာဇာဓိဇ္ဇိ သေ	ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိ	ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ ဗျာဗျာဇာဓိဇ္ဇိသေယမာဇာဓိဇ္ဇိ

[illegible][illegible][illegible]

ရက်သတ္တံ့	သေဝံ	သင်္ဃာတိဗုဒ္ဓါတိ ဟံ သရဗာသဗျာဒ္ဓိ ဗျာဒ္ဓိ ဂုဏသတ္တံဇာတိဗုဒ္ဓါတိ ဗြဟ္မ ရဗာသဗျာဒ္ဓိ ပဗ္ဗာသဗျာဒ္ဓိ ဂုဏသ ဗျာဒ္ဓိ
ရက်သတ္တံဇာတိ	သရဗာသဗျာဒ္ဓိ	ရဗာသဗျာဒ္ဓိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗြဟ္မဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ
ရက်သတ္တံ့	သေဝံ	သင်္ဃာတိဗုဒ္ဓါတိ ဟံ သရဗာသဗျာဒ္ဓိ ဗျာဒ္ဓိ ဂုဏသတ္တံဇာတိဗုဒ္ဓါတိ ဗြဟ္မ ရဗာသဗျာဒ္ဓိ ပဗ္ဗာသဗျာဒ္ဓိ ဂုဏသ ဗျာဒ္ဓိ
ရဗာသဗျာဒ္ဓိ	သေဝံ	သင်္ဃာတိဗုဒ္ဓါတိ ဟံ သရဗာသဗျာဒ္ဓိ ဗျာဒ္ဓိ ဂုဏသတ္တံဇာတိဗုဒ္ဓါတိ ဗြဟ္မ ရဗာသဗျာဒ္ဓိ ပဗ္ဗာသဗျာဒ္ဓိ ဂုဏသ ဗျာဒ္ဓိ
ရက်သတ္တံဇာတိ	သရဗာသဗျာဒ္ဓိ	ရဗာသဗျာဒ္ဓိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗြဟ္မဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ ဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိဗုဒ္ဓါတိ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

အိမ်ပုဒ်ပုဒ်အိမ်ပုဒ်

ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်
ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်
ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်
ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်
ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်	ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်ပုဒ်

[illegible]

PRABOE DEWĀ SOEKMĀ
OF
PETROEK ALS VORST.
(Uit de Wajang orang.)

DOOR
W. MEIJER RANNEFT.

Er is misschien geen volk dat zooveel van lectuur houdt als het Javaansche. Zelfs in eenzame streken, waar geene scholen zijn, kunnen de eenvoudige desa-bewoners gewoonlijk toch wel een weinig lezen en schrijven; de kinderen leeren dat dan van oudere familieleden. Met deze liefde voor hun taal houdt nauw verband hun groote belangstelling in het Javaansch tooneel. Over het geheele eiland, het meest in Midden-Java, kan men dit opmerken.

De Javanen noemen hunne tooneelstukken, of liever wajangstukken, *lakon's*; zij bestaan meest in handschrift. Vele Javaansche familie's bezitten zulke documenten en bewaren ze, met andere verhalen uit den ouden tijd, als zaken van waarde. In de rijke verzameling Javaansche Handschriften van het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen bevinden zich de afschriften van al het belangrijke wat op dit gebied bekend is. Verscheidene wajangstukken zijn reeds door dit Genootschap in Javaanschen tekst uitgegeven, doch de meeste bestaan alleen in manuscript.

Bij elke wajangvoorstelling is de *gamēlan* (een stel bij elkander behorende inlandsche slag-, strijk- en blaasinstrumenten) onmisbaar. Er zijn drie soorten van deze vertooningen met poppen: de *wajang poerwā* waarbij de *gamēlan salendro* gebruikt wordt, de *wajang gēdog* met de *gamēlan pelog*, en de *wajang karoetjil* met de *gamēlan laras miring*. De eerste is de oudste en behandelt de Hindoesche heldensage; de beide andere hebben betrekking op de Javaansche geschiedenis vóór en tijdens de oude rijken Padjadjaran en Madjapahit.

Verder moet nog genoemd worden de *topeng*, een voorstelling met gemaskerde personen, doch hier zoowel als bij de *wajang* is de *dalang* de persoon, die de geschiedenis voordraagt. Daar het echter niet mogelijk is dat één persoon voortdurend aan 't woord blijft, treden nu en dan grappenmakers op, die de toeschouwers geruimen tijd bezig houden met hunne snaaksche zetten en kwinkslagen.

In de Inlandsche maatschappij is de *dalang* een nog al gewichtig persoon, die gewoonlijk vrij goed op de hoogte is van de Javaansche literatuur. Zijn *pakĕm* (de bundel die zijn répertoire bevat) bestaat uit verscheidene *lakon's*. Hij kent den geheelen inhoud uit zijn hoofd en als hij eens hapert, weet hij er zich wel uit te redden. Ook grijpt hij gaarne de gelegenheid aan om er een toepasselijke aardigheid, die pakt, tusschen te voegen. Er kan van hem nog al eens gezegd worden, dat hij er geen doekjes om windt; hij kent zijn publiek.

Boven de genoemde tooneelvoorstellingen staat de *ringgit tijang*, de Javaansche *wajang orang*, omdat de voorstelling door sprekende en tevens acteerende personen plaats heeft. Toch krijgt ook hier nog — zooals beneden zal blijken — de *dalang* het leeuwen-deel. Deze wijze van uitvoering maakt het den toeschouwers uiterst gemakkelijk om op de hoogte te blijven van hetgeen aan de orde is: de *dalang* is het levende tekstboekje. Vóór elke verandering van tooneel deelt hij mede, wat de vertrekkenden gaan doen en welke personen nu zullen optreden. Na elke *djĕdjĕr* (opzet of afdeeling) — wij zouden zeggen na elk bedrijf — houdt hij het publiek bezig met grappen, die meestal niet bij het stuk behooren en alleen dienen om den spelers tijd te geven om uit te rusten. Die *intermezzo's* vallen zeer in den smaak van de toeschouwers en duren soms nog al lang. Dat is dan ook de reden, dat men voor de opvoering van één stuk gewoonlijk meer dan één avond of nacht noodig heeft.

Het moet ons niet bevreemden dat de voorstelling met sprekende personen niet spoediger opgang maakt in de Javaansche maatschappij, want de Javaan is zeer gehecht aan zijn traditioneele *wajangpoppen*; hij is in dat opzicht erg conservatief. De *wajangvertooningen* met scherm en poppen behooren als het ware bij de talrijke Javaansche feesten, houden verband met het doel waarvoor die feesten gegeven worden en een afwijking van den gewonen regel zou, volgens de eenvoudige desa-bewoners, allicht ongewenschte gevolgen kunnen hebben voor de hoofdpersonen van het feest.

Toch worden nu en dan door Javaansche Hoofden pogingen aangewend om het nationaal tooneel op te heffen. Zoo was schrijver dezes eens in de gelegenheid eenige voorstellingen uit de Wajang orang in de kaboepaten (regentswoning) te Magëlang bij te wonen. De opvoering duurde eenige dagen van 's avonds 7 uur tot diep in den nacht. Het buitenpubliek bestond uit honderden Javaansche toeschouwers. Daar de paṇḍāpā (open ontvangzaal), waar de voorstelling plaats had, eenige voeten boven den beganen grond ligt, konden de omstanders de spelers nauwkeurig opnemen en het geheele spel volgen. Aardig was het te zien, hoe die toeschouwers geheel opgingen in het spel en elken avond tot het einde toe aandachtig bleven luisteren. Als er een aardigheid gedebiteerd werd, hoorde men van alle zijden de bijvalsbetuigingen en bij ernstige momenten heerschte een ademlooze stilte. De versierde en schitterend verlichte paṇḍāpā, omgeven door een dicht opeengepakte menigte, met een groot aantal door kleine lampjes verlichte snoeptafeltjes op den achtergrond, maakte een eigenaardigen feestelijken indruk, dien men niet licht vergeet.

Er werd opgevoerd: „Praboe Dewā Soekmā of Petroek als Vorst.” Het stuk was in de kaboepaten ingestudeerd en de spelers waren familieleden en kennissen van den Regent van Magëlang. Omdat deze uitvoering in alle opzichten naar wensch slaagde, werden de voornaamste momenten in het stuk in 12 photo's vastgelegd.

Het onderwerp van deze lakon is aldus:

De Paṇḍāwā's en inzonderheid hun bloedverwant de Vorst van Madoera schijnen den toorn der machtige Goden opgewekt te hebben. Een diepe vernedering zal de straf zijn. Petroek, een pānākawan (mannelijke bediende van een aanzienlijk persoon) der Paṇḍawa's werd met bovennatuurlijke macht begiftigd en ontving den last om zich aan het hoofd van het leger der reuzen van Moesa Kambangan te stellen en het rijk Madoera te vermeesteren. De gewezen dienaar steekt zich in vorstelijke kleederen, neemt den naam aan van Praboe Dewā Soekmā, en overal verspreidt zich de mare, dat een vreemde Vorst met een weergalooze macht naar Madoera oprukt. Niemand herkent den pānākawan; alles zwicht voor hem. De Vorst van Madoera neemt na een beslissende nederlaag de vlucht en Praboe Dewā Soekmā beklimt den troon.

De verjaagde vorst gaat eerst naar Ngastinā en Ngawonggā en later naar Dārāwati om hulp te vragen, die gaarne verleend wordt.

Maar Krēṣṇā, het Hoofd van laatstgenoemden staat, ziet spoedig in, dat hij en de Vorsten van Ngastinā en Ngawouggā niet tegen den vreemden indringer bestand zullen zijn. Nadat de Vorst van Madoera en verscheidene van zijne bondgenooten gevangen genomen zijn, grijpt hij het laatste redmiddel aan en roept de hulp in der Paṇḍawa's, de machtige vijf gebroeders. Deze beroemde strijders zijn eveneens bereid om te helpen, doch ook zij zijn niet tegen den alles vermogenden Praboe Dewā Soekmā opgewassen en worden ook onderworpen.

Thans schijnt aan de wraak der Goden te zijn voldaan; misschien heeft Krēṣṇā, die het vermogen bezit om in de lucht op te stijgen, voor zijne ongelukkige familieleden genade afgesmeekt. Hij is er althans achter gekomen op welke wijze aan Dewā Soekmā de sekti (bovennatuurlijke macht) ontnomen kan worden. Daarna volgt de ontknooping.

Petroek, alias Praboe Dewā Soekmā, is dus de hoofdpersoon in het stuk. Hij en Nālā Gareng waren zonen van Sēmar, den in de wajangverhalen zoo bekenden koddigen pānākawan van de Paṇḍawa's die wegens zijn getrouwe diensten Dewā werd.

Petroek, die den bijnaam Kaṇṭong (Geldzak) had, wordt hier voorgesteld als pānākawan van Ongkā Widjājā (kleinzoon van den kluizenaar Abiāśā). De hem van hooger hand toegekende macht bestond hierin, dat hij slechts zijn wapen behoefde op te heffen en de verwensching lempoh („word lam“) uit te spreken, om zijn tegenstander machteloos tegenover hem te doen staan. Maar in zijn hoogen staat heeft hij toch het type van zijn vader behouden, hij is grappenmaker gebleven. Hij heeft den naam aangenomen van Praboe Dewā Soekmā en draagt vorstelijke kleederen, doch zijn aangeboren lust om komiek te zijn verloochent zich niet, ook wanneer hij als Vorst is opgetreden. (Zie plaat 5).

Op ongegeneerde wijze zit hij daar grappen te maken en zijn omgeving zit terwijl te lachen en te rooken. Telkens laat hij schotels met lekker eten brengen, neemt er met de hand stukken af en deelt ze uit aan zijn gevolg. Wat een contrast met de deftige vormen aan een gedistingeerd Javaansch hof. Men had het stuk ook wel „Een parvenu op den troon“ kunnen betitelen en het is te begrijpen, dat zulk een onderwerp voor het van nature beleefde Javaansche volk een groote attractie bezit. Als Petroek in zijn hooge positie telkens tegen de étiquette zondigt, allerlei onhandigheden begaat en toch maar steeds aardigheden debiteert, staan de

toeschouwers te schudden van het lachen. Dan zijn ze een en al aandacht en gaan op in het met zorg bestudeerde spel van de hoofdpersonen. Zelfs een Europeesch toeschouwer geraakt onwillekeurig onder de bekoring van dit schouwspel, ook al begrijpt hij niet alles wat er gezongen en gesproken wordt.

Wat Petroek zegt is niet op zang, hetgeen de auteur opzettelijk gedaan heeft om hem gemakkelijker in zijn rol van koddige pānā-kawan te houden.

Verder moet nog worden opgemerkt dat dit wajangverhaal afkomstig is van het Sultanshof te Jogjakarta, doch het was niet in tēm bang (dichtmaat, die gezongen wordt) gezet. Op verzoek van den Regent van Magēlang werd het in tēm bang opgesteld door Raden Mas Mangkoe Amidjājā, goeroe bēksā (leermeester in alle zaken betreffende het Javaansch tooneel), onder wiens leiding ook de opvoering plaats had. Welwillend werd mij een afschrift van dit Javaansche manuscript afgestaan, waarvoor ik nogmaals mijn dank betuig. Hier volgt de vertaling er van. De intermezzo's komen natuurlijk niet in den tekst voor.

PRABOE DEWÅ SOEKMA

OF

PETROEK ALS VORST.

I. Ngastinā.

Volgens de Javanen heeft dit rijk oudtijds bestaan in Pēkalongan.

Personen: de Vorst van Ngastinā,

Arjā Srēngkoeni (Patih van Ngastinā, tevens oom van den Vorst),

Paṇḍitā Doernā (Goeroe van den Vorst).

(zangwijze: asmāra dānā).

De Vorst van Ngastinā:

Wel, Paman ¹ Arjā Srēngkoeni! kunt gij mij ook nauwkeurig inlichten omtrent het gerucht, dat Madoera verwoest zou zijn door het volk van Noesa Kambangan? Als het werkelijk zoo is, waarom heb ik er dan geen bericht van gekregen?

Arjā Srēngkoeni:

Als van de loopende geruchten slechts iets waar was, zou men

¹ Paman = oom.

U wel bericht gezonden hebben. Wat zegt gij er van, Kakang ¹ Doernå, heb ik niet naar waarheid gesproken tot den Vorst?

Panditå Doernå :

Gij hebt gelijk, Di Soeni (verkorting van Adi Srëngkoeni), als het gerucht waar was, zou men van Madoera ongetwijfeld dadelijk bericht gezonden hebben en het zou ook volstrekt niet ongepast zijn om hulp in den strijd te vragen. Daaruit reeds mag men besluiten, dat men er nog geen geloof aan moet hechten.

De dalang vertelt:

Zij worden gestoord door de komst van Praboe ² Bålå Dewå (Vorst van Madoera) en Praboe Krënå (Karuå) Vorst van Ngawongga (ge woonlijk Adipati of Dipati Ngawanggå genoemd).

(zangwijze : Sinom)

De Vorst van Ngastinå tot den Vorst van Madoera: Kakang Praboe ²! Uw komst lijkt dringend, het schijnt dat gij iets gewichtigs hebt. Gij moet mij alles van het begin tot het einde vertellen. Ik ben zeer verlangend te hooren, wat gij mij te zeggen hebt.

De Vorst van Madoera:

Jaji ³ Praboe! ik geef u kennis van mijn ongeluk; de vijanden uit Noesa Kambangan zijn in mijn land gevallen. Hun vorst draagt den naam van Dewå Soekmå. Ik was zeer verwonderd toen ik met hem vocht; het was alsof mijn tegenstander een machtige God was. De angst van mijn hart was eindeloos. Nu zit zijn Patih mij op de hiel en om mij gevangen te nemen.

De Vorst van Ngastinå

Als het er zoo mee gesteld is, zal het 't beste zijn, uw vijand met een leger te ontmoet te gaan.

Paman Srëngkoeni! gij moet de soldaten uitkiezen en de koeråwå's (leden van het geslacht Koeroe), die het bevel zullen voeren. En gij, Kakang Ngawanggå, haast u!

¹ Kakang (oudere broeder of zuster),

Adi (jongere broeder of zuster):

Beide, soms verkort tot kang en di, zijn beleefdheidstitels geworden waarmede Javanen elkander, bekend of onbekend en naar gelang van het verschil in jaren, aanspreken

² Praboe is een titel, uit den Hindoetijd, voor regeerende vorsten

³ Jaji = Adi.

Arjā Srēngkoeni en Adipati Ngawonggā:

Goed, wij zullen alles voor den oorlog gereed maken.

De d a l a n g vertelt:

Zij vertrekken. Vervolgens heeft een samenkomst plaats van Adipati Ngawonggā en Praboe Bālā Dewā.

(zangwijze: S i n o m)

Adipati Ngawonggā:

Kakang Praboe, het komt mij beter voor hulp te vragen aan het rijk Dārāwati (het gebied van Krēsna). Als u het goedvindt, zal ik u begeleiden, om uw verzoek krachtig te ondersteunen.

Praboe Bālā Dewā:

Gaarna zal ik uw raad volgen, want ik weet zelf niet, wat ik doen moet; het is alsof iemand mij zoo gemaakt heeft (Hij doet hier op den bovennatuurlijken invloed van Dewā Soekmā).

De d a l a n g vertelt:

Praboe Bālā Dewā en Adipati Ngawonggā vertrekken. Vervolgens komen op: Patih Dēṇḍā Baoe en Praboe Waneng Bājā, twee legerhoofden van Praboe Dewā Soekmā, die het leger der reuzen (Dēnā wā Bālā) aanvoeren.

(zangwijze: S i n o m)

Patih Dēṇḍā Baoe:

Sang ¹ Praboe, welk groot land is dit? Zou het werkelijk Ngastinā zijn, dat onze Vorst genoemd heeft en dat ongetwijfeld als toevluchtsoord gebruikt wordt door den Vorst van Madoera?

Praboe Waneng Bājā:

Als het werkelijk zoo is, moeten we het maar binnengaan, want onze Vorst heeft er sterk op aangedrongen.

De d a l a n g vertelt:

Zij vertrekken. Vervolgens treden tegelijk op: Wong Satāmā, een krijgsman van Ngastinā, en Matjanambal, een strijder van het leger der reuzen.

Wong Satāmā:

Gij, die dit land binnentreedt, wat zijt gij voor een reus? gij

¹ Zooals men Si wel eens vóór namen van gewone menschen plaatst, wordt Sang soms gebruikt vóór namen van goden en vorstelijke personen.

ziet er afschuwelijk uit. Verwijder u uit dit land! de plaats waar de reuzen hun voedsel zoeken is in de groote eenzame wouden.

Matjanambal :

Hou je mond! ik zoek Bālā Dewā.

Wong Satāmā :

(zacht) Deze reus loopt als een bedwelmd rond en verlangt zeker te sterven.

De dalang vertelt :

Zij vechten en Wong Satāmā wint het. Daarna komen op: Djājā Djrātā, een strijder van Ngastinā, en Kālā Pratjekā, een reus.

Djājā Djrātā :

(zacht) Deze reus stroopt binnen onze grenzen en bemoeit zich overal mee; de schelm veroorzaakt ongeregelde heden, (luid) Ga weg reus! als gij koppig zijt, zult gij ervaren, dat gij niet lang zult leven.

Kālā Pratjekā :

(zacht) Sidrohoen! (scheldnaam voor iemand, dien men veracht, dwaas, gek) De kerel is maar een gemeen soldaat en toch is hij trotsch en doet zich voor als iemand, die geëerd wordt. (luid) Wijk niet! ik zal je bespringen en je hals afbijten.¹

De dalang vertelt :

Het gevecht heeft plaats en de reus verliest het; hij sterft niet, maar neemt de vlucht. Daarop komt Praboe Waneng Bājā hem in den strijd te hulp.

Djājā Djrātā :

Wie staat daar zoo deftig op het slagveld? Gij hebt een welgemaakte gestalte; men kan wel zien, dat gij een geducht krijgsman zijt. Gelukkig dat gij mij, den Toemēnggoeng van Bānā Kēling ontmoet, die ook een uitgelezen strijder is.

Praboe Waneng Bājā :

Laten wij het probeeren. Ik ben een machtig vorst; daar zijn voorbeelden van. Treed dadelijk vooruit!

De dalang vertelt :

Zij vechten en Djājā Djrātā verliest het, waarop Praboe Waneng Bājā zijn weg vervolgt.

¹ De lezer gelieve in aanmerking te nemen, dat het stuk ons verplaatst in een tijd van lang vervlogen eeuwen

Daarna komen tegelijk op: Patih Arjā Srēngkoeni en Patih Dēṇḍā Bāoe.

(zangwijze: ḍaṇḍang goelā)

Patih Arjā Srēngkoeni:

Wacht vriend, wacht eerst! ik zal u de waarheid zeggen. De vorst Bālā Dewā (van Madoera) is niet hierheen gevlucht, maar wel naar het rijk Dārāwati.

Patih Dēṇḍā Bāoe:

Geeft gij de juiste aanwijzing? Als gij geen onwaarheid spreekt, dan geloof ik u. Vaarwel! Ik zal hem verder opzoeken.

Patih Arjā Srēngkoeni;

Dank u, ga uw gang.

De ḍalang vertelt:

Zij vertrekken. Daarop heeft nog een samenkomst plaats van de beide legerhoofden van Praboe Dewā Soekmā: Patih Dēṇḍā Bāoe en Praboe Waneng Bājā.

Patih Dēṇḍā Bāoe:

Sang Praboe, het zal nutteloos zijn, als wij in Ngastinā den oorlog voortzetten, want de Vorst van Madoera is niet meer hier; hij is naar het rijk Dārāwati gevlucht. Nu zal ik, met het leger der reuzen hem daar opzoeken. Gij moet terugkeeren om het aan onzen Vorst te zeggen.

Praboe Waneng Bājā:

Goed.

De ḍalang vertelt:

Ieder hunner gaat zijn weg.

Het tooneel wordt afgewisseld met allerlei grappen, die niet bij het stuk behooren.

II. Dārāwati.

Dārāwati of Dwārāwati was het rijksg gebied van Krēṣṇā, een jongeren broeder van Praboe Bālā Dewā, vorst van Madoera.

Krēṣṇā bezat het vermogen om in de lucht op te stijgen.

Personen : Praboe Dārāwati (Krēṣṇā),
 Raden Sombā, zijn zoon,
 Arjā Sētjaki, oom van Sombā.
 (zangwijze: midjil)

Praboe Dārāwati (tot Sombā) :

Mijn zoon! wat is er aan van het gerucht, dat uw oom, de Vorst van Madoera, door een groote legermacht is overvallen? Dat nieuws komt van „den kleinen man“ (het geringe volk), doch ik geloof niet dat het waar is.

Raden Sombā :

Vader, naar mijn inzien, is dat bericht onwaar. Als het geen leugen was, zou de Vorst U reeds een brief gezonden hebben.

(tot Arjā Sētjaki) Zou hetgeen ik gezegd heb, mis zijn, oom?

Arjā Sētjaki tot Krēṣṇā :

Kakang Praboe! het is wel zeker, dat het bericht onjuist is. Wat Sombā gezegd heeft, is waar. Indien de Vorst van Madoera in groote moeilijkheden verkeerde, zou zijn gezant wel komen opdagen.

De ḍalang vertelt :

Terwijl zij nog bij elkaar zitten, worden zij gestoord door de komst van Praboe Bālā Dewā en Adipati Ngawonggā.

Praboe Dārāwati (tot Praboe Bālā Dewā) :

Kakang Praboe! het schijnt dat er iets gewichtigs is, dat gij te zamen met Dipati Ngawonggā hier komt. En het is vreemd, dat gijlieden niet vooraf een brief hebt gezonden.

Praboe Bālā Dewā :

Jaji Praboe! dat ik zoo ongemanierd gehandeld heb, vindt zijn oorzaak in mijn ongerustheid. Mijn land is veroverd door een Vorst Dewā Soekmā, die buitengewoon machtig is. De persoon, op wien hij vertoornd is, wordt moedeloos en zakt ineen.

Adipati Ngawonggā (tot Praboe Dārāwati) :

Kakang Praboe! ik maak er mij ook bezorgd over, dat Dewā Soekmā voortdurend zoo machtig blijft; want mijn rijk ligt er dicht bij. Als hij mij onderwierp, wat zou ik moeten aanvaangen?

Praboe Dārāwati :

(tot Praboe Bālā Dewā) Als het er zoo mee gesteld is, zal ik u bijstaan in den oorlog om uw rijk te heroveren.

(tot de anderen) Sombā, Sētjaki en Oedāwā (Patih van Dārāwati) haast u! Maakt u strijdvaardig!

Sombā en Sĕtjaki :

Goed.

Praboe Dārāwati :

(tot Praboe Bālā Dewā en Adipati Ngawonggā) Vertrekt dadelijk ! verdelgt uwe vijanden in den strijd. Ik ga terstond naar de Pay-dawa's om hulp te vragen en zal mij daarna met u vereenigen.

Praboe Bālā Dewā en Adipati Ngawonggā :

Wij zijn uitermate verblijd.

Praboe Bālā Dewā :

(tot Adipati Ngawonggā) Kom broeder, laten wij ons haasten.

De ḍalang vertelt :

Zij vertrekken. Krēṣṇā stijgt op in de lucht. Daarna verschijnen weer Praboe Bālā Dewā, Adipati Ngawonggā, Raden Sombā, Arjā Sĕtjaki en Patih Oedāwā.

Praboe Bālā Dewā :

(tot de anderen) Hoe zijn uwe plaannen omtrent den aanval ? Ik zal doen wat u behaagt.

Adipati Ngawonggā :

Kakang Praboe ! mijn raad is om den vijand niet verraderlijk aan te vallen, maar hem openlijk in het front aan te tasten.

De ḍalang vertelt :

Zij vertrekken terstond, gevolgd door gewone soldaten, die in menigte voor den dag komen. Het is een schoon gezicht.

III. Praboe Dewā Soekmā.

Deze gunsteling der goden heeft het rijk Madoera veroverd en aldaar den troon beklommen.

Personen : Praboe Dewā Soekmā en eenige aan hem ondergeschikte vorsten.

(zangwijze : ḍaṇḍang goelā)

Een der ondergeschikte vorsten :

Sang Praboe ! wij geven U kennis, dat Bālā Dewā in den strijd ontsnapt en in het bosch gevlucht is. Reeds hebben wij last gegeven

hem op te sporen. Wij laten hem opzoeken door Uwe wĀdjā dĕnāwā (reuzensoldaten) onder bevel van Patih Dĕṇḍā Bae. Dat is het, wat wij U te zeggen hebben.

De ḍalang vertelt :

Dewā Soekmā is zeer verheugd. (Zijn antwoord is niet op zang).

De ondergeschikte vorsten gaan heen.

Dewā Soekmā blijft grappen maken (zie plaat 5).

.

Na zijn vertrek verschijnen eenige hofdames (thans dienaressen van Praboe Dewā Soekmā) benevens Patih Rĕtnā Sĕtikā en de ondergeschikte vorsten.

(zangwijze : a s m ā r ā d ā n ā).

Een der hofdames :

(tot Patih Rĕtnā Sĕtikā) Raden Patih, de Vorst heeft dit bevel gegeven : Gij moet van daag nog vertrekken. Gij moet buiten de stad de legers opstellen en daar Patih Dĕṇḍā Bae afwachten.

Patih Rĕtnā Sĕtikā :

Njaī Loerah ¹, zeg aan den Vorst, dat het goed is.

De ḍalang vertelt :

Zij vertrekken in verschillende richtingen.

Vervolgens komen Patih Rĕtnā Sĕtikā en Raden Sombā op het tooneel.

Patih Rĕtnā Sĕtikā :

Pradjoerit (krijgsman)! van waar komt gij en wat zijt gij van plan?

Raden Sombā :

Ik ben de zoon van den Vorst van Dārāwati ; ik heet Sombā. Mij is gelast het rijk Madoera op te eischen.

Patih Rĕtnā Sĕtikā :

Dus zijt gij van plan oorlog te voeren. Welnu val mij maar aan.

De ḍalang vertelt :

Zij beginnen te vechten en Sombā verliest het.

Nu komt Adipati Ngawonggā op.

Adipati Ngawonggā (tot Rĕtnā Sĕtikā) :

Kom, breng mij ook ten onder ; ik ben de Adipati van Ngawonggā,

¹ Titel van de eerste hofdame.

de oom van Raden Sombā. Rētnā Sētikā, Patih van Dewā Soekmā, gij treft het, dat gij mij als tegenstander krijgt.

Patih Rētnā Sētikā :

Nu, gij zult niet in uwe verwachting teleurgesteld worden.

De ḍalang vertelt :

De strijd is hevig ; geen van beiden is de verliezende partij. Zij rusten dan uit en spreken met elkaar.

Adipati Ngawonggā :

Patih Rētnā Sētikā is een geduchte strijder ; gelukkig dat hij mij ontmoet heeft.

Patih Rētnā Sētikā :

Houd den strijd met mij vol.

Adipati Ngawonggā :

Kom Patih, laten wij met krissen vechten.

De ḍalang vertelt :

Dadelijk begint het gevecht met de steekwapens. Adipati Ngawonggā verliest het en wordt door een kettingpijl ¹ getroffen.

Daarop verschijnen tegelijk Praboe Bālā Dewā (Vorst van Madoera) en Rēnggani Soerā (een der legerhoofden van Praboe Dewā Soekmā).

Rēnggani Soerā :

Gij, Vorst van Madoera, waart reeds gevlucht en hadt u verscholen ; waarom komt gij weer terug ? Onderwerp u en stribbel niet tegen. Ik wil u wel bij den Vorst brengen.

Praboe Bālā Dewā :

Spreek niet te veel ; kom nader bij.

De ḍalang vertelt :

Na uitdaging van elkander, begint de strijd. De Vorst van Madoera wordt van ter zijde getroffen door een kettingpijl van Patih Rētnā Sētikā.

(zangwijze : sinom)

Patih Rētnā Sētikā (tot Praboe Bālā Dewā) :

Daar ligt gij nu uitgestrekt. Nu zult gij mijne handen voelen.

¹ In de oude wajangverhalen wordt herhaaldelijk van dit wapen gewag gemaakt. Het is een pijl in den vorm van een ketting (djémparing rante); de getroffene wordt er niet door gekwetst, maar zijne handen worden er door vastgebonden.

Kom, sta op, als gij een buitengewone macht hebt. Ik sta nog op je te wachten; ik zal niet voor je op de vlucht gaan. Als je niet opstaat, zal ik je vast en zeker de ooren afsnijden, als een afschrikwekkend voorbeeld voor het land. Kom, spoedig!

Rënggani Soerā (tot Praboe Bālā Dewā):

Ja, houd den strijd maar vol.

De ḍalang vertelt:

Nadat Praboe Bālā Dewā overwonnen is, verschijnt Arjā Sětjaki (van Dārāwati) en laat zich afkeurend uit.

(zangwijze: asmārā dānā)

Arjā Sětjaki (tot Patih Rětnā Sětikā en Rënggani Soerā):

Kom, breng mij ook ten onder. Ik wil hetzelfde lot als Raden Sombā, de Vorst van Madoera en Adipati Ngawonggā, die allen ongelukkig zijn.

Toch zult gij ongetwijfeld door mijn Vorst (Krěṣṇā) overwonnen worden.

De ḍalang vertelt:

De strijd begint. Ook Arjā Sětjaki wordt door een pijl van Patih Rětnā Sětikā getroffen. Al de overwonnenen worden gedwongen dienst te nemen in het leger van Praboe Dewā Soekmā.

Daarna komt Patih Oedāwā (van Dārāwati) op het tooneel.

Patih Oedāwā:

(alleenspraak) Ach, wat moet ik doen. Als ik mee ga vechten, sterf ik vast en zeker. Hoe zou ik in staat zijn, mij met den Vorst Dewā Soekmā te meten. Het is beter dat ik van dit alles kennis geef aan mijn Vorst (Krěṣṇā van Dārāwati).

De ḍalang vertelt:

Patih Oedāwā gaat heen. Vervolgens maakt Patih Rětnā Sětikā zijn opwachting bij Praboe Dewā Soekmā om hem de overwonnenen voor te stellen.

Patih Rětnā Sětikā (tot Praboe Dewā Soekmā):

Goesti!¹ ik deel U mede, dat dezen zijn: Praboe Bālā Dewā, Krěnā (Adipati Ngawonggā), Raden Sombā en Arjā Sětjaki. Zij

¹ Goesti is een eeretitel, waarmee vroeger regeerende vorsten werden aangesproken en die thans nog gebruikt wordt voor den Kroonprins en andere vorstelijke personen.

allen zijn in den strijd overwonnen. De Vorst van Madoera onderwerpt zich niet, maar de drie anderen zullen doen wat U behaagt.

De *dalang* vertelt :

Daarop worden den krijgsgevangenen hunne werkzaamheden aangewezen.

IV. Abiåså.

Abiåså leeft eenzaam op een berg als kluizenaar.

Het geheim, dat aan Petroek, den *pånákawan* van Ongkå Widjåjå, een goddelijke macht is geschonken om den Vorst van Madoera ten onder te brengen, is hem alleen bekend.

Personen ; Abiåså en zijne beide kleinzonen Ongkå Widjåjå en Gaetoet Kåtjå. Laatstgenoemde, die het vermogen heeft om te kunnen vliegen, is een neef van Ongkå Widjåjå.

(zangwijze : *sinom*)

Abiåså :

Mijne kleinzonen ! gij zijt reeds lang hier ; het schijnt dat gij beiden verdrietig zijt ; wat is de oorzaak van uw leed ? Zeg het mij toch, ik weet niet wat ik er van denken moet.

Ongkå Widjåjå :

Grootvader, ik maak mij ongerust over mijn *pånákawan* Kaŋtong (bijnaam van Petroek), die sedert lang verdwenen is.

Abiåså :

Ja, Bagoes ¹, uw *pånákawan* is op dit oogenblik nog in leven. Vermits de Dewå wonderen wil doen, durf ik het echter niet openbaren. Thans is het rijk van den Vorst van Madoera door de vijanden veroverd en uw *pånákawan* bevindt zich daar ook, doch gemaskerd.

Ongkå Widjåjå :

Als dat zoo is, zal ik hem dadelijk opzoeken.

De *dalang* vertelt :

Zij vertrekken eerst, doch daarna verschijnen Ongkå Widjåjå en Gaetoet Kåtjå weer op het tooneel.

¹ Bagoes, letterlijk „mooi”, is een titel voor een fatsoenlijken Javaan en wordt dikwijls gebruikt voor jongere familieleden.

(zangwijze : daṇḍang goela)

Gaṭoet Kātjā :

Wel, Adi Mas ! ik ben niet sterk genoeg om over land te gaan en zal maar door de lucht vliegen. Ik zal echter niet hoog stijgen, opdat ik dicht bij je kan blijven.

Ongkā Widjājā :

Kang Mas, daar heb ik niet op tegen. Wat gij zegt, is juist. Als wij scheiden, zouden wij niet eendrachtig kunnen optreden.

De ḍalang vertelt :

Gaṭoet Kātjā vliegt nu door de lucht.

Ongkā Widjājā ontmoet de reuzen.

(zangwijze : sinom)

Kālā Pratekā (een reus) :

(tot Ongkā Widjājā) Gij zijt iemand, dien ik vroeger nooit gezien heb. Waar komt gij van daan, waar wilt gij heengaan en hoe is uw naam ? Vertel het mij, ik wil met u meegaan. Misschien weet gij waar het land Dārāwati is. Vrees niet voor (mij), Patih Kālā Pratekā.

Ongkā Widjājā :

Reus ! doe mij geen kwaad. Gij vraagt, wie ik ben ? Ik ben een satrijā (edelman) van Pēlongkawati en ik heet Ongkā Widjājā. Als gij van plan zijt met mij mee te gaan, dat kan niet, niemand wil met een reus omgaan. Ga weg ! als gij wilt, dat uw leven lang zal duren.

De ḍalang vertelt :

Kālā Pratekā begint te vechten en verliest het. Daarna komt de reus Kālā Srēnggi en verliest het ook. Vervolgens treedt de reus Sindoeng Riwoet vooruit, wiens nek wordi omgedraaid door Gaṭoet Kātjā, zoodat zijn hoofd van den romp wordt gescheiden.

Gaṭoet Kātjā :

Reuzen, gij kunt niet op één lijn met mij staan. Als gij maar een weinig beteekende, zou ik je als gelijken beschouwen. Waar zijn uwe makkers ? Treed niet een voor een op ; al kwaamt gij bij honderdduizend tegelijk, dan zoudt gij toch sterven. Gij zoudt uwe hoofden verliezen en lijken worden.

De ḍalang vertelt:

Nu treedt Patih Dēḍa Bae op. Hij wordt geslagen door Gaṭoet Kātjā. Daarop spreken zij elkander aan.

Patih Dēḍa Bae:

Wie zweeft daar in de lucht en slaat mij met de vuist, zonder te vragen wie ik ben?

Gaṭoet Kātjā:

Ik ben Gaṭoet Kātjā. Wie zijt gij krijgsman? Volg mij in de lucht, ik wacht op je.

Patih Dēḍa Bae:

Ik ben Dēḍa Bae. Kom naar beneden, Gaṭoet Kātjā!

Gaṭoet Kātjā:

Stijg op in de lucht, als gij even machtig zijt als ik.

Patih Dēḍa Bae:

Kom naar beneden!

Gaṭoet Kātjā:

Ontwijk den strijd niet.

De ḍalang vertelt:

Zij beginnen te vechten en Patih Dēḍa Bae verliest het.

Vervolgens ontmoeten Ongkā Widjājā en Gaṭoet Kātjā elkander weer.

Sēmar en Nālā Gareng (vader en broer van Petrock) verschijnen als hunne volgelingen.

Gaṭoet Kātjā (tot Ongkā Widjājā):

Ik ben blij, dat gij niet meer in gevaar zijt; ik merkte het eerst, toen gij midden in den strijd waart. Van onze vijanden is de aanvoerder de eenige, die geen reus is en die is toevallig ontsnapt.

Ongkā Widjājā.

Ja, dat (het gevaar voorloopig geweken is) komt door de gebeden van onzen grootvader (Abiāsā), die op den berg is achtergebleven. Kom, laten wij rechtstreeks op ons doel afgaan.

De ḍalang vertelt:

Ongkā Widjājā en Gaṭoet Kātjā zetten de reis voort. Sēmar en Nālā Gareng volgen hen verheugd.

V. Gondā-wati en Widā-wati.

Deze beide vorstinnen van het Madoereesche hof wandelen in den bloementuin van het prinsessenverblijf. Zij schijnen niet bijzonder ingenomen te zijn met den nieuwen gebieder.

(zangwijze: kinanti)

Widāwati (tot Gondāwati):

Wat zult gij doen, als het voortdurend zoo blijft? Ik wil het land verlaten, want ik ben ontevreden over de bedoelingen van den vorst. Het lijkt er niet naar, dat hij als een vorst handelt. Hij draagt in het geheel geen zorg voor de vrouwen.

Gondāwati:

Heb eerst geduld; wij zullen er over praten. Wat mij betreft, ik ben ook van dat gevoelen. Ik houd het niet langer vol te dienen bij een gevloekten vorst. Ik wou, dat er iemand was, die ons heimelijk wegvoerde.

De ḍalang vertelt:

Terwijl zij nog praten, gaat Ongkā Widjājā naar hen toe.

(zangwijze: midjil)

Gondāwati:

Wie zijt gij Raden Padoekā¹, die hier komt in het prinsessenverblijf?

Ongkā Widjājā:

Ik ben hier verdwaald. Ik heet Raden Ongkā Widjājā. Vergeef het mij, dat ik mij vergist heb. Het spijt mij zeer, met ontevredenheid aangezien te worden.

(zacht, tot zich zelf) Hoe het ook zij, het is je eigen schuld. Besef je niet, dat je een zwerver bent? Het is verkeerd de liefde te winnen van de koningin der schoonen.

Widāwati:

Wat zijt gij toch trotsch op uw flinke lichaamsgestalte, dat gij u zoo iets aantrekt². Ik had niet gedacht, dat een schoone man zoo hoogmoedig was.

(zacht) Hij wil niet hebben, dat iemand iets verkeerd doet; dan maakt hij zich boos en wil geen vergiffenis geven.

¹ Padoekā en Bëndārā zijn eeretitels voor aanzienlijke personen.

² Te denken dat hij met ontevredenheid wordt aangezien.

Ongkā Widjĳā :

Al reisde men de geheele wereld rond, het zou niet mogelijk zijn schooner vrouw te zien dan deze van Madoera. Alleen haar glimlach doet iemand het werk staken. Ik verkies den dood, als ik mij niet met haar kan vereenigen.

De ḍalang vertelt :

Daarop gaan Ongkā Widjĳā en Widāwati naar de slaappleats. Vervolgens gaat Gondāwati naar buiten om het te verklikken aan Praboe Dewā Soekmā; hare dienaressen volgen haar.

Zij en de vorst spreken met elkander.

(zangwijze: pangkoer)

Gondāwati :

Goesti! ik deel U mede, dat in den bloementuin van het prinsessenverblijf een schoone edelman is, genaamd Ongkā Widjĳā. Hij heeft Jaji Déwi (Widā-wati) geliefkoosd, zonder dat zij er zich tegen verzette. Had ik niet de vlucht genomen, dan zou hij mij ook gepakt hebben ¹.

De ḍalang vertelt :

Dadelijk begeeft Praboe Dewā Soekmā zich derwaarts en ontmoet Ongkā Widjĳā.

Praboe Dewā Soekmā :

Wie zijt gij, slimmert! dat gij zoo vermetel zijt en het waagt om den bloementuin binnen te treden?

Ongkā Widjĳā :

Praboe Dewā Soekmā! gij maakt een beweging, alsof gij mij bang wilt maken. Daar gij het mij vraagt, ik heet Ongkā Widjĳā en mijn vader is Danang Djĳā (Djanaka) van Madoekārā.

Ik heb met opzet uw toorn opgewekt; ik heb uw echtgenoot geliefkoosd.

De ḍalang vertelt :

Zij vechten. Ongkā Widjĳā is niet tegen Dewā Soekmā bestand en wordt voortdurend door hem gesard; hij steekt met de kris, maar Dewā Soekmā is onkwetsbaar. Ongkā Widjĳā daagt hem uit om terug te steken.

Ongkā Widjĳā :

Wel Praboe Dewā Soekmā, gij moet mij niet voortdurend belee-

¹ Déwi is een titel voor vorstinnen.

digen; kom, steek mij spoedig terug met uw bēḍāmā¹. Indien (mijn dood) reeds door den almachtigen God is besloten, maak mij dan niet te lang het schouwspel van de menschen. (Hij roept zijn eigen vader aan) Vader! verneem dat ik zal sterven in den strijd. (Tot zijn moeder) Moeder! Gij moet er van droomen; Uw zoon sterft; hij is machteloos in den strijd met Praboe Dewā Soekmā in het land Madoera; en mijne bloedverwanten weten er niets van.

De ḍalang vertelt:

De strijd wordt voortgezet en Ongkā Widjājā verliest het werkelijk.

Daarop laat Praboe Dewā Soekmā de vorstin Widāwati roepen en gelast haar geneeskundige hulp te verleenen aan Ongkā Widjājā. Terwijl hij dat zegt maakt hij grappen.

Vervolgens komt Gaṭoet Kātjā om Ongkā Widjājā te helpen. Hij wil Praboe Dewā Soekmā het hoofd van den romp trekken, maar valt (een oogenblik) bewusteloos neer (wegens de bovennatuurlijke macht van Dewā Soekmā).

Gaṭoet Kātjā:

Wel Vorst! vernietig mij terstond, want ik heb den strijd reeds verloren. Ik zou beleedigd zijn, als het bericht zich verspreidde tot mijne dapperen, dat Gaṭoet Kātjā overwonnen en bang was om te sterven.

De ḍalang vertelt:

Daarop wordt Gaṭoet Kātjā onderworpen.

Praboe Dewā Soekmā vertrekt.

Sémar en Nālā Gareng worden nagezet².

VI. Paṇḍāwā.

Paṇḍāwā is de geslachtsnaam van de 5 zonen van Pandoe. De Paṇḍāwā's worden hier genoemd: Praboe Ngamartā, Wërkoedārā, Djanākā en de tweelingen Nakoelā en Sadewā.

¹ Een soort kris uit den ouden tijd.

² Op de vraag aan een javaanschen toeschouwer, waarom Ongkā Widjājā zijn pānākawan Petroek niet herkende, was het antwoord: Petroek is onherkenbaar door zijne vorstelijke kleederen en wie zou ook op de gedachte komen, dat zijn volgeling een machtige gebieder is geworden. Maar Petroek herkende Ongkā Widjājā wel; dat is ook de reden, waarom hij hem niet doodde. Zijn vader Sémar en zijn broeder Nālā Gareng zijn nog in dienst bij de Paṇḍawa's. Hij zal zijn vroegere meesters wel onderwerpen, maar nooit doden.

Kreṣṇā, de Vorst van Dārāwati, komt hulp vragen voor den Vorst van Madoera.

(zangwijze: pangkoer)

Praboe Ngamartā :

Ik groet u !

Praboe Dārāwati :

Dank n.

Wērkoedārā :

Wees welkom, zwarte broeder ! (een bijnaam van Kreṣṇā wegens zijn zwarte huidskleur).

Praboe Dārāwati :

Ik dank u voor uwen welkomstgroet.

Djanākā :

Ik groet u bij uwe komst in Ngamartā.

Praboe Dārāwati :

Zwager, ik dank u voor uwen welkomstgroet.

Nakoelā en Sadewā :

Wij groeten u bij uwe komst in het land der vijf gebroeders.

Praboe Dārāwati :

Ik dank u.

Jaji Praboe (tot de oudste van de 5), ik geef u kennis dat Madoera veroverd is door een Vorst, genaamd Dewā Soekmā, die zeer machtig is. Alleen op u is onze hoop gevestigd (aan U wordt hulp gevraagd).

Praboe Ngamartā :

Wij zullen aan Uw verlangen voldoen.

De ḍalang vertelt :

Terwijl zij nog beraadslagen, worden zij gestoord door de onverwachte komst van Oedāwā (Patih van Dārāwati).

Patih Oedāwā (tot Kreṣṇā):

O Vorst, ik geef U kennis dat Uw oudere broeder de Vorst van Madoera in den oorlog is overwonnen. Uwe beide jongere broeders en Uw zoon hebben het ook in den strijd verloren.

Praboe Dārāwati :

Het is genoeg, Oedāwā.

(tot Praboe Ngamartā) Dit is mijn raad : wij moeten dadelijk naar Madoera vertrekken.

Praboe Ngamartå :

Laten wij gaan.

Djanåå :

De Vorst heeft gelijk; als wij niet spoedig hulp verleenē, zal (de vorst van Madoera) te lang lijden.

Wërkoedåå (tot Krēsñå):

Kom, zwarte broeder, laten wij terstond vertrekken. Hoe zou die Dewå Soekmå er toch uitzien, dat hij ons zoo minacht.

De ðalang vertelt:

Zij vertrekken en komen in Madoera.

Raden Djanåå ontmoet Dewå Soekmå van aangezicht tot aangezicht.

(zangwijze: a s m å r å d å n å)

Djanåå :

(zacht) Is dit nu Dewå Soekmå? Wat ziet hij er leelijk ¹ uit en hij is toch zoo beroemd; ja hij is tot alles in staat. (luid) Dat komt omdat hij nog niet in de gelegenheid is geweest om te strijden met mij, den edelman van Madoekåå ².

Praboe Dewå Soekmå :

O, dat is de man, die Raden Djanåå heet. Je bent werkelijk knap. Je noodigt mij uit om te vechten? Kom, je zult het toch niet winnen.

De ðalang vertelt:

Zij vechten. Raden Djanåå zakt ineē, doordat Dewå Soekmå zijn machtspreuk lempoh! („word lam“) uitspreekt.

Djanåå :

Kom, dood mij, laat de schande niet lang duren. Praboe Dewå Soekmå! 't is de gewoonte bij het oorlogvoeren, dat de overwinnende partij den verliezer doodt. Doodt mij spoedig, dan zullen anderen (mijn lijden) niet vernemen.

Praboe Dewå Soekmå :

Nu ben je genoodzaakt te klagen. Gij vraagt mij u te dooden? Ik zal je nooit dooden, het zou jammer zijn, zoo'n knappe man.

¹ Petroek had een leelijk uterlijk: lange armen, een gezwollen buik en een spitse kin.

² Het land waar Djanåå regeert.

De ḍaling vertelt:

Raden Djanākā wordt niet gedood. Praboe Dewā Soekmā laat de vorstin Dewi Gondāwati roepen (om den gekwetste bij te staan). Vervolgens worden Raden Djanākā zijne werkzaamheden aangewezen.

Na zijn vertrek komt Raden Wërkoedārā om zijn broeder in den strijd te helpen.

Raden Wërkoedārā:

Zijt gij Dewā Soekmā? Uw bekwaamheid in den oorlog is overal bekend. Je ziet er toch maar zoo zoo uit, je bent leelijk van voorkomen en lichaamsbouw. Ik vraag je iets en je lacht voortdurend. Als ik je een schop geef, tuimel je omver.

Praboe Dewā Soekmā:

De oudere broeder komt nu te hulp. Wel, wat ben je groot en sterk; maar al is dat zoo, toch durf ik wel. Kom, laten we strijden.

De ḍalang vertelt:

Zij vechten en Wërkoedārā verliest het. Hij onderwerpt zich en wordt door soldaten weggeleid.

Vervolgens komen de drie andere broeders, Praboe Ngamartā (de oudste), Nakoelā en Sadewā (de tweelingen) op. Allen zijn van plan zich te onderwerpen.

Praboe Ngamartā:

Vorst! ik onderwerp mij, om bij u als ondergeschikte te worden aangenomen; deze mijne twee broeders insgelijks. Hun dood en hun leven worden den machtigen gebieder aangeboden.

Praboe Dewā Soekmā:

't Is maar goed, dat gij en uwe beide broeders u onderwerpt. Ga dáár heen (hij wijst hun een plaats aan) en voegt u bij uwe onderworpen makkers.

De ḍalang vertelt:

Praboe Dewā Soekmā was zeer blij (over dezen afloop). Hij staat op van zijn zetel¹.

Vervolgens heeft er een samenkomst plaats van Praboe Dārāwati (Krēṣṇā) met Sēmar en Nālā Gareng.

Praboe Dārāwati:

Kakang Sēmar, wat raad? Mijne broeders, de Pandāwā's, zijn allen overwonnen in den strijd.

¹ Dewā Soekmā heeft hier het toppunt van zijn macht bereikt. Hij heeft aan zijn opdracht voldaan; de ontknooping is aanstaande.

Sēmar :

Wat moet ik doen? ik wil wel helpen, maar ik kan niet. Het is, of men mij voortdurend met een knuppel achtervolgt.

Praboe Dārāwati :

Nu kakang, ik zal wel iets uitdenken.

De ḍalang vertelt :

Praboe Dārāwati laat Sāmar en Nālā Gareng door een overdekte waterleiding kruipen; zij komen op het erf van den kraton.

Zij vechten met Dewā Soekmā¹. In dezen strijd verliest Dewā Soekmā zijn bovennatuurlijke macht; de prachtige kleederen worden hem van het lijf getrokken en hij neemt weer de gedaante van Petroek aan (zie plaat 12). De Paṇḍāwā's komen dadelijk bij hem. Krēṣṇā neemt het woord.

Praboe Dārāwati :

Petroek, je houdt er van verdriet te veroorzaken aan de gebroeders. Hé, Kapṭong, je moet dat niet meer doen. Daar zijn uwe meesters; zij vragen je om vergiffenis, als zij je iets misdaan hebben.

Petroek :

Ja, ik schenk u allen vergiffenis. Ga daar maar heen (hij wijst de plaats aan) om uit te rusten.

(tot Wërkoedārā alleen) Bëndārā Wërkoedārā! daar maken mijne soldaten amoek; gij moet ze dooden.

De ḍalang vertelt :

Daarop gaan ze heen om uit te rusten. Alleen Praboe Dārāwati gaat naar zijn ouderen broeder Praboe Bālā Dewā.

VII. Praboe Bālā Dewā.

In de gevangenis.

(zangwijze: mas koemambang)

Praboe Bālā Dewā (tot Arjā Sētjaki) :

O, jongere broeder, ween niet zoo meelijdend. Mogelijk schenkt de hooge God ons later de gunst, om ons uit de gevangenis te ver-

¹ Deze had zijn vader en broeder wel herkend, maar zij hem eerst niet.

lossen. En als gij en ik door Gods wil moeten sterven, wat kunnen wij onderdanen er dan aan doen.

De ḍalang vertelt:

Daarop verschijnt Praboe Dārāwati en opent de gevangenis. Zij spreken met elkander.

(zangwijze: pangkoer)

Praboe Bālā Dewā:

O mijn broeder, ik heb niet gedroomd, dat ik U zou kunnen ontmoeten.

Praboe Dārāwati:

Broeder, denk niet aan hetgeen gebeurd is. Dewā Soekmā is reeds verdwenen; hij is gevlucht. Laten wij zijne soldaten onderwerpen.

Praboe Bālā Dewā:

Ik stem met U in.

De ḍalang vertelt:

Zij verlaten de gevangenis.

Vervolgens komen de vorsten Rēnggani Soerā, Praboe Waneng Bājā en Praboe Dāsā Lēngkāra (alle drie in dienst van Dewā Soekmā) op. Zij zijn verschrikt de gevangenis ledig te vinden.

Rēnggani Soerā (tot Waneng Bājā):

Kakang Praboe, wat een ongeluk! Bālā Dewā heeft de deur kunnen openen. Hoe boos zal Sang Praboe (Dewā Soekmā) zijn op U en mij.

Praboe Waneng Bājā:

Als dat het geval is, laten wij hem (den Vorst) dan opzoeken.

Rēnggani Soerā:

Goed, ik ga met U mee.

De ḍalang vertelt:

Zij vertrekken. Vervolgens komen Irawan (een zoon van Djanākā) en Praboe Waneng Bājā tegelijk op en staan tegenover elkaar.

Praboe Waneng Bājā:

Zijt gij de slimmert, die den vorst Bālā Dewā heeft laten ontsnappen? Gij zijt nog een kind en toch al zoo verwaand. Volg mij en stribbel niet tegen; ik zal je bij Praboe Dewā Soekmā brengen.

Irawan:

Probeer mij te vatten, als gij werkelijk een uitstekend strijder zijt.

De ḍalang vertelt:

Zij vechten. Praboe Waneng Båjå verliest het en wordt door een pijl getroffen.

Daarna treden weer tegelijk op Praboe Bålå Dewå en Rënggani Soerå.

Rënggani Soerå:

Het verwondert mij! dat gij uit de ijzeren gevangenis zijt ontsnapt. Hebt gij lust Uw lijden nog te vermeederen?

Praboe Bålå Dewå:

Hou je mond! spreek niet tegen mij. Kom hier, laten wij het gevecht op leven en dood voortzetten.

Rënggani Soerå:

Het schijnt dat gij gewend zijt te lijden: gij zult een ellendigen dood sterven.

De ḍalang vertelt:

Zij vechten hevig; beurtelings smakken zij tegen den grond en voortdurend dagen zij elkander uit.

Praboe Bålå Dewå:

Daar ligt gij nu uitgestrekt op den grond. Hoe zoudt gij ook in staat zijn, mij te wederstaan. Sta op, als gij even machtig zijt als ik, die wel landen heb veroverd. Als je niet opstaat, zal ik je de ooren afsnijden.

Rënggani Soerå:

Probeer het, als gij een held zijt.

De ḍalang vertelt:

Zij vechten nog heviger. Rënggani Soerå wordt van ter zijde door een pijl van Djanåkå getroffen.

Dåså Lëngkårå komt Rënggani Soerå te hulp in den strijd en loopt op Djanåkå toe.

Dåså Lëngkårå:

Ha! deze is de machtige dief, die het door ons bewaakte (de gevangenis) heeft vernield. Noem je naam aan mij, Dåså Lëngkårå.

Djanåkå:

Ik ben Djanåkå. 't Is zoo, ik behoor tot hen, die de gevangenisdeuren geopend hebben. Kom hier en grijp mij (als gij kunt).

De ḍalang vertelt:

Zij vechten een oogenblik.

Dåså Lëngkårå heeft een knots in de hand.

Dāsā Lěngkārā :

In den strijd zijt gij moeielijk te wederstaan. Ik heb je te min geacht ; maar welk wapen gij ook hebt, sla er mij mee.

Djanākā :

Het is mijn gewoonte niet om het eerst te beginnen. In een gevecht met wapens word ik wel eens het eerst geslagen.

Dāsā Lěngkārā :

Gij zult uwe beenderen breken, als ik met mijn knots sla.

De ḍalang vertelt :

Werkelijk beginnen ze weer te vechten en Dāsā Lěngkārā verliest het.

Hoewel door pijlen getroffen, sterft geen der drie genoemde legerhoofden van Dewā Soekmā. Zij worden slechts zoo met pijlen beschoten, dat elk in zijn eigen land terecht komt.

VIII. Patih Rětnā Sětikā :

Personen : De hofdames en Patih Rětnā Sětikā.

(zangwijze : sinom)

Pārā Njai (de hofdames) :

Kjai Patih ! wij geven u kennis, dat in den kraton twee machtige dieven zijn binnengeslopen, die den Vorst verraderlijk gedood hebben. Zijn lijk is verdwenen ; wij weten niet of het in stukken gehakt of verbrand is.

Patih Rětnā Sětikā.

O mijn Vorst, ik heb niet gedacht, dat gij zoudt sterven.

De ḍalang vertelt :

Hij (de Patih) trekt ten strijde.

Vervolgens komen het eerst op : Landjak Prakosā (een der strijders van Patih Rětnā Sětikā) en Arjā Sětjaki (van Dārāwati).

Landjak Prakosā :

Wie rukt daar ten strijde op ? Om mij bang te maken, doet hij net als iemand, die gevreesd wordt. Hij denkt, dat ik den moed verlies. Al heeft hij een huid van ijzer, vast en zeker zal ik hem in stukken hakken.

Arjā Sĕtjaki :

Spreek niet te veel. Kom, treed vooruit om te strijden met mij, den edelman van Lĕsan Poerā (Sĕtjaki was de zoon van den Vorst van Lĕsan Poera).

De ḍalang vertelt :

Zij vechten en Arjā Sĕtjaki wint het.

Vervolgens treden op : Patih Rĕtnā Sĕtikā en Adipati Ngawonggā.

Patih Rĕtnā Sĕtikā :

Daar is de Adipati Ngawonggā ! hij verschijnt weer op het slagveld. Herinnert gij u niet meer, dat gij vroeger ongelukkig zijt geweest, bij het meten van onze krachten en dat gij door mijn pijl werd geboeid ? Behaagt het u, om ten tweeden male te worden gekneveld ?

Adipati Ngawonggā :

Spreek niet tegen mij. Treed vooruit en schiet uw kettingpijl weer af.

De ḍalang vertelt :

Zij strijden ; Patih Rĕtnā Sĕtikā verliest het.

Maesā Nabrang (ook een der aanvoerders van Dewā Soekmā) komt hem in den strijd te hulp. Dit wordt gezien door Raden Wĕrkoedārā.

Maesā Nabrang (tot Wĕrkoedārā) :

Zijt gij de slimme dief, die mijn Vorst heeft omgebracht ? Gij hebt een groote en welgemaakte gestalte, maar nu stuit gij op Maesā Nabrang, die dikwijls tegen meer dan één persoon gevochten heeft.

Wĕrkoedārā :

Hou je mond ! spreek niet zooveel tegen mij. Wĕrkoedārā is onverwinnlijk in den strijd.

De ḍalang vertelt :

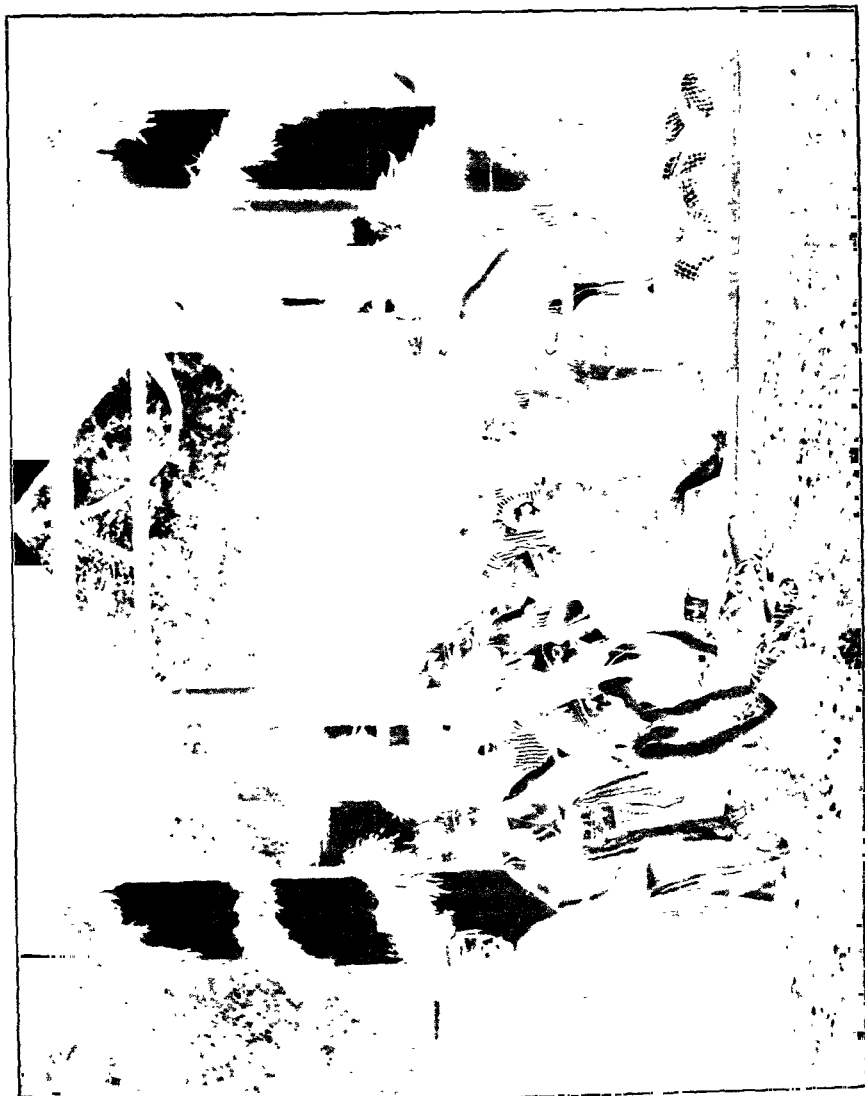
Zij vechten ; Maesā Nabrang verliest het.

Er komt weer een andere strijder (van Dewā Soekmā) op.

Goendjing Miring ¹ :

Al mijne makkers zijn vernietigd ; zij zijn in den strijd over-

¹ Goendjing Miring is een grappenmaker, die ook in andere wajangverhalen voorkomt. Gewoonlijk heeft hij een haarstaart. Petroek komt dan te voorschijn en trekt hem den hoofddoek af, zoodat zijn haarstaart zich ontrolt. Hij loopt dan beschaamd weg en het publiek lacht (het is nl. belachelijk als een Javaan een haarstaart heeft).

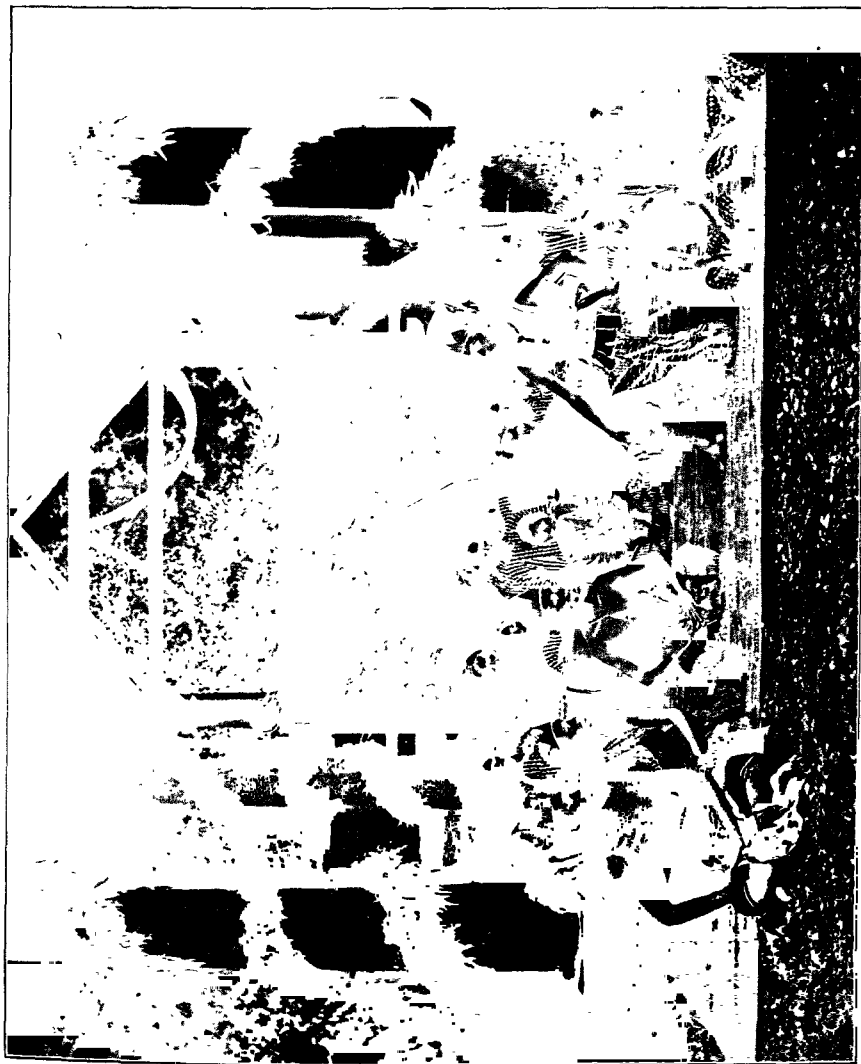
1. Praboe Ngastinã heeft een samenkomst met Praboe Madoerã, Adipati Ngawonggã, Panditã Doernã en eenige rijksgrooten. De inval in Madoera is het onderwerp van bespreking.

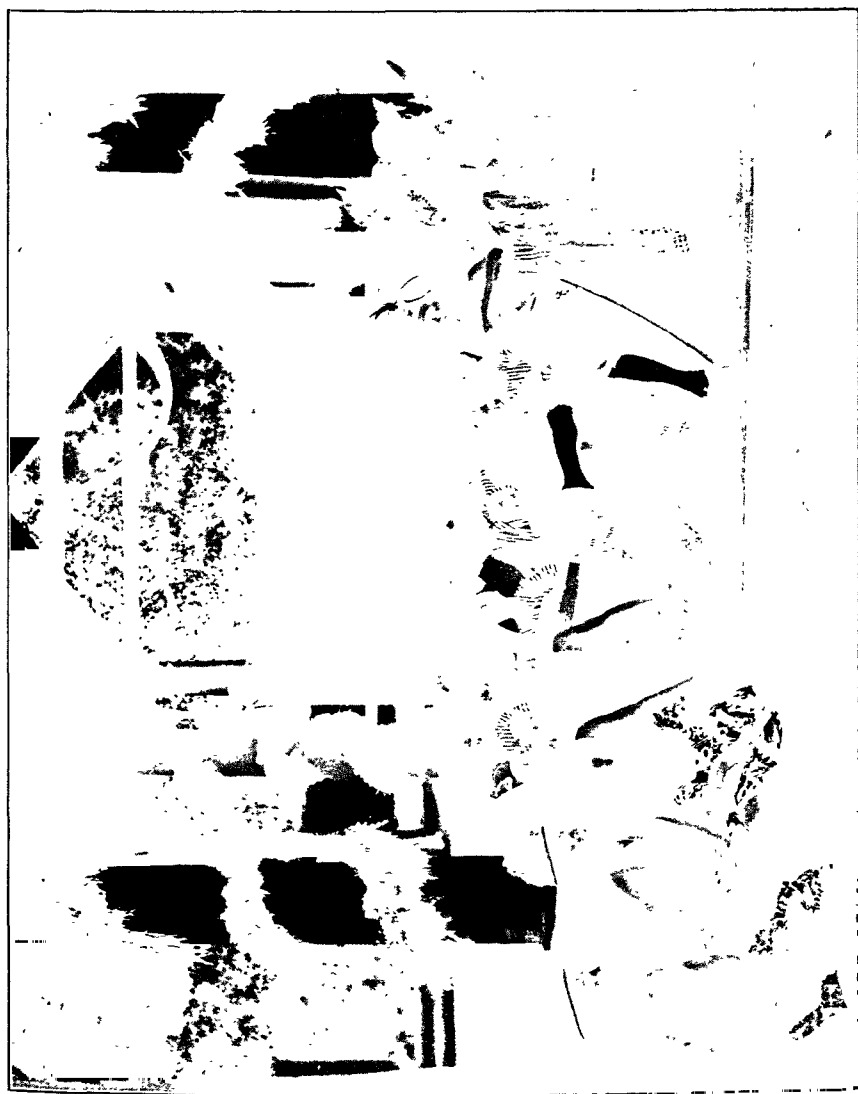
2. Praboe Madoerä en Adipati Ngawonggä besluiten ook hulp te vragen aan Praboe Därawati.

3. Patih Dëndä Bae, de aanvoerder van het leger der reuzen,
zoekt Praboe Madoerä.

4. Praboe Dārāwati hoort het bericht, dat Madoera door de vijanden veroverd is.

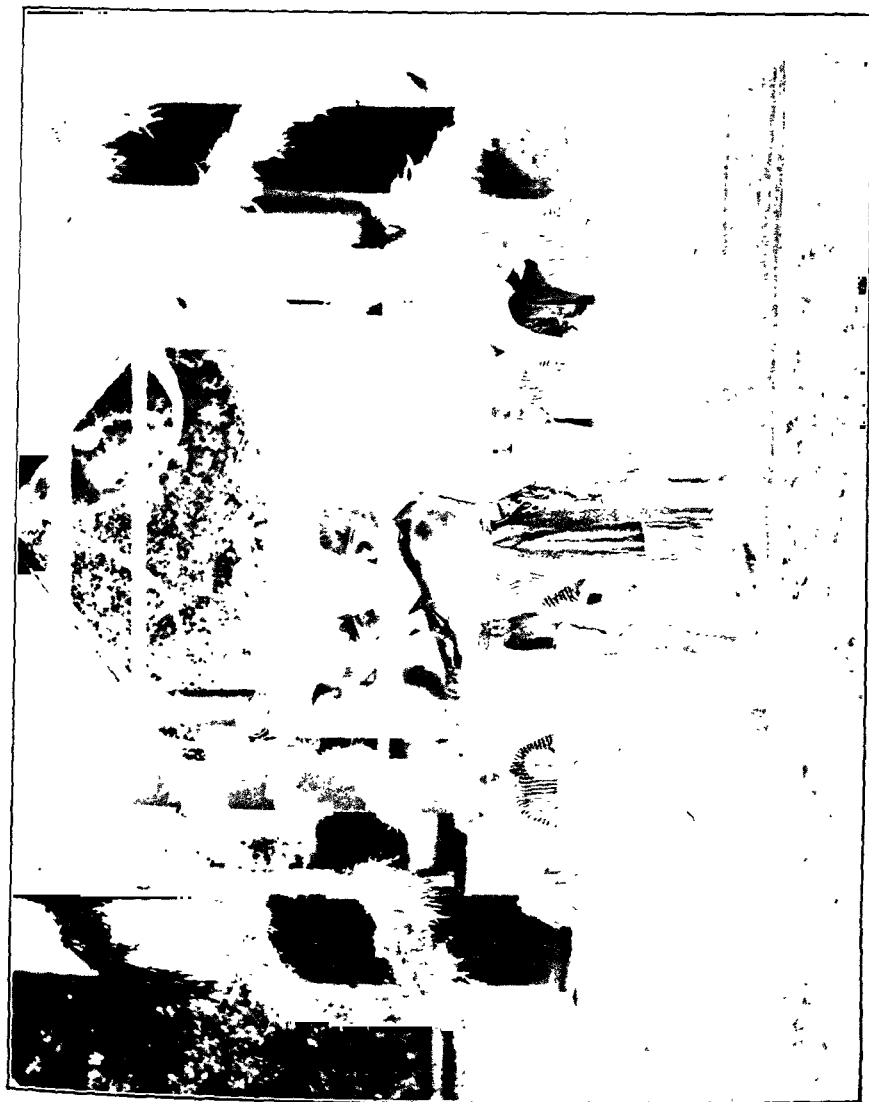
5. Praboe Dewä Soekmä en zijn hofhouding in den Kraton van Madoera.

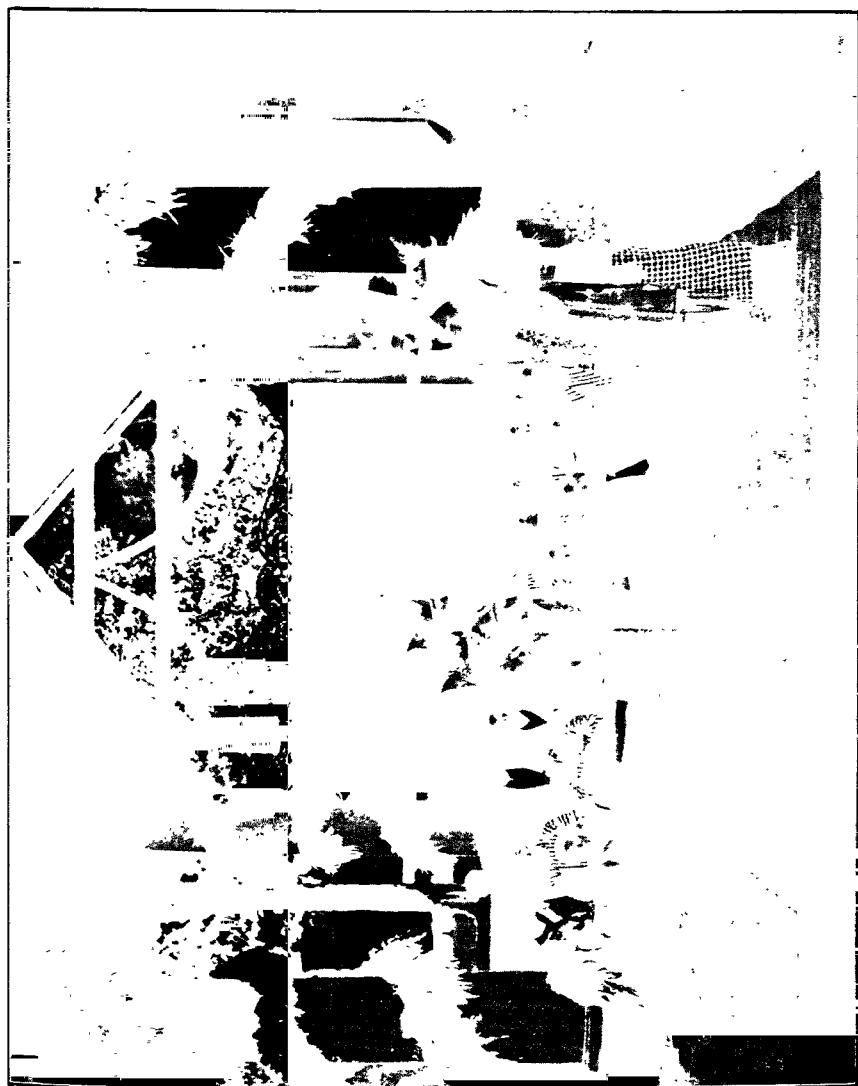
6. De kluizenaar Abiäsä krijgt bezoek van zijn kleinzoon Ongkä Widiäjä,
die zijn pánákawan Petroek tracht op te sporen.

7. Gevecht van Ongkå Widjåjä met den reus Kålå Pratjekå.

8. Gevecht van Gaiet Kätjä met den aanvoerder van het leger
der reuzen Patih Dëndä Bae.

9. Ongkå Widjaja ontmoet de vrouwen van Praboe Dewä Soekmā.

10. Gevecht van Gatoet Kätjä met Praboe Dewä Soekmä.

11. Praboe Ngamartä, Wërkoedärä, Djanäkä en Praboe Däräwati nemen
het besluit om Praboe Madoerä in den strijd te helpen.

12. Praboe Dewä Soekmä verliest den strijd met Sëmar en Nälä Gareng. De vorstelijke kleederen worden hem van het lijf getrokken en hij komt weer als Petroek te voorschijn. Praboe Ngamartä en zijne broeders komen bij hem.

Bij het komen der Chineezzen te GrĚsik, vóór 1400 A°. D. in elk geval, hoorden zij ook reeds den Jav. Krāmā-vorm *Taṇḍēs* daarvoor bezigen. Zij echter, die de beteekenis van dit woord wel leerden kennen in het Maleisch, maar den Jav. zin niet begrepen, hielden nu dezen tweeden naam vast en vertaalden hem letterlijk in het Chineesch, tot *ts'e* = Kakhuis.

Vandaar dan hun Kĕ-r-sih = Tandas = Ts'e-ts'oen = „Kakhuisdorp” in 1416 bij Ma Hoean!

Dat Jav. *tanḍēs* en Mal. *tandas* met elkaar in rechtstreeksch verband staan, blijkt uit de verdere beteekenissen van Jav. *tanḍēs*, o.a. „monding of uitwatering van een rivier”, en *nandēs* = „tot den bodem toe uitputten, doorgronden”. Het zou dus best kunnen wezen dat *Taṇḍēs* daarom als andere, figuratieve naam voor GrĚsik dienst deed vóór 1400 A°. D., omdat toen de Solo-rivier — verg. het in het Jav. Wdb. l. c. door Rhemrev reeds opgemerkte — daar uitwaterde in zee. Jav. *Taṇḍēs* zou dan ten rechte beteekenen: „Cloaca maxima” van de Bĕngawan! Men ziet, hoe dit begrip in het Maleische dan weer onmerkbaar overgaat.

Maar óók blijkt hieruit, dat de Krāmā-vorm *Taṇḍēs* voor GrĚsik reeds Madjapahit-Javaansch is, van vóór 1400 A°. D. dateerend; men verg. hierbij Van der Tuuk's Kawi-Balineesch-Nederl. Wdb., II, 1899, p. 574, i. v., waar Middeljavaansch *tanḍēs* voorkomt in den zin van *tlak*, dus: òp; afgedaan; uiterst. Evenzeer blijkt, dat de voorstelling van Ma Hoean omtrent de stichting dezer stad: „Originally this place was a barren seashore, but Chinese who came to this country established themselves there” (Groeneveldt, op. cit. p. 47—48) wel een beetje geflatteerd moet heeten.

Het is toch niet aannemelijk dat een plaats die de Monding, het „Muiden”, heette van de Bĕngawan („dèn Stroom”) in 1400 A°. D., en welke reeds *daardoor* in dien tijd er twee namen op na hield, GrĚsik en *Taṇḍēs*, pas „gesticht” zou zijn geworden door vreemdelingen, door Chineezzen; te minder, nu dezen blijkens hun vertaling Ts'e-ts'oen dien naam *Taṇḍēs* zóózeer hebben misverstaan.

DE CHINEESCHE NAAM TS'E-TS'UN VOOR GRĚSIK.

DOOR G. P. ROUFFAER.

Zooals Ma Hoean in zijn Ying-yai Shêng-lan van 1416 — zie Groeneveldt's „Notes on the Malay Archipelago and Malacca“, Verh. Bat. Gen. XXXIX, 1^e Stuk, 1876 — duidelijk zegt, was de Chineesche naam Ts'e-ts'un = het Jav. Gĕrsik, Grĕsik, Grisse. Hij deelt toch mede:

„Going eastward from Tuban for about half a day, one comes to Ts'e-ts'un, of which the native name is Gersik [Kĕ-r-sih]“. L. c. p. 47.

Zooals Groeneveldt in de bijbehorende noot 3 opmerkte: „The former name is Chinese, meaning the Dung-village“. Of, zooals hij mij mondeling nader mededeelde, beteekent Ts'e-ts'un in rond-Hollandsch letterlijk: Kakhuis-dorp; van *ts'e* = kakhuis, *ts'oen* = dorp.

Vanwaar deze allerwonderlijkste naam?

In mijn „Oudste Ontdekkings-tochten tot 1497“ (Encycl. v. N. I., IV, 1904, p. 385, 2^e kol. noot 1) waagde ik tot verklaring de onderstelling: „dat oud-Grĕsik in den aanvang een visschersdorp, op palen gebouwd, was“. Wie zich zoo'n Maleisch-Javaansch zeedorp op palen voorstelt, zou zich kunnen voorstellen dat de Chineezzen bij hun eerste komen aldaar, en bij het zien wat ze daar al zoo in het water zagen vallen, een dergelijken schimpnaam uitdachten!

De zaak is echter veel eenvoudiger, veel interessanter tevens.

De bekende Krāmā-naam voor Grĕsik is Tanḍēs. Dit is zeer begrijpelijk. Jav. *garĕsik*, *gĕrĕsik* beteekent „fijn grint, krakend zand“, zooals blijkt uit het Mal. *karsik* = „grint, grof zand“, Mal. *gĕrĕsik* = „knetteren, kraken“, en Mal. *gĕrĕsak* = „knarsen“. Maar Jav. *tandēs* — zie het Jav.-Ned. Wdb. Roorda-Vreede, 4^{en} druk, 1901, I, p. 617 — beteekent „vaste bodem, harde grond“. Naar zuivere Krāmā-toepassing was dus de eene Jav. naam een equivalent voor den anderen.

Maar... het Maleische *tandas* beteekent Sekreet, Drekput!

Wat was dus de zaak?

wonnen. Zijn de Paṇḍāwā's dan zoo machtig? Maar zij hebben nog niet met mij, het Hoofd van de helden, gevochten ¹. Ik wilde wel, dat ik de vijanden, die zoo machtig zijn, eens zag. Ik zou hen den buik opensnijden, dan zouden ze zeker niet meer leven.

De ḍalang vertelt:

Spoedig wordt hem door Gaṭoet Kātjā den nek omgedraaid.

Gaṭoet Kātjā (daagt zijne vijanden uit;
wat hij zegt, is niet op zang):

Komt niet een voor een, maar allen tegelijk op!

Dat zal mijn hart voldoening schenken.

¹ Het publiek staat te schudden, bij die taal van zulk een onbeduidend persoontje.

E I N D E.

DE KOOPMAN, DIE TEGEN ZIJNE MOEDER MISDREEF.

Een op den Boro Boedoer afgebeeld Jātaka.

DOOR

J. S. SPEYER.

In een van de vroegere jaargangen van deze *Bijdragen* (Zesde Volgr., III, 1, 49—56) heeft Prof. KERN mededeeling gedaan van de ontdekking van den Petersburgschen hoogleeraar SERGEI OLDENBURG dat de verhalen van de Jātakamālā in dezelfde volgorde, waarin zij in dat heilige boek voorkomen, op het beeldhouwwerk van den Boro Boedoer zijn voorgesteld.¹ Behalve deze samenhangende serie heeft dezelfde geleerde nog eenige andere Buddhistische vertellingen op de reliefs aan den tempel aangetroffen. Ik wensch hier stil te staan bij een van die losse avadānas, en wel bij de nrs. CXXIII—CXXVII, 216, 218, 220, 222, 224, die de geschiedenis van Maitrakanyaka behelzen (zie KERN's opstel t. a. p., bldz. 55).

De aanwezigheid van dat avadāna onder de afgebeelde verhaaltjes kan niet bevreemden. Het geniet eene groote mate van populariteit bij de Buddhisten. In het Pāli Jātakaboek komen verschillende verzen voor, die er op zinspelen, en de uitvoerige commentaar (Atthakathā) geeft er dan ook een omstandig relaas van. In de geschriften der zoogenaamde Noordelijke Buddhisten staat het in vrij wat bundels van heilige verhalen. Bij de laatstgenoemden is het ook een merkwaardig geval dat daar behandeld wordt, eene zondige daad van den Bodhisattva, die later in zijne existentie als Cākya-prins, het Buddhaschap zou deelachtig worden. Cākya-muni zou ze aan de schare zijner geloovigen verteld hebben, om door aan eigen ervaring ontleend voorbeeld op des te indrukwekkender wijze te doen zien de wrauge vruchten van oneerbiedigheid tegenover

¹ In het *Journal of the American Oriental Society*, XVIII, 184 vgg., heeft de heer WIENER van het geheele, in het Russisch gestelde artikel van OLDENBURG eene Engelsche vertaling gepubliceerd.

zijne moeder, en met te meer klem in te scherpen het gebod : Eert uwen vader en uwe moeder, opdat het u welga.

Ondanks eenig verschil tusschen de Pāli en de Sanskrit redacties van ons verhaal, een verschil waarop wij later zullen terugkomen, bestaat er alleszins grond om aan te nemen dat het tot de oudste en aan alle secten gemeenschappelijke herinneringen van de Buddhistische Kerk behoort, even goed b.v. als dat van het zelfopofferende haasje dat tot belooning van zijn heldenmoed en vroomheid eene plaats in de maan kreeg.

Tot nadere opheldering van de reliefs van den Boro Boedoer die op de Maitrakanyaka-geschiedenis betrekking hebben, moeten wij natuurlijk uitgaan van de voorstelling, zooals die in de geschriften, in het Sanskrit opgesteld, van dat verhaal gegeven wordt. Het zal blijken dat die teksten met de afgebeelde tafereelen in volkomen overeenstemming zijn. Met de redactie, zooals die ons door den commentaar op Jātaka wordt verteld, is dat niet het geval; iets wat a priori te verwachten was.

In de litteratuur van het Buddhistische Sanskrit zijn mij vier teksten bekend, die de Maitrakanyaka-legende bevatten, misschien bestaan er nog meer. Van deze zijn er twee uitgegeven, *Divyāvadāna*, ed. Cowell and Neil, nr. 38 (bldz. 586—609) en *Avadānaçataka*, nr. 36 (I, 193—205 mijner uitgave). De twee andere zijn slechts in handschrift voorhanden, nl. Kṣemendra's *Avadanakalpalatā*, nr. 92 en het *Bhadrakalpāvadāna*, nr. 28. Op de Universiteitsbibliotheek te Cambridge, waar hdss. van beide werken zijn, heb ik die teksten leeren kennen, zij zijn te vinden MSS Add. 1306, f. 343a—347a (*Avadānakalpalatā*) en Add. 1411, f. 225b—231b (*Bhadrak.*) Van deze bronnen is het relaas in *Avadānaçataka* ongetwijfeld de oudste. In vertaling is zij reeds lang bekend, zie FEER, *Ann. du Musée Guimet*, XVIII, „*Avadāna-çataka, cent légendes (bouddhiques) traduites du sanskrit*“, Paris, p. 131—137.

In dezen oudsten ons bereikbaren vorm luidt dit Buddhistisch verhaal als volgt :

Lang, heel lang geleden ² woonde er in de stad Benares een opperkoopman en karavanenleider, die overzeeschen handel dreef. Zijn naam was Mitra. Hoewel gelukkig gehuwd en rijk, had hij

² In de Pāli teksten wordt de geschiedenis gesteld in de dagen van den Buddha Kassapa (= Kāçyapa).

kommer. Niet omdat zijn huwelijk kinderloos bleef, zelfs bracht zijne vrouw hem steeds zonen ter wereld; maar zoo was er een geboren, zoo stierf hij weder, telkens en telkens ³. Die regelmatig terugkeerende tegenspoed drukte hem neer, de hoop op mannelijk nakroost scheen voor goed verloren. En, zooals in soortgelijke gevallen van kinderloosheid met stereotiepe gelijkkluidendheid in de Buddhistische avadāna-bundels vermeld staat, op raad van bloedverwanten en vrienden wendde hij zich met gebed en offer tot allerlei godheden en hoogere wezens om ze gunstig voor zich te stemmen. Hij bad tot Çiva, tot Varuṇa, Kubera, Çakra, Brahmā enz., tot de beschermgoden van tuinen, bosschen, wegen, pleinen, tot de godheden die dagelijks hun aandeel van zijne maaltijden genoten, tot zijne persoonlijke genii. Natuurlijk was dit alles vruchteloos. Want, zoo heet het, in de vaste bewoordingen van dezen rationalistisch getinten locus classicus, de menschen maken elkander wel wijs dat het krijgen van zonen en dochters van gebeden afhankelijk is, maar in de werkelijkheid is het niet zoo. Volgt de aanwijzing van de natuurlijke oorzaken van de procreatie, ten getale van drie: hartstocht van man en vrouw; ṛtu der vrouw; gereedstaan van den gandharva [vrijwel gelijk aan „de ongeboren menschenziel“, of, omdat de Buddhisten van eene „ziel“ (ātman) niet weten willen, „den op een nieuwe existentie wachtenden pudgala (individu)“] ⁴. Een beteren raad ontving onzen Mitra van een vriend. „Geef aan den eersten zoon die u geboren wordt een meisjesnaam. Doet gij dit, dan zal hij lang leven.“ Mitra deed aldus, en noemde den knaap, die hem weldra geboren werd, Maitrakanyaka; als zoon van Mitra moest hij ‘Maitra’ en als meisje kanyakā heeten. ⁵ Het middel bleek probaat, want deze zoon bleef in leven.

Al wordt in ons avadāna de beweegreden van die schijnbare geslachtsverandering niet vermeld, de bedoeling er van is duidelijk. Zodoende moesten de booze demonen, die pasgeboren kinderen rooven, en die in ons geval het blijkbaar op zuigelingen van het

³ Doordat de handschriftelijke overlevering hier corrupt is, geeft FEER's vertaling hier den zin niet juist weer. Hij heeft: „il ne lui naissait pas d'enfants“. In mijne uitgave heb ik betoogd dat in plaats van het overgeleverde putrā jāyante ca te lezen is putrā jāyante mriyante ca.

⁴ Vgl. *Versl. en Meded. der Kon. Akad., Afd. Lett.*, Vierde Reeks, III, 379.

⁵ Bij Kṣemendra heet hij soms met femininumuitgang Maitrakanyakā. In Avadānaç. en Divyāv. is de naam een masculinum.

mannelijk geslacht voorzien hadden, op een dwaalspoor gebracht worden. De gevaarlijkste dag is de zesde levensdag, waarop het huiselijke ritueel der Hindoes dan ook de ceremonie genaamd *Ṣaṣṭhīpūjā* verricht wil hebben.⁶ Doch hoe dit zij, het behoud van den knaap was te gelukkiger, omdat uit de lichamelijke kenteekenen, die Maitrakanyaka bij zijne geboorte medebracht, mocht afgeleid worden dat in hem een bijzonder begaafde persoonlijkheid, een hooger wezen ter wereld was gekomen.⁷

Maitrakanyaka was nog een klein kind, toen zijn vader op een overzeesche reis het leven liet. Toen hij zelf volwassen was, vroeg hij zijne moeder: „Moeder, waarmede verdiende vader zijn geld, dan zal ik datzelfde beroep gaan uitoefenen.” Maar zij, die bij zich zelve bedacht dat, wanneer zij de waarheid sprak, ook haar zoon groot overzeesch koopman zou worden en zij ook hem op dezelfde wijze zou verliezen, zeide, dat hij in leven tokohouder geweest was. En zoo zette Maitrakanyaka een winkel op, en verdiende den eersten dag vier *kāṛṣāpaṇas*. Hij bracht dat geld aan zijne moeder, zeggende: „Doe dat geld, moeder, ten goede komen aan *ṣramaṇas*, brahmanen, behoeftigen, bedelaars.” Maar zie, nu zeide hem iemand dat zijn vader geen tokohouder geweest was, hij had in parfumerieën gehandeld. Aanstonds sloot Maitrakanyaka den toko, en opende een parfumerieënwinkel. Op den eersten dag verdiende hij acht *kāṛṣāpaṇas*. Ook die som gaf hij aan zijne moeder, om evenals het vorige bedrag aan aalmoezen te besteden. Maar nu kwam al weder iemand hem vertellen: „uw vader handelde niet in parfumerieën, hij handelde in goud.” Zoo gaf hij ook zijn parfumerieënwinkel op, en begon een goudhandel met dit voorspoedig gevolg, dat hij den eersten dag zestien, den tweeden twee-en-dertig *kāṛṣāpaṇas* maakte. Ook dat geld bracht hij zijne moeder om er monniken, brahmanen, behoeftigen mede te ondersteunen.

De goede zaken die hij maakte hadden intusschen bij het koopmansgilde naijver en wangunst doen ontstaan. Er waren er die wisten dat de oude Mitra overzeeschen handel gedreven had. Dezen, be-

⁶ *Ṣaṣṭhī* is de naam van de kinderroovende godheid. In een verhaal van den *Katasaṇṭisāgara* 55. 186 vgg) wordt op den zesden levensdag door eene verwantje *Rākṣasī* het kindje uit het kraambed weggehaald.

⁷ De kenteekenen worden opgenoemd in *Avadānaṣ*. I, bldz. 197, 10. In *Bhadrakalpāvadāna* wordt uitdrukkelijk vermeld dat de conceptie van onze heid gepaard ging met de nederdaling van een deva in den moeder's schoot van Mitra's vrouw.

grijpende dat door hem dat te vertellen zij een gevaarlijken concurrent konden kwijt raken, zeiden hem dat hij een verkeerd en hem niet passend beroep uitoefende; „uw vader is geen gewone winkelier geweest, maar een opperkoopman, een karavanenleider (sārthavāha) die handel dreef over zee.” Maitrakanyaka ging hierop tot zijne moeder en vroeg haar of dat waar was. Zij kon het niet ontkennen, maar smeekte haar zoon om zijns vaders beroep niet te willen uitoefenen. „Je bent mijn eenigst kind, zeide zij, och verlaat me niet, ga niet naar zee.” Maar de jonge man had zich nu eenmaal vorgenommen te worden wat zijn vader geweest was, iets wat op zich zelf, en zeer zeker van een Indisch standpunt, niet anders dan loffelijk moest geacht worden. Dan, slechte vrienden stijfden hem in het verzet tegen zijne moeder. En zoo gebeurde het dat hij na eenigen tijd in Benares, op de gewone wijze met de schel⁸, liet omroepen: „Aan de heeren kooplieden van Benares wordt het volgende bekend gemaakt. De sārthavāha Maitrakanyaka zal eene overzeesche handelsreis ondernemen. Wie van ulieden gezamenlijk met den sārthavāha Maitrakanyaka in zee wil steken, vrij van tollen, heffingen en vrachtgelden⁹, die moet zorgen de waren voor dien handelstocht bestemd [te bekwaamer tijd] gereed te hebben.” Aan die oproeping gaven vijfhonderd kooplieden gehoor. En zoo ging de lange stoet van vrachtwagens, kameelen, runderen, ezels, beladen met kisten, manden, balen of hoe overigens de koopwaar vervoerd werd, op weg. Op dat oogenblik stortte zich Maitrakanyaka's moeder, met tranen op het gelaat en teederheid in het hart, voor haren zoon ter aarde, en smeekte: „verlaat mij niet, mijn kind, ga *niet* naar zee”. Maar hij, vast besloten om te gaan, werd driftig over die door snikken onderbroken uiting van smart en liefde, schopte zijne moeder uit den weg en ging heen. En zij sprak: „Kind, moogt gij nooit de vrucht van die daad ervaren!”

Het verhaal gaat voort met de beschrijving van den tocht der karavaan tot zij aan de zeehaven komt van waaruit de zeereis zal ondernomen worden. Maitrakanyaka huurt een schip, werft

⁸ Zie KERN, *Gesch. v. h. Buddhisme in Indië*, I, 38 noot 1: „Alle publieke bekendmakingen geschieden bij de N. Buddhisten bij klinkende schel, bij de Zuidelijke met trommelslag.”

⁹ Ik vat dit zoo op, dat de bijdrage door elk der medevarende kooplieden aan den sārthavāha te betalen, alle tollen enz. insloot, zoodat zij zich ieder afzonderlijk daarmede niet te bemoeien hadden en als vrijgesteld konden beschouwen.

scheepsvolk aan, en aanvaardt de zeereis. Een zeemonster doet het schip omslaan. Bij de schipbreuk weet Maitrakanyaka een plank te bemachtigen, waarop hij aan land drijft. Op den vasten wal gekomen, gaat hij landinwaarts en komt aan eene stad, die den naam draagt van de „Bekoorlijke“ (Ramaṇaka). En zie, vier Apsarasen (hemelnimfen), welgevormd, schoon en lieflijk, treden hem aan de poort van die stad te gemoet en spreken hem aldus toe: „Kom, Maitrakanyaka, gij zijt hier welkom, hier vindt gij ons eetvertrek, ons drinkvertrek, onze kleedkamer, onze slaapsalet, alles is er vol van zilver, goud en alle soorten van edelstenen, kom mede, laat ons genieten.“ En hij bleef een aantal jaren bij haar, genot met haar smakend als een vrome [in den hemel] tot loon van deugd en goede werken. Zij willen hem altijd bij zich houden en hem niet verder zuidwaarts laten trekken. Als hij verhinderd wordt zuidwaarts te trekken, wordt hij hoe langer hoe meer verlangend daarnaar. Eindelijk weet hij zich los te maken en zet zijn tocht naar het Zuiden voort. Zoo komt hij aan een tweede stad, „Altijd dronken“ (Sadāmatṭa) geheeten. En zie, als hij voor de poort staat, treden hem acht Apsarasen tegemoet, nog schooner en lieflijker dan de eersten; ook zij spreken hem op gelijke wijze toe: „Kom, Maitrakanyaka enz.“ Ook aan hare uitnoodiging, die in juist dezelfde bewoordingen vervat is als bij de vorige stad, geeft hij gehoor; ook bij haar verwijlt hij vele jaren; ook zij beletten hem verder zuidwaarts te trekken; ook hier wordt hem de begeerte om toch verder te gaan te machtig. En zoo gaat hij dan in dezelfde richting voort. Hij komt nu aan eene derde stad. Zij heet „Vreugde“ (Nandana). Daar herhaalt zich hetzelfde spel. Nu zijn het zestien Apsarasen, die hem meetroonen, ook deze nog mooier, nog liever dan de vier en de acht van vroeger. En als hij ook hier jaren achtereen gewoond heeft, drijft hem op dezelfde wijze als de vorige keeren een onbedwingbaar verlangen van haar weg, altijd verder in zuidelijke richting. Thans komt hij aan een paleis, dat den naam draagt van Brahmottara. Daar stellen zich twee-en-dertig hemelnimfen, nog mooier, nog liever dan de vorige, te zijner beschikking. Ook met dezen geniet hij vele lange jaren hemelsch genot, maar zijne zucht om verder te trekken komt boven, wordt hem te machtig, en hij gaat.

Hoe verder hij zuidwaarts komt, des te sterker wordt zijne begeerte. Daar ziet hij, voortgaande, de „IJzeren Stad“ (Ayomaya). Hij treedt er binnen, maar nauwelijks binnen gekomen, valt de poort achter

hem dicht. Hij gaat voort, komt in het midden van de stad, al weder valt eene poort achter hem dicht. En daar in het hart der „IJzeren Stad“ ziet hij een persoon, groot van gestalte, die een draaiend ijzeren wiel op het hoofd torst. Het wiel straalt licht af, vlamt, is een en al vlam. Onder het draaien snijdt het wiel het hoofd open, en het bloed en de etter, die er uit druipt, strekt dien persoon tot voedsel. Toen nu Maitrakanyaka hem zag, vroeg hij: „Wie zijt gij, man?“ En de ander antwoordde: „niemand die zijne moeder mishandeld heeft.“ Nauwelijks had hij dit gezegd, of Maitrakanyaka stond de daad die *hij* tegen zijne moeder bedreven had voor den geest. „Ook ik“, dacht hij, „heb slecht gehandeld tegenover moeder, voorwaar door dat karma ben ik hier gebracht.“

Op dat oogenblik weerklonk eene stem uit de ruimte roepende: „Die gebonden zijn, zijn vrij, en die vrij zijn, gebonden.“ Onmiddellijk na die woorden verdween het wiel op het hoofd van den man en vertoonde zich op het hoofd van Maitrakanyaka, die geweldig pijn begon te lijden. Toen de man Maitrakanyaka in dien staat zag, sprak hij hem met deze strofe aan:

1. Zeg, gaaft gij op Ramanaka, Sadāmatta en Nandana,
En ook 't paleis Brahmottara? waarom zijt gij hierheen gegaan?
Maitrakanyaka sprak:
2. Ja, ik gaf op Ramanaka, Sadāmatta en Nandana,
En ook 't paleis Brahmottara. Begeerte dreef mij voort hierheen.
3. Ver weg sleept ons het Karma voort, van verre werkend altijd door,
En daarheen sleept het Karma ons, waar 's Karma's vrucht ge-
worden zal.
4. De rijpheid van mijn Karma maakt dat op mijn hoofd het
gloeïend wiel
Met vlammentongen lichtend draait, tot helsche pijn voor 't
levend lijf.

De man zeide:

5. Haar die 't onmogelijke deed voor u, hebt gij in euvelmoed
Gehoond, uw moeder weggeschopt; van deze daad ziehier de vrucht.
Maitrakanyaka sprak:
6. Zeg, hoeveel jarenduizenden zal op mijn hoofd het gloeiend wiel,
Zijn vlammentongen draaiend, staan, tot helsche pijn voor 't
levend lijf?

De man sprak:

7. Wel zestig jarenduizenden en zestig honderden daarbij
Zal 't vlammentongend gloeiend wiel ronddraaien blijven op uw hoofd.

Maitrakanyaka sprak: „Zeg, man, zal dan nog iemand anders hier komen?“

De man zeide: „Die hetzelfde gedaan zal hebben als gij.“

Toen, hoe ook door felle pijn overmand, koesterde Maitrakanyaka een gevoel van medelijden voor de schepselen en sprak tot den man: „Ik wensch dit wiel ten behoeve van de schepselen altijd door op mijn hoofd te blijven dragen; moge niemand anders, die zoo iets gedaan heeft, hier komen!“ Nauwelijks waren die woorden gesproken, of het wiel ging ter hoogte van zeven tālas omhoog en bleef in de lucht staan. En de bodhisattva Maitrakanyaka stierf en werd opgenomen in den hemel der Tuṣita-goden.

Hier eindigt ons verhaal. Ook zonder dat de verhaler aan het slot zijn held met den term „bodhisattva“ had bestempeld, zou de aandachtige lezer dat wel begrepen hebben. Wie anders dan de tot de grootst mogelijke zelfopoffering en zelfverloochening steeds bereide strever naar de tot het Buddhaschap voorbereidende Volkomenheden van deugd (pāramitās), zou zulk eene verklaring hebben kunnen uitspreken? Ten overvloed doet, in onze bron, de Buddha, na zelf het verhaal van Maitrakanyaka aan de luisterende schare van zijn monniken en aanhangers ten beste gegeven te hebben, deze identificatie volgen: „Wat denkt gij wel, monniken? Degeen die in dien tijd, onder die omstandigheden, Maitrakanyaka was, die ben ik. Dat ik aan mijne moeder het geld dat ik met koophandel verdiend had ter hand stelde, door de uitwerking van dat karma heb ik in de vier groote steden groot geluk gesmaakt; maar omdat ik mij aan mijne moeder, al was het ook nog zoo weinig, vergreep, heb ik, ten gevolge van het rijp worden van de vrucht van die handeling, zulk een ongeluk ondervonden.“ Volgt eene predicatie over den plicht om vader en moeder te eeren, opdat het iemand welga, waaruit ik alleen het karakteristieke slot aanhalen. „Wie zijn vader op den eenen arm, zijne moeder op den anderen honderd jaar lang zou koesteren of ze in het bezit stellen van wat er aan zilver, goud en edelsteenen op aarde gevonden wordt, zou daarmee aan zijne ouders nog niet behoorlijk dank vergolden hebben; maar wie zijne ongeloovige ouders in het heerlijke Geloof invoert, onderwijst, inwijdt, bevestigt, hen, zoo zij in zedelijk gedrag te kort schieten, in de heerlijke Zedelijkheid, zoo zij van goed of geld niet scheiden kunnen, in de heerlijke deugd der Mildheid, zoo zij door waan verblind zijn, in de heerlijke deugd der Wijsheid invoert, onderwijst, inwijdt, bevestigt, zulk een zoon zou daarmee aan zijne ouders behoorlijk dank vergelden.“

Wat de drie andere Sanskrit redacties betreft, die van het Divyāvadāna leert ons niets nieuws. Dat spreekt van zelf, wanneer men weet dat zij niets anders is dan eene rhetorische paraphrase van Avadānaç. nr. 36. Legt men de beide teksten naast elkander, dan wordt die verhouding van beide evident. Men ziet, hoe de bewerker van Divy. nr. 38 den ouderen tekst op den voet volgt en er eene recensio elegantior et ornatior van bereidt, door hetgeen in de overlevering eenvoudig weg verteld was klaar te maken met een dikke saus van naar de regelen der kunst plichtmatig toebeide finesses van alankāra. Dit pronkstuk van professioneele dicht- en stekunst, of om het modewoord van de hedendaagsche Nederlandsche geestverwanten van onzen stilist te gebruiken, van 'smans "woordkunst", is in de uitgave van Cowell en Neil niet geheel tot zijn recht gekomen. Hoezeer de handschriftelijke overlevering van dit avadāna vrij slecht is en het daarom meermalen niet mogelijk was den juisten tekst te herstellen, toch hadden er meer fouten der overlevering verbeterd kunnen worden. Om die reden voeg ik een Aanhangsel aan dit opstel toe met eenige proeven van tekstverbetering.

Is deze stijlproeve gemengd uit poëtisch proza en metrische gedeelten, de relazen van Maitrakanyaka die in het Bhadrakalpāvadāna en bij Kṣemendra voorkomen zijn geheel in dichtmaat. De beide laatstgenoemde redacties zijn onafhankelijk zoowel van elkander als van Avadānaçataka. Toch verhalen zij de gebeurtenissen, zooals die boven zijn medegedeeld, met zoo weinig verschil, zelfs in bijzonderheden, dat wij gerustelijk mogen verklaren dat zij *hetzelfde* verhaal inhouden als boven is naverteld. Hunne zelfstandigheid blijkt 1°. hieruit, dat wat bij den een uitvoerig is behandeld bij den ander soms in weinig woorden wordt afgemaakt en omgekeerd, 2°. uit hun stijl en wijze van uitdrukking. Wat de dateering der werken betreft, Kṣemendra is betrekkelijk laat; hij leefde in de 11de eeuw, maar hij heeft ongetwijfeld geput uit werken en overleveringen, die ons verloren zijn gegaan. Hij moet iemand van groote belezenheid geweest zijn, en heeft zich op heel wat gebieden bewogen. Daarom is zijne getuigenis, ondanks zijn laten leeftijd, van gewicht. ¹⁰ Wanneer het Bhadrakalpāvadāna opgesteld is,

¹⁰ SARAT CANDRA DĀS, die in de Bibliotheca Indica eene uitgave van de Avadānakalpalatā begonnen is, heeft die niet voortgezet. Nadat tien afleveringen verschenen waren, schijnt zij gestaakt te zijn. Dat is wel ongelukkig. Voor de voortzetting van de uitgave van dit belangwekkend en, naar zijn vorm, schoone product van de klassieke Sanskrit litteratuur mocht wel eens gezorgd worden.

weten wij niet. Het zou mij om de volgende reden niet verwonderen, zoo die bundel nog jonger zou blijken te zijn. Ik vond nl. de volgende verzen, waarin de Bodhisattva verklaart ter wille van alle schepselen, nu en later, het rad te willen blijven torsen, in beide teksten volmaakt gelijkluidend:

adhunā ye sameśyanti narāḥ pātakakāriṇaḥ
teṣāṃ arthe mamevedaṇ cakraṃ tiṣṭhatu mastake ||
katham saḥante te tivrāṃ dīrghāṃ evaṃvidhāṃ vyathāṃ
ekasya ca vyathā me 'stu sarve tiṣṭhantu nirvyathāḥ ||
parārthe dhārayiṣyāmi cakraṃ bhuktṡvā nijaṃ phalaṃ
paravyathāṃ ca jānāti na janaḥ svavyathāṃ vinā ||

„Moge dan dit wiel op mijn hoofd blijven tot boete (ook) van degenen die van nu af, na eene hoofdzonde te hebben bedreven, hier zullen komen! Hoe zouden zij zulk eene lange en felle pijn doorstaan? Laat ik het alleen wezen die pijn lijdt en alle anderen vrij van smart zijn! Ter wille van anderen zal ik het wiel blijven dragen, (ook) nadat ik mijn eigen kwaad geboet heb. Niemand kent eens anders leed, die niet zelf geleden heeft.”¹¹ Het komt mij uiterst onwaarschijnlijk voor dat een dichter als Kṣemendra deze nobele taal en die niet deel kan uitgemaakt hebben van den overgeleverden vorm van het avadāna, van een ander zou hebben overgenomen. Een dergelijk gebruik van vreemd eigendom laat zich veel beter verklaren voor den samensteller van een zoo middelmatig werk als het Bhadrakalpāvadāna.

Het beeldhouwwerk op den Boro Boedoor vertoont op de eerste vier van de door OLDENBURG gedetermineerde bas-reliefs de schipbreuk en Maitrakanyaka's aankomst en onthaal achtereenvolgens bij de vier, bij de acht, bij de zestien en de twee-en-dertig nimfen, al zijn om praktische redenen er van de 16 maar elf en van de 32 niet meer dan dertien afgebeeld. Het laatste nummer bevat in drie tafereelen de ontkenning, die eindigt met het overspringen van het rad. Maar als ik goed zie, moet men ook het aan die vijf voorafgaande nummer CXXII, 214 bij de Maitrakanyakageschiedenis betrekken. Wij vinden daar in het rechtsche vak een manspersoon, met allerlei figuren om hem heen, die bezig is waren met de weegschaal af te wegen. Het is Maitrakanyaka in den winkel, zijn klanten bedienende. Maar ook de linksche scène moet er bij behooren.

¹¹ Vgl. wat Dido bij Virgilius zegt (Aeneis, 1, 630)

non ignara mali miseris succurrere disco.

Twee personen, rijzig van gestalte, een aanzienlijk man met zijn begeleider zijn in staande, vóór hen eene figuur in liggende houding afgebeeld. Hier mag men onderstellen dat Maitrakanyaka bedoeld is, op het punt te vertrekken, maar weerhouden door zijne moeder. Evenwel, de liggende figuur blijkt door den teekenaar bij Leemans als een manspersoon te zijn opgevat. Hadden wij eene fotografie van dit nummer, dan zou deze wel geen snorbaard dragen! Dat hier inderdaad eene voorstelling te zien is van de moeder, als zij haar zoon te voet valt, blijkt uit de haarvlecht, de *ekavenī*, die haar duidelijk genoeg als weduwe aanwijst. Beide tafereelen zijn gescheiden door de afbeelding van een hoog, groot gebouw. Kan daarmee soms een stadspoort bedoeld zijn, ter aanduiding dat het tafereel links buiten en dat rechts binnen de stad geplaatst wordt? Misschien ging aan de afbeelding van den winkel nog een relief vooraf, waarop de zoon was voorgesteld, als hij zijne moeder vraagt naar het vak van zijn vader. Maar CXXI, 212 is grootendeels verloren gegaan, en de onmiddellijk daaraan voorafgaande CXX, 210 en CXIX, 208 zijn bij Leemans leege vakken. Deze omstandigheid is mede ongunstig voor een eventueel onderzoek naar het werk, dat de kunstenaar hier kan hebben geïllustreerd. Dat dit het *Avadānaçataka* niet is, blijkt voldoende.

Daar wij al de hoofdmomenten van ons verhaal in beeld nauwkeurig terugvinden, is het vreemd dat de kwijschelding van de straffen gevolge van de zelfopofferende gedachte van den Bodhisattva ontbreekt. Misschien ontbrak dit pakkende slot in het verhaal, dat de beeldhouwer geïllustreerd heeft. In eene ons alleen uit de Chineesche vertaling bekende redactie van ons *avadāna* blijft Maitrakanyaka zijne straf tot het einde toe ondergaan. BEAL, die het hoogstbelangrijke werk, waarin deze voorkomt, het *Mahābhīniskramaṇasūtra* (Fo-pān-hhīn-tsi-kin bij BUNYU NANJIO, *Catalogue*, nr. 680)¹² vertaald heeft onder den titel: *The Romantic Legend of Sakya Buddha*, geeft aldus het einde van de geschiedenis weer (p. 345 in „the Story of the Merchant who Struck His Mother“):

„Then a certain Yaksha, who kept guard over that city, whose name was Viruka¹³, suddenly came to the spot, and removing the

¹² Zie hierover WASSILJEW, p. 123 van de Duitsche uitgave van zijn werk: *Der Buddhismus*.

¹³ Of Virūḍhaka (het hoofd der Kumbhāṇḍas, regent van het Zuiden) of Virūpākṣa (het hoofd der Nāgas en regent van het Westen) zal wel bedoeld zijn. In Buddhistische vertelselboeken worden de termen yakṣa, rākṣasa, nāga en derg. wel eens dooreen gebruikt; al dezen zijn gelijkelijk *amānuṣāh*.

fiery wheel from off the head of Govinda [zoo heette de man, dien M. aantrof], he placed it on the head of Mâitri. Then the wretched man cried out in his agony and said, 'Oh, what have I done to merit this torment?' ¹⁴ to which the Yaksha replied, 'You! wretched man, dare to strike (kick) your mother on the head as she lay on the ground; now, therefore, on your head you shall wear this fiery wheel, through 60.000 years your punishment shall last; be assured of this, through all these years you shall wear this wheel.'

„Now, Bhikshus! I was that wicked Mâitri, and for 60.000 years I wore that wheel for disobedience to my mother; so be ye assured that disobedience to your religious superiors will be punished in the same way!”

Behoudens dat aanmerkelijke verschil aan het slot valt deze redactie, voorzooverre het uit BEAL's onvolledige vertaling is na te gaan, met de andere Sanskrit teksten samen. Of het begin van de geschiedenis door BEAL is uitgelaten, dan wel in het Chineesch niet voorkomt, blijkt niet; het verhaal, zooals hij het geeft, begint eerst met het plan van den koopman (die bij hem steeds Mâitri heet) om overzeeschen handel te drijven. Het is tamelijk omstandig, en enkele van de namen der verblijven, waar de held zich na de schipbreuk ophoudt, zijn onder het Chineesch-Engelsche omkleedsel te herkennen. Het is wel jammer, dat wij den Sanskrit tekst niet bezitten; die zou waarschijnlijk ook ouder zijn dan het *Avadānaçataka*.

De overleveringen in de Pāli litteratuur wijken hier van de door ons behandelde in sommige opzichten nog al sterk af. Het is de moeite waard hierbij even stil te staan. Tot vijf maal toe komt de persoon van Mittavindaka — zoo heet Maitrakanyaka in de Pāli-teksten — in jātakas voor, en wel nr. 41, 82, 104, 369 en 439. Maar wij hebben hier te onderscheiden. Het door FAUSBÖLL uitgegeven Jātaka-boek bestaat uit verzen en proza. De verzen (met uitzondering natuurlijk van die in het proza geciteerd worden) zijn de oude, heilige tekst, het proza is de commentaar daarop, en een commentaar, die vele eeuwen later is opgesteld. Die afstand tusschen beide, die zich duidelijk in het verschil van taal uitspreekt, komt somwijlen hierin uit, dat de prozavertelling van den commentaar ¹⁵ met het

¹⁴ In het Chineesch volgen hier gāthās, die BEAL oversloeg, zooals hij te kennen geeft.

¹⁵ Over dit punt wordt wel wat heengegleden in het overigens goed geschreven hoofdstuk over de Jātakas in RHYS DAVIDS' *Buddhist India* (Chapter XI). Om er enkele te noemen, in de jātakas nr. 11, 29, 47, 57, 72, 164, 466, 475 heeft het prozaverhaal met de verzen, die het heet te commenteeren, eigenlijk niet veel uit te staan.

gecommenteerte jātaka-vers of verzen niet te best klopt. Ik ga hier op dit punt niet nader in, en heb het alleen opgemerkt om te motiveeren, waarom ik de twee verschillende klassen van getuigenissen uit elkander houd.

Van de gāthās dan, d. i. het metrische gedeelte, hebben op den man met het rad betrekking: 1°. de ééne gāthā van nr. 82 (= dl. I, 209 van de Engelsche vertaling), 2°. de ééne gāthā van nr. 104 (ibid. I, 246), 3°. de vijf gāthās van nr. 369 (Eng. vert. III, 136) 4°. de tien gāthās van nr. 439 (Eng. vertaling IV, 3). Onder die zeventien zijn enkele doubletten. De gāthā van nr. 82 komt ook voor onder de vijf van nr. 369, die van nr. 104 staat ook onder nr. 369 én nr. 439; en van de vijf van nr. 369 zijn er slechts twee die alleen daar te vinden zijn. Rekent men de herhalingen niet mede, dan heeft men 13 stanza's in het Jātaka-boek, die met ons verhaal hebben uit te staan. Daar de enkele gāthās van de nummers 82 en 104 in 369 en 439 herhaald worden, kunnen wij die ter zijde laten.

Nrs. 369 en 439 bestaan elk uit wisselzangen van twee personen. In eerstgenoemd jātaka is de verdeeling over de twee als volgt: A zegt ééne gāthā, dan B ééne, dan A ééne, dan B twee. In 439 is het schema: A 2, B 6, A 1, B 1. Dr. Rouse heeft ter aangehaalde plaatse van de laatstgenoemde tien de volgende, hier en daar wel wat vrije, maar fraaie en vloeiende vertaling gegeven, die ik hier, als beste en kortste middel tot kennismaking met den inhoud, afschrijf:

- (A) Four gates this iron city hath, where I am trapt and caught:
A rampart girds me round about: what evil have I wrought?
Now fast are closed the city gates: this wheel destroyeth me:
Why like a caged bird am I caught? why, Goblin, should it be?
- (B) An hundred thousand thou, good Sir, didst own, and twenty eke:
Yet to a friend thou wouldst not lend thine ear, when he would speak.¹⁶
Swift didst thou flee across the sea, a perilous thing, I ween;
The four, the eight, didst visit straight, and with the eight, sixteen,
And with sixteen the thirty-two; and lust didst ever feel:
See now, the meed of utter greed upon thy head, this wheel.
Who tread the highway of desire, that spacious thoroughfare,
That highway great, insatiate — 't is theirs this wheel to bear.
Who will not sacrifice their wealth, nor to the Path repair,
Who do not know this should be so, — 't is theirs this wheel to bear.

¹⁶ Letterlijk staat er: gij hebt het woord van uwe verwanten niet opgevolgd (ñātināṃ vacanāṃ nākarī).

Ponder the issue of thy deeds, and see
 How great thy wealth, and do not crave to be
 Master of ill-got gains; what friends advise
 Do, — and the wheel shall never come nigh thee.

- (A) How long, O Goblin, shall this wheel upon my head remain?
 How many thousand years? reveal, nor let me ask in vain.
- (B) The wheel shall roll, and on shall roll, no saviour shall appear,¹⁷
 Fixt on thy head till thou be dead — O Mittavinda, hear.

Het is vooreerst duidelijk dat wij hier te doen hebben met eene samenspraak tusschen iemand, die Mittavinda heet, en een demon. Wat ROUSE door „Goblin” weergeeft, luidt in het origineel yakkha. Dan is evident dat wij te doen hebben met den man met het wiel, die in de IJzeren Stad gevangen zijn straf ondergaat. De oorzaak van zijn lijden is blijkbaar wat anders dan in het boven door ons uitvoerig medegedeelde verhaal. Maitrakanyaka boet eene daad van oneerbiedigheid tegenover zijne moeder, Mittavinda draagt het wiel als straf voor zijne onverzadelijke hebzucht. De drie stanzas in echt Buddhistischen preektoon (6—8), die dit uitdrukkelijk uitspreken, en die eigenlijk niet gericht zijn tot den gefolterden man, maar tot den lezer, die gesticht moet worden, hadden best kunnen ontbreken, zooals zij wel oorspronkelijk zullen ontbroken hebben. Ik heb zelfs een sterk vermoeden dat met de vier, de acht, de zestien en de twee-en-dertig geldswaarde, en niet hemelnimfen bedoeld worden; ROUSE's vertaling is misschien een weinig onder den invloed van het prozaverhaal, zie beneden; en de meest natuurlijke opvatting van de betreffende gāthā is deze, dat M. met 4 niet tevreden, daarmede 8 verkreeg enzovoorts. Doch hoe dat zij, dat wij hier eene andere motiveering voor de straf hebben, staat vast. Ook dat de uitweiding in 6—8 het allegorisch-ethische karakter van het verhaaltje wil doen uitkomen. Opmerking verdient ook dat Mittavinda op zijne vraag, hoelang hij het rad zal moeten dragen, (vs. 9) geen behoorlijk antwoord krijgt.

Ter verklaring van deze gāthās vertelt de commentaar een verhaal, dat, als gewoonlijk, allerlei bevat dat uit de verzen alleen niet geweten kan worden. Zoo dat Mittavindaka zijn vader vroeg verloren had en aan zijne moeder van jongs af ongehoorzaam was, ook dat hij ze op de onbeschaamdste wijze bedroog. Dat hij geldgierig

¹⁷ Eene zeer vrije vertaling van een versregel, waarvan het begin duister is, en ook door den commentator niet begrepen. Er zal wel iets dergelijks staan, als in de Engelsche vertaling gezet is, maar de woorden „no saviour shall appear” zijn er door Dr. ROUSE bijgedicht.

was, wordt in bijzonderheden aangetoond; eerst voor 1000 geldstukken wil hij naar het klooster gaan om de preek te hooren, en op stuk van zaken slaapt hij, in plaats van naar het stichtelijk woord te luisteren! Hoewel hij schatrijk is, wil hij toch handel drijven over zee, om al meer te hebben, en als zijne moeder hem smeekt om niet te gaan, slaat hij haar en werpt haar ter aarde.¹⁸ Niet een schipbreuk doet hem bij de nimfen belanden, maar hetgeen volgt. Op den zevenden dag, nadat het schip zee gekozen heeft, blijft het plotseling stil liggen. Nu wordt hetzelfde gedaan, als in een soortgelijk geval gebeurde op het schip, waarop de profeet Jona voer; het lot wordt geworpen om uit te maken wie van de opvarenden de schuld is dat men niet vooruit kan. Het lot wijst M. aan, die wordt in zee geworpen, redt zich op voorbij drijvend hout en komt zoo aan wal, van waar hij naar het paleis van de eerste vier komt, enzovoorts. Tot hier toe is er niets in dit aanvullende proza-verhaal dat in strijd mag heeten met de gāthās. Ook niet, waar aan het slot uitdrukkelijk gezegd wordt, dat hij zijne straf lijdt in de Hel. Maar wel is dit zonderling, dat de commentaar het gesprek laat voeren niet met een demon, maar met den Bodhisattva zelf, bij gelegenheid dat die met een groot gevolg in dien uithoek van de hel de ronde doet (*mahantena parivārena ussada cārikāṃ caramāno*). Hier legt de commentator zijn metrischen tekst averechts uit, dat is onmiskenbaar.

Opmerking verdient ook dit. De gestrafte man is niet de Bodhisattva in eene vroegere existentie, zooals in de overlevering der Noordelijken, maar een geheel ander individu. In alle vier de nummers identifiëert de commentaar hem met een ongenoemden monnik in des Buddhas dagen, en wel een monnik behept niet met geldzucht, zooals men misschien denken zou, maar.... ougezeggenheid (*dubbacabhikkhu aho si*). Eindelijk, de geschiedenis van Mittavindaka wordt overal geplaatst in de dagen van den voorlaatsten Buddha, Kācyapa (*Kassapasammāsambuddhakālikāṃ*).

Het verhaal, zooals het uit den versvorm te reconstrueeren is, vertoont hier geen tegenstrijdigheid. Die komt er eerst in, wanneer de 4, de 8 enz. als hemelnimfen worden opgevat, wat de commentaar doet. Want elke aanleiding of verklaring van de hemelvreugde, tot vier malen toe bij de jonkvrouwen gesmaakt, ontbreekt hier ten eenenmale. Dat Maitrakanyaka, die tot viermaal toe al de

¹⁸ IV, 2, 19 van het origineel: *Mātarā hatthe gahito hattham vissajjāpetvā mātaram paharitvā pātetvā etc.*

gemaakte winst voor liefdadig doel aan zijne moeder afstond, zoo beloond wordt, verstaan wij; maar de gemeene en in-slechte Mittavindaka heeft hoegenaamd niets verricht, wat belooning verdiende. Toch moet de ontmoeting met de nimfen in de overlevering van de Pāli boeken van ouds te huis behooren. Van de gāthās in nr. 369 wijzen vs. 2 en 3 er op. In 1 vraagt de man met het wiel: „Wat heb ik tegen de goden misdreven, wat voor kwaad gedaan, dat het vlijmend wiel op mijn hoofd rouddraait?” — Met 2 volgt de wedervraag, die nagenoeg gelijk is aan het boven (bldz. 187) uit Avadānaçataka geciteerde vers 1. De namen der nimfenverblijven Ramaṇaka en Sadāmatta zijn dezelfde, in plaats van Nandana heet het derde verblijf hier Dūbhaka, en het vierde brahmattaraṇ ca pāsādaṁ zal wel eene foutieve lezing zijn voor brahmottaraṇ enz.¹⁹. — Gāthā 3 luidt in vertaling: „Ik meende, hier zouden nog meer genietingen te vinden zijn. Zie, door die meening ben ik in mijn ongeluk gekomen.” Gāthā 4 en 5 vallen dan weer samen met 4—6 van nr. 439.

Ten slotte nog een kort woord over het prozaverhaal in nr. 41. Dit staat niet in verband met het daarbij behoorende vers-jātaka, en maakt slechts een deel uit van het geheele verhaal (Losakajātaka). Allerlei trekken uit het verhaal van Mittavindaka zijn daar met trekken uit andere vertelsels dooreengemengd. Dit verhaal, het meest onoorspronkelijke van al de ons bekende redacties, kunnen wij veilig ter zijde laten.

Ter bepaling van den oudsten bereikbaren vorm van de sage is het — het zal uit het bovenstaande voldoende gebleken zijn — noodig de oude gāthās van de Pāli teksten te leggen naast een soortgelijk gegeven in de litteratuur der Noordelijken. Welnu, dat is niet moeielijk. De oudste Sanskrit tekst, die ons verhaal bevat, die van het Avadānaçataka, dien wij boven (bldz. 182—188) naverteld hebben, bestaat ook uit proza en gāthās. Deze laatsten vormen ook hier een dialoog tusschen den man met het rad en een ander. Ook hier moeten de verzen ouder zijn dan het prozaverhaal, dat ze in zich opneemt; alleen is dat prozaverhaal beslist eenige eeuwen ouder dan de Jātaka-commentaar. Vergelijken wij nu de uitvoerigste en meest homogene redactie in het Jātaka-boek, die van nr. 439 met de zeven gāthās in Avadānaçataka, dan zien wij het volgende:

1. In den Pāli dialoog zien wij Mittavinda gestraft om zijne

¹⁹ De gāthā van nr. 82 heeft een geheel andere lezing in de tweede vershelft.

onverzadelijke hebzucht, in dien van A v a d. om oneerbiedigheid tegenover zijne moeder.

2. Hier hebben wij een opzettelijk Buddhistischen tint, dáár ontbreekt alles wat men specifiek Buddhistisch kan noemen.

3. Hier vraagt de man naar den duur van zijne straf, en krijgt daarop een ontwijkend antwoord; dáár vraagt hij insgelijks en verneemt den duur precies.

4. Hier blijkt alleen van straf; dáár is er duidelijk sprake van straf, die volgt na het verbruikte genot van vroegere belooning.

Laten wij voorloopig aannemen, dat het niet uit te maken is, welke van die twee voorstellingen de oudste is. Maar dat de overlevering der Noordelijken hare voorstelling der legende zuiverder bewaard heeft dan die van het Pāli Jātaka de hare, zal wel duidelijk zijn. Denzelfden indruk krijgen wij bij eene vergelijking van de proza-verhalen aan beide kanten, die natuurlijk óók oude traditie (alleen zooveel later vastgelegd) vertegenwoordigen. In de Sanskrit teksten is de figuur van den hoofdpersoon konsekvent volgehouden. In de Pāli boeken vindt men nu en dan tegenstrijdigheid, eene tegenstrijdigheid die in nr. 369 zelfs in de gāthās zich vertoont. Het schijnt dat daar de figuur van den booswicht en geldwolf, die ten slotte om zijne onverzadelijke hebzucht het wiel op het hoofd krijgt, niet zuiver volgehouden is, maar trekken heeft overgenomen van de andere voorstelling, waarin alleen het verblijf bij de nimfen en de daar gesmaakte zaligheid behoorlijk passen.

Nu is het merkwaardig dat beide variëteiten van de legende van den Man met het Wiel ook buiten de Buddhistische wereld in de Sanskrit litteratuur worden aangetroffen. Als straf voor geldgierigheid vinden wij ons verhaal in het vijfde boek van Pancatantra, als straf voor ongehoorzaamheid aan ouders in den Kathāsaritsāgara.

Het Pancatantraverhaal is welbekend. Vier arme brahmanenzonen gaan op weg om fortuin te zoeken. Een beroemd toovenaar, dien zij aantreffen, Bhairavānanda ²⁰, maakt vier tooverlampen voor hen, en zegt dat zij daarmede naar den Himalaya hebben te gaan; daar gekomen moeten zij, wanneer zoo eene lamp valt, maar graven gaan, want op die plaats ligt een schat. „Neemt die, zeide hij, en keert dan terug.“ De eerste lamp, die valt, stelt hen in het bezit van een schat aan koper. Een van de vier is er tevreden mede, de drie anderen gaan verder. Nummer twee blijft achter, als het vallen van

²⁰ Bhairavānanda is ook de naam van den grooten toovenaar in het tooneelstuk Karpūramañjarī. Hij is natuurlijk een Ćaiva.

een tweede lamp een schat aan zilver ontsluit. De twee overigen, die daarmede niet tevreden zijn, vinden verder op den schat van goud. Het goud bevredigt den een, de ander verlangt naar meer, „verder op zal ik zeker juweelen vinden, en van deze is een enkele al genoeg om van armoe te bevrijden.” Zoo sprekend, trekt hij nog verder en vindt in plaats van edelsteen den man met het vlammen rad en onmiddellijk daarop zijne straf. In VAN DER WAALS' vertaling vindt men deze geschiedenis, dl. III, bldz. 70 vgg.

In den Kathāsaritsagara komt de Man met het Wiel voor in tar. 56, vs. 140—168. De gang van zaken is in dit korte verhaal geheel anders. In de Witte Stad (Dhavalākhye . . . pure) woont een koopman, Wiel (Cakra) geheeten. Deze gaat, tegen het verbod van zijne ouders, handel drijven over zee in Goudland. Na vijf jaar lang daar rijkdommen te hebben verzameld gaat hij naar zijn land terug, maar lijdt schipbreuk. Van alles beroofd wordt hij levend door de golven op het strand geworpen, waar een man met een net hem vangt en naar een zaal brengt, alwaar een man op den rechterstoel gezeten ²¹, zijn vonnis wijst. Nu wordt Wiel naar een ijzeren kerker gebracht. Daar ziet hij een man met een gloeiend ijzeren wiel, dat in onophoudelijke beweging is, op het hoofd. Hij vraagt hem naar zijn naam en wat hij gedaan heeft, waarom hij zoo gefolterd wordt. „Zwaard (Khaḍga) is mijn naam, ik ben gestraft wegens ongehoorzaamheid aan mijne ouders. Hun vloek treedt in vervulling. Eene maand lang zou ik dit rad te dragen hebben, zoo verwenschten zij mij.” „Ook ik, herneemt Wiel, heb tegen het verbod van mijne ouders gehandeld; zij vervloekten mij dat ik alles verliezen zou wat ik met overzeeschen handel verdiend had. Ook dit is in vervulling getreden”, en hij biedt grootmoedig aan het wiel van hem over te nemen: „geef mij het wiel op het hoofd, o Zwaard, uw vloek zij geëindigd!” Nauwelijks had hij zoo gesproken, of een stem uit den hemel weerklonk: „Zwaard, gij zijt verlost. Draag uw wiel over op het hoofd van Wiel.” Zoo geschiedde, en onzichtbare handen tilden Zwaard op en brachten hem naar het ouderlijke huis. Wiel intusschen, toen hij het wiel gekregen had, riep uit: „o, mogen ook alle andere zondaars op de aarde van hunne zonden verlost worden! laat dit rad op mijn hoofd ronddraaien tot aan de verdelging der Zonde!” Op deze taal volgt nu een bloemenregen uit den hoogte. De devās zijn verrukt over zulk een heilig voornemen. Het ijzeren wiel verheft zicht en gaat de lucht in, en een Vidyādhara komt hem van wege

²¹ Blijkbaar Yama zelf.

Indra zelven een aantal edelsteen en brengen. In TAWNEY's uitmunten de vertaling ²² staat dit verhaal I, 554—556.

Volledigheidshalve vermeld ik dat elk van de beide behandelde vertellingen, die in Pañcatantra en die van Somadeva, kunnen behooren tot latere toevoegsels bij de oorspronkelijke verzameling, waarin zij zijn opgenomen. Van het Pañcatantra-verhaal van de vier schatgravers is dit vrij wel zeker; zie de tabellen in het opstel van Dr. J. HERTEL in *Zeitschr. d. Deutsch. Morg. Ges.*, LVIII, 65, en het is mogelijk dat het vertelsel van Cakra (Wiel) niet stond in Guṇādhya's Bṛhatkathā, want ik heb het in Kṣemendra's uittreksel uit laatstgenoemd werk, de Bṛhatkathāmañjarī, niet aangetroffen. Voor de beoordeeling van den inhoud is die betrekkelijke laetheid van opneming in eene reeds bestaande collectie somtijds van weinig verschil. De vertelsels kunnen toevoegsels wezen en toch op zich zelf oude overlevering bevatten. In ons geval is dit zelfs zeer waarschijnlijk.

Zonder en wij van de verschillende vertellingen, waarin de man met het wiel voorkomt, alles af wat de zucht om „la morale de la fable“ te doen zien er bij gevoegd zal hebben, dus de diverse en uiteenloopende trekken van zedekundigen aard of sectarische strekking, dan houden wij over een kern van het verhaal, die overal en onveranderlijk terugkeert: den man met het vlammend wiel op het hoofd. Dit is zonder twijfel het meest wezenlijke en oorspronkelijke bestanddeel. Hoe zonderling en absurder een legendarische voorstelling is, des te grooter kans is er dat men met een mythe te doen heeft. Zoo ook hier. Het vlammend rad dat zich steeds beweegt, wijst op een zonnelymbol. De enkele radvorm zou op zich zelf reeds zoodanige opvatting toelaten (zie OLDENBERG, *Religion des Veda*, 88; MACDONNELL, *Vedic Mythology*, 155), hoeveel te meer klemt de interpretatie van het rad als de zonnelyb, wanneer het vlammen schiet en onophoudelijk zich voortbeweegt. Dat de ethische tint van het verhaal niet fundamenteel is, maar dat wij in den grond der zaak met eene natuurmythe te doen hebben, volgt hieruit, dat er steeds iemand wezen moet, die het Vlamme Wiel draagt. De een lost den ander af. Buddhistische vervorming heeft den Bodhisattva als drager van het wiel natuurlijk in zijn rol van Verlosser ook hier laten uitkomen; hij verlost, zooals dat meer door hem gedaan wordt, tegelijk met de schepselen, zichzelf.

²² The Kathā Sarit Sāgara or Ocean of the Streams of Story transl. from the original Sanskrit by C. A. Tawney, M. A. Calcutta, 1880 (vol. I), 1884 (vol. II). Zij maakt deel uit van de *Bibliotheca Indica*.

De voorstelling van de Noordelijke Buddhisten, zooals het Avadānaçataka ze ons bewaard heeft, houd ik voor het dichtst staande bij den oorspronkelijksten vorm van de mythe.²³ De drager van het wiel is niet de eerste de beste. Wat is hij anders dan een cakravartin? Hij maakt dat het rad rondwentelt: cakram vartayati. Met andere woorden: wij hebben hier alweder een staaltje van mythologische voorstelling, die niets is dan eene grove, materieele opvatting van een term die eigenlijk alleen symbolisch bedoeld is. De cakravartin, het hoogste ideaal van Koning en Wijze beide (zie KERN, *Gesch. van het Buddhisme*, I, 268. 177. 22) is in dezen lageren vorm van uitbeelding even onmiskienbaar, als in den discus zwaaienden Viṣṇu, in den Grooten Meester en Alwetenden Buddha, in de fabelachtige tooverkoningen van het grijs verleden, een Mandhātṛ, Hariçandra, Supriya, Nābhāga, Bharata enz.

De cakravartin-figuur heeft, zooals men weet, zijne plaats in den kring van denkbelden en begrippen eigen aan het Buddhisme, maar zij is niet door het Buddhisme geschapen. Ook in de gedaante, waarin wij haar hier vinden, de Man met het Rad, zal zij wel buiten het Buddhisme om bestaan hebben, voordat zij dienstbaar werd gemaakt aan Buddhistische stichtelijke leering. Ook in dezen gedachtengang moet men aan den vorm, waarin het verhaal bij de Noordelijke Buddhisten is overgeleverd, de prioriteit toekennen boven dien van de Zuidelijken. In het Jātakaboek toch heeft de Man met het Rad het verband met den cakravartin, waaruit hij is voortgekomen, geheel verloren; hij is een simpele booswicht geworden, die banale slechtigheden doet en daarvoor welverdiende straf krijgt met eene preek van den Bodhisattva op den koop toe.

Deze conclusie stemt overeen met den indruk dien de vergelijking van den versdialoog in het Avadānaçataka met de gāthās in het Pāli Jātaka te weeg brengt. Naar vorm en naar inhoud beide moet de overlevering der Noordelijken, dezelfde die op het beeldhouwwerk van den Boro Boedoer haar aanschouwelijke voorstelling gekregen heeft, voor de meest oorspronkelijke gelden.

Gaan wij nu nog eenige bijzonderheden na in dat oorspronkelijke verhaal. Wij zullen er eene bevestiging in vinden van ons resultaat: 1°. Maitrakanyaka verdient als koopman eerst 4, dan 8, dan

²³ Het boven vermelde verhaal van de heeren Zwaard en Wiel zal wel niet buiten den invloed van de Buddhistische atmosfeer gebleven zijn. Daarentegen valt er in het Pañcatantra-verhaal hoegenaamd niets Buddhistisch te ontdekken. Zooals het daar staat, is het Çivaïetisch gekleurd.

16, dan 32 kārṣāpaṇas, die hij achtereenvolgens aan zijn moeder geeft om aan ṣramaṇas, brahmanen, behoeftigen weg te schenken. Als belooning hiervoor smaakt hij later, na zijne schipbreuk, hemelvreugde bij juist evenzoovele nimfen, als hij geldstukken heeft weggeschonken. Die 4, 8, 16, 32 jonkvrouwen zijn niets anders dan de verpersoonlijkte hemelstreken, de diṣas en vidiṣas, die als woorden een grammaticaal vrouwelijk geslacht hebben en daarom in de Indische rhetorica regelmatig als vrouwen worden voorgesteld. ²⁴

2°. De naam Mitra of (Maitra) ²⁵ van des Bodhisattva's vader wekt op zich zelf reeds het vermoeden, geeft althans eene aanwijzing in die richting, dat de zoon een zonneheros zal zijn, een „Maitreya“, een kind van den daghemel, en dan moet men verwachten dat zijne moeder „Aarde“ zal heeten. Nu wordt de moedersnaam niet vermeld in het Avadānaṣaṭaka, evenmin in de Chineesche bron, die BEAL toegankelijk heeft gemaakt, maar hij staat in de Avadāna-kalpalatā. Toen ik de betreffende plaats in het Cambridge hds. er op naas, vond ik mijne verwachting inderdaad bevestigd. De moeder van Maitrakanyaka heette „Aarde“. Vārāṇasyāṃ grhapatir Maitro nāma purābhavat/patnī Vasundharā nāma tasyābhūd ativallabhā ²⁶. Mocht men hiertegen aanvoeren dat Kṣemendra's getuigenis zoo laat is, immers uit de elfde eeuw, en dus weinig waarde kan hebben om het stilzwijgen der andere en oudere bronnen aan te vullen, bij nader inzien zou men bemerken dat die tegenwerping niet veel afdoet. Kṣemendra heeft dien naam er niet zelf bij gefantaseerd, maar eene oude overlevering gevolgd die wij niet meer bezitten. Evenmin als hij den vorm Milindra, den Milinda der Pāliteksten, den Grieksch-Baktrischen koning Menander, een vorm, die alleen bij hem is aangetroffen, zelf verzonnen heeft. ²⁷ In dergelijke heilige overleveringen houdt ook eene jongere bewerking de essentieele trekken niet alleen, maar ook de namen angstvallig vast. — Dat de kinderen van Hemel en Aarde als ééndags schepselen kunnen worden voorgesteld, als wezens die zoo geboren zoo sterven, is niet moeielijk te begrijpen. De hemellichten, uit beider vereeniging te voorschijn gekomen, gaan in minder tijd dan een etmaal, voor een goed deel veel spoediger, al weder onder de kim.

²⁴ Vgl. LANMAN's aant. 4, p. 272 zijner vertaling van Karpūramañjarī (*Harvard Oriental Series*, IV).

²⁵ Zoo in Avadānakalpalatā, zie volgende noot.

²⁶ Cambr. Sanskrit MSS. Add. 1306, f. 344a.

²⁷ Vgl. KERN, *Manual of Indian Buddhism*, p. 9 noot 5.

3°. De schop, dien Maitrakanyaka zijne moeder geeft, als hij zijn tocht over de groote zee gaat beginnen, heeft mythologische beteekenis. Hetzelfde woord *pāda* beteekent „voet” en „straal”, en het ontbreekt in de Indische mythologie niet aan soortgelijke gevallen, waar eene gewilde woordspeling het substraat is van mythe of legende. De Zonneheros bestraalt de Aarde, zijne moeder, met zijne *pāda*’s, die hij op haar neer doet dalen, wanneer hij op marsch gaat.²⁸

4°. De drang, die Maitrakanyaka telkens en telkens van de nimfen en het heerlijke leven in hare paleizen voortdrijft, is een onbedwingbaar verlangen om in zuidelijke richting te trekken. Steeds trachten de jonkvrouwen hem bij zich te houden, maar eene onweerstaanbare begeerte²⁹ jaagt hem voort naar het Zuiden: *dakṣiṇāgamanāc cainam vārayanti. sa yato dakṣiṇāyāḥ paddhater nivāryate tataḥ suṣṭhutam utkaṇṭhito gantum.*³⁰ De zonnegod in zijn jaarloop moet, of hij wil of niet, van zijn hoogsten stand in zuidelijke richting wegtrekken. Zijn laagste stand, het winterzonneshstitium, de tijd van zijne onmacht en waarin hij het langst onder den horizon vertoeft, is het rechtstreeksche gevolg van zijn trekken in zuidelijke richting, zijn *dakṣiṇāyana*. Ook Rāma’s vermaarde tocht, waarbij hem Sītā geroofd werd en hij zooveel leed en ontberingen had te doorstaan, het Rāmāyana is een echt *dakṣiṇāyana*. In het Indische ritueel en in allerlei daarmee samenhangend bijgeloof wordt het *dakṣiṇāyana* van de zon als een ongunstige, het *uttarāyana* (de tijd van het lengen der dagen, als de zon Noordwaarts tijgt) als een gunstige factor aangemerkt.

5°. In Beal’s Chineesche bron heet de man met het wiel, dien onze held aflost, Govinda. Gelijk men weet, is Govinda een naam van Kṛṣṇa-Viṣṇu. De eene zonneheros lost den anderen af altijd maar door.

Op zich zelf en ieder afzonderlijk beschouwd zijn die aanwijzingen niet sterk, dat geef ik grif toe. Bij 2°. zou men b.v. kunnen in het midden brengen, dat een naam als Vasundharā (Aarde) als heusche vrouwen naam niets ongewoons is, en dat in het tooneelstuk *Mālavikāgnimitra* b.v. de koningin den synoniemen naam *Dhārīṇī*

²⁸ Eene parallel vindt men in mijn opstel over Nahuṣa, *Actes du VIme Congrès des Orientalistes* (1884) II, 24.

²⁹ Bij de Noordelijken wordt dat verlangen (*utkaṇṭhā* of *icchā*) met het Karma geïdentificeerd. In het Pāli Jātaka is het de uiting van *Mittavindaka*’s hebzucht.

³⁰ *Avadānaç.* I, bldz. 202.

draagt. Maar in de opeenhooping van zulke trekken, die alle in ééne richting wijzen, ligt wel degelijk bewijskracht. Hunne onderlinge incongruentie levert geen tegenbewijs. Een groot deel, zoo niet het meeste, van de zonderlingheden en onzinnigheden, waarvan mythologische verhalen overvloeien, komt hiervandaan dat onderling verschillende vergelijkingen, beelden, symbolen, raadselmystiek, die elk op zich zelf als product van de fantasie allicht herkenbaar zijn en verklaring toelaten, aaneengeschakeld zijn en in ruimte en tijd geprojecteerd. Eerst hun onderling verband schept de absurditeit.

Volledigheidshalve behoort hier nog melding gemaakt te worden van den tegenhanger van den Man met het Wiel in de Grieksche mythologie, en wel hierom omdat bij mijn weten door hen die over de Indische sage geschreven hebben van Ixion niet gerept wordt en ik bij ROSCHER geen enkele aanwijzing heb gevonden, waaruit men zou kunnen zien dat door iemand bij de verklaring van de Ixion-figuur rekening is gehouden met hare Indische parallel. Omtrent Ixion, den door Zeus om zijne ondankbaarheid gestraften man, die met slangen aan de spaken van een wiel is vastgeketend, dat in gestadige beweging verkeert, is de algemeene overtuiging van de beoefenaars van Grieksche mythologie deze, dat zijn wentelend wiel het zonnerad voorstelt. Inderdaad, in de oudere phase van het verhaal boet hij zijne straf in de lucht, waar hij, zooals het bij Pindarus heet (Pyth. 2, 40—42) „op het gevleugeld wiel [gebonden] steeds rondwentelt,” eene eeuwigdurende straf (Diodorus IV, 69). Dat hij zijne straf in de onderwereld ondergaat, eene uit betrekkelijk jonge bronnen bekende en later heerschend geworden voorstelling, schijnt een gewijzigde vorm van het oorspronkelijke verhaal te wezen.

De vraag mag rijzen, of de Ixion-mythe en die van den Indischen Man met het Wiel gemeenschappelijken oorsprong hebben, die in dit geval tot in overoude tijden is terug te plaatsen; alsdan zou op Indischen bodem de invloed van het zuiver Indische çakra-vartin-begrip ze in eene bepaalde richting vervormd hebben. Zulk eene vraag kan gemakkelijker gesteld dan beantwoord worden. Wij hebben geene feitelijke gegevens voor de oplossing, en evenmin een waarschijnlijkheidsgrond a priori. Het is zeer goed mogelijk dat de voorstelling van de eeuwigrollende zonneschijf en die van den steeds ronddraaienden hemelbol bij Hellenen en Hindoes, onafhankelijk van elkander, aan verwante mythologische verhalen het aanzijn heeft gegeven.

AANHANGSEL.

CRITISCHE AANTEKENINGEN OP DIVYĀVADĀNA XXXVIII

(ed. Cowell and Neil, p. 586 vgg)

- Bldz. 586 1^e strophe is anabhre, de lezing der hdss., ten onrechte door de uitgevers in arātre veranderd. De overlevering is ongeschonden tot ons gekomen; er is sprake van maneschijn „aan wolkeloozen hemel.”
- ibid. 2^e strophe pāda 1: lees tṛshṇānalaiḥ, er is sprake van vuur en vlammen, niet van wind; de tṛshṇā is zelf het verterende vuur, niet de wind die het vuur aanwakkert.
- ibid. 3^e strophe pāda 2 is lokakleṣa° verknoeid. Lees lobhakleṣa°; de menschen, zoo staat er, zag hij in de macht van dien duivelschen kleṣa, dien men ‘hebzucht’ noemt.
- 587, r. 3, de eerste pāda van eene vrij bombastische sragdharā, is onverstaanbaar doordat vyāsajya cetā, een onmogelijke vorm, en labdhā de constructie bederven. Lees: vyāsajya ceto en labdhvā. Het verbum gāhante heeft een algemeen subject. Er staat: „Dien rijkdom, op welken hun hart zettend (vyāsajya cetah) wanneer zij hem verkregen hebben (de menschen) hellewaarts gaan, dien..... gaf hij prijs.”
- 587, 9 Lees: tasyāputradhanatvāt.
- 588, 5 MSS saṃkleṣa°, uitgevers: saṃkleṣaṃ, lees: saṃkleṣā.
- 13 Lees: viḍambyase.
- 27, in de passage waar de heerlijke verschijning van den pasgeboren Maitrakanyaka in overladen en bombastische verzen geprezen wordt, zal wel in plaats van cāruṣikharād dhemaṃ yathā bhūcyutam gelezen moeten worden Meruṣikharād enz.
- 589, 4 zal er wel moeten aaneengeschreven worden tanayamuditacetā; de maat verbiedt tanayam mudita° te lezen, wat naar den zin het best zou passen.

6 vṛddhikaraiḥ te lezen, niet vṛddhakaraiḥ, wat hier zinledig is.

590, 17 De eerste regel van den anuṣṭubh heeft eene lettergreep te veel. Eene kleine verandering op twee plaatsen verbetert die fout en den stijl. Men leze:

gāndhikāpaṇikāḥ cṛeṣṭhin pitā te 'smin pure purā.

591, 25—28. In den derden pāda van dezen cārdūlavikṛīḍita hebben de uitgevers juist vermoed dat te tīrtvā moet gelezen worden voor het overleverde ye nītvā. Maar ook in pāda 1 zijn een paar verbeteringen aan te brengen, waardoor eerst de zin van het geheel vertaalbaar wordt. Ik lees de strophe als volgt:

ye mrtyum gaṇayanti naiva vipadī grāmaṃ bhajante na ye
gehe bandhuṣu sūnuṣu vyapagatasnehātmanodyogināḥ |
te tīrtvā jaladhīn agādhasalilān āvartabhimān budhāḥ
prāpyārthān gajadantabhaṅgasitayācinvanta kīrtiyā jagat ||

„Wijs zijn die, den dood niet tellend, in tegenspoed niet in hun dorp blijven hangen, maar zonder zich te laten weerhouden door gehechtheid aan huis, zonen of verwanten, met ondernemenden geest zich zelf inspannend, de zeeën bevaren diep van water en te duchten om hunne kolken. Dezulken hebben zich schatten vergaard en met hunne glorie, blank als een sieraad van elpenbeen, de wereld vervuld.”

592, 12. Voor evaṃ moet natuurlijk ekaṃ gelezen worden. Tegenover yāvad ekaṃ staat dvitīyam in regel 14.

593, 8—11 zegt Maitrakanyaka tot zijne moeder dat hij in dit ééne opzicht haar ongehoorzaam wil wezen, omdat hij door op zee te gaan wel levensgevaar loopt, maar, slaagt hij, der armen leed kan stelpen. De twee eerste pādas van dit indravajrā-vers zijn aldus te verbeteren:

tasmād vilāṅghyāmba vacas tad ekaṃ
yāsyāmi te tvam prajāhīhi ṣokam.

15 vg. zijn aldus te lezen:

asyāṃ eva purā Purāṇḍarapurīvispārḍhipuryāṃ vaṇik

Mitro nāma babhūva yas suranaraprakhyātakīrtidhvajah.

595, 10 vg. in de beschrijving van de verschrikkingen van de zee in eene dodhaka-strophe valt er te corrigeeren °mahābhaya-raudraṃ (waardoor tevens het metrum hersteld wordt) raudramahāmakarāhata vakraṃ, niet °cakraṃ, zooals in den uitgegeven tekst staat. Eene soortgelijke verandering is noodig 598, 27 °vandana ° lees °candana °.

597, 7 zal wel khadiravaṭa° moeten gelezen worden.

" , 21 tato....dadarṣa is een stuk proza tusschen metrische brokken in geplaatst.

601, 21 lees: yathā nivāryate en gamanāyotsukamanāḥ.

604, 20, vg. zal wel dus moeten gelezen worden:

kiṃ vākāri bhavāntareṣu bhavatā

karmāтираudraṃ svayaṃ

yasyāsti vyasanam duruttaram idaṃ

bhujaṃ phalaṃ krandayat.

605, 5—8. De zin van deze cārdūlavikrīḍita-stanza is duister door het onverstaanbare complex in pāda b daivāveçādakāryagurukas. Men leze de beide eerste pādas als volgt:

yāṃ loke pravadanti sādhumatayaḥ kṣetraṃ paraṃ

[prāpinām

daivāveçavaçād akāryagurutas tasyā jananyā mahat enz.

De strophe houdt in, dat M. beseft dat hij het wezen dat door elk schepsel het hoogst behoort te worden geëerbiedigd, namelijk zijne moeder, met den voet geschopt heeft, zeker ten gevolge van de macht van het noodlot, dien *leermeester van ongeoorloofde handelingen*.

13 doṣagaṇeṣu.... lees: doṣagaṇeṣu.

606, 3 vgg. kṣaṇāt sa reje enz. is verkeerdelijk als proza gedrukt. Wij hebben hier een regelrechte upajāti-strofe, waar alleen cyutais snāta° i. pl. v. cyutasnāta te veranderen valt.

ibid. 8—10 De corrupte derde pāda van deze indravajrā komt terecht, wanneer men de strofe verbetert als volgt:

divyāṅganāgītamanoḥarāṇi cittapramododayasādhanaṇi

saṃtyajya kasmān nu purāṇi tāni prāptas tv idaṃ sthānam

[anantaduḥkham.

BIJDRAGE TOT DE KENNIS VAN DEN GODSDIENST DER DAJAKS VAN LANDAK EN TAJAN.

DOOR M. C. SCHADEE.

Controleur bij het Binnenlandsch Bestuur.

(Vervolg van deel LVIII, blz. 513).

b. Het babalian.

§ 73. Mannen en vrouwen als balian.

Het babalian is meer een specifiek Dajaksche instelling. Alleen Dajaks treden als medium op. Ook vrouwen, echter zeer oude. De tijd, dat jonge schoone vrouwen, als Dara Hitam, de bruid van Aria Sinir in Landak als medium dienst deden, schijnt voorbij te zijn.

Balians moeten niet verward worden met toekang pamang (gebeden-kundigen). Dit laatste is geen beroep; iedereen kan als zoodanig fungeeren, indien hij slechts welbespraakt genoeg is, en de noodige pamang's van buiten kent. Elke balian¹ is echter op zijn tijd wel eens toekang pamang.

De balian fungeert in de eerste plaats als geneesheer. Als zoodanig opgeroepen, wordt hij bij aankomst onmiddelijk toegelaten tot een onderzoek van den kranke.

§ 74. Medium-steentjes.

Dit geschiedt met behulp van kleine kristalheldere steentjes (batoe paniloe) — gewoonlijk stukjes bergkristal — waarmede wij ook den lënggang gewapend zagen. Deze steentjes worden eerst in olie gewasschen, waarna de balian er zevenmaal mede over het voorhoofd en daarna zevenmaal over de borst van den patient van boven naar beneden strijkt.

Daarna houdt hij ze naar het licht; de helderheid van het door-

¹ Zie over de vermoedelijke afleiding van het woord Wilken's Shamanisme Bijdr. T. L. en V. V. 2. pag. 471.

vallende licht levert de maatstaf tot beoordeeling van de hevigheid der ziekte.

Soms komt hij daarbij tot de slotsom, dat alle moeite, om den levensgeest terug te roepen, te vergeefs zou zijn, en hij, de balian, ook geen verdere hulp kan bieden.

Een andermaal verklaart hij, dat genezing nog wel mogelijk is, maar dat daartoe groote offers gebracht moeten worden; het is toch de geweldige *Trio*, welke de ziekte veroorzaakt heeft, en nu moet deze door bijzondere gaven gedwongen worden, zijn slachtoffer weder de vrijheid te hergeven.

Wij veronderstellen echter voorloopig, dat de ziekte aan een minder gevreesden geest geweten wordt en gaan na, welke toebe-reidselen voor de plechtigheid gemaakt worden. Voordat daartoe overgegaan wordt, moet echter de patient, het huis en zijne verdere bewoners voor booze invloeden gevrijwaard worden.

Dit geschiedt door het bestrijken met den vleugel van een hoen, waarbij rijkelijk gele rijst rondgestrooid wordt.

§ 75. Offermaal.

Verder worden gereed gemaakt dezelfde zaken als voor een groot barimah; voorloopig dus *barang roba* — onrijpe ongekookte spijzen, waaronder een varken. Dit laatste wordt buiten vast gelegd, de andere zaken in de *soerambi* neergelegd.

Verder voegt men daaraan nog toe:

een zilveren geldstuk of zilveren ringetje, dat op de rijst gelegd wordt, een *tampajan* „*sandong*” genaamd, een stuk ijzer, meestal een *kapmes*, in de *tampajan* geplaatst, en een hoen „*manot tanong*” geheeten, dicht bij de *tampajan* vastgebonden.

Aan den onderkant van een der stijlen van het huis bindt men een bosje *randjoewang*-bladeren ¹.

Het stuk ijzer neemt de balian na afloop der werkzaamheden mede naar huis als „*pangkaras*” voor zijn levensgeest. ²

¹ De boom van den balian, welke de *taman* van den *lënggang* vervangt, heet — wij noteerden het bij de *Sarito'-Dajaks* — „*bawar*,” komt echter zelden voor.

² Ook bij het *tiwah* of doodenfeest der *Olo-ngadjoes* krijgt de balian voor het overvoeren van de ziel van den overledene naar het doodenrijk de volgende geschenken: twee gulden, een mat, een bijl, een mes, een aarden kopje en een bord. Zie *Grabowsky's* beschrijving van het *tiwah*, *Int. Arch. Bd. II.*, p. 198.

Het doel der andere voorwerpen zal later verklaard worden.

Verder wordt de gamēlan gereed gemaakt, bestaande uit een daoe (kromong), vier gongs en een katoembah¹. Vier personen zijn noodig tot het bespelen dezer instrumenten, twee aan de daoe's, een aan de gongs en een aan de katoembah.²

De balian neemt intusschen plaats op een schommel, welke in het midden van de soerambi is opgehangen.

Aan den rechterpols draagt hij een koperen kettinkje als teeken van zijn beroep.

§ 76. Helper (panjampang).

In zijne bezigheden wordt hij verder bijgestaan door een helper „panjampang” (eigenlijk pagaaiër op den voorstevan, gelijk djoeroe batoe), welke voor den geregelden gang der zaken zorgt.

Vaak is het eene oude vrouw.³ Wanneer toch de gamēlan zich doet hooren, en de balian door den panjampang heen en weer geschommeld wordt, zijn hoofd gedekt door een slendang, geraakt deze, evenals de lēnggang, in een soort van ecstase, waarbij het heet, dat hij zich niets van zijne omgeving bewust is.

In dezen toestand is het hem niet mogelijk, zelf voor de regeling der plechtigheden te zorgen; dit doet de panjampang.

Het verschil tusschen den lēnggang en den balian merkten wij reeds op.

In den eersten toch wordt verondersteld, dat verschillende geesten achtereenvolgens nederdalen of opstijgen, niet alzoo in den balian. Deze zendt zijne soemangat uit op reis in de geestenwereld, die dan verschillende ontmoetingen en allerlei avonturen heeft. De mond van den balian uit slechts wat de soemangat spreekt en ondervindt, en soms ook de woorden, welke anderen tot hem richten.

Is de ecstase ingetreden en heeft de balian als teeken hiervan de slendang weggegooid, dan begint zijn eentonig gezang op de maat der door de gamēlan aangegeven melodie.

¹ De katoembah mag alleen tijdens het babalian bespeeld worden, op andere tijden is dit pantang. Zie over het slaan op een trom tot oproeping van geesten: Wilken, Shamanisme, Bijdr. V. 2, p. 479.

² In kampong Moeja (Batang Tarang-Dajaks) zag ik tijdens het babalian een man aan de kromong's (= daoe), een man aan een kleine totong en eene vrouw, welke twee tjanang's, een gong en een tawa⁵-tawa⁵ bediende.

³ In Tajan treden vrouwen nimmer als balian of lēnggang op.

§ 77. Balian-taal.

De taal ervan is de bahasa boekit. Echter wordt niet de gewone spreektaal gebezigd, maar de „bahasa balian“¹, welke gemengd is met tal van hooge woorden, en gekruid met talrijke omschrijvingen.

Menschen en dieren dragen er weidschklinkende namen in.

Zoo heet het varken niet kort weg „djaloë“ maar Baboet sangkomang barsoengap badil laba limaoeng batité lébar. [baboet = varken, sangkomang = met witte haren in de zijde als het wilde varken, barsoengap badil = met een snuit als de mond van een léla², laba = wild varken, limaoeng = blazend, tité = vet.]

De kip wordt betiteld: Mansio kompong, batata³ tégat [mansio = kip³, kompong = bosch, tata³ = snijden, hakken, tégat = kleine teen, die naar achter staat, bartata³ tégat = met den afgesneden teen, d. i. zonder nagel]; de haan als „Balangking balo, bartadji bini“ [balangking = vogel met zwart en witte veeren, balo = zonder veeren, ⁴ bartadji = de sporen geven].

Intusschen is het hoen, dat zooeven tot het pipissen diende, geslacht en heeft de panjampang een weinig bloed ervan opgevangen, dit gemengd onder gekookte rijst, waaraan nog zout toegevoegd wordt. Een kopje met deze rijst wordt den balian aangereikt, welke met de rechterhand den inhoud beetje voor beetje voor zich uit in de hoogte werpt als een offer aan de goden en geesten, welke hij nu achtereenvolgens bezoekt.

In de eerste plaats de Dewata's. De balian heeft hun hulp op het oogenblik wel niet noodig, maar het zou toch niet aangaan,

¹ De uitdrukking „basa sangiang“ is in Landak niet bekend.

² Dit doet denken, dat men het varken met een olifant vergelijkt. Ook het woord limaoeng, dat „blazend“ zou beteekenen, doet zulks vermoeden. Vergelijk lila (een soort kanon) met bēlalé in singa bēlalé = de geslurfde singa. Int. Arch. für Ethn. Bd. IX, p. 88 en met tēlalé = fluit o. c. p. 67, ook tromp van een olifant. — Etymologisch hebben de Mal. woorden lila (kanon) en boelalai (snuit) niets met elkaar te maken. (*Redactie*).

³ Mansio = kip, hoen. Vergelijk de vertaling van het Maleische ajam = hoen in de Dajaksche woordenlijsten, soms manô³, soms sio³ of een nevenvorm daarvan. Mansio niet te verwarren met mēnsia = manoesia = mensch.

⁴ Vergelijk het woordenboek van Hardeland; balo = weduwe. De weduwe moet zich het haar tot de schouders laten afsnijden.

hen, de hoogere machten, te passeeren en zich direkt tot de mindere geesten te wenden.

Zij worden dus in het algemeen om hulp en zegen, voordeel en geluk aangezocht en verder in kennis gesteld met het voornemen der menschen, om de gereedstaande barang roba hun als maaltijd te bereiden.

Na de Dewata's zoekt de balian de Ippé's en de Kamang's op. De laatste leerden wij reeds kennen, de Ippé's ¹ echter nog niet.

§ 78. Ippé's.

Het zijn de geesten der afgestorven balian's van het begin der tijden tot den huidigen dag, in het bijzonder de oudsten onder hen, diegene welke leefden voor Aria Sinir.

Het waren vrouwen. ² Zij heeten :

- 1°. Goram indoe Boro Bartikar Langkéh.
- 2°. Apé indoe Gomé Bartjonding Banta.
- 3°. Naboe indoe Doekoel Balian Sidi.
- 4°. Toedjoeh indoe Njampoet Mandiri Maja.
- 5°. Dending indoe Angan Mantjagit Bangkei.
- 6°. Boewan indoe Apo' Balian Sansap.
- 7°. Gili' indoe Sari, Bartoekar Maja.
- 8°. Tjoepoe indoe Balalang Barsamé Ajo.

¹ Dit Ippé is identisch met een algemeen in den Indischen Archipel voorkomend woord, bij de Alfoeren van Boeroe, Ceram en Halmahera als opo, opoe of oepoe, bij de Alfoeren van de Minahasa als opo en émpoeng, bij de Atjehers als eumpèë, bij de Makassaren als poen, poem, of poeng voor eigennamen, bij de Bataks als émpoe (Dairisch dialect) of ompoe (Tobasch dialect) of naar den uitspraak oppoe, bij de Lampongers als ampoe, bij de oude Javanen als mpoe. Al deze woorden hebben de beteekenis van grootvader of grootmoeder en van heer, baas.

Vergelijk verder het woord apé in apé mantoe Hari (zie § 118), oepo, de naam van den hoofdbalian bij de Olo-ngadjoes, apo Leggan, het zielenland der Redjang-Dajaks (Ling Roth, Natives of Sarawak, vol. I. pag. 149). Apoe kajan, Apoe kësio en Apoe Lagan (Dr A. W. Nieuwenhuis, In Centraal Borneo, blz. I van den Bladwijzer).

Ook de émpoeng's der Alfoeren in de Minahasa zijn de geesten, welke de balian's bezielen. Tot hen behooren ook de zielen der afgestorvenen.

Ook op Loewang-Sermata zijn het de oepoe maté (= gestorven oepoe), welke in de mediums nederdalen.

Zie Wilken. Animisme, Ind. Gids 1884, Dl. II, p. 97. Shamanisme, Bijdr. T. L. en V.-kunde, V, 2 p. 457, 468. Dr C. Snouck Hurgronje, De Atjehers, Dl. II, p. 312, noot 1.

² Ook de manang's van Sarawak roepen de geesten der gestorven manang's op. Ze worden aangesproken als ini = grootmoeder. Ook daar zijn het dus vrouwen. Ling Roth, Natives of Sarawak, I p. 282.

en ten slotte Aria Sinir's bruid zelve, de bekoorlijke Dara Hitam (= de zwarte maagd).¹

De laatste twee woorden van elken naam vermelden eene goede eigenschap of eene bijzonderheid van de betreffende persoon, de „nama poedjian” (poedji = prijzen).

bartikar langkéh = met de met schelpjes versierde matten;

bartjondong banta = met het fleschje met medicijn (banta = geneesmiddel);

balian sidi = de onfeilbare balian²;

mandiri maja = die de dooden doet opstaan;

mantjagit bangkei = die de lijken doet herleven;

balian sansap = de balian, die zich niet meer van de wereld bewust was. Dit ging zoover, dat Boewan indoe Apo³ vergat hare schaamdeelen te bedekken.

Bartoekar maja en Barsamé Ajo = die de zielen verwisselde. Beide vrouwen genazen vaak krauke personen, door hun de zielen van gezonde menschen te geven. Dezen, van hun soemangat beroofd, stierven dan. Het was daarom gevaarlijk, deze baliens tot vijand te hebben.

De balian richt zich dus tot de Ippé's en de Kamang's met het bericht, dat de gereed liggende barang roba hun tot een maaltijd bereid zullen worden, en met het verzoek, hem bij de genezing van den patient behulpzaam te zijn.

§ 79. Diagnose.

Zij geven hem dan ook de verlangde inlichtingen en noemen den naam van den Kamang of Hantoe, die de ziekte veroorzaakt heeft. De balian komt dan met zijne diagnose voor den dag, welke bijvoorbeeld neerkomt op een der volgende gevallen:

Takana di panta⁴, di ladang, di tanggorèng, di ajer, di kajoe ara, d.i. door ziekte overvallen bij den panta⁴ (afgodsbeeld tot vereering der voorouders) in de ladang (rijstveld), in den hollen weg, aan het riviértje, of bij den ara-boom, waarmede bedoeld wordt de in den panta⁴ zetelende geest of de geest van de ladang, van den hollen weg, van het riviértje, van den

¹) Veth spreekt abusievelijk over Darah Hitam = Zwart Bloed. Borneo's Wester Afd. Dl. I, blz. 194.

² Sidi is ontstaan uit Sanskrt siddhi (volkomenheid). Prof. Kern.

ara-boom heeft den zieke „geraakt,” is in hem gevaren, is dus oorzaak van de ziekte, op de wijze aangewezen in § 54.

Het moge verwondering wekken, dat de ziekte aan een Kamang toegeschreven kan worden, terwijl gelijktijdig de Kamang's inlichtingen omtrent of hulp tegen de ziekte verschaffen. Dit is te verklaren uit hun dualistisch karakter; zij zijn zoowel tot het goede als tot het kwade in staat.

Ten slotte wordt ook de ziektedaemon, de Kamang of Hantoe opgeroepen, ook hem wordt een aandeel der spijzen toegezegd, waarna de balian alle Dewata's, Ippé's, Kamang's en andere geesten aanmaant om voorloopig huiswaarts te keeren (dewata poelang ka dewata, ippé ka ippé = dewata, keert weder tot de dewata's, ippé tot de ippé's), en richt ook zulk eene aanmaning tot zichzelf (talino poelang ka talino = mensch keer weder tot de menschen) en ontwaakt voor een oogenblik uit zijne ecstase.

Nu wordt in allerijl tot het slachten der levende have en het bereiden der offerspijzen overgegaan.

§ 80. Het oog van den balian.

Wij hebben dus even den tijd, om kortelijk de beteekenis van het zilveren geldstukje of ringetje en de manó'tanong te verklaren.

Het eerste noemt de balian zijn oog; nl. het oog, waarmede zijne rondwarende soemangat ziet.

Ontbreekt het, dan is het hem onmogelijk, aan den arbeid te gaan. Na afloop der werkzaamheden vervalt het aan hem voor zijne moeite. Verder krijgt hij nog \$ 1 per avond.

Eens woonden wij het bij, dat het medium maar niet in den toestand van verrukking scheen te kunnen komen. Driemaal wendde hij eene poging daartoe aan, maar telkens mislukte het. Eindelijk ontdekte men, waaraan het haperde: het zilveren oog ontbrak!

§ 81. Mano^o tanong.

Wat de manó^o tanong betreft het volgende:

Dit hoen dient, om wanneer voor den balian de tijd daar is, om uit zijne ecstase of hypnotischen slaap te geraken, hem te doen ontwaken. De panjampang, de hypnotiseur neemt dan het dier en wuift het boven het hoofd van den balian heen en weer. Bovendien legt hij dan bras banjoe op diens hoofd.

De arbeid van den balian is echter uitermate vermoeiend.

Wanneer wij zijne lotgevallen hieronder nader beschrijven, zal dit duidelijk blijken. Niet zelden gebeurt het dus, dat hij in de warraakt in zijn eigen werk, ja vaak valt hij uitgeput bewusteloos op den grond. In dat geval neemt de panjampang fluks den man^o tanong den kop af (di poelas) en brengt den bloedenden hals van de kip aan de lippen van den balian, opdat deze uit het warme vocht nieuwe krachten opzuige.

Het nut van de tampajan „sandong” genaamd zal direkt blijken.¹

Gaan wij thans met ons verhaal verder. De spijsen zijn gereed en weder dezelfde als bij het barimah. (Zie § 10).

De barang rimah worden niet op den grond gezet, maar op een groote platte mand (njiroe), die ook tot rijstwannen gebruikt wordt, geplaatst, welke voor den schommel opgehangen wordt.

De barang rimah wordt in viere gedeeld; elke spijs wordt over vier kopjes of borden verspreid.

§ 82. Vier soorten offerspijsen.

De vier deelen heeten: rimah badoedoe^o, rimah panjolor,² rimah bataboes en rimah badjampi.

De balian zet zich weder op den schommel (ajoen), de gamëlan weerklinkt, en al schommelend komt hij weder in ecstase.

De Dewata's, Ippe's, Kamang's en verdere geesten worden weer opgeroepen. Bij aankomst zijn zij vermoeid van de reis, het is dus zaak, hen eerst in eene goede stemming te brengen, waartoe men hun zoo spoedig mogelijk de rimah badoedoe^o — de rimah bij het nederzetten — aanbiedt.

Zijn zij wat tot rust gekomen, dan komt pas het eigenlijke maal; de rimah panjolor (solor = aanbieden) worden dan genuttigd.

De rimah bataboes alsmede de tampajan „sandong” (zie § 75), dienen bepaaldelijk tot het afkopen van de ziekte van den kwelgeest, die haar veroorzaakt heeft (taboes = tēboes. Mal. = inlossen).

De kwelgeest is verplicht, het zoenoffer aan te nemen, want de pantang-instelling, dat het verboden is, aangeboden spijsen te weigeren, geldt zoowel voor geesten als menschen. Hij zou schuldig

¹ Vergelijk dit met hetgeen Wilken en Schwarz mededeelen omtrent een medium-séance bij de bewoners van het landschap Bolaäng Mongondou. Bijdr. V, 2, p. 459.

² Het offeren door de mediums bij de Alfoeren der Minahasa heet mangelloer. Zie Bijdr. V, 2, p. 458.

zijn aan adats-overtreding, indien hij iemand in den toestand bracht, dien wij boven als kampoenan leerden kennen (§ 3).

Hem niet willende oproepen naar de woning der menschen, brengt men hem de rimah bataboes in zijn eigen verblijfplaats.

Het barbalian begint in den namiddag en duurt den geheelen nacht. Het brengen van de rimah bataboes wordt daarom tot den volgenden morgen uitgesteld. Is men dus takana di tanggorèng, dan wordt de rimah bataboes, waaraan men nog een levend hoen toevoegt, naar den hollen weg gebracht, alles te samen aan den daar verblijvenden Hantoe aangeboden.

Soms is de woning van den kwelgeest ver verwijderd.

Eens vroeg een mijner politie-opposers (nog wel een Maleier en Mohamedaan) eenige dagen verlof, om naar de Béhé-streek te gaan. Toen wij onderzochten met welk doel, bleek ons, dat hij geloofde aan het verhaal van een balian, die hem verteld had, dat de ziekte, waaraan hij lijdende was, toegeschreven moest worden aan den Hantoe van een bangaram-boom, welke zich bevond op een vroeger door hem bij zijn kampong in de Béhé-streek aangelegde ladang. Den boom had hij, toen hij bezig was het veld schoon te maken, verbrand, maar niet geheel, zoodat de geest hem ook niet verlaten had, maar zeer verbolgen was over de schending zijner woning. De oppasser wilde dus een offer aan den geest brengen en moest verder op last van den balian dezen uitnoodigen, vandaar te verhuizen, vervolgens den boom geheel verbranden, de asch mengen met fijngemaakten wortel van de aroes-struik, bespuwen met sirih-spog en zich met dit mengsel op zeven deelen van zijn lichaam besmeren, waarna hij totaal genezen zou zijn.

Keeren wij intusschen tot den balian terug, die met zijne manipulaties verder gaat, en thans overgaat tot de geneeskundige behandeling van den patient.

Deze bevindt zich in het woonvertrek, terwijl de panjampang hem de rimah padjampi benevens een van een dekseltje voorzien bakje — kroewam Daj. — nadraagt.

De inhoud van dit laatste zal hieronder blijken.

De balian wendt zich wederom tot de Dewata's, Ippé's en de Kamang's — want deze (vooral de Ippé's en de Kamang's) zullen hem bij het behandelen van den kranke behulpzaam zijn. De rimah badjampi wordt hun als loon voor hunne diensten aangeboden.

De middelen, welke de balian nu aanwendt tot herstel van den kranke zijn velerlei. In de eerste plaats melden wij het „badjampi.”

§ 83. Badjampi = bestrijken met een randjoewang-blad of steentjes.

De balian zet zich naast den kranke op den grond neder en de panjampang reikt hem een blad van een randjoewang-boom over, waarop wat bloed van de geslachte offerdieren gesmeerd is. Met dit blad in de hand masseert de balian thans den kranke.¹ Telkens schijnt daarbij een klein steentje of pluisje uit diens lichaam te komen, dat de balian dan tusschen duim en wijsvinger grijpt en van zich afwerpt.

Die kleine voorwerpen veroorzaken de ziekte; deze wordt dus in letterlijken zin uitgeworpen.

Het masseeren geschiedt niet alleen met een randjoewang-blad, maar ook met steentjes, welke de balian, evenals de batoe paniloe, van de Ippé's ten geschenke bekwam. Zij worden met deze laatste bewaard in het bovengenoemde bakje — kroewam genaamd — dat half met olie gevuld is.

De steentjes, bij het masseeren gebruikelijk, worden nog onderscheiden in batoe padjampi en batoe panawar. De eerste hebben den vorm van een vleermuis, de laatste zijn klein, langwerpig rond.

Waar de balian met den vogelvormigen steen over het kranke lichaam strijkt, blijft er telkens weer een ziektestofje aan den steen hangen, dat dan zorgvuldig verwijderd wordt.

De batoe panawar wordt alleen gebezigd in geval van een vergiftigden beet, hetzij van slang, schorpioen of duizendpoot. Door er mede over de wond te wrijven, wordt het gift van zijn kracht beroofd. [tawar = krachteloos, flauw; panawar = wat krachteloos maakt].

§ 84. Pamoelang.

Een ander expedient van den Dajakschen geneesheer is het volgende :

Hij neemt fijngemaakt tras [loros Daj. Ajoeh = tras Mal.] d. i. de harde kern van het hout van den kalimantan en den têngang-boom (boom bekend om de sterke vezel, welke de bast

¹ Ook elders verricht het medium zijne werkzaamheden met bladeren in de hand.

Wilken deelt het mede van de Orang Bënoewa en de Mohammedaansche Maleiers van het Schiereiland Malakka. Bijdr. V, 2, p. 452, de Alfoeren van de Minahasa (p. 457), en de Olo Ngadjoe (p. 485). Zie verder het woord irek bij Hardeland.

levert) en wat afschrapsel van den tand van een kasoewil (tijgerkat), mengt deze stoffen goed door elkaar en strooit het mengsel uit over wat kalk op een sirihblad. Daarna kauwt hij dit uit met een pruimpje tabak, gambir en een paar stukjes pinang, en bespuwt er onder het tellen van een tot zeven verschillende plaatsen van het lichaam mede [voorhoofd, wangen, borst en rug, tusschen de schouderbladen.]

Dit geneesmiddel heet pamoelang. Soms wordt het op andere manier toegediend nl. gemengd met olie, met den vinger op de genoemde plaatsen aangebracht.

§ 85. Mangaroes.

Een ander bekend middel uit de Dajaksche therapie is fijnge-
maakte wortel van twee heestergewassen, den aroes- en den tangkrapoes-struik. Men smeert den stof in sirih-spuw gemengd onder het tellen tot zeven op de evengenoemde lichaamsdeelen. Dit heet „mangaroes” en het doel ervan is het wegnemen der kwade invloeden, welke mochten voortspruiten uit het niet nauwkeurig opvolgen van pantang-voorschriften, welke gedurende het barbalian van kracht zijn, nl. het verbod om dan paddestoel (koelat), varen (pakoe), bamboespruitjes (rabong) en slakken (ikan tangkoejong) te eten.

Hiermede is het eerste gedeelte van de genezing naar Dajaksche opvatting, de bestrijding der fysieke krankheid voorloopig geeindigd. Thans rest voor den balian een andere taak, het opsporen en terugbrengen van de voortvluchtige soemangat van den patient. Het medium moet daarvoor eene lange reis ondernemen naar het Zielenland — Sibajang, de Dajaksche Elyseïsche velden, waar de zielen der afgestorvenen hun verblijf hebben.¹

§ 86. De Trio als ziekte-daemon.

Voor wij hem op dezen tocht volgen, moeten wij nog het geval behandelen, dat de ziekte geweten wordt aan den meest geduchten aller geesten, den Trio, den patroon der koppensnellers.

¹ Soms weet de balian de soemangat meer in de nabijheid op te sporen.

In kampong Moeja (Tajan) woonden wij het bij, dat de balian uit het langs het dorp stroomende riviertje wat water haalde en dit gedurende eenigen tijd omroerde, totdat het plotseling rood werd. Toen ving hij eensklaps de soemangat (ziel) van den zieke met de hand uit het water op en bracht haar door wrijven weer in diens lichaam. Hij beweerde een soemangat ontworsteld te hebben aan den Hantoe Aje^s (Water-Geest).

Wij leerden hem boven reeds kennen, bij de behandeling der Kamang's (§ 38) en voegen daaraan nog het volgende toe.

Van den Trio zegt men, dat hij vervuld is met padjong (barisi padjong), d.i. dat padjong van hem uitgaat. Padjong is een geweldige kracht, waarvoor de mensch zich moet in acht nemen, en staat dus tegenover kramat, heilzame kracht, welke bijv. van den radja, van heilige bergen, rotsen of heilige kanonnen uitvloeit. Is de ziekte nu door den Trio veroorzaakt, dan noemt men dit „kana padjong,” d.i. door padjong getroffen. De wijze, waarop de Trio daarbij te werk gaat is zeer eigenaardig. De ziektestof deponeert hij op een boom of een rotsblok en maakt ze besmettelijk door er op te spuwen (di samboer) met speeksel, gemengd met fijngemaakte tras kalimantan en gestampte wortel van den aroes-struik. De ziektestof heet pangkala; in de duisternis is ze zichtbaar en vertoont zich als kleine vlammetjes. Door aanraking neemt de mensch de ziekte in zich op, die voornamelijk in de beenen trekt en spoedig het loopen verhindert.

De balian gaat tot genezing als volgt te werk.

Eerst heeft het „pipissen” van den patient met een hoen plaats en het strooien van taboer njawa.

Daarna laat hij een hond met roode haren en een haan met roode veeren zoeken. Hij kleedt zich ¹ als een koppensneller in feestgewaad met rood en witten hoofdtring (bangkong), zwart en wit katoenen lendegordel en wapent zich met een houwer nl. met dien, bij de Boekit-Dajaks in gebruik, de „tangking.” Aldus uitgedost begeeft hij zich op het bordes voor het Dajaksche woonhuis, om den Trio het offer te brengen (manongkòh). Niemand zou het toch wagen, den Trio in huis te noodigen; voorzichtigheidshalve roept men hem dus maar daar buiten aan (aanroepen van den Trio = manjaro² Trio).

¹ Gedurende het eerste gedeelte van de séance was hij gekleed in een sarong, met behoud echter van zijn gewoon baadje. Bij de baliens van Landak komt het vrouwelijk karakter, dat bijvoorbeeld den manang der Zee-Dajaks eigen is, slechts in zeer geringe mate uit. Aldaar trouwen zij soms met mannen. Zie Sarawak by Hugh Low, pag. 176 en Ling Roth, The Natives of Sarawak and British North Borneo, I, blz. 270.

Zie over dit onderwerp: Wilken, Shamanisme, Bijdr. V, 2, pag. 477. Niemann, Linguistische en Ethnologische Studiën. Bijdr. V, 4, pag. 273 en Kern, Een Spaansch schrijver over den Godsdienst der heidensche Bikollers, Bijdr. VI, 3, pag. 229. De Landak Dajaks komen dus in dit opzicht overeen met de Land-Dajaks van Sërawak. Hugh Low o. c. p. 262.

Dit geschiedt door drie ruwe scherpe gillen; tegelijkertijd worden den rooden haan en den rooden hond elk in één slag met den houwer de kop afgeslagen.

De Trio eet bij voorkeur hersenen en bloed, en baadt zich slechts in bloedwater. Het bloed der geslachte dieren wordt dus ten deele opgevangen in een gereedstaanden aarden bak met water en voor de rest gemengd met gekookte rijst, waaraan nog wat zout en het hart en de hersenen van hond en haan worden toegevoegd. De balian werpt nu tot driemaal toe wat bloedwater in de hoogte, om den Trio een bad te geven, en biedt hem daarna zijn maal aan, hem de bloed-rijst toewerpende.

Gedurende deze bezigheden houdt hij op dreunenden toon een toespraak tot den Trio, dezen smeevende, het offer te willen aannemen, maar af te laten van zijne booze plannen ten opzichte van den kranke.

Is de Trio ten slotte uitgenoodigd, weder huiswaarts te keeren, dan begeeft de balian zich naar den patient, om ook hem met het bloedwater te baden. Dit geschiedt door hem met rëndjoewangblad te bestrijken, in dit water gedompeld.

§ 87. Homoeopathische geneeswijze.

Bovendien bespuwt hij den kranke met dezelfde stoffen als de Trio bezigde, om de ziektestof besmettelijk te maken; deze geneeswijze is dus homoeopathisch; ook de Dajaksche dokter huldigt dus den stelregel: *similia similibus curantur*.

Het offeren aan den Trio moet steeds tegen het vallen van den dag geschieden.

§ 88. Reis naar het Zielenland. Kleeding en uitrusting van den balian.

Volgen wij thans den balian op zijne reis naar het Zielenland.¹

De gamëlan doet eene andere melodie hooren.

De schommel wordt verwijderd, want de balian gaat thans te

¹ Ook de manang's in Sarawak ondernemen reizen naar het zielenland. Onder de „pëlian” of „manang performances”, beschreven door Perham — zie Ling Roth, *The natives of Sarawak*, I, blz. 279 — komt voor het „Memuai ka Sabayan” = Making a journey to Hades.”

Vergelijk ook de reis naar de kampong der djihin's door den doekoen bij de Minangkabauers in „Het Animisme bij den Minangbabauer der Padangsche Bovenlanden.” Bijdr. Taal, Land en Volkenkunde, volgreeks V, dl. 5, blz. 52.

voet. Hij kleedt zich in een lang, tot de voeten reikend kledingstuk zonder mouwen, van achteren gedeeltelijk van rood, gedeeltelijk van wit katoen (badjoe gojam).

Soms ook is het geheel van blauw katoen.

Het bestaat uit een stuk doek, in het midden waarvan een rond gat is uitgesneden voor het hoofd, zoodat bij gebruik het eene eind de borst, het andere den rug bedekt.

Om het middel draagt hij een saroeng, welke door een daaronder zich bevindende hoepel (gata) van een in kronkelingen gedraaiden rotanband, welke bij wijze van crinoline om het midden gedragen wordt, breed uitstaande wordt gehouden (basindjang).

Aan zijne voeten bindt hij belletjes (Mal. krontjong, Daj. karong (Sěpatah-Dajaks).

Den hoofddoek slaat hij los om het hoofd, de uiteinden worden niet ingestoken, maar hangen naar voren links en rechts van het gezicht ter neer.

Hij voorziet zich van eene goede hoeveelheid gele rijst en andere taboer njawa, want de bezwaren, die hij onderweg ondervinden zal, zijn vele, maar met gele rijst komt hij ze alle te boven.

De Ippé's en de Kamang's worden verondersteld hem te volgen.

§ 89. Titi badjowa.

De balian vangt aldus zijne reis aan. De ecstase ingetreden zijnde, begint hij te menariën ¹, daarbij op de maat der muziek op eentonige wijze voortdurend zingend. ² Zijne eerste ontmoeting

¹ Dit menariën is een langzaam in een kring rondloopen, al draaiende, waarbij de voeten niet van den grond komen, maar bij kleine rukjes of schokjes langzaam worden omgeschoven, terwijl de armen onbeweeglijk uitgestoken worden in horizontale richting. Alleen in de handen is daarbij eene kleine op en neergaande beweging merkbaar.

De dans, op deze wijze uitgevoerd, heeft alleen plaats onder het aanroepen van den Kamang, en is dus alleen geoorloofd bij het babalian en bij snelfeesten. Dit betreft vooral de Dajaks van West- en Noord-Landak.

De Europeaan, de kampong's dier streken bezoekende, zal daarom steeds vergeefs het verzoek doen „eens even te ménarien,” want dit is voor den Dajak verboden.

De bewegingen van den toekang lěnggang bij het menariën zijn veel sneller, vrijer en losser, ook de armen worden door hem meer bewogen.

² Deze gezangen zullen waarschijnlijk veel overeenkomst hebben met de „Augh olo balian” reeds boven genoemd (§ 59.) Ook bij het tiwah worden op de reis naar het zielenland alle hindernissen door „taboer” d.i. „het gestrooide” overwonnen. De eerste gezangen zijn dan ook aan de taboer gewijd.

is een brug, de titi badjowa [titi = brug, badjowa = niet raken, ontmoeten], een brug, die uit twee deelen bestaat, welke elkaar niet raken, maar zich voortdurend naar elkaar toe en van elkaar af bewegen, en zich toch nimmer aaneensluiten, daar de einden elkaar voorbij schuiven.

Dit wordt aanschouwelijk voorgesteld door twee knapen, welke ieder een rijststamper in de hand houden en deze op dezelfde wijze heen en weer bewegen. De balian roept de hulp der Dewata's, der Ippé's en Kamang's in, om het hem mogelijk te maken, de brug te passeeren. Heeft hij dit zeven maal gedaan, rijkelijk gele rijst om zich heen strooiende, dan sluiten de beide rijststampers — de beide deelen der brug — aaneen, en kan de balian er zonder gevaar overgaan. Hij besmeert haar met „bëras banjoe” en gaat verder.

Zijn tweede, derde, vierde en vijfde avontuur zijn alle bruggen van dergelijk mechanisme. Achtereenvolgens passeert hij, steeds na zevenmaal om hulp gesmeekt te hebben en steeds rijst opwerpende:

§ 90. Andere hindernissen.

de titi bagintoer [bagintoer = zich bewegen]: twee naast elkaar gehouden rijststampers worden eerst tweemaal op en neer bewogen en dan naar elkaar toe;

de muziek geeft de maat der beweging aan;

de titi bagora [bagora = om elkaar heendraaien];

twee rijststampers worden om elkaar heen gedraaid;

de titi sawa. Sawa = slang.¹ Twee reepen wit en rood katoen, om elkaar gewoeld, stellen die slang voor, welke zich kronkelend heen en weer beweegt. Op het zevenmaal herhaald verzoek van den balian aan de Dewata's wordt de slang eensklaps strak getrokken;

de titi mangoenang: een op den vloer uitgespreid stuk zwart katoen wordt langzaam vooruit bewogen en eensklaps met een ruk teruggetrokken, hetgeen een beweegbare brug voorstelt, welke bijna tot den overkant reikte, maar eensklaps weder ingetrokken wordt. Het hulpgeroep van den balian en de gele rijst sluit echter ook deze brug. Haar gepasseerd hebbende komt hij op de

tanah bagaboet, d. i. golvende grond, een zwart op den

¹ Sawa = eigenlijk sawar = slang, vergelijk S. W. Tromp, Uit de Salasila van Koetei, Bijdragen tot de T. L. en V. v. N. I. vijfde reeks, derde deel.

vloer uitgespreid kleed wordt in golving gebracht. De golvende grond komt tot bedaren, en de balian betreedt nu de

tanah balida¹ d.i. het land met de voetangels.

De scherpe pennen van een stekelvarken (landa²) worden in schuine richting in eene op den vloer liggenden biezen mat gestoken, op dezelfde wijze als randjau's — inlandsche voetangels, pennen van bamboe — opgesteld.

Op het zevenmaal herhaald verzoek van den balian worden door de kracht van de gele rijst de randjau's alle eensklaps verwijderd — de pennen van het stekelvarken uit de mat getrokken.

Steeds worden de hindernissen op den weg naar het Zielenland moeilijker. De balian stuit thans op de saka bariboe d.i. de duizendsprong, een kruispunt van duizend wegen.

Zevenmaal slaat de balian een verkeerden weg in, maar ten slotte wordt hem het goede pad aangewezen. Het geval wordt aanschouwelijk gemaakt door een ontelbaar aantal nerven van palmbladeren in een kring te leggen, in een punt samenkomend. Het geval wordt opgelost, doordat alle bladnerven op een na, welke den hoofdweg voorstelt, door den panjampang weggenomen worden.

§ 91. Vuurrotsen.

Daarna komt de balian aan de batoe barapi of de vuurrotsen. De panjampang stookt een vuurtje op een paar groote steenen en blaast het met een rijstwan (een platte mand, njiroe) aan. Het einde is ook weer, dat het vuur uitgedoofd wordt en de balian ongehinderd verder trekt. Nog een hindernis heeft hij te overwinnen: de tabang hantoe [tabang Daj., tēbang Mal. = omkappen van boomen], d.i. de wegversperring der geesten, eene opeenstapeling van omgevallen boomen, — duidelijk gemaakt door een stapel langs at en sibau-takken (beide vruchtboomen).

De versperring wordt op haar beurt verwijderd en eindelijk komt de balian in het Doodenrijk, nagri orang mati.

§ 92. Borari, poortwachter van het Doodenrijk.

De poortwachter Si Borari is op zijn post. De balian spreekt hem aan: „Waar is de soemangat van N. N.?”

Si Borari wijst hem de plaats, waar de ziel van N. N. zich op houdt en geeft den balian op diens verzoek vergunning, haar

¹ Ikan bēlida (chirocentrus dorab) een smakelijk vischje, maar met zeer veel graat. De graten vergelijken de Dajaks met randjaus.

mede te nemen, zeggende: „Het zij U vergund, de ziel van N. N. weder huiswaarts te voeren; niet geroepen toch was zij, maar uit zich zelve is zij tot ons gekomen.”

Langs denzelfden weg keert de balian thans met de soemangat (ziel) — welke hij in een kopje heeft opgeborgen, met een doekje toegedekt — naar de menschen terug, begeeft zich naar den kranke, brengt het kopje aan diens oor, blaast even, en de patient heeft zijne soemangat terug.

Soms echter gebeurt het, dat Si Borari, de poortwachter, den balian geen gunstig antwoord kan geven, omdat de soemangat zich niet bij hem bevindt. Het zielenland toch schijnt uit twee afdeelingen te bestaan, die onderling niet met elkaar in verband staan. Twee geheel verschillende wegen van de wereld der menschen uit leiden naar de beide gebieden. De balian is dus verplicht, onverrichter zake naar het rijk der menschen terug te keeren en vandaar uit langs den tweeden weg eene nieuwe reis naar het zielenland te ondernemen.

Thuis komende is hij echter te vermoeid, om direkt weer op reis te gaan; hij pauzeert dus een oogenblik, na weder tot bewustzijn, uit de geestenwereld op aarde wedergekeerd te zijn.

§ 93. Tweede reis naar het zielenland.

Na zich versterkt, betel gekauwd, of een strootje gerookt te hebben, is de balian weer reisvaardig. Volgen wij hem ook op dezen tocht, nieuwe lotgevallen zijn toch wederom te wachten.

Een eerste moeielijkheid wordt gevormd door een groot rietveld rangka^s taboe [rangka^s = kruipen, taboe Daj. = tēboe Mal. suikerriet].

De panjampang stelt het voor door tien stokken en zeven soeman's (zie § 10 sub 3) overeind te houden. Na een zevenmaal herhaald gebed aan de dewata's en het opwerpen van gele rijst, wordt het riet plat over den grond gestreken en is de balian in staat, het al kruipende te passeeren.

De balian komt nu reeds direkt aan de grenzen van het Zielenrijk, maar moet nog verschillende kampong's passeeren, voordat hij de hoofdstad bereikt.

§ 94. Verschillende kampongs, die gepasseerd worden.

Het eerst ligt aan den weg de kampong van Rango (naam van het hoofd). Rango en zijne minderen (ana^s boewah) hebben geen ander werk dan brandhout te kappen.

Groote stapels liggen nabij de woning opééngehoopt.

De balian vraagt, na de bij eene ontmoeting gebruikelijke inleiding en de aannahme van een betelpruimpje aan Si Rango:

„Hebt gij Si Anoe (den patient) niet gezien?“ — Si Rango denkt een oogenblik na en antwoordt:

„Ja! een twintigtal dagen geleden was hij hier, maar hij ging in de richting van Si Rada's kampong“.

De balian gaat verder; eerst moet hij nog over stapels gekapt hout heen, maar deze openen zich door de macht der gele rijst en laten hem door.

De kampong van Si Rada is alleen bewoond door mannelijke personen. Zij voeren niets uit dan muziek maken; sommigen bespelen de soeling (fluit), anderen de dënaring (soort mondtrom), weer anderen de talalé (soort klarinet).

Op de vragen van den balian naar den kranke aan het kamponghoofd Si Rada zwijgt deze. Pas wanneer de vraag zevenmaal herhaald is en de balian een regen van gele rijst op hem heeft doen nederdalen, vraagt hij: „Wat zegt de vreemdeling (ta moewé)?“ — Deze herhaalt nogmaals de vraag, waarop het hoofd hem bescheid geeft en verwijst naar een volgende kampong, welke staat onder een vrouwelijk hoofd, Si Oh genaamd. Dus wederom op weg naar Si Oh's woning. Si Oh is reeds oud en ook hare ana' boewah zijn allen oude vrouwen. Grijs zijn hare haren en gerimpeld haar voorhoofd. Haar eenige werk is boreh (een geel smeersel) te bereiden en zich daarmee het lichaam in te wrijven.

§ 95. Panara, de maagden van het Zielenland.

Ook hier weder dezelfde moeite, Si Oh aan het spreken te krijgen. Maar ook dit gelukt en de balian begeeft zich, thans met zoo groot mogelijken spoed, want de oude grommige vrouw heeft hem verder gezonden naar Si Poetih's kampong, uitsluitend bewoond door de Panara [dara, huwbaar meisje] Si bajang, dat zijn de maagden van het Zielenland. Wat zien zij er bekoorlijk uit in hare naaktheid, het bovenlijf geheel ontbloot, slechts de heupen omgeven door een nauwsluitend rokje! Maar juist hare naaktheid is haar schoonste costuum. Haar eenige arbeid is zich het haarte kammen en met welriekende oliën te overgieten.

Na zevenmaal vergeefs gesproken te hebben, doet Si Poetih eindelijk een bedeesd maar vriendelijk „Wat wenscht gij vreemdeling?“ hooren, waarop hij zijn vraag verhaalt en zij hem mededeelt, dat het reeds

twintig dagen geleden is, dat Si Anoe hare woning voorbij ging en in de richting van Si Anteng's woning is verder gegaan.

Wederom dus op reis naar Si Anteng's kampong. Anteng is wat ouder dan Si Poetih; zij ziet er echter nog goed uit. Hare ana^s boewah, de dara bagambang [Daj. = bërķëmbang Mal. = die bloemen bezit] houden zich bezig met het kweken van bloemen. Evenmin als in Si Oh's en Si Poetih's kampong zijn bij haar mannen te vinden.

§ 96. Dajang Ètor, vorstin van het Zielenland.

Ook Si Anteng wijst den balian den weg, welken Si Anoe ingeslagen heeft, twintig dagen geleden. Thans voert deze onmiddelijk naar de hoofdplaats van het Doodenrijk. De ingang is echter afgesloten door een op en neergaanden balk (batang manoentong). Door de kracht der gele rijst blijft hij echter op den grond liggen, en de balian stapt over den balk de stad binnen. Hij begeeft zich onmiddelijk naar het paleis van de vorstin, Dajang Ètor genaamd en maakt bij haar zijne opwachting.

Weder zevenmaal eischt hij de ziel van Si Anoe, maar zij zwijgt. De gele rijst ontsluit echter ook haar mond en even als Si Borari antwoordt zij „Neem Si Anoe's ziel (d. i. de ziel van N. N.) mede, niet ik heb hem geroepen, maar uit eigen beweging kwam hij in mijn gebied.”

Is de balian weer langs denzelfden weg naar huis gegaan en heeft hij den patient zijn soemangat weer in het oor geblazen, dan is hiermede de genezing tot stand gekomen.

Voor het geval, dat echter nog iets van de ziekte mocht zijn achtergebleven, en om een terugkomen te verhinderen, neemt hij nog de volgende voorzorgen.

§ 97. Vloek van den ziekte-daemon.

Hij zoekt een stuk bamboe van eene geleding (boeloeh sarowas) en omwikkelt het met een boomblad, dat vastgelegd wordt met een band van jonge tēmberan (geklepte boomschors van den tērap-boom). Daarna splitst hij de bamboe in de lengte, ook het blad en de reep tēmberan doorsnijdende.

Een der helften laat hij ter plaatse liggen, de andere werpt hij naar buiten. De beteekenis dezer handeling is deze. De eene helft van de bamboe stelt den zieken mensch voor, de andere den hem vijandigen geest. Zooals nu de deelen van de bamboe, het touw en

het blad gescheiden zijn, onherroepelijk gescheiden, want hare samenvoeging tot een geheel is eene onmogelijkheid, zoo moeten ook de mensch en de geest van elkaar afhouden.

In zijn toespraak tijdens deze handeling zegt de balian tot den geest: „Indien gij U nog mengt in der menschen zaken, zoo wees vervloekt (toelah)!” en eveneens tot den mensch „ook indien gij u mengt in der geesten zaken, zoo zijt ook gij vervloekt.”

Ten slotte onderwerpt hij den patient nog even aan het badjampi, bespuwt hem nog even met sirihspeg, met kalimantan tras gemengd en bestrooit hem al heengaande rijkelijk met taboer njawa.

Deze slothandelingen heeten sengkodo (Daj.) = kasoedahan (Mal.) = het einde.

§ 98. Vergelijking met het tiwah.

Wederom is overeenkomst op te merken tusschen de reis naar het zielenland van den Landakschen balian, om een ziel te zoeken en de reis van Tempon Telon bij de Olo-ngadjoe's om de zielen der afgestorvenen naar het zielenland of doodenrijk te brengen.

Zie wat over deze reis verhaald wordt door den oudsten berichtgever Halewijn in het jaar 1832. (Grabowsky, Der Tod. etc. Intern. Archiv. f. Ethn. Bd. 2 blz. 183).

Punten van overeenkomst met de reis van den balian naar het zielenland zijn het vragen naar den weg, en de hindernissen van het vuurveld en de vuurrotsen.

Volgens de Augh olo balian (zie § 59 en § 89) geschiedt de reis met het vaartuig van Tempon Telon en moet de vuurwaterval of vuurmaalstroom wel degelijk gepasseerd worden. (Grabowsky o. c. blz. 197).

Aan de talrijke bruggen van den Landakschen balian (titi badjowa, titi bagintoer etc.) herinneren ook deze woorden van den Augh olo balian „Es klappern die armringe der krokodille (i. e. männer) welke niederlassen die Brücke. ¹ Es sagt ein Sangiang: Geh vorauf, o Brücke, strecke dich abschüssig aus durch das nebelmeer (blz. 225).

§ 99. Medium-seances van korten duur.

Naast het barbalian bestaan nog twee, ook specifiek Dajaksche wijzen van genezen, welke bij onbeduidende ziekten worden toegepast.

De eerste methode heet barkangkoen; de persoon, die daarbij

¹ Auf welcher die Sangiang nach der Unterwelt absteigen wollen.

het woord voert, heet boeras of toekang boeras, de tweede methode bartili⁴.

Het barkangkoen neemt een halven nacht in beslag, het bartili⁴ slechts een paar uren.

Bij het barkangkoen wordt geen ander offer aan de Déwata's en verdere geesten bereid dan een groot of klein hoen, bij het bartili⁴ slechts eenige eieren en wat rijst.

Gedurende de séance staat het medium niet van zijn plaats op; schommelen noch menariën behoort tot diens verrichtingen. Slechts hoort men eene eentonige langgerekte redevoering, en ten slotte haalt hij de soemangat van den zieke uit een deurstijl of iets anders en brengt die weer in den patient over.

INHOUDSOPGAVE.

- b. Het babalian.
 - 73. Mannen en vrouwen als balian.
 - 74. Medium-steentjes.
 - 75. Offermaal.
 - 76. Helper (panjampang).
 - 77. Balian-taal.
 - 78. Ippé's, geesten der gestorven baliens.
 - 79. Diagnose.
 - 80. Het oog van den balian.
 - 81. Mano^s tanong.
 - 82. Vier soorten offerspijzen.
 - 83. Badjampi = bestrijken met een randjoewang-blad of met steentjes.
 - 84. Pamoelang, een Dajaksch geneesmiddel.
 - 85. Mangaroes, een Dajaksch geneesmiddel.
 - 86. De Trio als ziekte-daemon.
 - 87. Homoeopathische geneeswijze.
 - 88. Reis naar het zielenland. Kleeding en uitrusting van den balian.
 - 89. Titi badjowa, eerste hindernis.
 - 90. Andere hindernissen.
 - 91. Vuurrotsen.
 - 92. Borari, poortwachter van het Doodenrijk.
 - 93. Tweede reis naar het zielenland.
 - 94. Verschillende kampongs, die gepasseerd worden.
 - 95. Panara, de maagden van het zielenland.
 - 96. Dajang Ètor, vorstin van het zielenland.
 - 97. Vloek van den ziekte-daemon.
 - 98. Vergelijking met het tiwah.
 - 99. Medium-seances van korten duur.
-

BIJDRAGEN TOT DE SPRAAKKUNST VAN HET OUDJAVAANSCH.

DOOR

H. KERN.

Over 't gebruik van *n* en *an* als bestanddeelen
van een volzin.

In 't Kawi-Balineesch Woordenboek drukt v. d. Tuuk zich omtrent de functie van *n*, N° 2, aldus uit: „vóór e. stamw. of de in 't passief optredende vorm, een substantief en 't vaakst vóór een actief-verbaal substantief, in pl. v. d. neusklank, die 't actief kenschetst“. De hier gegeven omschrijving is juist, voor zoover ze gaat, maar niet volledig, in zooverre geen gewag wordt gemaakt van een onderscheid dat het spraakgebruik maakt tusschen de constructies met of zonder *n*.

Als voorbeeld geeft het Wdb. o.a.: (hana ta) rare nēmang siki n-pangiděrakēn cakra. Dit is toch niet eenvoudig „zes knapen draaien een rad“, of „zes raddraaiende (zonder klem) knapen“, maar, naar ons spraakgebruik: daar waren „zės knapen, die een rad draaiden“, waarbij 't voorzindeel met stemverheffing, klem en een korte rust na „knapen“ wordt uitgesproken, en het volgende iets lager, maar toch met zekeren nadruk.

Ditzelfde is ook van toepassing op gevallen waarin *n* niet gevolgd wordt door een stamwoord, een substantief, enz., als in 't Wdb. vermeld, maar door afgeleide actiefvormen. Bijv. hana' n angidung, hana' n amet jamur, sommigen zongen een lied, sommigen (anderen) zochten kampernoeljes; B. K. 35. Hana-n is eig. „er waren die“. Doch men vindt ook: hana' n gaganamārgga, hana' n padāti, er waren er, die door de lucht, er waren er, die te voet gingen, A. W. 21, 9; aangehaald in K. B. Wdb. I, 19, waar men voorbeelden vindt van hana' n-hana' n, nu eens — dan weēr (anders gezegd: soms-soms); bijv. hana' n awās, hana' n samar, nu eens zichtbaar, dan weēr onmerkbaar, Sum. 1, 13; hana' n herhaald is: „nu hier, dan daar“, vertaling van Skr.

tatra tatra. Ofschoon *n* oorspronkelijk niet bij hana behoort, maar bij 't volgende woord, is aan te nemen dat door 't veelvuldige van de constructie, *n* enclitisch bij hana is getrokken.

Een voorbeeld dat *n* gevolgd wordt door een stamvorm, of wat op hetzelfde neerkomt, door den vorm die ook in 't passief optreedt, levert: samangkana lawasa-nya'n hiděpa lara ghātaka, zoo lang moge het duren dat hij doodspijn ondervinde; KO.I. Lawasnya kan opgevat worden als „de duur er van“, maar ook als „de duur van hem“. Dat *n* ook vóór een vorm met infix um kan staan, blijkt uit: kepwan ri de-nya'n tumama mareng dalēm, verlegen hoe zij 't moesten aanleggen om in 't paleis binnen te komen, BK. 51. De-nya leeft in 't Njav. voort als $\eta\alpha\eta\eta = \alpha\eta\eta\eta\eta\eta$ doch verkeerdelijk opgevat als bestaande uit den en den gen. van 't vnv.

Waarom in een der voorgaande voorbeelden anglayang, in een ander tumama gebruikt is, laat zich gereedelijk verklaren, daar in 't eerste geval een imperfectief, in het tweede een perfectief op zijn plaats is. Doch waarom hiděp, en niet anghiděp? Zoover ik heb kunnen nagaan, vordert het spraakgebruik den stamvorm, die tevens als passiefvorm optreedt, wanneer een als bepaald gedacht object genoemd of bedoeld wordt. Zeer gewoon zijn de uitdrukkingen nton, ṇḍěngö, bij 't zien, bij 't hooren (of: bij 't gezien, bij 't gehoord worden), als vertaling van Skr. dr̥ṣṭwā, ḡrutwā, doch met een bepaald object, uitgedrukt of gedacht: nton dus z. v. a. „het, hem, haar, enz. ziende“.

Tot de in 't KBWdb. aangehaalde voorbeelden behoort: mangkana ta lwir ni panah bhagawān Bhiṣma antumanēm ing lēmah ri tēlasnya-n alap hurip nikang dyah Ćweta, op zulk een wijze plantte zich (drong) de schicht van Bhiṣma in den grond, na 't leven van jonker Ćweta genomen te hebben, Bhiṣmap. Ri tēlasnya, na afloop er van, daarna: ri tēlasnya-n, nadat. Hier wordt dus door *n* de overgang bewerkt van een demonstratief begrip in een relatief. Evenzoo is bijv. apa, wat? waarom? apan, omdat, dewijl, want (oorspronkelijk een relatief, gelijk ook in 't Fransch car). Door 't veelvuldig voorkomen van deze verbinding is apan tot één woord geworden. Dat evenwel de *n* oorspronkelijk niet bij apa, maar bij 't volgende zinbestanddeel behoort, blijkt bijv. uit apa tan, omdat niet. Hetzelfde is op te merken bij on „indien“, dat uit *o* + *n* is samengegroeid, want „indien nu“ is opwan. Natuurlijk behoort de *n* evenmin oorspronkelijk bij tan

en pwan als bij apa. Tan is geheel en al één woord geworden; toch bestaat het uit de eenvoudige ontkenningspartikel ta, wel bekend ook uit de verwante talen, en *n*¹. Waarom nu is *n* regelmatig met dit ta om zoo te zeggen samengegroeid? Naar het mij toeschijnt, om reden er op het bij de ontkenning behoorende woord eenige nadruk valt. Bijv. tanyogya, ongepast; tātan hēmās, pinakadon mami yan parangke, geen goud, is het doel van mijne komst hierheen (= dat ik hier kom), Rām. 2, 37. In tapwan, niet nu, nog niet, e. dgl. verbindingen, staat *n* na het tweede woordje, niet na ta.

Al kan men in 't algemeen zeggen dat *n* dient om ook nadruk op 't volgende woord of zindeel te leggen, omtrent den oorsprong er van is daarmede niets gezegd.

Het bovenaangehaalde voorbeeld uit Bhīṣmap. geeft aanleiding tot een andere opmerking. Wij vonden daar ri tēlasnya-n alap hurip nikang, dus het gezegde van den bijzin, waarvan 't logisch, ofschoon niet grammatisch onderwerp in den hoofdzin panah bh. Bh. is, in stamvorm. Daarentegen leest men elders: ri huwusnya-n amangan anginum yathāsuka, nadat hij naar hartelust gegeten en gedronken had, Hariw. Vermits ri tēlasnya-n en ri huwusnya-n synoniem zijn, kan men vragen, waarom op de ééne plaats de stam, op de andere de imperfectieve actiefvorm voorkomt. M. i. doet zich hier bij alap hetzelfde geval voor als bij hiḍḍepa van zooeven; het heeft een bepaald object bij zich, terwijl dit bij amangan anginum ontbreekt. Of nu hiḍḍepa, alap hier als passief en 't in elk geval logisch object als grammatisch subject van den bijzin moet opgevat worden, is moeielijk uit te maken, al is het niet twijfelachtig dat alap op zich zelf een passieve beteekenis kan hebben.

In 't Njav. zal men voor ri huwusnyan, ri sampunyan, zeggen *ꦫꦶꦃꦸꦱꦤꦺꦴꦤ꧀* en dit met een volgend gezegde, bijv. *ꦲꦠꦺꦁꦤ꧀* verbinden zonder enig element, dat aan *n* beantwoordt. Daarentegen zal een door *n* ingeleid zinsdeel vervangen worden door een substantief-constructie, wanneer een feit, in onze taal vervat in een werkwoordelijk gezegde in verband met een nadere bepaling, waarop nadruk valt, wordt gekleed in den vorm van een substantief (of de omschrijving hiervan), hetwelk dan als onderwerp optreedt,

¹ Daar *n* ook een verkort vnw. 3 ps. enk. is, laat zich niet altoos onderscheiden welke *n* bedoeld is.

terwijl de nadere bepaling gezegde wordt ¹. De vraag of wij niet tweeërlei *n* moeten aannemen, zal later een voorwerp van onderzoek uitmaken.

Uit *lwir ni panah Bh. an tumanēm ing lēmah* blijkt, dat het feitelijke onderwerp van *tumanēm* overgebracht is naar 't voorzindeel, en verbonden als genitief met *lwir*, Evenzoo in *karaṇa nira nahōmhōm mwang D.*, de reden, dat hij (eig. de reden van hem dat hij) met *D.* raadpleegde, *BY.* 4, 5; *nāhan hetu nira n-wijil prihatin*, dat (eig. zoo) was de oorzaak, dat zij bedroefd naar buiten kwam. *Smar.*; *karaṇa nira n-wijil okēr*, dat was de reden, dat zij ontroerd naar buiten kwam, ald.; *nāhan hetu nireki cighra n-umijil*, dat was de reden (van haar in deze omstandigheden), dat zij weldra naar buiten kwam, *Sutas.* *Enjing kāla nira n-lumampah sadulur*, de ochtend was de tijd, dat zij met haar gezellen op weg toog; wij zouden zeggen: 'smorgens vróeg, toog zij op weg, *Smar.* Waarom wordt hier de afgeleide vorm *lumampah*, gelijk in 't voorgaande voorbeeld *umijil* gebezigd, terwijl op de twee vorige plaatsen de stamvorm *wijil* staat, alsook in *an tumanēm*? Voor zoover ik heb kunnen nagaan, is de regel deze, dat de stamvorm gebruikt wordt wanneer een bepaling volgt waarop nadruk valt; doch een afgeleide vorm, als een bepaling (die bij omzetting in een naamwoordelijke constructie, gezegde zou worden) waarop nadruk valt voorafgaat. Een duidelijk voorbeeld is: *matang yan kita 'n-tēkā usēn*, opdat gij gáuw zoudt komen, *Ādip*; hier valt nadruk op *usēn*; evenzoo zal het de bedoeling zijn van den schrijver om op *prihatin* en *okēr* hierboven nadruk te leggen.

In overeenkomstige gevallen wordt een 1ste of 2de pers., wanneer die het feitelijke onderwerp is, natuurlijk ook als genitief met *hetu*, *karaṇa*, e. dgl. verbonden. Dus *hetu ningwang mapangguh*, de reden dat ik een samenkomst (met *U*) heb, *Rām.* 19, 30. Al ontbreekt hier *n*, de plaatsing van 't eigenlijke onderwerp is dezelfde; *karaṇāntāt anēmu suke mēne*, (het) zal de oorzaak zijn dat gij hier (op aarde) geluk deelachtig wordt; ald. Doch ook *nāhan hetunya k-amwit*, dat is de reden er van dat ik afscheid neem, 31. In *ikana matangnya tan katēmu denta*, dat is de reden dat hij niet door u aangetroffen is geworden, *Rām.* 5, 84, blijkt niet of met *matangnya ta'n* bedoeld is „de reden er van dat hij

¹ Vgl. Roorda, *Jav. Gr.* §§ 221, vgl. 474; 505; 517.

niet" of "de reden van hem dat niet"; zonder ontkenning zou het heeten: *matangnya'n katěmu*. Duidelijk "er van" is *nya* wederom in *ya matangnya k-ojar hita*, dit is de reden dat ik goeden raad geef, 24, 37; en *matangnya ta g-langghana*, de reden dat ik niet weerstreef (of: overtreed), 3, 12. *K* (*g*) en *t* zijn verkorte voornaamwoordsvormen, die in een afhankelijk zinsdeel op zich zelf reeds "dat ik" en "dat gij" beteekenen kunnen of althans zoo te vertalen zijn. In overeenkomstige gevallen zal dus *n*, waar het met "dat hij (zij, het)" te vertalen is, ook een verkort voornaamwoord wezen. Uitvoeriger zal dit punt behandeld worden in een afzonderlijk hoofdstuk over de verkorte voornaamwoordsvormen en hun gebruik. Hier moet alleen de aandacht gevestigd worden op het feit dat in *karapāntāt aněmu* hierboven *at* vervangen zou kunnen worden door *t*. De verhouding van dit *at* tot *t* is dezelfde, althans oogenschijnlijk, als die van *an* tot *n*. In 't voorbeeld *lwir ni panah Bhīṣma an tumaněm* is *an* blijkbaar gelijkwaardig met *n*. Hoe is nu de *a* in *at* en *an* te verklaren?

Wat *an* betreft is op te merken, dat *an* de beteekenissen in zich vereenigt van "dat, terwijl, wat aangaat"; het is synoniem met *yan* en *Njav.* *ṇaṇṇa*. Bijv. *byaktān*, blijkbaar dat, zeker dat. De verbinding van *byakta* en *an* is zóó innig, dat men het vertalen kan met "zekerlijk". Naast *byaktān* komt in dezelfde beteekenis meermalen voor *byaktan*, uit *byakta* + *n*. Is in dit geval *n* slechts een zwakkere vorm van *an*, gelijk bijv. ook 't lidwoord *ng* van *ang*, of is in *an* *n* vervat? Dat *n* duidelijk de beteekenis van "dat" als voegwoord van een declaratieven bijzin heeft, is onloochenbaar, wegens een voorbeeld als: *pājarnya'n bubar ing kuṭa*, hij berichtte dat de veste verwoest was, BY. 50, 10; een ander voorbeeld in KBW. I, 511: *riy Ayodhyā tan warah n-alah musuh*; van een verkort voornaamwoord 3^e ps. kan hier kwalijk sprake zijn. Evenmin in: *ikā sopānangku n-lěpasa muliheng Rudrabhawana*, dat is de trap voor mij om verlost te worden (van mijn verlossing uit het ondermaansche) en te komen in Rudra's verblijf, BY. 36, 17; *n* kan geen vnw. zijn van denzelfden persoon, van 1sten ps. *ku* ¹. Een ander voorbeeld is *tija bhāgya ko'n kapanggih*, het treft gelukkig dat ik u ontmoet heb, 15, 38. Het onderwerp van 't

¹ Wel zou men het kunnen opvatten als betrekk. vnw. „die". Doch die en dat vallen in een taal, die geen geslachtsonderscheid kent, samen.

wijze) 48, 61. Het spreekt van zelf dat *n* hier geen verkorte vorm van den 3^{den} ps. kan wezen. Evenmin in: patyangkwa (dat ik zou omkomen) sādhyamu 'n aweh lēpaseng alas göng, was uw oogmerk met mij in 't groote woud te doen verdwalen (of: terwijl gij mij deedt (of: die mij deedt) verdwalen); ald. Wēkasmu 'n ahurip, 't einde van uw leven (letterlijk: 't einde van u dat gij (of: die) leeft), BY. st. 208; volgens den regel staat het feitelijk onderwerp van ahurip als gen. in 't voorzindeel. Ndi 'n ngwang tan guywa denta 'n pangucap, hóé zou ik niet lachen over hetgeen gij zegt, 28, 3. Evenmin als hier kan *n* terugslaan op een 3^{den} ps. in dhira 'n lēkas ira, moedig was hun gedrag (moedig gedroegen zij zich), 29, 7. Hier schijnt *n* overbodig, dewijl lēkas ira in plaats kan treden van *n* lēkas; want de substantiefconstructie, in 't Nieuwjav. de eenig gebruikelijke in overeenkomstige gevallen, is niet onbekend in de oudere taal. Door 't gebruik van *n* wordt echter de nadruk verhoogd en tevens bewerkt dat na dhira een pauze volgt. Evenzoo in ndan wyartha 'n kadi tēmpuh ing bañu tibeng wungkal, doch vruchteloos (zonder uitwerking), als het neerkomen van water vallende op een steen, 19, 25. An zoo gebruikt in: kunang yathānya 'n saphalān patingkwari, taman samangke ya dēlāha ring jēmah, en dewijl het voegzaam is, dat ik sterf, zusje, moet het nu maar niet tot later uitgesteld worden, Rām. 21, 47. De substantievorm wordt hier vereischt, omdat het in 't nazindeel geplaatste onderwerp van 't gezegde saphala niet is „ik“, maar patingku; an kan hier kwalijk een andere bedoeling hebben dan *n* in de twee voorgaande voorbeelden. Yathā in den zin van „dewijl, daar“ is niet vreemd aan 't Skr. Het is van zelf reeds een betrekkelijk voegwoord, en zoo desniettegenstaande het in 't Oudjav. noodig wordt geacht, het door *n* te laten volgen, dan is het m. i. omdat in onze taal en 't Skr. het gezegde in een relatiefzin den klemtoon krijgt, en 't Oudjav. dit middel niet bezittende, den nadruk op andere wijze aanduidt. Daarom wordt het ontleende yadi, indien, ook met *n* geconstrueerd, zoodat het yadin wordt; zoo ook yatanya 'n „opdat“, terwijl Skr. yatah, waaraan yata ontleend is, op zich zelf reeds met den optatief „opdat“ beteekent. Bijv. yatanyan kami muliheng mareng pitṛloka, opdat wij in de wereld der voorvaderen mogen komen, Adip.; yatanyan awēlasāmbēknnya, opdat hij medelijden hebbe in zijn gemoed; yatanyān hilanga nikang çāpa, opdat de vloek eindige, 8. Ofschoon hilang hier een substantief

is, neemt het toch het conjunctiefsuffix aan; *kuněng yatanyan upaçamā ta tangguhi*, vermaan hem dan (waarschuw hem) opdat hij bedare (d. i. aflate van zijn gewelddadigheden), Rām. 13, 8.

Yadi-'n en yady-an, indien, als, zijn volkomen gelijkwaardig, en worden dus door elkander gebezigd. Bijv. *syapa māsiha len yadin taya dyah*, wie anders zal mij genegen zijn inden gij, vrouwe, er niet meer zijt; Rām. 21, 12; *aparan guṇā ning ratu, yadinpamuharā wirodha*, wat zal de verdienste eens konings zijn, indien hij strijd gaat verwekken, 3, 29; *yadyan kitāmējahaneng Kurunātha bhangga*, indien gij den weerbarstigen Kuruvorst zult dooden, BY. 8, 6. De ontkenning is *yadi ta'n: guṇanta aparan guṇanya yadi tan guṇā ning ratu*, waartoe zouden uwe deugden dienen, indien ze niet de deugden zijn eens konings? Rām. 3, 46; zoo ook 72. Niet verschillend van *yadin* en *yadyan* is *yadiyan*; bijv. *yadiyan tuhu mātya lingta mangke*, indien het werkelijk uwe bedoeling is nu te sterven, 21, 13. Hieruit volgt dat *an* en *n* in beteekenis = *yan* zijn. *Yadyapin* is „ofschoon, al ook”; zie voorbeelden in Juynboll's Glossarium op 't Rām.; niet verschillend van *yadyapin* is *yadyapiyan*; bijv. *yadyapiyan tēkā ng musuh*, al moge de vijand komen, Rām. 4, 44. De ontkenkende vorm van *yan* is *yatan*, niet te verwarren met het bovenbehandelde *yata'n*.

Boven hadden wij een voorbeeld *hetu nireki çighra'n umijil*; zonder merkbaar verschil: *nāhan marmma nirān ulih*, dat was de reden, dat hij terugkeerde (anders uitgedrukt: van zijn terugkeer; of: om die reden keerde hij terug); BY. 13, 11, *çighrān tumēḍun*, flúks (of: dra) daalde hij af, st. 198; *çighrān sahur*, flúks antwoordde hij, st. 79; *çighrān lumampah*, flúks toog hij op weg; st. 74.

Meermalen is het uiterlijk niet te zien of *n* dan wel *an* gebruikt is; bijv. *ngkān* (of *ngkā'n*) *tinghal sira ri nghulun*, toen wierp hij een blik op mij, BY. st. 104. Hier is *tinghal*, ofschoon het een stamvorm is, toch als werkwoord te beschouwen omdat het gevolgd wordt door den nominatief *sira*; en tevens als bedrijvend, dewijl het een intransitief begrip is, dat, alleen in verbinding met volgend *i* transitieve beteekenis krijgt. Zoo ook in: *ngkā ling nirāntinghali Dāruka*, zoo sprak hij bij 't zien van Dāruka, BY. st. 74.

Een volzin als deze: *hěněngakěna bhaṭāri Çailaputri 'n kaworan* (Smar.), kunnen wij vertalen met: „laten wij niet

moet aannemen dat het hier niet de bedoeling is van den spreker om eenigen nadruk op de bijstelling te laten vallen.

Op dezelfde wijze als boven bij 'n pangucap zou ik willen verklaren dezen volzin: Kadi wingsiting anginte strîrat-nān hañangakēna, als ware het 't signaal voor iemand die op de loer ligt om een schoone vrouw te schaken, BY. 4, 14. Het feitelijk onderwerp is als genitief, ing anginte, naar 't voorzindeel overgebracht, gelijk gewoonlijk; strîratna is het object van anginte; an hañangakēn is feitelijk = bij 't geschaakt worden; het conjunctief-suffix duidt aan het doel; het behoort onmiddellijk bij strîratna, evenals boven npangucap bij Kuru-pati. Wel is waar is vormelijk hañangakēna een passief, dus letterlijk „wjl, of die, geschaakt zal worden“, doch logisch blijft strîratna het object van schaking, en tevens grammatisch object van anginte; de agens anginte is 't logisch onderwerp van de voorgenomen handeling des schakers.

Volgt op *n* of *a* een conjunctief, dan krijgt het natuurlijk de beteekenis van ons „dat“ = „opdat“, of van onzen infinitief met „om te“. Bijv. angēñēbēñēb raras-hati nirān kamēna-ngāngucapa, hij trachtte zijn aandoening te bedwingen, om te kunnen spreken, BK. 69.

Na verschillende gevallen waarin de constructie met *n* en *a* gebruikelijk is, behandeld en naar beste weten verklaard te hebben, laat ik nog een reeks van andere voorbeelden volgen, waarbij gelegenheid zal bestaan voor opmerkingen van verschillende aard.

Luh ni strî ning ari n-pējah, de tranen van de vrouwen der vijanden die gesneuveld waren, Smar. Iti mangkana de nira 'n paçabda, zoo zeide hij, Hariw. De nira is zoowel „zijn doen“ als „zijn werk, zijn daad“. In de eerste opvatting is de nira 'n p. z. v. a. „zijn zeggen“; in de tweede z. v. a. „hetgeen hij zeide“. Ook hieruit blijkt hoe de omschrijving van een verbaal substantief die van 't zgn. passief denominatief raakt.

Naast elkaar vindt men voorbeelden als de volgende: Ngkā Çwetān umasō masēnghit i pējah ni çūra kālih, toen rukte Çweta voorwaarts, vertoornd over den dood der beide helden; çighrān tandang amāh-gunung, snel viel hij aan als een bergstroom, BY. 11, 1. In den eersten zin valt in onze taal na Çweta een korte rust en een hoogere toon; in çighrān tandang zou çighra gezegde worden, wanneer an tandang door een substantief werd vervangen. Tusschen ngkān mangsō Kuru-

nātha, toen was het, dat de Kuruvorst voorwaarts rukte, 11, 5; yekān angsö sang J., en yekāngsö nira sang Jayadratha, BY. 13, 26, vermag ik geen wezenlijk onderscheid te ontdekken, al is het laatste een substantief-constructie, de voorlaatste niet. Cīghra'n datēng nṛpati Kṛṣṇa rikang ka-datwan, weldra, kwam K. aan in 't paleis, 3, 19. Don ira'n lari mare nṛpa Hastina, het *doel van zijn gang naar den vorst van Hastina, 2, 3.

Ngkān panggiḥ ācrama nira, daar was het dat zij zijn kluizenarij vond, Smar. Dewijl zijn kluizenarij een bepaald iets is, staat panggiḥ in den vorm die in 't passief optreedt, en vermits geen agens genoemd of door een vnw. aangeduid wordt, zal men het woord ook als grammatisch passief moeten beschouwen, zoodat de letterlijke vertaling is: „daar was het dat zijn kluizenarij gevonden werd.”

Rumuhun kawēs girigirin tēkap i halis nira'n sēdēng cala, eerst bedeesd en eenigszins bang doordat haar wenkbrauw zich juist bewoog, Smar. Ook hier is halis 't onderwerp van 't bewegen overgebracht naar 't voorafgaande zinsdeel en verbonden met tēkap; letterlijk is tēkap i halis nira, door (voor) haar wenkbrauw, n—cala, zich bewegende, die zich bewoog.”

Hana sira wiku sangkeng swargga, wēngi'n parangke, er is een priester uit den hemel, die van nacht hierheen gekomen is, Hariw. Wij zouden eenvoudiger zeggen: „van nacht is er een priester uit den hemel hierheen gekomen”; door de plaatsing van de bepaling „van nacht” voorop valt genoeg nadruk op de omstandigheid dat de komst van nacht heeft plaats gehad.

Āpan mamukti wiṣa rakwa'n asiddhakāryya, want men (of: hij) nuttigt vergif, heet het (z. v. a. het is welbekend), wanneer men (of: die) zijn taak niet volbracht heeft (en toch van de gastvrijheid gebruik maakt), BY. 3, 5. Tucapa haji Wirāṭan kāryy ācānangisi wēka, laten wij spreken over vorst Wirāṭa, die (of: terwijl hij) achterbleef, treurig, zijn zoon beweeneende, 12, 1. Baribin manah nira'n inambulan nikang kala rākṣasī, in verwarring was haar geest, als zij door de reuzinnen overstelpd werd, Rām. 8, 108.

Tan wandhya'n mati kārwa, het miste niet dat beiden sneuvelde, BY. 19, 24. Tandwa'n (vl. tandwān) mati, onmiddellijk sneuvelde hij, 23. Meestal staat na een nominatief of accusatief an, na een genitief n, na bijwoorden an, doch een

volstrekt doorgaande regel is dit niet. Sēḍēng ira'n umulih mareng kuṭa, op het pas dat hij naar de veste terugkeerde, 21, 1. Wuwus niki'n amalaku toya, de woorden van hen die om water vroegen, 23, 3. Wētisira'n gilap kadi kilat, haar béén schittert als de bliksem, 37, 3. Ya nimittangku'n wulat ring langit, dat is de reden, dat ik naar 't luchtruim kijk, 19, 1. Kāla Droṇa'n inastwakēn, ten tijde dat Droṇa ingezegend werd, 13, 12. Droṇa is als genitief bedoeld; bij eigenamen en titels blijft het voorzetsel van den genitief dikwijls achterwege. Guhā paḍanya'n umangang, dat waarmede het te vergelijken is terwijl het den mond opent, is een spelonk; anders gezegd: bij 't openen van den mond lijkt het een spelonk, BK. 222, Lāghawa'n paḍa silih-tujuh, met behendigheid staken zij naar malkander, BY. 31, 10. Wēdi'n kantuna, uit vrees van achter te zullen blijven. Saka wēdi nirān kahibēkana toya ikang pari, uit vrees dat de rijst overstroomd zou worden, Ādip.

Aharēp tuminghala ri sang narendrān ḍatēng, begerig om den vorst te zien wanneer hij kwam (of: bij zijn komst), BY. 2, 7. Sang Çwetān dinunung nira'n pamanah ing diwyāstra, op Çweta richtte hij zijn doel, terwijl hij op hem schoot met het hemelsche wapen; anders gezegd: Ç. was het mikpunt van zijn schieten, 11, 4. Ya kāraṇa nirān paçabda ri narāryya K., dat was de reden, dat (waarom) hij tot K. sprak. Rikā sang Kṛṣṇān tinghal ing awangawang n-ton ṛṣigaṇa, toen was het dat Kṛṣṇa naar 't luchtruim blikte, en de Ṛṣischare zag. Byatita'n mangkat, nadat zij vertrokken waren, 36, 2. Ndi'n Çalya tan tulusa sihnya ri H., hóé zou Çalya niet bestendig zijn in zijn genegenheid jegens H.? 35, 9. Vgl. met ndi'n de constructie bij vragende bijwoorden als mana, na iraha gevolgd door nja in 't Sundaneesch. Niṣṭānya'n patēngah, tikang rawi sirēm, ofschoon ze reeds in 't zenith stond, lichtte de zon niet, 42, 9. Akweh manggala sang kṛtārtha'n umulih ring amarabhawana, veel waren de gunstige voortekens, dat de zalig overledene ten hemel gevaren was, ald. Ring apāku'n tanlēgā ring hurip, met welk doel zou ik, vreugdeloos, in 't leven blijven? 50, 19. Hier staat de nominatief aku, want het woord is niet afhankelijk van ring apa. Ri kēdō nira'n lumihate çawa nṛpati, bij haar vasten wil om 't lijk des vorsten te zien, 44, 7. Pinanah ring

gulū'n kalēnggah, hij werd in den nek geschoten, dat hij achterover zeeg (of: „en zeeg achterover“, met nadruk, 31, 25.

Ngkān pojar Karṇa, toen sprak Karṇa, 28, 4. Rikān lumpat mahārṣiṅg lēmah, tóén sprong de groote Rṣi op den grond, 11, 7. Lumpat kan opgevat worden als substantief, want met mahārṣi kan evengoed een genitief als een nominatief bedoeld wezen. Duidelijk den genitief van den agens vindt men in: rāmyān pangdyus ira kuda, genoegelijk (rustig) liet hij de paarden baden, 15, 28. Daarentegen den nominatief in: ndah yekān pangucap sirang Drupadaputri sang Hiḍimbī, doch toen zeide Drupada's dochter tot Hiḍimbī, 19, 17. In een zin als yekān paḍa tumēḍun sakeng ratha, alsdan stegen beiden af van hun wagen, 15, 39, kan er van een genitief geen sprake wezen. Staat het feitelijk onderwerp, hetzij van een passief of van een intransitief in 't nazindeel, dan is licht te verklaren waarom bedoeld onderwerp door den genitief wordt uitgedrukt. Bijv. pājarnya'n bubar ing kuṭa, hij berichtte, dat de veste verwoest was; tūt mārggān (v. l. mārgga'n) larap ing kunang-kunang, langs den geheelen weg, flikkerden de vuurvliegen, BY. 50, 2. Waarom echter pangdyus ira zoo even, naast pangucap sira? M. i. omdat rāmya het gezegde is, waarbij als onderwerp de handeling pangdyus, niet de persoon, behoort. Het verbaalsubstantief, anders genoemd onafhankelijke infinitief, is een tweeslachtig rededeel, deels van werkwoordelijken, deels van naamwoordelijken aard. Met het werkwoord heeft het gemeen dat het 't voorwerp der handeling in den accusatief regeert; met het naamwoord, dat de agens, degene van wien de handeling uitgaat, in den genitief (genitivus subjectivus) staat. In pangdyus ira duidt ira als gen. subj. wel is waarden agens, 't onderwerp van de handeling pangdyus aan, maar niet 't onderwerp van 't gezegde rāmya. Daarentegen is in yekān pangucap sirang Drupadaputri deze niet enkel de agens, maar ook 't onderwerp van 't in 'n pangucap vervatte gezegde van den volzin.

In een zin als yekān pamawan Suputri, dat was de plaats waar de Prinses heengebracht werd, BK. 74, spreekt het van zelf dat Suputri als genitief bedoeld is.

In dina ng Rukmarathān pējah magulingan, Rukmaratha sneuvelde jammerlijk, neerrollende, BY. 11, 3, is dina bijwoord, 'n pējah, gezegde; het heet niet pējah zonder n, omdat het in de bedoeling ligt te doen uitkomen, hoe hij sneuvelde.

Wij drukken zulks uit door den klemtoon. *Yekān kadang mitra ngaranya*, dat heet een verwante, een vriend, BK. 116. *Yekān umundang*, die was het, die riep, 74. *Wruh ring ceṣṭā Tilottamān mijil*, *Tilottamā* merkte (of: begreep) de beweging, en kwam naar buiten (met klemtoon), 58. *Wuwus nikang sakhi 'n kapūhan*, de vriendinnen, in hun droefheid, zeiden, 61. *Lingnya 'n prasama tumandang*, zij zeiden, terwijl zij gezamenlijk aanvielen, 60. *Hetu nira 'n amet langö*, de reden, dat hij vermaak zoekt.

Een eigenaardige wijze van uitdrukking is *mēne 'n winētēngakēn*, *mēne 'n wijil*, dadelijk nadat (het kind) in den moederschoot werd opgenomen, werd het geboren, Ādip. 21. In onze taal zou men den zin kunnen weêrgeven met: „zóó ontvāngen, zóó geboren“; vgl. een uitdrukking als „zoo gewonnen, zoo geronnen“. Doch er blijft nog een verklaring te zoeken van 't feit dat in den voorzin op *n* volgt een werkwoordsvorm, terwijl in den nazin de stamvorm *wijil* gebezigd wordt. Als ik het wel begriip is *mēne 'n winētēngakēn* eig. „zoodra als het in den moederschoot opgenomen werd“; men stelt zich dus een handeling voor die verricht wordt; *wijil* duidt op een plotselinge verschijning. In ons „zoo gewonnen, zoo geronnen“ worden beide deelwoorden met nadruk uitgesproken, maar 't eerste met slepend accent, het tweede kortaf met stootaccent.

Tēkwān caturbhujā sirān triṣīrah trinetra, hij werd vierarmig, en driehoófdig, drieoogig, BY. 8, 2. Dit stemt volkomen overeen met Sund. volzinnen als: *waḍah gēḍe nja alus*, een vat groot en sierlijk; *radjana sugih nja adil*, de koning was rijk, en rechtvaardig; *oraj nu gēḍe nja matih*, slangen die groot, en giftig waren.

Irikān sirālabuh apuy, toen, stortte zij zich in 't vuur, BK. 43. *Lunghā sang wānarendrār-wwat irung, irang-irang Kumbhakarṇṇān wirūpa*, de apenvorst verwijderde zich, den neus medenemende, tot groote schaamte van *Kumbhakarṇṇa*, dat hij misvormd was, Rām. 22, 89. *Merang mūr au wirūpa*, beschaamd ijldde hij weg, misvormd zijude; ald. *Niyatān katēm wa sira dewi Jānaki*, zékerlijk zou hij *Jānaki* aantreffen; eig. het was zeker, dat J. zou aangetroffen (gevonden) worden, 8, 99. *Aparan ta prayojana maharāja Janamejaya an magawe yajña sarppa?* wat is dan het doel van Koning *Janamejaya*, dat hij een slangenoffer aauricht? Ādip. *Samantara tēkeng tēgal*

Kuru narāryya Kṛṣṇān laku, inmiddels kwam K. op zijn tocht in Kurukṣetra, BY. 2, 1. In Nieuwj. zou men zeggen *нашагу* in plaats van an laku.

Gumēsōng ikang rākṣasa an warāharūpa, de reus, die de gedaante van een ever had aangenomen (of: in évergedaante) verbrandde, Ādip. 20. An warāharūpa zou men in onze taal ook kunnen weergeven met „als ever”. Meermalen is an vóór een substantief met „als” te vertalen; bijv. an panggorawa, als eereblijk, BK. 282.

Dharmmān paritrāṇa rikang daridra, het is een plicht: de armen te beschermen, BK. 117. In 't Skr. zou men zich aldus uitdrukken: dharmo, yad daridrāparitrāṇam. Rikang vervangt hier, gelijk zoo dikwijls, den accusatief. Er is reeds vroeger opgemerkt dat het verbaalsubstantief het object in den accusatief bij zich heeft, en in zoover werkwoord is: maar 't subject in den genitief, als zijnde een substantief; wordt an paritrāṇa, gelijk ook Skr. yatparitrāṇam in onze taal overgebracht, dan kan 't relatief behouden blijven in den vorm van 't voegwoord „dat”, doch 't substantief moet vervangen worden door een werkwoord; dus „dat men beschermt”.

Sirang prabhu Suyodhanān muruda sep, het was te laat voor vorst S. om te wijken, BY. 48, 1. Lēnglēng twas irān paninghal i layar dhwaja kumēlab, zij was verrukt in haar hart, terwijl zij de wapperende vlaggen voor zeilen aanzag, 44, 1.

Tan wyartha 'n pangēne, niet te vergeefs, daar het ráákte (wij zouden zeggen: raakte niet mís), BK. 221. Cēb ngör twas ira narapati 'n dēngö sapawarah, geheel vermurwd was 't gemoed van den vorst bij 't hooren van wat gemeld werd, 79. Sāmpunya 'n panginum nikang bala, nadat de troepen gedronken hadden (of, beter: na afloop van 't drinkgelag der troepen), 163. Sāmpunya is „na afloop er van”; nya slaat dus niet op bala. Panginum is substantief, met het feitelijk onderwerp der handeling in den genit. subj. achter zich. Logisch zou sāmpun ni panginum nikang bala op hetzelfde neerkomen, doch dan zou op „'t drinkgelag der troepen” niet genoeg nadruk vallen.

Irikān paḍāwṛg ikanang wwang, toen kwamen de menschen alle evenzeer in beroering, BK. 155. Hier staat het onderwerp in den nominatief voorafgegaan door a wṛg. Het verbaalsubstantief zou hier in geen geval kunnen staan, omdat het niet met paḍa geconstrueerd kan worden.

Yekān (of yekā'n) tikān (of tikā'n) sūngakēnanta, dat is hetgene, dat door u moet geschonken worden, Sutas. Zoowel op tika als op sūngakēna rust nadruk.

Apet bhāwān pojar, hij sprak innemend, BY. 48, 3; in de hedendaagsche taal zou men kunnen zeggen *ḥiṇṇamṇamṇamṇam* Sukhāmbēk i sang munindra an pangrēngö ri kama-hārdhika sang suputri, verheugd was de groote Wijze in zijn geest, bij 't hooren van de hoogedelheid der Prinses, Sutas. Vgl. in een boven aangehaalde plaats: twas ira narapati'n dēngö sapawarah. Het verschil tusschen dēngö¹ en pangrēngö zal wel hierin bestaan dat het eerste perfectief, 't laatste imperfectief is. Duidelijk perfectief is an ton hierin: āmbēk Çri-Parameçwari paramatuṣṭān ton narendrātmaja, de Oppervorstin was uiterst verheugd in haar geest bij 't zien van den koningszoon (d. i. toen zij hem in 't oog kreeg), ald. In 't Skr. overgezet is (a)nton dṛṣṭwā. Saphalān anak nira ta sang Wibhīṣaṇa, zij was waardig het kind (de dochter) te zijn van W., Rām. 8, 140. Kāraṇa nika kita'n ādidewatā, de oorzaak er van zijt gij, die de eerste der godheden zijt (of: als eerste der g.), BK. 225. Wiphala'n kasangga, vruchteloos, daar het opgevangen werd, 223. Ngaran irān ulih i paramayajna de haji, (zoo) heette zij als zijnde verkregen door (of: daar zij een product was van) allervoortreffelijkste offers door den vorst, 46. Huwus katon sang Asurādhipān lumurug, men zag reeds den vorst der Asura's ten strijde uitrukken (anders uitgedrukt: den v. der A. dat hij (of: die) t. s. uitrukke) AW. 18, 2. Merang minggēka, kociwāmbēk ira yan kālanya'n unggw ing wuri, zij (de twee in voorgaande strofe genoemde goden) schaamden zich om 't hoofd om te wenden, (en) meenden te derven, zoolang zij (de nimfen) zich achter hen bevonden, 1, 8. Yan kālanya'n² is eigenlijk: „wanneer het de tijd was dat“. Naast yan kāla vindt men yan i kāla; bijv. kadi wintang yan i kāla ning tilēm, gelijk sterren bij nacht (eig. wanneer het de nachttijd is), BK. 213.

An garbbheçwara nātha ring Kahuripan, wihaga nira'n amānuṣādbhuta, terwijl onze Heer en Vorst (Hayam

¹ Dēngö is de oude vorm van rēngö: de oorspronkelijke d heeft zich dikwijls gehandhaafd na een nasaal; vgl. *ḥiṇṇamṇamṇam* e. dgl.

² In den gedrukten tekst is yad een drukfout.

Wuruk) nog ongeborn (eig. nog foetus) was te Kahuripan, waren er voortekens dat hij een wonderbaar bovenmenselijk wezen was, Nāgarakṛtāgama 1, 4. An garbbha zou men ook kunnen vertalen met „als fœtus“, indien 't onderwerp van den nazin hetzelfde ware. Wihaga nira is letterlijk natuurlijk „voortekens van hem“, ook hier is naar den gewonen regel het eigenlijke onderwerp van 't gezegde uit het nazindeel naar voren gebracht.

Er komen, zoowel in dichtmaat als in proza, niet zelden plaatsen voor, waar de constructie met *n*, an niet wordt aangetroffen, terwijl men die misschien verwachten zou. Bijv. Rām. 2, 51: Sītā, sēdḍengnya mētu ngūni, laras dulurnya, Sītā was, indertijd toen zij geboren werd, vergezeld van een boog. Een sterk sprekend voorbeeld is in KO. II: mangkana lawasnyāmukti sangcāra, zoo lang duurt het dat hij wereldsch leed smaakt, terwijl in KO. I, gelijk te verwachten, staat: mangkanā lawasanyan tmuakan sāngsāra, zoo lang moge (of: zal) het duren, dat hij wereldsch leed ondervinde. Regelmatig heeft deze Oorkonde ook: samangkana lawasa-nya'n hiḍēpa lara ghātaka, welk voorbeeld reeds boven werd aangehaald. Wat den volzin Sītā, sēdḍengnya mētu enz. betreft, zou men kunnen zeggen dat *n* hier achterwege blijft, omdat er geen bijzondere nadruk op mētu valt. Inderdaad zal men bij 't lezen van den tusschenzin achter „Sītā had“ bespeuren, dat „geboren werd“ zonder eenigen klem wordt uitgesproken. Dezelfde verklaring is toepasselijk op deze verbinding van twee zinnen: kāla nira'n mahas mamet stri, sēdḍeng mahārāja (genitief) Janamejaya hanar mastri, de tijd dat hij rondzwierf een vrouw zoekende, was toen Koning Janamejaya pas getrouwd was, Ādip. Men behoeft deze zinnen slechts achter elkaar te lezen om te gevoelen dat op den eersten wel nadruk valt, op den tweeden niet. Ook zal men wel niet kunnen ontkennen, dat het in menig geval van de willekeur des sprekers afhangt, of hij al dan niet iets met nadruk wil doen uitkomen.

In dezelfde functie als an, n is ook yan gebruikelijk. Om dit nader aan te toonen laat ik een aantal voorbeelden volgen.

Voorbeelden van 't gebruik van *yan* als
gelijkwaardig met *an*, *n*.

Kasukan yan ton guru nira, hij werd met vreugde vervuld bij 't zien van zijn leermeester (of: was verheugd zijn meester te

zien), BY. 46, 9. Het is duidelijk dat *yanton* noch in constructie, noch in beteekenis verschilt van *an ton*, *nton*. I *tēlas nira yan panēmbah*, nadat hij zijn *sēmbah* gemaakt had, 3, 6. Dit is hetzelfde als *nira'n panēmbah*. *Mangigēl yan ton Wirāṭātmaja*, hij danste bij 't zien (Skr. *dr̥ṣṭwā*) van *Wirāṭa's* zoon, 11, 9; vgl. *W. mapulih nton bhraṣṭa ning swāt-maja*, *W.* keerde ten strijde terug bij 't zien van 't neêrstorten zijns zoons, 11, 10. *Ngkāneng waṇḍira yan kināryyakēn*, i sang *Kurupati*, bij den vijgboom was het dat hij door den *Kuru*-vorst achtergelaten werd, 13, 1. *Irika yan katon guṇa Janārdhana*, toen was het dat de kracht van *Janārdana* bleek (toén, bleek de k. v. J.). Hier staat de afgeleide passiefvorm *katon*, niet de *stam ton*, omdat geen agens genoemd of anderszins uit het voorgaande op te maken is. Dat de dichter evengoed *irikān katon* had kunnen zeggen, zoo de versmaat het toeliet, behoeft geen betoog.

Ri rēs nika kasepa yan lumihate halintang nira, uit vrees van te laat te komen om hem te zien voorbijkomen, 2, 10. *Kṣaṇa yan paratra*, hij was dádelijk dòdd, 45, 9. *Nāhan ling nira yan panahanaha*, zoo sprak hij, daar hij bange vermoedens koesterde, BK. 101. *Hyang Rawi manda yan kēñar*, de zon scheen flauw (de zon was flauw bij 't schijnen), 108. *Nāhan hetu nghulun yan patangguh*, dat is de reden dat ik afraad (de reden van mijn verbod). *Agyāgyāgyā yan tumurun*, zeer haastig daalde hij neder, 171; vgl. *Sang Karṇa ḡghrān tumēḍun sakeng ratha. Kāraṇanya yan patanghi*, de oorzaak dat hij wakker werd, 61; denzelfden zin zou hebben: *Kāraṇanya 'n patanghi*. *Tulung aku yan kakingkingan*, help mij, die in droefenis verkeer (of: terwijl ik i. d. v.), BY. 71. *Ngkā ta rānak-haji yan papanggih*, daar dan was het, dat de prins met haar samenkwam, 74. *Sāmpun irān marāryyan*, arahup ta yan laku muwah, nadat zij een poos rust gehouden hadden, wieschen zij zich, en begaven zich weder op wég, BK. 90. *Ya hetu nira yan patakwan i narendra ri sahana nikang sakendriyan*, dat was de reden, dat zij den vorst vroeg naar alles wat er in den ganschen *Indra*hemel was, *Sutas. Samayanta yan wijila teki*, het is tijd, dat gij nu uitgaat, *Hariw. Yan tinghal kadi polah ing kumuda*, op het gezicht, zag het er uit als een witte lotus, *Sutas*. Insteede van de constructie *yan tinghal* zou men in hedendaagsch Javaansch zeggen ရာဇဂုဏ်သီလိ or ook ရာဇဂုဏ် *Rikān kagyat yan prāpta Nakula*, toen.

werd hij verrast, dat Nakula gekomen was (of: door de komst van Nakula), BY. 36, 10. Bhaṭāra Guru tuṣṭa harṣaja tumon ng anak yañ jaya, Bhaṭāra Guru was verheugd en blij, ziende dat zijn zoon overwinnaar was, Smar. Hier is 't onderwerp van jaya overgebracht naar 't voorzindeel als accusatief afhangelende van tumon.

Nāhan ling nika yan pamarṇṇana ri rūpa nira, zoo waren zijn woorden (zoo sprak hij), terwijl hij Diens voorkomen beschreef (of: ter beschrijving van Diens voorkomen), Sutas. Ri rūpa, eigenlijk een datief, staat hier, gelijk zoo dikwijls, als accusatief, zoodat pamarṇṇana hier volgens een onveranderlijken regel, ten opzichte van 't object, als werkwoord optreedt. Wërëh ning watsa mētu sake tutuknya yan panusu, het schuim van de kalveren dat uit hun bek vloeit bij 't zuigen (of: terwijl zij zuigen), Ādip. Yan panusu beantwoordt aan 't Skr. pibantas, zuigende, doch met nadruk op „zuigende“ naar onze uitspraak. Den geheelen volzin zouden wij intusschen anders uitdrukken, en wel op deze wijze: „het schuim dat de kalveren bij 't zuigen uit hun bek laten vallen“. Dewijl 't onderwerp van dit „laten vallen (uitkomen)“ naar voren is gebracht en verbonden met „het schuim“, en het taalgebruik niet toelaat te zeggen: wërëh winëtwakëning watsa in een relatieven bijzin, moet de frase zulk een vorm aannemen, dat het causatief vervangen wordt door 't eenvoudige werkwoord. Mētu, hoewel in onze taal onberispelijk te vertalen met „dat (uit hun bek) vloeit“ neemt geen n, an of yan vóór zich, omdat er niet de minste nadruk op valt.

Niyata yan pējah kabeh, het is bepaald zeker, dat allen gesneuveld zijn, Rām. 8, 134; vgl. niyatān katēmwa sira dewi Jānakī, 8, 99. Enggal yan tēka ring Rasātala, spoedig kwam hij aan in de onderwereld, BK. 224. Sādara prañata yan pangañjali, eerbiedig gebogen, hief hij de gevouwen handen op, Rām. 21, 7. Nimitangku yan layat, de reden dat ik wegga, Wṛtta-S. 103.

Dat yan in plaats van n kan gebezigd worden zonder eenig verschil in beteekenis, daarvan kan men zich overtuigen door de twee volgende plaatsen met elkaar te vergelijken: suku sang Janakātma jā mapēs, mapa yan mogha makas watang juga, de voeten van Janaka's dochter werden machteloos, daar ze op eens zoo stijf werden als een stok, Rām. 21, 6; de ni drēs ing ratha, mapeki n-amoghasiddhi, door den snelheid van

den wagen, daar deze niet falende tooverkracht bezat, Hariw. Mapayan, mapan = apa yan, apan.

Yan-ton beteekent volmaakt hetzelfde als nton. Bijv. sang Duççāsana mangigēl yanton Wirāṭātmaja, Duççāsana danst (van vreugde) bij 't zien van Wirāṭa's zoon (die gesneuveld was), BY. 11, 9, en onmiddellijk daarop: Çri nātha Wirāṭa çighra mapulih nton bhraṣṭa ning swātmaja.

Hana yan verschilt niet van hanan. Bijv. aneka tēkap ing wibhāga; hana yan sasenādulur, hana saka sapatti, len sapṛtanā, verschillend was de formatie der legerafdeelingen: sommige bestonden uit compleete compagnieën, andere uit bataljons, weer andere uit brigades, BY. 10, 18.

In plaats van matangnya + n vindt men ook het kortere matang yan; bijv. matang yan ḍatēng ring Kurukṣetra Saramā, de reden dat Saramā in K. kwam, Ādip. Doch na matang yan is n niet ongebruikelijk; zoo in een reeds boven aangehaald voorbeeld: matang yan kita n-tēkā usēn; hier valt nadruk op kita, terwijl zulks niet het geval is bij Saramā.

In KO. II leest men: irikā diwaça ny ājna Çri Mahārāja, yanpanuksuk dharmmasima; d. i. letterlijk: „toen (naar ons spraakgebruik: dat) was de datum van 't bevel van Z. Maj. den Koning, afbakenende een vrijgebied“. Wij zouden ons anders uitdrukken en zeggen: op dien datum beval de Koning een vrijgebied af te bakenen: of: de afbakening van een vrijgebied. In KO. I heet het eenvoudiger: irikā diwasa Çri Mahārāja sumusuk ikana alas i Lintakan, op dien datum bakende Z. Maj. de Koning 't bosch Lintakan af. Hier kon de constructie reeds daarom eenvoudiger zijn, dat een woord voor bevel ontbreekt; voorts ook omdat de opsteller der oorkonde het onnoodig vond nadruk te leggen op den datum der handeling.

Na yan, evenzeer als na an en n, treedt een intransitief nu eens als stam, dan weêr in werkwoordsvorm op, en wel zonder merkbaar verschil in beteekenis. Sterk sprekende voorbeelden levert KO. II, waar onmiddellijk na elkander voorkomen: yan mara ring tēgal en yan para ring tēgal, wanneer hij zich naar 't veld begeeft. KO. VII heeft: yan aparaparan umaliwat ing tēgal, wanneer hij ergens heengaande het veld passeert; yan angher ing umah, wanneer hij in zijn huis verwijlt; naast yan hawan, wanneer hij op weg is; ofschoon dit laatste vertaald zou kunnen worden met „op weg“.

Een wezenlijk onderscheid tusschen *an*, *n* en *yan* is het mij niet gelukt te ontdekken. Evenwel schijnt het mij toe, dat bij voorkeur *n* gebruikt wordt in de volgende gevallen. Ten eerste, wanneer onmiddellijk voorafgaat het grammatisch onderwerp, bijv. *rare nēmang siki'n pangidērakēn*; of 't feitelijk onderwerp in den vorm van een pronominaal aanhechtsel of genitief, bijv. *kāla nira'n lumampuh*, en *kāla Droṇa'n inastwakēn*, en *lēkasmu'n amañcana*. Voorts na verbindingen als *ri tēlasnya*, en dgl., wanneer *nya* beteekent „er van“, en in 't algemeen waar door toevoeging van *n* een partikel relatieve beteekenis krijgt, als in *āpan*, *on*, *maran*; ook waar *n* dient om met zekeren nadruk het volgende te doen uitkomen, bijv. *ndi'n*. *An* en *yan* worden bij voorkeur gebezigd wanneer de beteekenis van „dat, wanneer, terwijl“ nog duidelijker gevoeld wordt; verder in een bepaling van omstandigheid, als *aharēp tuminghala ri sang narendrān datēng*; ook na een tijds- of plaatsbepaling van de in 'tnazindeel genoemde handeling, bijv. *ḡghrān wijil* of *umijil*. Ook vóór substantieven, wanneer de verbinding als een verkorte of elliptische bijzin kan opgevat worden; bijv. *an panggorawa*, als eereblijk; *an garbbha*, dat in 't boven aangehaalde voorbeeld in gedachte als nadere bepaling bij *wihaga nira* behoort. Wijders als *an* dient om een volgende partikel te versterken, bijv. *an mangkana*. Eindelijk vindt men *an* gebruikt, wanneer het feitelijke onderwerp voorafgaat, maar niet onmiddellijk; bijv. *lwir ni panah Bh. an tumanēm*; hier is niet *Bhīṣma* het onderwerp van *tumanēm*, maar zijn *panah*.

Als algemeene opmerking aangaande de behandelde constructies met *n*, *an*, *yan*, zij hieraan toegevoegd, dat ze in 't hedendaagsch Javaansch veelal, niet altoos echter, vervangen kunnen worden door een substantief, gevolgd van een genitivus subjectivus. Ook in de oudere taal komt zulks meermalen voor; bijv. *Rām. 5, 34: niyata pējah ni Rāwāṇa rikang kṣaṇa*; dit, letterlijk overgezet is: „bepaald zeker is de dood van *Rāwāṇa* op dat oogenblik“, doch de bedoeling is: „het is bepaald zeker, dat *Rāwāṇa* dan oogenblikkelijk zal gedood worden (of: sneven).“

Verkorte vormen van persoonlijke voornaamwoorden en hun gebruik.

De oude taal bezit eenige verkorte voornaamwoordsvormen, waarvan 't gebruik tot bijzondere gevallen beperkt blijft. Ze zijn: 1 ps. enk.

k (vóór *w*, *l*, *bh* en *d*: *g*); mv. excl. *kām*; mv. incl. *t*; 2 ps. enk. *m*, *mu*; mv. (en beleefd enk.) *t* (vóór zachte medeklinkers *d*); 3 ps. enk. *n*; mv. (en hoog enk.) *r*. Deze vormen worden, op zeldzame en daarenboven twijfelachtige uitzonderingen na, alleen gebruikt in afhankelijke zinnen; of anders in verbinding met partikels, bijv. met de ontkenning *ta*, waardoor ontstaan vormen als *tak*, *tat*, *tar*; of met *apa*, bijv. *apak*, *apat*.

Behalve *k*, *t*, *r* vindt men zonder eenig verschil in beteekenis: *ak* en *yak*, *at* en *yat*, *ar* en *yar*, zoodat bijv. *k-hiḍḍep*, *ak-hiḍḍep* en *yak-hiḍḍep* alle drie gelijkelijk beteekenen: „naar ik meen, naar mijn gevoel, mijns inziens“. De hieronder volgende voorbeelden moeten strekken tot staving van 't bovenstaande.

Eerste ps. enk. *Lḥéng aku k-mātya lingnyānpamūka*, ik wil liever sneven (eig. dat ik sneve), zeide hij, terwijl hij een woedenden aanval wilde doen, *Rām. 22, 89. Nāhan hetunya k-am wit ri kita*, dat is de reden, dat ik afscheid van u neem, 19, 31. *Sangke doṣangku k-anḡlēs, alah tibra mahyun tak-am wit*, tengevolge van mijn schuld dat ik tot u weggeloopt ben (d.i. daar ik mij bezondigd heb door mijn ouders te verlaten om U te volgen), verlang ik ten zeerste geen afscheid van U te nemen, 19, 24. *Merang aku g-lawana ko*, ik schaam mij om jou te bestrijden, 2, 43. *Bāhuntaḡlyus, lobha hatingku g-wulatiya*, Uwe slanke armen, mijn hart voelt begeerte, wanneer ik ze aanschouw, 12, 44; *iya* is hier de als accusatief dienst doende datief van *ya*, waaruit volgt dat *wulati* hier als actief bedoeld is. *Sahananta haywa malarākparakāṅ alas*, gij allen weest niet bedroefd, dat ik naar de wildernis ga, 3, 11. *Aparan ike prayojana matangnya aku g-winungu*, waartoe moet dit dienen, dat (eig. waarom) ik wakker gemaakt word? 22, 9; de relatieve beteekenis krijgt *matangnya* doordat *g-winungu* z.v. is als (dat ik w. g. w.); hetzelfde zou uitgedrukt worden door deze constructie: *matangku g-winungu*, en *matangku n winungu*. *Nahan prastāwanyāk kadi malupa ring mitrasamaya*, dat was de aanleiding dat het leek alsof ik (eig. dat ik als 't ware) de bondgenootschappelijke afspraak verzuimde, 6, 170. *Ngke k-tona asihtāt-makaka, yan ḡrṇṇa musuhtālilanga*, dán zal ik zien dat gij liefde hebt voor Uw ouderen broeder, wanneer onze (of: Uwe) vijanden verdelgd zijn als weggevaagd, 22, 17. *Byakta mātya rasikā si kāsyasih, nton aku k-pati mūrccita*, zeker zal zij gestorven zijn toen zij zag dat ik in

zwijm lag, 21, 76. Kadi tag-waluyāpuliḥ k-hiḍēp, irikang Daṇḍakakānanāk-hana, het was naar mijn gevoel alsof ik niet weder zou terugkomen, terwijl ik in 't Daṇḍakawoud was, 24, 211. Nahan ikana ta donku we¹ k-para ngke, dat was mijn doel waarom ik hier kwam, 21, 61. Aku tak-angēnuangēn laki waneḥ sira tunggal atah, ik, ik denk aan geen anderen man dan aan hem alleen, 5, 58. Saparanta atah ya tūta-nangkwa, tak-adohāku saka sukunta, overal waar Gij heen gaat zal ik U volgen, en zal ik niet ver van Uwe voeten wezen, 17, 36. Tag-wruh ryy ajarangkwa ri kita, ik weet niet wat ik U zal zeggen, 22, 19. Matangnya tag-langghana, dáárom ben ik niet weërspannig (ongehoorzaam), 3, 12. Tathāpi tak-tūt mati, niettemin ben ik niet mede gestorven, 21, 19. Sahana nikang watēk Raghu kabeh tak-anon alayū, geen van alle uit Raghu's geslacht zag ik ooit vluchten, 5, 50. Āpan tā mitra kasih, aku tamatak-akadang, want er zijn geen geliefde vrienden, ik heb in 't geheel geen verwanten. Apak-panah paradārabuddhi, omdat ik op een overspelige schoot, 6, 188. Apatak-perung, irangku tansipi, omdat ik geen neus meer heb, schaam ik mij niet weinig, 4, 62. Tumutura tāku ring priya, tamāg-wigilāta ri ko, ik zou toch den geliefde volgen en niet tot jou mijn toevlucht nemen, 5, 59. Tamak-anēmu paḍā bhatāra Rāma, ik vind niemand die met R. zou kunnen vergeleken worden, 21, 68. Yak-mātya, wanneer ik dood zal zijn, AW. 314. Musuhta māpēs kadi lumbu yak-hiḍēp, Uwe vijanden zijn krank als gras, naar ik meen, Rām. 13, 30. Aparan ta gunangku yak-hanā, wat nut het mij dan nog dat ik er zal zijn? Sangke laranyāk-hiḍēp, tengevolge van 't leed dat ik gevoel, 11, 34.

Eerste ps. mv. excl. Kami, kām huwus warēg amukti ring jagat, mari yan-prayatna ring ulah salah kēna, en wij, die² reeds verzadigd zijn van wereldsche genoegens, houden op met te trachten naar averechtsche gedragingen, 8, 119. Nāhan

¹ We is een synoniem van de, werk; bijw. „doordat”, enz. Op zich zelf uit de taal verdwenen, is het bewaard in gawe; de zwakkere vorm wi is vervat in Day awi, door, wegens; awi-e is volkomen in bet. en gebruik = we-nya = de-nya; gawi = Jav. gawe. Bulusch we-n = Ojav. we-n (= ηανηαν).

² In 't Duitsch zou men zeggen: „wir, die wir”. In kam ligt inderdaad hetzelfde begrip van „wij” + voorafgaand reflexief.

lwir mami kam-panangguhi, dat was de wijze, waarop wij (voor: ik) wilden tegenhouden (vermanen), 14, 66. Kapwa ya kām-balēs, hilangakēn laranta, al wat wij daarvoor ter vergelding kunnen doen, is aan Uw leed een einde te maken, 20, 64: de *b* is, volgens een klankwet, die o. a. ook in 't Toumbulusch bestaat, de klank waarin een *w* na een *m* overgaat. Nihan tang Āditya yadin ya patyana, nda kam-rēmuk hyang Pr̥thiwi, zie, al ware het de Zon, ze zal uitgebluscht worden, en de Aarde, wij verbrijzelen ze, 13, 32.

Tweede ps. enk. Matang ikā ko m-pujiriya, guṇangku tamar-puji ya, dat is de reden, dat gij hem prijst, terwijl mijn deugden niet geprezen worden, (of: en mijn deugden, ze worden n. g.), Rām. 5, 35. Wij zien hier dat het eerste puji als actief behandeld is, want het heeft als voorwerp iri ya (datief voor accusatief) bij zich, het tweede puji is passief.

Eerste ps. mv. kālanta d-winarang, ten tijde van ons huwelijk, 11, 27.

Tweede ps. mv. (en beleefd enk.). Dayanta t-pati ya, moge hij door u (o goden) gedood worden, KO. VII; eig. „moge het uw werk (toedoen) zijn dat gij hem doodt (of: dat hij door u gedood wordt)“, want dāi is de oudere vorm van de, werk; bijw. door toedoen, Lat. per; dezelfde gedachte wordt anders uitgedrukt met deyanyu i pati ya, KO. I. Yan magyā, sakarēnga weh kitāt-parāryyan, al hebt Gij haast, rust dan toch een óógenblik uit, Rām. 8, 11. Ring pārçwāt-aturuturū yathasuka ngke, slaap een weinig naar hartelust hier aan den kánt: ald. Hier heeft at met het volgende gezegde den zin van een beleefden imperatief, of, wil men, verzoek. Zoo ook in: at rēngö ta wuwus mami, hoort gij onze (mijne) woorden! Bh. 70; vgl. den Franschen conjunctiefvorm: „que vous écoutiez“, en ons minder gewoon: „dat gij hoort!“ At-tugēl tēṇḍas ikang Daitya, moogt Gij den kop afslaan van den Daitya! Ud. At rēngyēkēn (voor rēngökēn, rēngwakēn) teka sapaṭha-samaya, moogt gij (o goden) luisteren naar dezen mijn eed! KO. VII. Zeer gewoon zijn vormen als t-ulih, keer terug! als beleefde imperatieven ¹. Laku ta t-ruhun tumama ring tilam, ga nu om 't eerst het slaapsaet binnen te treden, AW. 298. Ari Lakṣma-

¹ In tucap en tucapēn, laten wij spreken; wij zullen spreken; is *t* zeker geen 2° ps.; men kan *t* opvatten als verkorting van kita, 1° ps. mv. inclusief.

nād-wulati tāku, broer Lakṣmana, let toch op mij, Rām. 24, 162. Sira rāma sang nṛpa, nihan sira we d-wulati, 's Vorsten Vader is het dien Gij hier aanschouwt, 24, 198; men zou evengoed kunnen zeggen: denta n-wulati. He nātha, wyartha denta t-haruhara, o vorst, voor niets maakt Gij U ongerust, 15, 37. Ndah wēkangku, ya matangnya we t-ulih, nu, mijn kind, daarom is het zaak dat Gij terugkeert, 21, 70. Ngke katona asihtāt-makaka, yan cīrṇṇa musuhta, dan zal ik zien dat Gij liefde koestert jegens Uw ouderen broeder, wanneer onze vijanden verdelgd zijn, 22, 17. Adēg ta t-amrih, sta dus op en doe Uw best, 7, 99. Ndyā kitāta we t-para, wáár zal het dan zijn dat Gij heengaat? (d. i. wáár zult Gij dan heengaan) 21, 39. Mara t-atutur tatad-waluya sangcaya, opdat Gij tot bezinning komt en niet wederom ongerust zult worden, 24, 197. Nya (l. ndya) t-atakwatakwana kitāri, tā rēngö tat-anon rikang bhuwana tibra dukkita uma-dāṇa teki kalarangku tansipi, waar Gij ook mocht navraag doen, zusje, Gij zult niet hooren noch zien iemand zoo diep bedroefd als mij in mijn groot leed (eig. een diep bedroefde die zou evenaren mijn groot leed), 8, 147. Sakrodha pwa hatinta yatt-inujaran, tad-wruh ri don ing wuwus, Gij wordt echter toornig in Uw gemoed, wanneer Gij toegesproken wordt, zonder de bedoeling van den gegeven raad te begrijpen (of: te erkennen), 14, 67. Yadi yat-hēnēngāta ring musuh, tat-asēnghit hana sāhasenghulun, als Gij den vijand maar stil laat begaan, zonder vergramd te zijn over de jegens mij gepleegde gewelddadigheid, 4, 62. Čāsana ya gēgēn, tang čāstra d-wulati lanā, volg de geboden, en bestudeer steeds de leerboeken (of: terwijl Gij steeds de l. bestudeert), 3, 53. Ri ḍaḍa-ngku t-unggu t-aturū samenaka, slaap aan mijne borst (terwijl Gij aan mijne borst zijt) genoegelijk, 8, 121. Apa ta guṇā nikāt-hēnēng, waartoe zou het dienen, dat Gij U stil houdt? Ike çatrunta d-don sahana pakēna mwanḡ kira-kira, Uwe vijanden, die Gij wilt beoorlogen, tracht allen meester te worden met beleid, 3, 81. Matang yāt-laku t-ulih, opdat Gij terugkeeret, BY. 36, 18. Tan jayā rikanang musuh adoh anattaleh de ni mwanhte vānērā, Gij cult Uwe

raad hebt Gij vroeger in de vergadering niet opgevolgd, omdat Gij koppig waart, 24, 34. Nyāku mātya, apa tad-wulatingwang, zie ik zal sterven, omdat Gij niet op mij let (d.i. U niet om mij bekommert), 17, 67. Tat-apituhu alah mūḍa, Gij geeft geen gehoor daaraan omdat Gij verdwaasd zijt, 10, 55. Prabhu ta turung tamad-wulat i gēlis nira yan-pamanah, nog nooit, Heer, hebt Gij de snelheid gezien van hem (Rāma) bij 't schieten (d.i. de snelheid waarmede hij schiet) 5, 25. Matangunya tānghera tamat-harohara; pahenak āmbēkta tamat-makingkinga, daarom heb geduld zonder ontsteltenis te voelen; stel U gerust, zonder bekommerd te zijn, 21, 52.

Derde ps. enk. Het aanwijzen van plaatsen waar *n* (ook in de verbindingen an, yan, tan enz.) beslist als pers. vnw. moet opgevat worden, is aan bezwaren onderhevig, dewijl het gelijkkluidend is met het relatief *n*. Het is gemakkelijker te zeggen waar *n* geen pers. vnw. is, dan waar het wel als zoodanig bedoeld is. Het is duidelijk, dat *n* in voorbeelden als *sopanangku n-lēpasa* en *wēkasmu n-ahurip* niet anders wezen kan dan 't relatief, wegens het verschil van persoon; zoo ook in *hetu mami n-pēgat sakeng pitṛloka*, de oorzaak dat wij van de wereld der Voorvaderen uitgesloten zijn. Voorts in gevallen als *hetu nira n-wijil*, of *nā ling nirang Kurupati n-pangucap*, en *dalihan irān tinggalakēna sira stri*, het was zijn plan de vrouw te verlaten, en *gēlis nira yan pamanah*, want *n* beantwoordt niet aan 't dettige *sira* en niets verhinderde den schrijver *r, ar, yar* te bezigen indien hij een pers. vnw. had bedoeld; bijv. *mojar sira yarpamōh tatṛesa ning lēmbu nusu*, hij zeide: door 't overblijfsel van de zuigende kalveren uit te melken; of *kadi megha manghudanakēn paḍa nira yarwehakēnn ikang dāna*, hij geleeke een zegen uitstortende wolk, wanneer hij zijn liefdegaven uitdeelde, Rām. 1, 5. Hier is *r* een verkorte vorm van 't pers. vnw. en heeft *ya* op zich zelf reeds de beteekenis van een relatief¹. Voorbeelden dat *r* pers. vnw. mv. is, zijn: *mahyekang wira yarton ri sira paḍa suka*, de helden juichten bij 't zien van hen die allen evenzeer gelukkig waren, Sutas.; en *ḡighra hrū nira yar lēpas paḍa parēng*, snel gingen hun pijlen alle te gelijk af, BK. 206. In een voorbeeld als *nahan ikana*

¹ Voorbeelden van 't gebruik van *ya* als relatief zullen in een volgend hoofdstuk gegeven worden.

wuwusnya we npaněmbah, dat waren hare woorden daar zij haar sěmbah maakte (= denya maněmbah), Rām. 21, 62, zou men geneigd zijn *n* als pers. vnw. te nemen, naar analogie van we-k, we-t, waarvan we hierboven voorbeelden gezien hebben. Doch men vindt ook: awū sirākuṣāsū, wulati sirang Raghuputra we n-kapāça, zij schreeuwden bedroefd, huilende, ziende dat R. gestrikt was geworden; sloeg *n* hier op R., dan zou men *r* verwachten. Er is trouwens geen reden om de *n* van we'n, althans in dit laatste voorbeeld, voor iets anders te houden dan het relatief, te minder omdat het volmaakt identische wen van het Toumbulusch bestaan moet uit we + relatief. Bijv. Niitu mahapa'arpa'ar si ina wo si amana, we'n si okki nera wiyamo, woan sera n-tuma'ar sumiwo um posan, toen waren zijn vader en moeder zeer verheugd, dat (eig. doordat, omdat) hun zoon (terug) gekomen was, en zij deden een gelofte om een offerfeest aan te richten. Niitu siwoën nera kariya um pa'ar, we'n nimakauntung witi si tou'ng kaseke nera, toen werd door hen een offerfeest aangericht uit blijdschap dat zij hun vijanden overwonnen hadden. Niitu wo an siya mange witi wanua, wo an siya n-tumalinga setou mēriyoriyo witu'm bale ěsa, we'n mahasiwo um posan, en als hij zich naar dit dorp begaf, toen hoorde hij de menschen in een huis rumoerig, daar zij een offerfeest aanrichtten. Uit deze plaatsen, die met een menigte andere kunnen worden vermeerderd uit de verhalen uitgeg. door 't Nederl. Zendelinggenootschap, ziet men tevens dat het Toumbulusch spraakgebruik ten opzichte van 't relatief *n* met het Oudjav. overeenstemt. Later komen we hierop terug.

Bij de ontkenningsvormen tan, taman, tapwan is, ingeval 't onderwerp een enkelvoudig en niet voornaam 3de persoon is, moeielijk uit te maken, welk *n* bedoeld is. Hetzelfde geldt van yan, yapwan, wanneer, dat (hij, zij, het) en maran, marapwan, narapwan, opdat. Bij schrijvers die zich regelmatig van *k*, *t*, *r* bedienen, zal waarschijnlijk 't pers. vnw. bedoeld zijn. In zeker opzicht is het een onverschillige zaak, daar beide constructies logisch hetzelfde uitdrukken en bij vertaling in 't Nederlandsch denzelfden toon vereischen. Bijv. een zin als deze: kadyanggā nikanang parārtha manulung wyādhi n-paweh oṣadha, gelijk de onbaatzuchtige menschenvriend een zieke redt door hem

¹ Bijdragen tot de kennis der Alfoersche taal in de Minahasa.

geneesmiddelen te geven, Rām. 14, 66, laat beide verklaringen toe. Eenigszins dubbelzinnig is: wēkasan pupak ta ikanang gunung n-ibērakēnya sakṣaṇa datēng, eindelijk werd de berg afgebrokkeld, waarmeê hij wegvloog (en) in een oogenblik terug was, 23, 33; in KBW. wordt *n* hier opgegeven als verkorting van 't passiefvoorvoegsel in, doch om 't passief uit te drukken zou ibērakēn voldoende zijn; ik zou eerder denken dat *n* hier 't relatief is, dienende om den hoofdnadruk te leggen op 't voorgaande, en den bijtoon op 't nazindeel, of wel „hij vloog er mee wēg (of: het werd door hem in de vlucht meegenomen)”. Voor de opvatting van KBW. schijnt echter te pleiten, Rām. 15, 57.

Zeër dikwijls wisselt het deftige *r* (ar, yar) af met *n*, hoewel het denzelfden persoon geldt; bijv. pijēr sang Rāmārtan ta sira (hen), en onmiddellijk daarop tanwruh en tatanwruh (hij, Rāma), 16, 166. Zelfs van een mv.: apatanpasahāya tunggal tunggal, dewijl zij (Rāma en Lakṣmaṇa) geen enkelen gezelschap hebben, 4, 66. Toch zegt dezelfde schrijver elders bijv. apatak-ton kita, dewijl ik U niet zie, 11, 23.

Derde ps. mv. en hoog enk. Waling nira musuh datēng r-adēgakēn langkap nira, in de meening dat een vijand aankwam, richtte hij zijn boog op (of: naar zijn meening kwam een vijand aan, zoodat hij z. b. oprichtte), Rām. 3, 42. Nā ling nirār-adēgakēn ta laras nirāgōng, zoo sprak hij, terwijl hij zijn grooten boog oprichtte, 2, 43. Salawas nira r-unggu ringng alas, zoolang als zij in 't woud zich bevonden, (Rāma en Lakṣmaṇa) 4, 23. Atiṇighra mangkin aruhur ta sira, rikanang Udaya r-unggu katon, zeer snel steeg hij (de Zon) al hooger en hooger, terwijl hij zichtbaar zich op den Opgangsberg bevond, 8, 42, doch onmiddellijk daarop ya matangnya n-unggu rikanang Udaya, dat was de reden, dat hij zich op den Opgangsberg bevond. Lawan sēdēngnyān niyata'n sirār-pējah, en toen het beslist zeker was dat hij gesneuveld was, 21, 54; hier kunnen an en *n* niet anders dan relatieven zijn; logisch onverklaarbaar is het dat door de toevoeging van ar het relatiefbegrip tweemaal wordt uitgedrukt. Hana satwa cāca kanakār-pinahat, er waren dieren, hazen van goud, uitgebeiteld, 8, 44. Bharatārparō ri sirang tinamuy, r-adēg ang¹ bala wānara yarpanaḍah manginum, mèt dat Bharata de gastvrij onthaalden

¹ De HSS. en gedrukte tekst heeft ing, doch dit is foutief.

naderde, stonden de apen op van 't eten en drinken, 26, 25; op te merken valt dat op „eten“ in dezen zin ook in onze taal een nadruk valt, terwijl bij „drinken“ de toon daalt. *Hati nira hewa denya tamatan kawēnang sinikēp, r-ayatanang laras, r-araharah ya rikang warayang*, hij was inwendig wrevelig doordat (het wild) niet kon gepakt worden; hij legde zijn boog aan, mikte met de pijl, 5, 44; in dit voorbeeld en 't voorafgaande duidt de eigenaardige herhaling de gelijktijdigheid van twee handelingen aan¹. *Tātan salah r-araharah ya ring arddhacandra*, zonder falen, mikte hij op hem met de halvemaanpijl, 2, 34; hier heeft *r* geheel dezelfde functie als 't relatieve *n*, namelijk om te doen uitkomen dat de handeling *tansalah* was. *Kapindra Sugriwa wēruh ring inggita, ratagg ikang wre sahananya mangkata*, de apenvorst *S.* begreep den wenk, zoodat hij de apen alle opriep om te vertrekken, 11, 49. *Kāla nirārtibā*, op het oogenblik dat hij viel, 20, 63. *Saḍatēng nirārujari dewi Jānaki*, zoodra hij gekomen was, sprak hij (*Rāwaṇa*) tot *J.*, 8, 113. *Malarār-wulat ri sira dewi Jānaki*, (de boomen) waren bedroefd bij het zien van *J.* (of: terwijl zij zagen), 8, 96; *kadi luhnya yar-wulati dewi Jānaki*, het (de afgevallen bloemen) waren als het ware hun tranen, terwijl zij *J.* aanschouwden, 95. *Kadi dukha sang Raghusutār-haneng*, gelijk het leed van *R.* terwijl (of: toen) hij in 't woud was, 8, 107. *Nā ling nirang Daḍawadanār-puji ng anak*, zoo sprak *D.*, zijnen zoon prijzende, 20, 76. *Mari r-pawēḍihan malit*, hij (de koning) hield op met fijne kleederen te dragen, 3, 21. *Malih ta sira, tūt hawan r-angēnangēn ta sang Rāghawa*, hij ging dan, den geheelen weg over steeds denkende aan *Rāma*, 3, 18. *Malawas sirār-papangguh masneha lawan mahādewi*, langen tijd (reeds), was hij in huwelijksmin vereenigd met de koninginnen, 1, 20. *Ling nikanang waneh r-umanuman awaknya*, zoo spraken anderen, op zich zelve grommende, 20, 69; *umanuman* is hier bedrijvend, doch een stam voorafgegaan door *r* kan evenzeer passief bedoeld zijn; bijv. *matang ika ko m-puji riya, gunangku tamar-puji ya*, dat is de reden, dat gij hem prijst, terwijl mijn deugden niet geprezen worden, 5, 35. Bedrijvend echter in: *tamak-akadang tar-wulat rāma-reṇa*, ik heb geen verwanten, daar mijn ouders

¹ In 't *Skr.* geschiedt zulks door *ca-ca*, dus op geheel andere wijze.

niet naar mij omzien (niet om mij geven, Skr. *anapekṣa*), 19, 24. *Hana dūta yekana tēkā mēne*, *r-hiḍēp*, er zullen aanstonds boden komen, begreep hij (*Hanuman*), 8, 100. *Satēka nirāwarah ta si Marica*, zoodra hij gekomen was, gaf hij instructie aan *M.*; *ar-warah* duidt aan dat de hoofdnadruk valt op *satēka*; in 't Skr. bezigt men in een overeenkomstig geval *ewa*; bijv. *drṣṭwā* is „bij 't zien, gezien hebbende“: *drṣṭwaiwa*, zoodra hij zag; onze taal heeft tot haar dienst het rhetorisch accent; 't Oudjav. bedient zich van de constructies die wij hier behandelen.

Lumaku sang *mamet tar-mangel*, de zoekende ging op weg, onvermoeid, 3, 32. *Kepwan sira tar-wēnang sumahur*, hij werd verlegen en kon geen antwoord geven, of: zondereen antwoord te kunnen geven. *Sumahur ta sirānumodā tarpamihang*, antwoordde hij toestemmend zonder te weêrstreven, 1, 56. *Paradāra kewala manahmu tar-waneh*, slechts echtbreuk heb je in den zin, geen andere dingen, 8, 130. *Malawas tarpānak*, daar hij langen tijd geen kinderen had, 1, 21. *Tātar-pangguh Maithili, çighra lunghā*, toen (of: daar) hij *M.* in 't geheel niet vond, verwijderde hij zich spoedig, 8, 63. *Ndya matangnya tarpapagakēn sireng alas*, om welke reden is hem (*Rāma*) niet tegemoet gegaan in 't woud? 8, 129. *Yekāsaṇḍing tar-madoh nityakāla*, die naast hen zaten, steeds nabij, 8, 67. *Anghing wwil kweh, tarparowang sira wwang*, slechts een menigte demonen, zonder menschen tot gezellen te hebben, 8, 91. *Āpa tar-warēg asangga*, daar zij niet verzadigd waren van 't paren, 12, 24. *Matang yar-intar sira*, de reden dat zij heengingen, *Ādip.*; hier is 't pers. vnw. dubbel uitgedrukt. *Munggw ing syandana, çighra yar-putērakēn ta sañjata nira*, hij nam plaats in zijn karos, spoedig zijn wapen rondraaiende, BK. 219, 7. *Sira tapwa yar-wruh irikang mahosaḍhi, gēlāna kepwan angadēg*, daar (of: toen) hij 't wonderkruid nog niet zag, stond hij moedeloos en verlegen, *Rām*, 23, 33. *Yarton*, bij 't zien, terwijl zij zagen; ook: terwijl hij (een voor-naam persoon) ziet; in 't gebruik is *yar* niet anders dan een deftig *yan*, doch alleen wanneer 't onderwerp een 3de pers. is.

Aanmerking I. Het relatief *n*, in 't Nieuwjav. te loor gegaan, leeft in eenige van de verwante talen nog krachtig voort. In 't Sangireesch worden de vragende voornaamwoorden *isai* en *apa* door toevoeging van *n* relatieven. Dus *daringihē*, *isai'n piā tulī ipakipēdēdaringihē*, hoore, die ooren heeft om er meê

te hooren; isai'n piā, sarung onggotang, dingangu isai'n tala, relain pangalakeng u apa'n si sie, die heeft, (dien) zal gegeven worden, maar die niet heeft, (dien) zal nog worden afgenomen wat hij heeft ¹. Men vergelijke een verbinding als apa'n, eig. wat dat, met het Fransche qu'est ce que; isai'n is eigenlijk „wie die”. In het Toumbulusch hebben wij *n* reeds aangetroffen als bestanddeel van we'n, doordat, omdat, dat. Ook vóór werkwoordsvormen komt het gebruik van *n* met dat in 't Oudjavaansch overeen. Bijv. ja niitu siya'n sumalu u lalan itii, toen volgde hij dezen weg. Niitu siya'ng ² kumua wiya si ina wo si ama ni okki, toen zeide hij tot de moeder en den vader van dit kind. Niet minder gebruikelijk is an, gelijk in 't Oudj. Bijv. rei kampe rou u linampangan, an siya milek um banua ěsa, hij was nog niet ver daar (op dien weg) gegaan, toen hij een dorp zag. Niitu wo an siya mange witi wanua itii, en toen begaf hij zich naar dit dorp. Wo an siya'n sumalu u lalan itii, ikaayo mo ma witi atas katoroau um banua Pasambangko, én hij volgde dezen weg, totdat hij zich vlak boven 't dorp P. bevond. Wo an siya ³ mawuri witi tu'ur um punti itii, en hij ging terug naar dezen pisangstam. Het gedurig voorkomende wo an-wo an duidt eene quasi-gelijktijdigheid van twee handelingen aan; bijv. Wo an siya'n tumonton un opas, wo an nitu sokĕppĕn ni pongkor, nauwelijks liet hij den hengel dalen, of het werd opgeslokt door een visch; eig. èn hij liet den hengel dalen, èn het werd opgeslokt door een visch. Dit is te vergelijken met het Skr. gebruik van ca-ca, terwijl an de functie heeft van onzen klemtoon. Dit verklaart ook het gebruik van an vóór partikels ter versterking; bijv. ambiya'm bale, in 't huis; antare, dádelijk; vgl. Oudj. an mangkana, zóó. Verder is m. i. met an identisch het Makassaarsche ang, dat zoo dikwijls voorkomt in de uitdrukking ang kana, zéggende. Het Toumbulusch verkiest in een overeenkomstig geval kuanna, zijn zeggen, en 't Maleisch kataña; zeer verklaarbaar, dewijl de substantiefconstructie de relatieve vervangen kan. Vraagt men zich af in welke verhouding an en *n* tot elkaar staan, dan komt men,

¹ Zie Adriani, Sangir. Spr. bl. 248, vg.

² De *n* gaat voor gutturalen in ng over.

³ Eigenlijk sija'm; de *n* gaat vóór lipletters over in m, en valt dan vóór m uit (zoo de spelling juist is).

gelet op het feit dat in 't Ibanag *a* als relatief dienst kan doen, tot het besluit dat *an* in elk geval *n* bevat. Het is mogelijk, zelfs hoogstwaarschijnlijk dat *a* in de eerste plaats een demonstratief is, en als artikel in 't Makassaarsch optreedt, maar er is een nauw verband tusschen betrekkelijk *vnw.* en lidwoord, en het is niet noodzakelijk aan te nemen dat *a* in *an* niet reeds als relatief gevoeld werd, want een verbinding van twee relatieven tot één woord is niet ongewoon. Een tegenhanger is *yadin*, *yadyan*, bestaande uit het relatief *yadi*, en *n*, *an*; het onderscheid zou alleen daarin bestaan dat *yadi* Skr. is, en *a* inheemsch. *Ak* is dus *a*, dat, $+k$: dat 'k; $at = a + t$: dat ge; enz. *Yan* is op dezelfde wijze te verklaren: *ya* is in 't Oudj., Ibanag, enz. „hij, zij, het; dezelfde,“ en ook „degene die, hetgeen;“ in 't Ojav. ook „dat“ = *yan*. Zie hier eenige bewijspplaatsen. De *ni musuhta yāparō*, door Uwe vijanden die nabij zijn, Rām. 13, 73. *Mātus sang bala Daitya ya pējah*, bij honderden sneuvelden de Demonenmanschappen (eig. bij h. waren de D. die sneuvelden), Sutas. *Niyata juga yāhurip muwah*, het is geheel zeker, dat hij weder levend wordt, AW. 141. *Mungōng tanwruh yāwaknya wuta tēkap ing rāga wiṣaya*, hij verdwaast, niet merkende dat zijn persoon zelf verblind is door zinnelust, 58. *Niyata ya mapasah mwang tibā ring Aweci*, zeker is het, dat hij te gronde gaat en ter Helle daalt, Rām. 19, 30. Het veelvuldig voorkomende *awās ya* beteekent hetzelfde als *byaktān*; bijv. *Awās ya kita kewala kahyunanya*, zekerlijk zult Gij alleen door haar begeerd worden, 2, 52. *Pējahāwās ya kasāmbya*, hij zal omkomen, zekerlijk verschalkt worden, 1, 53; vgl. de Grieksche uitdrukking *δηλόσι*. Opmerkelijk is ook dat *ya*, waar het tusschen twee adjectieven staat, geheel overeenkomt met Sund. *nja*. Bijv. *hana ta prasāda maruhur ya magōng*, er waren torens hoog en groot; *hana maṇḍapādbhuta ya ratnamaya*, er waren wonderschoone, uit edelsteen bestaande voorhallen, 8, 54. Zelfs in 't Nieuwjav. ofschoon in een ouderwets gekleurde taal, ontmoet men soms *an* als relatief; bijv. *an ananajyṇ* HS. Babad; dit vergelijkte men met Sangir. *isai'n*. Of Sund. *nja* soms eenvoudig een bijvorm van *ya* is, is een vraag die we hier laten rusten. Hoe licht een demonstratief overgaat in een relatief, blijkt o. a. uit ons eigen die, dat, Duitsch der, die, das, Engelsch that, en niet minder uit het Bugin. *iya*; bijv. *Na iya ro arunge*, *ēngka-ni seuwa anana*, *iya riyasēnge Mu-*

hamma, en die vorst had een zoon, die M. genaamd was ¹; doch men zou ook kunnen zeggen: „hij was genaamd M.“, en dit is zelfs verkieselijk, omdat 't Bug. gelijk ook 't Makassaarsch een betrekkelijken bijzin uitdrukt op dezelfde wijze als 't Oudj. door de verbinding der verkorte voornaamwoorden met het gezegde. Het Maleische yang dankt zijn relatiefbeteekenis aan ng, dat een verkorte vorm is van Ibanag nga; ook in 't Oudj. komt ng op zich zelf een enkele maal als relatiefpartikel voor, o. a. BY. 1, 7.

Aanmerking II. In 't Makassaarsch en Bugineesch dienen verkorte voornaamwoordsvormen om uit te drukken wat in 't Oudj. geschiedt door *n*, *an*, en anders door genoemde verkorte vormen. De meest gewone vormen zijn: 1 ps. enk. Mak. en Bug. ku; 2 ps. enk. Mak. nu, Bug. mu; 3 ps. na. Bijv. Mak. ngapa nu-lampa, waarom (met klem) gaat gij? Vgl. Oudj. bijv. ndi'n hana, of Sund. ti mana nja asup? Fransch „pourquoi est-ce que vous allez?“ Mate na-lollong djing, hij stierf door een geest weggevoerd wordende, dewijl hij door een geest werd weggevoerd ²; Bili na-katinrowi, een kamer, door hem beslapen; e. k. waarin hij slaapt. Leyang na-pamantangi, een hol, dat hij bewoont. Sura leba ki ku-djandji, een geschrift, dat ik u beloofd heb. Pon na ta nuw-asènga, zoo gij dat niet weet. Ta na-papisabiyangi, hij geeft er geen kennis van. Bugineesche voorbeelden: Iya-mi ku-ëngka, dáárom slechts, ben ik er. Wanuwa na-onrowi, 't land, dat hij bewoont. U-papada ko tau na-tikëng setang, ik vergelijk u met iemand die door een duivel bezeten is. Engka-ni duwa ana na-djadjiang, er waren twee kinderen, die hij teelde. Ri lino tē kumatjënning, in deze wereld, ondervind ik geen geluk. Muw-angauwi ro iko na-surowi anu, gij erként, dat gij het zijt, die iets bevolen hebt (eig. die bevolen heeft, of: door wien bevolen is). Gangka iko naritaro djënnang, sedert gij tot Dj. aangesteld zijt. In deze twee laatste voorbeelden nadert de constructie die van de Oudjavaansche met *n*, want wil men in deze taal 't pers. vnw. bezigen, dan zou na ko een vorm met *m* moeten volgen, ofschoon ik nooit iets anders aangetroffen heb dan bijv. hetu nya ko 'n-laku, e. dgl.

Aanmerking III. Het gebruik van de verkorte voornaamwoordsvormen is zeer ontwikkeld in de zgn. Melanesische talen, die hoezeer

¹ Voor andere voorbeelden zie Matthes, Boeg. Spr. § 245.

² Jonker, Biman. Spr. 3, noot 1.

ze phonetisch veel geleden hebben, in andere opzichten veel ouds bewaard hebben. Terwijl ik in 't algemeen verwijs naar 't inhoudrijke werk van R. H. Codrington, getiteld „The Melanesian Languages“, vestig ik hier in 't bijzonder de aandacht op 't gebruik dier vormen in de taal van Norbarbar (Ureparapara) en van Maewo (Aurora).

't Norbarbarsch heeft in den Onbepaalden Tijd des werkwoords o. a. deze vormen: enk. 1 ps. no ka van (voor ko, door klinker-assimilatie), gewestelijk no k-van, ik ga; 2 ps. niek wu van; 3 ps. kie ni van (gewest. ke n-van); mv. 1 ps. kemem (gewest. kamam) van (excl.); ren (gew. gen) van (incl.); 2 ps. kimi van; 3 ps. ker van. No, ino, in 't Mota nau, inau is de volle vorm van den 1 ps., = Aneityum ainyak, nyak, Toumbulusch niyaku¹; niek uit nikau, Tag. ikau van den 2 ps.; kie, ke van den 3 ps., eigenlijk een aanwijz. vnw. = Oj. iki, ike, of ikihën en Nj. kiye; kemem (kamam), wij (excl.) bestaat eigenlijk uit den vollen vorm keme (kama) = Oj. kami + mami; ren (gen), wij (incl.); kimi, gijlieden, = Oj. kamu; kier (ker) bestaande uit kie (ke) en meervoud r = Oj. ra. No k-van, enz. komt geheel overeen met Oj. aku k-para; ko m-para of ko mu-p; iki (ya) n-para; kami kām-para; kita t-para; kamu para; ya r-para (iki r-para).

In 't Maewo staan de volle vormen gewoonlijk in hoofdzinnen, de korte in bijzinnen. Bijv. nau u toga ne reveve, ik zit en schrijf; beter gezegd: ik zit te schrijven; niko n t. go r., gij zit te schrijven; ia u t. ti r., hij zit te s.; gida u t. te r., wij (incl.) zitten te s.; gami u t. ge r., gijlieden zit te s.² De overeenkomst met het Oudj., Bug., Mak. is onmiskenbaar.

¹ Ten onrechte ziet Codrington, o. c. p. 387 in no een verbaalpartikel.

² Ook hier ziet Codrington o. c. p. 414 in ne go, enz. verbaalpartikels.

OVER DE EIND-MEDEKLINKERS IN HET ROTTINEESCH EN TIMOREESCH.

DOOR

J. C. G. JONKER.

In het volgende zal beproefd worden eene verklaring te geven van de herkomst en waarde der slot-medeklinkers in het Rottineesch en Timoreesch. Er was daartoe eene te uitvoerige vergelijking met de naast verwante talen noodig, dan dat die bespreking in de spraakkunst der genoemde talen had kunnen geschieden. Met de naast verwante talen worden bedoeld, de talen der Oostelijke afdeeling der Maleisch—Polynesische taalfamilie, die zich, gelijk het Rottineesch en Timoreesch, door de genitief-constructie van de Westelijke verwanten onderscheiden, voor zooverre zij voldoende bekend zijn, nam. het Kupangsch, het Tettumsch, de Ambonsche tongvallen, het Burusch, het Sikkaneesch met het Soloreesch, terwijl voor de volledigheid ook iets van de overige, tot deze afdeeling behorende talen, als die der Zuid-Wester-eilanden, zal gezegd worden. ¹ Alleen met het Rott., Tim. en Kup. ben ik nader bekend, van de overige put ik mijne gegevens uit de algemeen toegankelijke bronnen. De voorbeelden zijn in 't algemeen zóo gekozen, dat zij ook zonder eene uitvoerige behandeling der klankverschijnselen in de verschillende talen duidelijk zullen zijn, zoo noodig, is er eene korte toelichting bijgevoegd.

In het Rottineesch van Pada of Termanu kan een woord, behalve op een klinker, uitgaan op eene *k*, *s* of *n*. Het aantal woorden, welke met eene *k* gesloten zijn, is zeer aanzienlijk, veel minder talrijk zijn die, welke op eene *s* uitgaan, terwijl slechts een zeer gering getal op *n* eindigt. Van de woorden, welke eene slot-*k* vertoonen, eindigen enkele ook in de verwante talen op dienzelfden

¹ De geheel afwijkende talen van Ternate, enz., blijven buiten beschouwing.

medeklinker, (al of niet duidelijk uitgesproken), bijv. fufuk, molm, (Mal. bubuk, enz.); mafuk, dronken, (Mal. mabok); tasak, gaar, (Bat. dial. idem, Mal. masak). Meestal vertoonen zij evenwel òf andere sluiters, als: døk, blad, (Mal. daun, enz.); teuk, jaar, (M. P. taun); tauk, indigo, (Mal. tarum, enz.); nesuk, stampblok, (Mal. lèsung); uak, ulak, ader, pees, (Mal. urat, enz.); belak, zwaar, (Mal. bërak, enz.); ulek, worm, (Mal. ulat, Jav. ulër), òf wel eindigen zij niet op een medeklinker, als: amak, vader, (M. P. ama); limak, hand, arm, (M. P. lima); bunak, bloem, (Mal. bunga); fulak, wit, (Bis. pulau, Ibu. furau); matak, rauw, (Mal. mëntah, Mak. mata), enz. Waartegenover staat dat een aantal woorden evenmin een slot-medeklinker vertoonen als de verwante talen, als: afu, asch, (M. P. awu); ata, slaaf, (M. P. idem); bafi, varken, (M. P. wawi), of wel een slot-consonant verloren hebben, bijv. manu, hoen, (M. P. manuk); tua, dial. echter tuā, palmsap, lontarpalm, (M. P. tuak); ndala, paard, (Jav. djarau); bisu, zweer, (Mal. bisul); laö, dial. raö, kookplaats, (Mal. dapur, End. rapu), enz.

Eveneens kan de slot-*s* beantwoorden aan eene *s* in de verwante talen, bijv. hanas, warmte, warm, (M. P. panas); teas, 't hart van hout, (Mal. tēras, enz.); niīs, dun, (M. P. nipis). Maar ook de *s* kan staan, waar de verwante talen òf een anderen sluiters vertoonen, als in taūs, vrees, (M. P. takut); petas, gezwel, (Kup. petang, gezwollen), òf geen medeklinker aan het eind van het woord hebben, als in teis, drek, (M. P. tai); mamates, de dood, een doode, van mate, sterven, (M. P. matay). Vgl. voorts de uitvoerige behandeling van de *s* als sluiters, hier beneden.

Tot de weinige zuiver Rottineesche woorden, (voor zooverre mij bekend), die op eene *n* uitgaan, behooren: anin, wind, (M. P. angin); udan, regen, (Mal. hudjan, enz.); liun (denkelijk Bug. liyung) en sain, welke beide „de diepte der zee” beteekenen, waarbij nog gevoegd kan worden fulan, dial. = bulak, maan, maand, (M. P. wulan), benevens met eene stellig anorganische slot-*n*: natun, honderdtal, (Mal. ratus, enz.); lifun, duizendtal, (Mal. ribu, enz.), waarbij ook wel lain, bovenste deel, boven, (zie verderop).

Al de hierboven opgesomde woorden zijn nomina, hetzij substantiva, hetzij adjectiva. En dit is geen toeval. Komen bij dergelijke naamwoorden afleidingen voor met verbale beteekenis, dan ontbreekt, (als regel, het nadere zie hierachter bij de werkwoorden), de slot-consonant, onverschillig of de woorden in de verwante talen een

slot-medeklinker vertoonen of niet, bijv. *namatasa*, ¹ gaar worden, naast *tasak*; *naddò*, bladeren hebben of krijgen, naast *dòk*; *namabela*, zwaar worden, naast *belak*; *nabuna*, bloeien, naast *bunak*; *namahana*, warm worden, *nahana*, warm maken, naast *hanas*; *nakatata ü*, bang maken, naast *taüs*. Ook wanneer het stamwoord, zonder prefix en zonder voorhechting van het pers. voornw., als werkwoord optreedt, verliest het den slot-medeklinker, als: *fufu*, (bijv. *pelak-ala fufu sò*, de maïsplanten zijn door de boeboek aangetast), naast *fufuk*; *fula*, (bijv. *mata-na fula*, zijn aangezicht = hij, is of wordt bleek). naast *fulak*, (wit, als blijvende eigenschap); *tei*, groote behoefte doen, naast *teis*; *ana uda*, 't regent, naast *udan*. Hier mogen nog eenige voorbeelden volgen: *kabaö*, laag, ondiep worden, *kababaö*, laag, ondiep maken, bij *kabaök*, laag, ondiep; *mangalèdo*, het wordt licht, de dag breekt aan, bij *mangalèdok*, licht, helder, schitterend, (van *nangalèdo*, schitteren, van *lèdo*, zon); *kailí*, (*kamau*), wild, schuw, (tam) worden, *kaililí*, (*kamamau*), wild, schuw, (tam) maken, bij *kailís*, (*kamaus*), wild, schuw, (tam). Zoo van *manek*, vorst, koning, *kèsen*, keizer, (met *n* voor *l*, de titel wordt, gelijk bekend, door den vorst van Sonnebait gedragen): *mane*, (*kèse*), vorst, koning, (keizer) zijn of worden, bijv. in de vertaling door Fanggidaj van Luc. III: 1. De neu Tiberius *kèse teuk sanahulu lima*, *laë* — — — Herodis *mane nème Nggalilia*, enz.

In de bovenstaande voorbeelden, met uitzondering van eenige der op eene *s* eindigende, is blijkbaar het nomen 't oorspronkelijke, en is daarvan de verbale beteekenis afgeleid. Omgekeerd staat naast elk werkwoord een vorm door *k* gesloten, die de beteekenis van het verbale substantief heeft, bijv. *mamaik*, het komen, komst, van *mai*, (M. P. idem); *aänek*, het vlechten, van *ane*, (Kup. *aneng*, Mal. *anjam*); welk subst., afgeleid van een verbum, wat zoo innig met het verkorte pers. voornw. verbonden wordt, dat men voor het gemak van vervoeging spreken kan, den volgenden vorm heeft: *natanek*, vraag, van *natane*, (Mal. *tanja*); zoo ook *nabunak*, het bloeien, van *nabuna*, enz. Dezelfde vorm kan ook als adjectief optreden, bijv. *ai* (hout) *lelepak*, draagbaar, van *lepa*, (Mak. *lémbara*); *hade* (rijst) *papauk*, stamp-rijst, rijst bestemd om

¹ Eigenlijk derde pers. enkelv.: het wordt gaar, voor het gemak zal steeds als vertaling de infinitief gebezigd worden.

gestampt te worden, soms ook wel voor: gestampte rijst, van pau, (Tag. bayo); neä (mat) bubusuk, mat, waarop de kapas met den boog bewerkt wordt, van busu, (Mal. busur, enz.); dedeä natanek, eene zaak, waaromtrent navraag gedaan wordt. Voorts kunnen deze subst. ook eene meer concrete beteekenis hebben, als: aänek, vlechtwerk; lelepak, draagstok; bubusuk, boog om de kapas mee te bewerken; aäsok, plaats, waar men water schept, van aso, (Ceram asu, Jav. ngangsu); nininuk, drank, van ninu, hij drinkt, (M. P. minum); in dit geval soms zonder reduplicatie, als: biak, naast bibiak, stuk, brok, van bia, splijten, houwen, (End. mbiä, gespleten, vgl. Mal. bilah); salak, schuld, van sala, (Mal. salah), enz. Eene enkele maal is het substantief in de meer concrete beteekenis niet door eene *k* gesloten, bijv. sisilo, geweer, van silo, schieten.¹ De vorm vertoont dus alle schakeeringen van beteekenis, welke een verbaal substantief kan hebben, met uitzondering van die ter aanduiding van den agens. Hiertoe bezigt het Rott. een prefix mana, soms ook ma, welk laatste ook bij adjectieven in gebruik is. Zij worden door het prefix genoeg als naamwoorden gekenmerkt en missen de slot-*k* meermalen, bijv. manafè, die geeft, gever, van fè, (Jav. weh, Mal. bëri, enz.); mabela = belak, zwaar. Evenwel wordt ook een groot aantal van de met deze prefixen afgeleide woorden, door eene *k* gesloten; als regel geschiedt dit, als een woord met ma van een substantief is afgeleid, (als mabafik, die een varken heeft, van bafi); als van een adj. naast dien met ma geen eenvoudiger vorm in gebruik is; als een met mana van een werkw. afgeleid woord, meer het karakter van een adjectief heeft, (als manamatek, gestorven, van mate), en gewoonlijk ook wanneer ma de plaats van mana vervult, (bijv. mamaneek, die hoort, van namanène, hooren, Mal. dëngar, enz.). Steeds op eene *k* eindigen vormen als: nanatunuk, gebraden, of wat gebraden kan worden, van tunu, (M. P. idem). De stamwoorde-lijke adjectieven, uitgenomen die op *s* uitgaan, hebben als regel eene *k* aan het slot. Is van zulk een adjectief geen afleiding in gebruik, dan komt daarnaast de vorm zonder slot-*k* in meer verbale beteekenis voor, gelijk boven fula naast fulak, of bijv. mada, droog worden, uitdrogen, naast madak, droog, (Tag. mala, enz.). Door toevoeging

¹ Het is niet de bedoeling hier eene nauwkeurige beschrijving van de verschillende afleidingen te geven, maar alleen om het beginsel aan te duiden; bijzonderheden, uitzonderingen, enz. worden dan ook in 't algemeen met stilzwijgen voorbijgegaan.

van *k* kunnen ook adjectieven van subst. afgeleid worden, bijv. *batuk*, hard, van *batu*, steen, (M. P. *watu*). Voorts wordt eene *k* aangetroffen achter als adjectief gebezigde samenstellingen, als *hataholi* (mensch) *tène-besik*, iemand met ijzeren ribben, d. w. z. een dapper man, van *besi*, Mal. *běsi*; *hataholi alanalak*, iemand, die door arak bevangen is, van *nala*, hij neemt; ook dient de *k* om van eene uitdrukking een substantief te maken, bijv. *ana usik-a ta hapu-n bdek*, wat hij najaagt, verkrijgt hij niet, (van *ana usi*, hij jaagt na + *k* en het lidwoord *a*); *bua au lepak*, goederen, welke ik draag, (van *au lepa*, ik draag). Ten laatste komt *k* aan het slot van met een prefix *ka* afgeleide naamwoorden, als: *kabafik* = *mabafik*, die een varken heeft; *kafepak* (meer dial. dan Termanusch) = *manafepa(k)*, die slaat; *kaduak*, tweede, alle twee, van *dua*, (Mal. idem). Hier komt echter ook meermalen eene *s* voor, bijv. *kabulus* of *kabubulus*, behaard, naast *buluk*, haar, veeren, (M. P. *wulu*).

Voorts staat naast sommige verba een op *s* uitgaand subst. in dezelfde functie als overigens de met *k* gesloten verbale subst. in meer concreten zin, als het bovengenoemde *mamates*, de dood, (niet: het sterven), ook: een doode, (d. i. *ma* + *mates*, dat "dood" beteekent, de vorm is dus eigenlijk onregelmatig); *petas*, gezwel; verder: *tataos*, daad, werk, van *tao*, doen, werken, (vormelijk Mal. *taruh*, enz.); *tatatis*, hak, bij *tati*, hakken, enz.

De overige tongvallen van het Rottineesch leveren, wat de sluitletters aangaat, over het algemeen geen andere bijzonderheden op, dan dat bij de meeste, in plaats van de slot-*k*, de ingeslikte medeklinker staat, bekend uit het Makassaarsch, Bugineesch, Sangireesch, terwijl in het eene dialect, bijv. voor het lidwoord *a*, de ingeslikte medeklinker verandert in *k*, in het andere een hiaat blijft bestaan. In enkele dialecten staat deze ingeslikte medeklinker, (*k* voor het lidwoord), ook voor eene Termanusche slot-*s*, terwijl ook de *n* van *udan*, *anin*, in enkele verdwenen is. Nu en dan komt het voor, dat een woord in een dial. eene *k* vertoont of den ingeslikten medeklinker, waar het Termanusche woord geen sluiters heeft, (als in het boven opgenoemde *tua* = *tua*, palmsap), of omgekeerd.

Eene uitzondering maken echter de tongvallen van *Dengka* en *Oenale*; dáar toch is, behalve de ingeslikte medeklinker, de *s* en *n*, ook eene *t* als sluiters bekend, (zie ook beneden bij de werkwoorden). Deze *t* kan aan eene oorspronkelijke *t* beantwoorden, bijv. *D. belat*, *Oen. berat* = *belak*, (Mal. *běrat*, enz.), in de beteekenis van:

zwaar werk, heerendienst; m bunut = punuk, vezelhuisel van de kokosnoot, (Tag. bunut, enz.); ðe-fát = ðe-fák, regentijd, westmoesson, (van ðe, water en fat, fak = Mal. barat, enz.). Niet zelden hebben echter ook deze dial. den ingeslikten medeklinker voor eene oorspronkelijke *t*, bijv. belā, berā = belak, in de betekenis van: zwaar; uā, ulā, urā = uak, ulak, pees, ader, (Mal. urat, enz.). Eene anorganische *t* = Term. *k* vertoonen zij gewoonlijk in het verbale substantief, als: lelembat = lelepak, het dragen met een stok, draagstok; bubusut = bubusuk, het bewerken van de kapas met den boog en de boog daarvoor; zoo ook ndandaut = ndandauk, naald, (Mal. djarum, enz.): nafadet = nafadak, gezegde, van nafada, nafade, zeggen; ook in de vormen met mana, welke in het Term. eene *k* vertoonen, als; manadadit = manadadik, wat geschiedt, gebeurtenis, van dadi, (Mal. djadi). Evenwel wordt ook hier dikwijls de ingeslikte medeklinker in plaats van de *t* aangetroffen, welke, voor zooverre mij bekend is, ook regelmatig staat in een vorm als nanatunū = nanatunuk. Vooral in Dengka dreigt daarenboven de *t* meer en meer door den ingeslikten medeklinker verdrongen te zullen worden.

Uit het bovenstaande blijkt voldoende, dat het Rottineesch er naar streeft om de nominale en verbale functiën van eenzelfde woord, dat voor den tegenwoordigen toestand als grondwoord te beschouwen is, vormelijk van elkander te onderscheiden, en dat in het algemeen het eindigen op een der slotmedeklinkers, welke in het Rottineesch mogelijk zijn, het teeken van een nomen is, ofschoon er ook, gelijk later blijken zal, bij de verba slot-consonanten voorkomen, en, bij uitzondering, ook wel het nomen tegenover het verbum niet onderscheiden wordt, bijv. sèfe (= Bug. wise, Sund. boseh, enz., met omzetting), dat zoowel „pagaai” als „pagaaien” beteekent. Toch kan men zulk een Rottineeschen slot-medeklinker, niet gelijkstellen bijv. met een dergelijken in het Maleisch. Het woord van „kind” in betrekking tot de ouders, luidt zoowel in het Mal. als in het Rott. anak, (de bijzondere uitspraak van de slot-*k* in het Mal. kan in algemeen vergelijkende studies verwaarloosd worden). Maar terwijl die *k* in het Mal. een vast, essentieel gedeelte van het woord uitmaakt, is dit in het Rott. niet het geval; daar verdwijnt die *k* toch niet alleen in samenstellingen, enz., maar wordt ook als een pers. voornw. aan het subst. gehecht, bijv. met 't pronomen v. d. 3^{den} persoon *n*: ana-n; zoo ook tatao-n van tataos; dial. belā-n van belat.

Het Timoreesch is zeer nauw verwant aan het Rottineesch. Ook hierin wordt hetzelfde onderscheid gemaakt tusschen nomen en verbum, bijv. *namtás*, gaar worden, naast *mtasá*, gaar, (Bat. dial. *tasak*); *naúl*, regenen, naast *ulan*, regen, (Mal. *hudjan*, enz.); *abtai*, kleeden, naast *tais*, sarong, kleedingstuk, (Tag. *tapis*); *su'*, meten, naast *suüt*, *suät*, maat, (Mal. *sukat*), enz.

Een Tim. woord kan, behalve op een klinker, uitgaan op eene *b*, *f*, *h*, *k*, *m*, *n*, *s*, *t*, alsmede op den ingeslikten medeklinker, (buiten beschouwing blijven, ook voor hetgeen in het vervolg zal gezegd worden, de woordvormen, welke ontstaan door wegwerping van de *a*, wanneer deze anders de vocaal zoude zijn waarop het woord uitging, gelijk in het bovengenoemde *namtás* naast *mtasá*, dus wordt de *p*, bijv. in *lep*, indompelen, niet als sluiters (beschouwd). Bij de behandeling der verschillende slot-consonanten zal het raadzaam zijn van de bovengegeven alphabetische volgorde af te wijken.

De *b* komt alleen voor bij afgeleide werkwoorden, als *nalukib*, schade doen lijden, van het ontleende *luki* = Mal. *rugi*, zie voorts de werkwoorden.

De slot-*l*, in andere dialecten *r*, (ook vooraan en in het woord bezigt de eene tongval alleen *l*, de andere *r*), komt eveneens, met enkele uitzonderingen, alleen bij de werkwoorden voor, (zie aldaar). In de (of althans in sommige) *l*-dialecten komt de *l*, welke dus niet tegenover eene *r* staat, nog op andere wijze als sluiters voor, namelijk na naamwoorden, welke zonder dien sluiters op eene *e* zouden eindigen, als: *umel*, in het *r*-dial. van Amarassi *ume*, huis, (Mal. *rumah*, enz.); *anel*, rijst, (Tag. *palay*, enz.); *lèhel*, naast *lahi*, (Amar. *rèhe*, *rahi*), huidvuil, (Mal. *daki*); *matel*, groen, (Mal. *měntah*, vgl. bijv. Ibn. *ata*), doch *atef*, hart, lever = (Mal. *hati*), vgl. beneden, terwijl elk verbaal woord, als bijv. *mate*, sterven, (M. P. *matay*), die slot-*l* mist. De verklaring van dit verschijnsel, dat zuiver Timoreesch is en reeds hier volgen kan, is wel de volgende. De Timorees is gewoon de eind-vocaal van een naamwoord, hetzij afzonderlijk, hetzij in zinsverband, zeer duidelijk uit te spreken, zoo zelfs dat het einde van de vocaal meermalen consonantisch klinkt. Het sterkst komt dit uit bij de woorden, welke op eene *ò* eindigen, waar meermalen aan het slot duidelijk eene *g* gehoord wordt, niet alleen als eene vocaal voorafgaat, als bijv. in *ao*, *aog*, kalk, (Mal. *kapur*, Jav. *apu*, enz.), maar ook als een consonant voorafgaat, als bijv. *nèno*, *nènog*, dag, (R. *lèdo*,

Sumb. lođu, dial. lăđu, zon), vgl. voor die *g*, as(u)gwain, deze hond, nèn(o)gwain, deze dag, uit asu, nèn o en aîn. Daarentegen is de uitspraak van de eindvocaal van een werkwoord zeer onduidelijk, zoodanig, dat een Europeesch oor māt voor mate, sterven, nin voor ninu, hij drinkt, meent te hooren. Ook dit verschil in uitspraak kan als een verschil tusschen nomen en verbum beschouwd worden, het is evenwel, voor zooverre mij bekend is, zuiver Timoreesch, in het Rottineesch bestaat dit verschil niet. Nu zal de consonantische uitspraak aan het slot van de *ə* bij nomina wel even sterk geweest zijn, als bij de *ə*, en deze consonant moet tot *l* geworden zijn, gelijk bijv. in het Sangireesch eene *l* voor *y* kan staan, als in kabala = kabaya. Als bewijs dat deze *l* zuiver phonatisch is, kan het volgende dienen. Volgt op een werkwoord het partikel en tot aanduiding van den verleden tijd, dan herkrijgt de eindvocaal de volle waarde, maar verandert tevens in den verwanten medeklinker, bijv. nin(u)gwen, hij heeft gedronken, (vgl. boven as(u)gwain), van ninu, fan(i)djen, teruggekeerd zijn, van fani, (M. P. wali). Van mate, enz. nu kan deze vorm, in de dial., welke umel, enz., bezigen, matelen luiden.

Een oorspronkelijke neusklank als sluitersluit is beter bewaard gebleven dan in het Rottineesch, ook de *m* en *ng* zijn tot *n* geworden, bijv. behalve anin, wind, (R. idem), ulan, regen, (R. udan), funan, maan, maand: (R. bulak, fulan); ook lalan, ranan, weg, (R. dial. dalak, Mal. djalan, enz.); ton, jaar, (R. teuk, M. P. taun); metan, zwart, (Mal. hitam); luin, de zeekoe, (R. luik, Kup. duing, Mal. duyung). Toch is een oorspronkelijke neusklank meermalen vervangen door eene *k*, den ingeslikten medeklinker, of eene *f* (zie aldaar), of wel geheel afgeworpen, behalve bij verba bijv. in oka-timu, komkommer, ('t laatste gedeelte bij Mal. hantimun), lui naast luin, de zeekoe.

Eene anorganische *n* komt zeker voor, evenals in het Rottineesch, in natun, (R. idem), honderdtal; nifun, (R. lifun), duizendtal; voorts in naten, graf, (Sikk. rateng, Sumb. reti, dial. rati), en denklijk in meerdere woorden.

De *m* is als sluitletter een nevenvorm van de *n* en komt alleen in naamwoorden voor, bijv. taum, indigo, (R. tauk, Mal. tarum, enz.); hukim, omzetting van kunik, kurkema, (R. kunik, Mal. kunjit, enz.); ekam, de pandanus, (R. henak, dial. hendak, endā, Kup. edan, Sik. peddang, naast Jav. paṇḍan, eene ṇḍ en ṇḍ uit nt worden in het Tim. als regel tot *k*), heum, mangga,

(Ceram. hau-r, Mal. pauh, dus met anorganischen sluiters). Over deze *m* zie voorts beneden.

Eene oorspronkelijke *t* als sluiters is zelden gespaard, voorbeelden zijn: ut, zemelen, (R. uk, dial. ut, Sund. huüt); voorts wel in het bovengenoemde suüt, suät, maat, naast su', meten, en in puät, sleepnet, (Mal. pukat), naast pu', daarmede visschen. Gewoonlijk echter is de *t* verdwenen, bijv. kai, haak, (R. kakaik, Mal. kait), naast kai, haken; of wel de *t* is door den ingeslikten medeklinker of eene *f* vervangen; zie beneden.

Daarentegen kan van elk werkwoord, dat op een klinker uitgaat, (en hierbij rekent ook de overigens verdwenen *a* aan het einde mede), een vorm afgeleid worden, als: asanat, die verkeerd doet, misdrijft, van san, (Mal. salah); afanit, die terugkeert, van fani, (M. P. wali); alòlot, aròrot, die slacht, doodt, van lòlo, ròro, (R. dòdo, Sumb. ròre), enz.

Meermalen staat daarnaast een vorm zonder voorgevoegde *a* met de beteekenis van het verbale subst. in meer concreten zin, als van san: sanat, schuld, misdrijf, (R. salak); mnahat, voedsel, (R. nanaäk), van nah, (R. naä, M. P. stam kan), eten; mninut, drank, (R. nininuk), van ninu, (M. P. minum); pupat en sfut, blaasroer, van pup, nasfú, met een blaasroer schieten, (vgl. R. fupuk, dial. fufupu, pupupu, blaasroer, van fupu, met het blaasroer schieten, naast pu, blazen); vandaar een vorm als: salat, sarat, werpnet, van sal, sar, (van het het Mal. Skr. djala), daarmede visschen; voorts nèn(o)-saet, of nèon-saet, plaats waar de zon opstijgt, het oosten, van nèno, zon en sae, stijgen, (R. saë, Tag. sakay), enz.

Eene oorspronkelijke slot-*s* is bewaard, bijv. in manas, zon, (Tettum manas, warm, M. P. panas); tes, teas, hart van 't hout, (R. teas, Mal. tēras, enz.); mainihas, dun, (R. niis, M. P. nipis); mnes, mneas, gebolsterde rijst, (Mal. bēras, enz.). Verdwenen is de oorspronkelijke *s*, behalve in een aantal werkwoorden, bijv. in natun, honderdtal.

Eene anorganische slot-*s* komt voor in dezelfde waarde als een anorganische slot-*t*, bijv. amnitas, die ziet, van nita, (M. P. kita); amates, die sterft, gestorven is, dood, van mate, (M. P. matay); tbuüs, knoop, bij natbú', een knoop leggen, (grondwoord M. P. wuku); taos, daad (= R. tataos), van tao, (vormelijk Mal. taruh, enz.); zoo ook batis, deel, van bati, deelen; tutas, verlengstuk, van tut, verlengen, aanlasschen;

tnðes, rij, bij natnðe, op eene rij zijn; enz. De *s* staat dus blijkbaar voor de *t* wanneer het woord-zelf (hetzij in 't stamwoord, hetzij in 't voorhechtsel) reeds eene *t* bevat. Op deze wijze ook amtaus, die vreest, bangelijk, mtaus, vrees, (R. taüs) nevens namtau, (M. P. takut), hetzij hier de *s* uit de oorspronkelijke *t* is ontstaan, hetzij zij de anorganische Tim. sluiters is, (in het Kupangsch Mal. zegt men: takus, voor takut).

Voorts vertoont het Tim. eene anorganische slot-*s* in volksnamen, als: Lðtes, Rðtes, Rottineesch, een Rottinees; Sinas, Chineesch, een Chinees; Nai-lasis (— rasis), iemand van Amarassi, enz.

Ook bij eenige overgenomen woorden, als: solnanus, Port. soldado, bakus (in Amar.), Port. banco. En voorts in een aantal woorden, welke oorspronkelijk geen of een anderen sluiters vertoonen, als: benas, hakmes, (R. felas, Sumb. kabèla); takas, (in Amar), teeken, (Kup. tadan, M. P. tanda, zie boven ekam); mnahas, honger, (R. laäs, Mal. lapar, enz.); honis, levend, (R. dial. horis), bij moni, (R. mori, Sumb. mirip, Mal. hidup, enz.); nenas, de schaduwboom, (R. delas, dial. lelas, Mal. dëdap).

De *k* en de ingeslikte medeklinker zijn niet uit elkander te houden, beide komen in alle tongvallen voor, maar in de eene komt de *k* veelvuldiger voor dan in de andere; zoo hebben bijv. alle dial. elak, erak, trap, ladder, maar voor Amar. esuk, stampblok, bezigt Tabenu en andere esu. Zulk eene *k* of ingeslikte sluitletter kan staan:

a. waar een woord in de verwante talen eveneens op eene *k* eindigt, bijv. fufu, molm, (R. fufuk, Mal. bubuk); lèlo, rèno, Mal. djëruk, (R. dèlo, dèro, dial. ook dèlo); mtaş, gaar, (R. tasak, enz.). Misschien sðnok, sðno, lepel, naast sðno, opscheppen, vgl. Mal. sendok, doch waarschijnlijker behoort dit bij Mal. sudu, Jav. suru. Dikwijls is evenwel eene oorspronkelijke slot-*k* verdwenen, als in manu, hoen, (M. P. manuk); tasi, zee, (M. P. tasik); mafu, dronken, (Mal. mabok), enz.;

b. waar het woord oorspronkelijk door een neusklank gesloten was, bijv. elak, erak, trap, ladder, (R. edak, heda-(húk), Kup. elan, Day. heyan, enz.); ika, visch, (R. iäk, dial. ika, M. P. ikan); Tab. akfu, elders akfun, (a)fkún, ster, (R. nduk, Kup. duu, bdun, uit een * wantún, voor wintún = wituën, vgl. Mal. bintang, en zie boven ekam); voorts Amar.

bahak, sahak, utak = Tab. bahān, pagger, sahan, slijpsteen, utan, groente; ametak = ametan, die zwart is, (Mal. hitam); esuk, esu, stampblok, (R. nesuk, Mal. lēsung);

c. waar het woord oorspronkelijk op een klinker uitging, (eene slot-*h* in 't Jav. of Mal. maakt geen verschil), bijv. ane-ðek, anðek, sawah, uit anel, rijst en òel, water, (R. hade-ðek); tètò, tènò, tèkò, (vgl. Jav. ěndog en boven ekam), ei, (O. Jav. hantělú, als regel verdwijnt de *r* van Mal. tēlor in het Tim.); hau (boom) — fuə, vrucht, (R. boak, ai-boak, M. P. wuah); Amar. hanuk, elders hanu, stamper, (R. aluk, M. P. halu, alu); kī, tros, (R. nggik, Sumb. nggei); bak'ulu, bak'uru = R. manukudu = Mal. mēngkudu, bēngkudu. Op deze wijze veelvuldig bij adjectieven, als: matə, rauw, (R. matak, Mal. mēntah), naast matel, groen; mèë, mē, rood, (Mal. merah); muti, wit, naast mutik, bleek, (Mal. putih); menu, bitter, (R. meluk, meru, vurig, mamelu, sterk, van dranken, dial. melu, meru, bitter, Saw. pădu, bitter, sterk van drank, Mal. ampědu, gal, enz.); maininu, zuur, (Saw. menjilu, Sumb. mayilu, vgl. Mal. ngilu, njilu); enz.;

d. waar het woord oorspronkelijk op eene *t* uitging of naast een anorganisch Timoreesche *t* (een voorbeeld met volledig uitgesproken *k* is mij hier niet bekend): mafena, zwaar, (R. belak, berak, Mal. bērat, enz.); paha, beitel, (R. pak, dial. pat, Mal. pahat) kan echter ook beschouwd worden als afgeleid van pah, vgl. sub *g*); abi, naast abit, tang, (vgl. Mal. sēpit, enz., mogelijk ook beide van het verbum abi afgeleid); sapə, emmer, (R. dial. sambak, sambat, Sumb. samba, Tettum. knaban); òe mniṇu, drinkwater, naast mninut, drank;

e. naast eene Timoreesche slot-*s*: Tab. baku = Amar. bakus, bank; Tab. takə = Amar. takas, teeken; afutu, buikband, naast futus, (R. idem), het opgebonden garen, van futu, Kup. butu, Kiss. wuku, binden, (deze woorden behooren tevens sub *c*); de volledig uitgesproken *k* is mij ook hier niet bekend;

f. soms naast eene Timoreesche slot-*f*, als mnasi, (R. lasik), oud = mnasif, vgl. sub *c*; nò, blad, naast nòf, (R. dðk, Mal. daun), vgl. sub *b*;

g. als afgeleid nomen naast een werkwoord, dat op een klinker uitgaat. Het is natuurlijk dikwijls moeielijk bepaaldelijk uit te maken of het nomen eene Timoreesche afleiding is van het verbum, dan wel of in het nomen een oorspronkelijke sluiters is bewaard gebleven,

zoowel het een als het ander is mogelijk, bijv. in mtaus, vrees, naast namtau, suät, suüt, maat, naast su', terwijl soms het verbum stellig uit het nomen is ontstaan, als nini, met was bestrijken, van ninik, ninī, (R. lilik, M. P. liliu). Stellig is echter talu, in bale talu, in pand gegeven goederen, eene afleiding van talu, het aan 't Mal. ontleende taruh; zoo ook wel hana, in ume hana, kook-huis, keuken, van nahán, (zoo ook R. uma dodòdek, van dòde); seka, in ik-seka, gebraden visch, van sek, braden, (R. iä sesenak, braad-visch, iä nanasesenak, gebraden visch, beide uitdrukkingen loopen echter dikwijls dooreen); tenu in hau (hout) — tenu, weefgetouw, (R. tetenuk), van tenu, weven, (R. idem, Mal. ténun); mnèsò, 't slaan, slaag, (bijv. hapu mnesò, slaag krijgen, 't Rott. met een ander woord hapu fefepak) van nèsò, slaan; òtè, hak, van òte, hakken, (R. oti, vgl. R. tatatis, hak, van tati); sapu, bezem, (R. sasapuk), van sapu, vegen, (R. en M. P. idem).

De *k* wordt op deze wijze aangetroffen, daargelaten het genoemde sònok, sònò, lepel, naast sònò, opscheppen, bijv. in òe (water) — sòek, schep-water, water om op te scheppen, van sòe, (R. sòë, Kup. sòke, scheppen); bòek, gecasteerd, van bòe;

k. ten slotte geeft de ingeslikte medeklinker achter een telwoord daaraan de beteekenis van den Rott. vorm met prefix ka, gesloten door *k*, bijv. nua, alle twee = R. kaduak.

Eene *k* komt als sluitersluit alleen voor bij enkele substantieven, anah, kind, (M. P. anak); lilah, rinah = R. dilak, naam van een boom; nunuh = R. dial. nunuk, waringin; puah, pinang, R. pua, doch Kup. pua-(ka), vgl. beneden, Tett. bua, Bur. fua = M. P. wua(h), vrucht, de vrucht bij uitnemendheid, evenals Mak. rappo, „vrucht“ in 't algemeen, en „pinang“. De *k* in anah, is stellig uit *k* ontstaan, blijkbaar is dit ook bij de andere opgenoemde woorden het geval, al was de *k* niet altijd organisch.

Eene slot-*f* komt alleen voor bij nomina en wel voornamelijk bij substantiva, welke, naar hunne beteekenis, tot bepaalde catagoriën kunnen gebracht worden, als: de verwantschapsbenamingen, bijv. amaf, vader, (M. P. ama); ainaf, moeder, (M. P. ina); olif, orif, jongere broeder of zuster, (elders ari, wari, enz.); waarbij ook woorden als: usif, heer, tuaf, idem, (Mal. tuan). Voorts al wat deel uitmaakt van het menschelijk of dierlijk lichaam of van eene plant; bijv. atef, lever (M. P. atay); nimaaf, hand, arm, (M. P. lima); mataf, oog, (M. P. mata), (waartoe ook gebracht

moet worden een woord als kanaf, naam); ikof, staart, (Mal. ekor, enz.): uf, boomstam, (R. huk, Bur. pun, Mal. pohon); nòf naast nò, blad; taef, tak; ook wanneer deze woorden in overdrachtelijken zin gebruikt worden, als nimaf, baai; haef, voet (Daj. pai, enz.) en afgezaut; ook uf, ook: stam = geslacht: vorst. Bij andere naamwoorden als bijv. munif, roer, (vgl. Mal. kamudi, Bul. muri, achter, enz.); suaf, dakspar, kan, in verband met het voorgaande, de oorzaak van 't gebruik der slot-*f* geen andere zijn, dan dat zulk een woord steeds beschouwd wordt in verband met iets anders, als deel van iets anders, in casu: roer van 't vaartuig; spar van het huis. Het best komt dit uit in het verschil, dat bestaat tusschen òef en òel; òef is water, dat tot iets behoort, bijv. bij vleesch, als vleeschnat, bij eene vrucht, als vruchtensap, terwijl òel, water in het algemeen is. Bij de verwantschapsnamen staat het woord met *f* ook waar de derde persoon de bezitter is, bijv. amaf, vader, in 't algemeen, in amaf, zijn vader, tegenover au ama (zonder *f*), mijn vader; daarentegen, bijv. van mataf: in mata-n, zijn oog. Uit de voorbeelden blijkt dat de *f*, behalve aan 't einde van een woord, dat oorspronkelijk op een klinker uitging, ook voorkomt bij woorden, welke oorspronkelijk uitgingen op eene *n* als: uf, nòf, tuaf, waartoe ook behoort kanaf = O. Jav. ngaran, (voor de *k*, vgl. Rott. bunga, dial. bungga, in Rengkou buka = Mal. bunga, bloem; nalenga, dial. nalengga, naleka, achterover, Mak. lengang, enz.; Tim. mainiki, koud = dingin; voor de *n* vergelijk bijv. anel = Mal. padi); op eene *k*, als: aof, lichaam, (Kup. apa, Jav. awak, vgl. Kup. sipa, negen, M. P. siwa); op eene *t*, als: uaf, lot, bestemming, (R. uak, lot en ader, pees, Mal. urat, enz.); punuf, omhulsel van de kokosnoot, (R. punuk, dial. mbunut, Tag. bunut). Voorbeelden van adjectieven met *f* zijn, bijv. munif, jong, (R. mulik, Kup. hmudin, de jongste, van mudi, volgen = Jav. muri, enz.); mnasif, oud, (R. lasik), enz.

De aard der Timoreesche sluitletters is even onwezenlijk als die der Rottineesche, zooals reeds blijkt uit hun verdwijnen, als regel, in de woorden met verbale beteekenis; zoo ook in samenstellingen, bijv. an-mònel, zoon, van anah en mònel, toch zijn zij iets meer blijvend dan in het Rottineesch, dewijl het pers. voornw. niet achter elk naamwoord gevoegd kan worden, zoodat bijv. R. au ana-ng, mijn kind; ndia ana-n zijn kind, in het Tim. luidt: au anah, in anah.

Het Kupangsch kent niet het onderscheid tusschen verbum en nomen door het afwerpen van een slot-medeklinker. Bezigt bijv. het Tim. *su'*, meten, naast *suät*, *suüt*, maat; *tal*, *tar*, verbieden, naast *talas*, *taras*, verbod, in het Kup. beteekent *sukat*, meten, *talas*, verbieden. Een oorspronkelijke slot-medeklinker kan dus evengoed gespaard zijn bij een verbum als bij een nomen.

Naamwoordelijke afleidingen maakt deze taal: *a.* door een voor-gevoegde *s*, bijv. *skaït*, haak, van *kait*, haken; *snikan*, stok, van *tikan*, op een stok leunen, welke vormen ook als adjectief kunnen optreden, bijv. *ktudi* (mes) *slimit*, vouwmes, van *limit*, vouwen; *b.* door een (schijnbaar) infix *n* als: *snukat*, maat, van *sukat*, meten; *c.* door eene voor-gevoegde *k*, als: *ksapat* = R. dial. *sambat*, emmer; dit prefix behoort evenwel niet meer tot de levende formatieve elementen, (de *s* wordt dikwijls, de *k* steeds tot *h* voor een neusklank, bijv. *hnikan* = *snikan*, stok; *hniki* = Sumb. *kaninik*, soort muskiet); *d.* door een voorvoegsel *in*, bijv. *in-kait*, het haken, ook die, dat haakt of gehaakt wordt; *in-mate*, het sterven, dood; *in-lòne*, jager, van *lòno*, jagen; *ikan in-nengan*, gebakken visch, van *nengan*, bakken; *ktudi in-kikin*, scheermes, van *kikin*, scheren; *e.* door achtervoeging van eene *t*, vgl. beneden.

Een Kup. woord kan uitgaan, behalve op een klinker, op *n*, *ng*, *s*, *t*.

Eene slot-*n* kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke *n*, zoo bijv. *angin* = R. Tim. *anin*, wind; *ulan*, Tim. idem = R. *udan*, regen, *bulan* = Tim. *fnnan*, R. dial. *fulan*, maan, maand; *lalan*, Tim. idem, weg; voorts *ikan* = Tim. *ika*, R. *iäk*, visch; *elan* = Tim. *elak*, R. *edak*, trap; *tikan*, op een stok leunen, (Mal. *tëkan*), enz. Ook kan de *n* staan voor eene oorspronkelijke *l*, *r*, bijv. *ton*, grens, Tim. *tol*, *tor*; en zoo wel ook in *katen*, jeuken, (Jav. *gatël*); *mumun*, den mond spoelen, (Mak. *kalimomoró*, Mal. *këmur*, Jav. *këmu*, vgl. *balu* = Mal. *baharu*), ofschoon de *n* aan het slot van een verbum ook eene andere verklaring toelaat, vgl. beneden bij de werkwoorden.

Menigmaal komt eene anorganische slot-*n* voor, als in: *bilin*, koop prijs eener vrouw, (M. P. *wëli*); *dakin*, huidvuil, (Mal. *daki*); *khalin*, *halin*, zijde, (Bug. *wali*); *kbukun*, gewricht, (M. P. *wuku*); *tadan*, teeken. (Mal. *tanda*), enz. (In woorden als *ikon*, staart, Mal. *ekor*, enz.; *tilun*, ei, Mal. *tëlor*, enz., is het onzeker of de *n* anorganisch is, dan wel staat voor eene

l of *r*, vgl. boven *mumun*, het eerste is het meest waarschijnlijk).

Voorts bij een aantal adjectieven, als: *tuan*, groot, (R. *matua*, idem, Sumb. *matua*, volwassen, Mal. *tua*); *mamaten*, groen, (Ibn. *ata*, groen, rauw, Mal. *měntah*); waarbij ook te brengen is eene *n* als in *blain*, een Maleier, van *blai* = R. *malai* = Mal. *malayu*.

Ook bij sommige der bovengenoemde naamwoordelijke afleidingen, als *snilin* = *in-sili*, wat geruild wordt, te ruilen is, van *sili*, (Jav. *silih*); *hmudin*, wat volgt, van *mudi*, (Jav. *muri*, enz.); *hmunan*, wat voorafgaat, (Tag. *muna*); ofschoon dezelfde vorm evengoed zonder sluiters voorkomt, als *spupu*, blaasroer = R. *fupuk*, van *pupu* = *fupu*.

De slot-*ng* kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke *ng*, als in *duing*, de zeeke = Tim. *luin*, R. *luik*; voorts: *isung*, stampblok = Tim. *esuk*, *esū*, R. *nesuk*; *aleng*, houtskool, (R. *kadek*, Jav. *arěng*); enz.

Voorts aan eene oorspronkelijke slot-*m*, bijv. *talung*, indigo = Tim. *taum*, R. *tauk*; *mitang*, zwart = Tim. *mětan*; *ěneng*, zes, (R. Tim. *ně*, M. P. *něm*, *ěněm*); *aneng*, vlechten, (R. Tim. *ane*, Mal. *anjam*, enz.).

Als zeldzaam voorkomende anorganische letter berust de *ng* wel op eene verwisseling der neusklanken, bijv. *sdating*, hak, van *dati*, hakken, (R. *tatatis*, van *tati*), vgl. boven *snilin*; *sinang*, een Chinees, Chineesch, vgl. boven *blain*, en zie ook beuden bij de werkwoorden.

Eene slot-*s* beantwoordt aan eene oorspronkelijke *s*, bijv. *beas*, korrel = Tim. *mneas*, *mnes*, Mal. *běras*; *nihis*, dun = Tim. *mainihas*, R. *niīs*; *ktelas*, hart van 't hout = Tim. *těs*, of = R. *teas*; voorts: *ngatus*, honderdtal, (Tim. R. *natur*); *nanas*, warm maken, (R. *nahana*, naast *hanas*, warm). Voorts aan eene Jav. *r* = Mal. *t*, als *kunis*, geel, (Jav. *kunjir*, Mal. *kunjit*, *kurkema*); *lales*, vlieg, (Jav. *lalěr*, Mal. *lalat*).

Eene anorganische slot-*s* komt zelden voor, voorbeelden zijn *hmates*, dood, (meestal van een dier, enz. gebezigd, tegenover *in-mate*, dat van een mensch gezegd wordt) = Tim. *amates*, R. *mates*, *mamates*; *kbatus*, schelpdier, bij *batu*, steen, (in het Tim. beteekent *fatu*, M. P. *watu*, zoowel „steen“ als „schelpdier“); *tuas* = R. dial. *tuās* (vormelijk en in beteekenis = *kětupat*). Bij deze woorden staat blijkbaar de *s* op dezelfde wijze als in het Tim. voor eene *t*, als het woord reeds eene *t* bevat.

Derhalve is hier ook bij te brengen een woord als *hnais*, weegschaal, van *tai*, wegen. Zonder *t* in het woord staat de *s* in *makas*, (R. dial. idem) uit *mangga*; *pingas*, schotel, (R. *pingak*, Tim. *pika* = Mal. *pinggan*).

Eene slot-*t* kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke *t* als in *sukat*, meten, vgl. Tim. *suät*, maat; *ulat*, ader, zenuw = R. *uak*, *ulak*: *kait*, haken, (M. P. idem, Tim. R. *kai*); *kabut*, omwikkelen, (Bal. *kaput*, Tim. *amu*); *at*, vier, (Tim. R. *ha*, M. P. *pat*, *ampat*); enz.

Eene anorganische *t* komt voor in de betrekkelijk niet talrijke naamwoordelijke afleidingen op Timoreesche wijze, als: *kakát*, voedsel, eetwaren, van *ka*, (M. P. *kan*), eten: *mninut*, Tim. idem, drank; *slingat*, spruit, bij *naslinga*, ontspruiten.

Meermalen bij de bovengenoemde echt Kup. afleidingen als het stamwoord op eene vocaal uitgaat, als: *hmukit*, (Tim. *muít*), dier, van *muki*, (Tim. *muí*), aanwezig zijn, hebben: *rijk* zijn, (tegenover *hmuki*, zaak van waarde, rijkdom); *snaput*, doek om af te vegen, van *sapu*, M. P. idem: *snòdet*, scheplepel, (R. *sosòdek*, wel bij Jav. *suru*, Mal. *sudu*)¹, enz.

Eene oorspronkelijke slot-*k* schijnt geheel verloren te zijn gegaan, mocht er aan het slot van een woord, als bijv. *hupu* = Tim. *fufu*, R. *fufuk* = Mal. *bubuk*, nog een ingeslikte medeklinker worden uitgesproken, dan is die klank zoo goed als onhoorbaar. Toch is, althans bij naamwoorden, nog een duidelijk spoor van de oorspronkelijke slot-*k* overgebleven, namelijk wanneer het lidwoord er achtergevoegd wordt. Het lidwoord toch luidt, na een woord, dat op een klinker eindigt, *la*, bijv. *ahu-la*. de asch, van *ahu*, M. P. *awu*, terwijl, zoo het woord op een medeklinker eindigt, de aanvaugs-consonant van het lidwoord zich richt naar die slot-

¹ Eene *t* voor eene oorspronkelijke *k* vertoont overigens *smalat*, merk, bij *malat*, als verbum; Tim. *malak*, *marak*, stellig van het Port. *marca*. Voorts is op te merken, dat ook een werkwoord wel een anorganischen sluitvertoon kan; een zeker voorbeeld is bijv. *bulat*, schuim (R. *fufudek*, dial. *fufuret*; Tim. *fulit*, *furit*, Sund. *budah*, enz.), wat in het Kup. echter ook „schuimen” beteekent. Hier is stellig de *t*, die oorspronkelijk de nominale afleiding vormde, bij het geringe verschil, dat thans in 't Kup. tusschen nomen en verbum bestaat, uit het nmwoord in het werkwoord gedrongen. Op dezelfde wijze kan ook de *n*, bijv. in *lèten*, over iets smals, over eene brug gaan, (naast *slèten*, brug) tegenover Bug. *lete*, Mak. *tete*, Mal. *titi*, verklaard worden, ofschoon ook eene andere verklaring mogelijk is, zie beneden bij de werkwoorden.

consonant als: lalan-na, aleng-nga, beas-sa, ulat-ta. Hupu echter, met het lidwoord, luidt hupu-ka, (niet hupuk-ka); zoo ook manu-ka, van manu, kip, M. P. mauuk; tasi-ka, van tasi, zee, M. P. tasik.

Voor het tegenwoordige Kupangsch moet men dus zeggen, dat deze woorden ka als lidwoord vereischen, feitelijk is de *k* een overblijfsel van den ouden sluiters.

Het woord voor „voet, been“, dus een der woorden, welke in het Timoreesch als algemeene regel eene *f* aan het slot hebben, luidt in het Kup. in, (Tim. haef, R. eik, Daj. pai, enz.). Evenwel is „mijn voet“ au ing (i-ng) of met het lidwoord au i-ng-nga; uw voet, kò i-m of i-m-ma; zijn voet, un i-n of i-n-na, zoodat *n* in de eerste plaats en oorspronkelijk het aangehechte pers. voornw. v. d. 3^{den} pers. is. Op deze wijze worden nog eenige andere dergelijke woorden behandeld, als tain, buik, (R. teik, Tim. teif, taif, bij M. P. taf); ilun, gal, galblaas, (R. heduk, Tim. enuf, Mal. hampëdu, enz.); pipin, wang, (M. pipi); dalen, 't hart, in overdrachtelijken zin, (R. dale(k) = Mal. dalam, enz.). Het woord voor „hand“ luidt echter: ima = R. limak, Tim. nimaf, waarvan weer au ima-ng of ima-ng-uga, kò ima-m of ima-m-ma, doch in den 3^{den} persoon un ima of met het lidwoord un ima-ka; zoo ook un mata-ka, van mata, (Tim. mataf), oog; un ilu-ka, van ilu, neus, (Mal. hidung) en zoo van de meeste van deze woorden. Zoo ook bij de verwantschapsnamen: un ama-ka, van ama, (Tim. amaf), vader; un ina-ka, van ina, (Tim. ainaf), moeder; un ana-ka, (naast au ana-ng, ana-ng-nga), van ana, (M. P. anak), kind, enz. Hierbij sluiten zich aan: ikan natu-ka, vischkuit = Tim. ikā in natun, (Ponos. natu ei); ktudi un diku-ka, rug van een mes, (Daj. likut, enz.); enz.

Door het gebruik van ka als lidwoord, blijken voorts vroeger eene anorganische *k* vertoond te hebben, woorden als: kduli(-ka), doorn, (Mal. duri, enz.); nusa(-ka), eiland, (Tim. nusa, R. nusak, Jav. nusa); balu(-ka), weduwe, weduwnaar, (Tim. banu, R. falu, M. P. walu); ata(-ka), slaaf, (R. ata, Tim. atel); kudu(-ka), bēngkudu, (Tim. bak'ulu); pua(-ka), pinaug, (Tim. puah). In plaats van een oorspronkelijken neusklank vertoonen ngala(-ka), naam, (O. Jav. ngaran, Tim. kanaf); ilu(-ka), neus, (Mal. hidung); kikili(-ka) = Mal. giring-giring nu het lidwoord ka; tegenover eene Rott.-Tim. *s* staat ka

bijv. in *khela(-ka)*, *hela(-ka)*, *hakmes* = R. *felas*, Tim. *benas*; *kdela(-ka)*, de schaduwboom = R. *delas*, Tim. *nenas*.

Vele adjectieven vereischen voorts als lidwoord *ka*, bijv. *mea(-ka)*, rood = Tim. *mè*; *muti(-ka)*, wit = Tim. *muti*; *balu(-ka)*, nieuw, (R. *beuk*, Mal. *baharu*); *ngilu(-ka)*, zuur = Tim. *maininu*; enz.

Meermalen vereischen ook de, in den aanvang genoemde nominale afleidingen *ka* als lidwoord, bijv. *skiti(-ka)*, strik, van *kiti*, strikken, waarbij ook *hmate(-ka)* = *hmates*, dood.

De met in afgeleide vormen van woorden, welke op eene vocaal eindigen, vereischen *ka*, hetzij als lidwoord, hetzij bij den derden pers. eukelvoud, dus: *in-mate*, het sterven, van *mate*, (M. P. *mata y*), bijv. in: *in-mate-ka el-lá lò*, het sterven is niet aldus, zoo is het niet als men sterft; *in-tana*, van *tana*, kennen, weten, (Tettum. *tada*; behoort bij *tadan*, teeken), un *in-tana-ka*, zijn kennen, weten, zijne kunde.

Ofschoon in het Kupangsch meer slot-consonanten zijn gespaard gebleven dan in het Tim. of Rott., is toch het afwerpen van een oorspronkelijken sluitersluiting volstrekt niet zeldzaam, bijv. *tinu*, weven, (R. Tim. *tenu*, Mal. *těnun*); *ninu*, hij drinkt, (R. Tim. idem, M. P. *minum*); *dale*, binnen, (R. idem, Jav. *dalěm*); *diu*, baden, (R. *nadiu*, Mal. *dirus*, enz.); *pulu*, kleefrijst, (R. idem, Mal. *pulut*), enz.

In samenstelling verdwijnt een Kup. slot-medeklinker even als in het Rott. en Tim., ook al is hij oorspronkelijk, bijv. *ul-ai*, vuur-regen, van *ulan* en *ai*; *laelpenga*, soort vlieg, van *lales* en *penga*. Dewijl echter de sluitersluiting bij verbale woorden niet verloren gaat, de achtervoeging der pers. voornw. even beperkt is, als in het Tim., en vele, vooral verbale woorden, zelden of nooit in samenstelling voorkomen, maken de eindmedeklinkers den indruk van blijvender te zijn.

Het Tettumsch of Tetun, dat gesproken wordt in het grootste gedeelte van de afdeeling Belu van Nederlandsch-Timor, alsmede in een groot deel van Portugeesch-Timor, sluit zich nader bij het Kupangsch, dan bij het Rottineesch of Timoreesch aan. Ook hier is het onderscheid tusschen verbum en nomen door het afwerpen van den slot-medeklinker onbekend, terwijl er over het algemeen minder naamwoordelijke afleidingsvormen bestaan. Van werkwoorden, welke

niet vervoegd worden, bestaan geen afleidingen met abstracte beteekenis; dus beteekent bijv. *mate*, (R., Tim., Kup. idem), niet alleen: sterven, maar ook: de dood, (R. *mamates*, Tim. *mates*, Kup. *in-mate*), en: dood, als adjectief, bijv. *èma* (menschen) *mate*, een doode, (R. *mates*, *mauamatek*, Tim. *amates*, Kup. *hmates*, *in-mate*). Evenzoo beteekent *moras* zoowel: ziek zijn, als: ziek, ziekte, waarvoor het Tim. de vormen *namèn*, *amenat*, *menas*, het Rott. *namahedi*, *kamahedis* of *kamahedik*, *hedis*, heeft, (*moras* = Tim. *menas* = *hedis* = Mal. *pědas*, Daj. *peres*, vgl. Mak. *párisi*, evenals Jav. *lârà*, Bug. *lasa*, bij Sund. *lada*, bijtend, Mal. *lada*). Van werkwoorden, welke vervoegd worden, bestaat een nominale vorm met een prefix *ha*, bijv. *surat hamulak*, gebedenboek, (*namulak*, bidden), Ita kan *hakara dadi*, uw wil geschiede, (*nakara*, willen, kan, z. v. a. Mal. *punja*). ¹

¹ Vgl. *Surat hamulak*, uitgegeven te Samarang, bij G. C. T. van Dorp en Co. 1898. Van een werkwoord, dat oorspronkelijk met eene vocaal begon als: *nodi*, hij brengt, (R. *neni*, dial. *nendi*, Sikk. *netti*, hij brengt, hij houdt vast, Sumbawar. *ěnti*, vasthouden), luidt die nominale vorm *hodi*; dit *hodi* is ook als onveranderlijk woord in gebruik als voorzetsel in den zin van ons „met”, waarvoor het Rott. *nenik*, een variant van *neni*, als werkwoord vervoegd, bezigt. De nominale vorm van een causatief werkwoord, bevat eveneens een prefix *ha*, bijv. *hasaě*, doen stijgen, van *saě*, (R. idem, Tag. *sakay*). Dewijl eene *p* in het Tettumsch, evenals in het Rott., Tim., als regel tot *h* wordt, is het duidelijk dat men hier met het uit tal van talen bekende causatief-prefix *pa* te doen heeft, waarvan ook in het Tim. nog sporen over zijn, als bijv. *haputun*, warm doen zijn, doen aanbranden. (Dewijl een causatief werkwoord natuurlijk dikwijls door een werkwoord, dat „doen, maken” beteekent, kan omschreven worden, beschouwt Sebastião da Silva in de „Regras grammaticaes sobre tetum”, welke voorafgaan aan zijn „Diccionario de Portuguez—Tetum” Macao, Typ. do Seminario, 1889, ha in dit geval, als eene verkorting van *halo*, *hala*, maken. Het behoeft wel geen nader betoog dat deze opvatting onjuist is). Bij de vervoeging van zulk een werkwoord is de *h* vervallen en zijn de beide vocalen inengesmolten, dus *kasaě*, *masaě*, *nasaě*, ik doe, (gij, hij, doet), stijgen, voor **kahasae*, enz. Wat nu betreft de vormen met *ha*, als bijv. *hahú* naast *nahú*, hij begint, (van *hun* = Mal. *pohon*, vgl. Rott. dial. *natahú*, Bim. *tampuü*); *halai* naast *nalai*, hij vlucht, (R. idem, Mal. *lari*, vgl. Sumbaw. *barari*, Daj. *hadari*); *hafuan* = Mal. *běrbuah*, van (ai-) *fuan*, vrucht, *hafunan* = Mal. *běrbunga*, van (ai-) *funan*, bloem, enz., (en waartoe ook behooren de genoemde vormen *hamulak*, *namulak*; *hakara*, *nakara*); het is duidelijk, dat deze oorspronkelijk een prefix bevatten, evenals bijv. Rott. *naboa*, hij draagt vrucht. Men zou het Daj. *ha* kunnen vergelijken, maar, daargelaten of de *h* daarin niet uit een anderen medeklinker ontstaan is, zou het zeer onwaarschijnlijk zijn, dat zulk eene *h* gespaard was gebleven. Denklijk is *ha* ook hier uit *pa* ontstaan, vgl. Amb. *patelu*, *pateru* =

Voorts worden namen van werktuigen van werkwoorden afgeleid door reduplicatie, als: *sasukat*, maat, van *sukat*, meten; *kakoir*, rasp, van *koir*, raspen. Althans in het Tettumsch, zooals het in Port. Timor gesproken wordt, is voor de gereduplicateerde lettergreep nog dikwijls eene *k* gevoegd.

Een Tettumsch woord kan, behalve op eene vocaal, uitgaan op eene *k*, *l* of *r*, *n*, *s*, *t*. In het Dillisch wordt tot behoud van den sluiters dikwijls een korte klinker achter het woord gevoegd, als bijv. in het Mak., bijv. *súkate*, voor *sukat*; *fúko*, voor *fuk*, enz., (bij het Rott. geschiedt dit ook dikwijls in het dial. van Oenale).

Eene slot-*k* kan staan waar 't woord ook oorspronkelijk op eene *k* uitging: bijv. *fuk*, haar, (Bul. *wuük*, enz.); *fòlok*, corromperse¹, (R. *puluk*, Mal. *buruk*, enz.); *fuhuk*, *buruk*? wel eene

R. *natòlo*, Mal. *batèlor*, eieren leggen. Naar analogie daarvan zal de nominale vorm van andere werkwoorden, welke eveneens „vervoegd” worden, als: *hataük* naast *nataük*, in het Dillische nog *hametaük* = R. dial. *namatau*, vreezen; *hodi* naast *nodi* = R. *neni*, brengen, ontstaan zijn. Bij de vervoeging van een Tettumsch werkwoord doet zich nog de omstandigheid voor, dat de vormen voor den eersten en tweeden persoon meervoud verloren zijn gegaan en vervangen door het verbale substantief, dus *ita* en *ami hamulak*, (*hodi*), wij bidden, (brengen); *emi hamulak*, (*hodi*), gijl. bidt, (brengt), voor **ita tamulak*, (*todi*); *ami mamulak*, (*modi*); *emi mamulak*, (*modi*). Ook in het Galoli, eene taal welke eveneens in Port. Timor gesproken wordt, is de vervoeging in dezelfde personen in de war geraakt, wel zegt men daar nog: *gita tablihuk* = Tettum *ita hak-diük*, wij (inclusief) spelen; maar tevens ook: *gami tablihuk*, wij (exclusief) spelen; terwijl in: *mi rablihuk*, gijl. speelt, het verbum denzelfden vorm heeft als in: *sia rablihuk*, zij spelen, welke vorm tevens, althans eenigszins de waarde van het verbale subst. heeft gekregen, althans hij wordt ook gebezigd in eene bastaard-samenstelling met den Portugeeschen uitgang „dor”, als: *rablihuco-dor* = *brincador*; (vgl. *Noções da Gramma. Galoli*, pelo missionario Padre Manuel da Silva, Macau, Typ. d. Seminario, 1900). In het Tettumsch, zooals het ter hoofdplaats Dilli gesproken wordt, heeft zulk een werkwoord alle vervoeging verloren en bezigt men in alle personen bijv. *hamulak*, *hodi*. In de Tettumsch-Mal. Wdl., in het Tijdschrift Ind. T. L. en Vlk., deel XXXVII, Afl. 5 (en uit den aard der zaak ook in het Port.-Tettumsch Wdb.) worden al deze werkwoorden in den vorm met *h(a)* opgegeven, hier bestaat volstrekt geen bezwaar tegen; deze vorm kan, voor de tegenwoordige taal als de stamvorm gelden, derhalve zullen de werkwoorden hier beneden in denzelfden vorm opgegeven worden.

¹ Hier en daar verschilt de taal in Port. Timor van die in het Belusche, gelijk wel te begrijpen is. Ofschoon het eigenlijk hier van weinig belang is, geef ik daarom van de woorden, welke ik slechts in eene der in de vorige noot genoemde bronnen gevonden heb, de vertaling óf in het Maleisch, óf in het Portugeesch; komen zij in beide bronnen voor, dan volgt gewoon de Nederlandsche vertaling.

fout voor „bubuk“, vgl. in D. fuhuk, bicho; tasak, gaar, (R. idem); enz. Gewoonlijk is eene oorspronkelijke slot-*k* evenwel afgevallen, als: manu, hoen, (R. idem); mina, olie, (R. idem en minak, Mal. minjak); tasi, zee, (R. idem, M. P. tasik); tua, vinho, (R. idem); hatudo, mostrar, (R. natudu, vgl. Mal. tundjuk, enz.).

Somtijds, doch niet zeer dikwijls, staat eene slot-*k* voor een oorspronkelijken neusklank, bijv. motuk, verbrand, aangebrand, (Mak. mutung, enz.); hadak, rustbank, bale-bale, (Tim. harak, hala, Kup. khadang); in Dilli: fatik, naast fatin, plaats, (hier is denkelijk de „evenwel anorganisch“). Meermalen ook in verba, als: nonòk, hamenòk, zwijgen, (R. nè-nè, Jav. mē-nēng); hisik, sram, (Kup. hising); enz.

Eene anorganische *k* wordt aangetroffen:

a. achter substantieven, zeldzaam als zij stamwoordelijk zijn en op zich-zelf staan; een voorbeeld levert faluk = Kup. balu(-ka), weduwe, weduwnaar; vreemd is fatuk, steen, (R. batu, Tim. fatu, M. P. watu). Meerdere malen als het subst. aan het slot van eene samenstelling staat en dan dikwijls naast eene „, bijv. ai (boom) — ndanak, ramo, (R. ndanak, ai-ndanak, Sumb. kasanga, Ponos. sanga); timir-rahuk, in Dilli asan-rahun, kinhaar, baard; ai-tarak, (in Dilli) naast taran, doorn, (Sumb. kandara, Bug. tara, spoor);

b. meermalen na afgeleide subst., bijv. hahùk, zarabatana, van hu, (Tim. sfut van nasfú); lalenok, klalenok, spiegel, (Sumb. kanuu, Sikk. linong, enz.); kbabaruk, espeto, van baru, assar em espeto; knananuk, cantiga, van hananu, hananun, zingen; kfuluk, pello, naast fulun, (M. P. wulu), klaleték, montanha, naast leten, boven, (Kup. lèten, Tim. nèten, R. lètek, berg). Soms staat een vorm met en zonder slot-*k* naast elkander als: sasuko naast sasukuk, garfo, van suko, prikken:

c. dikwijls na adjectieven, hetzij in stamvorm, hetzij van een prefix voorzien, meermalen naast eene „, bijv. kabuk, zwanger, (naast kabun, buik, Sumb. kambu); oak, pequenno, (naast oan, kind); matek, paralytico, van mate, (M. P. matay); koik, kудis, van koi, krabben; matak, rauw, (R. idem); lanuk, naast lanu, borracho, (Pak. malangu, enz.); moruk, bitter, (Tim. menų, R. hednk, gal. enz.); mesak, alleen, (R. mesa, alleen, mesan, mesa-n, slechts, bij esa, Mal. āsa); mutik = mutin, wit, (Tim. muti); nehan asuk, dentes caninos, van

asu, hond; baruik, magro, naast ruin, (Mal. *duri*, enz.), been, gebeente; kadòk, in D. dok, ver, (R. dòk-a, Mal. *djah* enz.): kmodok of modok, geel, naast modo, kmodo, groente, samodo, cobra verde, (R. momòdok, geel, groen, Sumb. *mur*, groen, enz.): kwaik, waik, (in Dilli) = wain, veel; mateneck, wijs, knap, bij hatene, weten; enz.

Eene *l* of *r* aan het slot kan aan den gelijkkluidende klank beantwoorden, als in *fisul*, *kfisul*, *tumor*, (M. P. *wisul*); *katal*, *katar*, *comichão*, (Mal. *gatal*); ook *husar*, *lalar* = Jav. *pusër*, *lalër*, Mal. *pusat*, *lalat*, is echter voor het hier bedoelde onderwerp van geen belang. Na sommige, meer verbale woorden is de klank stellig meermalen anorganisch, bijv. *susar* = Mal. *susah*.

Eene slot-*n* kan beantwoorden aan een oorspronkelijken neusklank *n*, *m* of *ng*, als in: *anin*, wind, (R. Tim. idem); *udan*, regen, (R. idem); *fulan*, maand, (Tim. *funan*), *ikan*, visch, (Kup. idem); *hedan*, *pandan*, (Kup. *elan*); *hun*, boom, stam, (Mal. *pohon*); *lulun*, oprollen, (Bat. Tag, enz. idem); *tolan*, inslikken, (Mal. *tělan*); *laun*, naald, (Kup. *laung*, Mal. *djarum*); *metan*, zwart, (Tim. idem); *nesun*, stampblok, (R. *nesuk*, Kap. *isung*); *au betun* = bambu *bětung*, enz. Afgeworpen is een oorspronkelijke neusklank, bijv. in *hamotu*, queimar, naast *motu*; *ha*, in Delli ook *han* = Kup. *ka*, eten, terwijl de neusklank soms tot *k* geworden is, vgl. boven.

Eene anorganische slot-*n* komt voor:

a. bij die subst., welke oorspronkelijk op eene vocaal eindigen, en door hunne beteekenis behooren tot die, welke in het Tim. eene *f* aan het slot vertoonen, of kunnen vertoonen, als: *aman* = Tim. *amaf*, vader; *iu* = Tim. *aînaf*, moeder; *liman* = Tim. *nimaf*, hand; *mata* = Tim. *mataf*, oog *fulun*, penna, pluma = Tim. *funuf*, (M. P. *wulu*); enz. enz., waarbij ook bij te brengen zijn zulke woorden, als: *folin*, prijs, (vgl. Kup. *bilin*, koopsom eener vrouw); *resin*, overschot, meer, (Tim. *nesif*, Sumb. *risi*), enz. Soms is zoowel de vorm met als zonder *n* in gebruik, bijv. *ran* en *ra*, bloed (Tim. *na*, Kup. *dala*-(*ka*), Mal. *darah* enz.), of ontbreekt de *n*, als in: *susu* = Tim. *susuf* = Mal. *susu*. Hierbij behoort ook de *n* na een subst., dat het laatste lid eener samenstelling uitmaakt, als: *ai-fuan*, boomvrucht, vrucht, (R. *boak*, *ai-boak*, M. P. *wuah*); *ai-funan*, bloem, (R. *bunak*, M. P. *wunga*); *manu-tolun*, hoender-ei, vogel-ei, ei, (R. *tòlok*, O. Jv. *hantělū*, enz.); *lun uen*, lagrima; *susu-uen*,

melk, van ue, water, (R. òe, Mal. ayër, Amb. waello, enz.). Men houde in het oog, dat het aangehecht pers. voornw. in het Tettumsch niet meer bestaat, maar vervangen is door eene constructie als: nia kan uma, (in Dilli: ninia uma, nia uma), zijn huis, enz. Eene anorganische „ bevat voorts: rihun = R. lifun, duizendtal; loron, dag, naast loro, zon, (Sumb. lodu):

b. na sommige afgeleide subst., waarvan het grondwoord op eene vocaal eindigt, als: babakun, knods, van baku, slaan: knabau, emmer = Kup. ksapat, R. dial. sambak, Sumb. samba;

c. na een aantal adjectieven, als: mean = Tim mē, Kup. mea (-ka), rood; mutin = mutik, wit: fon, foun, nieuw, (Fidji vou, Mal. baharu, enz.); tuan, oud, (Kup. tuan, groot, Mal. tua): enz. Hierbij ook dawan, Timoreesch, eigenlijk djawa, Javaansch, dus: vreemd.

Eene slot-s kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke s, als in: fos = Tim. mnes, mneas, bēras; niīs, dun = R. niīs, tos, hard = R. teas, 't hart van hout; manas, heet = R. hanas; moras. ziek, ziek zijn, vgl. boven; atus, honderdtal = Kup. ngatus; haris, baden, (R. nadiu, Mal. dirus, enz.); tavis, weenen, (M. P. tangis).

Eene anorganische slot-s wordt aangetroffen in de afgeleide adjectieven, katuas, oud, (naast tuan, ook tuak, bijv. aman tuak, avô); kmetis, gespannen, vast, in Dilli metin, metik, hetik; kamutis, macilento, naast mutin, mutik, wit. Deze drie woorden bevatten reeds eene t, verkeerden dus in hetzelfde geval als de woorden, waarin het Tim. eene s voor t bezigt. Wel is waar kent het Tim. deze vorm bij eigenlijke adjectieven niet, maar alleen een woord als Tim. amtaus, die vreest, maar ook: bangelijk, is voldoende om te bewijzen, hoe gemakkelijk dezelfde vorm voor beide categoriën van beteekenis, in gebruik kan zijn gekomen, en zie voorts onder de t. Een vorm geheel gelijk aan het Tim. is futus, dat in het Tettum met verwarring van verbum en subst., verbale beteekenis heeft verkregen: futus tais, tingir pannos, tais futus, panno tingido, terwijl futus in het Tim. en Rott. beteekent: het voor het kleuren opgebonden garen, van Tim., ook Tettum, futu, Kup. butu, Kisser wuku, biuden. Andere voorbeelden van de anorganische s zijn: piatus, orfão, (van Mal. piatu); liman fuan fu-klaras = liman fuan la-klaran, dedo maximo, (fu, verkorting van fuan, vrucht, klaran, midden, vgl. laran = Mal. dalam, binnen, Kup. tlala(-ka). R. tala-

dak); lalais, lais, snel, vlug, (halai = Mal. lari, vgl. Amb. malari, snel); moris, leven, (ook verbaal), levend = Tim. honis, levend.

Eene slot-*t* kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke *t* als in amut, abut, wortel, (Bis. gamut); kulit vel, (Kup. kluit, M.P. kulit); duüt, herva, (Jav. dukut); uat, zenuw, ader, = Kup. ulat; sukat, meten, (Kup. idem); daët, apegar se, molestia contagiosa, (Mal. djangkit), enz. Weggeworpen is eene oorspronkelijke *t* in: kawa = Mal. kawat; kaï naast kaît, dependurar, (vgl. Tag. kawit, naast Mal. kait).

Eene anorganische *t* is in het Tettumsch zeldzaam, voorbeelden zijn: badut, damar, fakkel = Kup. padut, badut, K. banuk, dial. banduk, doch Tim paku, (vgl. het Tim. sub ekam); Kisser, waku, (het woord staat trouwens overal op zichzelf, heeft geen levende afleiding): sasuit, kam, van sui, kammen, (Tim. soît van soï, Jav. suri, enz.); naast kokorat, zaag, in het Belusche, heeft het Dillische kokorak van kora, zagen, (Kup heeft solat, zaag, naast holat, zagen, de *t* is wel weder uit het subst. in het werkwoord gekomen).

Eén adjectief tenminste vertoont stellig eene anorganische *t*, nam. muki, arm, vgl. Kup in-muki, rijk; makmuki, arm; Tim. amuit, rijk; ma'muit, arm, bij muki, muï, rijk zijn.

Zeer talrijk zijn in het Tettumsch de anorganische slot-consonanten welke ook in de verbale vormen gedrongen zijn, behalve de boven reeds genoemde woorden futus, moris, bijv. hafurin, escumar, bij furin. escuma, (R. fudek, fufudek, Sund. budah, enz.); hafuan, fructificar naast ai-fuan, vrucht: hafunan, florescer, naast ai-funan, bloem; hakfunin, sembunji diri, (M. P. wuni); haturuk = turu, derramar, (R. tutulu, Jav. turnh); hamenaük, en bij verkorting naük, in het Belusche hanaö, stelen, (R. namanako, Daj. enz. takau); hakat, palmo en: medir a palmos, (R. dial. hangga, Sumba pangga, vgl. Jav. langkah, e.z.); soms zelfs met verwisseling van sluitletters, als: hataük, hametaük, vreezen, (Mal. takut, enz.); dikwijls schijnt er in dat opzicht verschil te bestaan tusschen het Belusch en Dillisch, bijv. in Belu: hananu, zingen, hancha, drukken, hakara, willen, in het Dillisch: hananun, hanehan, hakarak. Gedeeltelijk zijn deze consonanten wel uit het subst. (of een vroeger tegenover een verbum gebezigd subst.), in het verbum gedrongen, gedeeltelijk is het verschijnsel denkelijk op eene andere wijze te verklaren.

Het Tettumsch kent geen aangehechte pers. voornw., ook in samenstelling blijven de slot-medeklinkers, ook de anorganische, zij maken dus meer een integreerend deel uit van het woord dan, in het algemeen genomen, bij de drie boven besproken talen het geval is. Ditzelfde geldt van de nu nog te bespreken talen.

In de Ambonsche tongvallen kunnen door toevoeging van een klinker, als bijv. in Mak. *túlisi* voor *tulis*, Tettum *sukate* voor *sukat*, van de oorspronkelijke sluitletters, eene *l* (*r*), een neusklank, in den vorm van *n*, benevens eene *t*, gespaard blijven. *L*, *r*. bijv. *hahillo*, *ahillo*, *áhiro*, *áhil(e)*, *angel*, (Tag. *kawil*, Mal. *kail*), *kamallo*, *kámalo*, *kámale*, *hars*, (Mal. *damar*); ook de Maleische *r* in woorden, als: *leallo*, *láilo*, *lale* d.i. *lal + e*, *zeil*, (Mal. *layar*, enz.): *wello*, *waeljo*, *wáelo*, *wáele*, *water*, (Mal. *ayër*, enz.).

Neusklank, bijv. *úrano*, *úrane* = R. *udan*, regen; *aninno*, *ánino*, *ánine* = R. *anin*, wind; *hulanno*, *húlano*, *húlane*, = Tim. *funan*, maan; *launno*, *launjo*, *láune*, blad. (Mal. *daun*, R. *dòk*): *lalonno*, *lalonjo*, 't binnenste. (Mal. *dalam*, Jav. *dalēm*); *metenno*, zwarte lucht, (vgl. Tim. *metan*, Mal. *hitam*, zwart): *esunno*, *esunjo*, *ésuno*, *ésune*, stampblok, (Kup. *isung*, Mal. *lësung*); *lianno*, *rianjo*, *riano*, *líane* spelonk. (Mal. *liang*, R. *leak*).

T, bijv. *ulatol*, *úrato*, *pees* = Kup. *ulat*: *uritol*, *úrito*, huid, *dop* = Tettum. *kulit*: *halatol*, *hálato*, *hálate*, 't westen, (R. dial. *fat*, Mal. *barat*, enz.); *lanitol*, *lánito*, *lanite*, hemel, (M. P. *langit*).

De overige sluiters zijn deels spoorloos verdwenen, als bijv. in *huhul*, *huhu*, *puhu*, *houtmolt*, (Mal. *bubuk*); *manul*, *manu*, vogel, (M. P. *manuk*); *ahal*, *aha*, garen, (R. *abas*, idem en = Mal. *kapas*), deels hebben zij nog een spoor achtergelaten, doordien de nageslagen vocaal, welke oorspronkelijk diende tot bescherming van den sluiters, ook na diens verdwijnen gebleven is, als in: *tuwáo*, *tuwaol*, *túwao*, *palmwijn*, *sagoewe*, (M. P. *tuak*); *tasiol*, *tásie*, *sásie* (= M. P. *tasik*); ook *áteo*, *áteë*, (elders echter *atolo*), *atap*, *dekriet*, (Jav. *atěp*). Door den vocalischen naslag onderscheiden zich ook die woorden, waarin dialectisch een der eerstgenoemde sluiters is uitgevallen, als *laniol* = *lanitol*: *hataele* = *hatanno*, *stam*, (Mal. *batang*, vgl.

ainele, boom, elders ainno, hutunele, honderdtal, elders utunno). Met zeldzame uitzonderingen zijn alle woorden, welke eene slot-consonant vertoonen en voor een deel ook, die nog de sporen van een vroegeren sluitertoonen, (zie evenwel beneden bij de werkwoorden), naamwoorden. Komt eenzelfde grondwoord, dat oorspronkelijk op een medeklinker uitgaat, welke in het klankstelsel der taal gespaard blijft, zoowel in verbale als in nominale functie voor, dan is in het eerste geval de slot-consonant als regel verdwenen, als: puru, apulu, ahapululu, kleven. naast purutol, papúrute, úlute, gom, (vgl. Mal. pulut). In dit opzicht vertoonen de Ambonsche tongvallen groote overeenkomst met het Rottineesch en Timoreesch. Gelijk bekend is ¹, worden in de dialecten van Saparna en Nasulaut nog een grooter aantal subst. onderscheiden door achtervoeging van *l*, *lo*, (welke *l* na eene *n*, de tegenwoordigster van elken oorspronkelijken sluitertoon, geassimileerd wordt, terwijl het dus ontstane *nno*, alsmede *llo*, de oorspronkelijke slot-*l* of *r* + *lo*, in Nusa-laut, gewoonlijk tot *njo*, *ljo* wordt), welk aanhechtsel wel terecht door Prof. Kern als het overblijfsel van een lidwoord is verklaard. Ook in de overige dial., vooral in Haruku, worden sporen daarvan gevonden, als *l(e)*, bijv. in het boven aangehaalde *hataele*. Daarentegen schijnen naamwoordelijke afleidingen van werkwoorden niet voor te komen. Wel bestaan er enkele afgeleide subst., in meer concreten zin, (waarover hieronder nader), maar althans één daarvan vertoont den oorspronkelijken sluitertoon, namelijk: *teteullo*, elders *teu-teu*, schepvat, van *teu*, (Bur. *kakoil*, idem, R. *ndui*, Tim. *kui*, wel hetzelfde woord als *Ibu. kuid*, scheplepel, waarvan *kuiran*, Bic. *kuhit*, lepel) ², is dus geen eigenlijke afleiding uit het Ambonsch, zooals het thans is, maareen overblijfsel uit een vroegeren toestand. Eveneens als doode vormen voor de tegenwoordige taal schijnen formaties, als: *panaatu*, *palajatu*, het gezondene, naast *atu*, (Mak. *pikatu*, enz.); *sanámalo*, *sanámano*, *sanámane*, deel, bij *sama*, deelen: *tinamaol*, *tinamao*, plantsoen, bij *tano*, planten, beschouwd te moeten worden.

Eene anorganische slot-*n* komt voor in een aantal substantieven, bijv. *ririnno*, *ririnjo*, been, doorn, in de eerste beteekenis elders: *ruri*, *luli*, in de tweede: *rúrine*, *lúline*, (R. *duik*,

¹ Vgl. G. W. W. C. baron van Hoëvell, Iets over de vijf voornaamste dialecten der Ambonsche landstaal, Bijdr. T. L. en Vlk. v. Ned. Indie, IV Volgr., deel I.

² Voor den eindmedeklinker, vgl. *sukat*, meten, Mal., Bal. Tag, enz., ook Kup. Tett., idem, dus eene gewone slot *t*, doch Pamp., Pakéw. *sukad*, Solor. *hukër*.

Tim. nuif, been, bot, Mal. duri); *nérine*, elders, *neri*, *neli*, slagtang, (R. *nolik*, Sumb. *uli*); *hurunno*, *hurunjo*, *huruele*, *hurui*¹, *veder*, (R. *buluk*, Tim. *funuf*, M. P. *wulu*); *sananno*, *sánaele*, *sánae*, *sánane*, *tak*, (R. *ndanak*, Ponos. *sanga*); *lesinno*, *lesinjo*, *overschot*, *naast lesi*, *overschrijden*, (Tim. *nesif*, Sumb. *risi*); *huanno*, *huanjo*, *huae*, *huai*, *huaru*¹ *vrucht*, (Tett. *fuan*, M. P. *wuah*), Voorts staat die *n* meermalen na een subst. aan het slot van eene samenstelling, als: *lea-matanno*, *ria-matanjo*, *riamátai*, elders *lea-mata*, *zon*; *wael-matanno*; *wael-matanjo* elders *wael-mata*, *bron*, *bij mata*, (M. P. *idem*), *oog*; *susu-waeni*, elders *susu-waello*, *melk*, *bij wae*, *wuello*, *water*. (Mal. *ayër*, enz.); *wala-wala tainno*, *lawa-taini*, elders *lawa-tai*, *spinrag*, *bij tai(-o)*, (M. P. *tai*); *ai-uünno*, *ai-uünjo*, *nagel*, (M. P. *kuku*). Bovengenoemde woorden (voor zooverre zij niet aan het einde eener samenstelling staan), behooren alle tot die, welke in het Tim. op *f* uitgaan of zouden kunnen uitgaan, volgens hunne beteekenis. Evenwel ontbreekt in de Ambonsche tongvallen een anorganische sluiters, juist meestal bij de meest karakteristieke woorden, welke hiertoe behooren, als: *ama*, *vader*; *ina*, *moeder*; *lima*, *rima*, *hand*; *mata*, *maä*, *oog*; *lusul*, *rusul*, *lusu*, *rib*, enz., en ook daar, waar hij in enkele dial. wel voorkomt, ontbreekt hij meermalen in andere, gelijk blijkt uit de boven opgesomde woorden. Dát zij echter voorkomen, bewijst, dat zij vroeger algemeen geweest, en dus later weer afgeworpen zijn.

Evenals R. *lifun*, duizendtal, bevat ook Amb. *lihunno*, *lihunjo*, eene toegevoegde *n*, (vgl. *utunno*, *utunjo*, *utunele*, *útune*, honderdtal). Voorts: *papaenno*, *papáino*, elders *papae*, *papaja*; *marassano*, elders *marisa* = Mal. *maritja*.

Afleidingen als: *hahalanno*, *hahalanjo*, *hahálano*, *hahálane*, *juk*, *draagstok*, van *hala*, met een draagstok dragen;

¹ Voor *huruele*, *sánaele*, *sánae*, *huae*, vgl. het bovengenoemde *hataele* = *hatanno* = Mal. *batang*. Ook voor de *i*, als in *hurui*, *huai* moet eene consonant uitgevallen zijn, denkelijk de *n*, vgl. bijv. *susu* = *waeni*, *melk*. Ni is de genitiefvorm van het bezittelijk voornw. v. d. derden persoon enkelv., thans alleen voor personen; *ru*, als in: *huaru*, dat van het meerv. v. d. derd. pers., voor zaken. Duidelijk staat *i* voor *ni*, bijv. in *Haruku*: *súrato lau-i ha*, tegenover *Asilulu*: —*lau-ru hata*, vier brieven. (Verg. *Asilulu*: *karbau ina-ru siwa*, tegenover *Saparua* —*ina-ni siwa*, negen buffels). Hoewel 't nu het meest waarschijnlijk is, dat de weggevallen medeklinker eene *n* was, mogelijk is 't ook, dat althans hier of daar een andere medeklinker verdwenen is, vgl. bij de anorganische slot *t*.

talehanno talehanjo, taléhane, deksel, van taleha, dekken; tutupunno, tutupunjo, pak, bundel, naast tupuë, pakken, eindigen alle op *n*, de verwante vormen dezer woorden zijn mij in de Westelijke talen niet bekend, toch hala is gelijk Bur. wada, Kup. hala, op den schouder dragen, (vgl. Kisser. nauwara, pikol), heeft dus waarschijnlijk geen sluiters gehad, waaruit, in verband met het voorkomen van *n* in al deze woorden, (vgl. ook het Burusch), wel afgeleid mag worden, dat de *n* ook hier anorganisch is.

Enkele malen komt ook eene anorganische slot-*t* voor. Zekere voorbeelden, (bepaaldelijk uit de dial. van Asilulu, Hila en Haruku) zijn: *mátate*, *mátatele*, dood, (elders eenvoudig *mata*, *maä* = M. P. *matay*): *manínuto* = Tim. *mninut*, drank, van *ninu*, drinken, M. P. *minum*, (ook in het Ceramsch: *naninut*, *ainut*); *sasíruto*, *sasírlute*, lepel = R. *sosòdek*, Kup. *snòdet*. Voorts in: *ai-huüti*, *ai-huütil*, (elders *ai-tapuku*, *ail-matanno*), knoest, M. P. *wuku*, waar dus de *t* de plaats inneemt, welke gewoonlijk door de *n* vervult wordt, evenals in *ai-túnete* = *ai-tunenno*, hiel; *ai-waäti* = *ai-waka*. (Fidji *waka*, Mal. *akar*), medicijn, eigenlijk: boomwortel.

Vele adjectieven eindigen op *il*, vooral in de dial. van Saparna en Nusalant: *putiil*, *puil*, elders *puti*, wit, (Mal. *putih*); *meteil*, naast *mite*, *mete*, zwart, (Mal. *hitam*): *huluil*, *huruil*, *horoile*, elders *helu*, nieuw, (Mal. *baharu*, Fidji *vou*, enz.); *mamatail*, naast *mamata*, *amatae*, rauw, (Mal. *měntah*), enz. Eene vergelijking met zulke vormen, als: *huai*, (vrucht), maakt het reeds waarschijnlijk, dat hier een medeklinker uitgevallen is.

Het Burusch¹, ofschoon het in den woordenschat vele punten van overeenkomst met de Ambonsche tongvallen vertoont, verschilt daarvan echter in andere opzichten veel, o. a. ook daarin, dat het medeklinkers als sluiters, zonder vocalischen naslag duldt. Daargelaten eenige woorden, welke uitgaan op *l*, (waaronder *kakoil* — Amb. *teteullo*, *ka wil*, (Tag. *idem*), benevens eenige werkwoorden),

¹ Vgl. „Het Burusch van Mäsarètè“ door H. Hendriks, uitgegeven door het Kon. Inst. v. d. T. L. en Vlk. v. Ned. Ind., 's Gravenhage, Martinus Nijhoff, 1897 en E. J. Jellesma (Burusch van Kageli) Tijds. v. Ind. T. L. en Vlk. XXIII. Hier zal meer in 't bijzonder over het Masaretisch gesproken worden.

en zeer weinige, welke met eene *s* of *r* sluiten, eindigt een Burusch woord steeds op een klinker of op eene *k*, *n* of *t*. Over de slot-*k* zie hieronder.

De slot-*n* vertegenwoordigt in de eerste plaats een oorspronkelijk nasalen sluiters, hetzij eene *n*, *m* of *ng*, bijv. in fulan, maan, (M. P. wulan); ngaän, naam, (O. Jav. ngaran, enz.); pun, boom, (Mal. pohon); miten, zwart, (Mal. hitam); uran, gar-naal, (Jav. urang, enz.); tian, stijl, (Jav. tiang, enz.).

De slot-*t* staat in de eerste plaats voor eene oorspronkelijke *t* als in fahat, westen, (Mal. barat, enz.); polot, plantengom, (vgl. Mal. pulut); empait, bitter, (Mal. pait), enz.

Eene anorganische slot-*n* staat:

a. achter de meeste namen van lichaamsdeelen, enz., welke anders in het Burusch op een klinker zouden eindigen, dus van die woorden, welke in het Tim. op eene *f* uitgaan of zouden kunnen uitgaan, bijv. ulun, hoofd, (M. P. ulu); folon, haar, (Tim. funuf, veder, M. P. wulu); rohen, been, bot, (Tim. nuif, Mal. duri, enz.); fifin, lip, (Mal. bibir¹, enz.): pusan, navel, (Jav. pusër, Mal. pusat)²; ikor, staart, (Tim. ikof, Mal. ekor, enz.); fokon, knoest, (M. P. wuku); fuan, vrucht, (Tett. idem, M. P. wuah); telun, ei, (Mal. tēlor, enz.); isin, inhoud, (Kup. idem, M. P. isi); filin, prijs, (Tett. folin, M. P. wēli) enz. Daarentegen vertoonen de verwantschapsnamen, als: ama, ina, enz. de slot-*n* niet, uitgezonderd opon, kleinzoon, (Bis. apú, enz.); ook niet de subst., welke anders de *n* missen, aan het slot van eene samenstelling, als in 't Amb., dus: raman-wai, oog-water, traan. Een voorbeeld van achtervoeging van *n* als in het Amb. papaenno, papaja, levert pawèn, mangga, (Mal. pauh);

b. achter sommige adjectieven: een zeker voorbeeld levert ematan, (wel voor emmatan, en dit voor mematan, gelijk empait, bitter, voor mepait), rauw, (Mal. mēntah);

c. achter een aantal subst., welke afgeleid zijn van werkwoorden, welke op eene vocaal uitgaan en de beteekenis van een werktuig, enz. hebben, bijv. sodin, (zoo in de Sprkl., in de beide woorden-

¹ Deze Maleische *r* moet in het Bur. tot *h* worden, bijv. huma = Mal. rumah; uhat = Mal. urat; tòho = Mal. turun, enz., en verdwijnt dus aan het slot.

² Ook deze klank, Jav. *r* = Mal. *d*, (of *t* als sluiters), verdwijnt als regel; bijv. ngaän = O. Jav. ngaran, Tag. ngalan; peon = Mal. hampèdu = Jav. ampèru; ulę = Mal. ulat, Jav. ulër.

lijsten: soden), naast sodi, met de hoorns stooten: sèkan, steekspoel, van sèka, steken; sahin, (in de beide woordenlijsten: sahen), van sahi, pagaaien, enz. Hoewel mij de verwante vormen van geen dezer woorden in de Westelijke talen met voldoende zekerheid bekend zijn, is hun aantal te groot, dan dat er sprake van kan zijn, dat de *n* oorspronkelijk bij het woord kan behooren;

d. aan het slot van de subst., welke met de voorvoegsels en, (em), ep, van verba of adjectiva, welke op eene vocaal uitgaan, zijn afgeleid, als: enmatan, de dood, bauit enmatan, doodszweet, van mata, (M. P. matay); emnipen, het droomen, droom, van nipe, droomen, (Bug. nipi, Mal. mimpì); eprèman, lengte, van rëma, lang, (R. demak, Sikk. lëmmang, Saw. meräma, diep): epemgeau, schaamte, van emgea, beschaamd, (vgl. Bareë, eya, Sund., era en R. mae; Saw. mekae, Sumb. makea, alsook Mal. merah, elders mea, R. kea, rood.)

Eindigt evenwel het verbum, als grondwoord van de sub *c* en *d* genoemde subst., op eene *k*, dan heeft het subst. aan het slot eene *t*, bijv. enlait, het geven, gave, van laik, geven; embusut, aanklacht; gèba (mensch) embusut, aanklager, van busuk, aanklagen; soët, strik, van soök, strikken; bidut, werpnet, naast biduk, met een werpnet visschen. Wanneer men den woordenschat van het Burusch nagaat, dan blijkt, dat met betrekkelijk weinig uitzonderingen ¹ de woorden, welke op *n* of *t* eindigen, naamwoorden, welke op *k* eindigen, werkwoorden zijn, Substantieven, welke de oorspronkelijke slot-*k* niet verloren hebben, als hosou, rib, (Mal. rusuk, enz.), veranderen die in *t*, als: anat, kind, (M. P. anak); fofot, molm, (Mal. bubuk); manut, vogel, (M. P. manuk); barut, zwam, (Mal. rabuk), ook atet, dak, (Jav. atep), ofschoon overigens eene slot-*p* nooit gespaard schijnt te zijn. Daarentegen is, zelfs in uit het Maleisch overgenomen woorden van verbale beteekenis, als: dapat, patut, ook harap, de slotletter in *k* veranderd, dus: dapak, patuk, harak. Derhalve maakt ook het Burusch, op eene andere wijze, hetzelfde onderscheid tusschen nomen en verbum als het Rott., Tim en Amb. Wat nu die *k* bij de werkwoorden betreft: eene *k* voor eene oorspronkelijke *t* staat bijv. in dikek, plakken, (vgl. Kup.

¹ Eene regelmatige uitzondering vormen de van naamwoorden afgeleide werkwoorden, als: epfokon, knopen, van fokon, knoop; epturen, kort maken, van turen, kort; epngihut, snuiten, van ngihut, snot; wel meer door de attractie van het subst. embanat, baren, naast anat, kind.

bdikat, Mal. lēkat, enz.): lalik, omwinden, (vgl. Bug. lili, waarvan kaliliri, Mal. bēlit, enz.); voor een neusklank: in teruk, het hoofd dekken, naast terun, hoofddekse, (Mal. tudung); voor eene *l*, *r*, in sobak, zeilen, (Leti sopal, Kisser hoplo, Mak. sōmbalā); sapak, aanhaken, naast sapal, haak; safuk, strooien, (Jav. sawur), terwijl bijv. mamak, kauwen. (M. P. mamah, mama); katuk, zenden, (Mak. pikatu, Bug. deatu); kalik, graven. (Mal. gali, Daj. kali), eene slot-*k* vertoonen, waar het woord oorspronkelijk niet door eene medeklinker gesloten werd. Eene *k*, welke beantwoordt aan eene oorspronkelijke slot-*k* is mij, misschien toevallig, niet bekend. Uit de taal-zelf blijkt, dat de *k* bij een werkwoord eigenlijk tegenover eene *t* of *n* staat, de *k* voor *l*, *r* is dus wel eene analogische uitbreiding; over de *k* in: kalik, enz., zie hieronder bij de werkwoorden. Daarentegen is bij andere verba de oorspronkelijke sluiterslag weggefallen, als bijv. in: api, in den klem zitten; kēmi, knippen, (stam pit vgl. Jav. apit, ook Sikk. kemmit, knippen, enz.); emtako, vreezen. (M. P. takut); ka, eten, (M. P. stam kan); ino, drinken, (M. P. minum); tōho, dalen, (Mal. turun, enz.); waarschijnlijk was in deze woorden de sluiterslag reeds verloren voordat de verandering in *k* plaatsgreep. De vorm koi, scheppen, naast het genoemde kakoil, Amb. teteullo, zou kunnen berusten op verscheidenheid in klankverloop.

Eene toegevoegde *t* wordt aangetroffen, (behalve in een aantal woorden, waarvan mij de verwante vormen niet met zekerheid bekend zijn, als kahat, roeriem, naast kaha, roeien = Amb. áhato, áhate, naast aha; esnafet, verloving bij de geboorte, waarbij men voorschot op den koopprijs neemt, naast safe, koopen, (welk woord evenals esnikun, rechthoek, elleboog, Mal. siku, een voorbeeld oplevert van een infix)¹, in kalebat, draagstok, naast eleban, vracht, van leba, dragen, Mal. lembara², (het prefix ook in katarit, bezem, naast tari, vegen; karusal, stok om vruchten af te stooten); enangit, gewezen, van tangi, (M.

¹ In de beknopte sprk. wordt nog opgegeven empunat, daad, bij puna, daarvoor staat evenwel in de beide woordenlijsten pampuna; eskohot, rasp, bij eskoho, doch in de woordenlijsten eskohon, of dus het aldaar eveneens opgegeven epfonet van foni, (M. P. wuni), te vertrouwen is, weet ik niet.

² De slot *r* welke het Mal. woord vertoont, ontbreekt niet alleen in het Bur., Rott. en Kup. lepa, maar ook in Sikk. leba, is Jav. rēmbat (met eene Mal. *t*, als Mal. ulat, naast Jav. ulēr, vgl. Jav. dāngēt = Mal. dēngar) hetzelfde woord?

P. tangis). Eigenaardig is filit, naast filin, prijs, (M. P. wëli), voor de beteekenis wordt „verkoopen” opgegeven, doch de Holl. Mal. Wdl. geeft voor „verkoopen”: penilik, „verkooper”: geba penilik, welk woord wederom in de Mal. Holl. Wdl. ontbreekt, (ook sub. sili, ruilen), eenigszins eigenaardig voor zulk een gewoon woord. Jellesma geeft voor 't Kajelisch: filik; zoo filit werkelijk de beteekenis van een werkwoord heeft, dan zal het wel van nomen tot werkwoord ¹ geworden zijn, bijv. uit eene verbinding als het in de Wdl. opgegeven huma filit, verkoophuis, (vgl. banit enmatan, doodszweet), huis om te verkoopen, toko.

Voorts wordt eene anorganische *t* aangetroffen, stellig in één adjectief, namel. fehut, nieuw, (Mal. baharu, enz., vgl. boven fifin). Voor het Kajelisch wordt voorts opgegeven: buhut, in 't Masar. bôhò, slecht, leelijk, stellig = Mal. buruk, enz. Uit deze voorbeelden, benevens uit die, welke eene anorganische *n* vertoonen, blijkt dat het Burusch, evenals het Rott. enz., vroeger ook de adjectieven als naamwoorden vormelijk van de werkwoorden trachtte te onderscheiden. Dit verschil schijnt later verlopen te zijn, zoodat nu zelfs bêha, zwaar, (Mal. bërät, enz.), de slot-*t* verloren heeft.

Eene *t* in plaats van eene anorganische slot-*n* wordt aangetroffen in: nahat, broeders, (R. nak, Tett. nan, Sikk. Lett. nara, de *k* staat dus als gewoonlijk voor een Mal. *r* als in baharu). Eigenaardig is ook de *t* in: ngaät, ambt, rang, naast ngaän, naam, dewijl Tim. kanaf, zoowel „naam” als „rang” beteekent, staat de *t* hier blijkbaar voor de *n* om eene bijzondere schakeering van beteekenis te kennen te geven. Op dezelfde wijze is de verhouding van fuan, vrucht, fua, pinang, fuat, pisang, te verklaren; fua, (R. pua, mpua, Tim. puah. Tett. bua, Kup. pua-ka), is hetzelfde woord als M. P. wuah, evenals Mak. rappo, zoowel „vrucht” in 't algemeen; als „pinang” beduidt, dus z. v. a. de vrucht bij uitnemendheid; ditzelfde geldt van fuat, pisang = Kup. bua, met lidwoord bua-la, dus zonder slot-medeklinker.

Het Sikka'sch van Midden-Flores kent als slot-medeklinkers eene *k*, een neusklank, eene *r*, *s* en *t*. Omtrent den neusklank dient opgemerkt te worden, dat deze in hetgeen door den heer L. F.

¹ Niettegenstaande de pogingen tot onderscheiding van nomen en verbum is toch soms weder een subst. tot verbum geworden, een zeker voorbeeld levert epnakan, stelen, (Daj. takau, enz.).

Calon, over deze taal gepubliceerd is ¹, gewoonlijk *ng* geschreven wordt, ook aan het slot van die woorden, welke zeker oorspronkelijk op eene *n* uitgaan. als: *iyang*, visch, soms wordt evenwel een woord met eene slot-*n* geschreven, soms op beide wijzen, als: *djaran(g)* paard; *mutun(g)*, aanbranden, *tarun(g)*, indigo. Blijkbaar is steeds dezelfde klank bedoeld, waarvan de uitspraak denkelijk hier en daar weifelend is, hier zal de neusklank steeds met *ng* worden weergegeven. Verschil tusschen verbum en nomen, door wegwerping van den sluiters, als in het Rott., kent de taal niet.

Eene slot-*k* kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke *k*, als in *anak*, kind, klein (M. P. idem); *oték*, hersenen, (Jav. *uték*); *gorak*, krabben, (Mal. *garuk*); *pitek*, met de vingers knippen, (vgl. Mal. *petik*, *djëntik*).

Eene slot-*ng* kan beantwoorden aan een oorspronkelijken neusklank, hetzij eene *n*, *m* of *ng*, als: *aning*, wind, (M. P. *angin*); *lalang*, weg, (Mal. *djalan*, enz.); *mitang*, zwart, (Mal. *hitam*); *tarung*, indigo, (Mal. *tarum*, enz.); *liang*, grot, (Mal. idem); *nuhung*, rijstblok, (Mal. *lësung*).

Eene slot-*r* kan beantwoorden aan eene *r*, als in *kiir*, gierig, (Mal. *kikir*); ook aan de Mal. *r*, als in *bibir*, lip, (Mal. idem); voorts aan eene *l*, als in *gattar*, jeuken, (Mal. *gatal*).

Of eene overigens zeldzame *s* als sluiters ooit aan eene oorspronkelijke *s* beantwoordt, is twijfelachtig. De *s* wordt in het Sikk. als regel tot *h* en valt dus aan 't slot van een woord af, als in: *dani*, weenen, (M. P. *tangis*); *kappa* = *kapas*, enz. Dikwijls staat de *s* aan het slot voor eene *t*, bijv. *bais*, naast *bait*, bitter, (Mal. *pait*); *gois* = *goit*, slecht; *buras*, bespuwen, (vgl. Jav. *samburat*); *bewus*, rieken, vertoont eene anorganische *s* tegenover Daj. *bewau*.

De slot-*t* kan beantwoorden aan eene oorspronkelijke *t*, als: *urat*, streep, (= Mal. *urat*); *warat*, westen, (Mal. *barat*, enz.); *ramut*, wortel, (Bis. *gamut*); *kaet*, haak, vasthaken, (Mal. *kait*); *apet*, tegen elkander drukken, *këmmiit*, knippen, (vgl. Jav. *apit*, enz.).

Behalve de *s* kunnen ook de overige slot-consouanten afgeworpen

¹ Woordenlijstje van het dialect van Sikka, Holl. Sikkam.; idem, Sikkam. Holl.; Eenige opmerkingen over het dialect van Sikka, eenige spreekwijzen, enz. in het Tijdschr. v. Ind. T. L. en Vlk., respect. Deel XXIII, XXIV, XXV; Bijdrage tot de kennis van het dialect van Sikka. Verh. van het Bat. Gen. v. K. en W. Dl. L, 1ste stuk.

worden, wat vooral zeer veelvuldig met eene oorspronkelijke *k* plaats heeft, bijv. *daha*, gaar, (Bat. dial. *tasak*); *manu*, hoen, (M. P. *manuk*); *tahi*, zee, (M. P. *tasik*); *sepa*, schoppen, (Mal. *sepak*); *enna*, zes, (M. P. *ěněm*); *ninu*, hij drinkt, (M. P. *minum*); *uta*, wild, Mal. *hutan*; *lulu*, oprollen, (Bat. *lulun*); *guti*, knippen, (Mal. *gunting*); regelmatig de Mal. *t* = Jav. *r* *lale*, vlieg, (Mal. *lalat*, Jav. *lalěr*); *puhe*, navel (Mal. *pusat*, Jav. *pusěr*); enz.

Eene anorganische slot-*k* wordt aangetroffen achter meerdere adjectieven, als: *merak*, rood, (Mal. *merah*); *nurak*, jong, (Sund. *ngora*, Bal. *nguda*, Mal. *muda*); *niluk*, zuur, (Tim. *maininu*, vgl. Mal. *ngilu*, *njilu*): *linok*, helder, (Tag. *malinau*), naast *linong*, spiegel, zoo ook *mitak*, vuil, naast *mitang*, zwart. Ook bij verba komt menigmaal eene anorganische slot-*k* voor, als bijv. in *helluk*, hikken, (Mal. *sědu*); *helak*, rukken, (Mal. *hela*); *tubuk*, (Mal. *tumbuh*); ook in plaats van een neusklank, als: *passak*, schieten, uit Mal. *pasang*; *wàuk*, stinken, naast *waung*, rieken.

Eene anorganische *ng* staat:

a. aan het slot van subst., welke in het Sikk. anders op eene vocaal zouden uitgaan en behooren tot die woorden, welke in het Tim. eene *f* vertoonen of zouden kunnen vertoonen, als: *limang* = Tim. *nimaf*, arm, hand; *matang* = Tim. *mataf*, oog; *wateng* = Tim. *atef*, lever, hart; *luring* = Tim. *nuif*, been, bot, (Mal. *duri*, enz.); *wulung* = Tim. *funuf*, veder; *wuang* = Tett. *ai-fuan*, vrucht; *tellong* = Tett. *manu-tolon*, Bur. *telun*, ei; *tadang* = Kup. *tadan*, teeken, Tett. *tadan*, macula, ook in *lerroung*, dag, naast *lerro*, zon = Tettum *loron*, naast *loro*. Op te merken zijn nog, *marang*, het droge, naast *mara(k)*, (Tag. *mala*, enz.), droog; *temmang*, een heel stuk, naast *temmak*, (R. *katemak*), heel, gaaf; *linong*, spiegel, naast *linok*, zie boven. Evenals R. *lifun*, vertoont ook *riwung*, (doch ook *riwu*), duizendtal, de anorganische slot-*ng*. De verwantschapsnamen missen haar in den regel, (tenzij in een woord als *pulameng*, oom), alleen komt zij voor bij *inang*, in de beteekenis van „wijfje“, van een dier, als: *djarang inang*, merrie. Bij een woord als *kusing*, (Mal. *kuntji*), slot, maar ook: sluiten, is de slot-*ng* denkelijk uit het subst. in het werkwoord gedrongen; het omgekeerde schijnt eerder het geval te zijn bij *miping*, (Mal. *mimpi*), droom, droomen. Over de werkwoorden zie voorts beneden;

b. enkele malen na een adjectif, als: duang = Tett. tuan, Mal. tua, oud; blarang, ziek, naast blara, (Jav. lårå); ook wadung, hard, van wadu, steen, (M. P. watu);

c. na een telwoord, bijv. au ora Mitang ruang, (van rua, twee, Mal. dua, enz.), ik en M. met ons beiden;

d. na werkwoorden, welke op eene vocaal eindigen tot vorming van nominale afleidingen, bijv. wayer tinung, (ook wel tinu), drinkwater, (= R. òe nininuk), van tinu, wij drinken; kenaha (iets) ea(ng), iets eetbaars, van ea, wij eten; adja, (mais) pepping, fijn gestampte mais; van beppi, (ita peppi), stampen, (vgl. R. pela papauk, stamp-mais, mais om te stampen); wayer tàung, draag-water, d.i. put-water, van dàu (ita tàu), waterdragen, (Sumb. taku) = Tim. òe sòek; adja hennang, geroosterde mais, van heuna, (onveranderlijk), roosteren = Tim. pen-sekà; ailebang, draaghout, draagstok, van leba, (onveranderlijk), dragen aan een stok = R. lelepak; ata (mensch) mateng, een doode, van mate, (onveranderlijk), sterven = R. mamates.

Ten slotte kan eene *ng* ook na substantieven, welke op een klinker uitgaan, optreden in de waarde van het aangehechte pers. voorn. van den derden pers., hoewel het Sikka'sch overigens de aangehechte pers. voornw. verloren heeft, als: moang ratu leppong = moang (heer) ratu (vorst) leppo (huis) nimung (zijn), de vorst zijn huis, het huis van den vorst; metti belli ahu ara-ng = metti (gij brengt) belli (gij geeft) ahu (hond) ara (rijst) rimung (hun), brengt den honden hunne rijst!

Op blz. 141 (of 13 v. d. overdruk) staat in de „Opmerkingen“, dat eene *t* in dit geval de plaats van eene *ng* kan innemen, als voorbeeld wordt gegeven: Lucas wine-t, (wue-t, wari-t), = Lucas wine (wue, wari) nimung, de zuster, (oudere, jongere broeder, zuster) van Lucas; hai me-t, wiens kind? Zoo ook in de „Spreekwijzen“: Noriku nora wine-t eppai, waar is N. met zijn zusje? Solo ina nimung wue-t, de oudere zuster van Solo's moeder. In de „Bijdrage tot de kennis van het dial. van Sikka“, blz. 10, leest men voorts: „Later hoorde ik nog pulamet voor pulameng, (oom); puat voor puang, (boom, begin); tuat voor tuang, (schoonvader der vrouw); alat voor alang, (hoofd); put voor pung, (eigen, onderdaan); tebbot voor tebbong, lichaam. Hier staat dus de *t* als vast aanhechtsel in gelijke waarde als de *ng*. Behalve de genoemde subst. wordt ook opgegeven: lèèt

= lèëng, waaromtrent ik alleen, (in de vervolgljst in de „Bijdrage“), lèëng, puntig, dus een adjectief, vind opgegeven. Op deze wijze is dan ook te verklaren de *t* in kawit, huwen, uit het ontleende kawin; moret, leven, Solor. morin, (= Mal. hidup, enz., de slot-*p*, als nog in Sumb. mirip, moet in het Sikk. en Solor. afvallen, bijv. ata = Mal. atap, rao, Kup. daku, Saw. daü, Daj. dakup; over de *n* in het Solor., zie beneden bij de werkwoorden).

Het Soloreesch ¹ is vrij nauw verwant aan het Sikka'sch. De neusklank wordt hier gewoonlijk door eene *n* voorgesteld, ook in mitën, zwart, (Mal. hitam); irun, neus, (Mal. hidung); bawan, ui, (Mal. bawang), eene enkele maal echter door eene *ng*, als in: lulong, oprollen, (Bat. lulun); narang, naam, (O. Jav. ngaran), de uitspraak schijnt dus evenals in het Sikka'sch eenigszins weifelend te zijn. Als slotconsonanten kunnen voorkomen eene *k*; *l*, (bijv. in kawil, Tag. idem, vischlijn; tapël, oplakken, opleggen, Mal. tampal); *n*, (waarbij gerekend wordt de *ng*); *r*, (althans in woorden als hukër, Pamp. sukad, meten, lottor, knie, Mal. lutut); *t*, (in waarde = eene oorspronkelijke *t*, als: amut, wortel, Bis. gamut, baät, zwaar = Sikk. Mal. bërät, soms voor eene oorspronkelijke *s*, als in: kumit, baard, Mal. kumis; eene anorganische *t* komt voor bijv. in ërët = ërënt, zie hieronder). Over het algemeen worden de oorspronkelijke slot-consonanten hier meer weggeworpen dan in het Sikk. De *s*, die evenals in het Sikk. gewoonlijk tot *k* wordt, is aan het slot spoorloos verdwenen. Datzelfde geldt bijna van eene oorspronkelijke slot-*k*; (bijv. ana = Sikk. anak, kind, tahi, zee, Sikk. idem, manu, hoen, Sikk. idem; daarentegen tasak, gaar, tegenover Sikk. daha). Eene anorganische slot-*k* komt voor in: inak, bijv. djaran inak (ook wel ina) = Sikk. djarang inang, merrie: telluk, eieren leggen, en soms voor tellun, ei, bijv. telluk buran, ei-wit, ook: de kuiten. Hiertoe behoort ook de *k* in kapëk, garen, draad, Sikk. kappa, (R. abas, bij Mal. kapas).

Meermalen staat eene *k* voor een oorspronkelijken neusklank bij verbale woorden, als: passak, schieten, (Sikk. idem), van Mal. pasang; putuk, afbranden, (Mak. mutung, enz.); rosuk, wrijven, (Sumb. rusung), enz. Eene *k* in woorden als: gatëk, jeuken, (Sikk. gattar, Mal. gatal); kahawuk, mengen, (vgl.

¹ Vgl. H. H. O. Leemker, Woordenl. v. d. Soloreesche Taal, Tijdschr. v. Ind. T. L. en Vlk., dl. XXXVI.

Sikk. *gewung*, vgl. Jav. *ngěwor*, enz.), is wel zoo te verklaren, dat de oorspronkelijke sluiters afviel, en de *k* staat als in *pas-sak*, doch voor een anorganischen neusklank; zie bij de werkwoorden en hier beneden.

De anorganische *n* komt voor bij vele adjectieven, als: *buran*, wit, (Bis. *pulau*); *maran*, droog, (Tag. *mala*); *mean*, rood, en: *beschaamd*, (Mal. *merah*, enz.); ook in *maten*, bijv. in *ata maten* = Sikk. *ata mateng*, een doode; voorts na werkwoorden, als: *galin*, graven, (Mal. *gali*); *morin*, leven = Sikk. *moret*; enz.; voorts bij die subst., welke in het Sikk. de anorganische *ng* hebben, als: *liman*, hand; *matan*, oog, enz., waarbij ook *arin*, jongere broeder. Van die subst., welke volgens hunne beteekenis hierbij behooren, vertoonen enkele een merkwaardigen vorm, nam. *ěřent* naast *ěřet*, aangezicht, voorzijde, voor, (denkelijk bij Mal. *hadap*, Jav. *arěp*, eene slot-*p* verdwijnt steeds, evenals in het Sikk., enz., vgl. *morin*); *ihink*, been, gebeente? (wel: vleesch, lichaam, als Tett. *isin*, Sumb. *isi*, enz.); *riunk*, been, bot, (Sikk. *luring*, Mal. *duri*, enz.); *matan rawunk*, oogharen.

Voor de volledigheid zij nog iets gezegd over eenige talen, die met de voorgaande tot dezelfde afdeeling behooren. In de Ceramsche ¹ dialecten is eene anorganische *n* zeldzaam, evenals in de Amb. tongvallen, (trouwens ook een organische neusklank als sluiters valt meestal af, bijv. *nala* = O. Jav. *ngaran*, naam), bijv. *ama*, vader, *rima*, *lima*, hand. Toch zijn er enkele voorbeelden, als: *maun*, schaduw, Tett. *ai-mahon*, Sumb. *màu*; *matuan*, oud = Tett. *tuan*, Mal. *tua*. Een voorbeeld van eene anorganische *t* is, behalve het reeds onder het Amb. genoemde *naninut*, *ainut*, drank: *atupat*, zitplaats, naast *tupa*, zitten; van eene *t* als in het Amb., daar, waar gewoonlijk eene anorganische *n* staat: *rima siuti*, elders *lima-sikun*, elleboog, (Mal. *siku*); *rima-tariiti*, (ook Amb. van Hila *tariïte*), nagel, naast *rima tariini*, (Amb. v. *Sapar. tariinno*); enz.

Van de iets meer bekende talen der Zuid-Wester-eilanden, schijnt het Lettineesch ², dat de aangehechte pers. voornw. bezigt na alle

¹ Vgl. A. van Ekris, Wdl. van eenige dial. der landstaal op de Ambonsche eilanden, Mededeel. Ned. Zend. Gen., 8te en 9de jaargang.

² Vgl. G. Heymering. Bijdrage tot de kennis van de taal der Z.W.eilanden, Tijdschr. v. Ned. Ind. 8te jaarg. III.

subst., een anorganischen neusklank slechts bij uitzondering te kennen. Dat zij echter voorkomen, blijkt reeds uit de woorden van den heer Heijmering, die spreekt van „zelfstandige naamwoorden, welke uit eigen aard bezittelijk zijn en daarom nooit anders dan zoodanig voorkomen“, (dat is met het aanhechtsel van het pers. voornw. van den derden pers.); bedoeld is wel een woord als: *ikarnu* = Mal. *ekor*, staart, tevens: zijn staart. Toch ook meer onafscheidelijk aan het woord verbonden komen zij voor, als bijv. *ayune*, boom = Amb. *ainno*, (M. P. *kayu*; *appun*, buik, waarvan *appan-mu*, uw buik, (Tett. *kabun*, Sumb. *kambu*). Het Kissersch ¹, dat de aangehechte pers. voornw. slechts bij weinige woorden kent, is daarentegen rijk aan woorden, welke een anorganischen neusklank bevatten, niet alleen in woorden als: *makan*, oog, en: zijn oog, (M. P. *mata*); *woini* = Lettin. *woe* = Bur. *fuan*, vrucht; enz., maar zelfs na woorden, welke op eene consonant eindigen, als: *aärne*, wortel, (Mal. *akar*). In plaats van de anorganische slot-consonanten, bezigt zoowel het Lett. als het Kissersch bij adjectieven, reduplicatie of herhaling, als Lett. *warwuaru*, Kiss. *woru-woru*, nieuw, (Mal. *baharu*, enz.); Lett. *memetme*, Kiss. *memekkem*, zwart, (Mal. *hitam*), ook tot afleiding van subst. als *matmiati*, *maki-maki*, de dood, (M. P. *matay*). Eene anorganische *k* zou trouwens toch weer moeten verdwijnen, terwijl de anorganische *t* toch over het algemeen zeldzaam is. Een voorbeeld van de laatste geeft echter Kiss. *sachke*, tjedok, scheplepel, de *ch* wordt o. a. aangetroffen in: *wo-* (verkorting van M. P. *wuah*) -*achka*, vier, en staat daar, dus voor eene *mp*, vgl. hierbij Tim. *k* = *nt*, maar ook = *nd*, (vgl. aldaar sub *ekam*), dan blijkt, dat *sachke* hetzelfde woord is als R. dial. *sambak*, *sambat*, Kup. *ksapat*, Tett. *knaban*, Sumb. *samba*, schepemmer, (de *s* is in het Kissersche woord denkelijk gespaard gebleven doordien het oorspronkelijk nog een voorvoegsel bevatte, als Kup. *ksapat*). Een voorbeeld van eene anorganische *s* levert *wais*, garnaal, zie hierover beneden bij de bespreking van de slot-*s*. Het verbale subst., dat tevens in concrete beteekenis voorkomt, wordt gevormd in het Lettineesch door een pre- of infix in, als: *niari*, kleed, van *ari*, zich kleeden: *kniarri*, het werken, werk, van *karri* (uit Mal. Skr. *kērdja*, werken): *tuiutu*, het ondersteunen, ondersteuning, stut, schoor, van *tutu*, ondersteunen: *wniatutu*, het leeren, onderwijs, van

¹ Vgl. N. Rinnooy, Mal. Kiss. Woordenlijst, Tijdschr. v. Ind. T. L. en Vlk., dl. XXXI.

watutu, leeren; in het Kissersch door een pre- en infix an: wana-kuku = Lett. wniatutu, van wakuku = Lett. watutu; sanapu, bezem, van sapu, (M. P. idem); anlepe, draagstok, van lepe, (Mak. lémbara, enz.), soms nog te zamen met een neusklank, als henerun, pergantian, (Sumb. silu, vervangen); wana-hene, pembalas, van walhe = Mal. balas.

Hoe de toestand in de talen der Aroe- en Key-eilanden eigenlijk is, laten de tot nu toe bekende gegevens niet toe, om met zekerheid te bepalen.

Over het Mafoorsch, zie beneden.

Het is noodig nog even te blijven stilstaan bij een verschijnsel, dat zich voordoet in eenige, met de boven besprokene weliswaar verwante, doch niet nauw verwante talen, namelijk met die der Banks' Islands en verwanten. In zijn „Short Grammar” voor zijn „Dictionary of the language of Mota” zegt R. H. Codrington: „the terminations i, iu or ui, and in a few cases e, shew the nouns to which they are suffixed to be without dependence, in thought or grammar, upon things or persons, or upon the names, to which they may otherwise belong or stand in relation”. Zulke naamwoorden noemt hij dan „independent nouns” en geeft voorts als voorbeelden: „thus in namatana, his eye, (na article, na suffixed pronoun), mata, eye, as thought and spoken of in relation to a person: but an eye, independent of such relation, is matai, mata-i; so na-pane-na, his hand, panei; a pigs head, qat qoe; a head generally, qatui.”

Uit deze voorbeelden blijkt reeds dat deze woorden tot eene bepaalde categorie behooren. Duidelijker komt dit nog uit in de „Short comparative Grammar”; in „The Melanesian Languages” van denzelfden schrijver. Aldaar leest men omtrent de „independent nouns”: „there is only one class of words, which receive this generalizing termination: Nouns which signify parts of a whole, member of a body and such like, things which can stand in a certain relation to some inclusive whole.” Het zijn dus dezelfde woorden, welke in het Timoreesch op eene *f* plegen te eindigen. (Ook de verwantschapsbenamingen kunnen er toe behooren, bijv. Mota. tamai, vader). In het voorbijgaan zij gezegd, dat er in de taal van Mota eigenlijk slechts één aanhechtsel is voor deze woorden,

namelijk *i*; *ui* komt voor bijv. in *susui*, de vrouwelijke borsten (M. P. *susuh*, *susu*); *ului*, *wului*, haar. (M. P. *wulu*), en met omzetting *susiu*, *uliu*, *wuliu*, welke omzetting soms de gewone vorm is geworden, bijv. *toliu*, *ei*, (O. Jav. *hantĕlŭ* enz.); vandaar ook *suriu*, *been*, *bot*, (Mal. *duri*, enz.). Codrington spreekt van *ui*, *iu*, omdat de woorden zonder dezen uitgang in de taal van Mota *sus*, *ul*, enz. luiden, feitelijk komt evenwel de oorspronkelijke eindvocaal voor de *i* weer te voorschijn. Het eenige voorbeeld met *e*, mij bekend, is *tae*, *drek*, (M. P. *tai*), naast *ta*, denkkelijk was de *i* hier reeds in *e* overgegaan. In de verwante talen wordt voor *i* in Mota, *gi* of *ge*, aangetroffen, als: *wulugi*, *vulugi*, *viligi*, *iligi*, *ilige* = *ului*, *wului*, haar; doch ook wel eene *n*, als: *tolin*, *tlen* = *toligi* = *toliu*, *ei*; *hirin* = *sirigi* = *surgi*, *huigi* = *surin*, *been*, *bot*. In de genoemde „short comparative Grammar” kan men lezen, dat, zij, die bijv. den vorm *tlen* voor „*ei*” bezigen, zich volkomen bewust zijn, daarmede iets gelijkwaardigs te geven, als bij andere woorden door de aanhechting van *ge* of *gi* = Mota *i*, dus: *ei*, in het algemeen.

Bij het maken der gevolgtrekkingen uit de hier boven opgesomde gegevens zal begonnen worden met die woorden, welke Codrington met den naam „independent nouns” bestempelt.

Met een woord als: *hirin*, *been*, *bot*, stemt overeen Tett. *ruin*, Amb. *ririn*(no), Bur. *rohen*, Sikk. *luring*, (met *ng*, voor *n*). en zoo ook met *tlen*, *ei*, Solor. *tellun*.

Wel bestaat er eenig verschil, *hirin*, (*tlen*) toch is „*been*, *bot*, (*ei*)” in het algemeen, maar ook, (als *ni-rihin*): „*zijn*, haar, *been* of *bot*”, doch bijv. „*mijn been*” luidt: (*ni*)-*hirik*, doch in ’t Tett., enz., die alle het aangehechte voornw. verloren hebben, (met uitzondering van het Amb., dat het echter, o. a. bij zulke woorden, voor het subst. plaatst), luidt dit resp.: *haü kan* of *haü-n* (in Dilli *haü nia*) *ruin*; *jako nau rohen*; *luring aung*; (*tellun gden*), zoodat daar dus de neusklank een vast bestanddeel van het woord geworden is. Dit doet echter tot de zaak niets af, de oorzaak dat deze en de tot dezelfde soort van woorden behorende subst. den neusklank als sluitertoonen, kan oorspronkelijk geen andere zijn dan die, welke *hirin*, in waarde = *suriu*, *sirigi* = Tim. *nuif* deed ontstaan. Geheel in waarde komen overeen Kupangsche woorden

als: in, voet, un in, (i-n), of met het lidw. in-na, zijn haar, zijn voet. Het kan nu niet twijfelachtig zijn, dat de *n* in een hirin, been, bot, in 't algemeen, (Kup. in, voet), dezelfde waarde heeft als de *n* in: (ni-) hirin, zijn, haar been, bot, (Kup. un in of in-na, zijn haar, voet).

Het is van algemeene bekendheid, dat het aangehechte voornw. van den 3^{den} persoon in de Mal. Pol. talen, dikwijls eenvoudig de waarde van het lidwoord heeft. Een woord, als Kup. in, beteekent dus eigenlijk: de voet als generieke benaming, v. d. voet in het algemeen, terwijl de differentiatie met „zijn voet“ in de taal bewerkt wordt door het voornw. un, (of een subst.), voor in te plaatsen, (of gelijk bij ni-hirin, door voorvoeging van een soort lidwoord). Ongetwijfeld is dus ook in Tett. ru in, enz. de anorganische neusklank oorspronkelijk het aangehechte pronomen geweest; daarop wijzen met stelligheid ook vormen als Lettin. ikarnu, staart, Kisser. aärne, wortel, enz.; voorts zulke als Tett. susu-uen, melk, Amb. wael-matan(n o), bron, enz., daargelaten nog, dat in het Sikk. nog de ng (voor oorspronkelijke *n*) nog soms als aangehecht voornw. kan optreden. En wat betreft den vorm *n* voor na, dergelijke verkortingen der aangehechte voornw. komen niet alleen voor bij de zoogenaamde Melanesische talen, en het Rott., Tim., Kup., maar ook in het Bim., Sumban., en voorts in het Bat., de Philipp. talen, zij het ook niet overal bij hetzelfde woord.

Die woorden nu, welke in het Tettumsch enz. de anorganische *n*, oorspronkelijk het aangehechte voornw. v. d. 3^{den} pers. hebben, dus de verwantschapsbenamingen, lichaamsdeelen, enz., vertoonen nu in het Rottin. eene anorganische *k*¹ of dial. den ingeslikten medeklinker, met uitzondering van natun, lifun, waarvan trouwens ook door eene *k* gesloten afleidingen bestaan). De enkele in het begin gegeven voorbeelden kunnen naar willekeur vermeerderd worden, onder de verschillende boven besproken talen zijn er meerdere opgesomd. Alleen zij hier nog gewezen op lèdok, dag, naast lèdo, zon, gelijk Tett. lor on naast loro; nusak, land, eiland = Sikk. nu hang = Jav. nusa; voorts op woorden als: had e-òek, sawah, eigenlijk: water (òe) van of voor de rijst, te vergelijken met vormen als Amb. wael-matan(n o), bron, (dit R. òe-mata, doch dial. ook òe-matak).

Het Tim. vertoont als regel eene *f* in deze woorden, maar a ne-

¹ Natuurlijk in het algemeen, uitzonderingen kunnen hier buiten beschouwing blijven.

òek = R. hade-òek, sawah; tèlɔ, tèkɔ = Bur. telun, Tett. manu—tolun, ei: hau-fua = Bur. fuan, Tett. ai-fuan, zijn duidelijke voorbeelden, dat ook deze taal bij deze woorden eene *k* of ingeslikten medeklinker vertoonen kan, terwijl ook de slot-*k*, welke uit *k* ontstaan moet zijn, bij deze woorden voorkomt. De *n* vertoont niet alleen natun, nifun, maar ook naten, naast (niut)-nata = Sikk. rateng = Sumb. rati, dial. rati, ook Tettum rate.

In het Kup. behooren, behalve de woorden als: in, voet, mata (un mata-ka), oog, kduli-(ka), doorn, enz. hiertoe ook die woorden, waar de *n* een vast bestanddeel van het woord geworden is; duidelijk zijn: dakin, huidvuil, kbukun, gewricht; bij bilin, koopprijs eener vrouw, vgl. Bur. filin, Amb. helin(nu), prijs, tadan, teeken = Sikk. tadang; bij khalin, zijde, vgl. Tim. biaf.

In het Tettumsch behooren hiertoe, behalve die welke op *n* uitgaan, ook die eene *k* aan het slot van eene samenstelling hebben, als: ai-sanak, tak = Amb. sanan(nu), enz. Hierbij ook wel fatik naast fatin, plaats. Zie voorts hieronder.

Ten slotte wordt in het Solor., als in inak, eene enkele maal eene *k* voor de *n* aangetroffen.

Daarentegen vertoonen soms de Ambousche (en ook de Ceramsche) tongvallen, eene enkele maal het Burusch (in nahat) en meermalen het Sikkaneesch eene *t* in plaats van de *n*.

Het spreekt vanzelf, dat de verschillende talen, wanneer men in bijzonderheden nagaat welke woorden als „independent nouns” aangeduid zijn, meermalen van elkander verschillen. Boven zijn natuurlijk slechts enkele woorden, welke hiertoe behooren, opgesomd; daaruit kan echter voldoende blijken, dat zij, wat betreft de namen van lichaamsdeelen van mensch of dier (uitgezonderd gewoonlijk het Amb.), de deelen van eene plant, gewoonlijk overeenstemmen, (tenzij de vorm van het woord het niet toelaat; een aanhechtel na een medeklinker, als bijv. in het Kissersch, is uitzondering). Veel meerdere afwijkingen vertoonen reeds de verwantschapsbenamingen. Hierbij is denklijk te brengen Tett. faluk = Tim. banu = Kup. balu(-ka), weduwe, weduwnaar, (R. echter falu), alsmede Kup. (ata(-ka) slaaf, doch R. enz. ata, Tim. atel. Evenwel is de vorm onregelmatig, ook in het Kup., dewijl men bijv. niet zegt: ko ata-ma, voor: uw slaaf, maar ko ataka, zoodat de *k*, of wat er voor in de plaats treedt, een vast bestanddeel van het woord geworden is.

De grootste verscheidenheid wordt uit den aard der zaak bij die

woorden gevonden, waarvan de grond van het gebruik van het aanhechtsel alleen daarin kan zijn gelegen, dat zij steeds als bepaald bij iets behoorends of als deel van een geheel worden beschouwd. De een zal bijv. een roer van een vaartuig, bepaaldelijk zoo onderscheiden, gelijk de Timorees met *munif*, de andere niet, terwijl wederom een ander den *stamper*, als bepaaldelijk bij het stampblok behorende, zal beschouwen, gelijk in *R. aluk*, *Tim. v. Amar. hanuk*, tegenover elders *alu*; enz.

Er blijven evenwel enkele woorden over, welke naar den vorm hierbij behooren, maar moeilijk als deel van een geheel of bepaaldelijk bij iets behoorends kunnen beschouwd worden. Hiertoe behooren bijv. *Sikk. nuhang*, *Tim. nusa*, *Kup. nusa(ka)*, *R. nusak*, land, eiland: tegenover *Tett. Amb. Bur. = Jav. nusa*: *Sikk. rateng*, *Tim. naten*, (*R. lates*), graf, tegenover *Tett. rate = Sumb. reti, rati*. Natuurlijk heeft de *ng* voor *n* in het *Sikk.* (waarvoor, gelijk wij reeds gezien hebben, bijv. in het *Tim.* de ingeslikte medeklinker staat in gelijke waarde, daargelaten nu hoe dit te verklaren is), hier dezelfde waarde als overal, en beteekent *nuhang* oorspronkelijk: zijn eiland, *rateng*, zijn graf, en is later de neusklank vast aan het woord gegroeid. Hier schuilt nu echter eene moeilijkheid. Hoe vroeger de regels voor de aanhechting der pers. voornw. in het *Sikk.* zijn geweest, is nu niet meer na te gaan, (het gebruik, dat thans soms nog van de *ng* gemaakt wordt, bewijst natuurlijk niets). Maar in het *Tim.* en *Kup.* (en denkelijk was het voorheen ook zoo in de verwante talen), kunnen de pronominale aanhechtsels niet vrijelijk achter elk subst. gevoegd worden; men kan bijv. niet zeggen: *kò uma-m*, *hò ume-m*, voor: uw huis, maar alleen: *kò uma*, *hò umel*, en dat dit vroeger anders geweest is, althans zoolang het *Tim.* en *Kup.* afzonderlijke talen zijn, zou eerst te bewijzen zijn. Wanneer wij nu echter wederom het *Mota* vergelijken, dan geldt daar, (gelijk in de overige zoogenaamde Melanesische talen), als regel, wat *Codrington* in de genoemde *Short Grammar* aldus uitdrukt: „One class of nouns takes the pronoun of the possessor in the suffixed form; being the names of parts, members, equipments, possessions, which stand in close and constant relation to the possessor”¹. Hiertoe behooren dus

¹ Hieraan voegt hij toe: „It is not always easy to perceive the ground of the distinction”; *na-usu-na*, his bow, *non o wose*, his paddle. Het is opmerkelijk dat *Rott. sè fe = Mota. wose* juist eene der uitzonderingen is op den regel, dat subst. en verbum vormelijk onderscheiden worden.

nog behalve de „independent nouns” meerdere substantieven, en daaronder ook die woorden, welke in die taal: „land, eiland” en „graf” uitdrukken, niet echter *ima* (= Mal. *rumah*, enz.) huis ¹. Blijkbaar zijn de vormen *nuhang*, *rateng*, enz. op deze wijze te verklaren. Enkele woorden hebben de *n*, of wat er voor in de plaats treedt, wel gekregen toen de eigenlijke waarde niet meer gevoeld werd, alleen nog als iets dat meer bepaaldelijk bij een subst. kon voorkomen, zonder invloed op de beteekenis te hebben, en daardoor geschikt om verschillende schakeeringen van beteekenis te onderscheiden, zoowel in Tett. *loron*, dag, naast *loron*, zon, (vgl. bijv. Bur. *ngaät*, rang, naast *ngaän*, naam); Amb. *ainno*, *ainjo*, áinele, boom, naast *ai*, hout. Eene beteekenis kan natuurlijk de *n*, of wat er voor in de plaats treedt, niet hebben in: Amb. *papaenno*, *papaja*, Bur. *pawèn*, *mangga*; Tim. *bak'ulū*, Kup. *kudu* (-ka), *bengkudu*, enz. Aangezien een gedeelte der Timoreezen *bakū*, anderen *bakus* bezigen voor het ontleende Port. *banco*, schijnt de *n*, enz., hier hetzelfde aan te duiden als soms de slot-*s*, zie aldaar. Kup. *pua* (-ka), Tim. *puah*, *pinang*, heeft den sluitersel wel van 't woord voor „vrucht” behouden, waarmede het oorspronkelijk één was. De *n* in het woord voor „duizendtal”, R. *lifun*, enz., ook Lett. *riwnu*, Kisser. *riunu*, en naar analogie daarvan in sommige talen ook in „honderdtal”), duidt wel eveneens een genitief aan, mogelijk ware het echter ook, dat het woord oorspronkelijk adjectief was, gelijk het nog in het Sikk. „zeer veel” kan beteekenen. Hoe of Tett. *fatuk*, steen, aan de slot-*k* komt, begrijp ik niet; R. heeft *batuk* = Sikk. *wadung*, hard; is deze afleiding in de plaats van het subst. getreden, of is het een overblijfsel van eene afleiding als: *kfuluk* = *fulun*, pello?

Een oorspronkelijke neusklank aan het slot is, voorzooverre hij niet afgevallen is, in het Rott., behoudens de reeds genoemde uitzonderingen, regelmatig tot *k* geworden; eenige andere voorbeelden zijn nog: *fupuk*, kruin, (Bug. *buwung*, Mal. *bubung*, nok); *edak*, trap, (Daj. *eyan*, enz.); *henak*, dial. *hendak*, de *pandanus*, (Sikk. *peddang*, Jav. *paṇḍan*): *huk*, boom, stam, (Bur. *pun*, Tett. *hun*, Mal. *pohon*), *iäk*, visch, (M. P. *ikan*), *hutak*, schuld, boete, (Mal. *hutang*); *kadek*, houtskool, (Kup.

¹ Dewijl bijv. het woord voor „berg” in de taal van Mota eveneens het gesuffigeerde pronomen aanneemt. staat bijv. de *n* van Kup. *lèten*, Tim. *nèten*, (R. *lètek*) berg, vgl. daarenboven Tett. *leten*, hoog, naast *klalètek*, berg, in verdenking van anorganisch te zijn.

aleng, Jav. arëng, enz.); ndandauk, naald, (Mal. djarum, enz.), enz. Enkele woorden, als bijv. dðk, blad, (Mal. daun), enz. kunnen ook gebruikt worden tot de eerst besproken subst., eene scherpe grenslijn is niet overal te trekken. Hoe de toestand in de overige talen is, is boven, bij de bespreking der afzonderlijke talen, gebleken. Alleen in het Tim. is een oorspronkelijke slotmedeklinker eveneens meermalen veranderd, hoewel lang zoo regelmatig niet als in het Rott.; elders echter, ook al rekent men in de talen, waar het verschil tusschen verbum en subst. geringer is dan in het Rott., de werkwoorden mede, is de verandering van een oorspronkelijken nasalen sluiters zeldzaam, daargelaten het Burusch, waar de verandering de beteekenis heeft, welke boven bij de beschrijving der taal vermeld is.

De verandering van eene oorspronkelijke *t* in *k* komt, behalve in het Rott., alleen meermalen in het Tim. voor, alsmede in het Burusch, met de beteekenis, welke boven vermeld is.

Voor het overzicht zullen de verschillende gegevens thans zooveel mogelijk in tabel gebracht worden. Tabel I stelt voor de slotmedeklinkers bij die subst., welke in het Tim. op eene *f* plegen te eindigen, en waarbij de *n*, voorzooverre zij die vertoonen, gelijk reeds gebleken is, oorspronkelijk de waarde van het pronominaal aanhechtsel van den derden persoon heeft, het ontbreken van den anorganischen slot-medeklinker blijft hier buiten beschouwing. Tabel II stelt voor de behandeling van den oorspronkelijken nasalen sluiters. Tabel III geeft de anorganische slot-medeklinkers bij de adjectieven, voorafgegaan door een overzicht van een vijftal dier woorden in de verschillende hier besproken talen, voor zooverre zij hetzelfde woord bezigen; (van de woorden, welke onder de eerste tabel behooren, was het noodeloos, van die, welke onder de tweede behooren, onmogelijk zulk een overzicht te geven). Tabel IV stelt voor de sluitletters bij het verbale subst., eveneens voorafgegaan door een overzicht er van in de verschillende talen, voor zooverre dit anorganische sluiters vertoont; waar dit niet het geval is of een eigenlijk verbaal subst. in een of andere functie niet gebruikelijk is, is de plaats oningevuld gelaten. Het was hier onmogelijk hetzelfde woord voor verschillende talen als voorbeeld te nemen. De zeldzamer voorkomende sluiters staan tusschen haakjes. De ingeslikte medeklinker zal hier voorgesteld worden door eene *q* en om een tabellarisch overzicht gemakkelijker te maken, zal de *q* ook staan voor die woorden, welke in het Kup., hetzij steeds, hetzij in een bepaald geval als lidwoord *ka* aannemen. Voor het Amb. stelt de *n* de uitgangen *nno*, *njo*, *no*, *ne*, voor.

TABEL I.

Rott.	Tim.	Kup.	Tett.	Amb.	Bur.	Sikk.
<i>k</i> , dial. <i>q</i> ; (<i>n</i>).	<i>f</i> , (<i>k</i> , <i>q</i> , <i>h</i> , <i>n</i>).	<i>q</i> , <i>n</i> , (benevens <i>n</i> , (<i>k</i>). de <i>n</i> in <i>m</i> , enz.).	<i>n</i> , (<i>k</i>).	<i>n</i> , (<i>l</i>).	<i>n</i> , (<i>l</i>).	<i>ng</i> , <i>l</i> ; Solor. <i>n</i> , (<i>k</i>).

TABEL II.

Rott.	Tim.	Kup.	Tett.	Amb.	Bur.	Sikk.
<i>k</i> , dial. <i>q</i> ; (<i>n</i>).	<i>n</i> , <i>k</i> , <i>q</i> , (<i>m</i> , <i>f</i>).	<i>n</i> , <i>ng</i> , (<i>q</i>).	<i>n</i> , (<i>k</i>).	<i>n</i> .	<i>n</i> (<i>l</i>); <i>k</i> bij verba.	<i>ng</i> , (<i>l</i> , <i>k</i>); Solor. <i>n</i> , (<i>k</i>).

TABEL III.

Mal.	Rott.	Tim.	Kup.	Tett.	Amb.	Bur.	Sikk.
baharu	beuk, (dial. beu, feü)	(feü)	balu	foun	huluil, hó- roile	fehut	warúng; Solor. wun
{ putih Bis. pulau	—	muti, mutik.	puti	mutin, mu- tik, kamutis	putiil	(boti)	—
	fulak, (dial. fula)	—	—	—	—	—	(bura); Solor. buran
méntah	matak, (dial. mata, mate)	mate	mamaten	matak	mamatail, amatae	ematan	—
merah	—	mè, mèè	mea	mean	—	(mèha)	merak, Solor. mean
tua	(matua, groot)	—	tuan, (groot)	tuan, tuak, katuas	(mutua, matua)	—	duang
Rott.	Tim.	Kup.	Tett.	Amb	Bur.	Sikk.	
k, dial. q ¹ .	q, (k), ook f.	q, n.	n, k, (t en s voort).	?	(n, t).	ng, k; Solor. n.	

¹ Over de Rottineesche adjectieven met slot-*s*, zie beneden.

TABLE IV.

Onder de Rott. dial. zullen hier alleen de tongvallen van Dengka en Oemle verstaan worden, de overige geven niets bijzonders, dan bij sommige als gewoonlijk den ingeslikten medeklinker voor *k* (of *s*).

Rott.	Tim.	Kup.	Tett.	Amb.	Bur.	Sikk.
fefepak, dial. hehembat (het slaan, slaag)	mněq	(bijv. in-dati(-ka) (het houwen)	—	—	(bijv. emnipen, het droomen,	—
nafadak, (het zeggen), dial. nahinet, nahině (het weten)	hinet	in-tana-ka	—	—	droom, enangit; t gewoonlijk, te-	—
salak, dial. salat (schuld)	sanat	sanan (1 ^{ste} pers. au sana-ng)	—	—	geuover een ver- boom op <i>k</i> ein- digende)	(sala); Solor. nalaug, nalan.)
mamates (de dood), mates (dood), dial. als Tern.	mates, amates	hmates, hmate(-ka) in mate(-ka)	—	matet(e)	enmatan	mateng; Solor. maten
(pela) sesenak, dial.? (roost- mais, mais om te roosten)	(pen) seka (de) sòek	(verbaal subst. met voor- gevoegd in, of bijv. kaibaut snilin=in- sili(-ka), milgoederen)	—	—	—	(adja) hen- nang (wayer) tāung.
nininuk, dial. nininut (drank)	put-wafer minut	minut	—	manitut(o)	—	(wayer) tinu(ng.) (ni) lebang.
lelepak, dial. lelembat (draagstok)	—	(bijv. snaput, veget)	(bijv. so- soit, kam)	hahalan- (no)	kalèbat	—
fupuk, dial. pupu, pu- pupu (blaasroer)	pupat, (sfut	(spupu)	hahúk	—	—	—
sosòdek, dial. sosòdet (scheplepel)	(sòkok)	snodet	knedok	sasirut(o), sasclut(e)	sirut, (t gewoon- lijk tegenover een werkw. op <i>k</i> ein- digende, anders <i>n</i>)	—
tatatis, dial. als Tern. (hak)	dòtə	sdating	(bijv. kna- bau, emmer)	—	—	—
Rott.	Tim.	Kup.	Tett.	Amb.	Bur.	Sikk.
<i>k</i> (s), dial. <i>t</i> : (<i>q</i> , <i>s</i>). <i>t</i> : (<i>k</i> , <i>q</i> , <i>s</i>).	<i>t</i> , <i>q</i> , (<i>n</i> , <i>ng</i> voor <i>n</i> , <i>s</i>).	<i>t</i> , <i>q</i> , (<i>n</i> , <i>ng</i> voor <i>n</i> , <i>s</i>).	<i>t</i> , (<i>n</i> , <i>t</i>).	—	<i>n</i> , <i>t</i> .	<i>ng</i> ; Solor. <i>n</i> .

TABEL V.

Rott. van Term. enz.	Rott. van Dengka, Oenale.	Tim.	Bur.
<i>k</i> , (<i>s</i>).	<i>t</i> , <i>q</i> , (<i>s</i>).	<i>q</i> , (<i>t</i>).	<i>k</i> , voor <i>t</i> in verba.

De Timoreesche slot-*f* voorloopig buiten beschouwing latende, blijkt uit de bovenstaande tabellen, dat in deze talen, eene *k*, (of wat er voor in de plaats treedt), alsook eene *t*, (waarvoor in sommige talen de *s* in de plaats treedt als het woord reeds eene *t* bevat, en reeds nu kan geconstateerd worden, dat ook de Rott. woorden: *mamates*, *tatatis*, in dit geval verkeerren), naast eene *n* in volkomen gelijke waarde als anorganische slot-consonant optreden. Dewijl zich deze gelijkstelling en daardoor ontstane verwisseling in veel mindere mate, in sommige talen nagenoeg in 't geheel niet, voor doet bij eene oorspronkelijke slot-*n*, wat in deze talen, (het Rott. even buiten beschouwing gelaten), zeggen wil: een oorspronkelijke nasale sluiters, dewijl ook de *m* en *ng* tot *n* (of omgekeerd in het Sikk. de *n* en *m* tot *ng*), zijn geworden, nog zeldzamer bij de oorspronkelijke slot-*t* of *k*, ligt reeds terstond de gevolgtrekking voor de hand, dat de veranderingen, welke de oorspronkelijke sluiters soms hebben ondergaan, het gevolg zijn van de verwisseling der anorganische sluiters. Tevens kan er uit opgemaakt worden, dat het verschijnsel niet van phonetischen aard is, anders zou er toch wel geen reden zijn, waarom een oorspronkelijke sluiters niet geheel en al op dezelfde wijze werd behandeld als de anorganische. De omstandigheid, dat in een Kup. *un mata-ka*, (zijn oog), de oorspronkelijke *k* in de plaats treedt van het pronominaal aanhechtsel van den derden pers., en in het Sikk. eene *t* thans nog met de waarde van dat aanhechtsel optreedt, wijst in welke richting de verklaring van het verschijnsel te zoeken is.

In de eerste plaats kan geconstateerd worden, dat, dewijl aldus eene *k* of *t* in de waarde van *n* als pronom. suffix kan staan, de *k* en *t* derhalve die waarde ook moeten hebben in de subst. van de eerste tabel, dewijl, gelijk wij reeds gezien hebben, de *n* daar de waarde van het aangehechte pronom. heeft, en tevens, dat die gelijkheid in waarde van de *k* en *t* met het pronom. aanhechtsel reeds voorkwam in de taal, die de grondtaal der hier besproken talen was.

Thans mogen in herinnering gebracht worden de merkwaardige Soloreesche vormen: *ihink*, (wel: lichaam), *riunk*, *been*, *bot*,

matan-rawunk, ooghaar, vgl. Tett. timir-rahuk, asan-rahun, kinhaar, baard; ěrěnt, naast ěrět, aangezicht, voorzijde. Zonder eenigen twijfel behooren deze woorden tot de subst. der eerste tabel; hierin staan dus nt, nk, (of ngk, het doet tot de zaak niets af), volkomen in dezelfde waarde als elders n, k, of t; deze woorden moeten dus in aanmerking genomen worden bij de vraag, wat de oorzaak der gelijkstelling is geweest. Hoe zijn deze vormen nu te verklaren? De *t* of *k* als phonetisch paragogische toevoegsels te verklaren, is wel niet mogelijk, want, daargelaten of het klankstelsel der Mal. Polyn. talen zulk een paragoge waarschijnlijk maakt en daargelaten, dat men zou moeten aannemen, dat de *n* nu eens dentaal, dan als eene *ng* uitgesproken werd, wat nu misschien, gezien het Sikk. en Solor. en de algemeene verwisseling of gelijkmaking der neusklanken zulk een groot bezwaar niet zou zijn, er zou toch wel geen enkele reden kunnen zijn, waarom juist en alleen de *n*, in de beteekenis van het aangehechte pronomen, zulk een phonetisch toevoegsel had gekregen. Een vorm als riunk, zou oorspronkelijk de beteekenis kunnen hebben van „mijn been, bot“, (dus voor riungku), een als ěrěnt, van „ons aangezicht.“ Maar indien deze vormen, met de beteekenis, welke zij thans hebben, werkelijk zoo te verklaren waren, dan zou moeten worden aangenomen, dat er reeds in de taal, waaruit de hier besproken talen zijn voortgekomen, eene algemeene verwarring was ontstaan ten opzichte van de kracht en beteekenis der aangehechte voornw., althans tusschen dat van den eersten pers. enkelv. en meerv. (inclusief) en van den derden pers. En nu doet zich het feit voor, dat juist in de talen, die het verst zijn gegaan in de vervanging van de *n* door eene *k*, althans het aangehechte pronomen v. d. 1sten pers. enkelv. volkomen in orde is: bijv. Rott. au lima-ng, met lidwoord au lima-nga, dial. lima-ngg-a, dus ngg regelmatig voor ngk(u); zoo ook Kup. au ima-ng, Tim. au nima-k (k regelmatig voor ngg, ngk). Zelfs gesteld, dat bij eenige subst. de juiste vormen in zwang waren gebleven, (als bijv. in het Kup. het pronominaal aanhechtsel v. d. 3^{den} pers., in een woord als: in), dan is het toch niet waarschijnlijk, dat deze overblijfsels bij zulk eene groote verwarring in staat zouden geweest zijn het geheel te reconstrueeren. Ontkend kan overigens niet worden, dat, hoe ook het ontstaan der vormen te verklaren is, zij in eene taal met pronominaal aanhechtsels aanleiding tot verwarring moesten geven, dewijl bijv. het aanhechtsel van den 3^{den} pers. gelijk kon zijn aan dat van den eersten pers.,

en onmogelijk is het niet, dat deze omstandigheid althans een der oorzaken is, van het verloren gaan der pronominale aanhechtsels in enkele van deze talen, maar daarbij kon, in den aanvang althans, het gevoel nog levendig zijn gebleven, dat als aanhechtstel van den eersten pers. enkelv. alleen ngk, ngg kon dienen, (wat dus iets anders is, dan wanneer een vorm als riunk, oorspronkelijk „mijn been“ later ook „zijn been“ zou hebben kunnen beteekenen), terwijl door dat k, t, hetzij nevens, hetzij in plaats van ng (ngk), nt gebezigd werd, althans in een aantal talen, het gevaar voor verwarring week.¹ De k en t van de vormen als: riunk, ěřěnt, behoeven echter niet juist overblijfsels te zijn van de *persoonlijke* voornaamwoordelijke aanhechtsels; k en t met volgende vocaal, stellen wij voor het gemak ka, ta, zijn ook algemeen Mal. Polyn. aanwijzende voornaamwoorden, en als zoodanig, kunnen zij óf ter versterking van een ander voornw., (vgl. hieronder mana; Bat. hamu-na, enz.), dienen, óf wel het pers. voornw. van den derden pers. eenvoudig vervangen, (als bijv. in het Ibn.). In beide gevallen kon uit een riu-na-ka, ěřě-na-ta, (of uit een riu-n(ng)-ka, ěřě-n-ta, n als genitiefsteeken), met behoud van het oorspronkelijke accent, (vgl. bijv. Amb. áinele, enz.), riunk, (riungk), ěřěnt, ontstaan, evenals bijv. Rott. au úma-ng(g), uit au úma-ng-ku, daargelaten dat de g uit ku, nu afgeworpen is). Het meest waarschijnlijke, dunkt mij wel, dat de pronominale woordjes k(a), t(a), eenvoudig in de plaats van het aangehechte voornw. v. d. 3^{den} pers. zijn getreden, in alle gevallen zijn vormen, als inak, ěřět, wel niet langs phonetischen weg uit inank, (inangk), ěřěnt, ontstaan, maar door den eenvoudigeren vorm k(a), t(a), in de plaats te stellen voor nk(a), ngk(a), nt(a), wat om verschillende redenen kan geschied zijn, evenals thans vele talen ku voor ngku bezigen. Ook als men een vorm als riunk, als een meng-vorm wil beschouwen, blijft de zaak hetzelfde. Met zekerheid, voor zooverre die althans in dergelijke zaken te bereiken is, mag men zeggen, dat dit de oorzaak is van de gelijkstelling en vandaar van de verwisselbaarheid van de k, t en n, in de oorspronkelijke waarde van het aangehechte voornw. van den derden persoon. Waarom in het eene geval k(a), in het andere t(a) is gebezigd, zal thans wel moeielijk, zoo niet onmogelijk zijn om uit te maken, even moeielijk of onmogelijk als de oorzaak aan te geven, waarom bijv. het Fidji

¹ Vgl. ook hierbeneden de noot over het Mafoorsch.

in kabola, het prefix ka, in tadola, het prefix ta bezigt. ¹

De Timoreesche *f* moet op gelijksoortige wijze verklaard worden, stellig blijkt dit uit een vorm als in ama-*f*, zijn vader, waar de *f*, op dezelfde wijze het pronominaal aanhechtsel vervangt als elders de *k* en de *t* dit doen. Eene *f* beantwoordt in het Tim. aan eene oorspronkelijke *w*. Als adverbium komt fa (= Sumb. wa), nog voor in het Tim. en Rott., als prefix komt wa nog in het Balin. voor, bijv. waumah, huisgenoot, dus op dezelfde wijze als ka, prefix, oorspronkelijk pronominaal, in de Philippijnsche talen, voorts in het O. Jav., vgl. voor Daj., Sumbaw. ba, Mal. bar. Blijkbaar is dus wa ook van oorsprong een pronominaal, en naar alle waarschijnlijkheid de oorsprong der Timoreesche slot-*f*. ² Of hiermede nog in verband staat de neiging, die het Tim. soms vertoont, tot eene *m*, (voor *mb*), aan het einde in plaats van de *n*, waartoe oorspronkelijk blijkbaar alle neusklanken, als in het Tett., Amb., enz. geworden waren? ³

¹ Het is mijn voornemen niet om het meer beperkte terrein der hier besproken talen te verlaten, toch moet ik opmerken, dat bijv. een woord als Bis., Ibn. ulin tegenover Tag, huli (vgl. Mal. kamudi) eene zelfde anorganische slotletter vertoont, als bijv. Kup ulin = Tim. munif, tegenover R. uli. En vertonen Ibn. agi-t (vgl. ook afú-t, kleinzoon, zelfs baliga-t = Mal. balera), benevens Mal. adik, elders ari, enz., niet dezelfde anorganische toegevoegde *t* en *k*. En is Jav. sikut tegenover siku; Mal. burit tegenover Jav. buri, wuri, mogelijk ook eene differentiatie als Mal. gigi en gigit, niet op dezelfde wijze te verklaren?

² Met het klankstelsel der talen van de Banks' Islands ben ik te weinig bekend om te kunnen bepalen of *i* in het Mota als in: mata-i, oog, ontstaan is uit *gi*, *ge*, elders, dan wel of *gi*, *ge* bestaat uit *g* (althans in het Mota dikwijls voor *k*) en *i*. In elk geval zal de verklaring der vormen wel dezelfde zijn.

³ Gemakkelijker dan bij de beschrijving der afzonderlijke talen kan hier even aangestipt worden hoe de toestand is in het Mafoorsch, (vgl. Beknopte Sprk. der Noefoorsche taal en Noefoorsch-Hollandsch Wdb., door J. L. van Hasselt, Sprk. d. Nufoorsche taal door F. J. F. van Hasselt, benevens: Kern, Over de verhouding van het Mafoorsch tot de Maleisch-Polynesische talen, in de Actes du 6me congres des Orientalistes, 4me partie). In bon, ai-bon = Bur. fuan, Tett. ai-fuan, heeft de taal een merkwaardig overblijfsel uit vroegeren tijd bewaard, waaruit tevens blijkt, dat ook hier de *n* als aanhechtsel voornw. v. d. 3de pers. in gebruik is geweest. Op dezelfde wijze schijnt de anorganische slot-neusklank voor te komen in: bemurim, ten oosten = Sikk. baimuring, achter, Bul. muri, idem, (R. muli, muri west, vgl. ki, links en noord, kona, rechts en zuid), de *m* staat in het Mafoorsch meermalen voor eene *n*; in ufen, ubi, (vgl. Amb. papaen(n), papaja); mogelijk in meerdere woorden. Bij de meeste woorden welke in het Tim. bepaaldelijk op eene *f* plegen uit te gaan, de verwantschapsnamen en de namen der lichaamsdeelen, heeft het Maf. een ander aanhechtsel, namelijk ri, als kma-ri, kama-ri, vader, (Fidji tama, M. P. ama); sna-ri, moeder, (Fidji tina, M. P. ina); swa-ri, echtgenoot, (Daj. sawä, R. saok); sne-ri, buik,

Thans volgen nog eenige opmerkingen naar aanleiding en in volgorde der tabellen.

Bij Tabel I. Naar al hetgeen boven omtrent deze subst. gezegd

(*Api sine*, *Eromanga tini*, *Bis. tinay*, darmen, *Saw. tãni-ae*, groot-buikig = zwanger), enz. Aangezien *ri*, *di*, *di* eveneens een welbekend woordje is, dat als *voornw.*, *voorz.* en *bijw.* kan optreden, zal de verklaring dezer vormen wel geen andere zijn, dan de boven gegevene. Dit *ri* is een vast aanhechtsel geworden, zoodat het ook blijft na het bewaard gebleven aangehechte pers. *voornw.* v. d. tweeden pers. *enkeltv.* *dus sne-m-(b)-ri*, *uw buik*; *swa-m-(b)-ri*, *uw echtgenoot*, (bij de verwantschapsnamen overigens gewoonlijk min of meer verlopen als *sma-m-i*, *uwe moeder*, enz.) Hiermede is eenigszins te vergelijken een vorm als *Tettum ò ama-n* (met vaste *n*), *uw vader*, of nog beter, vormen als in het *Kissersch jau akinune*, *mijn hart*, *o akinne*, *uw hart*, *ai akinne*, *zijn hart*, waarin blijkbaar de anorganische slot *n* te zamen met de pronominale aanhechtsels voorkomt. Merkwaardigerwijze komt de oudere *n* in den vorm *na* als nieuwvorming, (*na* pers. *voorn.* voor zaken, wederom in het meervoud, (althans regelmatig bij de namen der lichaamsdeelen), te voorschijn, als in: *mgo sne-m-na*, *uwe buiken*; *si sne-s-na*, *hunne buiken*; ook: *mgo swa-m-na*, *uwe echtgenooten*; *si swa-s-na*, *hunne echtgenooten*. In den laatsten vorm staat des voor *si* in de beteekenis van het pers. *voorn.* v. d. 3^{den} pers. meerv., *dus* in de waarde van ons woord „hun”, welke waarde *si* ook bijv. in het *Amb.* hebben kan, vgl. *si kma-s-ri*, *hun vader*, tegenover *si kma-s-ér-si*, (ér wel uit *ri*). *hunne vaders*, waarin het tweede *si* het meervoud te kennen geeft; in den grond zijn beide overigen één, evenals *R. la*, (*ra*) in *laboa*, (*ra* *boa*), zij dragen vrucht, en *manu-la(-ra)*, de kippen. Nu beteekent *sne-ri* ook: *zijn buik*, *swa-ri*, *zijn echtgenoot*, het is mogelijk dat de vorm deze beteekenis ook reeds terstond gehad heeft, hoewel dan de poging tot differentiatie, bijv. tusschen „*buik*” in ’t algemeen en „*zijn buik*”, die toch ook hier wel de aanleiding zal zijn geweest tot de algemeene verandering, reeds van den beginne af aan mislukt zou zijn. Mogelijk is echter ook, dat later de behoefte aan differentiatie niet meer gevoeld werd en toen de vorm met *ri* geheel en al in de plaats van dien met het aangehechte *voornw.* van den 3^{den} pers. is getreden, het laatste dunkt mij waarschijnlijker, in elk geval wordt de waarde van *ri* niet meer gevoeld, gelijk ook aanstonds blijken zal. Of nu de beteekenis: „*mijn buik*”, welke *sne-ri* eveneens kan hebben, eenvoudig aan het verlies van het aangehechte *voornw.* v. d. 1sten pers. *enkeltv.* moet worden toegeschreven, dan wel of ten tijde der vervanging beide vormen niet goed te onderscheiden waren, (vgl. hetgeen hierboven bij de verklaring gezegd is), kan ik niet beslissen. Ook de vormen als: *ko sne-s-na*, *onze buiken*, en *si sne-s-na*, *hunne buiken* zijn, (afgerekend het voorgeplaatste volledige *voornw.*), volkomen gelijk. Dit is trouwens ook het geval in het *Rott.*, *Tim.* en *Kup.*, bijv. *R. ita mata-n*, *onze oogen* (of met lidwoord *mata-n-ala*, terwijl in geen dial. na de *n* eene *d* te voorschijn komt), en *sila mata-n*, *hunne oogen*, *Kup. kit mata-n-s* (*s* teeken van het meerv.) en *oèn mata-n-s*, waarin *dus* in plaats van het aangehechte *voornw.* v. d. 1sten pers. meerv. inclusief ook bij voorplaatsing van *ita*, *kit* dat v. d. 3^{den} pers. (meerv.) wordt gebezigd, terwijl daarentegen het *Tim.* de vormen *hit mat-k-en*, *sin mat-k-en* vertoont,

is, valt niet veel meer mede te deelen. Het Rott. heeft van de gelijkwaardigheid van de *k* en *n* als sluitletters gebruik gemaakt om bijv. *limak*, hand, in het algemeen, volkomen te onderscheiden van *lima-n*, zijn, haar hand. (Veel zeldzamer heeft de taal het eenvoudiger middel te baat genomen van afwerping der anorganische slot-consonant.). Alleen in *lifun*, natun is de *n* gebleven, dewijl er geen onderscheiding noodig was. Het Tim. staat met het gebruik der slot-*f* op hetzelfde punt als het Rott.; dewijl de slot-*f* gelijkwaardig werd aan de slot-*n* en daarmede ook aan eene slot-*k* of *t* behoeft daar, waar eene *f* in plaats van die sluiters voorkomt, niet aan voorafgaande afwerping daarvan gedacht te worden, maar kan ook eenvoudige vervanging hebben plaats gehad. In het Kup. is de differentiatie eigenlijk op niets uitgelopen, dewijl ook het aangehechte voornw. v. d. 3^{den} pers. enkelv. (oorspronkelijk) tot *k* geworden is, zoodat *mata*, (wat eerst wel *matak* zal geweest zijn), oog, van *un mata(ka)*, zijn oog, alleen door voorvoeging van het voornw. onderscheiden is, evenals, *in*, voet, van *un in(-na)*, zijn voet. Dit zal ook wel de reden zijn waardoor in deze taal de *n*, hetzij tot vast-bestanddeel van het woord geworden, hetzij als in *in*, voet, zoo dikwijls onveranderd is gebleven. Waarom in het Tim. soms in plaats van de *f* eene *k* of ingeslikte medeklinker staat,

waarin en teeken van het meervoud is en *k* als zoo dikwijls, (vgl. bij de beschrijving der eind-medeklinkers van het Tim.), wel voor eene *nt* staat, zoodat ook in de beteekenis „hun” het aangehechte voornw. v. d. 1sten pers. meerv. inclusief gebruikt wordt. Deze verwarringen zijn toch denkelijk aan den invloed van vormen als Solor. *ërënt* te wijten. Wanneer een lichaamsdeel dubbel voorkomt, bezigt het Maf. in plaats van *ri*: *si*, dus *mga-si*, oog (M. P. *mata*), we-*si*, been (Daj. *pai*, R. *eik*), enz. Dit *si* is wel stellig hetzelfde *si*, dat dient als partikel om het meervoud te vormen, bijv. in *kma-s-ër-si*, onze vaders. Aangezien *si* oorspronkelijk evengoed een pronominaal woordje is als *ri*, kan het op zich zelf eveneens het pronominaal aanhechtsel *n* vervangen. Evenwel beteekent bijv. *mga-si* ook: zijn oog, en dat de vorm deze beteekenis oorspronkelijk niet kan hebben, volgt daaruit, dat *si* in het Maf. steeds een meerv. aanduidt. Toch kan deze omstandigheid wel niets bewijzen omtrent de oorspronkelijke waarde van *ri*, de bijzondere aanduiding der dubbel voorkomende lichaamsdeelen komt alleen in het Maf. en de daarmede nauwer verwante talen voor, en is stellig van lateren datum en gevormd naar het voorbeeld van de woorden met *ri*. Alleen bewijzen deze woorden, dat thans ook in *ri* niets meer gevoeld wordt van de waarde van een pronominaal aanhechtsel, (wat trouwens reeds blijkt uit het voorkomen van *ri na* de *m*, het aangehechte voornw. van den 2^{den} pers.), evenmin als iets van de eigenlijke kracht van *na* in de meervoudsvormen overgebleven is. Een mengvorm met *n* en *ri* is wel: *urendi*, stuit, achterdeel, achterstevan, (vgl. Bug. *uri* = Jav. *wuri*, *buri*), mogelijk ook meerdere op *ndi* eindigende subst.

(eene *n* is behalve in *nifun*, *natun*, ook wel in *naten*, tijdens de vervanging niet meer als de anorganische *n* gevoeld), behoort tot die zaken, welke wel niet meer uit te maken zijn. Ook de vervanging der *n* in de overige talen zal wel aan de zelfde oorzaak toe te schrijven zijn, zoo zal er denkelijk eens bijv. tusschen Sikk. *tebbong* en *tebbot*, lichaam, wel eenig verschil geweest zijn, thans, nu de aangehechte pers. vooruw., verloren zijn gegaan, zijn het alleen overblijfsels zonder beteekenis. Het Ambonsch, dat ook de pronominale aanhechtsels behouden heeft, zij het ook op bijzondere wijze, schijnt later de afwerping der anorganische slot-medeklinker tot middel van differentiatie gekozen te hebben, maar vertoont toch nog enkele overblijfselen van de vroeger gevolgde wijze. Dewijl niet alleen in de dial. van Dengka en Oenale, maar ook in het Tim., Kup. en Tett. in geen dezer subst. eene *t* de plaats der *n* inneemt, mag hieruit wel opgemaakt worden, dat ook in de overige dial. van het Rott., en dus in 't algemeen in de talen van Timor, de *t* hier niet in gebruik is geweest, tegenover het Amb., Bur., Sikk., Solor., ofschoon de laatstgenoemde taal ook de *k* vertoont.

Bij Tabel II. Ook bij deze subst. is de sluiters in het Rott. met enkele uitzonderingen regelmatig veranderd in *k*, dial. den ingeslikten medeklinker. Hieruit is op te maken, dat, dewijl de *n* de oorzaak der verandering is, ook de *m* en *ng* in het Rott. eerst tot *n* waren geworden, gelijk in het Tett. enz. De oorzaak dezer verandering is wel na te gaan.

Het Rott. bezigt de aangehechte pronomina vrijelijk achter elk subst., evenals de talen der Westelijke afdeeling dit doen, (het doet er hier niet toe of dit gebruik in het Rott. van lateren datum is, dus de taal overeenkwam met het Tim. en Kup., die in dat opzicht meer met eene taal als het Mota overeenstemmen, dan wel of het steeds zoo geweest is). Eene gespaard gebleven *n* = oorspronkelijke neusklank, werd nu naar analogie van een vorm als: *lima-n* naast *limak*, voor het pronom. aanhechtsel aangezien, en naar analogie daarnaast een vorm met sluitende *k* gevormd, bijv. *nesun* kreeg de beteekenis van: zijn stampblok, en vandaar *nesuk*, stampblok. De woorden, waar eene *n* is gespaard gebleven, als: *udan*, regen, nemen ten gevolge van hunne beteekenis de pronom. aanhechtsels niet aan, toch is ook in menig woord, dat in hetzelfde geval verkeert, naar analogie de *n* in *k* veranderd. In het Tim., waar het gebruik der pronominale aanhechtsels veel beperkter is, is ook de verandering van den oorspronkelijken sluiters in *ʃ*, (meerdere malen in *k*, *q*), zeldzamer, ofschoon ook hier de

analogie wel meermalen eene verandering te weeg zal gebracht hebben, mogelijk is ook hier en daar, waar men geen *k* toch slechts den ingeslikten medeklinker voor een oorspronkelijken neusklank aantreft, als bijv. *akfũ* naast *akfun*, *afkun*, *ster*, aan klankverzwakking te denken. Dat de verandering in het Kup. bijna niet voorkomt, is te begrijpen, als men bedenkt, dat ook vele subst., welke tot de eerste tabel behooren, op *n* eindigen, daargelaten dat de taal zoowel eene *n* en *ng* als sluiters kent. Dat op omgekeerd in eene taal, als bijv. het Tettum, ook eene enkele maal eene *n* = oorspronkelijke neusklank, dezelfde verandering heeft ondergaan als plaats kon grijpen bij de slot-*n* der tot de eerste tabel behoorende subst., is eveneens te begrijpen; de reden, waarom die verandering nu juist bij dit of dat woord plaats greep, ligt in het duister.

Bij Tabel III. De Ambonsche vormen op *l*, vooral in de dial. van Saparua en Nusalaut, (vgl. ook Haruku. *maniele*, *dun*, bijv. met *hataele* = Mal. *batang*, *stam*), bewijzen, dat men het adjectief bepaaldelijk vormelijk als nomen heeft willen onderscheiden. Een vorm als bijv. Tettum *mutin* beduidt dus letterlijk, (de *m* = *ma* vooraan, was blijkbaar reeds krachteloos geworden), met de gewone beteekenis van het aanhechtsel als lidwoord: het wit-zijn, witheid, en om te zien hoe zulk een subst. tevens als adjectief dienst kan doen, behoeft men niet verder te gaan dan zulke Kup. vormen als: *in-mate*, het sterven, en: *dood*; *in-muki*, het rijk zijn, en: *rijk*, trouwens een Rott. *fulak*, Tim. *muti*, Kup. *puti*, beteekenen zoowel: witheid als: wit. Eene afleiding als R. *batuk*, Sikk. *wadung*, hard, van *batu*, *wadu*, steen, is op dezelfde wijze te verklaren: het (als) een steen zijn, hardheid, enz.: het komt eigenlijk op hetzelfde neer als de afleidingen van adjectieven met *ma*, welke toch beteekenen: die (dat) is wat (of gelijk als wat) het grondwoord uitdrukt. In de Rottineesche dial. van Dengka en Oenale komen enkele adjectieven voor, welke op eene *t* eindigen, bijv. *daut* = *daük*, licht, niet zwaar; *lòfot*, *ròfot* = *ndòfok*, gemakkelijk; *makèt* = *makèk*, zoet; ik kan echter niet met zekerheid zeggen of de *t* hier anorganisch of oorspronkelijk is, dit laatste is wel 't geval in een Tim. *makliät*, kleverig, (vgl. Mal. *lëkat*), enz. Welke consonant in het Amb. is uitgevallen, is niet met zekerheid te zeggen. Het Tim. bezigt ook soms eene *f* voor de *n* bij adjectieven. Denkelijk werd zulk een adjectief met *f* oorspronkelijk alleen gebezigd bij de subst., welke op *f* eindigen, en is later algemeen geworden, gelijk bijv. in het Saw. *wo-* (uit M. P.

wuah) -apa, loos, en v. d. slecht, oorspronkelijk van eene vrucht, later van al wat den vorm van eene vrucht had, gezegd werd, en ten slotte als het algemeene woord voor „slecht, leelijk” in gebruik kwam.

Bij Tabel IV. Het gemakkelijkste zal zijn bij de bespreking der verbale subst. met het Tettumsch te beginnen. Deze taal heeft blijkbaar de oude vorming van werktuigsnamen, gelijk die in het Bul., Sangir. geschiedt, behouden, bijv. kakoir, rasp, van koir, raspen. Gaat echter het grondwoord van zulk een werktuigснаam op een klinker uit, dan wordt het woord dikwijls, toch niet altijd, gesloten door eene *n*, of de varianten *k*, *t*. Men zou nu in de *n* een overblijfsel van een oud affix kunnen zien, bijv. *ën* in de waarde van *an* elders. Of het nu bepaaldelijk te bewijzen zal zijn, dat men hier niet met zulk een affix te doen heeft, weet ik niet, maar, daargelaten, dat er geen spoor van zulk een affix gevonden wordt bij de woorden, waarvan het grondwoord op een medeklinker uitgaat, de voortdurende afwisseling van *n* met *k* en *t*, zoowel in het Tettumsch als in de overige hier besprokene talen, wijst er duidelijk op, dat men hier weder met *n* in de beteekenis van het pronominale aanhechtsel te doen heeft. De toevoeging van de *n*, (met de varianten *k*, *t*), heeft dan weder geen ander doel dan om, evenals bij de adjectieven van tabel III, het woord bepaaldelijk als een nomen te doen uitkomen. Een woord als: *babakun*, knods, tegenover *baku*, slaan, wordt dus door den vorm bepaaldelijk als een subst. aangeduid, men kan het desnoods weergeven met „het slaan”, want dat zulk een verbaal subst. ook, of liever, uit kracht van zijne beteekenis, geschikt is om een werktuig te kennen te geven, blijkt, om bij de reduplicatie te blijven, uit vormen als Sangir. *sasangi*, in de beteekenis van: geweest; *kakiā*, het schreeuwen, *bawirahi*, begeerte, tegenover *sasile*, schepnet, *bawulu*, lokmiddel, enz. Over het prefix *k*(a) bij de Tettumsche werktuigsnamen, zie aanstonds.

Over de werktuigsnamen in het Ambonsch behoeft verder niets gezegd te worden, ook niet over die in het Bur., alleen is op te merken, dat de laatstgenoemde taal evenals het Tim., de reduplicatie verloren heeft; over het prefix *ka* zie aanstonds.

Het Rott. heeft, evenals het Tett., de afleiding van werktuigsnamen behouden, in het bijzonder lette men op: *ndandauk*, *ndandaut*, naald, overeenkomende met Sangir. *darahung*. In het Rott. heeft zich evenwel de beteekenis regelmatig uitgebreid tot die van een Sangir. *sasangi*, (geween), dus tot die van het verbale subst. in het

algemeen, met nagenoeg alle schakeeringen van beteekenis, die zulk een subst. hebben kan. In de meeste dial. wordt dit subst., (enkele uitzonderingen daargelaten, waaraan geen slot-medeklinker toegevoegd is, deze uitzonderingen komen, evenals het ontbreken der reduplicatie nagenoeg alleen voor bij de meer concrete beteekenis van het subst., daarnaast staat gewoonlijk de regelmatige vorm in de meer abstracte beteekenis, bijv. sisilo, geweer, sisilok, het schieten, enz.), door eene *k* of den daaruit ontstanen ingeslikten medeklinker gesloten, in de dial. van Dengka en Oenale als regel door eene *t*: dat die *t* ook vroeger in de andere dial. als regel heeft moeten voorkomen, bewijzen de vormen met *s* als: mamates, tatatis, tataos, waarin de *s* blijkbaar om dezelfde reden staat, als waarom zij in het Tim. enz. eene *t* vervangt, namelijk, dat er zich reeds eene *t* in het woordt bevindt; wanneer het subst. in het Term., enz. ook oorspronkelijk eene *k* aan het slot had gehad, bestond er absoluut geen reden, waarom deze letters na eene *t* in *s* zou veranderd zijn. Overigeus komen nu ook in de dial. van Dengka en Oenale vele subst. voor, welke door den ingeslikten medeklinker gesloten worden, daaronder zijn er ongetwijfeld, welke vroeger op eene *t* uitgingen, want, denkelyk ook door den invloed der andere dial., begint de *t* te verdwijnen, zoodat men bijv. in Dengka dedea, naast dedeat = dedeäk, (het zeggen, woord, zaak), bezigt, maar aan den anderen kant is het volstrekt niet zeker, dat al de hiertoe behoorende woorden, welke thaus in die dialecten door den ingeslikten medeklinker gesloten worden, vroeger op eene *t* uitgingen. Vormen als: nafadak, nafadet, het zeggen, gezegde, zijn meer speciaal Rottineesche formaties van nafada, nafade, (hij zegt), met toevoeging van *k(t)*, naar analogie der andere, als teeken, dat het een subst. is.

Ook in het Tim. zal men van den werktuigснаam moeten uitgaan; deze heeft echter, evenals in het Bur. de reduplicatie verloren. Daaruit heeft zich ook, evenals in het Rott., doch minder regelmatig, de beteekenis van het verbale subst. in het algemeen ontwikkeld. Als sluiters komt gewoonlijk de *t* voor, dikwijls ook de ingeslikte medeklinker, dewijl, ook daarnaast de volkomen uitgesproken *k* voorkomt, vooral daar, waar de vorm meer de functie van een adjectief vervult, kan de ingeslikte medeklinker, althans als regel, niet uit de *t* ontstaan zijn, dus zijn van den beginne af en *t* en *k* de vervangers van de *n* geweest. Een vorm als Tim. mninut, (Kup. idem, Amb. maninut), drank; mnèsq, slaag, enz., beteekent eigenlijk oor-

spronkelijk niets anders dan: wie drinkt, wie slaat; dewijl echter een verbaal-subst. ook de agens kan aanduiden, kan omgekeerd een woord, dat den agens aanduidt, een der andere schakeeringen van beteekenis van het verbale subst. aanduiden, zie voorts hieronder.

Het Kup. voorvoegsel *s* is wel hetzelfde woord, als het ook in die taal als vragend voorw. gebezigde *sa*, gelijk Heymering wel terecht het Lettineesche *samormiori*, (dier), verklaart, dus: al wat leeft, (zoo ook bijv. in het Tett. *samean*, cobra, eigenlijk wat rood is, roode = bruine slang, tegenover *samòdo*, cobra verde, bij *kmòdok*, geel, R. *momòdok*, geel, groen), in vorming dus gelijk een Saw. *dolila*, vogel, eigenl. wat vliegt, van *do*, betrekkelijk voorw. en *lila*, vliegen. Een Kup. *skait* beteekent dus: wat haakt, en v. d. ook: waarmede men haakt; dus *spupu*, waarmede men blaast, blaasroer; *kaibant snilin*, goederen, waarmede men ruilt of kan ruilen, ruilgoederen. Eigenaardig is het bij de vorming dezer woorden, dat eene *t* van het grondwoord steeds in eene *n* verandert, dus *snikan*, *hnikan*, stok, van *tikan*, op een stok leunen. De *s* wordt denkelijk aan eene *t* gelijk gesteld. vandaar bijv. *snaput*, veger van *sapu*; mij schijnt deze verklaring waarschijnlijker toe, dan dat men de *n* hier als een infix beschouwt, welk infix dan alleen na eene *s* zou voorkomen. In elk geval heeft men ook hier, door analogie, eene verwisseling en dus gelijkstelling van eene *n*, *t* (en denkelijk *s*). In plaats van eene prefix *s(a)* komt nu in het Tett. meermalen een prefix *k(a)* voor, toch zoodanig, dat ook eene aanvangs *s* van het grondwoord in eene *n* veranderd is, bijv. Tett. *knedok* = Kup. *snòdet* = R. *sosòdek*, scheplepel, (ook Tett. *knaban*, emmer, ofschoon Kup. hier *ksapat* heeft). Eigenaardig is Tett. *kmalar*, ziel, levensgeest, in Galoli *manar*, dus stellig hetzelfde als Mal. *sumangat* = Kup. *smangin* = R. *samanek*¹. Derhalve is de *k* voor werktuigsnamen in waarde eveneens = Kup. *s(a)*, zoodat een woord als *kbabaruk*, spit, (nog daargelaten de eindconsonant), èn door de reduplicatie èn door het voorvoegsel als subst. is aangeduid. Ook het Bur. vertoont in sommige werktuigsnamen een prefix *ka*, als: *kalèbat*, draagstok, *katarit*, bezem, enz. (trouwens ook sporadisch komt *ka* elders in dezelfde functie voor, als bijv. in Tag. *karayom* = R. *ndandauk*, naald). Daaraan sluit zich het

¹ De *r* aan het slot, bewijst dat de Mal. slot-*t* hier in waarde gelijk is aan die van *lalat*, Tett. *lalar*.

gebruik van *ka* aan in het Rott. in die woorden, welke dezelfde beteekenis hebben als de afleidingen met *mana*, als: *kadòdok*, die slacht, die doodt; *kafepak*, die slaat enz. Hiermede stemmen overeen de Tim. vormen, als: *alòrot*, *aròrot* = het zoo even vermelde R. *kadòdok*; *amates* = Kup. *hmates*, die sterft, die dood is, denkelijk heeft het Tim. eene *k* aan het begin van deze woorden verloren. In elk geval blijkt, dat de oorzaak der toevoeging en waarde van de *k*, *t* aan het slot dezer woorden dezelfde is als bij de in de tabel opgesomde naamwoorden. Met de functie van *ka* = *mana*, hangt natuurlijk samen die van *ka* = *ma*, in het Rott., bijv. *kabafik* = *mafafik*, een varken hebbende, en vandaar is het gebruik van *ka* bij adjectieven in het Tett., als in *kmodok*, geel, *katuwas*, oud, te begrijpen ¹.

De Sikkaneesche vormen als: *lebang* in *ai-lebang*, draagstok; *mateng*, Solor. *maten*, in *ata mateng*, (*maten*), doode, zijn eenvoudig zoo te verklaren, dat de aangevoegde *ng* = *n* het verbum tot een subst. maakt, vgl. sub tabel III. Vormen als *tinung* in: *wayer tinung*, drinkwater, zijn te vergelijken met zulke Rottineesche vormen als *nafadak*, gezegde (of als adjectief in *dedeä nafadak*, eene zaak, die gezegd wordt, waarover men spreekt), met dit onderscheid, dat het Sikk. om het algemeene uit te drukken, het subst. van het verbum in den 1sten pers. meerv. inclusief afleidt; het Rott. daarentegen van het verbum in den 3^{den} pers. enkelv.

Thans blijven nog over te bespreken de Kup. vormen als: *imate(-ka)*, de dood, dood (als adjectief); klaarblijkelijk stemt

¹ Hierbij kan nog gevoegd worden Ceram *atupat*, zitplaats, (vgl. *atuat* = Mal. *katupat*). Het gebruik van *ka* als prefix, gelijk het hier vermeld is, gevoegd bij het gebruik van *ka*, (met varianten), als prefix tot vorming van passieve verbaal-adjectieven, causatieve werkwoorden (Mak., Bim., Saw. voorts in *maka*), levert dus een volkomen parallel op met het gebruik van *pa* als prefix, hetzij afzonderlijk, hetzij vereenigd met andere vorm-elementen. Ditzelfde geldt van *sa*, (verbaal-adjectieven bijv. in het Bim., Bug. als *tja*; causatieven in het Sumbawaresch). Een werkelijk verschil tusschen de daarmede gevormde woorden bestaat er dus niet, alleen is de eene functie, die een vorm met zulk een prefix, oorspronkelijk pronomen. vervult, algemeener en in meerdere talen verspreid dan de andere. Niet zoo volkomen is de parallel met *ta*, (en varianten), dat daarenboven zelden zonder andere vorm-elementen optreedt; wel vormt het verbaal-adjectieven, substantieven, doch zoover mij bekend is geen causatieven, alleen reciproque werkwoorden (gelijk *pa*, in het Bat., Sumb., Saw., si in het Mak. Bug.) of reflexieve werkwoorden, als in Daj. *ta* + neusklank, (Bat. *marta*, Sangir. *mëti* + neusklank), en verbaal-woord.

hiermede overeen een Bur. en *matan*, (en soms, als in *esnafet*, als infix behandeld), terwijl men deze en nagenoeg al de overige functiën, die een verbaal subst. vervullen kan, wedervindt in de Letti-neesche vormen met pre- of infix *in*, *ni*, als: *in-ari*, het kleeden, kleed; *tniutu*, het ondersteunen, stut, alsmede in de Kissersche vormen met pre- of infix *an*, als *wanakuku*, leer, *anlepe*, draagstok, soms ook met de anorganische slot-*n* (of *ne*) als *henerun*, vervanger, vgl. Amb. *sanamano*, *sanamane*, naast *sanamalo*. Hetzij men nu aanneemt, dat de *a* van het pre- en infix in het Kissersch en Amb., phonetisch voor *i* staat, wat wel het waarschijnlijkste is, hetzij men *an* als een variant van *in* beschouwt, met zekerheid, voor zooverre die in deze zaken te bereiken is, kan wel gezegd worden, dat men hier met het algemeen gebezigde M. P. pre- en infix *in*, *ni* te doen heeft ¹.

¹ Als dit juist is, en er is, dunkt mij, moeielijk iets tegen in te brengen, (ook het naverwante prefix *i* komt voor, bijv. Kiss. *jodi(-e)*, vrachtje, bij *nodi*, hij brengt, (Tett. idem, R. *neni*, dial. *nendi*, Sikk. *netti*, hij brengt en hij houdt vast, Sumbaw *énti*, vasthouden), zoo ook Bur. *eléban* = Kiss. *jodi(-e)* van *léba*, dragen), dan is hier wel de oudste beteekenis van den vorm bewaard. In, *ni* zijn oorspronkelijk pronominale woordjes evenals de variant *na*, in het Amb., Lett. bijv. is *ni* nog als aangehecht pronomem in gebruik. Komt nu zulk een pronominaal woord voor een verbaal woord, dan ontstaat een vorm, die men het best met verbaal subst. kan bestempelen, of men nu de beteekenis van een Kup. *in-lòno*, als: die jaagt, jager, of van een Kissersch *sanapu*, wat veegt, veger, dan wel *in-lòno* als: het jagen, de eerste moet stellen, wie zal het zeggen; denkelijk komen alle schakeeringen van beteekenis, die een verbaal subst. hebben kan'te gelijk te voorschijn, (gelijk bekend is kan zulk een pronomem-woord ook als voorzetsel optreden vóór een verbaal woord, tot woordvorming staat het echter wel nimmer in die functie, wel vormen zij in die waarde de affixen, gelijk het Bim. o. a. nog duidelijk aantoon). Feitelijk bestaat er dus geen werkelijk verschil tusschen dezen vorm en die, welke gemaakt zijn door voorvoeging van *ka*, *pa*, enz. Wel zullen de pronominale woordjes op zichzelf waarschijnlijk schakeeringen van beteekenis vertoond hebben, maar voor hunne beteekenis als vorm-elementen is dit van geen waarde geweest, anders konden zij moeielijk vormen van geheel en al dezelfde beteekenis formeeren en meer-malen in verschillende talen in elkanders plaats treden.

Het is dan ook niet de oorspronkelijke beteekenis van een vorm, maar wel het gebruik, dat eene taal er van gemaakt heeft, in verband met de andere vorm-elementen, die haar ten dienste stonden, de differentieering der middelen dus, wat de waarde, welke een vorm heeft, in de eene of andere taal bepaalt. In zooverre kan men met het oog op eene bepaalde taal wel spreken van de waarde, welke een of ander vorm-element aan een woord geeft, of van de beteekenis van een prefix, enz. Er wordt wel eens te veel waarde aan de vorm-elementen gehecht, feitelijk dienen zij alleen tot meerdere

Hierbij kunnen nog in 't kort besproken worden de overige Rottineesche naamwoorden, welke door eene *k* gesloten worden. Een vorm als *kadua k*, beiden, alle twee, tweede, behoeft geen nadere

verduidelijking van eene beteekenis of grammaticale functie, (als hier bijv. de vorm met *in* als subst. tegenover de verbale functie) welke een stamwoord op zichzelf ook al hebben kan en ook werkelijk heeft in die talen, waar vorm-elementen ontbreken. Om een voorbeeld te noemen: het Mal. *běrtjukur* kan o. a. beteekenen: zich laten scheren, en bij het gebruik, dat het Mal. van *běr* maakt, was dit het aangewezen prefix om die beteekenis aan te duiden; het Sumb. bezit zulk een prefix niet, maar bezigt eenvoudig het grondwoord *kikir* ook in den zin van: zich laten scheren, (ik kies hier het Sumb., omdat mij in die taal het woord in die beteekenis is voorgekomen). De verklaring is natuurlijk eenvoudig dat *kikir* zoowel: iemand scheren, als: zich scheren beduidt, terwijl uit de laatste mediale beteekenis die van „zich laten scheren” is voortgekomen.

Om nu terug te komen op den vorm met *in*, *ni*: het spreekt vanzelf, dat de waarde, welke de vorm, (met de talrijke variatiën door vervanging van de *in* door andere pronominale woordjes), in de meeste Westersche talen heeft (vgl. o. a. het Battaksch), eigenlijk overeenkomt met de oorspronkelijke; een verbaal subst. kan toch evengoed passieve als actieve waarde hebben, vgl. bijv. een Kup. *ikan in-nengan*, gebakken visch. Daarentegen is de functie, welke de vorm heeft in de Philippijnsche talen, enz., namelijk om tijdverschil aan te duiden, verder afstaand en eene latere differentieering. Hoe zulk een beteekenis of differentieering zou kunnen ontstaan, zou wel aan een vorm als het Rott. *nanatunuk* (gebraden), aangetoond kunnen worden. Deze vormen zijn blijkbaar gevormd naar analogie van de vormen met *mana*, als *manatunu(k)*, die braadt. Het duidelijkst komt dit uit in die woorden, welke in plaats van *mana*: *manama* bezigen (zie verder) als *manamanea*, die waakt, van *nanea*; *manamakapipili(k)*, die aren leest, van *nakapipili*, hiervan luiden de met *nanatunuk* overeenstemmende vormen: *nanananeak*, *nananakapipilik*. Nu kan een woord als *nanatunuk*, ook gerundieve beteekenis hebben: wat te braden is; welke beteekenis in vergelijking van de andere echter zelden voorkomt, maar gesteld, daarvoor kwam een andere vorm in gebruik, zoodat *nanatunuk* alleen de beteekenis van het verleden deelwoord had, dan was er, zoo men er behoefte aan voelde, een vorm voor een verleden tijd gevonden. Nu heeft de vorm in het Rott. passieve beteekenis, op zichzelf behoeft het die echter niet te hebben, het is eveneens een soort verbaal subst., ontstaan door vervanging van *ma* door *na*, tot differentieering; vele Rottineezen zijn niet vast in het onderscheid tusschen de twee vormen en bezigen ook den vorm met *mana*, maar dan steeds door eene *k* gesloten, in passieven zin. Als voorbeeld kon men evengoed nemen de Jav. afleidingen met *kě*, of de Mal. met *těr*, ik koos echter een vorm als *nanatunuk*, omdat de Philipp. talen, enz. juist dit middel te baat nemen, nam. de vervanging van *ma* door *na*, enz., om een (actief) perfectum te onderscheiden. Op zichzelf heeft *na* natuurlijk niets, dat bepaaldelijk een perfectum aanduidt, (evenmin als bijv. een Tag. *susulat* op zichzelf beschouwd, bepaaldelijk een werkwoord, nog minder een futurum is), dit blijkt wel duidelijk uit het gebruik van *na*, enz. in sommige talen, in andere

verklaring; hij is gelijk een Mal. *ka dua* of om ook den slot-medeklinker in aanmerking te nemen, gelijk een Sangir. *ka rua-ne*. Het Sikk. bezigt eenvoudig *ruang*, waarin de *ng* weer de gewone waarde van 't pronom. aanhechtsel heeft, zoodat de eigenlijke beteekenis is: de twee. Hieruit is op de gewone wijze een Tim. vorm als *nu a* ontstaan.

De slotconsonant, voor zooverre die in het Rott. voorkomt na woorden voorafgegaan door *ma*, (uitgezonderd de enkele gevallen, waar hij een oorspronkelijken sluitert vertegenwoordigt) en *mana*, zijn eenvoudig te verklaren naar analogie van de overige nominale vormen. Over *mana*, ook in het Kissersch gebruikelijk, dient nog een enkel woord gezegd te worden. Schijnbaar is een vorm als *manadanga*, jager, te splitsen in *ma + na + danga*, waarin *na* dan het voorgehechte pers. voornw. v. d. 3^{den} pers. zou zijn. Dat voor een woord als *danga*, nu het pronom. niet gebruikelijk is, zou geen bezwaar behoeven te zijn, dit zou vroeger anders geweest kunnen zijn, (en is ook waarschijnlijk anders geweest). Maar wanneer een werkwoord wel het voorgehechte pronom. aanneemt, is de vorm een andere, bijv. van *na-ne a*, hij waakt, niet *manane a*, maar *manamane a*, d. i. dus *mana + mane a*, (dat ook op zich-zelf reeds: waker, kan beteekenen). *Mana* moet dus als eene eenheid beschouwd worden. Bedenkt men, dat het Lett. *maka*, in plaats van *mana* bezigt, zoo ook Amb. *maka*, *maü*, wat ook in het Tett. als afzonderlijk woord voorkomt, bijv. in *sè mak(a) sala*, wie is het, die schuld heeft, wie heeft schuld? dan blijkt dat in deze woorden weer eene omruiling van *na* en *ka* heeft plaats gehad, zoodat *na* hier niet staat in de waarde van het pers. voornw., maar als een aanwijzend voornw. of nadrukwijzer ter versterking van *ma* ¹.

tijdsvormen, het is eenvoudig eene differentiatie. Deze verklaring schijnt mij wel zoo waarschijnlijk toe, dan dat de vormen met *na* enz. afgeknotte vormen zouden zijn, integendeel zijn, naar wat van den vorm met *in* gebleken is, vormen als Bul. *minahuturu*, als naar analogie van het passief gevormd, te beschouwen.

¹ Gelijk bekend is, komt *ma* ook in het Bim., Sumb. nog voor als een nagenoeg zelfstandig pronominaal woordje, het is wel hetzelfde element dat in de actieve verbale vormen van het Mal., Batt., Daj., de Philipp. talen, enz. voorkomt, hetzij alleen, hetzij. als gewoonlijk, met andere vorm-elementen vereenigd. De beteekenis welke het in het Bim. en Sumb. heeft voor een verbaal woord, enz., is die van een betrekkel. voornw. of, hij, die, (dat, wat) en wat het woord verder beduidt. Derhalve zijn niet alleen de passieve, maar ook de actieve vormen in genoemde talen, oorspronkelijk naamwoorden en kunnen zij dan ook, zij het ook met eene kleine differentiatie in den vorm, als zoodanig optreden, vgl. bijv. Adriani, Sangir. Sprk., pag. 91.

Bij tabel V. Over deze woorden valt niet veel te zeggen. De oorzaak der verwisseling is natuurlijk dat, toen *k* en *t*, beide in waarde gelijk *n* als sluiters geworden waren, *k* en *t* ook onderling gelijkwaardig werden. De geheele vervanging (ook bij de verbale subst.) in de meeste dial., zal wel op eene bepaalde voorkeur voor de *k* als sluiters berusten. De *k*, in een woord als *ulek*, (Mal. *ulat*), behoort hierbij, dewijl blijkens *hade* = Mal. *padi*, deze klank als sluiters ook in het Rott. oorspronkelijk *t* moest luiden.

De gelijkstelling van de *n*, *k*, *t* als sluiters had natuurlijk ook ten gevolge dat zij niet meer als een wezenlijk, essentieel gedeelte van het woord werden beschouwd, daardoor kon het Sikk. bijv. van de verwisseling van *k* en *ng* = *n* gebruik maken om bijv. *marang*, het droge van *marak*, droog, *linong*, spiegel, van *linok*, helder, te onderscheiden, evenals het Bur. door verwisseling van *n* en *t*, *ngaän*, naam van *ngaät*, rang, onderscheidt, en op groote schaal de subst. door den uitgang *n*, *t*, de werkwoorden door *k*. Dewijl nu de slot-*k* in het Rott. eenvoudig als een soort vorm-element geworden was, dat bepaaldelijk bij naamwoorden kwam, kon zij ook dienen om geheele uitdrukkingen tot een nomen te maken, vandaar de *k* aan het slot van samenstellingen als: *tène-besik*, met ijzeren ribben; *ala-nalak*, de arak neemt, bevangt, door de arak bevangen; *bua au lepak*, goederen ik draag = de goederen, welke ik draag; *dedeä lanoli ò-k*, de zaken, zij onderrichten u, de zaken, waarin zij u onderrichten. In het Rott., Tim. en Kup., de talen, die de aangehechte pronomina behouden hebben, had de gelijkstelling der *n*, *k* (met den ingeslikten medeklinker), *t* (en Tim. *f*) aan het einde van een woord, nog een ander gevolg. Als algemeene regel voor 't gebruik der pronominale aanhechtsels in het Tim. en Kup. kan men stellen, dat zij daar mogen gebezigd worden, waar de *t*, *k* (enz.) benevens de *s* als vervangster van de *t*, als anorganische sluiters staan, (en in het Tim. in 't algemeen ook, wanneer het woord op eene *f* eindigt); de herinnering aan de oorspronkelijke slot-*n* bleef behouden, en onverschillig of het woord anders wellicht, in de termen zou gevallen zijn om met een pronom. aanhechtstel verbonden te worden, werd die *n* opgevat in de beteekenis van het pronom. aanhechtstel; (dus als: *zijn*, *haar*), de oorzaak der *t* voor *n*, bijv. in een Tim. *pupat*, blaasroer, is dan ook geen andere dan die, waarom in het Rott. de *k* staat, bijv. in *limak*, in het Tim. de *f* in *nimaf*, (hand). Dewijl nu een vorm als *limak*, *nimaf*, juist uit oorzaak, waarom hij gemaakt was, alleen voorkomt, waar het woord als

„independent noun” optreedt, en dus zonder *k*, *f*, voor een aan-gehecht voornaamw. of in samenstelling, verdwenen ook de anorganische *t*, *k*, (enz.) en *s* in dezelfde gevallen. Vandaar breidde zich dit uit tot de oorspronkelijke *k*, *t*, *s*, (voor het Tim. en Kup. alleen in samenstelling) en naar analogie tot wat er van de overige slot-medeklinkers over was. Dit is dus de verklaring, want wat van het Tim. en Kup. geldt, geldt a fortiori van het Rott., van het bijzondere, onwezenlijke karakter, dat de slot-consonanten in deze talen vertoonen. Toen eenmaal de slot-consonant niet meer als een wezenlijk bestanddeel van het woord werd gevoeld, kon het Rott. en Tim. er toe komen, niet alleen om onderscheidingen te maken als R. man e, mannelijk, en man e k, de man bij uitnemendheid = de vorst, maar ook in het groot, door nomen en verbum te onderscheiden door het aanwezig of niet aanwezig zijn van eene slot-consonant. De bij de nomina voorkomende afwisseling der sluiters (*k*, *f*, *t*, *s*, tegenover *n* en de overige pronom. aanhechtsels, waardoor de sluiters van zelf meer met het nomen in verband werden gebracht, gevoegd aan een zekere neiging tot afwerping van den slotmedeklinker, moet de oorzaak van het verschijnsel zijn.

De anorganische slot-*s* bij naamwoorden komt alleen voor in het Rott., Tim., Kup. en Tett.; slechts in het Kiss. is er mij buitendien nog een spoor van bekend. Gelijk reeds gezegd is, missen verscheidene dialecten van het Rottineesch de slot-*s*, ook waar die oorspronkelijk is. Dewijl nu ook het Term. niik naast niis, (M. P. nipis), heeft, zoo ook teak, hard, naast teas, 't hart van hout, (Mal. tēras, enz.), is de ingeslikte medeklinker in de dialecten wel niet phonetisch uit eene *s* ontstaan, maar uit de *k*, die voor de *s* in de plaats gesteld was. De oorzaak dezer verwisseling, ten gevolge van gelijkstelling, berust daarop, dat de *s* voor de *t* in de plaats treedt, dus daaraan gelijk is, in woorden, welke reeds eene *t* bevatten, gelijk dit reeds in de beschrijving der eindconsonanten van het Tim., Kup. en Tett. aangetoond is. Boven is reeds gezegd, dat ook in het R. uit dezelfde oorzaak, deze vormen ontstaan moeten zijn, en dat dus ook hier de *t* in het verbale subst. en alle dial. heeft moeten voorkomen. Voorbeelden in het R. zijn nog, behalve de boven reeds genoemde woorden: mamates, de dood; tataos, daad, werk; tatatis, hak; taüs, vrees, (hetzij de *s* hier eene-

oorspronkelijke *t* vertegenwoordigt of niet); petas, gezwel, (van het Rottin. peta, opwellen, ofschoon het woord oorspronkelijk op eene consonant uitging, blijkens Kup. petang), nog: futus, het opgebonden garen, (Tim. futu, Kup. butu, binden); mutas, braaksel, van muta, (Mal. muntah); tabu-eis, schoeisel, uit tabu, den voet ergens op zetten en eik, voet; enz. In navolging hiervan is wel lates, graf, (Sikk. rateng, Tim. naten, Sumb. reti, rati), gevormd hoewel dit woord geen afleiding van een werkwoord is, en dus de *s* niet uit eene *t* is ontstaan; eveneens Tim. v. Amar. takas, teeken, (Kup. tadan, Mal. tanda) en R. teis, drek, ter onderscheiding van teik, buik. Waar de *s* in plaats van *t* staat, kan men die beschouwen als door klank-dissimilatie uit *t* ontstaan. Maar de *s* komt ook voor, zoowel in het Rott. als in de overige genoemde talen, zonder dat eene *t* voorafgaat. Over het algemeen is de oorzaak, waarom een aantal woorden de *s* vertoonen, vrij duister. Iets van de reden blijkt echter wel uit het gebruik in R. belis (= Kup. bilin), koopsom eener vrouw, tegenover belik (of beli, dewijl het gewoonlijk in samenstelling of met aangehecht voornw. voorkomt), waarde, prijs: langas, een afgehouden, gesneld hoofd, tegenover langa(k), hoofd; hus, soort paal bij het oogstfeest, waaraan jonge kokosnoten gestoken worden, naast huk, boom, stam, (M. P. puhun); dales, geduld, overleg, naast dale(k), hart, in figuurlijken zin; Tett. ikus, (Galoli iük), fim, tegenover ikun, staart, (vgl. oan ikun, filho ultimo). Blijkbaar staat hier de slot-*s* waar het woord eene afwijkende, meer bijzondere beteekenis heeft. Men moet wel aannemen, dat het bijzondere, meer zeldzame gebruik van de slot-*s*, in plaats van de *t*, hiervan de oorzaak is, dewijl de slot-*s* op deze wijze alleen voorkomt in de talen, waar de overgang van de slot-*t* in *s* na eene voorafgaande *t* plaats heeft; of daarbij nog eenig gevoel levendig was voor de waarde van *s*(a) als een pronominaal woordje, moet in het midden gelaten worden. Op deze wijze moet de *s* wel verklaard worden in R. dinis, dauw, denkelijk bij Mal. dingin, vgl. Saw. ài (water) peringi, dauw, en meringi, koud; R. nes, Tim. mnes of gewoonlijk mnes-amnes, eenzaam, bij R. nè-nè, Tim. namnè, zwijgen, denkelijk Jav. mëněng, vgl. Tett. nonòk, hamnòk; voorts in R. dial. mòne-feus = mane-feuk, schoonzoon, waardoor in de eerste plaats feus van feų = beuk, nieuw, in den eigenlijken zin, wordt onderscheiden en tevens de samenstelling iets meer onkenbaars krijgt, iets meer een geheel wordt; dit laatste schijnt wel de reden

te zijn van 't gebruik van de *s* in de Rott. samenstellingen *animulis*, (-*kis*, -*konas*), *westen-*, (noorden-, zuiden-)wind, van *muli*, west = Bul. *muri*, achter; *ki*, (= Mal. *kiri*, enz.), links en noord; *kona*, (= Sumb. *kawana*), rechts en zuid; zoo ook in een Tett. *liman-fuan fu-klaras*, middenvinger, (vgl. de beschrijving der Tett. slot-medeklinkers). Eveneens is de *s* in Tett. *lalais*, snel, wel te verklaren, wegens de bijzondere beteekenis tegenover *halai* = Mal. *lari*, (vgl. Amb. *malari*, snel; R. heeft eenvoudig *lai-lai*). Hierbij sluit zich ook aan het gebruik van *s* aan het slot van overgenomen, vreemde subst., welke anders door hunne beteekenis van-zelf wel „independent nouns” zouden zijn, en dus geen aanhechtsel zouden aannemen, als Tim. *bakus*, naast *bakū*, Port. *banco*; *solnanus*, Port. *soldado*; Kup., (ook dial. R.), *makas*, *mangga*; *pingas* = Mal. *pinggan*; Tett. *hās* = Mal. *pauh*, *mangga*; *piatus*, *orfão*, uit Mal. *piatu*, en zoo ook R. *penis*, naast *penik* = Mal. *pěnding*, evenwel de *n* en wat er voor in de plaats treedt, kan dezelfde functie verrichten, niet alleen in het Amb. als in *papaenno*, *papaja*, het Bur. als in *pawēn*, (d. i. *pawēn*, uit *paun*), *mangga*, maar bijv. ook in het Tim. als in den boven aangehaalden vorm *bakū*, in *heum*, *mangga*, enz. De overeenkomst met de *s* is, in dit geval, dat de *n* voorkomt bij woorden, welke anders geen aanhechtsel zouden vertoonen, en dus vreemd, bijzonder is. Denkelijk hangt met 't laatstgenoemd gebruik van *s* wel samen, dat wat het Tim. maakt tot vorming van volksnamen, als: *Sinas*, Chineesch, enz., dat toch grootendeels vreemde woorden zijn. De uitgang is oorspronkelijk eene *n*, vgl. Sikk. *Goang*, van Goa, Goareesch, te verklaren als Sikk. *wadung*, R. *batuk*, hard, van *wadu*, *batu*, steen; in het R. is mij slechts één dergelijk adjectief bekend: *Baäk*, van *Baä*, overigens bezigt het den naam van het land ook als adjectief. Kup. heeft vormen als *Sinang*, Chineesch, dus met eene (gewilde?) verwisseling van neusklank, doch ook *blain*, dat echter de bepaalde beteekenis van Maleier heeft, tegenover *blai*, Maleisch. Stellig behoort hierbij in het R. het gebruik van eene *s* aan het slot van vreemde woorden, welke op eene *r* eindigen, terwijl de *r* om een of andere reden niet als gewoonlijk afgeworpen wordt, bijv. *kumudòs*, *kumulòs*, *resident*, uit Port. *commendador*; *kokomus*, (naast *kokomuk*), Holl. *komkommer*, *sokus*, met omzetting = Kup. Mal. *kontjur* = Jav. *kěntjur*, (evenals in den nevenvorm *kokomuk*, vertoont *pasak* uit *pasar* evenwel eene *k*). Staat de *s* aan het slot wel eens voor de Mal. *r*,

die in het Jav. verdwijnt? Als regel verdwijnt anders deze klank in het Rott, en Tim. Zulk eene *s* aan het slot vertoont laäs, Tim. mnaahas, honger, hongersnood = Mal. lapar, enz., (doch Tett. v. Dilli hamelaha; Kup. heeft blubu(-ka), vgl. Amb. maluhu, Bug. luppū, dewijl eene Mal. *r*, als in lapar, in het Kup. *l* wordt, (als regel), en eene *l* aan het slot tot *n*, kan de vorm in het Kup. regelmatig zijn). Hierbij zou kunnen gebracht worden R. mōes, pis, van mōe, stellig verwant met òe, water, vgl. Jav. uyuh, Bat. dial. iyēh, die ook in de *h* aan het slot eene afwijking van den gewonen regel vertoonen. Evenwel komt in het R. ook ndōes, vgl. Amb. parue, stellig = Jav. lue, in dezelfde beteekenis voor als laäs, en heeft ook dit woord oorspronkelijk een sluitersluis gehad of is hier de slot-*s* weder aan andere dan phonetische redenen toe te schrijven? (vgl. aanstonds bij beis). De *s* in mōes zou naar analogie van teis, (en mutas), aangevoegd kunnen zijn. Eene oorspronkelijke *t* schijnt soms door eene *s* vertegenwoordigd te worden, bijv. ndelas, bliksem, dial. lelā, relas, stellig hetzelfde woord als Kup. lelat, schietgeweer; vgl. Tett. kilat, Tim. kenat, donder, (ook R. tatas beteekent dial. donder, en: bliksem) en: schietgeweer, dus wel te brengen bij M. P. kilat: buas, uitrusting, kleeren, goederen, Tett. buat, (van nabubua, uitrusten, een nevenvorm van fua = Mal. wuat, laden, dragen); lalais, hemelsch, bij lalai, hemel, dial. bestaat ook lani = M. P. langit, denkelijk hetzelfde woord, (eene *n* valt meermalen uit). Evenwel is het zeer goed mogelijk, dat wederom geheel andere dan phonetische redenen, de oorzaak van de slot-*s* zijn.

Eene bijzondere reden moet er ook geweest zijn, waarom het woord voor „kaaïman“ in sommige dial. van het Rott. door eene *s* gesloten wordt, een dierennaam is toch wel een „independant noun“. Dit woord luidt in de verschillende dial. beis, bei, bai, bai, baïs; de vorm bai, waaruit bei ontstond, beantwoordt aan een Jav. bāyā, Mad. bhadja, uit M. P. wuaya, (vgl. Amb. huwae(1); R. mei = medja, enz.). De uitspraak met hiaat in de dial., die de *a* bewaard hebben, is stellig geschied om het woord in overeenstemming te brengen met bai, grootvader. De Timorees zegt nai-besi, uit nai, vorst en besi, omzetting van R. beis, de Kupanger spreekt van upu-lahi, uit upu, grootvader en lahi vorst; in 't Tett. heet het dier lafack, (fae = bai), waarin la blijkbaar een soort voorvoegsel is, (M. P. da, ra?), terwijl het woord eveneens op een anorganischen sluitersluis eindigt. Nu beteekent

waihe, in het Kissersch: garnaal, en vormelijk is dit woord gelijk aan R. bais, (vgl. Kiss. kereji wel kerei = R. nggalei, uit gredja; ook Lett. karri, uit kērdja). Op zichzelf beteekent dat natuurlijk niets, maar het Rott. woord voor: garnaal, kreeft, is pòek, dial. mbòek, ook Tettum pòek, doch Tim. pòes, en dewijl eene *p*, dial. *mb*, meermalen aan eene oorspronkelijke *w* beantwoordt, (vgl. bijv. pua, mbua, pinang = Bur. fua = M. P. wuah), moet men, ook in verband met de overeenstemming van R. bais en Kiss. waihe, aannemen, dat dit woord hetzelfde is als het dial. Rott. fòe, kaaiman = Saw. wòe, wat teruggaat op een vorm als Sumb. wuja uit M. P. wuaya, (vgl. voorts Bul. sawurang, Sea saudang, kaaiman en Mal. hudang, enz.). Derhalve bezit ook het Kiss., althans in waihe, een overblijfsel van 't gebruik van eene anorganische *s*. Hoe nu die beteekenissen van „kaaiman” en „garnaal”, alsmede hoe de toegevoegde medeklinker te verklaren is, weet ik niet; er schijnt evenwel in dat alles iets te wezen, dat veroorzaakt is door dezelfde reden, als waarom de Kupanger upu lahi, grootvader vorst, zegt. Behoort hier wellicht bij de *s* in R. laäs, Tim. mnahas, honger, hongersnood? Ook de *s* in R. meïs, droom, (Sikk. miping, doch Tett. mehi, mihi, dus bij Bug. nipi, Mal. mimpi, enz.)? Moet uit de *s* van R. felas, Tim. benas, (naast Kup. khela-ka), hakmes = Sumb. kabèla, opgemaakt worden, dat het woord ontleend is? Zoo ook uit de *s* van delas, dial. deras, lelas, Tim. nenas, (Kup. kdela-ka) = Mal. dēdap, Jav. ḍaḍap, Mak. r̥ar̥a? Stellig is het woord niet aan het Mal. enz. ontleend, gelijk de voorgevoegde *k* in het Kup. bewijst). Onmogelijk echter is 't, dat de *s* hier de plaats van de verdwenen *p*, zou innemen. Evenmin kan in R. dial. horis, Tim. honis, levend, Tett., (met de meer voorkomende indringing van den sluiters ook in het werkwoord), moris, (terwijl het verbum in het R. moli, Tim. moni luidt = Sumb. mirip, Mal. hidup, enz.), de *s* uit de *p* ontstaan zijn. De vorm staat denkelijk naar analogie van mates, enz., welke vorm nu wel in het Tett. ontbreekt, maar blijkens Amb. matet(e), algemeen moet geweest zijn ¹. Het Kup.

¹ Zonder sluiters komt het adjectief „levend” voor in R. hataholi, ataholi, hataholi, atahori, Tim. atoni, Kup. atuli, mensch, (vgl. Kup. nuli, hij leeft = R. moli = Tim. moni, vgl. Lett. rimormiori, Fate, Sesake tamoli, mensch, (vgl. ook Codrington: The Melan. languages, bij de vergel. wdl. sub voce: man). De Tim. zegt gewoonlijk voor „mensch” als soortnaam, pleonastisch atoni honis. Het eerste gedeelte is wel ata, dat in vele talen „mensch” beteekent, de eerste *h* in hataholi is wel aan vooruitname van de tweede toe te schrijven.

schijnt in dergelijke woorden, voorzooverre zij geen *t* bevatten, de *s* òf niet gekend te hebben òf (oorspronkelijk) door eene *k* te hebben vervangen, dus *kdela* (-ka) = *delas*; *bkuli*-(ka) = *horis*.

Eenige Rottineesche dialecten, welke eene *s* als sluitersluis kennen, plegen de *s* als sluitersluis ook te bezigen na sommige met het prefix *ka* afgeleide adjectieven. Als regel niet waar dit *ka* in waarde gelijkstaat met *ma*, als *kabòlok* = *mabòlok*, een gat of opening hebbende; maar bijv. in een woord als: *kanenis*, gezegd van een paard, dat op hol pleegt te gaan, dat zijn berijder pleegt mede te slepen, van *neni*, hij brengt, (Sikk. *netti*, Sumbaw. *ěnti*); *kapalus*, gezegd van een paard, dat met de voorpooten pleegt te slaan; (*hataholi*) *kalais*, vluchteling van *nalai*, (Mal. *lari*, enz.). Hierbij dient dus weer de *s* om iets bijzonders aan te duiden, gelijk ook duidelijk blijkt, uit *kaðes*, van òe, water, in *mata kaðes*, traanoog, (soort ziekte), tegenover *kaðek*, bijv. in òe-*mata kaðek*, eene bron, welke water bevat. Men zegt evenwel ook *mata-kaðek* = *kaðes*, *katòlok* naast *katòlos*, eier-leggend, (bij *natòlo*, eieren leggen, *tòlok*, ei). Omgekeerd zijn er echter ook woorden, welke eene *s* vertoonen, ofschoon het bijzondere in de beteekenis niet duidelijk is, bijv. *kapòs*, eene holte, opening hebbende, naast *pòk*, holte, opening; *kabulus* of *kabubulus*, behaard, (overigens meer bepaaldelijk van een soort worm gebezigd), naast *buluk*, (M. P. *wulu*). Aangezien eene taal nooit volkomen logisch te werk gaat, leveren dergelijke uitzonderingen geen eigenlijke moeilijkheden op. Op dezelfde wijze is de slot-*s* te verklaren bij de, met behulp van een samengesteld prefix *kala*, afgeleide adjectieven, als *kalaluüs*, broedsch, bij *luü*, broeden (Pakew. *lumukut*); *kalapaüs*, doch in dial. van Ti, dat ook de slot-*s* kent, *kalapaäk*, (Dengka *manapaä*, Oenale *nanapaä*), gezegd van een paard, dat men pleegt vast te binden, (*paä*); *kalapoïs*, in Ti *kalamboik*. (Dengka, Oenale *manamborit*), gezegd van een paard, dat men los pleegt te laten rondloopen, (van *poi*, loslaten). Er zijn onder deze woorden ook eenige, welke niet naast een verbum of subst. staan of er van zijn afgeleid, bijv. *kalís*, *kailís*, (ook in Ti met *s*), schuw, (wel = Mal. *liar*); *kalafuis* = *fui*, *fuik*, wild, (in Ti *barafuis*, Oenale *marafuit*), waarvoor Tim. *fui*, Kup. *fuin*, buin, huin, Tett. *fuik* en *buis*, Kiss. *marawni*, heeft, (de verwanten in de Westelijke talen zijn mij niet bekend, maar het verschil in de sluitconsonanten bewijst voldoende, dat zij anorganisch zijn, terwijl de vormen in het Tett. aantoonen, dat

niet juist de vorm met *ka*, *kala*, de oorzaak van de *s* als sluiters is); *kamaus*, (in *Ti kamauk*, doch *Dengka*, *Oenale mamaus*), *tam*, waarvoor *Tim.*, *Tett. maus* heeft, *Amb. mamalu*, *mamaru*, *Bur. mahu*, (vgl. de *h* in *tòho* = *Mal. turun*), *Mota mamaru*, (vgl. de *r* in *nara* = *Mal. darah*). De verwante vormen in de Westelijke talen van dit laatste woord zijn mij eveneens onbekend, wellicht wijst het dial. *mamaus*, dewijl na een *ma*, zelden of nooit een anorganische sluiters optreedt, op eene oorspronkelijke slot-*s*, (de vormen in het *Amb. enz.* bewijzen niets voor of tegen), de *s* in *kailís*, *kalafnís*, vooral van *Tett. buis*, zou dan op dezelfde wijze als die van *horis*, *honis*, tegenover *mates*, kunnen verklaard worden. Hoe de verklaring van de slot-*s* bij elk woord afzonderlijk ook moge zijn, het algemeene beginsel, waarnaar deze sluiters, zoo hij anorganisch is, gebezigd wordt, is duidelijk.

Er blijft nu nog over iets over de slot-medeklinkers te zeggen, welke in het *Rott.* en *Tim.* bij werkwoorden worden aangetroffen. Wanneer eene taal steeds logisch te werk ging, zoude er eigenlijk in deze talen van geen slot-medeklinker bij een werkwoord sprake kunnen zijn, dewijl beide talen er naar streven, om in het algemeen, juist door het hebben of niet hebben van eene slot-consonant het nomen van het verbum te onderscheiden. Evenwel, geheel logisch en consequent gaat eene taal nooit te werk. Wel is waar heeft een verbaal woord, ook al staat het niet naast een nomen, dat voor deze talen als stamwoordelijk moet beschouwd worden, in de meeste gevallen een oorspronkelijken sluiters weggeworpen, maar er komen toch werkwoorden voor, die op een medeklinker eindigen. Feitelijk is hun aantal, wat de stamwoorden betreft, niet groot, kleiner dan dat der naamwoorden, die op een klinker uitgaan, maar door het bijzondere gebruik, dat vooral het *Rott.*, ook bij verba, van een slot-medeklinker maakt, is toch het aantal verbale woorden, welke door eene consonant gesloten worden, niet onaanzienlijk, daarenboven komt ook in afgeleide vormen zulk een sluiters voor. In het *Rott.* treedt als gewone sluiters bij verba wederom de *k*, dial. de ingeslikte medeklinker, op, welke ook in het *Tim.* meermalen in die functie voorkomen. Van de stamwoordelijke werkwoorden, (waarbij voor het gemak nu ook die gerekend worden, welke schijubaar zonder prefix het pers. voornw. als voor-hechtsel aannemen, alsmede die, welke alleen in

geredupliceerden vorm voorkomen), behouden sommige steeds de slot-*k*, (namelijk als stamwoord, want bijv. bij verdubbeling vervalt de sluitersluis weer), bijv. R. suik, dial. sulik, duiken, (vgl. Jav. silēm, enz.); namedak, wakker zijn, (Kup. melang); andere, verreweg de meeste, worden, althans in het Rott., nu eens met, dan zonder sluitersluis gebezigd, zonder verschil van beteekenis, bijv. bepa en bepak, stampen, (vgl. Jav. bēbak), waarbij gerekend kunnen worden die woorden, welke in het eene dialect een sluitersluis vertoonen, in een ander niet. In het algemeen zal men wel met zekerheid kunnen zeggen, dat eene slot-*k* bij deze woorden, voor zooverre het geen nieuw gevormde klanknabootsingen zijn, beantwoordt aan een oorspronkelijken sluitersluis, (behoudens het aanstonds te melden gebruik der slot-*k*), ofschoon het in de meeste gevallen moeielijk uit te maken is aan welken sluitersluis, dewijl men zich hier natuurlijk op onzekerder terrein bevindt dan bij de subst., en dikwijls de verwante vormen in de andere talen niet met de noodige zekerheid aangewezen kunnen worden, terwijl daarenboven, waar dit wel het geval is, het bestaan van meerdere vormen, juist bij dergelijke woorden, als bijv. bukak, bukas naast buka¹, (openen), toch weer onzekerheid veroorzaken. Bovendien behoeft de slot-consonant, waaruit de *k* ontstaan is, niet altijd organisch te zijn. Bij de beschrijving der slot-medeklinkers in de verschillende talen, troffen wij reeds een Bur. kalik, graven, aan, met anorganisch slot-*k* en hetzelfde woord in het Solor. als galin, met anorganische slot-*n*. Nu komt in het Rott. en Kup. *n* niet alleen voor als genitief van het pers. voornw. maar ook na verba als accusatief of nominatief, (bijv. bij intransitieven); in de laatste functie ook nog in het Tim. In het Rott. bijv. zou ana kali-*n*, „hij graaft het“ beteekenen; een Kupanger noemt een werkwoord als afzonderlijk woord, nooit zonder die toegevoegde *n*, bijv. bèlen, geven, eigenlijk bèle-*n*, hem geven. In de talen, welke geen pronominale aanhechtsels meer kennen, komt de *n* natuurlijk in die waarde niet meer voor, maar naar alle waarschijnlijkheid hebben zij vroeger dezelfde constructie gehad, en is bijv. de *n* van galin, het voornw., dat tot een deel van het woord geworden is, wat vooral bij zulke woorden kon plaats vinden, die wegens hunne

¹ Naar alle waarschijnlijkheid heeft men bij dergelijke toevoegselen in de meeste gevallen niet met een zuiver phonetisch verschijnsel te doen, maar hebben zij, gelijk bijv. in het Rott., oorspronkelijk wel beteekenis gehad; welke echter, zal misschien zeer moeielijk zijn om uit te maken.

beteekenis eene zaak als object hadden, waarvoor bij verkorting het prouomen dikwijls optrad. Zoo zijn dan wel sommige anorganische slot-*k*'s in het Rott., alsmede die in het Bur., Solor, Sikk. te verklaren, in de beide laatste talen naast vormen met *n*, *ng* als Solor. galin; Sikk. selung, ruilen, (R. seluk, Sumb. silu), enz. Ook in de Amb. dial. komen dergelijke vormen voor, bijv. tárune tanda, afbakenen, eigenlijk: een teeken zetten, tarune = Mal. taruh), ook met *k*, als luluke, naast luluë, ruruë, oprollen, (Bat. lulun), hitike naast hitië, hiïë, opheffen; pahúnike naast hunië, verbergen, (M. P. wuni): denkelijk zijn wel alle niet ontleende verba, welke in deze taal eene toegevoegde *e* vertoonen, zoo te verklaren. In het Rott. komt er nu nog een bijzonder gebruik van de slot-*k* bij. Het bezigt dien sluiters, ook bij een verbum, naast een vorm zonder *k* om eenig verschil in beteekenis of gebruik, (of wat als zoodanig beschouwd wordt, soms is het wel juist de meer oorspronkelijke beteekenis), van het woord te onderscheiden, en dat geschiedt, zoowel bij woorden, welke oorspronkelijk door een medeklinker gesloten werden, als bij die, waar dit niet het geval was. Bijv. fiï, biï, beteekent: knijpen, doch fiïk, met de vingertoppen knijpende vasthouden, bijv. de sarong onder het loopen, (het Tett. heeft in denzelfden zin fiït, biït, dus behoort 't woord stellig bij Mal. tjubit, bibit, Sund. tjiwit, enz.); lok, uitstrekken, bijv. den arm, lò, iets overreiken, (Kup. dòng, vgl. Jav. ulung); laö, vertrekken; laök, gaan, loopen, (Jav. laku, enz.); nita, zien; nitak, zien = beproeven, (M. P. kita); nalai, vluchten, nalaik, hard loopen, (Mal. lari, enz.); naama, tot vader hebben, naamak, iemand met „vader” aanspreken, enz. De verklaring is natuurlijk wederom dezelfde als bij de subst., dat de slot-medeklinker niet meer gevoeld werd als iets wezenlijks, bij het woord behoorende en dus geschikt om vrij gebezigd te worden tot differentiatie. Ook het Tim., hoewel voor zooverre mij bekend is zeldzamer, levert voorbeelden van een dergelijk gebruik van den sluiters, bijv. pet, verzadigd worden of zijn, petak, opzwellen, opgezwollen, (R. peta, Kup. petang, opzwellen, R. nakabète, dial. nakabeta, gespannen zijn, verzadigd zijn; vgl. Mal. kěnjang naast kěntjang). En op dezelfde wijze maakt soms het Sikk. een onderscheid door achtervoeging van *ng*, als naing, inzetten, bij het spel, naast nai, zetten, (= R. pedak naast peda, idem), zoodat ten slotte eigenlijk de *n* weer de eigenlijke oorzaak van het verschijnsel schijnt te zijn. Het wordt er natuurlijk door deze behandeling der slot-*k* in

het Rott. Tim., niet gemakkelijker op, om uit te maken, aan welk woord in de verwante talen een verbaal woord beantwoordt. Ook niet of men in de taal-zelf met een zelfde woord te doen heeft of niet; is bijv. *bèngo*, voorwenden, een voorwendsel bezigen, oorspronkelijk één met *bèngok* = *pèngo*, wenden? het is wel waarschijnlijk, maar geenszins zeker..

Men kan wel met zekerheid aannemen, dat, ware de juiste overgang van beteekenis bekend, het grootste gedeelte der verbale woorden, welke thans steeds met eene slot-*k* voorkomen, zouden blijken gedifferentieerd te zijn van zulke, die den sluiters niet vertoonen, daargelaten nog, dat mogelijk de vorm zonder sluiters, later uit het gebruik is geraakt.

Nu en dan komt een verbaal woord, dat oorspronkelijk op een klinker uitging, zoowel met of zonder sluiters voor, zonder dat er eenig onderscheid tusschen beide vormen schijnt te bestaan. Dit kan eenvoudig verklaard worden door aan te nemen, dat het woord, misschien in verschillende streken, op verschillende wijze is bewaard gebleven; namelijk met en zonder de uit de anorganische *n* ontstane *k*, voor zooverre ik weet, zijn het ook steeds werkwoorden, welke met een rechtstreeksch object kunnen verbonden worden. Overigens moet men voorzichtig zijn met geen onderscheid in beteekenis te erkennen; eene uitdrukking als: *ana pauk dōpe-a neu*, kunnen wij wel niet anders weergeven dan met: hij stak het mes er in, evenals *ana pau dōpe-a neu*. De Rottinees verklaart echter *pauk* door: (het mes) er in steken en er in laten steken; terwijl *pau*, eenvoudig „insteken“ beduidt, onverschillig of men het er daarna weder uithaalt. Nog heeft de *k* de plaats van de *n* ingenomen waar, gelijk bij sommige verba geschiedt, het volledige voor-naamw. nog eens na het verbum herhaald wordt. Men zegt bijv. *au-amanau-ngau*, (dial. *nggau*, *kau*), ik verwonder mij; *ōmamanau-ngō*, (dial. *nggō*, *kō*), gij verwondert u (waarbij dus eigenlijk weer een genitief-vorm na het verbum als nominatief optreedt, gelijk bijv. de *n* in *baē-n*, het breekt); in den derden pers. echter zegt men *ana* of *ndia namanau-k ana*, waarin de *k* blijkbaar voor *n* staat, waarachter het nieuwgevormde, onveranderlijke *ana* tot versterking gevoegd wordt; zoo ook *au mesa-ngau*, ik alleen, doch *ndia mesa-k ana*, *sila mesa-k asa*, hij, (zij, meerv.) alleen, (in het Rott. van Dengka en Oenale luidt de uitdrukking *mesa-ne*; in het Tim.: *mèse-n*, of met eene bijzondere toevoeging: *mèse ku-n*). Hierbij kan, ofschoon het niet bij de

werkwoorden behoort, op eene nog levende verwisseling van *n* en *k* gewezen worden, die vooral in het Rott. van Termanu voorkomt. Dit dialect pleegt na eene ontkenning achter de bijwoorden *bòe* z. v. a. ook, geheel en al, *sò*, reeds, eene *n* te plaatsen, welke daar de waarde heeft van het ook in andere constructies meermalen voorkomende bijwoord ter versterking of nadrukwijzer *na*, (in den grond natuurlijk hetzelfde woord als *na*, het aanwijzend en pers. voornw.). Ook deze *n* kan naar willekeur door eene *k* vervangen worden, men zegt dus: *ta hata esa bòe-n* of *bòek*, volstrekt niets; *ana ta kae sò-n* of *sòk*, hij gaat niet meer naar boven.

Wat nu de afgeleide vormen betreft, in de eerste plaats wordt somtijds eene *k* aangetroffen aan het einde van geredupliceerde vormen, waar het verbum in eenvoudigen vorm op een klinker uitgaat, naast een vorm zonder den sluiters. Er bestaat bij deze woorden veel verschil in spraakgebruik; bij de meeste verba schijnen zij nooit voor te komen, en waar zij wel voorkomen, bezigt de een regelmatig, of althans gewoonlijk, den vorm zonder, de ander dien met een sluiters, (er zijn er ook, die nooit zonder sluiters voorkomen, bijv. *sasaok*, getrouwd zijn, van *sao*, huwen; *hohoük*, bij zich hebben = *hoük* van *hoü*, vatten, hier is 't gebruik van den sluiters weer meer te vergelijken met dat, bijv. van *laök* naast *laö* enz.).

Onder die verba, welke in geredupliceerden vorm soms eene *k* vertoonen, zijn er die stellig oorspronkelijk niet op eene consonant eindigden, bijv. *ifa*, op den schoot hebben, (Mal. *riba*), waarvan *iïfak* naast *iïfa*; *natane*, vragen, (Mal. *tanja*), waarvan *nata-tanek* naast *natatane*. Van dit verschijnsel, dat meer dan het voorkomen van de *k* bij stamwoordelijke werkwoorden, welke niet tegenover een stamwoordelijk subst. staan, waar wegens de beteekenis van het woord, welke toch steeds verbaal is, weinig verwarring kan gesticht worden, het onderscheid tusschen subst. en verbum weder dreigt te verstoren, (*iïfak*, kan eveneens: het op den schoot houden, beteekenen), schijnt geen andere verklaring gegeven te kunnen worden, dan eene zekere neiging van den Rottinees om eene *k* aan 't slot van een woord te plaatsen. Zoo toch is denkelijk ook de *k* te verklaren in *bòök*, *bòsok* = *bòö*, *bòso*, (= Mal. *djangan*), wanneer dit aan het slot van een zin staat; in *lèo-ndiak* = *lèo-ndia*, als dat, zoo: *lèo-bèk* = *lèo-bè*, als wat, hoe? Of moet bij deze woorden weer gedacht worden aan een oorspronkelijken nadrukwijzer als boven in *bòek* naast *bòe-n*? Berust wellicht de

toevoeging van *k* aan den geredupliceerden vorm op een duister gevoel, dat de reduplicatie bij het werkwoord en het verbale subst. oorspronkelijk, in den grond één zijn, zoodat daardoor de *k* van het subst. ook in den verbalen vorm is gedrongen? (zie ook hieronder). Mogelijk blijft ook, dat de sluiters, althans oorspronkelijk, eenig verschil in beteekenis moest aanduiden. Het Tim. kent de reduplicatie evenmin bij het werkwoord als bij het verbale subst.

De meest gewone vorm van een causatief werkwoord in het Tim. is, bijv. van het ontleende *luki*, uit Mal. *rugi: nalukib*, schade doen lijden; zoo van *mae*, beschaamd zijn, (Solor. *mea-n*, rood, en: beschaamd, enz.), *namaeb*, beschamen, schande aandoen; daarnaast komen meermalen vormen voor, welke door eene *t* gesloten worden, als: *namofut*, doen vallen, van *mofu*, vallen, terwijl naast de *t* ook de ingeslikte medeklinker voorkomt, bijv. *namofu* = *namofut*. Men houde bij deze vormen in het oog, dat de beteekenis eene zuiver causatieve is, niet gelijk bijv. bij de Mal. vormen met *kan*, van eene andere afgeleid; er kan dus geen sprake van zijn, dat in de *b* bijv. een overblijfsel van een voorzetsel schuilt. Hoe komt nu het Tim. aan deze, voor het klankstelsel, niet alleen van het Tim., maar ook van al de naast verwante talen, zoo zonderlinge slot-*b*? Vanzelf wordt men er nu toe genoopt verband te zoeken tusschen deze *b* en de ook alleen in het Tim. voorkomende *f* aan het slot van een woord.

Een in vele talen gebezigd causatief-prefix is bijv. *pa*, doch gelijk bekend, vormt het eveneens verbale substantieven, welke ook, en mogelijk in de eerste plaats, beteekenen: hij, die, (dat, wat) doet, wat het woord aanduidt. Het kan wel niet anders of er bestaat verband tusschen beide functiën van het prefix of liever tusschen beide functiën, die de vorm met *pa* hebben kan, (dat *pa* bij subst. gewoonlijk met een ander vorm-element vereenigd, optreedt, doet niets ter zake, trouwens in het Mak. en Bug. bijv. wordt het ook bij subst. dikwijls genoeg aan den zuiveren stam gehecht). Iets van dat verband blijkt wel uit dergelijke vormen als Mak. *pamangei*, wat Dr. Matthes weergeeft met: het ergens heengaan doen plaats hebben, v. d. ergens heengaan. Nu kan men wel, en waarschijnlijk beter, *pamangei* beschouwen als eene afleiding van een secundair stamwoord *pamange*, de zaak verandert er niet door. Het ligt trouwens wederom niet aan het prefix, maar aan het wezen van het werkwoord, men denke slechts aan het gebruik in het Duitsch van „thun“, tot omschrijving van een werkwoord, of aan het gebruik in be-

paalde gevallen van het Engelsche „to do” vergeleken met de causatieve beteekenis, die wij hechten aan „doen” door een werkwoord gevolgd. Maar het is duidelijk, dat eene taal twee zulke begrippen, als het eenvoudige werkwoord en het causatieve, gewoonlijk zal trachten te onderscheiden. De talen, welke nu *pa*, (*ka*, enz.) bij het causativum bezigen, onderscheiden dit dus daardoor van het gewone werkwoord, door het af te leiden van het verbale substantief; het is dus een denominatief. Vandaar kunnen bij deze werkwoorden, bijv. in het Bur. ook als regel de *n* en *t* van de naamwoorden als sluiters voorkomen. Het Tim. heeft nu den ouden causatief-vorm verloren; (slechts in enkele overgebleven vormen leeft hij voort, bijv. *haputun*, verwarmen); er schuilt dus op zich-zelf niets verwonderlijks in, als de taal tot het vormen van een nieuw causativum weer greep naar het oude middel: de afleiding van het verbale subst. Nu wordt het verbale subst. in het Tim. gesloten door eene *t* of ingeslikten medeklinker, beide zijn ook in het causativum vertegenwoordigd, maar de *t* en de ingeslikte medeklinker zijn beide uit eene *n* ontstaan, waaruit ook de *f* ontstond; is het nu niet waarschijnlijk, dat men bij den overigen, den eenigszins gedifferentieerden vorm van de *f* uit *n*, namelijk de *b* tot vervanging der *n* heeft gekozen?

Voor eene dergelijke differentiatie is het niet noodig helderder, klaarder bewustzijn aan te nemen. dan bijv. voor het onderscheid maken tusschen verbum en subst., door wegwerping van den sluiters of voor de differentiatie, die eene bepaalde beteekenis aan een of anderen vorm toekent. Op dezelfde wijze kunnen de weinige en denkelijk wel verminkte causatieve vormen, die het Kup. bewaard heeft, verklaard worden, bijv. *sakeng*, doen stijgen, van *sake*, (Tag. *sakay*), vgl. ook de *ng* in *sdating*, hak, van *dati*, hakken. Het Rott. heeft eigenlijk een causatieven vorm met het prefix *ka*, en deze komt ook enkele malen zuiver voor, meestal echter wordt deze vorm tevens in verbinding gebracht met het verbale subst., en vertoont dus reduplicatie en slot-*k*, dus van *dadi*, Mal. *djadi*, *nakadadadik*, doen ontstaan; daarnaast komen enkele meng-vormen voor bij sommige woorden, namelijk met de *k* als sluiters, zonder reduplicatie, of met reduplicatie zonder sluiters.

Willicht is de vorm van het reciproque werkwoord als *langgati*, zij vervangen elkander, van het ontleende *nggati* = Mal. *gauti*, op dezelfde wijze te verklaren, vgl. het gebruik van het prefix *pa*

bij *reciproque* werkwoorden in het Bat., Sumb., Saw. Ook het Rott. kent enkele verba van die beteekenis, geheel en al gelijk in vorm aan causatieven, als: *lakasusudik*, zij wedijveren met elkander. Mogelijk dient hier de slot-*k* echter wederom alleen om den vorm te onderscheiden van andere werkwoorden met de voorgevoegde voornw. De eigenlijke vorm, welke zelden anders dan met *ao* (van *aok*, lichaam) verbonden, gebezigd wordt, luidt: bijv. *langgati* (*ao*), waarbij het verkorte pers. voornw. schijnbaar onmiddellijk aan den stam wordt gevoegd, maar waar het werkwoord eigenlijk, gelijk Fanggidaej reeds opgemerkt heeft, nog een prefix bevat, wat duidelijk blijkt bijv. uit een woord als *naboa*, hij, het, draagt vrucht, blijkbaar het pronomen *na* + prefix + *boa*, welk prefix, gelijk boven bij de bespreking van het Tettumsche prefix *ha* reeds opgemerkt is, ook in het Rott. naar alle waarschijnlijkheid *ha* (voor *pa*) heeft geluid; het gebruik van het prefix in zulk een woord als *naboa* en bij de *reciproque* werkwoorden is dus te vergelijken met dat van het Mal. *bār*. Het Tim. vormt deze woorden eenvoudig met het verwante prefix *ma*, (soms *man*), bijv. *maít*, elkander zien, bij *nít*, hij ziet; *mahine*, elkander kennen, bij *nahine*, hij kent; gewoonlijk worden de verkorte pers. voornw. hierbij aan het einde van het woord gevoegd, als: *sin maita-n*, zij zien elkander, *hit maita-t*, wij zien elkander, enz.

In de Rottineesche dial. van Dengka en Oenale komen ook enkele verba voor, welke op eene *t* eindigen, zoo ook in het Tim., (afgescheiden van de causatieven). Van de meeste woorden, als Dengk., Oen. *òöt*, fijnwrijven, Tim. *fonat*, wijken, weet ik niets naders te zeggen: Dengk. *uüit*, een hond aanhitsen, naast Oen. *sikiüis*, idem, bevat wel eene klanknabootsing, (Term. bezigt *nakahu-huik*, het geluid *huï* maken, Tim. *huîta*), maar geeft geen nadere aanwijzing omtrent den sluiters. Dengk., Oen. *molut*, ontglippen, losschieten, Dengk. *olut*, losglippen, uitglijden, Oen. *sambi-orut*, uitglijden, (waarnaast voorkomen *kokolu*, afglijden; *kolu*, *koru*, *oru* = Tim. *nonu*, Kup. *nulu*, afstroopen, vgl. Mal. *lurut*, afstroopen, Jav. *mlorod*, afglijden), bevatten misschien eene oorspronkelijke slot-consonant. Zoo ook Tim. *peut*, afstrijken, als een lucifer, naast *peu*, uitkrabben, *keu*, afkrabben, scheren, R. *nggeu* idem, *kao*, dial. *nggau*, Sumba *kâu*,

krabben, vgl. Jav. *garu* naast *garut*. Daarentegen is de *t* stellig anorganisch en voor eene eveneens anorganische *n* in de plaats gekomen in Dengk., Oen. *selut*, ruilen = Term. *seluk* = Tim. *senu* = Tett. *selu*, (in Dilli *seluk*, naast *selu*, betalen) = Sikk. *selung* = Sumb. *silu*, vgl. Jav. *sulih*, *silih*.

In het Rott. zijn mij slechts twee werkwoorden bekend, welke op een neusklank, dat is dus de *n* eindigen, namelijk in 't dial. van Oenale *nalamein*, droomen, waarvan Dengka met omzetting *nalameni* gemaakt heeft; elders echter luidt het woord: *nalamei*, wat vergeleken met Tett. *mehi*, *mihi*, (*h*, als gewoonlijk, gelijk eene oorspronkelijke *p*), duidelijk blijkt tot stamwoord te hebben, hetzelfde woord als Bug. *nipi*, Mal. *mimpi*, de *n* is dus anorganisch. Hetzelfde is denkelijk ook 't geval in Dengka *heän* = *heka*, op iets vertrouwen.

In het Tim. zijn de door *n* gesloten verba talrijker, mogelijk is bijv. in *haputun*, verwarmen, den sluiters bewaard gebleven, die in *putu*, heet, verbrand zijn, (vgl. Daj. *totong*, enz.), verloren is; maar het is evengoed mogelijk, dat *haputun* ook weder eene later aangevoegde *n* vertoont. Die *n* zal dan de waarde hebben, welke boven aangegeven is; wel bezigen zoowel de dial. van Dengka en Oenale als het Tim. thans als accusatief van het pronomen *è*, maar gelijk reeds gezegd is, het is wel als zeker aan te nemen, en uit een *nalameen* blijkt 't duidelijk, dat vroeger, mogelijk voor dat zij als afzonderlijke dial. of talen bestonden, de *n* ook als elders gebezigd werd; juist het verlies van de *n* in die waarde is de oorzaak, dat zij niet geregeld, als in het Term., tot (*k* of den ingeslikten medeklinker) is geworden.

Zoowel in de dialecten van het Rottineesch, welke eene slot-*s* kennen, als in het Tim. komen ook enkele verba voor, welke op eene *s* eindigen; zij zijn niet talrijk, de meeste komen wederom voor in de dial. van Dengka en Oenale. Daaronder zijn er, als Dengka *pòdes*, draaien, bijv. *touw*, *uüles* = Term. *kukulek*, samen-draaien, (vgl. *ule*, wringen, Kup. *nulas*, draaiend knijpen, Tett.

v. Dilli dulas, wringen, en Jav. pules), die wel stellig eene oorspronkelijke slot-*s* vertoonen. Een oorspronkelijken sluiters in elk geval, schijnt ook Dengka mbulas, Oen. puras (= nasapula, nasapura, Tim. naspúl) bespuiten, vgl. Sikk. buras, idem, doch Jav. samburat, te vertoonen. Toch schijnt soms ook hier de slot-*s* bepaaldelijk anorganisch te zijn, men vergelijkte Dengk. dðös = Oen. dðör = Term. dðök, elders dðkø, eene kniebuiging maken; Denk. kaus en kakaus = Oen. kaur = Term. kauk, het hoofd buigen, nakakau, ja schudden; Dengk. kakales = On. kakaler = Term. nakakale, neen-schudden, (en zie het volgende).

In de Rottineesche dial. van Dengka en Oenale, een enkele maal ook in die van Ti en Rengkou, benevens in het Tim, kan ook eene *r* of *l*, (naar het dialect), aan het slot van een verbum voorkomen.

Deze sluiters is al van te voren verdacht, daar eene oorspronkelijke *r* of *l* overigens nooit gespaard blijft ¹. Hier volgen eenige voorbeelden: D. naäduül (naast duü) = Term. duku, toevallig bewegen; D. nggonggal, naast nggonggongga, Oen. nggonggonggar, iets schudden; D. naänonðöl = Term. nakanonðko, schudden; D. fafael = Term. fafae(k), wakker schudden; On. naäfafaür, schudden; D. ndðöl = Term. ndðko, uit-

¹ In het dialect van Oenale zijn mij ook drie substantieven bekend, welke op *r* eindigen, in dat van Dengka één (met *l*, gelijk steeds, voor *r*). Ook in het Tim. zijn mij twee op *l*, *r* uitstaande subst. bekend, (behalve die op *l* eindigen na eene *e*, welke reeds besproken zijn, bij de beschrijving der Tim. eind-medeklinkers). Die in het Tim. zijn töl, tör = Kup. tön = R. tò, grens, grenspaal, denkelijk het Holl. tol, tolboom, in elk geval een ontleend vreemd woord; ditzelfde van sikil, elders sikar, ivoor (eigenlijk een plaatsnaam?) De subst. in de Rott. dial. zijn evenwel niet ontleend, zij zijn Oen. ekar = Dengka heka = elders eëä, de Rottineesche rondedans of de kring daarvoor gevormd, finir = Dengk. fini = Term. bini, gedicht, (Kup. heeft dani, vgl. Bul. rani, Mal. njanji); sinor, maden in eene wond = elders sinok, sino Kup. sinun, en Dengka lul, traan naast lq = luk = Tim. nuf, Tett. lun; stellig het Jav. luh. Het laatste woord wijst met zekerheid aan, dat de *l*, *r* onecht is. Bij de twee laatste woorden schijnt wel het aanhechters of lidwoord van het meervoud, ra, la, tot een deel van het woord geworden te zijn, en mogelijk is dat bij de twee eerste woorden ook 't geval. Is dit juist, dan moet die aanhechting reeds geschiedt zijn, voor de *n* tot *k* enz., geworden was, (gelijk nu nog in het Tettumsch van Dilli de *r* in het meerv. de plaats van eene anorganische *n* inneemt), blijkens Dengk. lul, volgens de tegenwoordig geldende regels kon het slechts luäla worden.

schudden, uitkloppen; Oen. kaur, ja schudden, Ti. te-kaur = Term. te-kauk, knikkebollen; Oen. kakaler, neen-schudden; On. kokobar = Term. koba-koba, nakoba, in beroering zijn; D. naähahatel = Term. hate, nakahahatek, knipoogen; On. ngganngafur = Term. nggafu, Tim. kafun, uitschudden; Tim. tetal, tetar, wapperen; D. kapel, Oen. kaper, Tim. van Amarassi naper = Term. nggapek, Tim. v. Tabenu ainapen, Kup. lahen, wanken; D. dodoül, Term. doü, opgooien; Tim. okal, idem. Voorts D. nggal = Term. ngga, los, open; D. lenggal = Term. lenga, zich openen; D. lofal, losschieten, On. pular (= Term. pola, polak) en molur, (naast molut), idem, Rengkou fekar, ontglippen, in overdrachtelijken zin, zich wegpakken. Gelijk men ziet, hebben de woorden in beide reeksen iets met elkander gemeen en zijn blijkbaar naar één model gevormd: daarenboven is kaper, kapel, toch stellig = Mak. kape, Daj. kipai, vgl. Mal. kapay, en dus de slot-medeklinker stellig onecht. En dat men ook in 't geheel niet met een eigenlijken slot-medeklinker te doen heeft, bewijzen overtuigend: Ti femba neu daer, tegen den grond slaan; tè-daer, neerdalen, van een vogel, waar de *r* achter het naamwoord dae, grond, komt te staan; voorts Dengka feä fal ia, zoo even, uit feä, nog, fa, weinig, ia, dit, nu. In werkelijkheid is de *r*, *l*, hier dan ook 't overblijfsel van een nadrukwijzer of bijwoord, dat in het Termanusch nog gebruikelijk is. Het kan door ons meestal moeilijk op andere wijze, dan door het accent weergegeven worden; voorbeelden van het gebruik zijn, bijv. na-laö-la dò ana saë ndjara, gaat hij (maar) te voet of rijdt hij paard? na-lepa-la, hij draagt (maar) met een draagstok, niet op andere wijze. Het bewijs, dat men hier met hetzelfde woordje te doen heeft, levert Oen., Ti nggèngger = Term. ngènge, opschrikken, schrikken, waarvoor men evenwel in het Term. ook zegt, zonder merkbaar verschil van beteekenis: nggènge-la. In de dialecten van Dengka en Oenale althans is dit woordje niet meer in gebruik, maar, evenals in het Tim. door *a* of *ah* vervangen, vandaar dat het, toen het onverstaanbaar werd, eenigszins als een vast deel van een aantal woorden werd, (althans in zooverre men van de Rottineesche en Timoreesche slot-consonanten als vaste bestanddeelen van een woord kan spreken), waarbij denkelijk ook werking der analogie plaats had. In 't Tim. vindt men de *l*, *r*, ook wel na een adjectief; een voorbeeld is: nak-upal, nak-upar, kroesharig, van nak = nakaf, hoofd en (upa), dat behoort

bij R. naoöpa, dial. naoömba, golven van het water, van rijstaren, en vandaar van het haar: golvend, dus wel bij Jav. ombak of umbak behoorende; voor de vorming, vgl. met het thans gebruikelijke *a*, *ah*: masdja(h), zilt, zout, bij masik, zout, namasi, zouten. In een paar Tim, woorden schijnt de Tim. *l*, *r* werkelijk eene oorspronkelijke consonant, (doch geen sluiters), te vertegenwoordigen, bijv. seül, snikken, (stellig bij Mal. sědu), waarbij wel memeül, klagen, behoort; peül, dik, van eene vloeistof, naast pèök, Amar. pèro, Kup. pèlo(-ka), pap, de slot-*l* is hier dus ontstaan uit omzetting, tenzij men moet aannemen, dat de medeklinker al eerder uitgevallen was en de *l* ook hier de gewone waarde heeft. Waar het Tim., Kup. eene *n*, het Rott. van Term. eene *k* tegenover zulk eene *l*, *r* vertoont, is wel eerder aan het toegevoegde pronomen, (dus *k* uit *n*), dan aan eene vervanging van de *l*, *r* door *k* te denken.

Dewijl de *s* in de boven opgesomde woorden, als: dòös, enz. tegenover eene anorganische *r* staat, en de woorden blijkbaar eveneens naar hetzelfde model gevormd zijn, is wel aan te nemen dat de *s* aldaar eveneens anorganisch is. Zij zijn echter te weinig in getal om iets met zekerheid omtrent den sluiters te kunnen bepalen.

SANSKRIT KĪRTI.

DOOR

J. PH. VOGEL.

Naar aanleiding van Prof. Kern's opmerking in dit tijdschrift ¹ betreffende de eigenaardige begripwijziging van Skr. kīrti in het oud-Javaansch, zij het mij vergund er op te wijzen, dat ook in Vóór-Indië genoemd woord in den zin van „een verdienstelijk, vooral vroom werk” voorkomt. Niet, voor zoover mij bekend is, in de litteratuur, maar wel in inschriften, zooals blijkt uit de volgende noot van Dr. J. F. Fleet ².

„Mr. K. L. Telang (Ind. Ant. Vol. IX, p. 36, note 13) first brought to notice, on the authority of Dr. Bhagvanlal Indrajī that in certain connections kīrtana has the meaning of „a temple” e. g. in line 18 of the Khārēpāṭaṇ grant of Anantadeva, dated Śāka-Saṁvat 1016 (id. p. 34) which he was then editing. This was supported by Dr. R. G. Bhandarkar (id. Vol. XII, p. 228 f.); who, in pointing out the error into which, from not being aware of this meaning of the word, I had fallen in translating the passage in lines 14 f. of the Barōḍa grant of Kakka II, dated Śāka-saṁvat 734 (id. Vol. XII p. 159), was able to quote three passages from the Agni-Purāṇa (in the Bibl. Ind. Vol. I p. 111) Bāṇa's Kādambarī and Somesvara's Kīrtikaumudī, in which the word evidently has the same meaning. And to these instances I have since been able to add the Dudahi inscriptions of Devalabdhī (id. Vol. XII, p. 289) and the Udayagiri inscription, dated Vikrama-saṁvat 1093 (id. Vol. XIII p. 185).

On the analogy of these authorities, there is every reason for allotting the same meaning, when required, to kīrti, which is a derivative from the same root. Dr. Bhandarkar has, however, recently

¹ Bijdragen, volgr. VII, deel IV (1905), blz. 662.

² Corpus Inscr. Indic. deel III (Calcutta 1888), blz. 212.

suggested to me that kīrti and kīrtana are hardly to be actually translated by the word "temple", or by any other specific term; but denote generally "any work, of public utility, calculated to render famous the name of the constructor of it." This is in accordance with the etymology of the words, from the root kṛit "to mention, commemorate, praise." And the particular work referred to may be a temple, as in the instance quoted above; or a tank, as in the present inscriptions; or anything else of a suitable nature."

Wat de afleiding van het woord kīrti betreft, is het ongetwijfeld meer overeenkomstig de uitkomsten der taalvergelijking een wortel kar, kṛ aan te nemen, wel te onderscheiden van den gelijk-luidenden wortel, die "maken" beteekent. Van den laatsten is het substantief kṛti "maaksel, gewrocht" afgeleid, dat mogelijk op de begripwijziging van kīrti invloed heeft gehad.

Aan de door Dr. Fleet aangehaalde voorbeelden kan ik nog toevoegen een onuitgegeven inscriptie ² van koning Bhoja, waarvan het origineel zich in het Staats Museum te Gwalior (Centraal Indië) bevindt. Dit inschrift is niet gedateerd, maar kan met zekerheid in de 9de eeuw onzer jaartelling worden geplaatst, niet slechts om palaeographische redenen, maar op grond van gedateerde inscripties, van dienzelfden koning Bhoja. Zijn naam wordt bovendien genoemd in de Kāśmierschen koningschroniek Rājatarāṅginī in verband met de regeeringsdaden van Śaṅkaravarman, die van 883 tot 901 over Kāśmīr zou hebben geheerscht.

Aan het einde (vers 26) nu van genoemd inschrift leest men het volgende:

yāvan nabhaḥ surasaritprasarottariyaṁ
yāvat suduṣṭaratapaḥprabhavaḥ prabhāvaḥ |
satyanca yāvad uparistham avaty aśeṣaṁ
tāvat punātu jagatīm iyam asya kirttiḥ ||

"Zoolang het uitspansel is bekleed met den vloed des godenstrooms (de Ganges), zoolang macht ontstaat uit moeilijk te volbrengen zelfkastijding en zoolang waarheid wat omhoog is volkomen steunt, zóó lang loutere dit zijn (Bhoja's) roemrijk werk de wereld."

Het roemrijk werk (kīrti) waarvan hier sprake is, is een vrouwen-

¹ Vgl. Uhlenbeck. Kurzgefasstes etymologisches Wörterbuch der alt-indischen Sprache i. v. carkarti en kṛṇoti.

² Een uitgave ervan wordt voorbereid door mijn Assistent Pandit Hirānanda. Zij zal verschijnen in het Annual Report of the Archaeological Survey of India for 1903-'04.

timmer (antaḥpurapura). Hieruit blijkt wederom, dat, zooals Fleet terecht opmerkt, het woord op allerlei gewrochten kan worden toegepast. Hoofdzaak blijft, dat het den stichter roem bezorgt.

Voorbeelden van het gebruik van yaśas in een dergelijken zin zijn mij uit Vóór-Indische inschriften niet bekend. Wel heb ik een soortgelijken beteekenisovergang aangenomen voor de woorden arcā (= vereering) en dharma (= vrome plicht) ¹ in inscripties van omstreeks 700 n. Chr., gegraveerd op bronzen godenbeelden, welke thans nog in het tusschen Kasmir en Trigarta (Kāngrā) gelegen bergstaatje Chamba worden vereerd ². Is mijn verklaring juist (het Sanskrit dezer inschriften is verre van zuiver), dan zou dus ook in deze gevallen aan een woord met abstracte beteekenis, een concreet begrip zijn toegekend. Evenals kīrti „roem“ wordt gebruikt voor „een voorwerp van roem“, zou arcā „vereering“ op „een voorwerp van vereering“ en dharma (vrome plicht) op „een voorwerp van vroomheid“ zijn toegepast. Terloops zij opgemerkt, dat in één dezer Chambā inschriften het woord kīrti in den genoemden concreten zin voorkomt, waar wij lezen: Śrī-Meruvarmmacaturo (lees u) dadhikīrttir eṣā „Dit is van Śrī-Meruvarmman het roemrijk werk [bepaald] over de vier oceanen.“

Noemde ik daareven dharma als een twijfelachtig voorbeeld, het lijdt geen twijfel, dat het zoo geregeld in wij-inschriften voorkomende deyadharma denzelfden eigenaardigen beteekenisovergang vertoont. In de Buddhistische geschriften en inscripties wordt het, evenals in Pāli deyyadhamma, geregeld toegepast op het geschonken voorwerp, zooals duidelijk blijkt uit de vaste formule Deyadharmo yaṁ Devadattasya „Dit [is] de gift van N. N.“ Nog duidelijker komt de concrete beteekenis uit, als wij vinden: Deyadharmo yaṁ kṛto (of pratiṣṭhito voor pratiṣṭhāpito) Devadattena „Deze vrome gift [is] gemaakt (of opgericht) door N. N.“ Maar dat de oorspronkelijk abstracte beteekenis van het woord nog werd gevoeld, zien we uit een inscriptie als die op het beroemde beeld van den stervenden Buddha te Kasia voorkomt: Deyadharmmo yaṁ mahāvihārasvāmino Haribalasya pratimā ceyam ghaṭitā Dinē... mā (?) svareṇa. „Dit is de gift van den groot-kloostervoogd Haribala en dit beeld is vervaardigd door....“ Des makers naam is slechts gedeeltelijk bewaard.

¹ Een volkomen gelijkwaardig woord bestaat in het Nederlandsch niet.

² Zie Annual Report of the Archaeological Survey of India for 1902—03; blz. 240.

Voor verdere voorbeelden raadplege men Fleet's "Gupta Inscriptions." Genoemde schrijver verklaart het woord vrij omslachtig als "(a gift of) religion, which is proper to be given." Zooals wij zagen, behoeft men slechts den ook bij kīrti vastgestelden overgang van abstract tot concreet aan te nemen, en, gegeven de gewone beteekenis "vrijgevigheid" het te vertalen door "een voorwerp van vrijgevigheid" m. a. w. "een gift." Het komt mij voor, dat de door Fleet aangehaalde vertolkingen van Dowson "votive offering" en van Bühler "meritorious gift", het begrip "gift" onnoodig beperken.

Boven merkte ik op, dat van het gebruik van het woord dharma ter aanduiding van het gegeven voorwerp mij geen zeker voorbeeld bekend is. Wel vond ik het daarvan afgeleide Nieuw-Indische dharm in die eigenaardige beteekenis gebruikt in op koperen platen gegraveerde schenkingsoorkonden uit het reeds genoemde bergstaatje Chambā. Het in de landstaal opgestelde gedeelte van dergelijke documenten besluit gemeenlijk met een soortgelijke formule: "Eh dharm Sṛi-Rāe tathā Rāe ke putre potre pālṇā. Syāhu Jindu tathā Jindu de putre potre bhognā." "Deze gift moeten mijn heer de Radja en des Radja's zoon en kleinzoon beschermen, Syāhu Jindu (de begiftigde) en desgelijks Jindu's zoon en kleinzoon genieten." Dat hier bepaaldelijk de gift, in casu uit landerijen bestaande, bedoeld wordt, blijkt ten overvloede uit de overeenkomstige zinsnede in een andere oorkonde: Eh bhūmi Sṛi-Divāṇe bacṇā "Dit land moet door het Hof (i. e. den Radja) worden afgezonderd" (nl. ten behoeve van den begiftigde)."

Ten slotte zij nog gewezen op de beteekenis-ontwikkeling van Sanskrit śāsana. In de Oud-Indische litteratuur geeft het als nomen actionis de handeling weer, die door het werkwoord śāsti wordt uitgedrukt, nl. straffen, regeeren, bevelen. Maar in de inschriften beteekent het vaak "een bevelschrift, een acte" of nog concreter "de koperen plaat waarop een schenkingsacte is gegraveerd". Men vindt dan ook de samenstelling tāmra-śāsana "een oorkonde op koper." Al deze beteekenissen heeft ook het Nieuw-Indische śāsan. Maar in Chambā (en mogelijk ook elders) heeft de beteekenis zich nog verder gewijzigd: Want daar wordt het woord śāsan (de lingualiseering van de *n* is een eigenaardig-

¹ śāsana „a charter, a technical term for a deed of conveyance on copper-plates". Fleet, Gupta Inscriptions, Index.

heid van dat dialect; vgl. boven palṇā en bacṇā) thans uitsluitend gebruikt ter aanduiding van het land zelve, dat door den Radja aan Brahmanen en tempels geschonken is. Op die wijze wordt het een synoniem van dharm. Vergelijk b.v. met de boven aangehaalde plaats de volgende: Eh śāsan Śrī-Divāṇe Baṛu Damodare re putre potre jog pālṇā. Deze schenking moet het Hof ten behoeve van Baṛu Damodar's zoon en kleinzoon handhaven."

DE HINDOSTANSCH E OORSPRONG
VAN HET
„NEGENVOUDIG” SULTANS-ZEGEL VAN ATJEH,
aangetoond o.a.
door een merkwaardig Hindostansch schilderijtje van ca. 1700.
Tevens onder herkenning eener teekening van Rembrandt.
DOOR G. P. ROUFFAER.

Het eigenaardige Atjeh'sche Sultans-zegel, het „negenvoudige”, *tjap thikoereuëng*, in het Maleisch evenzoo *tjap sèmbilan* genoemd ¹, òf, meer officieel, „donderzegel” (*tjap halilintar*), is welbekend; ook door afbeeldingen.

Kruyt in zijn „Atjeh en de Atjehers” (Leiden 1877) gaf op p. 58 een eerste schets, het zegel van Sultan Alaoeddin Mansjoer Sjah (1857—70). Van Langen in zijn „Inrichting van het Atjehsche Staatsbestuur onder het Sultanaat” (Bijdr. Kon. Inst. 5, III, 1888) publiceerde als Bijlage (p. 436—442; vertaald p. 448—456) de aan Sultan Iskandar Moeda, alias Meukoeta Alam (1607—1636) toegeschreven — maar inderdaad uit circa 1723 dateerende ² — Atjehsche Bestuursregeling, de zgn. *Adat Makota Alam*, waar in de officieele Maleische versie in art. 6—7 van de *tjap halilintar* gesproken wordt (p. 437, 449). Snouck Hurgronje in dl. I van zijn „Atjehers” (1895), gaf op een bijbehorende plaat een volledige litho van het in 1879 vervaardigde zegel van den Pretendent-Sultan, Moehamad Daoed (1879—1903), met verwijzing naar zijn tekst

¹ Atj. *thikoereuëng* (*sikoerëng*) beteekent toch „één ontbreekt” (*si-koerëng* = Mal. *sa-koerang*), n.l. aan de Tien [Vingers], dus = Tien min Eén = Negen; precies hetzelfde beteekent het Mal. *sèmbilan* = *sa-ambil-an* = „één [van de Tien Vingers] áfgenomen”. En nogmaals precies hetzelfde beteekent het Mal. *sèlapan* = Soend. *salapan* = *sa-lapa-an* = „één ontbrekend” (Jav. *lapa* = Mal. *lapar* = gebrek, honger). Verg. immers met dit laatste weer Mal. *dèlapan* = *doelapan* = Oud-Jav. *dwalapan* (Van der Tuuk, Kawi-Bal. Wdb., II, 1899, p. 475) = „twéé ontbrekend” [aan de Tien Vingers] = Acht. — Alles getuigend voor het oude Mal.-Polyn. Tientallig Vingerstelsel!

² Over den ouderdom van dezen door Van Langen gepubliceerden tekst zie men het slot van dit opstel, blz. 380, noot 2.

p. 136, en 199—202. Eene zincografie geeft dat laatste zegel nogmaals weer op onze **Plaat I**, bovenaan.

Steeds plaatst in dit Grootzegel des Atjeh'schen Rijks de regeerende Sultan zijn eigen naam middenin; terwijl daaromheen 8 vroegere Sultans genoemd worden, hetzij om hun beroemdheid nooit daarbij vergeten, hetzij door den regeerenden Sultan speciaal daartoe uitgekozen. De namen van Sultan Alaoeddîn al-Qahhâr = Sidi Moekamal (1530—57), „den Geweldige“; van Sultan Meukoeta Alam = Iskandar Moeda (1607—1636), den „Alexander [den Groote] Jr.“ van Atjeh; van Sultane Tadjoe'l-'alam (1641—1675), de éérste Atjeh'sche „Vorstin“; en van Sultan Ahmad Sjah (1723—35), den Stichter der laatste, thans voorgoed verdwenen, Wadjo'sch-Atjeh'sche vorstendynastie, „komen“ — aldus Snouck l. c. p. 200 — „op de meeste negenvoudige zegels der soeltans terug; zij zijn die der vorsten, aan wie men Atjèhs bloei en de adat-instellingen pleegt toe te schrijven. De overige wisselen af naar de keuze der soeltans, die zelve hun zegel vaststellen.“

Ieder nieuw optredend Sultan van Atjeh begon dus met een nieuw Grootzegel des Rijks te laten graveeren; met hemzelve in het Midden, en 8 beroemde voorgangers om hem heen.

Het doel van het nu volgend opstel zal wezen aan te toonen, dat men den oorsprong van dit Atjeh'sche Negen-Zegel **niet** in de eerste plaats moet zoeken in het vooral ook bij de Javanen sterk levende begrip $1 + 8 =$ de Heilige Negen, *niet* dus in een getallensymboliek, die oud-Hindoe-Javaansch en Hindoe-Sumatraansch moet heeten; maar, dat het een jongere en rechtstreeksche nadoenerij is geweest van het voorbeeld door de eerste Groot-Mogols in Hindostan gegeven, hoogstwaarschijnlijk zelfs onmiddellijke Atjeh'sche navolging van hetgeen Akbar (1556—1605) het eerst er gedaan had.

Om dit aan te toonen, zal eerst een allerinteressantst Hindostansch schilderijtje beschreven worden, dat tijdens den Groot-Mogol Aurangzeb (1660—1707) gemaakt werd, blijkbaar voor den toenmaligen Opperkoopman van het een of andere Hollandsche kantoor, te Suratte waarschijnlijk, of Ahmadabad, of anders Agra; en hetgeen in zincografie — zonder de kleuren dus — hierachter weergegeven wordt, aan voor- en tegenzijde, **Plaat II-III**. Den ouderdom

van dit merkwaardige stuk mogen we op **ca. 1700** aanslaan; vóór 1707 in elk geval.

Het origineele schilderijtje is, buiten de lijst, $24\frac{1}{2} \times 30\frac{3}{4}$ cM. groot; met het daarbij in den laatsten tijd gemaakte mahoniehouten lijstje $30\frac{1}{2} \times 36\frac{3}{4}$ cM., en behoort sinds eind 1902 aan den Gezant van den Sjah van Perzië, Z. EXC. MIRZA SAMAD KHAN, MONTAZ ES-SALTANEH, van 1902—1905 geaccrediteerd bij het Nederlandsche Hof, sinds midden 1905 verplaatst naar Parijs.

De eerste maal, dat ik dit curieus schilderijtje mocht zien, was op de Perzische Tentoonstelling in Mei—Juli 1903 door den Grooten Koninklijken Bazar (firma voorheen D. Boer & Zonen), Zeestraat 82, hier in Den Haag gehouden. Het trof mij dadelijk, èn om de fijnheid van lijn en kleur der 11 geaquarelleerde miniatuur-portretten; èn wegens de merkwaardige schikking: 10 in een kring om één in 't midden heen; èn om de bijschriften in 17e-eeuwsch Hollandsch aan den achterkant, op het ouderwetsche behangsel-papier, met begeleidende Hindustânî-namen in Nâgarî-karakters van een inlandsche hand, waardoor ineens de herkomst vaststond als echt-inlandsch en tevens als teruggaande tot den een of anderen Hollandschen Opperkoopman in Noordelijk Voor-Indië, vóór 1707, Aurangzeb's dood, den „orangseeb" in 't midden, met het volgoijfer 11.

Toen ik echter, later pas, het verband begreep, dat hier te vinden was met het Atjeh'sche Negenvoudige Zegel, vroeg en verkreeg ik verlof van den Perzischen Gezant, door vriendelijke bemiddeling van den Heer A. P. H. Hotz alhier, om het stuk tijdelijk onder mijn be rusting te hebben en het te laten reproduceeren voor een historische studie.

Het schilderijtje, vroeger in het bezit van een deftige Hollandsche familie, was dd. 20 Nov. 1902 te 's-Gravenhage verkocht op een auctie van den antiquaar J. Schulman, in wiens verkoopcatalogus het als volgt beschreven stond op p. 49 onder n°. 669, en met een kleine zincografie daarachter was geïllustreerd:

„669. Planche avec les portraits des onze Grand-Mogols d'Iudoustan, aquarellés. Sur le revers les noms en vieux hollandais et en pehlvi [*lees*: hindoustânî]. 1. Aemoerlengh [*sic! lees*: Temoerlengh] (Tamerlan). 2. Sultan Mahmoud; du n. 6 commencent les Empereurs connus. 6. Baber. 7. Homajân. 8. Akbar. 9. Sjehangir. 10. Shah jehan. 11. Aureng zeb.

Cette planche, avec les portraits d'une exécution remarquable, est du plus haut intérêt historique. *Voir la reproduction.*”

Deze reproductie in gezegden auctie-catalogus was een zinco van $8,8 \times 11,3$ cM., waaronder stond „No. 669”.

Wat evenwel in deze beschrijving niet staat en ook op onze Plaat II hierachter niet duidelijk te zien is, is dit: de 11 miniatuur-portretten, in waterverf op papier geschilderd, zijn alle inder-tijd eerst uitgeknipt geworden, en toen opgeplakt, in de volgorde, die zij nu hebben, op een stuk ouderwetsch stevig behangselpapier, loodblauw van fond, met gouden bloemen en ornamenten versierd — zie Plaat II —; terwijl de oud-Hollandsche hand, die later aan de gelig-grauwpapieren keerzijde van het aldus samengestelde schilderijtje de volgcijfers en namen der 11 Vorsten bijschreef nevens de inlandsche namen — zie Plaat III —, diezelfde volgcijfers 1—11 *nogmaals* op de juiste plaatsen bij de miniatuur-portretten bijschreef aan den voorkant van dat behangselpapier ¹, zooals op Plaat II duidelijk waar te nemen valt. Kijkt men echter scherp toe, dan kan men tóch nog wel zien, dat de 11 niet heel zuivere ovalen der portretjes het vroegere uitknippen verraden, terwijl het toen gevolgde opplakken op het gebloemde papier als fond door het verschil in donkerte dier ovale scheidingslijnen toch ook nog wel te voelen valt. Indertijd heeft men toen nog als afsluiting, als „lijstje” om het aldus verkregen schilderijtje, een band geplakt van gebloemd veelkleurig weefsel, op Plaat II goed te zien. ²

Dat wil dus zeggen: dit schilderijtje is aldus indertijd in mekaar gezet uit 11 geaquarelleerde miniatuur-portretjes, die in de gewenschte volgorde werden opgeplakt op een blad mooi gebloemd papier. Maar dit ineenzetten is niet in lateren tijd geschied, doch in den eigen tijd van Aurangzeb door een inlandsche hand, die ook op den achterkant het alleréérst de namen der 11 Vorsten en hun volgcijfers in Nâgarî-karakters bijschreef; terwijl daarna

¹ Men moet niet denken dat de volgorde der cijfers 1—11 op den voorkant (Plaat II), die linksdraaiend is, strijdt met de volgorde op den achterkant (Plaat III), die rechtsdraaiend is. Men behoeft maar in gedachten dien achterkant om te draaien en tegen den voorkant aan te leggen, om te weten dat het rechtsdraaiende, evenals een spiegelbeeld, precies met het linksdraaiende samenvalt. — Alleen het volgcijfer 7 is op den voorkant zeer onduidelijk bijgeschreven, weinig meer dan een haaltje.

² Onze Platen II en III zijn natuurlijk vervaardigd, *nadat* het papier-schilderijtje uit zijn moderne mahoniehouten lijst genomen was; waarin het aan den voorkant nog door glas was afgedekt, en van achteren door een tweede stuk glas, dat er tegen was aangeplakt, met bovenaan een scharnier en los been, zoodat men het als een grooten portret-stander schuin overeind kon zetten.

degeen, voor wien dit geschenk bestemd was, een Hollandsch Opperkoopman blijkbaar, in oud-Hollandsche letter- en cijfer-typen nogmaals de namen dier Vorsten transcribeerde op *zijn*e wijze, en zekerheidshalve diezelfde cijfers ook aan den voorkant nog eens met de pen bijvoegde, om dadelijk weer door den achterkant te kunnen weten, hoe de een of ander der afgebeelde Groot-Mogols heette.

Het was noodig dit duidelijk te zeggen, om het mogelijk vermoeden buiten te sluiten, dat men hier te doen zou hebben met een in lateren tijd aldus gearrangeerd schilderijtje. Integendeel; dit stukje is gelijktijdig met Aurangzeb, is van inlandsche zijde in dezen staat aan een Hollander gegeven, en vormt — indien men juist het feit, dat het portretten van Groot-Mogols zijn, in aanmerking neemt — hoogstwaarschijnlijk òf een hulde-geschenk òf een herinnerings-geschenk van Aurangzeb-zelven aan een, hetzij nieuw optredenden hetzij voorgoed aftredenden Opperkoopman der Compagnie indertijd. De Nāgarī-karakters zijn daarbij *primair*; de oud-Hollandsche *secundair*, immers nà de schenking door den begiftigde-zelven bijgevoegd tot zijn eigen meerder gemak.¹

Deze schikking der portretten van 10 vroegere Sultans als een krans om den éénen Regeerenden Groot-Mogol in het Midden heen, is derhalve Hindostansche arbeid op last (?) van Aurangzeb, vóór 1707, in dezen trant vervaardigd. Het is echt-inlandsche, Voor-Indische schikking!

Op die vaststelling komt het hier toch aan. Aan vreemden invloed mag niet gedacht. Het is een inlandsch document van ca. 1700.

Trouwens: uit tal van andere gedocumenteerde feiten kan bewezen worden, dat, *ongeveer sedert ca. 1560*, de Groot-Mogols gewoon waren in hun zegels hun eigen naam als van den Regeerenden Vorst in het midden te zetten, met in een cirkel de namen van 7(?) à 8, later van 9 à 10 of nòg meer vroegere Vorsten er omheen.

Tot aantooning daarvan, zal het goed zijn de bewijzen in chronologische volgorde te schikken. Vanzelf komt dan de

¹ Uitstekend is dit vooral ook te constateeren bij den naam van Aurangzeb, die met zijn inlandsche schrift-typen *precies in 't midden staat*, zuiver-concentrisch is aangebracht; terwijl de Holl. schrift-typen excentrisch daar boven staan, dus blijkbaar later door een vreemde hand werden bijgeschreven, die van dat Concentrische bij een Regeerenden Groot-Mogol ook geen gewetenszaak behoefde te maken; zooals een Hindostansch onderdaan natuurlijk wèl.

nadere bespreking van ons schilderijtje weer te pas op zijn historische plaats; en zal tevens blijken, dat het Atjeh'sche Rijkszegel *onmiddellijk ontleend is* aan den oudsten vorm dien we, in **1619**, reeds van het Hindostan'sche Grootzegel, het *Farmán*- of 's Vorsten „Order“-zegel, met een afbeelding kunnen documenteeren.

1619. Dien oudsten vorm, van dat jaartal uitdrukkelijk voorzien, vinden wij op een kaart in het Britsch Museum — K. 115 (22) — in facsimile verkleind teruggegeven achter p. 546 van dl. II der Hakluyt-Society-uitgave, 2^d Series, II: „The Embassy of Sir Thomas Roe to the Court of the Great Mogul, 1615—1619, as narrated in his Journal and Correspondence. Edited from contemporary records by W. Foster”, London 1899; en op p. 542—546 l. c. nader beschreven.

Deze kaart draagt links het onderschrift „Indolstani Imperij Totius Asiae ditissimi descriptio: Ex indagatione Ilust: Dom: Tho: Roe Equitis Aurati in Regia Mogollanica Legatum agentis Illustrata: Anno Sal:[utis] 1619”; en middenin onderaan het bijschrift: „William Baffin deliniauit et excudebat”, alsmede „Renold Elstrack sculp.”

Hoe William Baffin, die reeds in 1615 de naar hem genoemde Baffin's Baai ontdekt had, hier de kaart-maker kon wezen, die het eerst de geographische uitkomsten der beroemde Gezantschapsreis van Sir Thomas Roe naar het hof van den Groot-Mogol Djahângir (Jehángir; 1605—1627) op koper bracht, wordt in Foster's genoemde uitgave l. c. verklaard: Baffin was als bootmansmaat („master's mate”) aan boord geweest van de Anne, die Roe in 1619 van Hindostan via Suratte terugvoerde naar Engeland. Daar aan boord had Baffin, zeevaarder en kaartenmaker van goeden naam reeds, Roe, den Gezant, natuurlijk leeren kennen, en aan hem de gegevens ontleend, die hijzelve in zijn kaart van 1619 dan ook noemt als herkomstig van Thomas Roe.

Welnu, rechts bovenaan op deze kaart, staat eerst het welbekende Grootmogols- (thans nog Perzische) Wapen: een liggende Leeuw op den voorgrond en daarachter de Rijzende Zon. En beneden dit staat het Grootzegel van Djahângir afgebeeld, met zijn eigen naam in het midden, en met 8 namen van zijne Voorvaderen, te beginnen met Timoerlang = Tamerlan, om zijn naam heen. Het Negenvoudige Vorstensegel dus van Djahângir, den 4^{en} Groot-Mogol; van welke dynastie immers Bâbar (1483—1530), d. i. de „Leeuw”, sinds zijn verovering in 1526 van Hindostan de

stichter geweest was,¹ nadat Tamerlan alreeds eens in Dec. 1398 Delhi had veroverd gehad.

1625. Toch mist dit eerste gegeven op Baffin's Kaart van Hindostan afdoende bewijskracht, omdat de Perzische namen van het origineel hier alle getranscribeerd werden, en dat wel met verscheiden duidelijke fouten, waarvan Foster l. c. p. 568 er een nader aangeeft.

Maar in 1625 komt het *eerste authentieke bewijs*, met vrij trouwbare afbeelding van Djahângir's Negenvoudig Zegel. In dl. I, London 1625, fol. 535—592 van Purchas' beroemd verzamelwerk van allerlei reisbeschrijvingen — "*Haklvytus Posthumvs or Pvrchas his Pilgrimes*" — treft men voor het eerst Roe's Reisverhaal in verkorten afdruk aan;² en besluit Purchas die beschrijving met de volgende woorden van zichzelf:

"I haue heard that Sir *Thomas Roe* at his Returne [in 1619], desiring the Great *Mogor* or *Mogoll* [Djahângir], his Letters of Commendation to his Maiestie [Koning Jakobus I van Engeland], easily obtayned that request, but found him very scrupulous where to set his seale; lest, if vnder [*versta*: "onderaan" dezen brief], he should disparage himselfe; if ouer [*versta*: "bovenaan" dezen brief], it might cause distast to the King; his resolution and preuention therefore was this, to send the Letter vnsealed, and the great Seale it selfe [*versta*: apart; los], that so His Maiestie might according to his owne pleasure affixe it. The Seale is Silver; the type and forme whereof, contayning only the *Mogols* Genealogie

¹ Ziehier de lijst der Groot-Mogols, tot 1761, het jaar van geheele verdwijning dezer Dynastie: 1. Bábar, „de Leeuw”, 1526—†1530; 2. Hümâyûn, 1530—42, onttroond, en opnieuw 1555—†1556; 3. Akbar, 1556—†1605; 4. Djahângir, 1605—†1627; 5. Sjah Djahân, 1627—onttroond 1658; 6. Aurangzeb = Alamgir I, 1658—†1707; 7. Sjah Alam I = Bahâdur Sjah, 1707—†1712; 8. Djahândâr Sjah, 1712—onthalsd 1713; 9. Farochsir, 1713—onthalsd 1718; 10. Mohamad Sjah, 1719—†1748; 11. Ahmad Sjah, 1748—onttroond 1754; 12. Alamgir II, 1754—vermoord 1759. De hierop volgende Sjah Alam II, oudste zoon van Alamgir II, kwam nooit tot wezenlijk regeeren, ook zelfs niet na den slag van Pânipat, beN. Delhi, waarin zijn vijanden, de Mahratten, door een coalitie van Moh. Prinsen verslagen werden; hetzelfde Pânipat, nota bene, waar in 1526 Bábar den Moh. Vorst van Delhi verslagen en daarmee de Grootmogol-dynastie in Hindostan gevestigd had; terwijl Akbar, als 13-jarige, op diezelfde plek in 1556 een gevaarlijk vijand had zien verslaan, waardoor zijn eigen opvolging op den troon verzekerd was.

² De *verkorting* van Roe's Journaal bij Purchas blijkt duidelijk uit den titel, dien Purchas aan die uitgave gaf: „Observations collected out of the Journall of Sir Thomas Roe . . . etc.” (fol. 535). — Op blz. 384 hierachter vindt men, als Naschrift, de oud-Holl. vertaling van Purchas' woorden.

from *Tamerlane*, in seuerall Circles, with the *English* Translation, I haue heere added." (fol. 591.)

En dan volgt inderdaad bij Purchas, onderaan die folio-bladzijde 591, de afbeelding, welke op onze **Plaat I**, middenin links, gereproduceerd wordt als de oudste, vrij authentieke, afbeelding van een Grootmogols Zegel uit 1619. Men ziet, dat de schikking en opvatting van dat Grootzegel van Djahângir volmaakt gelijk is aan die bij het Atjeh'sche Sultanszegel! Op de andere folio-bladzijde, 592, geeft Purchas dan nog een oud-Engelsche transcriptie, al even onzuiver als die op Baffin's kaart van 1619. In Foster's uitgave van Roe's Journaal, 1899, II, p. 567, wordt deze zelfde „Description of the Great Mogols Seale" uit Purchas van 1625 almede gereproduceerd; waaruit wel mag worden opgemaakt, dat het oorspronkelijke zilveren stempel van Djahângir, hetwelk in 1619 naar Engeland kwam, *niet meer* onder de schatten van de Engelsche Kroon wordt aangetroffen.

Wegens de volstreckte analogie tusschen dit Negenvoudig Zegel van Djahângir uit 1619, en het tot in ca. 1900 gebruikelijke Atjehsche Rijkszegel, beide met 8 namen van vroegere Vorsten om den Eénen in 't Midden van den Regeerenden Vorst heen, is het gewenscht, een oogenblik nader bij Djahângir's Grootzegel stil te staan. Daar onze afbeelding, middenin Plaat I, Purchas' afbeelding van 1625 teruggeeft, en ook Foster in zijn editie van Roe's Journaal diezelfde reproduceerde, slaan Foster's opmerkingen, hieronder vermeld, evenzeer op onze Plaat.

Foster haalt o. a., over het type der Perzische letters in Purchas' afbeelding, het volgende oordeel aan van Prof. Denison Ross: „Though Purchas's drawing is obviously not the work of a native, yet, being presumably a first copy of the original, the form of the letters has in most cases been accurately preserved" (l. c. II, p. 566).

Dan maakt Foster-zelve een andere opmerking over de authenticiteit der afbeelding: „In the drawing given by Purchas the name and titles of Jahángír stand alone in the innermost circle, while the word *ibn* („son") is introduced into each of the other circles in such a way that Jahángír is shown as the „son" of each of his ancestors, and at the same time, reading the names in the right order [*versta dus*: tegengesteld aan de wijzers van een uurwerk; linksdraaiend dus], each emperor is shown as the son of his predecessor. This is in conceit quite in Oriental style".¹

¹ L. c. p. 566—567. De spatieering is van mijzelf.

Inderdaad, de 9 namen op Djahângir's Grootzegel van 1619 zijn in transcriptie de volgende; telkens van den ondersten regel naar omhoog toe gelezen ¹:

- [1. geheel bovenaan] „ibn Amîr Tîmûr Sâhib Qirân“; d. i. Timoer = Timoer lang = „de Lamme Timoer, de Lamme IJzeren“ = Tamerlan, 1379 [toen hij meester werd van Herat] —1405. Geb. 1335. Doet in 1398 zijn groote invazie in Hindostan, waarbij hij Delhi veroverd, met een van zijn kleinzonen, Pîr Muḥamad (verg. hieronder) als zijn rechterhand.
- [2. schuin links bovenaan] „ibn Mîrân Sjah“; d. i. de weinig bekende zoon van Timoer, † 1407.
- [3. geheel links] „ibn Sultân Muḥamad Mîrzâ“; d. i. een eveneens weinig bekende kleinzoon van Timoer, tevens Bâbar's Overgrootvader, † 14...; deze Muḥamad *wel te onderscheiden* van den bovengenoemden strijdlustigen en bekenden anderen kleinzoon van Timoer, Pîr Muḥamad, die in 1406 stierf, en die — zooals hierachter zal blijken — nog te voorschijn komt op Aurangzeb's Grootzegel.
- [4. schuin links onderaan] „ibn Sultân Abû Sa'îd“; d. i. Bâbar's Grootvader, † 1468.
- [5. geheel onderaan] „ibn 'Omar Sjaich Mîrzâ“; d. i. Bâbar's Vader, † 1493.
- [6. schuin rechts onderaan] „ibn Bâbar Bâdsjah“ = Bâbar, de „Leeuw“, de 1^e Groot-Mogol, 1526—1530.
- [7. geheel rechts] „ibn Hamâjûn Bâdsjah“ = Hûmajûn, de 2^e Groot-Mogol, 1530—1556.
- [8. schuins rechts bovenaan] „ibn Akbar Bâdsjah“ = Akbar, de 3^e Groot-Mogol, 1556—1605.
- [9. in 't Midden] „Abû al-Muṭafar [sic] Nûr-ad-dîn Djahângîr Bâdsjah Ghâzî“ = de 4^e en Regeerende Groot-Mogol Djahângir.

Het merkwaardigste in deze lijst is misschien wel de afwezigheid van volkomen symmetrie, vergeleken met het Atjeh'sche

¹ De Arabist Dr. T. J. de Boer was zoo vriendelijk mijn transcriptie met Purchas' afbeelding te collationeeren, en hier en daar te verbeteren. Foster geeft haar niet. De lezing der regels van de legenda gaat steeds van onder naar boven. — Als een sterk bewijs, hoe slordig de transcripties bij Baffin en Purchas zijn, diene dat n°. 3 resp. bij hen heet: „Aben Mirza Sultan Mahomed“, en „Ebn Mirza Soltan Mohamed“. — De sterfjaren van n° 2—5 dank ik aan de welwillende voorlichting van den heer A. M. H. J. Stokvis, den samensteller van den „Manuel d'histoire, de généalogie et de chronologie etc.“, Leide 1889—91, 3 dln.

Rijkszegel. In Djahângir's *tjap* — om dit familiaar-Oostindische woord te bezigen — zijn de volgnummers 1—5 aan Voorvaderen, géén Groot-Mogols nog, gewijd; 6—8 aan 's Vorsten onmiddellijke voorgangers op den Troon; 9 aan hemzelf. De verhouding is dus 5 : 3 : 1; zeer ònsymmetrisch derhalve. En we zullen hieronder zien, dat ook tot middenin de 18e eeuw bij het Rijkszegel der Groot-Mogols op mooie symmetrie nooit gelet werd.

In dat opzicht staat het Atjeh'sche Sultanszegel bepaald hooger door zijn volkomen symmetrie; uitgedrukt in de formule 4 : 4 : 1. Het mag als „eene technische verbetering” op Djahângir's eerste ontwerp van zoo'n Negenvoudig Zegel beschouwd worden. Om dit nader aan te toonen, is het goed ook de transcriptie hier te geven van de 9 legenda op de *tjap t'ikoereuëng*, naar de afbeelding bij Dr. Snouck Hurgronje, gereproduceerd bovenaan op onze Plaat I. Men vindt daar (verg. Snouck, op. cit., I, 1893, p. 200):

- [1. schuin links onderaan] „Sultân Sajjidî al-Mukamal” = Ala-oeddîn al-Qahhâr, 1530—1557 = Sultan III.
- [2. geheel links] „Sultân Makutâ 'Alam” = Iskandar Moeda, 1607—1636 = Sultan XI.
- [3. schuin links bovenaan] „Sultân Tâdju-'l-'alam” = de *éérste Sultane*, 1641—1675 = Sultan XIII.
- [4. geheel bovenaan] „Sultân Ahmat Sjâh” = de *éérste* Vorst der laatste, Boegineesch-Atjeh'sche dynastie, 1723—1735 = Sultan XX, vóór 1723 geheeten Maharadja Lela [Mêlajoe].
- [5. schuin rechts bovenaan] „Sultân Djûhan Sjâh” = de zoon des vorigen, 1735—1760 = Sultan XXI, alias Radja Moeda.
- [6. geheel rechts] „Sultân Mahmûd Sjâh” = Mohammad of Mahmoe Sjah I, de kleinzoon van Ahmat Sjah, 1760—1763, en *opnieuw* — na een 2-tal jaar door zijn Rijksbestierder op den troon te zijn gevolgd — 1765—1781 = Sultan XXII.¹
- [7. schuin rechts onderaan] „Sultân Djauhar 'Alam Sjâh” = de

¹ Dr. Snouck Hurgronje ziet in den „Mahmûd Sjâh” van dit Pretendent's-Zegel echter Sultan Ala-oedin Mahmoe Sjah Djohan, die van 1781—1795 als Sultan XXIV regeerde (zie zijn Atjehers, I, p. 200). Doch uit den tekst van het bij hem, l. c. p. 201—204 volgende document van 28 Oct. 1889 volgt, dat de daar voluit genoemde Sultan „Alaédin Mahmoe Tjah” (p. 202) toch wel Sultan XXII is geweest; terwijl de in dat document nogmaals genoemde „wijlen Z. M. Alaédin Moehamat Tjah” was de Alaedin Mohamad (of Mahmoe) Sjah II, die van 1824—1838 als Sultan XXVI regeerde (verg. Snouck's noot 1 op p. 202, l. c.).

achter-achterkleinzoon van Ahmat Sjah, 1795—1824 = Sultan XXV.

[8. geheel onderaan] "Sultân Matdlûr [sic!; lees, met 2 punten minder: Mansûr] Sjah" = des Pretendents Grootvader = Sultan XXVIII.

[9. in 't Midden] "Waffaqa-Allah Pâdûka Sri Sultân 'Alâ'-ud-dîn Muḥammad Daûd Sjah Djûhan bërdaulat zill-Allah fi-l 'âlam 1296" [= A°. D. 1879]¹ = de Pretendent-Sultan Moehamad Daoed, 1879—1903 = Sultan XXX en Laatste.

In dit Atjeh'sche Sultaans-zegel zijn dus 3 plaatsen verzegd aan groote Voorgangers uit vroegere Dynastieën, 5 aan Voorvaderen uit het eigen Geslacht; terwijl de eerste dezer 5, als Stichter der dynastie, altijd pleegt voor te komen op de zegels, zoodat de verhouding wordt: 4 (*steeds voorkomende* namen der ouderen) : 4 (der eigen dynastie, *naar keuze*) : 1 (den Regeerenden Vorst).

Maar behalve door deze meerdere symmetrie, wint ook in drie andere opzichten het jongste Atjeh-Rijkszegel het verre in makelij van Djahângir's voorbeeld uit 1619:

1°. Het Hindostan'sche Rijkszegel is, zonderling genoeg, linksdraaiend, d. w. z. *tegen* de wijzers van een uurwerk in; het Atjeh'sche echter is rechtsdraaiend, zoodat bij dit laatste — véél meer overeenkomstig de Oostersche begrippen van welvoeglijkheid! — de diverse Vorsten die geacht worden door hun achtereenvolgende namen "heen te leiden" naar den Regeerenden Potentaat in het Midden, allen hun rechterzijde, de rechterhand laten aan dien Levenden Potentaat; geheel dus zooals ook een Hindoe of een Hindoe-Javaan met zijn *pradakshina* of "rechts-draaien" een tempel placht om te gaan, de rechter-"hoogerhand" steeds latende aan dien tempel die dan het centrum was van "ommegang". Derhalve is het

¹ Deze *zelfde inscriptie* staat ook op het "Enkelvoudig zegel van den Pretendent-soeltan", op dezelfde plaat achteraan Snouck's „Atjehers", dl. I, te vinden. Alleen wordt daar de aanhef geschreven, „Waffaqa-Allah", waar bij het „Allah" geheel bovenaan het zegel alléén staat — met bepaalde symbolische beteekenis, zie volgende noot! —, op dezelfde wijze zooals op de *tjap sèmbilan* de *n* van het woord „Sultân" in de 8 rondschriften steeds apart boven de letters „Sultâ" staat. Op het Enkelvoudig zegel staan echter als rondschrift de volgende 4 Arab. woorden, onmiddellijk slaande op het „Allah" dat bovenaan staat, en resp. N.O., N.W., Z.O. en Z.W. om het centrum geplaatst — naar vriendelijke lezing van Dr. de Boer —: „qauluhu al-haqq walahu al-mulk", d. i. (verg. Snouck, I, p. 201): „Zijn Woord is de Waarheid, en Zijner is het Koninkrijk".

Atjeh-Zegel hier wèl zoo streng van etikette als het Hindostansche; want we zullen zien dat het Grootmogol-zege! linksdraaiende blijft tot op het laatst.

2°. In Djahângir's Farmân-zege! van 1619 heeft men op een zeker zeer eigenaardige wijze vermeden dat b.v. Timoer, die als Stamvader bovenaan staat, zijn voorvaderlijken «derrière», bij het lezen van zijn naam, zou toedraaien aan zijn nazaat, den regeerenden Djahângir. Had men op de gewone wijze den naam geschreven, wel van rechts naar links, maar overigens met elken volgende regel onder een vorigen, dan ware dit onvermijdelijk het geval geweest; het zou dan den indruk hebben gemaakt, of het «einde» van Timoer stond op het «begiu» van Djahângir. Met een zekeren Oosterschen tact heeft men alles nu omgedraaid en geschiedt, zooals daareven in noot 1 op blz. 357 al opgemerkt werd, de lezing van de regels der legenda van onder naar boven. Djahângir is aldus symbolisch tot het Begin, tevens het Einde, van het Zegel gemaakt; uit zijn naam *emaneert* de naam van Timoer, en in zijn naam *concentreert* zich weer het geheel. Tòch hadden, indien alles symbolisch dóórgecomponeerd ware geweest, èn de naam van Djahângir-zelven, èn de namen van n°s 4—6 (de 3 onderste), op *de gewone wijze* ingegrift moeten zijn, met de regels van boven naar onderen te lezen. Maar op véél vernuftiger en hoofscher wijze is men te werk gegaan bij het Atjeh'sche Negenvoudig Zegel: daar draaien de legenda, óók in hun stand, om het Centrum heen, zóódanig, dat telkens het «Sultân», dus de 8 Hoofden der 8 vroegere Sultans alle naar den éénen Sultan in het Midden gericht zijn!

3°. In het Zegel van Djahângir is Timoer als Stamvader bovenaan, en blijft dat in alle latere Grootmogol-zegels; ware het niet dat hij tot de 8 behoorde die in een kring om het grootere Centrum heestaan, dan zou men haast kunnen denken dat hij dus, Timoer, «van de bovenste plank», en daarmee van het meeste gewicht was; *niet* Djahângir. Doch in het Atjeh-Grootzege! is ook dit schikken der 8 namen om den éénen centralen heen op veel Byzantijnsch-volmaakter wijze opgelost; schuinslinks onderaan begint de reeks der namen, de verdere draaien alle om het Midden heen, zoodat de bovenste op zijn kop staat en daarmee duidelijkerwijs alle schijnbare hóógere plaatsing boven den regeerenden Sultan verloor; doch de beste positie van alle 8 blijft over voor den ondersten naam, d.i. den naam van den onmiddellijk aan den

Regeerenden Vorst vóórgenganen Sultan! Wat een fijnheid van Oostersche symboliek! ¹

Men ziet het: in niet minder dan 4 eigenaardigheden staat het Atjeh'sche Grootzegel van 1879 technisch-symbolisch boven het Grootmogol-zegel van 1619! Djahângir's *tjap* blijkt een eerste proeve op dat gebied, is primair, is nog wat rauw en ruig; de *tjap* van den thans onderworpen Atjeh'schen Pretendent-Sultan is een model van volmaakte hovelings-kunst, een meesterstukje van Atjeh'sch Byzantinisme, dat dáárdor alleen reeds het bewijs inhoudt voor een lange periode van eigen, Atjeh'sche ontwikkeling.

Nu hiermee het typische verschil tusschen het oude Grootmogols- en het moderne Atjeh'sche Sultans-zegel zoo duidelijk mogelijk aangegeven is, komt het er op aan ook de jongere voorbeelden van het Grootmogols-zegel na te gaan.

1655. In dit jaar gaf een vroegere reisgenoot van Roe, Edward Terry, een beschrijving van Hindostan in het licht, voornamelijk gebaseerd op de door hem verzamelde gegevens gedurende Roe's Gezanten-reis naar den Groot-Mogol Djahângir, in 1615—1619. Dit boekje heeft tot titel: „A Voyage to East-India. Wherein some things are taken notice of in our passage thither, but many more in our abode there, within that rich and most spacious Empire of the Great Mogol.... Observed by Edward Terry (then Chaplain to the Right Honorable Sr. Thomas Row Knight, Lord Ambassadour to the great Mogol) now Rector of the Church at Greenford. London, J. Martin and J. Allstrye, 1655” (Ex. Kon. Bibl.).

Zooals men uit den titel ziet, zijn het goedgeels de Reisherinne-

¹ Men meene vooral niet, dat hier spitsvondigheid aan het woord is bij het vergelijken van 't karakter der beide soort van zegels! Wie weet met welk een angstvalligheid speciaal aan een Oostersch hof — ik denk hier onwillekeurig aan de beide Hoven der Jav. Vorstenlanden — de etikette in acht wordt genomen, en hoezeer een Oosterling geneigd is symbolische opvattingen dóór te drijven (zooals trouwens ook zeer sterk bij den ritus en de liturgie der Roomsche Kerk, of bij het Boeddhisme, valt waar te nemen), die begrijpt dat schijnbare kleinigheden hier allemaal voor goede verstaanders gróóte beteekenis hebben. — Maar er is bovendien een bewijs, dat het sub 3 hier opgemerkte waar is: op het Enkelvoudig Zegel van den Pretendent-Sultan, bij Snouck op dezelfde plaat afgebeeld, staat het „Allah” van het „waffaqâ-Allah” — zie vorige noot — geheel bovenaan, en op de gewone wijze, geschreven; d. w. z. dus: Allah-alléén staat geheel bovenaan op dit zegel des Sultans; Allah is de *akbar*, de „Groote”, zelfs bóven den Sultan staande.

ringen van een veldprediker-in-ruste. Ook hij geeft tegenover p. 365 een afbeelding van „The Royall Signet of ye great Mogol“, in Perz.-Arab. karakters; die echter veel slechter en onvertrouwbaarder is dan Purchas' afbeelding van 1625.¹ Maar hij voegt er de volgende zeker merkwaardige en nieuwe beschrijving aan toe op p. 364—365:

„.... I have caused his [scil. the great *Mogol's*] *Imperial Signet*, or *great Seal* to be laid down before my Readers eyes, wherein [*lees*: where in] nine rounds, or Circles, are the Names and Titles of *Tamberlane*, and his lineal successors in *Persian* words,....

This Seal (as it is here made in *Persian* words) the great *Mogol*, either in a large, or lesser figure causeth to be put unto all *Firmaunes*, or Letters Patents, the present *Kings* Title put in the middle, and larger Circle that is surrounded with the rest, the impression whereof is not made in any kinde of Wax, but Ink, the Seal put in the middle of the Paper and the writing about it, which Paper there is made very large.... And the words on the *Mogols* Seal being *imboss't* [= in hoogsel gegraveerd; opgegrift], are put upon both sides of his Silver and Gold Coin, (for there is no image upon any of it.)”

Hier wordt voor het eerst door Terry iets nieuws geconstateerd. Niet alleen op zijn Documenten, maar óók op een deel van zijn Munten plaatste soms een Groot-Mogol zijn Meervoudig — in 't geval van Djahângir dus: zijn Negenvoudig — Stempel. Terry zegt weliswaar „upon both sides of his Silver and Gold Coin“, dus op alle Grootmogols-munten van goud of zilver; maar dit is larie; evenals Terry in de onmiddellijk volgende, hier onder in de noot overgenomen zinsnede een grove onjuistheid vertelt.² Maar een stukje interessante waarheid is er wel degelijk in Terry's mededeeling.

¹ Verg. daarbij wat Foster op p. 566—568 van zijn deel II der uitgave van Roe's Gezantenreis (Hakluyt-ed., 2^d Ser., II, 1899) zegt over de veel geringer authenticiteit van Terry's afbeelding — welke hij tegenover p. 560 eveneens reproduceert —, in vergelijk met Purchas' de zijne. Hij komt tot de conclusie (p. 568), dat Terry waarschijnlijk zijn namen in Perz.-Arab. karakters transcribeerde, hier en daar verbeterd, naar de legenda op Baffin's kaart van 1619.

² Terry gaat toch in één adem door: „And the like little Signets, or Seals are used by the great men of that Countrey, and so by others of inferiour rank, having their Names at length engraven on them,....; which round Circle is their hand and Seal to.“ (p. 365). Zoodat volgens Terry óók Hindostansche grootwaardigheids-bekleeders „dergelijke“ („the like“), d. w. z. méérvoudige cirkel-zegels, zouden hebben gehad!

1676. Dit stukje interessante waarheid — dat aan Foster in zijn uitgave van Roe (1899) blijkbaar ontsnapte ¹ — leeren wij kennen uit Tavernier, die van 1640—42, opnieuw van 1645—48, van 1652—54, van 1659—61, en ten slotte van 1665—67, dus vijf maal telkens meer dan twee jaar, voor zaken in juweelen vooral, Voor-Indië bereisde en in bovengenoemd jaar de eerste uitgave bezorgde van zijn bekende Reizen: „Les six voyages de Jean Baptiste Tavernier, Ecuyer Baron d'Aubonne, qu'il a fait en Turquie, en Perse, et aux Indes, pendant l'espace de quarante ans, &... etc. Paris, 1676“. Deze éérste uitgaaf staat echter niet tot mijn beschikking; hieronder wordt de Amsterdamsche herdruk van 1678 gebruikt, „Suivant la Copie, imprimée à Paris.“

Op p. 234—235 van dl. II dier Reizen geeft hij eerst de opvolging van Timoer tot Aurangzeb, geheel volgens den *æ*regel; 1. Timoer; 2. Miran Sjah; 3. Sultan Mohamad; 4. Sultan Aboe Said; 4. „*Hameth-Schek*“ = Ahmad Sjah, doch *lees*: Omar Sjaich; 6. Bâbar (1526—1530); 7. Homajoen (1530—1556); 8. Akbar (1556—1605); 9. Djahângir (1605—1627); 10. Sjah Djahân (1627—1658); 11. Aurangzeb (sinds 1658). Gemakshalve voegde ik hier de regeerings-jaren der Groot-Mogols toe.

Maar Tavernier geeft op diezelfde pagina's eene authentieke afbeelding van het Tienvoudig Zegel van Sjah Djahân, genomen naar een munt; zooals uit den parelrand om de afbeelding — die ook op onze **Plaat I**, middenin rechts, gereproduceerd is — dadelijk duidelijk is. Ook voegt Tavernier in 9 cirkel-kringen de transcriptie nog toe der 9 namen rondom Sjah Djahân's naam,.... *in precies verkeerde volgorde!* Want de volgorde op deze Grootmogols-munt is wel degelijk weer linksdraaiend; terwijl Tavernier's ouderwetsche transcriptie verkeerdelijk rechtsdraaiend is! Tavernier's munt-illustratie is dus echt, genomen naar een heusche munt die hij naar Frankrijk had meegebracht en daar in kopergravure liet afbeelden; maar zijn eigen er om heen gegraveerde transcriptie is maakwerk van een onkundige. De eerste 8 legenda om

¹ Foster toch, die in zijn uitgave van Roe, II, p. 564—565 het bovenstaand getuigenis van Terry óók aanhaalt, voegt op p. 565 als noot 1 alleen deze opmerking toe: „These statements [of Terry] can only be accepted with limitations. The emperor's name and titles appear on the coinage, but not together with those of his ancestors, as on the seal; and there *were* coins with images on them, though apparently they were not in general circulation“. Het zeer gewichtige gegeven bij Tavernier bleef dus aan Foster onbekend.

het midden heen zijn dezelfde als van Djahângir's Zegel bij Purchas; als 9^e in den kring (dus schuins rechts bovenaan) is er bij gekomen de naam »ibn Djahângîr Bâdsjâh»; terwijl in het Midden van Tavernier's munt, naar de vriendelijke mededeeling aan mij van Dr. T. J. de Boer, te lezen staat (van onderen naar boven weer):

»Abû-l-Muçaſſar Sjihâb ad-dîn Muĥamad Sâhib Qirân tsânî Sjah Djahân Pâdisjah Ghâzî» = Sjah Djahân.

Doch interessant is weer Tavernier's opheldering bij deze munt van Sjah Djahân, welke — zooals dadelijk zal blijken — uit 1627 moet jaarteekenen. Tavernier toch vertelt er bij — en men vergete hier vooral niet dat hij, als handelman en juwelier, *deskundige* was in Indische munten! —:

»La figure suivant[e] montre quelle est la forme des pieces que les Roys font jeter au peuple quand ils parviennent au trône. Elles contiennent les armes ou cachets des Roys que je viens de nommer. Le plus grand Cachet qui est celui du milieu est celui de Cha-gehan qui est le dixième Roy; car depuis que Aureng-zeb est Roy il n'a pas fait battre de ces pieces de liberalitez quant il est venu au trône; ces pieces sont presque toute[s] d'argent n'y en ayant qu'un tres-petit nombre d'or.» ¹

Dit is het stukje waarheid in Terry's zeer overdreven beweren!

Tavernier vertelt het ons: zulke Munten met meervoudig stempel waren Inhuldigings-munten, die bij den eersten blijden omme-gang van een nieuwen Groot-Mogol werden rondgestrooid onder het volk, als »geschenken»; als »pieces de liberalitez» gelijk Tavernier ze noemt ². En zoo een had Tavernier er van

¹ Op. cit., 1678, II, p. 235. De spatieering is van mijzelf. Curieus zijn de 2 drukfouten in den Amsterdamschen nadruk: »suivant» en »toute».

² Men vergelijke met deze Hindostansche Vorstenzede het Mal. *hamboer-hamboer* = »naar alle richtingen penningen rondstrooien» (Klinkert); of, zooals V. d. Wall in zijn groot Mal.-Ned. Wdb., I, 1877, p. 90 verklaart: »amboer-2: »voorwerpen, b.v. geld, die men bij feestelijke gelegenheden onder het volk te grabbel gooit». — Als prachtige bevestiging van zulke numismatische liefhebberijen toenmaals in Hindostan, moet vooral ook herinnerd aan de merkwaardige gril van Noer Mahal, de teeder geliefde Sultane van Djahângir — vereeuwigd door dezen in haar graftombe te Agra, het beroemde Tadj Mahal —, aan wie de Grootmogol één Etmaal Regeerens als oppergebiederes had toegestaan in ca. 1620. Zij maakte daarvan gebruik om in dat ééne etmaal met 24 nieuwe stempels 12 gouden en 12 zilveren Zodiak-ropijen te laten slaan voor 20 ton (*lakh*) aan waarde, in de verschillende steden van het rijk die muntslag hadden. Sjah Djahân heeft deze merkwaardige Fantasie-ropijen

Sjah Djahân's Blye Incomste, dús van 1627 dateerend, in handen gekregen; terwijl Aurangzeb er later te schriel voor was om óók zulke Feestmunten te laten slaan bij zijn komst op den Troon in 1658, voegt Tavernier toe. Het waren meestal zilveren munten, zegt hij voorts; in goud werden er maar heel weinig geslagen. Wij mogen met goed recht vermoeden, dat de zilveren feestmunten inderdaad onder het volk werden rondgestrooid, bij wijze van Oostersch-vorstelijke „bekendmaking“ van de nieuwe troonsbestijging; maar dat de schaarsche gouden als legpenningen geschonken werden aan hoogwaardigheids-bekleeders ten Hove.

Doch het zeer gewichtige van de bij Tavernier afgebeelde munt is: 1° óók dit stuk van Sjah Djahân is linksdraaiend; 2° reeds dadelijk in 1627, bij de komst van dezen Sjah Djahân op den Grootmogols-troon, wordt Djahângir's Negenvoudig Zegel (1 + 8) *veranderd* in een nieuw ontworpen Tienvoudig Zegel (1 + 9) van den nieuwen vorst. De Groot-Mogols telden dóór met hun nummering, en bleven *niet*, zooals de Atjeh'sche Sultans tot heden toe wél, staan bij een sacramenteel Negen-getal.

ca 1700. Wat Tavernier ons niet kon vertoonen, omdat Aurangzeb te schriel was geweest voor het laten maken van zulke inhuldigingsmunten, dat nu vertoont het merkwaardige Hindostansch schildertje van onze Platen II en III.

Hiervóór werd reeds de herkomst en de samenstelling van dit stuk opgehelderd. Thaus komt het er op aan na te gaan wat de bijschriften zijn, die zich op den achterkant bevinden; zie Plaat III.

sinds den aanvang zijner regeering (1627) op zware straf echter geboden te versmelten; vandaar dat ze reeds in Tavernier's tijd zeldzaam waren. Zie over deze Zodiak-ropijen o.a. het verhaal van Tavernier, *Les six voyages etc.* (Amsterdam), 1678, II, p. 652—657, met plaat; en daarnaar voornamelijk weer gevolgd Valentijn, IV, 2 (1726), fol. 226—228. Valentijn constateert, dat hij in 1705 de volledige 24 stuks dezer „dier-krings-Ropijen“ als hooge zeldzaamheid in een muntverzameling te Amsterdam gezien had (fol. 228). De Inhuldigings-munt van Sjah Djahân van 1627 is, mijns inziens, zelfs een onmiddellijk antwoord, een contra-stuk geweest, waarmee Sjah Djahân de fantasie-munt van zijn vader Djahângir en van diens geliefde Noer Mahal — die Sjah Djahân innig haatte, over en weer! — als 't ware wilde doodmaken, en aan allen wilde verkondigen: **Ik ben nu Baas!** Immers, die Zodiak-ropijen droegen en den naam van Djahângir en den naam van Noer Mahal, de Eéndags-Vorstin; en óók had Noer Mahal die munten, gedurende den éenen dag harer Regeering, laten „jetter au peuple“, zooals Tavernier nitdrukkelijk zegt (II, p. 656)!

Prof. Kern was zoozeer vriendelijk voor mij de Hindustânî-legenda te lezen, en daaraan dd. 3 Febr. jl. de volgende toelichting te verbinden:

„De namen zijn in Nâgarî, d. i. het schrift dat zoowel voor 't Hindustânî als voor 't Hindî en Mahratsch dient. Natuurlijk is de taal Hindustânî, zooals uit het gebruik van Perzische en Arabische titels blijkt. Met *dj* heb ik weergegeven den Engelschen *j*-klank, ofschoon ik zelf de internationale spelling met *j* gebruik voor Indische namen. Met *û* heb ik weergegeven den Franschen neusklank in *bon*; internationaal *m* of *m*; *u* is onze *oe*. Bijzondere opmerkingen zijn: men heeft de *u* vergeten in 1, Tîmurlang; er staat beslist foutief Tîmarlang (spr. = Fransch *langue*, doch zonder den eigenaardigen nasaalklank). Met *ś* duid ik aan den Engelschen *sh*-klank, Fransch *ch*. Er staat evenzeer foutief Mîśâsed, niet Mîrâsed, verg. toch de karakters *r* en *ś* vlak achter elkaar in 5. De laatste letter in 10 is onduidelijk; het lijkt meer op *zân* dan op *hân*. Ook is de eerste letter onduidelijk in 11; zij moet aangevuld worden met een schuin streepje er boven, *ˆ*. De *dj* in *djeb* zal wel de Perzische uitspraak *z* bedoelen, *j*; de Hindu kan die letter niet uitspreken, en vervangt die door *dj*. *Mehemad* voor *Mahmud* in 2 is een Turksche uitspraak; zoo in Mehemed Ali.”

De 2 soort bijschriften zijn dan als volgt, de eerste oud-Hollandsch, de tweede en gespatieerde volgens Prof. Kern's lezing van 't Hindustânî:

- „1: temoerlengh 1. Tîmar lang”.
- „2: Sulthaan mamoe 2. sultân Mehemad”. *Moest n° 3 zijn!*
- „3: aboeseed, 3. Abused”. *Moest n° 4 zijn!*
- „4: miera Seed, 4. Mîśâsed”. *Moest n° 2 zijn!*
- „5: ommer Sja 5. Omar śâhâ”.
- „6: baaber, 6. Bâbar” = Grootmogol I.
- „7: hamaûon 7. Hamâôn” = Grootmogol II.
- „8: akber, 8. Akbar” = Grootmogol III.
- „9: Sjangier 9. Djâhângîr” = Grootmogol IV.
- „10: Sjageaan 10. śâhe Djâhân” = Grootmogol V.
- „11: orangseeb 11. Orangdjeb” = Grootmogol VI.

Op een eigenaardige fout in de volgorde werd in dit lijstje reeds gewezen. N° 2 is *verkeerdelijk* ingevoegd als N° 4; waardoor n° 3 en 4 ten onrechte ook de nummers 2 en 3 tot volgorde kregen. Men behoeft maar even het hiervóór (blz. 357) gegeven authentieke lijstje van Djahângir's Grootzegel bij Purchas te vergelijken, om de

fout die gemaakt werd te kunnen verbeteren. De zaak is natuurlijk deze geweest, dat de Voor-Indiër die indertijd de 11 miniatuur-portretjes aan den voorkant (Plaat II) opplakte, zich met n° 2 vergiste, en dat diezelfde fout dus op den achterkant in zijn bijschriften terugkeerde.

Overigens constateeren we hier alweer: 1°. óók dit schilderijtje van 11 miniaturen is linksdraaiend (Plaat II), waardoor onze afbeelding van den achterkant op Plaat III onvermijdelijk rechtsdraaiend moest worden (verg. noot 1 op blz. 352 hiervóór); 2°. Aurangzeb gebruikte — *ten minste in de tweede periode zijner lange regeering*; zie toch blz. 372—374 hierachter — een Elfvoudig Grootzegel; evenals zijn vader Sjah Djahân een Tienvoudig, en zijn grootvader Djahângir een Negenvoudig gebruikt had.

Het is ook wel van belang hier de voornaamste kleuren van deze 11 mooie miniatuur-portretjes, met eenige andere bijzonderheden van het origineel, aan te geven¹. Mijne aanteekeningen dienomtrent waren in Juni 1905 de volgende:

¹ Er is een oogenblik over gedacht Plaat II in kleurendruk te geven; maar de kosten daarvan waren veel te hoog. Onvermijdelijk zijn diverse kleine trekjes op onze zincografie verloren gegaan; doch de prachtig geslaagde foto die eerst van het origineele schilderijtje gemaakt werd om daarnaar weer den zinco te vervaardigen, is in één afdruk in 't bezit van ons Kon. Instituut, opgenomen in de collectie foto's der Koloniale Bibliotheek, en kan daar door belangstellenden geraadpleegd worden; deze foto, 19×24,5 c.M. groot, vertoont nog verscheidene bijzonderheden, die op de zinco van Plaat II zoo goed als onzichtbaar werden. — Dat er in de 2° helft der 17° — 1° helft der 18° eeuw verscheiden geaquarelleerde miniatuur-portretten van vroegere en latere Groot-Mogols in de wandeling waren, óók bij Europeesche kooplieden, kan o.a. blijken uit de „beeltenissen" die Valentijn in zijn IV° Deel, 2° Stuk (1726) van hen geeft in zijn „Levens der Groote Mogols, of der Keizeren van Hindoestan". Fol. 173 geeft Timoer; fol. 175 Miran Sjah; fol. 176 Muḥamad Mirzâ (= „Mirzah Seyed"); fol. 187 Aboe Said (*foutief* genoemd „Sjeich Omar"); fol. 185 Omar Sjaich (*foutief* genoemd „Aboe Said"); fol. 193 Bâbar; fol. 202 Hoemajoen; fol. 217 Akbar; fol. 229 Djahângir (= „Sjah Selim"); fol. 260 Sjah Djahân; fol. 275 Aurangzeb. Voorts nog de 3 Groot-Mogols ná Aurangzeb; en wel geeft fol. 290 te zien Sjah Alam; fol. 304, *a*, Djahândâr Sjah (= „Mosoddien"); en ten slotte fol. 304, *b*, onderaan Farochsir. Wat soot van portretten het waren, die toenmaals van de Groot-Mogols in handen kwamen der Europeanen, blijkt het beste uit Valentijn's zeggen op fol. 303—304: „De beeltenissen dezer twee Keizers" — n.l. van „Mosoddien" = Djahândâr Sjah, zie fol. 289, 2° kol.; en van Farochsir — „... wierden, ter groote van een schelling ontrent dezen zelve tyd [n.l. 1713] op Batavia gebragt." Dit waren dus blijkbaar precies zulke miniatuur-portretjes als waarvan er 11 te zamen ons Hindostansch Grootmogols-schilderijtje vormen. — In den Catalogus n° 322 der firma Karl W. Hiersemann te Leipzig, 1906, kan men onder n° 416 voor 2400 Mark aange-

1. Timoerlang. Lucht loodgrijs; wapenrusting geheel verguld; hemd wit; helm verguld, met roode opgaande strepen, groene puntjes, en witte veer. Baard zwart. Houdt een speer in de rechterhand, en voor de borst een klein rond schild (?).
2. [*versta*: 3]. Mohamad. Lucht groen; kleed kers-wijnrood met gouden bloemetjes; tulband geel, met wat goud, en bovenaan wijnrooden knop. Baard wit. Houdt pijl en boog.
3. [*versta*: 4]. Aboe Said. Lucht grauww-zwartig; overkleed krachtig steenrood, waaronder (bij wijze van vest) een groen kleed; tulband wit, geruit, met donkerpaarsen knop. Baard zwart. Heeft een zwakke *glorie* om het hoofd.
4. [*versta*: 2]. Miran Sjah. Lucht loodgrijs; overkleed goud, waaronder groen vest en groene mouwen, met parelsnoer; tulband wit, met gouden dwarsche lijnen, en donkerrooden knop. Baard donker. Houdt rozenkrans.
5. Omar Sjaich. Lucht groen; overkleed wijnrood met gouden bloemen, waaronder wit vest met gouden bloemen en gouden omboording; tulband wit. Baard bruin. Houdt rozenkrans.
6. Bâbar. Lucht lichtgroen; kleed zachtgeel, met gouden bloemen en boorden, en parelsnoer; tulband bruinrood, met donkerwijnrooden *koefah* en gouden franje. Baard zwart.
7. Hoemajoen. Lucht zeeblauw; overkleed oranje-achtig steenrood, waaronder zachtgroen vest, terwijl hij schijnt te rusten in een gele sofa; tulband wit met goud, en wijurooden knop. Kinbaard donker. Houdt rozenkrans.

boden vinden eene collectie Hindostansche aquarellen, aldus omschreven: „Persische [?] Original-Malereien. Umfangreiche Sammlung von Bildnissen indischer Moghul-Kaiser, sowie von Offizieren und Beamten derselben, hauptsächlich aus der Zeit der Kaiser Jihangir (1605—1627), Shah Jihan (1628—1658) und Aurangzeb (1658—1707) Es sind 38 ziemlich gleich grosse Portraits, ganze Figuren, stehend oder sitzend, auch einzelne Reiterfiguren, in feiner Aquarell-Malerei ausgeführt. Die einzelnen Bilder sind auf Pappen aufgeklebt [Format 34: 23 c m.], und der frei bleibende Rand ist mit Blumenmustern, Guirlanden usw., ebenfalls mit Aquarell-pflanzen geschmackvoll verziert. Die Bilder tragen sämtlich Unterschriften in persischen Buchstaben in ziemlich flüchtiger Shikästä-Schrift. den Namen der betreffenden dargestellten Person, teilweise auch den Namen des Künstlers angehend. Letzteres ist von besonderem Werte, da die Nennungen von Malern auf den indischen Bildern nicht häufig sind.“ En dan volgt de nadere catalogiseering dezer Hindostansche miniatuur-aquarellen. — Ook in de auctie-Schulman, waar ons schilderijtje verkocht werd (verg. blz. 351 hiervóór), kwamen als n°s 670—674 andere Hindostansch-Perzische aquarelletjes, deels portretten, onder den hamer. Zie dezen auctie-catalogus in onze Kolon. Bibliotheek.

8. Akbar. Lucht blauwgrijs; kleed zachtgroen met gouden bloempjes, en parelsnoer; tulband van dezelfde stof, met dwarsband van goud. Houdt een valk. Heeft een sprekende *glorie* om het hoofd, waarbinnen de kleur donkerder blauw is.
9. Djahângir. Lucht vuil-loodgrauw; kleed zeer zacht kersrood; tulband bruin steen-rood, met wit-en-zwarte veer, waaromheen een snoer van kralen, zooals hij er ook een over de borst draagt.
10. Sjah Djahân. Lucht vuil-donkergroen; kleed paars, wat donkerder dan bij 2, en parelsnoer; tulband steenrood, met dwarsband van goud en groen, parelsnoer, en zwarte pluim. Baard grijs. Heeft een zwakke *glorie* om het hoofd. Houdt een anjelier(?).
11. Aurangzeb. Lucht groen; kleed ivoorkleurig, met goud versierd, en parelsnoer; tulband wit, met gouden stippen, groene strepen, en zwarte pluim. Baard wit¹. Heeft een sterk aangegeven zachtblauwe *glorie* om het hoofd, die nog sterker spreekt dan bij Akbar!

Als kunstwerkjes beschouwd, voelt men dadelijk dat de n°s 1—5 geen, de n°s 6—11 wel portretten zijn. De eerste vijf toch zijn blijkbaar geheel volgens één recept, zooals men zich den een of anderen Indischen Vorst „zou“ gaan uitbeelden, zonder hem te kennen. Ze zijn blijkbaar alle gefantaseerd na dato. Maar de miniaturen, die met Bâbar beginnen, zijn alle wezenlijke portretten; men lette alleen maar eens op het verschil in baard! Van deze laatste 6 vertoonen Bâbar, Akbar, Djahângir en Aurangzeb het merkwaardigste type, zijn als portret het meest *ad vivum* gedaan, het minst conventioneel. Als kunstwerk staat n° 9, Djahângir, van alle het hoogst. Dit is een zeldzaam levend, haast sprekend portretje; grooter ook, meer verzorgd dan alle andere, zelfs Aurangzeb inbegrepen.

Maar tevens wilde ik hier plaats geven aan twee treffende opmerkingen van Prof. Kern, toen hij onze afbeelding der Groot-Mogols had bekeken. De eerste luidde ongeveer als volgt: „Aardig is het te zien hoe, blijkens deze miniatuur-portretten, het Indische kostuum nu eens sterk afwisselde, dan weer gelijk bleef in de 16^e—17^e eeuw. Bâbar (6) en Hoemajoen (7) zijn in sterk-Moslimschen trant

¹ Het feit dat Aurangzeb's baard geheel wit hier wordt voorgesteld, geeft niets om den ouderdom van ons schilderijtje nader te bepalen. Want Aurangzeb was in Oct. 1618 geboren. Het stuk kan dus evengoed van ca. 1690, als van ca. 1700 zijn.

gekleed; Hoemajoen zelfs heelendal, het lijkt wel een Sjaich. Akbar (8) is echter totaal anders uitgedost, vrijwel als een Hindoe. Na Akbar blijft de Vorstelijke mode in hoofdzaak constant; Djahângir (9) is bijna als Akbar gekleed; tusschen Sjah Djahân (10) en Aurangzeb (11) is zelfs absoluut geen verschil te zien; van ca. 1630—1700 heeft de mode aan het Hindostansche hof stilgestaan, gevormd als ze was naar Akbar's kleedij."

De tweede was ongeveer deze: "Die domme anthropologen! Dit zijn nu Mo(u)golen van de bovenste plank; immers Groot-Mogols. Waar blijft nu echter het "Mongoolsche type", dat, nota bene, de Chineezzen heeten te bezitten, die met de Mongolen in oorsprong niets te maken hebben? Onzin! De Mongolen hebben, om zoo te zeggen, echt-Europeesche typen gehad. Kleedt deze Groot-Mogols, van Bâbar tot Aurangzeb, in Europeesche kleedij, en er is absoluut geen onderscheid te zien met Europeanen van wat donkerder tint. Er is veel meer onderscheid tusschen ons en b. v. de Russen — die in hun type aan de Aino's doen denken —, dan tusschen ons en de Mongolen. Wanneer zal die nonsens omtrent het "Mongoolsche type" der Chineezzen eens uit de Europeesche litteratuur verdwijnen?"

Doch óók nog wilde ik attent maken op iets anders, dat thans, **in dit Rembrandt-herdenkingsjaar**, bijzonderlijk van pas komt!

Er bestaat — zie de afbeelding (fig. 6) door Fr. Sarre gegeven op p. 150 van zijn opstel "Rembrandts Zeichnungen nach indisch-islamischen Miniaturen", Jahrbuch der Kön. Preussischen Kunstsammlungen, XXV, Berlin 1904, p. 143—158 — een O.-I.-inkt-teekening van Rembrandt in het Britsch Museum te Londen (F. Lippmann, continued by C. Hofstede de Groot: Original drawings by Rembrandt Hsz. van Rijn, reproduced in phototype, 2^d Series, I, London 1900, n° 44), door Sarre t. a. p. gekwalificeerd als "Kaiser Akbar auf dem Thron"; tot versterking waarvan hij op de volgende p. 151 als fig. 7 een portret laat zien van Keizer Akbar, ontleend aan een Hindostansch-Perzische miniatuur, afgedrukt als titelplaat in Graf F. A. von Noer's "Kaiser Akbar", II, Leiden 1885.

Welnu, deze **teekening van Rembrandt** stelt *niet* voor den Groot-Mogol Akbar op den Troon, zooals Sarre beslistelijk zegt ¹;

¹ „Der Nimbus, das Zeichen fürstlicher Würde und Majestät, verbunden mit den porträt-ähnlichen Gesichtszügen des Herrschers, lassen keinen Zweifel [sic!] darüber, dass auf der indischen Miniatur, die Rembrandt vorgelegen hat, der indische Mogulkaiser Akbar (1585—1635) [sic! lees: 1556—1605] dargestellt war." L. c. p. 152. Terecht heeft Sarre echter Timoer her-

maar stelt voor den Groot-Mogol Djahângir op zijn troonschabel. Het heele gelaat, de krullok om het oor, de mismoedig neervallende snor, de glorie om het hoofd, zeggen alles. Onze **Plaat IV** moge ook dit feit voorgoed nu eens vaststellen.

kend op de andere teekening met O.I. inkt van Rembrandt in 't Louvre te Parijs (F. Lippmann, „Original drawings by Rembrandt Hsz. van Rijn, reproduced in phototype”, [1st Series], IV, London etc. 1892, n° 159), die hij ook reproduceert op zijn plaat tegenover p. 146, en nader documenteert door de afbeelding van een Perz.-Indische miniatuur uit het K. Museum für Völkerkunde te Berlijn op p. 144. Bij een ander tweetal afbeeldingen die Sarre geeft, kan ik zijn mededeelingen weer aanvullen; tegenover p. 156 geeft hij een O.I.-ink-teekening van Rembrandt in het Britsch Museum te Londen (Lippmann, III, 1890, 116), en drukt op p. 156, ter vergelijking, een Perz.-Indische aquarel af uit het K. Museum für Völkerkunde, door Sarre enkel gekwalificeerd als „Fürstlicher Reiter”, terwijl hij in de noot 2 op p. 154 aangeeft dat dit wel *niet* eene „Esquisse d'Aurangzeb à cheval” kan zijn, zooals een latere hand onder deze Berlijnsche aquarel geschreven had. Neen, dit is waar; maar... die Berlijnsche aquarel stelt zeer zeker Aurangzeb's vóórganger, **Sjah Djahân**, te paard voor; en indien werkelijk — wat m. i. volstrekt nog niet zeker mag heeten — Rembrandt een dergelijk Indisch origineel gevolgd heeft voor zijn genoemde teekening in het Britsch Museum, dan stelt deze eveneens Sjah Djahân te paard voor. Dat zou eenzijdig weer mooi uitkomen met Sarre's eigen meening (l. c. p. 154, noot 2) „die Miniatur entstammt unserer Ansicht nach einem früheren Datum [n.l. dan Aurangzeb's tijd]”, anderzijds met Sarre's hóógst aannemelijk vermoeden (l. c. p. 158) dat Rembrandt in **1656** — toen op 25—26 Juli zijn boedel werd geïnventariseerd, wegens failliet-verklaring; zie dezen inventaris o. a. bij Vosmaer, „Rembrandt, sa vie et ses oeuvres”, 2de éd., Leide 1877, p. 432—445 — alreeds zijne naar Perz.-Indische voorbeelden gevolgde teekeningen gemaakt had. Immers: Sjah Djahân regeerde van 1627—1658; en een van de bijbelsche etsen van Rembrandt (Bartsch 29: „Abraham, qui reçoit les trois anges”, waarin Sarre, op Hofstede de Groot's voetspoor, Indischen invloed meent te herkennen (p. 158; en zie de reproductie bij hem p. 149) is inderdaad gedateerd: **1656**. Sarre gelooft dan ook, en zeer waarschijnlijk ten rechte, dat onder het in dien Inventaris van 1656 óók opgesomde „een (boek) vol curieuse miniatuur teekeningen, nevens verscheyde hout en copere printen van alderhande dragt” (Vosmaer, l. c. p. 438), „ein indisches Album zu verstehen ist, dass ja häufig [dit „häufig” is een beetje bloemrijke stijl!], wie wir oben erwähnten, europäische Holzschnitte und Kupferstiche enthielt” (p. 158). — Sarre maakte even daarvóór ook nog deze opmerking: „Vielleicht kamen indische Miniaturen zuerst in seine [scil. Rembrandt's] Hände, als er im Jahre 1642 den Direktor der [Ostindischen] Kompagnie, Abraham Wilmerdonks und seine Gattin porträtierte (Rovinski, [L'oeuvre gravé de Rembrandt, Saint-Petersbourg, 1890] p. LX) und dadurch in nähere Beziehungen zu dem Haupt [sic! er waren er XVII] der Ostindienfahrer trat, die in ihrem Palast [versta: het Oostindisch Huis] sogar eine ethnographische Sammlung jener fernen Länder angelegt hatten (C. Neumann, [Rembrandt, Berlin—Stuttgart, 1902] S. 78).” L.c., p. 158. Dr. C. Hofstede de Groot had in zijn opstel

1726. In dit jaar ontmoeten we een moeilijk geval, waarvan ik tot mijn spijt de besliste oplossing niet kan meedeelen. Valentijn gaf toch in dl. IV, 2^e Stuk (1726) van zijn „Oud en Nieuw Oost-Indiën“, op fol. 165 de vertooning van een Twaalfvoudig — in plaats van Elfvoudig — Grootzegel van Aurangzeb; „zoo als wy dat met onzen gezant, de heer *Adrichem*, waar van wy hier na breeder spreken, bekomen hebben“, voegt Valentijn toe. En inderdaad, over dezen Dirk van Adrichem wordt door Valentijn in datzelfde deel „breeder“ gesproken, fol. 260—262, 303 en 311. In 1662 was die toch, als Directeur der O. I. C. te Suratte, op gezantschap geweest naar Aurangzeb te Delhi („Dilly“), en had van dezen nieuw-opgetreden Groot-Mogol een Farmân („Mandaat-schrift“) ontvangen, dat Valentijn fol. 261—262 in translaat afdruckt, met onderaan dit officieele slot:

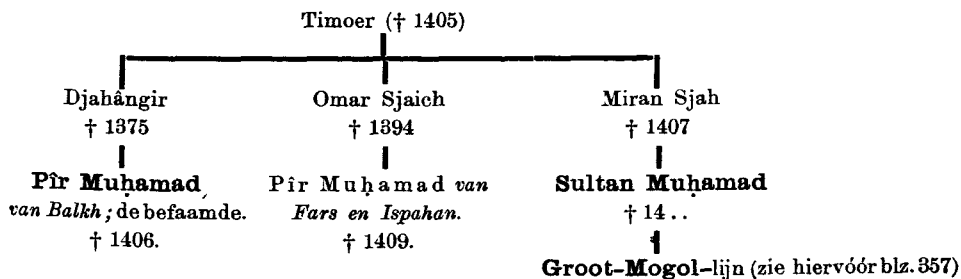
„In 't vyfde jaar onzer Monarchie, den 15^{den} des maands Rebbiul Awal [scil. 1073 Hidjra = 28, *niet* 29 Oct. 1662]. — Was in 't Hoofd gezegeld met 's Ryks groot Zegel zyner Majesteit, (pag. 165 te zien) in welkers omkring in 't rond stonden de elf voorgaande groote Mogols als — Mier Timoer (zynde de groote Tamerlaan) [,] Miroen Sjah, Mirzah Seyed, **Pier Mohammed** [sic! de vette letter is van mijzelfen], Aboesaid, Sjeich Omar, Sjah Baboer, Homajom, Ekbar, Djehaan Gier, Sjah Djihaan; en in het

„Entlehnungen Rembrandts“, in Jahrbuch d. Kön. Preusz. Kunstsammlungen, XV, Berlin 1894, op p. 177—178 reeds meer in het algemeen opmerkzaam gemaakt op de „*orientalische Vorbilder*“ van Rembrandt, en noemt nog als bewijzen daarvoor „ähnliche Blätter.... bei J. P. Heseltine, G. Salting und Fairfax Murray in London, bei L. Bonnat in Paris“, l. c., waarvan echter Sarre in zijn opstel van 1904 nog moet getuigen, dat ze „mir [Sarre] nicht bekannte Zeichnungen von Rembrandt“ zijn; l. c. p. 155. Het argument van Sarre omtrent Abraham Wilmerdonx *snijdt echter allerminst hout*, daar uit de oorspronkelijke akte — 't eerst medegedeeld in het opstel van A. Bredius en Mr. N. de Roever „Rembrandt. Nieuwe bijdragen tot zijne levensgeschiedenis“, Oud-Holland, III, Amsterdam 1885, pag. 93—94 — blijkt: dat deze was „Bewindthebber van de Geotroyeerde Westindische Compie hier ter stede [Amsterdam]“! Ook overigens hapert er wel wat aan de strengheid van redeneering bij Sarre. — Ik mag niet nalaten, dankbaar aan te teekenen, dat de Heer A. P. H. Hotz mij op de studie van Sarre opmerkzaam maakte; en dat Dr. C. Hofstede de Groot, dien ik met mijn vondst in kennis stelde, na vergelijking der teekening van Rembrandt (Plaat IV) met de portretten op het Hindostansch schilderijtje (Plaat II), mijne oplossing volkomen juist achtte.

midden was in 't groot als de twaalfde gedrukt Eurangzeeb, Koning, onoverwinnelyk, omringer der wereld, Gods Stadhouder, en Beschermmer des Mohhamedaanschen Geloofs.” (fol. 262).

Dit alles is zóó pertinent, en zóó officieel, dat er geen redelijke twijfel kan bestaan, of: Aurangzeb heeft in de eerste tijden zijner Regeering *niet* een Elfvoudig, maar een Twaalfvoudig Grootzegel gehad; en wel verkregen door den hiervóór (blz. 357) reeds even genoemden Pír Muḥamad, Timoer's beroemden en krijgshaftigen kleinzoon, hoewel *niet* behoorende in de stamlijn der Vorsten, in te schuiven bij die lijn.

Want de feitelijke maagschap tusschen Timoer en Muḥamad eenerzijds, tusschen Timoer en Pír Muḥamad anderzijds, was als volgt, naar vriendelijke voorlichting van den heer Stokvis:

Het was dus vrijwel een genealogische gril van Aurangzeb, dezen Pír Muḥamad, vollen neef van zijn voorvader Sultan Muḥamad, op te nemen in zijn Grootzegel. Maar, *blijkens ons schilderijtje van ca. 1700*, is deze Pír Muḥamad nog vóór Aurangzeb's dood weder van zijn stempel verdwenen. Zoo gaarne had ik dit laatste nader gedocumenteerd, en met de afbeelding van een of ander Farmānzegel van Aurangzeb beslist willen uitmaken. Maar de hoop, die ik had om een foto te kunnen krijgen van het Grootzegel dat Foster in zijn meergenoemde uitgaaf van Roe even vermeldde als door hemzelf gezien in 1899, is op niets uitgelopen.¹ En in ons

¹ Foster toch (The Embassy of Sir Thomas Roe etc., II, 1899, p. 568) had als allerlaatste aantekening tot dat boek toegevoegd: „P. S. — Since the above was put into type, the editor has had an opportunity of examining an imperial *farmān* bearing the seal of Aurangzib. This confirms the correctness of the arrangement shown in Purchas's drawing, and proves that (as was suspected) Terry's version is entirely wrong”. Ongelukkig gaf hij l.c. geen nadere beschrijving van dit Grootzegel van Aurangzeb. En op mijn navrage bij hem — de Heer W. Foster is thans verbonden aan het India Office —, antwoordde hij mij dd. 20 Maart j.l.: „The *farmān* bearing Aurangzib's seal,

Rijks-Archief — naar mededeeling van Dr. H. T. Colenbrander — is niets bekend over de aanwezigheid van eenig Grootzegel van een Groot-Mogol op de daar aanwezige bescheiden. Wanneer dus precies Aurangzeb van zijn onregelmatig Twaalfvoudig Farmân-zegel uit 1662, terug is gekeerd tot een regelmatig Elfvoudig Grootzegel, zonder interpolatie, moet onbeslist blijven. ¹

1758. Ditzelfde Twaalfvoudige Grootzegel van Aurangzeb, blijkbaar overgenomen of van Valentijn of rechtstreeks uit de bron van den heere Adrichem, die 't aan Valentijn weer verschaft, vindt men dan nog eens afgebeeld op fol. 33 van een merkwaardig, in Batavia uitgegeven boekwerk, getiteld: „Beknopte Historie van het Mogolsche Keyzerryk, en de Zuydelyke aangrenzende Ryken. Te Batavia, gedrukt in de Casteels Druckery, door C: C: Renhard, Anno 1758” (Ex. Kolon. Bibl.)

Aangezien dit boek in zijn „Voor-berigt” zich zelf aanmeldt als „getrokken uyt waare Berigten van de successive geschiedenissen”, en wel bepaaldelijk „met redres van zeer veele grove misslagen en zaken” door „D^{as} Valentyn in zyn werken van Oost-Indien” begaan, zoo is het vasthouden aan dit Twaalfvoudig Grootzegel van Aurangzeb in deze Bataviasche Regeeringsuitgaaf m. i. een aanduiding, dat Aurangzeb in elk geval dat onregelmatige Twaalfvoudige Zegel geruimen tijd gebruikt heeft. ²

Maar het belangrijke in dit boek is, dat op fol. 36 het Twaalf-

mentioned in my book, was one which in 1899 was in the possession of Gen. G. G. Pearse, C. B. He died last December, and I fear it would be difficult to trace the farmân, as at the time I saw it he was endeavouring to sell it”.

¹ Dat Pir Muḥamad, de op het Grootzegel van Aurangzeb ingeschovene, zoon was van Djahângir, den oudsten zoon van Timoer, wist Valentijn maar al te wel; zie l. c. fol. 174, 1° kol., en 177, 2° kol. En op die fol. 177—178, constateert Valentijn ook, dat er in de toenmalige bronnen tegenstrijdigheid was omtrent de opvolging tusschen Miran Sjah (hij schrijft, evenals „Baboer”, ook „Miroen”) en Omar Sjaich („Sjeich Omar”); terwijl hij op fol. 185—186 met een zekere medelijdende hooghartigheid de veel juistere mededeelingen omtrent de stamlijn der Grootmogols van den Jezuiten-pater François Catrou c.s. verwerpt, als komende van lieden die „geen kennis van de Mogolsche zaaken hebben” (fol. 186, 1° kol.).

² Deze Batavia-druk wist echter maar al te goed, dat de naam van Pir Muḥamad op Aurangzeb's Grootzegel een inschuijsel was, want hij merkt fol. 12 zeer terecht op: „*Pier Mahomed*, (de zoon van *Djhaan Gier*, den oudsten zoon van *Mier Timoer*) Deze staat bekend in 't zegul van *Eurangseeb*, maar niet in dat van *Sjah Alem* en andere.” Hiermee is de onregelmatigheid duidelijk genoeg uitgesproken!

voudig Grootzegel van den 7^{en} Grootmogol, Sjah Alam [I], den zoon van Aurangzeb wordt afgebeeld, waardoor tevens *implicite* het Grootzegel van Aurangzeb wordt teruggebracht tot de ware elfvoudigheid; èn, dat op fol. 39 nog voorkomt het Veertienvoudig Grootzegel van den 10^{en} Grootmogol, Mohamad Sjah.

Van waar nu weer deze laatste abnormaliteit? Waarom was dit laatste *niet* Vijftienvoudig?

Men behoeft maar even het hiervóór in noot 1 van blz. 355 gegevene lijstje van alle Grootmogols te vergelijken met de volgorde der 14 — *niet* 15! — namen op de afbeelding van fol. 39 der Bataviasche uitgave, om te weten waar de schoen aan Mohamad Sjah gewrongen heeft: om n. l. te weten, waarom hij één van zijn voorgangers met opzet „verwaarloosde“ op zijn Grootzegel.

Bij de afbeelding van 't Zegel van Sjah Alam [I] op fol. 36 in dezen Bataviaschen druk, vindt men, naar behooren, als volgende op Sjah Djahân („X. Ubn Sjah Jehaan Patsjah“), eerst Aurangzeb genoemd onder zijn tweeden naam Alamgir [I] („XI. Ubn Alamgier Patsjah“); en dan den Regeerenden Vorst Sjah Alam in 't midden, met zijn volle titulatuur, hier luidende op z'n oud-Hollandsch: „XII. Aboe Nasarroe Zaid-doe Gotbdin Mahomed Mohasjam Sja-e-alem badur Patsjah Ga-je Sanna Jeek Hi-jeri Sanna Jeek Azar Jeek Sau Nausda“. Men ziet — dit terloops — óók hier alweer het gewone vorstelijk-menschelijke verschijnsel: hoe minder groot als dynast, hoe langer liefst de naam!

De afbeelding van Mohamed Sjah's Grootzegel op fol. 39 vertoont echter verkorte legenda; mist b.v. allen aanhef van „Ubn“ = *ibn*, dien we, uit de authentieke weergave van Djahângir's Rijksstempel bij Purchas en op Sjah Djahân's Inhuldigingsmunt bij Tavernier, wel degelijk als het vaste toevoegsel bij elken Vorstennaam in het rond- en randschrift leerden kennen; en welke aanhef in de meeste transcripties (Baffin; Purchas; Tavernier; en op fol. 36 in dezen Batavia-druk) respectievelijk als „Aben“, „Ebn“, en „Ubn“ bewaard bleef. Droogweg vindt men hier de volgende opsomming, want van „transcriptie“ mag men hier niet meer spreken: *a.* in rond- en randschrift als 13 kleine cirkels: „I. Teimoer Padsjah. II. Mieraansja Padsjah. III. Sulthan Mahomed. Padsjah. IV. Aboesaid Padsjah. V. Omar Seyg. Padsjah. ¹ VI. Baber Padsjah. VII. Hom-

¹ Men ziet, dat deze volgorde van n°s 1—5 volkomen goed is, en dat de genealogische willekeur der inschuiving van Pir Mohamad, hier niet meer voorkomt; zooals wel op de afbeelding van Aurangzeb's Grootzegel bij Valentijn, en op fol. 33 van dezen zelfden Batavia-druk van 1758 het geval is.

majoen. Padsjah. VIII. Akber Padsjah. IX. Jehaangier. Padsjah. X. Sja Djehaan Padsjah. XI. Alemgier [= Aurangzeb] Padsjah. XII. Sja Alem Padsjah XIII. [lees: XIV!] Farogsjeer; en *b.* in 't Midden als groote cirkel: „Mahomed Sjah Padsjah Gasie“.

Eilacie, de heusche n°. XIII, Groot-Mogol n°. 8, Djahândâr Sjah, wordt door zijn vriendelijken troonsopvolger Mohamad Sjah, genegeerd; — blijkbaar omdat die slechts van 1712—1713 Vorst was geweest, en door zijn eigen voorganger Farochsîr van den troon gestooten en onthalsd was. Dit klein-Mogol'sche individu rekende dus Mohamad Sjah op zijn Grootzegel niet mede!

Het zegel van Mohamad Sjah (regeert 1719—†1748) is het laatste dat van de Groot-Mogols in afbeelding schijnt te vinden te zijn.

Nu rijst echter de gewichtige vraag: is de éérste oorsprong van dit Firmân-Zegel der Mongoolsche, *alias* Mogolsche, overweldigers van Hindostan na te gaan? Was Djahângir met zijn Negenvoudige cirkel-*tjap* de éérste in dezen?

Gelukkig kan die vraag in bepaalden zin beantwoord worden. Neen; **Akbar in ca. 1560 had het voorbeeld gegeven!**

Dit lezen we uit die prachtige biografie van Akbar, in ca. 1603 door Sjaich Abu'l-fazl, Akbar's Minister en vriend, samengesteld onder den naam van „Akbar's Regeerwijze“; de „*Ain i Akbari*“. In de vertaling van de eerste 2 boeken door Blochmann¹ geeft Abu'l-fazl, in I, cap. 20 een hoofdstuk over „The Royal Seals“, waarin hij o. a. vertelt:

„In the beginning of the present reign [Akbar's Regeering begon in 1556] Mauláná Maqqúd, the seal-engraver, cut in a circular form upon a surface of steel, in the *riqá'* character, the name of his Majesty and those of his illustrious ancestors up to Timúrlang; and afterwards he cut another similar seal, in the *nasta'liq* character, only with his Majesty's name. For judicial transactions a second kind of seal was made, *mihrábí* in form [d.w.z. laagwerpig-zeshoekig; zie deze figuur bij Blochmann, p. 30 noot 2; als een verdubbelde Moh. gebeds-nis of *mihráb*]....

¹ „The Ain i Akbari by Abul Fazl 'Allami, translated from the original Persian, by H. Blochmann.“ I, Calcutta, 1873. De verdere Boeken der Ain zijn door H. S. Jarrett later vertaald, Calcutta, 1891, 94, 2 dln. (Ex. Kolon. Bibl.)

Tamkín [een andere, Kaboel'sche graveur, uit Akbar's tijd] made a new seal of the second kind; and afterwards Mauláná 'Alí Ahmad of Dihlí [„unsurpassed as steel-engraver“ noemt Abu'l Fazl hem even verder, p. 53, alsmede discipel van den eersten graveur, Maulana Maqqûd] improved both. The round small seal goes by the (chagatái) name of *Uzuk*, and is used for *farmán i sabtís* [= Vorstelijke benoemingen; blijkens II, cap. 11; l. c. p. 260—261], and the large one, into which he cut the names of the ancestors of his Majesty, was at first only used for letters to foreign kings, but now-a-days for both. (l. c. p. 52).

Hier hebben we alles bijeen: onder Akbar, in ca. 1560, maakte de Herat'sche staalsnijder Maulana Maqqûd, die al vroeger voor Humajun gewerkt had (Abu'l Fazl, l. c.), het éérste.... Achtvoudige(?) Grootzegel van cirkel-vorm, dat oorspronkelijk alleen gebruikt werd voor afdrukken, welke, bij wijze van Vorstelijk Visite-kaartje, van den Groot-Mogol naar andere Vorsten gingen. Het eenige wat spijtig blijft, is, dat Abu'l Fazl niet even het *aantal* namen op dit Grootzegel van Akbar constateert; maar het moeten er wel acht geweest zijn, die van Akbar inbegrepen, dus 7 in een kring om Akbar heen; omdat èn Akbar's Stamboom aldus aangaf, èn zijn zoon Djahângir het Negenvoudige gebruikte, èn ieder volgende Groot-Mogol er één naam telkens aan toevoegde, zooals wij zagen.

Kan er dus eenige de minste twijfel bestaan, of de Sultans van Atjeh hebben hun Negenvoudig Zegel aan de Groot-Mogols van Hindostan ontleend? Neen; want, indien dat *niet* zoo ware, dan moest Maulana Maqqûd, de Heratsche graveur, in **ca. 1560** zijn eerste plan in die richting ontleend hebben aan een reeds toen bestaand Atjeh'sch prototype! Tertium non datur.

De historische ònmogelijkheid van deze laatste mogelijkheid is reeds dadelijk voor ieder duidelijk. Om echter volstreckte zekerheid te geven, dat hiervan geen kwestie kàn zijn . . . behoeven wij ons maar te herinneren, dat op een Nederlandsch document van hooge historische beteekenis een **Grootzegel** staat afgedrukt van den Atjeh'schen **Sultan Alaoe'd-din Ri'ajat Sjáh** (1588—1603), daar op getjapt in **Aug. 1601**, en thans nog berustende in 's Rijks-Archief te 's-Gravenhage!

Op **Plaat I** onderaan, is ook dit Grootzegel weergegeven, aan dat origineel ontleend. Het bevindt zich op den vermaarden Spaanschen

brief van Prins Maurits, dd. den Haag, 11 Dec. 1600 („De la Haya en Holanda a XIe de Decembre de Mil y seiscientos años“) aan dien Sultan gericht, meegegeven aan de Zeeuwen die onder Capitein Cornelis Bastiaensz. op 2 Jan. 1601 van Middelburg met 4 schepen zeil gingen, en op 24 Aug. van dat jaar het eerst voet aan wal zett'en „by den Coninck van Achin“ (De Jonge II, p. 484—485), om op 29 Nov. vandaar terug te keeren naar Zeeland, met aan boord een „ambassadeur“ (ibid. p. 487) van dien Sultan aan Prince Mouringh, mitsgaders hoog gevolg, die den 6^{en} Juli 1602 Middelburg bereikten (ib. p. 490). Dit is het eerste en tevens laatste „Gezantschap van den Sultan van Achin — A^o 1602 — aan Prins Maurits van Nassau en de Oud-Nederlandsche Republiek“ geweest, waaraan Dr. Wap in 1862, ter herdenking van dit 250-jarig feit, een werkje onder dien naam heeft gewijd (Rotterdam, Nijgh), en dat in 't zelfde jaar (1862) door een Gekostumeerden Optocht der Delftsche Studenten den volke zelfs weer voor oogen werd gevoerd, dank zij Dr. Wap's aanstichting.

Deze Atjeh'sche ambassadeur, Abdoel Samad („Abdul Zamat“), werd op 4 Sept. 1602 door Prins Maurits voor Grave, dat hij belegerde, ontvangen, en — naar E. van Meteren († 8 April 1612) in zijne „Historie der Neder-landscher ender haerder Na-buren oorlogen ende geschiedenissen, tot den iare 1612“, 's-Graven-Haghe 1614, fol. 480 r°, 2^e kol. vertelt — deed zich bij deze audientie ook het volgende voor: „Eyntlijck / presenterende uyt den name van zijnen Coningh alle vriendschappe ende dienst / waer in hy conde / int teecken van 't welcke [*versta*: ten teeken waarvan] hy leverde wederomme de eygen brieven / die den Prince Mauritz aen zijnen Coningh by die vier Zeelantsche schepen gesonden hadde / ende met sijns Coninghs' *Schappa* ofte Zeghel gheteeckent / om te bewijsen dat de Brieven wel ontfangen / hem weert ende aenghenaem gheweest waren: versoeckende mede dat hem de Prince die selfde wederomme oock met sijnen Zeghel mercken wilde tot den selven eynde.“

Gewis, deze *tjap* van 1601 was wel het meest officieele Grootzegel, waarover Sultan Alaoe'd-dîn Ri'ajat Sjâh toenmaals beschikte! Precies als Akbar reeds vroeger had gedaan met zijn veelvoudig cirkelzegel, was het 't Vorstelijk visite-kaartje des Atjeh'schen Sultans, afgegeven bij een Vreemden Vorst, en, naar de expresse woorden van Van Meteren, gehecht op diens oorspronkelijk schrijven, dat hij aldus „gewaarmerkt“, zoo te zeggen voor „gezien“ geteekend,

aan dien Vreemden Vorst terug-aanbood.¹ Van die *tjap* gaf Dr. Wap in zijn genoemd werkje van 1862 op p. 86 een afbeelding, verschuldigd „aan de meesterlijke schrijffhand van den Heer J. H. Hingman, Beambte bij 's Rijks Archief“, maar met de niet heel vriendelijke bijvoeging: „Wel jammer, dat het ons, na in 't oneindige [sic] daartoe aangewende pogingen, niet is mogen gelukken, eene verklaring er van op te doen [sic] bij Hoogleeraren, die zich in ons Vaderland afgeven [sic!] met de studie der Arabische taal.“ Een veel mooier, en vertrouwbaarder afbeelding gaf daarna Mr. J. E. Banck in zijn „Atchin's verheffing en val“ (Rotterdam, 1873), waar men achteraan immers een groot en zorgvuldig facsimile vindt van Prince Mouringh's Spaanschen brief², met links onderaan de *tjap* van den Atjeh'schen Sultan uit einde 1601. Een fotografische opname naar het oorspronkelijke stuk, vervolgens gezincografeerd, geeft nu onze Plaat I; volkomen betrouwbaar dus.

Welnu, dit Grootzegel uit 1601 van Sultan Alaoe'd-dîn Ri'âjat Sjah is **enkelvoudig**, *niet* veelvoudig! Het belangrijkste van de legende in 't midden had Prof. Millies († 26 Nov. 1868) indertijd reeds ontcijferd, en in verband gebracht met een munt van dienzelfden vorst, in de collectie-Soret te Genève, dragende deze laatste de legende „Alâ'oed-dîn ibn Firmân Sjah“. In zijn, na zijn dood door Prof. Niemann uitgegevene „Recherches sur les monnaies des indigènes de l'archipel indien et de la péninsule malaie“ (La Haye, 1871), wordt op p. 76—77 de legende in 't midden van ons Grootzegel desgelijks gelezen: „as-Soltân 'Alâ'oed-dîn bin Firmân Sjah“; terwijl Millies van het rondschrift zegt: „L'original même n'est plus distinct dans

¹ Tegenover de zeer duidelijke woorden van Van Meteren — ik haalde den letterlijken tekst aan; de aanhaling in Dr. Wap's werkje, p. 26—27 is *niet* letterlijk, noch volledig —, vervalt het bezwaar van Millies in zijn „Recherches sur les monnaies etc.“, La Haye 1871, p. 77: „mais je doute que la diplomatie de l'Inde, aussi peu que celle de l'Europe, connaisse un tel usage“. Trouwens, het twijfelen van Millies is zelfs in ander opzicht geheel misplaatst. Ziehier toch b.v. wat Tavernier schrijft over de gewoonte aan 't Hof van Golkonda in Oct. 1652: „parce que tout ce que se presentoit au Roy devoit estre cacheté du cachet du marchand, & quand le Roy l'avoit vû il y faisoit mettre le sien, afin qu'il n'y eust aucune fraude“ (Les six voyages etc., (Amsterdam), 1678, II, p. 220).

² Aan het Spaansch van dezen brief hapert nog al heel wat; de kalligrafie die hem schreef, verstond zeer zeker géén Spaansch. Zie b.v. „recibimento“, l. recibimiento; „prisones“, l. prisiones; „ban sido“, l. han sido; „estas Reynos“, l. esos Reynos; „Portugueses“, l. Portugueses; „no tengo“, l. no tenga; „contre“, l. contra; „esto effeto“, l. este efecto.

une partie de la légende marginale, qui ne semble contenir que des formules votives ordinaires" (p. 76, noot 1). Op Plaat XVII gaf hij onder A ook een lithografie naar dit Grootzegel, en op Plaat XVI als n° 135 een afbeelding der bedoelde munt van dienzelfden Sultan.

Dus: het denkbeeld der Atjehsche *tjap sëmblan* is aan Hindostan ontleend, nà 1603; nà Sultan Alaoe'd-din's ¹ dood!

Maar wanneer dan precies? — Helaas, dàt weten we niet! Het meest aannemelijke is, dat de ontleening tijdens Djahângir en onmiddellijk naar diens Negenvoudig Grootzegel gebeurd is; d.i. dus, tusschen 1605 en 1627. En dit zou dan prachtig samenvallen met de regeering van Sultan Iskandar Moeda, *alias* Makota Alam, over Atjeh, 1607—1636; den man, die de Atjehsche Bestuursregeling of Grondwet, in den aanhef van dit opstel reeds genoemd, de zgn. *Adat Makota Alam*, zou samengesteld hebben — maar in den vorm, zooals wij dien thans kennen, gewis niet samengesteld heeft ² —, waar in art. 6—7 tot driemaal toe de *tjap halilintar*,

¹ Het „ibn Firmân Sjah" op Alaoe'd-din's munt en Grootzegel is wel niet op te helderen, tenzij men Firmân = Priaman stelle; aangezien de 4^e voorganger van S. Alaoe'd-din de zgn. „Radja Priaman" (1565—1566) was, *alias* Radja Sri Alam — zie mijn lijstje der Atjeh'sche Sultans tot 1603 in 't art. Sumatra, Encycl. v. N. I., IV, p. 208—209 —; en verg. over een analoge gelijkstelling van Firmân met Priaman door Dulaurier, de noot in Millies' „Recherches etc.", p. 75. In het grafscript van zijn Ambassadeur, Abdoel Samad, te Middelburg in de 2^e helft van 1602 overleden en daar in de Oude Kerk begraven (zie Van Meteren l. c., en Wap, p. 19), heet deze Sultan van Atjeh: „Solân Alâoe'd-din Ri'âjat Sjah zill-Allah fi-'l'âlam (bij Van Meteren geschreven: „Soltan Alciden Raetza Lillo Lahe Felalam"); zoodat de Atjeh'sche Sultans toen reeds datzelfde „Schaduw Gods op aarde" in hun titel voerden, wat nu nog op hun Grootzegel staat!

² De officieele Maleische tekst toch, door Van Langen daarvan gepubliceerd in Bijlage A (Bijdr. Kon. Inst. 5, III, 1888, p. 436—442; en Holl. vertaling p. 448—456), in 46 artt. — op p. 456 staat door een drukfout „56" —, kan onmogelijk uit Makota Alam's tijd wezen, maar moet zijn uit ca. 1723, uit den tijd van denzelfden Sultan Sjamsoe'l-alam = Djamaloe'l-alam = Djeumaloe (1704—1723), van wien Van Langen als Bijlage B — l. c. p. 463—466; en Holl. vertaling p. 467—471 — een Koninklijk Besluit (*sêrkata*, *tharakata*) omtrent Atjehsche rechtspraak heeft gepubliceerd; beide teksten afgedrukt naar twee origineelen die in 1879 in de mèsdjid te Indrapoeri werden vermeersterd, maar ongelukkig in 1886 bij de groote *bandjir* der Atjeh-rivier te loor gingen, en alleen in afschrift nog behouden werden (Van Langen, p. 381). Van Langen betwijfelde zelve al, of de Adat Makota Alam in den vorm zooals hij haar publiceerte, wel van Makota Alam konde zijn; en voegde reeds l. c. p. 393 toe: „Stellig is een gedeelte van dat zoogenaamde wetboek eerst onder de opvolgers van Iskander Moeda samengesteld; inzonderheid die afdeelingen er van, waarin van oeléalangs en panglima's sagi

Atjeh's „Donder-Zegel“, inderdaad als rijksstempel vermeld staat.

Of dit laatste echter wezenlijk waar is, zal pas aan het licht kunnen komen wanneer *authentieke* Atjeh'sche bescheiden met des Sultans Grootzegel teruggevonden zijn uit de eerste helft der 17e eeuw, hetzij van Sultan Iskandar [I] Moeda (1607—1636), hetzij van Sultan Iskandar [II] Tsani (1636—1641). Tot zoolang moeten wij ons vergenoegen met een zeer groote waarschijnlijkheid.

Te dien aanzien moet hier nog aangeteekend worden, dat, naar pas ontvangen vriendelijke inlichting van Dr. F. de Haan te Batavia dd. 17 April, in het Landsarchief aldaar „geene origineele contracten met Atjeh“ berustende zijn; alsmede dat de Brief van Sultan Iskandar [II] Tsani aan Prins Frederik Hendrik, afgedrukt door Banck op p. 76—78 van zijn hiervóór (blz. 379) genoemd werkje, volgens welwillende mededeeling van den adjunct-commies J. K. Bondam dd. 5 Mei: „alleen als translaat aanwezig is in

— — — — —
sprake is, welke waardigheden... eerst in lateren tijd ontstaan zijn onder de regeering van sultane Noeroe'l Alam (1675—1677)“. — Doch er kan beslister nog gesproken worden. In art. 3, 5, 9, 16 en 42 van dien tekst bij Van Langen der Adat Makota Alam wordt telkens gesproken van eenen „*orang kaja Sri Maharadja Lela*“, en wel als Groot-Justicier van den Vorst, die in Naam des Konings de rechtszaken persoonlijk moest gaan onderzoeken waarin *panglima's sagi* of *oeléebalang's* gemoeid waren (art. 9, 16, 42), dus de Hoogste Atjeh'sche Oomes; en aan wien dan ook door art. 3 en 5 onmiddellijk rang wordt verleend, en zelfs gelijkwaardigen rang, na de *Panglima's sagi*, als een soort „ultimus inter pares“. Welnu; wie was deze *orang kaja Sri Maharadja Lela*? Niemand anders als de Maharadja Lela Meula joe, die in 1723 door Sultan Sjamsoe'l-alam = Djamaloe'l-alam (Djeumaloe), bij zijn uitwijken naar Pedir, tot Regent van Groot-Atjeh werd benoemd — het Mal. *mīradja lela* beteekent inderdaad „den Maharadja spelen, den Baas spelen“, van *lela* = „spel, speelsch“ —, maar kort daarna zelve ten troon zich verhieft als Sultan Alaoe'd-din Ahmad Sjah (1723—1735), tevens grondvester daarmede werd van de Wadjo'sche (dus Boegineesche) dynastie over Atjeh; verg. Veth's „Atchin“, 1873, p. 84—85; Van Langen, l. c., p. 395; en Snouck's „Atjehers“, II, 1894, p. 94. Dus: tijdens dat deze persoon nog slechts Maharadja Lela, d. w. z. „Regent, Ruwaard“ was, werd de tekst vastgesteld, dien Van Langen publiceerde; d. w. z. in **ca. 1723**. De „*Radja Oedah na Lela*“ in art. 5 van Van Langen's tekst genoemd, is waarschijnlijk ook de Radja Moeda, d. i. de „Kroonprins“, die zelve in 1735 weer de opvolger werd van zijn vader (Snouck l. c.), onder den naam van S. Alaoe'd-din Djohan Sjah, en van 1735—1760 regeerde. De naam van „Tengkoe Endjoeng“ = Teungkoe Andjōng in het tweede door Van Langen gepubliceerde Atjeh'sche document (l. c. p. 442—443; vertaald p. 456—457), is echter eene *latere interpolatie*, n.l. *nā 1782*, zooals Snouck reeds opmerkte (Atjehers, I, 1893, p. 5 noot).

het Rijksarchief, ingekomen stukken van het jaar 1639, Koloniaal Archief, portefeuille 1029". Hoop in die richting is dus ijdel.

Derhalve heeft dan in ca. 1625 (?) Akbar's eerste voorbeeld in Atjeh het Negenvoudig Sultanszegel doen ontstaan; heeft in 1625 en vooral in 1633, alweder Akbar's eerste voorbeeld in Mataram de reorganisatie teweeg gebracht van den Javaanschen Kalender¹; en heeft in? Akbar's eerste voorbeeld eveneens in Bantam en (?) in Bandjarmasin het wegen van een nieuw optredenden Vorst tot hofzede gemaakt!

Doch over dit laatste moge een afzonderlijk klein opstel later gegeven worden.

Alleen een enkel woord moet nog toegevoegd worden over den officieelen Maleisch-Atjeh'schen naam van het Negenvoudig Zegel, de *tjap halilintar*, d. i. het „Bliksemzegel, Donderzegel". Want Mal. *halilintar* beteekent: „bliksemstraal, bliksemflits. Komt ook voor in de betekenis van donderslag, dondersteen" (Klinkert, Nieuw Mal.-Ned. Zakwdb. 1892, i. v.). Waarbij Klinkert nog aarzelend wijst op Maxwell's verklaring van dit woord.

Maxwell toch, in zijn „Manual of the Malay language. With an introductory sketch of the Sanskrit element in Malay" (London, 1882), had als volgt beweerd: „*Hari*, day, is clearly identical with the Sanskrit *hari*, „the sun," which is also used as a name of Vishnu or Krishna. *Mata-hari*, the sun (Malay), is thus „the eye of Hari," and is a compound formed of the native word *mata* and the Sanskrit *hari*. *Halilintar*, a thunderbolt, seems to be compounded similarly of *hari* and *lontar* (to hurl), „hurled by Hari." Here the *r* has been softened into *l*." (p. 11—12).

Wegens het belang om de wezenlijke afleiding van het Mal. woord *halilintar* te kennen, vroeg ik in dezen het oordeel van Prof. Kern, die zoo vriendelijk was dd. 28 Maart j. l. het volgende mij te antwoorden:

„De zoogenaamde verklaring van Maxwell is een opeenstapeling van domheden. Mal. *hari*, dag, heeft niets te maken met het Sanskr. *Hari*. Wat *halilintar* betreft, hiervan is ten minste volkomen duidelijk dat het gevormd is met het intensief en tevens pejoratief prefix *hali* of *ali*, bekend uit Jav., Bisaya, enz. Bijv. Oudjav. *halisyus* (thans verlopen tot *lesus*), orkaan, van *syus*, blazen, suizen; *halisyus* is dus zooveel als geweldige, kwaadaardige wind. Evenzoo

¹ Zie daarover Enc. v. N. I., IV, p. 458, 1°—2° kol. in mijn art. „Tijdrekening".

gevormd is Ojav. *haliwawar*, wervelwind. Kwade dieren hebben ook 't prefix: (*h*)*alipan*, duizendpoot, *halimatah*, bloedzuiger, enz. De beteekenis van *lintar* is niet bekend; het woord is uit de taal verdwenen, en ook in de verwante talen ken ik het niet, behalve Sundan. *lintar*, uitwerpen. Mogelijk zou dus *halilintar* eigenlijk zijn: geweldige of leelijke worp. Aan de in de Wdbk. opgegeven beteekenis behoeft niet getwijfeld te worden.”

Tjap halilintar beteekent dus inderdaad: *Donder-zegel*.

Maar vertelt die naam dan ook niet nog méér? Bewijst hij niet, dat de Atjeh'sche Sultans voor dit Negenvoudig Grootzegel een mystieken naam hebben bedacht, alsof dit Zegel uit den Hooge op de aarde was neergeworpen. Worden we niet sterk hierbij herinnerd b. v. aan het *badjoe antäkoesoemä* der Javanen, dat immers als hoog-gewijd prae-Islamitisch kleedingstuk óók uit de lucht kwam nederdalen? Worden we — naar den trant van onze „donderkeilen“ en „dondersteenen“ — tevens niet sterk herinnerd aan de verhalen op Bali en andere Kleine Soenda-eilanden omtrent de Bronzen Keteltrommen, die daar evenzeer uit de lucht kwamen vallen?

Zeker! Wat allerhóógst-gewijd is, komt óók in onzen Archipel.... bovennatuurlijk uit de lucht vallen! En almede dààrover moet nog eens nader gesproken worden, naar aanleiding van een allerinteressantst, tot nog toe steeds onopgemerkt gebleven bericht van Rumphius uit 1687 over eene bronzen *Tifa goentoer* of „Donder-trom“, weleer aanwezig.... op Sěroewa, dat vulkaan-eilandje in de Banda-zee!

NASCHRIFT.

De oud-Holl. vertaling van de hiervóór op blz. 355—356 gegeven zinsneden bij Purchas luidt als volgt in het vrij zeldzame boekje „Journael / van de Reysen ghedaen door den E^d. Heer en Ridder S^r. Thomas Roe, Ambassadeur... enz. Uyt het Engels vertaalt. t'Amsterdam, J. Benjamin, 1656“ (verg. Tiele's Ned. Bibliographie van Land- en Volkenkunde, 1884, i. v.); aan 't slot van dat boekje:

„Ick [scil. Purchas] hebb' verstaen dat *Sir. Thom. Roe* op zijn vertreck / versoekende van den grooten *Mogor* ofte *Mogol* brieven van Recommandatie aan sijne Majesteyt / de selvighe lichtelijck bekomen heeft / maer vond dat hy groote swaricheyt maeckte waer hy sijn segel soude setten; indien onder / dat het light tot sijne dis-reputatie mochte strecken: indien om hoogh / dat den Coningh sich light daer aen mochte stoten; sijn resolutie was dan dese / den brief on-gesegelt te senden / dat sijne Majesteyt na sijn welgevallen die mochte aen setten. Het Zegel is silver / welckers figure en gedaente des *Mogols* geslachte alleen van *Tamerlaan* af is behelsende in seven [sic!] Circulen / met de *Engelse* oversettingen.“ (p. 126).

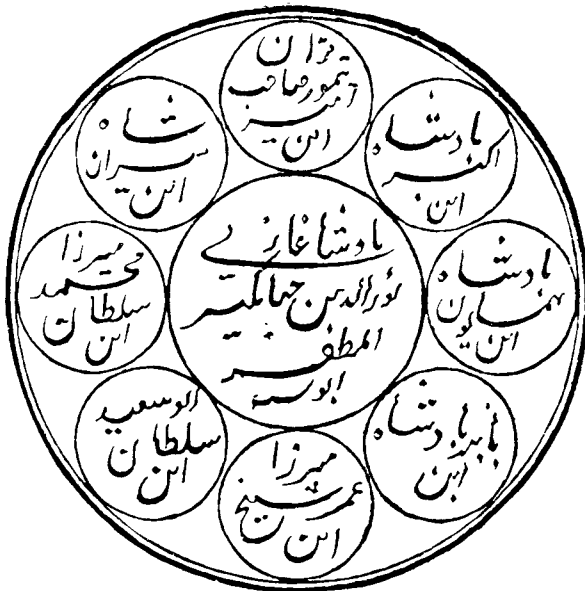
In dit boekje volgen dan echter niet de twee afbeeldingen, die Purchas geeft. — De vertaling van 't Eng. „seuerall“ met Holl. „seven“ is zeker allervermakelijkst!

Legenda bij Plaat I:

1. (bovenaen). Grootzegel van den laafsten Sultan van Atjeh, uit 1879; naar Snouck Surgronje's *Atjehers*, I (1895), achteraan.
2. (middenin, links). Grootzegel van den Grootmogol Djahangir, uit 1605; naar Purchas, I (1625), fol. 591.
3. (middenin, rechts). Strooimunt bij de Inhuuldiging van den Grootmogol Sjah Djahân, uit 1627; naar Tavernier, 1678, II, p. 234.
4. (onderaan). Afdruk van 't zegel van Sultan Alaoe'd-dîn Ri'âjat Sjâh van Atjeh, uit 1601; naar het origineele document in 's Rijks Archief.

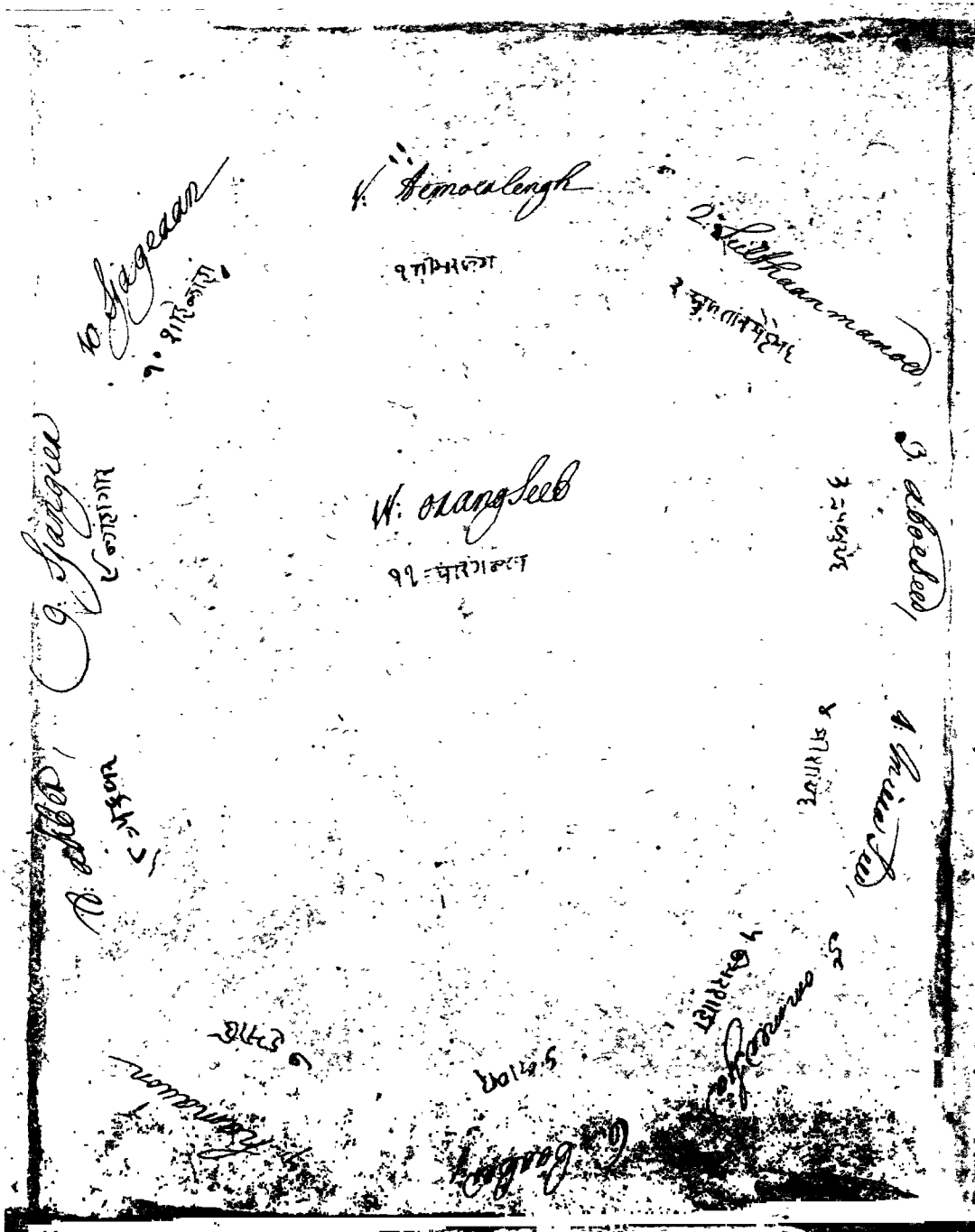
The Description of the Great Mogols Seal.

Voorzijde van het Hindostansch schilderijtje uit ca. 1700, op 20 Nov. 1902 te 's-Gravenhage verkocht; voorstellende de 10 Voorvaderen van den Grootmogol Aurangzeb (reg. 1658—1707) in een kring om zijn eigen portret in het midden heen.

Thans in het bezit van J. Exc. Mirza Samad Khan Womtaç es-Saltaneh, vroeger Gezant van den Sjah van Perzië te den Haag, nu te Parijs.

Achterzijde van hetzelfde Sindostanssch schilderijtje uit ca. 1700; met de 11 namen der afgebeelde Vorsten bijgeschreven door een inlandsche hand in Sindustani met Nāgarī-karakters. Terwijl een oud-Hollandsche hand ongeveer in dienzelven tijd de 11 namen in transcriptie nog toevoegde.

Rembrandt.

Sepia-teekening van vóór 1656 in het Britsch Museum te Londen, voorstellende:
den Grootmogol Djahângir (reg. 1605—1627) op zijn troon-schabel.

Weergegeven naar Lippmann-Hofstede de Groot's „Original drawings by
Rembrandt Esz. van Rijn, reproduced in phototype”, 2^d Series.

I, London 1900, n° 44 (Ex. Rijks Prentenkabinet).

't Lēmēs in 't Soendaasch.

DOOR

R. A. KERN.

VOORBERICHT.

De oorsprong van dit werkje is te zoeken in de moeilijkheden die ik ondervond bij 't raadplegen der bestaande woordenboeken in zake lēmēs-woorden. 't Bleek me dat de verschillende woordenboeken op dit punt belangrijk van elkaar afweken. Bij 't eenigszins zwevende karakter van 't lēmēs, is dit ten deele te verklaren uit den verschillende tijd van samenstelling en de plaats van wording, maar buiten dat zijn de woordenboeken niet konzekwent en vaak onjuist.

Ik heb getracht de woorden slechts op te nemen na waarneming van 't gesproken woord. Gaat men navraag doen, dan krijgt men tegenstrijdige antwoorden en de fantasie heeft vrij spel. 't Is me echter door omstandigheden niet mogelijk geweest ten aanzien van alle woorden zoo te werk te gaan. Indien er dus nog onjuistheden in deze Woordenlijst voorkomen, wat zeker 't geval zal zijn, hoop ik dat anderen te hulp willen komen om die te verbeteren evenals 't onvolledige aan te vullen, ten einde zodoende te geraken tot een juistere kennis van 't lēmēs in 't Soendaasch, een verschijnsel van groote, praktische beteekenis voor allen die zich gaarne in den omgang met hoofden en bevolking van 't Soendaasch bedienen.

't Geheele stuk is in tweeën gedeeld: vooraf gaat een bespreking van 't lēmēs, welke als INLEIDING te beschouwen is van 't tweede gedeelte, de WOORDENLIJST, waarvan de indeeling is als volgt:

In de eerste kolom vindt men alle woorden die vermelding behoeften, in alfabetische volgorde; deze kolom is ter vergemakkelijking van 't opzoeken, op de rechtsche bladzijde herhaald. Bij elk woord is opgegeven tot welke taalsoort 't behoort (kolom 2) en de vertaling (kolom 11). Wordt er bovendien in de derde kolom naar een ander woord verwezen, dan wil dat zeggen dat men onder dat woord de volledige lijst vindt van kasarwoord met vervangwoorden benevens vertaling. Als zulke hoofdwoorden zijn aangenomen 't kasar

als gewoon, dagelijksch woord, eventueel 't kasarlēmēs. Betreft 't werkwoorden of afleidingen, dan neemt 't grondwoord (g.w.) van 't kasar (kasar lēmēs) die plaats in. Echter zijn ook bij die werkwoorden en afleidingen, behalve de verwijzing, taalsoort en vertaling steeds vermeld. Bij de grondwoorden van lēmēswerkwoorden kon alleen naar 't grondwoord van 't kasar verwezen worden.

Op die wijze meen ik 't verwijzen zooveel mogelijk te hebben beperkt, zonder verplicht te zijn achter elk woord van de eerste kolom de volledige lijst van kasar pisan tot lēmēs pisan plus vertalingen en mogelijke toelichting te vermelden.

Javaansche afleidingen die in 't Soendaasch in haar geheel als nieuwe woorden zijn overgenomen, terwijl 't grondwoord in 't Soendaasch onbekend is, zijn als grondwoorden beschouwd.

Om de lijst niet te uitgebreid te maken, heb ik voorts afleidingen alleen opgenomen als de verhouding van kasar tot lēmēs een andere is dan bij de woorden, waarvan zij zijn afgeleid. Vindt men dus b.v. onder adoe wel ngadoe k., ngabēn l., 't woord pangadoean k., pangabēnan, dat in zake lēmēs geen verschil daarmee aanbiedt, is achterwege gebleven, enz. Een volledige opsomming is beter in een woordenboek op haar plaats.

Mei 1906.

DE SCHRIJVER.

'T LĚMĚS IN 'T SOENDAASCH.

I.

't Is bekend, dat in 't Soendaasch voor vele begrippen twee of meer woorden bestaan, waaraan dezelfde beteekenis wordt gehecht, doch die niet willekeurig door elkaar gebruikt kunnen worden. Welk dier woorden men in een bepaald geval moet gebruiken, is als regel zeer beslist aan te geven. Gebruikt men dat woord niet, maar een der andere van dezelfde beteekenis, dan is men wel niet onverstaanbaar, maar drukt zich toch verkeerd uit en zondigt tegen de wellevendheid, een ernstig vergrijp.

De reden van 't feit, dat men voor één begrip meerdere woorden gebruikt, is hierin gelegen dat men min of meer beleefd, min of meer eerbiedig spreken wil. In 't Soendaasch onderscheidt men lĚmĚs — wat „fijn” beteekent, van kasar — grof. Wat fijn en wat grof is, is zeer betrekkelijk en tusschen die beide is in 't algemeen geen scherpe grens te trekken. Als een landbouwer tegen den Regent gekuischter taal spreekt dan tegen zijn kinderen, is hij tegen de laatste daarom nog niet grof. Zou hij tegen den Regent grof — kasar zijn, als hij woorden gebruikte die hij pleegt te zeggen tot zijn kinderen, jegens deze zou hij pas grof (kasar) wezen, als hij ze platte, gemeene woorden toevoegde of ze uitschold. Wanneer men dus, in 't algemeen, afkeurend zegt, dat iemand zich „kasar” gedraagt, „kasar” spreekt enz. beteekent zulks dat men grovere, minder beleefde woorden bezigt dan in dat geval gepast ware, dus een tekortkoming, een ongemanierdheid. 't Kan b.v. ook kasar zijn om zich een weinig lĚmĚs uit te drukken waar zĚér lĚmĚs op zijn plaats was.

Bij 't onderscheiden der verschillende voor één begrip bestaande woorden heeft men ter aanduiding der onderlinge verhouding ook de woorden kasar en lĚmĚs in gebruik genomen, met toevoegingen ter nadere bepaling (lĚmĚs pisan, kasar pisan enz.) en in dezen zin zijn de begrippen kasar en lĚmĚs scherper omlijnd en hebben zij ook een vastere beteekenis. De lĚmĚs woorden zijn dan die

woorden welke men bezigt, sprekende in beleefde termen tegen iemand dien men daardoor eeren wil of boven zich zelf stellen. Bestaat er geen aanleiding zijn beste beentje voor te zetten, dan spreekt men kasar, wat dus niet volstrekt meebrengt dat men grof wil zijn, maar in veel gevallen de eenig juiste wijze van zich uitdrukken is. Ten naastenbij kan men dus zeggen, dat 't kasar de alledaagsche manier van zich uit te drukken is, zonder plichtplegingen, zooals bv. een vader tot zijn kinderen. In den vervolge zal aan 't woord kasar deze engere zin worden gehecht. 't LĚmĚs is dan de niet-gemeenzame taal. Hierbij zullen nog onderverdeelingen worden gemaakt.

De vraag, hoe 't gebruik van meer dan één woord voor eenzelfde begrip in de wereld is gekomen, ligt buiten mijn bestek, ook hoe daaruit de tegenwoordige toestand is ontstaan.

Hoe uit men thans zijn bedoeling, lĚmĚs te willen spreken?

In de eerste plaats ligt 't voor de hand dat men beleefd of eerbiedig sprekende, zijn woordenkeus beter zal overwegen, zijn zinnen beter zal vormen, kortom, zorgvuldiger spreken zal dan in 't kasar, doch veelal ook stijver, minder levendig, meer gemanieerd. Naar Soendasche begrippen klinkt 't ook lĚmĚs, met meer omhaal te spreken, langere woorden en zinnen te maken, wat vanzelf overgaat in 't geven van een exotisch tintje aan den woordenstroom.

Doch in de tweede plaats onderscheidt 't lĚmĚs spreken zich door 't gebruik van woorden die voor de kasarwoorden met dezelfde of nagenoeg gelijke beteekenis worden in de plaats gesteld. 't Aantal woorden waarvan wisselwoorden bestaan, is betrekkelijk gering; voor de groote meerderheid van begrippen bestaat slechts één woord dat steeds gebruikt wordt. Met voorbehoud van 't in de eerste plaats genoemde is dus een lĚmĚszin gelijk aan een kasarzin, waarin eenige woorden door andere, niet in 't kasar gebruikelijke zijn vervangen. Hieruit volgt dat 't verschil tusschen al of niet lĚmĚs spreken zeer duidelijk is waar te nemen; 't verkeerd gebruiken van een woord is een fout, de indruk dien lĚmĚs spreken te weeg brengen moet, zou worden weggenomen door er kasarwoorden in te mengen. Dat noopt den spreker tot behoedzaamheid. Alvorens den mond te openen, maakt men zich, haast onbewust, een voorstelling van de verhouding die tusschen zichzelf en den aangesprokene of derden bestaat. Men neemt stelling als 't ware en eerst dan vangt men aan.

Nu zijn die woorden, welke bij 't lĚmĚs spreken in de plaats

van (sommige) kasarwoorden worden gesteld, in tweëerlei soort te verdeelen, de zg. lĕmĕs en de lĕmĕspisan woorden. Pisan is „zeer,” de namen beteekenen dus lĕmĕs en zeer lĕmĕs. Men zou echter dwalen door uit deze benamingen op te maken dat er tusschen beiden alleen een verschil bestaat van graad. 't Is met deze namen als met krāmā en krāmā inggil in 't Javaansch; bij gebrek aan een vaste, algemeen aangenomen benoeming in 't Soendaasch zijn ze naar analogie van 't Javaansch genomen.

Wanneer men lĕmĕs spreekt, dus beleefd, geeft men tevens te kennen dat men den aangesprokene eeren wil. Dit kan plaats hebben tusschen gelijken die niet op vertrouwelijken voet met elkaar verkeereren, maar gewoonlijk tot iemand dien men boven zich stelt. En aangezien de beleefdheid meebrengt zelf bescheiden te zijn en den aangesprokene te verheffen, kan men ook in 't eerste geval zeggen dat er tusschen spreker en dengene tot wien (of van wien) men lĕmĕs spreekt, de verhouding is van lagere tot hoogere. Men wil den aangesprokene eeren, hem onderscheiden van de groote massa en doet dit door bv. zijn hoofd niet hoeloe te noemen, maar mastaka; vraagt men hem of hij ergens zal komen, dan zegt men niet datang, wat Jan en alleman doet die komt, maar soemping. De woorden hoeloe en mastaka, datang en soemping vertegenwoordigen 't zelfde begrip, maar door mastaka en soemping te bezigen, maakt men een schifting en zondert degenen van wie deze woorden gebruikt worden, af van de overige menschheid, ze daarboven stellende. Zulke voorname woorden heeten lĕmĕs pisan (vrg. Jav. K. I.). Gaat men de beteekenis na der woorden van welke l.p. (lĕmĕs pisan) woorden bestaan, dan blijkt 't dat zij met den mensch in verband kunnen worden gebracht, bv. lichaamsdeelen, familiebetrekkingen, handelingen die de mensch kan verrichten zoowel de hooggestelde zelf als anderen ten opzichte van hem, bezittingen, ook woorden die de plaats ten opzichte van een persoon aanduiden als: vóór, achter, links, rechts enz. Daarentegen heeft men voor de benaming van dieren, planten, de doode natuur als regel geen l.p. woorden, alleen wel van enkele kleine dieren die op 't lichaam leven.

't Laat zich denken dat men lĕmĕs sprekende, zich beperkt tot 't vervangen van alle kasarwoorden, den aangesprokene betreffende, door l.p. woorden, voor zoover deze ter beschikking zijn. Men plaatst hem daarmee buiten en boven de groote massa, geeft hem alle eere, is beleefd.

Maar dit niet voldoende vindende, is men zijn taal nog meer gaan kuischen en opsieren en is ook woorden die niet slaan op den persoon van den aangesprokene door andere gaan vervangen. Men kan zich dat zoo voorstellen dat de gewone kasarwoorden te alledaags klonken, dat men 't voegzamer vond daarvoor andere woorden te gebruiken, die dan voor zulke meer plechtige gelegenheden werden gereserveerd, dat men dus de eigenlijke bedoeling (eeren van den aangesprokene) ietwat vervagend, ging meenen dat lēmēs spreken meebracht mooi spreken.

Zulke woorden worden hier verder kortweg lēmēs (l.) genoemd (vrg. Jav. Kr.). Zij dienen dus om aan de taal een zekere distinktie te geven, vooral netjes te spreken. Men zegt bv. voor reeds niet geus, maar parantos.

Een tweede kategorie van lēmēs-woorden zijn die welke men van zichzelf gebruikt, sprekende tot hogere; ze zijn als 't ware negatieve l. p. woorden, uitingen van nederigheid, van zich zeer bescheiden voordoen. Zoo bv. om zijn knechts (boedjang) te noemen batoer — eigenlijk makker, alsof men zich te veel op een voetstuk stellen zou door van zijn knechts te spreken. Dit is nu een teekenend voorbeeld. Maar gewoonlijk zal men aan een l. vervangwoord van een begrip, waarvan een l. p. bestaat (of denkbaar is), niet kunnen zien of 't gebruik alleen zijn ontstaan te danken heeft aan een behoefte om mooi te praten, anders dan alledaags, dan wel om zich nederig voor te doen. Enkele woorden drukken de laatste bedoeling wat duidelijker uit; een scherpe scheiding valt echter niet te maken, beide beweegredenen dragen bij tot 't in zwang komen van zoon l. vervangwoord. Bv. Door dongkap te bezigen in plaats van datang maakt men geen afscheiding zooals met soemping; men zegt volkomen 't zelfde, alleen sierlijker dan met datang. Vandaar dat men ook van een paard zal zeggen: Koeda parantos dongkap.

De lēmēs en de lēmēspisan-woorden hebben dus een geheel verschillend karakter. Spreekt men geen lēmēs, dan komt 't woord batoer of dongkap niet te pas. De benaming lēmēs (l.) van deze woorden geeft dus aan, dat zij slechts lēmēs sprekende, worden gebruikt. Uit 't karakter der l. p. woorden daarentegen volgt dat zij niet aan 't lēmēsspreken gebonden zijn. Acht men 't voegzaam jegens iemand te kennen te geven dat men hem zeer hoog stelt door zijn hoofd of zijn komen met l. p. woorden uit te drukken, dan is 't

begrijpelijk dat men ook in gesprek met anderen, bv. zijns gelijke of mindere, van die waardeering doet blijken en dus, kasar sprekende, van 't hoofd en 't komen van die hooggestelde personen blijft zeggen mastaka en soemping. De lēmēspisan woorden worden dus met die benaming alleen juist gekarakteriseerd als men 't woord lēmēs hier in zijn ruimeren zin opvat, nl. wellevend, niet ongemauierd.

't Aantal woorden waarvan lēmēswoorden bestaan, is in verhouding tot de lēmēspisanwoorden klein en in 't algemeen gering. Bv. Hoeloe met lp. mastaka heeft geen l. Boven werd de voorstelling gegeven, alsof 't gebruik van l. woorden nà dat van lp. woorden in zwang is gekomen, Men zou daartegenover de voorstelling kunnen plaatsen dat zich met de ontwikkeling van 't lēmēs-spreken de l. p. woorden hebben afgescheiden van de overige l. woorden, waartoe zij eerst behoorden. Daartegen pleit dat 't gebruik der l. woorden lang niet zoo vast en algemeen is als van l. p. woorden en zij veel minder talrijk zijn. Echte Soendasche vervangwoorden vindt men vooral onder de l. p. woorden. De overgang van l. woord waarvan 't gebruik op konventie berust tot l. p. woord dat 't objekt waarop 't slaat, afscheidt van den grooten hoop, zou ongerijmd wezen. 't Zou trouwens in strijd zijn met 't karakter dat 't lēmēs spreken nog heden ten dage heeft. Men kan dagelijks waarnemen dat de l. p. woorden veel meer spreken tot 't volk dan de l. woorden. 't Is voor een Soendanees heel natuurlijk zich van een hoog personage alles anders en mooier voor te stellen dan van zichzelf. Er is werkelijk een drang om l. p. woorden te gebruiken. Nederig is hij, vreesachtig maar ook boersch, zonder etiquette. L. woorden leert hij gebruiken door oefening. 't L. spreken is 't meest ontwikkeld in de hogere standen. Merk op bv. hoe iemand in een afgelegen uithoek, die zelden met de buitenwereld in aanraking komt, zoo goed als geen l. woorden gebruikt, wel l. p. woorden, hoewel weinig omdat zijn woordenschat natuurlijk zeer beperkt is; hij heeft zelden aanleiding l. p. woorden te gebruiken. Dit alles verklaart ook waarom er in 't gebruik der l. woorden plaatselijk zooveel verschil is.

Een bevestiging van 't bovenstaande kan men zien in 't feit dat er naast l. p. ook nog de zg. sēdēng woorden bestaan. Sēdēng beteekent middelmatig. Deze sēdēngwoorden zou men l. p. woorden kunnen noemen van lageren rang. Ze hebben 't zelfde doel, nl. te onderscheiden, te stellen boven 't geen waarmee wordt vergeleken, maar op minder hoog voetstuk dan 't met l. p. woorden genoemde.

Zij kunnen dus ook in 't kasar worden gebruikt. 't Aantal echte sĕdĕng woorden is zeer gering. Bv. Van datang bestaat er geen, wel van hoeloe, nl. sirah. Er heeft een soort wisselwerking plaats gehad tusschen l.p. en l. Kan men 't nog dagelijks toenemend gebruik van l. woorden beschouwen als middellijk door 't l.p. te zijn veroorzaakt, deze ontwikkeling van 't lĚmĚs spreken leidde er toe dat men meer wilde gaan nuanceeren, 't welk niet doeltreffender kon worden uitgedrukt dan door een schifting van de l.p. woorden in hooge en lage. Men schoof als 't ware tusschen 't onderscheidende l.p. en niet-onderscheidende ks. een woord in dat zwakjes onderscheidde. De woorden tot die tusschenkategorie behoorende, noemt men wel panĕngah — in 't midden, 't midden houdende. Feitelijk vervullen zij dezelfde funktie en zijn zij slechts een aanvulling van de sĕdĕng (s) woorden. Ook deze panĕngah woorden zijn weinig talrijk (seuweu enz.). 't Juiste gebruik dezer s. woorden (om ze onder één hoofd samen te vatten) is voor den vreemdeling zeer moeilijk te vatten en lijkt daarom soms willekeurig. 't Is onderscheidend; éénmaal op dien weg, moet men voorzichtig zijn niet te weinig eer te geven.

Deze aanduidingen van k. (kasar), l. (lĚmĚs), l.p. (lĚmĚs pisan) en s. (sĕdĕng) woorden, waren noodig om 't onderscheid in de vervangwoorden in 't licht te stellen. 't Zijn echter benamingen die niet algemeen gangbaar zijn en waaraan verschillende beteekenis wordt gehecht. Ik geef ze gaarne voor beter. De Soendanees noemt vaak lĚmĚs alle woorden welke hij niet-kasar sprekende moet gebruiken en onderscheidt dan de l. van de l.p. woorden door ze te noemen adab — nederig, beleefd. Panĕngah heeten dikwijls de boven als l. gekenschetste woorden. Doch niet deze houden 't midden tusschen k. en l.p., dat zijn de s. woorden.

De l.p., s. en l. woorden duiden alle op een meer dan gewoon beleefd spreken. Omgekeerd kan men ook zeer grof zijn, bv. als men boos is, iemand uitscheldt of zijn minachting wil toonen. De dan gebezigde, aan dien toon eigen woorden heeten kasar pisan (k.p.) en beoogen dus 't tegenovergestelde der l.p., s. en l. woorden. De meeste dezer k.p. woorden zijn bepaald scheldwoorden. De woordenlijst is in dit opzicht zeer onvolledig.

II.

De schat aan vervangwoorden (d. z. alle die woorden welke voor kasarwoorden van gelijke beteekenis in de plaats kunnen worden gesteld, dus l.p., l., s. en k.p. bij elkaar) is niet groot en 't aantal vervangwoorden van verschillende kasarwoorden zeer ongelijk. Weinig begrippen hebben de gansche serie k.p. — k. — l. — s. — l.p. Er zijn woorden waarvan een k. en een l. bestaan; anderen hebben daarnaast nog een l.p. enz. Allerlei kombinaties zijn mogelijk. Maar in verband met wat boven gezegd werd over 't meestsprekende van l.p. woorden en hun betrekkelijke talrijkheid, is 't duidelijk dat 't meest voorkomt een woord dat in kasar en lēmēs wordt gebezigd — en naar Javaansch voorbeeld *k./l.* (kasar-lēmēs) kan worden genoemd — met een l.p. ernevens.

Evenals in 't Javaansch waaraan de meeste zijn ontleend, kunnen de vervangwoorden 1^e geheel andere woorden zijn dan 't k. woord of 2^e vervormingen, zoodat men van een lēmēs vorm van een woord kan spreken. Op 't eerste gezicht lijkt 't of men bij dat ontleenen aan 't Javaansch ter voorziening in de behoefte aan vervangwoorden (vormen) zeer willekeurig is te werk gegaan. Echter ligt 't tijdperk waarin 't Javaansch grooten invloed kon uitoefenen op 't Soendaasch, reeds geruimen tijd achter ons. De waardeering van woorden wordt in verloop van tijd lager, de begeerte steeds fraaier te spreken, drukt de woorden omlaag, bv. van KN tot Ng. In 't algemeen kan men dus wel zeggen dat in den tijd toen 't meest Javaansche woorden in 't Soendaasch werden overgenomen om den schat aan vervangwoorden te verrijken, deze tot een gelijke of hoogere taalsoort behoorden dan in 't hedendaagsch Javaansch. Er zijn echter enkele woorden die in 't Javaansch tot een hoogere taalsoort behooren dan in 't Soendaasch.

Tegenwoordig is de invloed door 't Javaansch op 't Soendaasch uitgeoefend zeer gering, zelfs hernemen echt-Soendasche woorden en afleidingen hun rechten op de door een vroeger geslacht gebruikte Javaansche. De verder-ontwikkeling van 't lēmēs steunt nu niet langer op die der taalsoorten in 't Javaansch, zij is eigen banen ingeslagen.

't Blijve aan bevoegden overgelaten na te gaan hoe vroeger 't overnemen van vervangwoorden uit 't Javaansch is geschied. Ook ligt 't buiten mijn vermogen uit te maken in hoeverre van overnemen mag gesproken worden. In 't onderstaande wordt alleen naast

elkaar gesteld de plaats die een woord inneemt in 't hedendaagsch Javaansch en 't hedendaagsch Soendaasch.

- Javaansche KRĀMĀ woorden of vormen vindt men in 't Soendaasch
- Kr. = l. terug gewoonlijk als l, maar ook als l.p. Zoo komen de JAV. KR. woorden lepen of lēlepen, istĕri, sĕpoeh, tilar, goemoedjĕng, sadereq, rasoeqqan, alle zonder K.I., kalpika
- Kr. = l.p. voor ring daargelaten, overeen met de SOEND. l.p. woorden lelepen — ring, istĕri of estĕri — vrouwelijk, vrouw, sĕpoeh — oud (van jaren), tilar — achterblijven, goemoedjĕng — lachen (ook geluidloos), saderek — broer of zuster, verwante, raksoekan — baadje, jas. — Jav. Kr. sĕrat — brief (zonder K.I.) is in Soend. l.p. maar ook l., sindjang is met gewijzigde betekenis l.p. v. samping—saroeng, manah is in 't Soendaasch zeer hoog l.p. — hart, gemoed, hooger dan galih; oeninga dat in sommige streken l. is, wordt gewoonlijk als l.p. — weten, kunnen gebruikt. — JAV. KR. engĕt is daarentegen in SOEND. K. ingĕt — in herinnering hebben, indachtig zijn. JAV. KR. woelan is SOEND. K. boelan — maand; ook toempak koeda — te paard is in SOEND. K. — JAV. KR. sirah is in SOEND. s. sirah — hoofd.

- De JAV. K.I. woorden die ook in 't SOENDAASCH gebruikt worden,
- K.I. = l.p. zijn gewoonlijk l.p., ook wel s., wat te begrijpen is. Voorbeelden
- K.I. = s. van dit laatste zijn: Sare — Soend. sare, s. van slapen, dahar — Soend. dahar, s. van eten. — JAV. K.I. mij'os is echter in 't SOENDAASCH slechts l. — uitgaan, vertrekken, op weg gaan. Pri-
- K.I. = l. badi is K.L., in l. dikwijls door pribados vervangen (zelf), ook
- K.I. = k.l. K.I. pinĉah — verhuizen is in SOEND. K.L.

- Als l.p. doen dienst, behalve woorden die in 't Javaansch K.I. en Kr. zijn, zeer vele K.N. woorden: njandak (tjandak) — grijpen, opnemen; ngawajoeh (wajoeh) — meer dan één vrouw hebben, een 2de, 3de, 4de vrouw nemen; koreng — zweer, uitslag; langse — Soend. lalangse, gordijn, draperie; wĕlas — medelijdend, deernis hebben; kiwa — links; tĕngĕn — rechts; kawalon — stief (kind bv.); pilĕg — verkouden; pangkon — schoot; ngalamar (lamar) — aanzoek doen om de hand van een meisje; asih — liefhebben; ampĕg — asthma, aamborstig; sĕdĕp — behagen hebben in, lusten, behagenwekkend; soegih — rijk; woedĕl — Soend. oedĕl, navel; kaloeron — een miskraam hebben; ngadĕg — recht overeind staan (gezegd van de lichaamshouding; in algemeenen zin k.l.); loengsoer —

af dalen, afstijgen; soesoer — tabakspruim (ook l.); ngalih — verhuizen, van plaats veranderen; latar — voor- en zij-erf; goegah — opstaan, ontwaken.

Veelal is 't JAV. K.N. gelijk aan 't SOENDASCHE L.P., ofschoon er een K.I. woord bestaat. Bv. Poetoe — kleinkind; tĕkĕn — Soend. tĕtĕkĕn, wandelstok; ngamboeng — kussen, ruiken, opsnuiven; nangis — weenen; karingĕt — zweet, zweeten; oembĕl — snot; lambe — lip; ramboet — hoofdhaar; afleidingen van tangan, op zichzelf in 't Soendaasch niet gebruikelijk, nanganan — slaan en panangan — hand; bantal (Tjiandjoer) — hoofdkussen.

De vertalingen betreffen de Soendasche woorden. Ook K.N. in 't JAVAANSCH en L.P. in 't SOENDAASCH, maar met afwijkende beteekenis zijn: Jav. Tangkĕpan of Tangkĕban, wat op elkaar sluit — Soend. Tangkĕpan, (speciaal) kopje en schoteltje; Java kĕmbĕn, borstdoek — Soend. kĕkĕmbĕn, slendang: Jav. lĕmar, offer waarin sirih is — Soend. ngalĕmar, sirih kauwen; Jav. mĕpĕr, stomp maken. — Soend. *mĕpĕr, tanden vijlen; Jav. saer, mondeling antwoord — Soend. njaoer, spreken, zeggen en roepen, ontbieden; Jav. tandang, in de weer komen (om te helpen) — Soend. pitandang, hulp; Jav. Kĕtjĕr, vocht dat men door persing uit laat druppelen — Soend. Kĕtjĕr, oogdruppel; Jav. toedoe ng, soort zonnehoed en oogklep — Soend. toedoe ng, zonnehoed.

Zelfs zijn er woorden, in 't JAVAANSCH NGOKO, in 't SOENDAASCH L.P., l.p. = Ng. bv. eling — in herinnering hebben, indachtig zijn; warĕg — verzadigd, zad; lali — vergeten; moelih — naar huis gaan; anom — jong (van jaren), ook l; nganggo — zich kleeden, gekleed, ook l.

Gelijk gezegd, zijn de SOENDASCHE L. woorden voor 't grootste deel l. = Kr. + ^{horen} _{aan} in 't JAVAANSCH KR., een enkel K.I.; men vindt er ook K.N. woorden l. = KI. + ^{horen} _{aan} l. = KN. onder: Koeping — oor; sosi — sleutel; nanging — maar, doch; enggal, — snel, spoedig; njimpĕn — plaatsen, bergen; sanggĕm — op zich nemen; wangkid — grens; wangi — geurig, welriekend; Jav. nonton — Soend. nongton, toeschouwen; bodjo — echtgenoot (in 't Soend. uitsluitend van de vrouw gezegd); parĕk — dichtbij; nĕmbe — pas, eerst; sangoe — leeftocht; nalika — tijdens (verleden tijd); taboeh — klokke...

Soend. doengkap of dongkap is l. van datang — gekomen; srangenge wordt wel eens als l. van panonpowe — zon(licht) gebruikt; voor njaho — weten, kennen zegt men in l. tĕrang; in Tjiandjoer is noeroet l.v. ngiring — volgen.

1. = Ng.

Ook komen wel JAV. NG. woorden met SOEND. L. woorden overeen: Woewoeh — vermeerderen; poengkoer — achter; sĕpi — ledig; wĕngi — nacht; Jav. leren — Soend. liren, ophouden, uitscheiden; abot — zwaar; liron in werkwoordsvormen als ngaliron (keun) — ruilen en verwisselen: Jav. sasi — Soend. sasih, maand; in Tjiandjoer wĕroeh — weten, kennen; een enkel maal marga in plaats van margi met gewijzigde beteekenis, beide in Soend. l. van sawab — reden, om reden dat. Toenggang koeda — te paard is in Soend. ook l.

JAV. K.N. koentji is in SOEND. slechts k. — sleutel.

s. = Kr. /
s. = Kl. /
s. = KN. /
horen

Sĕdĕng woorden, welke in 't Javaansch KR. of K.I. zijn, werden reeds vermeld. JAV. K.N. saor — mondeling antwoord, is in SOEND. s. als zelfst. nw. gebruikt: zeggen (saoerna). K.N. sĕnĕng is in SOEND. s. van beuki-lusten (ook van rĕsĕp — behagen vinden in?) — JAV. NG. ngroengoe is SOEND. s. ngaroengoe — hooren.

s. = Ng.

KD. = l.

Ook zijn er woorden in 't JAVAANSCH K.D., die in 't SOENDAASCH algemeen gangbaar zijn als l. of l.p.; L. zijn: Roepi — (verschijpings) vorm; kĕmpĕl — bijeen, vergaderd; nami — naam; wantoen — durven; bentĕn — verschil, verschillen; midangĕt — hooren; taros — gw. van vragen, informeeren; paos — lang in sapapaosna l. van sapapandjangua — al den tijd; 't gebruik van paos alleen is zeldzamer; Soend. pĕrtjados = Jav. pratjados of prĕtjados — gelooven, zou men lĕmĕs doesoen kunnen noemen, evenals manantĕn — Jav. K.D. minantĕn — misschien, wellicht, welke beide vormen men plaatselijk hoort (resp. Soekapoera en Tjiandjoer), doch vooralsnog afgekeurd worden. Als L. P. wordt gebruikt Jav. K. D. padjĕng — zonnescerm, oedĕng — hoofddoek, waos — tand; als sĕdĕng, sĕpah — oud van jaren.

KD. = l.p.

KD. = s.

Ontleening aan 't Javaansch van vervangwoorden kan ook door den leek worden vastgesteld waar samentrekking van klinkers heeft plaats gehad, bv. wanneer 't suffix an met den eindklinker van 't stamwoord is samengetrokken, wat in 't Soendaasch niet geschiedt. Woorden als kaloeron, kawalon, mangkon, liron, ngimpen enz. zijn Javaansch, al hebben zij weder als stam gediend om werkwoordsvormen van te maken: ngalironkeun enz. — Zoo is ook karĕp Javaansch; 't Soend. zou luiden ka-arĕp. Een overeenkomst van een Kr. met een l.(l.p.)woord, terwijl 't l^e een vervorming is van een Ng. woord en in 't Soendaasch 't kasar een geheel ander woord, maakt een ontleend zijn waarschijnlijk. En zoo is er meer. Doch dat alles is hier minder op zijn plaats. Alleen zij nog de

aandacht gevestigd op die woorden die in 't Soendaasch tot een verkeerden stam worden teruggebracht, bv. mijos tot pijos, mēdal tot pēdal, moelih tot poelih, namboet tot tamboet en die dus zeker overgenomen zijn.

Wat betreft de l. woorden die een vervorming zijn van k. woorden, hierbij valt tweēerlei te onderscheiden: 1. verandering van klinker en 2. verandering van uitgang. De op de eerste wijze gevormde woorden kunnen in een aantal kategoriēen worden verdeeld:

a. Verandering van *a* in de laatste lettergreep in *i*, wanneer 't woord op a(ah) uitgaat: oepama, oepami — indien; atawa, oetawi (= 't meer gebruikelijke atanapi) — of; oetama, oetami, — voortreffelijk; tjoba, tjobi — gw. van beproeven; roepa, roepi — (verschijnings) vorm; djaga, djagi — gw. van waken; tampa, tampi — gw. van ontvangen; moega, moegi — moge: (ka) djaba, (ka) djawi — uitgezonderd; prajoga, prajogi — passend; warna, warni — kleur (warni is ook l. v. roepa): djělēma of djalma, djalmi (zelden) — mensch.

Verscheidene zulke Kr. vormen worden in 't Soendaasch in l. gebruikt, terwijl 't k. een geheel ander woord is, bv. lami l. van lila — lang, tijdsduur; margi l. van (koe) sawab — reden, om reden dat; sami l. van sarowa — gelijk en van pada — gelijkelijk, allen; nami l. van ngaran — naam; manawi l. van soegan en palangsijang — misschien, wellicht; noe mawi is l. van noe matak — de reden dat, dat is de reden.

Voor zoover mij bekend, komen niet voor in 't Javaansch: mani l. van mana — een tusschenwerpsel, nadruk leggende op 't volgende woord, als nja, doch met verbazing; tambih l. van tambah — toegenomen, vermeerderd; bawi l. van bawa in bawiraos l. van bawarasa — gevoelen, meening, oordeel; sajagi l. van sajaga — zonder dat er iets aan hapert; wargi l. p.! van warga (koelawarga) — verwante. Haksami is l. vergiffenis; 't Jav. wb. noemt een K. W. haksama, in Soend. onbekend.

b. Verandering van *oe* in de laatste lettergreep in *a*, wanneer de voorlaatste lettergreep een *ē* heeft: tēpoeng, tēpang — te samen getroffen, elkaar ontmoeten; sēboet, sēbat — gw. van uitspreken, vermelden. Niet in 't Jav.: tēroes, tēras — doorgaande, doorgaan; rēmpoeg, rēmpag — eens van zin, 't eens zijn.

Van sěpoeh l.p. — oud van jaren wordt een sěpah s. gemaakt.
 Als in 't Jav. is etang l. van itoeng — gw. van rekenen.

c. Verandering van *oe* in de voorlaatste lettergreep in *ě*, wanneer de laatste lettergreep een *a* heeft, bv. soerat, sěrat (l. en lp.) — brief; roeksak, řesak — bedorven, vernield; sěsah l. van soesah is, meen ik, in 't Jav. een onbekende vorm.

d. Verandering van *oe* in de laatste en voorlaatste lettergreep beide in *ě*: koempoel, kěmpěl — vergaderd, bijeen; soewoeng, sěwěng — ledig; poengkoer, pěngkěr — achter, kan hier ook toe gerekend worden, daar pěngkěr als sierlijker dan poengkoer beschouwd wordt.

e. Verandering van *oe* in de laatste lettergreep, wanneer ook de voorlaatste een *oe* heeft, in *a*, terwijl de *oe* der voorlaatste lettergreep in *ě* verandert: loepoet, lěpat — mis; tjoekoop, tjěkap — ruim voldoende, welgesteld; koedoe, kědah — moeten; moenggoeh (zelden, gewoonlijk ari), měnggah — wat betreft.

Ook lěnggah is op dezelfde wijze gevormd van loenggoeh. In 't Soend. wijken de beteekenissen echter uiteen.

f. Verandering van *oe* in de voorlaatste lettergreep in *i*, wanneer de laatste lettergreep een *a* heeft: loembrah, limbrah — gewoon, algemeen; moerah, mirah — goedkoop; boengah, bingah — blijde, verheugd; koerang, kirang — te min zijn, afgenomen, ontbreken; koewat, kijat — sterk, krachtig, met weerstandsvermogen; toelad, tilad — gw. van een voorbeeld, dat men zich gesteld heeft, navolgen.

Miwah wordt in brieven wel gebruikt, moewah is in Soend. onbekend.

Andere klinkerverandering kent men in 't Soendaasch niet. De hiervormelde l. vormingen komen overeen met Jav. (Kr. + KD.). Zelfs de meeste zoo gevormde l. woorden bestaan ook in 't Jav.; alleen onder a, b en c komen specifiek-Soend. woorden voor, 't aantal is slechts bij a van eenige beteekenis. Moge dus de l. vorming door klinkerverandering al niet oorspronkelijk Soendaasch zijn, die weinige door den Soendanees zelfstandig gemaakte l. woorden toonen toch dat 'tgeen den Javaan als verfraaiing in de ooren klinkt, ook

op den Soendanees dien indruk maakt. Mede uit andere verschijnselen is de waardeering der klinkers te benaderen. Open *o* en *e* klinken 't grofst, *eu* en *oe* minder, *ě* en *i* 't fijnst. Ten aanzien van *ě* zou men dat opmaken uit woorden als *sěsah*, in 't Jav. onbekend, *kěmpěl* en *sěwěng*, in 't Jav. slechts KD.; dat *i* als fijne klank geliefd is, blijkt nog hieruit, dat men de l. woorden *dongkap* en *tjěkap* nog mooier tracht te maken door te zeggen *dongkip* en *tjěkip*. Oorspronkelijk eigen aan Tjiandjoer, de groote fabriek van nieuwe maaksels, verbreiden deze woorden zich meer en meer. Misschien kunnen er nog wel eenige aan worden toegevoegd. Van *sěmoe* wordt wel een *sěmi* gemaakt.

Later zal nader besproken worden, hoe men met 't gebruik van vervangwoorden zeer vrij te werk gaat en ook in l. vaak k. woorden bezigt waarvan l. woorden bestaan. Tot de woorden die men echter 't gereedelijkst vervangt, *lěměs* sprekende, behooren die met open *o* en *e* als: *boga*, *njaho*, *hese*, *heěs*. Dit is evenwel geen wet van Meden en Perzen, hojong is l.p. v. *hajang*.

De 2^e wijze van *lěměs*vorming geschiedt door verandering van den uitgang:

a. Verandering van den uitgang in 'ntěn: *kira*, *kintěn* — naar gissing; *hampoera*, *hampoentěn* — vergiffenis;

sore, *sontěn* — avond;

karana, *karantěn* — want (zelden gebruikt);

beda, *bentěn* — verschil, verschillen;

manantěn wordt plaatselijk gezegd (Tjiandjoer) in plaats van *manawi* l. v. *soegan*, *palangsijang* = 't weinig gebruikte *manawa* — misschien, wellicht.

Speciaal Soendaasch zijn: *njana*, *njantěn* (plaatselijk) — vermoeden; *soemawonna*, *soemawontěn* — hoeveel te meer;

saniskara, *saniskantěn* — al, alles, wat bij elkaar hoort.

sinari, *sinantěn* in *sisinarieun*, *sisinantěneun* — hoogst zelden, met lange tusschenpoozen;

soepaja, *soepantěn* (naast *soepados*) — opdat;

aja, *antěn* (plaatselijk) — er is, er zijn, (aanwezig) zijn;

pěrtjaja, *pěrtjantěn* — gelooven;

oepama, *oepantěn* (naast *oepami*) — indien;

badami, *badantěn* — beraadslagen.

De Kr. vormen *dintěn* en *kantěnan* worden gebruikt als l. van *powe* — dag en *poegoeh* — zeker, gewis.

b. Verandering van den uitgang in os, dos en jos: *harti*, *hartos* — beteekenis, zin, begrip; *ati-ati*, *atos-atos* — wakker, op zijn hoede zijn; *pati*, *patos*, zeer, bijzonder; *ganti*, *gĕntos* of *gantos* — 't geen voor iets anders in de plaats komt.

dangdan, *dangdos* — gereed, uitgerust;

prihatin, *prihatos* — leed; *batin*, *batos* (zelden) — 't inwendige;

kawatir (*hawatir*), *hawatos* (*kawatos*) — beducht, beduchtheidwekkend;

watja (*batja*), *waos* — gw. van lezen;

waspada, *waspaos* — helder, helder uitzicht hebbende;

tjarita, *tjarios* — verhaal;

rasa, *raos* — smaak, gevoel (ook l.p.), gevoelen (subst);

adji, *aos* — gw. van den Koran lezen (l.p.);

soepaja, *soepados* (naast *soepantĕn*) — opdat;

pĕrtjaja, *pĕrtjados* (*Soekapoera*), dit heeft echter geen burgerrecht.

Baktos komt een enkel maal voor als l. van *bakti* — huldeblijk; *boepatos* als l. van *bopati* (of *boepati*), ook zelden gebruikt — Regent; *jaktos* is l. van *jakti* = 't veel meer gebruikelijke *ĕnja* — waar, werkelijk; *wartos*, Kr. in de 2^e macht van *warti-warta*, is l. van *bedja* — bericht, terwijl *warta* weinig gebruikt wordt; *antos* (Kr. van *anti*) is l. gw. van *dago*, gw. van *wachten*, *anti* is onbekend; *pangaos* (Kr. van *pangadji*) is overgegaan als l. van *harga* — waarde, prijs; *kados* (Kr. van *kaja* is l. van *tjara* — zooals, op de manier van (in vragende zinnen); *artos* is l. van *doewit* — geld, waarvoor wel eens *arta* gezegd wordt, *artos* wordt door 't Jav. wb. en Walbehm-Taalsoorten in 't Jav. niet opgegeven; *waos* is l.p. van *hoentoe* — tand, *wadja* is onbekend.

taros (KD. van *tari*) is l. gw. van *tanja* — gw. van vragen, informeeën, *tari* is onbekend.

't Soendaasch kent bovendien nog:

sapĕrti, *sapĕrtos* — zooals, bijvoorbeeld; *pribadi*, *pribados* — zelf;

kawas, *kaos* — 't schijnt wel alsof;

tangtoe, *tangtos* — zeker, bepaald;

pĕrmisi, *pĕrmijos* — vergunning;

pariksa, *parijos* — gw. van onderzoeken;

c. Verandering van den uitgang in 'ntoen:

wani, *wantoen* — durven;

kirim, *kintoen* — gw. van zenden;

kari = 't meer gebruikelijke *tinggal*, *kantoen* — achterblijven, overblijven.

bawa, *bantoen* — gw. van brengen; dit laatste is in 't Javaansch onbekend.

d. Verandering van den uitgang in *ël* of *il*: *oeni*, *oengël* — geluid, luid (v.e. brief);

tanggoeng, *tanggël* — gw. van instaan voor;

roegël, l. v. *roegi* is specifiek-Soendaasch. *Gampang*, *gampil* — gemakkelijk.

e. Verandering van den uitgang in *wis*:

antara, *antawis* — tusschenruimte; (sa) *watara*, (sa) *watawis* — ongeveer; *pĕrkara* (prakara, palakara), *pĕrkawis* (prakawis) — zaak; *katara*, *katawis* — zichtbaar, te zien, merkbaar.

Tawis is l. en lp. van *tanda* — teeken (*tara* onbekend), *awis* is l. van *tjarang* — zelden, zeldzaam.

f. Verandering van den uitgang in *djĕng*:

boeroe, *boedjĕng* — gw. van najagen, nastreven;

arĕp, *adjĕng* in *ngarĕp-ngarĕp*, *ngadjĕng-ngadjĕng* — al maar hopen;

padjoe, *padjĕng* — gw. van voorwaarts gaan;

pajoe, *padjĕng* — gewild, goed van de hand gaande;

pajoeng, *padjĕng* l.p. — zonnescherf;

waloēja, *wiloedjĕng* — welvarend; dit laatste is echter gewoonlijk l.p. van *salamĕt* of *tjageur*.

Ladjĕng is l. van *toeloj* — vervolgens, zijn weg vervolgen; *ladjoe* is zeldzaam; *goemoedjĕng* is l.p. van *seuri* — lachen, *goemoejoe* of *goejoe* zijn onbekend.

g. Verandering van den uitgang in 'mbĕng:

palang, *pambĕng* — gw. van over dwars liggen (staan).

h. Verandering van den uitgang in *bĕn* en *ĕn*: *adoe*, *abĕn* — gw. van zich of iets met elkaar meten, wedden, dobbelen; *akoe*, *angkĕn* — gw. van erkennen, bekennen.

De hier gegeven l. vormen staan niet altijd precies gelijk met de k. grondvormen. Zij worden dikwijls ook gebruikt als l. bij andere woorden. Zie de Woordenlijst.

Ik heb me in 't bovenstaande beperkt tot de vermelding van

die Kr. vormingen waarvan ook 't Soendaasch representanten heeft, terwijl daar tevens de grondvormen in gebruik zijn als k. 't Javaansch kent er echter nog verscheidene meer. Vele zulke Kr. vormen hebben hnn weg gevonden naar 't Soendaasch als l. (of l.p.) bij geheel andere k. woorden. Voor den Soendanees staan zulke Kr. vormen gelijk met l. woorden, die geen vervormingen van k. origineelen zijn; zij zijn daarom bij de lĚmĚsvormingen niet opgenomen.

't Aantal specifiek-Soendasche l. vormen is bij deze 2de wijze van lĚmĚs vorming betrekkelijk groot. Zij schijnt meer in den smaak te vallen dan de l. vorming door verandering van klinker; in 't bizonder de uitgang 'ntĚn is geliefd.

Als een 3de wijze van l. vorming zou nog genoemd kunnen worden, verandering van den aanvangs-aksara ba in sa: *barĚng* — *sarĚng* — tegelijkertijd; *bangĚt* — *sangĚt* — zeer, beide ook Jav. en 't voorvoegsel ra, waarmee l.p. woorden gevormd zijn: raka, rai.

Zonderling is de l.p. vorm *angkeng* van *tjangkeng* — lenedenen. Afkapping is anders de gewone wijze van sneller te spreken, daar samentrekken als in 't Javaansch niet plaats heeft.

Een ander geval dat, zoover mij bekend, op zichzelf staat, is dat *ngimpen* l.p. is van *ngimpi* — droomen!

Opmerking verdienen nog de volgende woorden:

Tamparaos k, *tampiraos* l — niet aangenaam aangedaan, waarbij 't k. woord half k. half l. is. Daarentegen zegt men *bawarasa*, *bawiraos* — meening, gevoelen.

Nikah en *kawin* zijn beide vreemde woorden, 't eerste is l.p. (soms l.) van 't tweede.

Ningal en *ningali* worden in dezelfde beteekenis gebruikt, 't eerste als l, 't tweede als l.p. van *nendjo* — zien.

Ninggal — achterlaten is k.l.; in de overdrachtelijke beteekenis „sterven” s.; hier verandert dus met de beteekenis de waarde van 't woord.

Salse is 't eenige, mij bekende l. woord, aan 't Maleisch ontleend.

Ngawitan is l. van *mimiti* — beginnen.

Van eigennamen bestaan in 't Soendaasch geen l. vormen of woorden.

Ten aanzien van de vervangwoorden, die geheel zelfstandige woorden zijn, kan men in de Woordenlijst zien dat de meeste ook in 't Javaansch voorkomen. De speciaal aan 't Soendaasch eigene vormen een minderheid en zijn hoofdzakelijk l.p. woorden

De oempak basa zijn in de Woordenlijst niet opgenomen. 't Is mogelijk dat er eenige zijn die bij l.p. woorden behooren, ze zijn me niet bekend. Wil men, lĚmĚs sprekende, een oempak basa vervangen, dan zegt men ladjĕng of iets dergelijks, doch noodig is dat niet.

Een oempak basa dient om den overgang tot een nieuwen toestand aan te duiden en komt dus meer te pas in verhalenden trant — waar de tyrannie van 't lĚmĚs weinig gevoeld wordt — dan in gesprekken.

Wil men den overgang tot zekeren toestand aangeven, dan wordt de oempak basa geplaatst vóór 't werkwoord dat dien toestand aanduidt; en in zoo'n geval lijkt 't in de vertaling alsof 't werkwoord de beweging aangaf: njĕkĕl, vasthouden, kĕk njĕkĕl, vast gaan houden, vastgrijpen. Men kan volstaan met de oempak basa zonder meer. In den imperatief is zij niet noodig. Secundair wordt 't toestand aangevend werkwoord ook wel gebruikt om den overgang aan te duiden, als de bedoeling uit 't zinsverband duidelijk blijkt: datang — gekomen, maar staat men bv. naar iemand uit te kijken en hij komt in 't gezicht, dan kan men roepen: „Datang!” — Hij komt!”

Geplaatst vóór een werkwoord dat een beweging weergeeft, als njokot, indit verandert de oembak basa aan de beteekenis niets, maar accentueert die alleen sterker. Ook hier kan de oempak basa alleen worden gebruikt.

III.

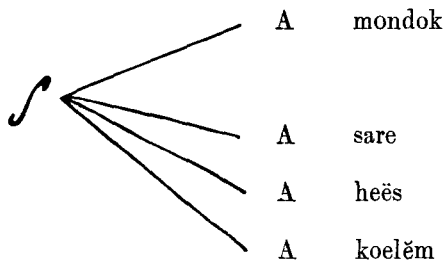
Bij de vaststelling der beteekenis van de termen kasar, lĚmĚs, lĚmĚs pisan, sĕdĕng en kasar pisan werd 't eenvoudigste geval genomen dat er alleen sprake was van spreker en aangesprokene. In een gesprek kunnen echter drie personen gemoeid zijn: spreker, aangesprokene en derde persoon. Er zijn allerlei combinaties mogelijk van de plaats die deze drie personen ten opzichte van elkaar innemen en daarmee van de woorden welke men gebruiken moet.

Voor een enkel woord moge dat hier nader worden toegelicht. Slapen is molor k.p., heĕs k, mondok l, sare s, koelĕm l.p. In de schematische voorstelling hieronder is door schuine lijnen aangeduid de stelling die de aan de uiteinden geplaatste personen ten opzichte van elkaar innemen, de aan 't boven-eind geplaatste staat hooger, die aan 't beneden-eind lager. Hoe schuiner de lijn,

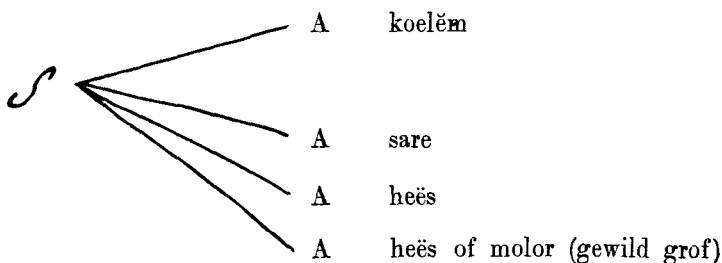
hoe grooter de afstand. De appreciatie gaat natuurlijk uit van den spreker.

S. = spreker; A. = aangesprokene; D. = derde persoon.

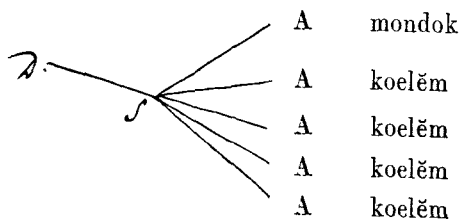
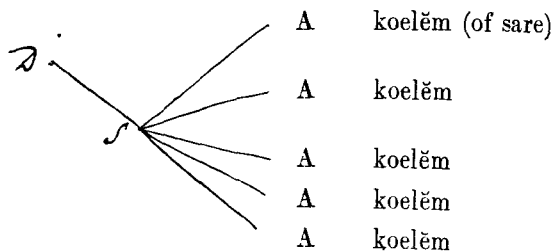
I. Er wordt gesproken over 't slapen van den spreker.

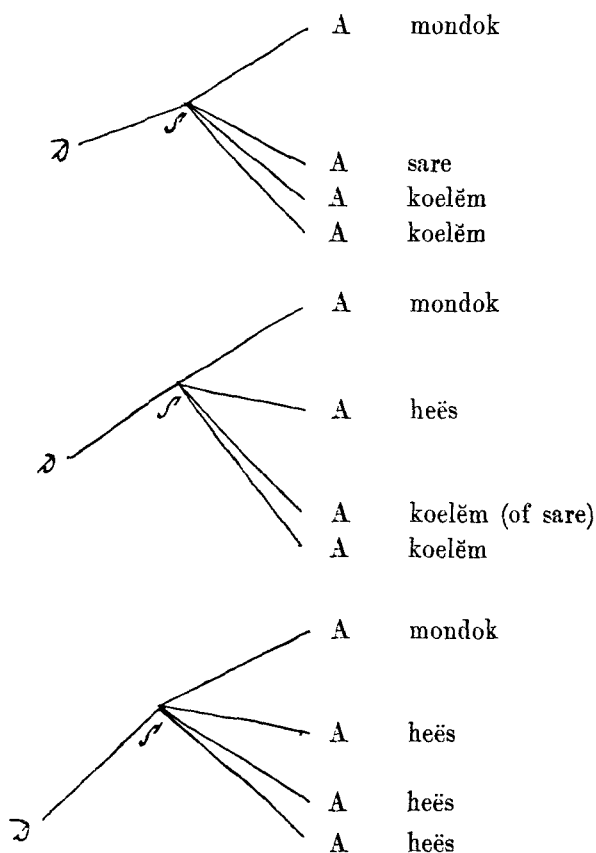

II. Er wordt gesproken van 't slapen van den aangesprokene.

III. Er wordt gesproken van 't slapen van den derden persoon.

Is er geen l., dan wordt 't k. woord ook voor l. gebruikt (k.l.); is er geen s., dan kan men wat omlaag gaan en 't k. gebruiken of wat omhoog naar 't l.p., naar omstandigheden.

De verhoudingen kunnen nog weer wat anders zijn, maar met behulp van 't bovenstaande zal men voor nog subtieler onderscheiden 't juiste woord wel kunnen bepalen. In twijfelachtige gevallen neemt de Soendanees wel zijn toevlucht tot neutrale woorden. Weifelt men bv. tusschen „djoeragan anoe tatjan datang” en „— tatjan soem-ping”, dan kan men zeggen „tatjan aja”.

Uit de schema's is ook op te maken dat wanneer bv. een magang spreekt over slapen van den distriktsschrijver tegen den Wadana als mondok, hij tot dien schrijver zelf dat slapen koelěm zal noemen. Zoo kan de taal die spreker tot den aangesprokene bezigt, verandering ondergaan door de komst van een derde, omdat spreker

tusschen beide onderscheiden moet. Is er bv. tusschen spreker en aangesprokene (A.) een verhouding als akang tot rai. Nu komt een derde (B.) op 't tooneel, die onder den rai staat in rang of leeftijd. Den spreker staan nu 2 wegen open: Tot den nieuweling ook rai te zeggen (zichzelf dus akang te noemen), maar dan moet hij A. promoveeren tot bv. gamparan en daarmee in verband zichzelf tegen A. niet langer akang, maar bv. koering, of hij kan voor A. de oude betiteling behouden, maar dan B. een mindere geven en dien bv. noemen poetra, zichzelf dus mamang (rama). Welk van beide wegen hij inslaat, hangt af van den afstand tusschen hem, A. en vooral B. Is die laatste groot, dan kan hij poetra zeggen; acht hij dat te aanmatigend, dan kiest hij den eersten weg. Door de nieuwe verhouding welke tusschen hen drieën is geschapen, wordt ook de woordenkeus anders. Noemt spreker B. rai en dus A. bv. gamparan en gaat B. een oogenblik later heen, dan kan spreker A. weer als rai betitelen en zijn woordenkeus daarnaar wijzen.

De bedoeling met s. woorden is altijd fijne nuanceeringen te maken. In de volkstaal worden ze dan ook weinig gebruikt. Ze zijn vrijwel beperkt tot 't verkeer onder de hoogere klassen, die altijd gekuischter spreken en dan worden ze vooral gebruikt tegen en van minderen, tusschen welke en den spreker de afstand niet groot is. Tot of van boven ons staanden zijn ze minder gepast. Ze wijzen op een vriendelijke, welwillende houding. Een Regent bv. tot zijn Patih zegt: "Ĕngkang Patih! dek sare didijeu bae." Hij had ook heës of koelĕm kunnen gebruiken; 't eerste zou getungen van te groote ongeneerdheid, dus weinig achting voor den Patih, met 't laatste zou hij den Patih veel te ver beneden zich stellen.

De in de Woordenlijst als k.p. opgegeven woorden zijn dat ten opzichte van den mensch. Vele ervan zijn gewoon k. of k.l., wanneer zij betrekking hebben op dieren. In dat geval is de regel dat er geen vervangwoorden van zijn. Toch hoort men wel bv. van 't eten van een paard in lĕmĕs nĕda zeggen, al wordt daardoor de taal geweld aangedaan. Velen keuren dit af; niettemin is te verwachten dat woorden als nĕda en maot van dieren gebruikt meer en meer zich zullen indringen. Dat men van dierlijke handelingen l.p. woorden zou gebruiken, laat zich moeilijk denken. Want zelfs wie zich tot zulke byzantinismen wilde laten vervoeren, zou in strijd komen met zichzelf en den verheven eigenaar van zoon dier feitelijk te kort doen. Wel bestaan er l.p. woorden van dier namen,

doch dat is iets anders. Men eert daarmee niet 't dier, doch slechts den eigenaar op dezelfde wijze als men bv. voor zijn kleedingsstukken l.p. woorden gebruikt. Poentang is l.p. van koetoe — luis, nl. een luis op 't lichaam van een l.p. persoon (= een persoon die voor l.p. in aanmerking komt). Titihan is l.p. van koeda — paard, eig. rijdier. De benaming titihan is juist, zoolang 't dier rijdier van den l.p. persoon is. Een knol is dus ook titihan indien en zoolang hij door een l.p. persoon wordt bereden, net als bv. een spons, die 't gelaat van een aanzienlijke bestrijkt, kasaj is om 't volgend oogenblik over 't gelaat van zijn knecht gaande roeroe te heeten.

Als in de Woordenlijst plaats aanduidende woorden als l.p. zijn vermeld, wil dat zeggen dat men ze gebruiken moet om de plaats ten opzichte van een l.p. persoon aan te geven. Bv. Zijde van 't lichaam van een aanzienlijke is gedeng. Loopt men ter zijde van hem, dan is dat gedengeun, vóór hem, pajoeneun, vóór-aan in een stoet gevolgd door den l.p. persoon, tipajoen; wijst men hem op 't landschap, zeggende bv. „links is de rivier,” dan is dat beulah kiwa, ti kiwa (dus links van U) enz.

De l. vorm heeft dezelfde beteekenis als de k. grondvorm. Bij de vervangwoorden — niet vervormingen is dat niet altijd 't geval. Ook de l. vormen zoodra ze bij andere dan de eigen k. woorden worden gebruikt — wat nogal eens voorkomt — kunnen hiertoe gerekend worden. Dikwijls heeft 't l.p. of l. woord slechts ongeveer dezelfde beteekenis als 't k. woord, bv. ningali l.p. (zien) van laladjo — toeschouwen; moendoet l.p. (eig. eischen) van menta — verzoeken. Soms zijn 't woorden met andere beteekenis waaraan, als vervangwoord gebruikt, een engere of gewijzigde beteekenis wordt gegeven, ongeveer gelijk aan 't k. woord dat ze t.z.t. vervangen. Bv. ngeser k.l. is op zijde gaan, ook: op zijde doen gaan; ngeser l.p. is bepaaldelijk: verstooten van een vrouw. Emban is kindermid van een aanzienlijke. Ngëmban feitelijk: als kindermid fungeeren, is l.p. van ngais — op de heup dragen (en dan 't kind van een aanzienlijke). Ngarendengankeun — eig. een naast elkaar zittend paar doen zijn, is l.p. van ngawinkeun — in den echt verbinden, uithuwelijken. Mondok (van pondok kl. — tijdelijke woning, nachtverblijf) is l. van hees — slapen. Ook is wel een afleiding, samenstelling of grammatikale vorm van een k. woord in gebruik als l.p. of l. van een ander k. woord waarvan 't de beteekenis omschrijft of euphemistisch uitdrukt. Bv.

Kahampangan (van hampang k. — licht) en kabeuratan (v. beurat k. — zwaar) l.p. van kiih en ngising, eig. ontlicht en ontzwaard. Ngadoewit (van doewit k. — geld) isl. van meuli.

Uit 't bovenstaande verklaart zich ook, dat eenzelfde woord l.p. of l. van verschillende kasarwoorden kan zijn. Bv. Njandak l.p. van njokot — grijpen is ook in gebruik als l.p. van mawa — medeñemen, van njĕkĕl — vasthouden, van njabak — aanvatten, betasten. Dawoeh en timbalan kan naar omstandigheden eenvoudig een gezegde, een bericht, een mededeeling, een bevel of een oordeel zijn, altijd van een aanzienlijke. Een zelfde woord kan zelfs soms l., soms l.p. zijn, bv. lĕbĕt l. van djĕro — binnen; in de speciale beteekenis van Regentswoning, eig. binnen de omheining daarvan, is 't l.p.

't Komt voor dat er voor één begrip twee l.p. woorden zijn waarvan òf 't eene als sierlijker, mooier wordt beschouwd dan 't andere òf hooger is, dus alleen van zeer aanzienlijken gezegd wordt. Hoe aanzienlijker de persoon tot wien men spreekt, hoe sierlijker ook de taal wordt gemaakt; 't is soms moeilijk te beslissen welke gedachte bij 't gebruik van zoo'n bijzonder l.p. woord voorzit: sierlijkheid of meerdere verheffing. Bv. Ngadahoeркеun is stadhuiswoord voor nikahкеun, maparin is zeker hooger dan masih, maar rawoeh en soemping, oeninga en tingali zijn niet zoo gemakkelijk in te deelen, enz. Denkbaar is ook een k. en l. vorm (woord) van een l.p. woord; dit is 't geval met ngadeuheus — doemeuheus resp. k. en l. van „zijn opwachting maken“, op zichzelf een l.p. woord. — Van een k. en l. sĕdĕng woord is misschien een voorbeeld: ngareungeu s. k. — ngaroengoe s. l. — hooren. Ik hoorde nl. eens een adellijken magang vragen aan een bejaarden, welgestelden, burgerlijken hadji: Hebt Ge 't gehoord? Mang, kareungeu?, waarop de hadji antwoordde: „Ngaroengoe!“ (Ja). 't Was van den magang zeer gepast, den ouden man met eenige onderscheiding te bejegenen en deze, zich te hoog achtende om „ngoeping“ te zeggen, was ook van zijn kant beleefd door 't sĕdĕngwoord in zijn lĕmĕs vorm te bezigen. Misschien is ook pĕtjil l. van seuweu k, beide sĕdĕng.

Evenals bij l.p. woorden, komt 't bij l. woorden voor dat er twee zijn met geen ander verschil dan dat 't eene voor sierlijker doorgaat dan 't andere, b.v. midangĕt mooier dan ngoeping, beide l. van hooren.

Naast bestaande k.l. woorden komt soms een nieuwe l. vorm of woord in gebruik waarvan dan 't te verwachten einde is dat 't k.l. woord tot k. zal worden gedegradeerd. Een ander gevolg van de verfijning bij 't lĚmĚs spreken is dat een l.p. woord ook als l. wordt gebruikt, als er geen ander vervangwoord bij de h nd is. B.v. sangoe is l.p. van kedjo — bereide rijst. Maar ook zal men hooren: „Abdi teu gadoeh sangoe di rorompok!„: evenzoo pajoen l.p. en l. van hareup — v or, nj rat l.p. en l. van noelis — schrijven, nawis l.p. en l. van nanda — teekenen e. a. 't Schijnt me toe dat dit gebruik zich uitbreidt.

Beleefdheid wordt met beleefdheid beantwoord. Stel dat spreker tot den aangesprokene spreekt op een wijze alsof deze iets boven hem staat. De aangesprokene zal dan niet antwoorden alsof de eerste spreker even veel beneden hem staat, maar hij zal van zichzelf iets nederiger zijn en den thans-aangesprokene iets hooger stellen, en men kan dus uit 't antwoord van iemand, vooral van een hoogere, opmaken of hij vindt dat jegens hem de juiste toon werd aangeslagen. Voor den lagere brengt de beleefdheid mede, liever in zijn nederigen toon te volharden en niet te toonen dat de hoogere hem c.q. kwetst, doch ook hier geldt: Een goed verstaander heeft maar een half woord noodig, en de taal is buigzaam genoeg om dit zeer kiesch te verstaan te geven.

Men gaat — er werd boven reeds op gewezen — bij 't gebruik van vervangwoorden zeer vrij te werk. Allen — van den hoogste tot den laagste — maken zich telkens en telkens, in woord en geschrift, schuldig aan 't verkeerd gebruiken van vervangwoorden. Men hoort iemand tegen een zelfden persoon in een zelfde gesprek dan eens 't k. woord, dan eens 't l. woord gebruiken, van woorden op personen betrekking hebbende even goed als bij onzijdige, zelfs in plaats van een l.p. een k. (k.l.) en toch geeft 't geheel een zeer bepaalden indruk. De Soendanees weet bij intuïtie den juiste toon aan te slaan en de hoorder gevoelt wel of de spreker die nu en dan „boga“ zegt in plaats van „gadoeh“, met opzet dat doet of uit onnauwkeurigheid. Geringe lieden hoort men zelfs wel tegen hoofden l.p. woorden van zichzelf gebruiken. Een koeli die op een vraag van den Wadana of hij een mes bezit, antwoordt: „Soemoehoen hënteu, abdi teu kagoengan!“ begaat een groote blunder en spreekt kasar (in uitgebreiden zin), wat men echter in zoo'n geval liever vergoelijkend doesoen — dorpisch, onwetend, noemt of

tjohag — ongemanierd, wat niet wegneemt dat men hem op zijn fout zal wijzen.

Men kan in 't algemeen zeggen dat 't gebruik van samengestelde of afgeleide vervangwoorden nog minder vast is dan van enkelvoudige. Hoe minder alledaagsch een samengesteld woord of afleiding is, hoe zeldzamer 't daarbij behoorende vervangwoord wordt gebruikt. Dat is de conclusie die men geneigd is uit 'tgeen men hoort te trekken, met dit voorbehoud dat ze slechts benaderend is.

In de Woordenlijst zijn slechts vermeld de grondwoorden of een enkele grammatikale vorm. Waar echter van een kasarwoord en zijn vervangwoorden afleidingen of samenstellingen zijn gevormd op verschillende wijze of wanneer van zeker k. woord één afleiding k. is, een andere l.p. enz., kortom als er afwijkingen zijn, zijn ook wel afleidingen en samenstellingen opgenomen. Volledig is 't echter zeker niet. Bv. Onder itoeng zal men behalve ngitoeng k. ngetang l. nog vinden itoengan k. = pa etangan l., omdat de afleidingen niet dezelfde zijn. Van gw. goeling is goegoeling k.l. — rolkussen (l.p. pĕpĕdĕk), pagoelingan daarentegen l.p. — slaapvertrek (k.l. ěnggon), beide zijn daarom vermeld. Doeloer is k.l., doeloer ipe echter l. enz.

Op bladzijde 387 is gezegd, dat l.p. woorden o.a. kunnen weergegeven ten 1^e handelingen door een l.p. persoon verricht, maar ook ten 2^e handelingen door anderen ten opzichte van hem. Van een zelfde werkwoord kan dus zoon 1^e en 2^e l.p. bestaan. Bij 't 1^e l.p. is dan 't subjekt de aanzienlijke, bij 't 2^e l.p. 't objekt.

In 't algemeen is, in de Woordenlijst, bij de indeeling van woorden, uitgegaan van 't subjekt. Waar dit bij l.p. woorden niet 't geval is, is vóór 't woord een kruisje geplaatst. Bij intransitieve werkwoorden is 't l.p. òf 't een òf 't ander, b.v. 1^e l.p. geubis — vallen, 2^e l.p. *ngadeuheus — zijn opwachting maken. In 't laatste geval bestaat uitteraard geen k.

Maar bij transitieve werkwoorden wordt een betrekking geboren tusschen dengene die de handeling verricht en een ander persocu, hier zijn dus 2 l.p. woorden mogelijk Br. van geven is 't 1^e l.p. maparin (De Regent geeft aan zijn bediende), 't 2^e *hatoer of *ngahatoeran (De ondergeschikte geeft aan den Regent). Vaak kan men dit verschil tusschen 1^e en 2^e l.p. ook in de vertaling weergeven, bv. van geven: verleenen en aanbieden. Ook is soms uit de beteekenis van een grondwoord reeds op te maken of men met een

1^e of 2^e l.p. te doen heeft, bv. bij afleidingen van *hatoer*, *sangga* en *soehoën*. Niet altijd is er van een transitief werkwoord waarvan een 2^e l.p. bestaat, ook een 1^e, bv. **maras* — scheren, **meuseul* — masseeren, **ngaloewat* — begraven. 't Lijgend voorwerp is hier de hoofdzaak; degene die de handeling verricht, treedt op den achtergrond.

Tengevolge van de beteekenis van den grammatikalen vorm, kan de onderlinge waardij van op een zelfde wijze gevormde afleidingen een andere zijn dan die der grondwoorden. Dat gelieve men bij raadpleging der Woordenlijst waar zooveel mogelijk alleen grondwoorden zijn vermeld, in aanmerking te nemen. Bv. Geneesmiddel is *oebar* k.l. *landong* l.p. *Landong* gebruikt een aanzienlijke. Wie hem dat toedient, een bediende bv., verricht dus de handeling **ngalandongan*. Geeft die bediende bv. olie, dan is dat **ngalandongkeun* minjak. Omgekeerd zal de aanzienlijke, zijn bediende medicijn gevende, *ngoebaran*, even goed als een mede bediende. — *Kam* is *sisir* k.l. *pameres* l.p. De bediende gebruikt voor zich een *sisir*, de meester een *pameres*. Iemand (be) kammen is *njisiran* k.l. **meresan* l.p. **Meresan* doet de aanzienlijke alleen, als hij zichzelf kamt; stel dat hij een ander kamde, dan zou dat zijn *njisiran*. Doch de bediende, zijn meester kammende: **meresan*, zichzelf: *njisiran*. *Keun* als causatief suffix bewerkt een zelfde omdraaiing: *Kangdjěng Dalěmoeninga* (weet), maar **ngoeningakeun ka kd. Dalěm* — (aan den Regent doen weten). Bij de plaats aanwijzende l.p. woorden is 't juist omgekeerd: *Tani aja gedengeun radja*, maar *radja ngagedengkeun tani* — de vorst doet den landman naast zich zitten.

Toeroepen als: Welkom, als 't U belijft, 't is goed! e.d. kan men natuurlijk niet van zichzelf bezigen. Worden zulke woorden of uitdrukkingen in de Woordenlijst opgegeven als k., s., of l.p., dan wil dat dus zeggen dat men ze bezigt, als men iemand in *kasar* toespreekt of *lěmēs*, in welk laatste geval de toeroepen als slaande op den aangesprokene óf s. óf l.p. zullen zijn.

Wat de voornaamwoorden betreft, maken de aanwijzende, betrekkelijke, vragende en onbepaalde geen onderscheid tusschen *kasar* en *lěmēs pisan*.

De bezittelijke zijn gelijk aan de persoonlijke, achter 't bepaalde woord geplaatst, bovendien voor de 3^e persoon nog na. Ditzelfde

na komt te pas om van sommige persoonlijke voornaamwoorden der 2^e persoon, persoonlijke voornaamwoorden van de 3^e persoon te maken.

Zooals te verwachten was is bij de persoonlijke voornaamwoorden de verscheidenheid zeer groot. Met deze toch worden de verhoudingen tusschen verschillende personen zeer scherp gepreciseerd. Men zou haast zeggen, voor 't gevoel van den Soendanees te scherp, want zeer dikwijls worden pers. vrnw.n. vermeden en omschrijvingen ervoor in de plaats gesteld. Dit alles, ook 't gebruik van elk vrnw. in 't bijzonder, uitvoerig uit een te zetten, blijve overgelaten aan de wetenschap.

Hier wordt slechts, volledigheidshalve, een korte opsomming gegeven: Enkelvoud.

1^e Persoon: Aing — tot zichzelf sprekende, tot anderen zeer uit de hoogte.

Kami — deftig, uit de hoogte.

Dewek — ruw, naar omstandigheden gemeenzaam of grof.

Oerang — welwillend, uit de hoogte.

Koela, kaoela, djasadkaoela — stijf, tot gelijken of iets minderen.

Koering, djisimkoering — bescheiden.

Abdi, djisimabdi — zeer nederig, nog onderdaniger te maken met andere woorden en verlengstukken (abdi gamparan, abdi dampal gamparan, abdi dalēm enz.).

2^e Persoon: Sija — zeer uit de hoogte, maar in 't gebruik minder beperkt dan „aing”.

Silaing — welwillend, uit de hoogte.

Ilaing — 't zelfde, maar vriendelijker.

Maneh — vormelijk, uit de hoogte.

Andika — met eenige onderscheiding.

Sampejan — beleefd.

Adjengan — eerbiedig, op niet te grooten afstand.

Andjeun — zeer eerbiedig, maar koud.

Djoeragan — tot meerderen, gemoedelijk.

Gamparan — zeer eerbiedig, veronderstelt milde gevoelens. Onderdaniger te maken door verlenging (dampal, dalēm enz.) op de manier als abdi.

3^e Persoon: 't Minst gebruikt.

Manehna — vormelijk, uit de hoogte.

Manehannana — vormelijk, uit de hoogte.

Andjeunna — zeer eerbiedig, algemeen van l.p. personen.

Meervoud.

1^e Persoon: Oerang sluit den aangesprokene in, niet gepast tot meerderen. Verder: koela, koering, abdi en samenstellingen.

2^e Persoon: Als in 't enkelvoud. Bij sommige is meervoudsvorming mogelijk, doch niet noodzakelijk door invoeging van al of ar: Silalaing, ilalaing, maraneh, arandjeun (arandika?)

3^e Persoon: 't Gebruik van den meervoudsvorm is hier regel: maranehannana, arandjeunna.

't Reflexief voornaamwoord is maneh, voor l.p. personen andjeun en kan alleen voor de 2^e en 3^e persoon gebruikt worden. In alle personen kan men zeggen awak of gewoonlijk en minder grof diri, van l.p. personen salira, al of niet gevolgd door 't bezittelijk voornaamwoord (in de 3^e persoon na). Awak k.l., salira l.p. zijn de dagelijksche woorden voor lichaam.

In gesprekken worden de voornaamwoorden zeer dikwijls vervangen door woorden die familiebetrekkingen aanduiden. Onder verwanten is dit regel, maar ook onder niet-verwanten bestaat 't gebruik; 't maakt 't gesprek minder stijf.

Wat familie-leden betreft, zullen gewoonlijk de woorden worden gebruikt die de werkelijke familie-verhouding aangeven. Is de verwantschap minder nauw, dan wordt vaak een algemeener woord bv. doeloer k.l. saderek l.p. gebruikt of een woord dat een minder verwijderden graad van bloedverwantschap aangeeft (kakang).

Onder niet-verwanten spreekt men elkaar als familie-leden aan, indien men elkaar reeds kent en in dezelfde maatschappelijke sfeer leeft, dus menaks tegen menaks, santana's tegen santana's enz. De leeftijd en de positie beslissen dan, welke ideëele bloedverwantschap men schept. De meest voorkomende verhoudingen zijn, in dit geval: vader tot zoon (voor grooten afstand), oudere tot jongere broer (voor kleineren afstand). Loopen de leeftijden veel uiteen en is de verhouding vader tot zoon te veel uit de hoogte, dan heet de oudste ook wel ě mang in plaats van akang.

Hoe hooger men gesteld is, hoe vrijmoediger men vreemden als familie-leden kan aanspreken. Lieden uit 't volk kan men zoo aanspreken als: Paman of Bibi, Aki of Nini, Bapa of Indoeng. 't Is vriendelijk, maar altijd uit de hoogte. Aki (Nini) zegt men tegen zeer oude mensen, Bapa (Indoeng) tegen jongere, Paman (Bibi) is meer onderscheidend.

WOORDENLIJST.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
A				
Abdi		Pers. en biz. vñw. 1 ^e pers., zie Inleiding		
Abdi-abdi	l.	Zie Djělěma leutik		
Aběñ	g. w.	Zie Adoe		
Aboes	k.	Zie Asoep		
Abot	l.	Zie Beurat		
Aděg ¹	g. w.	Zie Tangtoeng		
Adi	k. l.	Zie aantekening bij Padjik		
Adibeuteung	k. l.			
Adjal	s. en l.	Zie Paeh en aantekening		
Adjang	k.	Zelden gebruikt. Zie Eukeur		
Adjěng	g. w.	Zie Arěp		
Adjěngan		Pers. en biz. vñw. 2 ^e pers., zie Inleiding		
Adji	g. w.			
Adji	k.	Zelden gebruikt. Zie Harga		
Adjrih	k. l.	Zie ook Sijeun, aantekening		
Adoe	g. w.			Adoe
				Ngadoe
Adol	g. w.	Zie Ewe		
Agěm	l. p.	Zie Sěgoet		
Agěm	g. w.	Zelden gebruikt. Zie Pake		
Agěng	l. en l. p.	Zie Gěde en aantekening		
Aing		Pers. en biz. vñw. 1 ^e pers., zie Inleiding		
Ais	g. w.	Pangais patoewangan, zie Adi- beuteung		
Aja	k. l.	Teu aja l., zie Euweuh		
Aki	k. l.			
Akoe	g. w.	Ngangkěn vooral in den zin van bekennen		
Akoean	k. l.			
Ali	k. l.			

¹ Aděg beteekent staan, opgericht zijn en is, evenals de afleidingen k. l. Slechts in de speciale

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sédēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
A					
Abdi					Dienaar
Abdi-abdi					Kleine luiden
Abēn					
Aboes					In —, Binnengaan
Abot					Zwaar
Adēg ¹					
Adi	Adi			Rai, ook Raji en Jaji	Jongere broer of zuster
Adibeuteung	Adibeuteung		Doeloer ipe	Pangais pa- toewangan	Ten opzichte v. d. man de adi zijner vrouw, t. o. v. d. vrouw de adi haars mans
Adjal					Dood, gestorven
Adjang					Voor, om te, ten behoeve van
Adjēng					
Adjēngan					
Adji	Ngadji			Ngaos	Den Koran lezen, ook wel: — leeren lezen
Adji					Waarde, prijs
Adjrih					Beschroomd, met ontzag vervuld
Adoe		Abēn			Kamp- Wed- (in samen- stellingen)
		Ngabēn			Zich of iets met elkaar meten, wedden, dobbelen
Adol					
Agēm					Kranig v. voorkomen
Agēm					
Agēng					Groot, omvangrijk
—ing					
As	Ngais			*Ngēmban	In een doek op de heup dragen
Aja	Aja	Antēn (Buitenzorg)			Er is, er zijn, aanwezig zijn
Aki	Aki			Ejang	Grootvader
Akoe	Aki-aki Ngakoe	Ngangkēn			Grootvader zijn, zeeroud zijn
					Erkennen (als), Bekennen, Rechten laten gelden op, Hartelijk zijn, Zich gast- vrij betoonen
Akoean	Akoean			Sareseh	Gastvrij, voorkomend
Ali	Ali			Lelepen of Tjingtjin	Vingerring

beteekenis: recht overeind staan (lichaamshouding) is ngadēg l.p.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Alim	l.	Zie Teu daek onder Daek		
Alih	g. w.	Zie Pindah		
Aloes	k. (k. l.)			Aloes
Ambĕk	k. l.	Rĕdjag manah wordt alleen ge- zegd van een opkomenden toorn en sprekende v. d. derde persoon		
Ambeu	g. w.			
Amboeng	g. w.	Zie Ambeu en Tjijoem. Pa- ngamboeng, zie Iroeng		
Ambrih	g. w.	Zie Arah		
Amĕng(an)	l. p.	Zie Oelin		
Ampĕg	l. p.	Zie Mĕngi		
Ampih	g. w.			Ngampih
Anak	k. l.	Sa-anak-rabi, zie sarerea, onder rea		
Andika		Pers. en biz. vnw. 2 ^e persoon. Zie Inleiding. Pangandika, zie Heueuh II		
Andjang	g. w.	Tjalik is ook wel l. p., maar dan minder hoog dan Linggih		
Andjeun(na)		Pers. en biz. vnw. 2 ^e (3 ^e) persoon, zie Inleiding		
Andjeun	l. p.	Reflexief vnw., zie Maneh en Inleiding		
Angĕn	k. l.			
Anggĕl	k. l.			
Anggeus	k.	Zie Geus		
Anggo	g. w.	Zie Dangdan, Pake en Rĕšĕp		
Angkat	l. p.	Zie Andjang		
Angkat	l. p.	Zie Ijang		
Angkat	l. p.	Zie Indit		
Angkat	l. p.	Zie Saba		
Angkat	l. p.	Zie Leumpang		
Angkĕn	g. w.	Zie Akoe		
Angkeng	l. p.	Zie Tjangkeng		
Angkeut	l. p.	Zie Gado		
Angloch	g. w.	Zie Gĕring en Rasa		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Alim					Niet willen
Alih					
Aloes		Sae			Mooi, fraai
Ambĕk	Ambĕk			Bĕndoe of Rĕdjag manah	Boos, vertoornd; toorn
Ambeu	Ngambeu			Ngamboeng	Ruiken (transitief)
Amboeng					
Ambrih					
Amĕng(an)					Spelen (zich vermaken)
Ampĕg					Aamborstigheid, aambor- stig zijn
Ampih		Njimpĕn			Bergen, bewaren
Anak	Anak		Seuweu of Pĕtjil	Poetra	Kind (familiebetrekking)
Andika					
Andjang	Ngandjang		Tjalik	Angkat(ka), Linggiĥ	Even aangaan, een kort bezoek brengen
Andjeun(na)					Zelf.
Andjeun					
Angĕn	Angĕn			Manah	Onderborst, beneden dada ter plaatse der onderste ribben
Anggĕl	Anggĕl			Kadjang mastaka Bantal (Tjiandjoer)	Hoofdkussen
Anggeus					Gereed, klaar, voleindigd
Anggo					
Angkat					Even aangaan
Angkat					Op weg gaan
Angkat					Vertrekken
Angkat					Er op uit gaan of zijn, ronddolen
Angkat					Loopen
Angkĕn					
Angkeng					Lendenen, Heup
Angkeut					Kin
Angloeh					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Anom	l. en l. p.	Zie Ngora		
Antara	k.	Zelden gebruikt. Zie Heuleut		Antara
Antara	k.	't K. zelden gebruikt. Zie Kira		Antara
Antawis	l.	Zie Heuleut en Antara		
Antawis	l.	Zie Kira en Antara		
Antĕn	l. (Buitenzorg)	Zie Aja		
Anteur	g. w.			
Antos	g. w.	Zie Toenggoe en Dago		
Aos	g. w.	Zie Batja, Harga en Adji		
Arah	g. w.			Ngarah Ngarah
Arek	k.	Zie Rek		
Arĕp	g. w.			Ngarĕp-ngarĕp
Ari	k.			Ari
Ari	k.	Vooral „ari” vaak zinledig ge- bruikt aan 't begin van een zin en dan ook wel in lĕmĕs, onge- veer ons „Nou” of Fransch „or”. In de beteekenis „zoo- dra”, „toen” is ari k. l.		Ari, Dĕmi, Moenggoeh (zelden)
Arot	g. w.	Zie Inoem		
Arta	k.	Zelden gebruikt. Zie Doewit		
Arti	g. w.	Zie ook Harti		Ngarti
Artos	l.	Zie Doewit		
Asal (Mal.)	k.	Zie Soepaja		
Asal	k.			Asal
Asih	l. p.	Zie Njaäh. Kakasih l. p., zie Ngaran		
Asoeh	g. w.			
Asoep	k.			Asoep of Aboes Ka-asoepe

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Ānom					Jong (van jaren)
Antara		Antawis			Tusschenruimte, met tus- schenruimte van
Antara		Antawis			Ongeveer
Antawis					Tusschenruimte, met tus- schenruimte van
Antawis					Ongeveer
Antēn					Er is, er zijn, aanwezig zijn
Auteur	Nganteur Nganteuran			*Ngadjadjap *Moepoen- doetan	Begeleiden Spijzen brengen of zenden aan
Antos					
Aos					
Arah	Ngambrih Pambrih				Beoogen Beoogende, met 't doel, opdat
Arek					Willen, van plan zijn (zelfstandig gebruikt)
Arēp		Ngadjēng- ngadjēng (Kahajang)			Al wachtende hopen
Ari	Karēp	Oepami of Oepantēn		Kērsa	Wensch, verlangen Wanneer (voegwoord) Bij- aldien
Ari		Doepi, Dopi, Mēnggah			Wat betreft
Arōt					
Arta					Geld
Arti		Ngartos			Begrijpen
Artos					Geld
Asal (Mal.)					Als . . . maar
Asal		Awit of Poerwa			Oorsprong, oorsprong heb- ben, oorspronkelijk
Asih					Liefhebben, gehecht zijn aan
Asoeh	Ngasoeh			Ngatik	Verzorgen, zijn zorg (aan iets) wijden
Asoep		Lēbēt Ka-lēbēt			In- Binnengaan
				Kagaleuh	Aanvaard (verl. deelw.)
				Ka-manah (hooger)	Behagen aan, aanstaan, bevallen aan

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Astana	k. l.	Astana meer in Oost-, Koeboeran meer in West-Prijangan		
Atanapi	l.	Zie Atawa		Atawa
Atawa	k.			
Ati	k. l.	Zie ook Hate		
Ati-Ati	g. w.			Ati-ati
Atoh	k.			Atoh of Boengah
Atos-atos	l.	Zie Ati-ati		
Awak	k. l.	Zie ook Diri		
Awĕrat	l.	Zie Beurat		
Awewe	k. l.	Zie Ewe		
Awis	l.	Zie Tjarang		
Awit	l.	Zie Asal		
Awit	g. w.	Zie Mimiti en afleidingen		
Awitna	l.	Zie Mimiti en afleidingen		
Awon	l.	Zie Goreng		
B				
Babar	l. p.	Zie Bidjil		
Babar	g. w.	Zie Djoeroe		
Badami	k. l.	Badantĕn l. is Tjiandjoersch, doch wordt ook elders gehoord.		
Badau	k. l.	= Awak, zie aldaar		
Badantĕn	l.	Zie Badami		
Badarat	k. l.	Zie Darat		
Bade	l.	Zie Eukeur		
Bade	l.	Zie Rek		
Badega	l. p.	Zie Boedjang		
Baderek	l. p.	Zie Rendeng		
Badi	g. w.	Zie Pribadi		
Badjoe	k. l.			
Bados	g. w.	Zie Pribadi		
Bageja	k.			Bageja!
Baham	l. p.	Zie Soengoet		
Bakal	k.	Zie Rek		

WOORD	Kasar Lĕmĕs k. l.	Lĕmĕs l.	Sĕdĕng s.	Lĕmĕs pisan l. p.	Vertaling.
Astana	Astana of Koeboeran		Pasarean	Padjaratan	Begraafplaats
Atanapi					Of
Atawa		Atanapi of Oetawi			Of
Ati	Ati				Hart (van dieren); anders: gemoed, binnenste
Ati-Ati		Atos-Atos			Oppassen voor, op zijn hoede zijn
Atoh		Bingah			Blijde, verheugd
Atos-atos					Oppassen voor, op zijn hoede zijn
Awak	Awak of Badan			Salira	Lichaam
Awĕrat					Zwaar
Awewe					Vrouw, vrouwelijk
Awis					Zelden, zeldzaam
Awit					Oorsprong, oorsprong heb- ben, oorspronkelijk
Awit					't Begin (er van)
Awitna					Leelijk, slecht
Awon					
B					
Babar					Geboren worden
Babar					
Badami	Badami	Badantĕn			Beraadslagen
Badan					Lichaam
Badantĕn					Beraadslagen
Badarat					Te voet gaan
Bade					Voor, ten behoeve van
Bade					Futurum vormer; willen
Badega					Bediende, dienaar
Baderek					Zij aan zij zijn
Badi					
Badjoe	Badjoe			Raksoekan	Baadje, jas
Bados					
Bageja				*Hatoeran!	Welkom! ' Wees gegroet!
Baham					Mond
Bakal					Futurum vormer: willen. — Ook vóór substantieven (= pi — eun)

¹ Bageja is niet alleen een toeroep van gastheer tot gast, doch ook omgekeerd. Wanneer een van buiten komende bij zijn aankomst roept: „Bageja! (Hatoeran)”, is de beteekenis zoowat een opening van 't gesprek, te vertalen met: „Gegroet!” of iets dergelijks. Men kan „Bageja” ook onder de sĕdĕngwoorden rangschikken, daar 't gebruik altijd een zekere mate van onderscheiding te kennen geeft.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Bakti	k. l.			
Baktos (zelden)	l.	Zie Bakti		
Balēs	g. w.			Ngabalēs
Balēsan	k.			Balēsan
Balik	k.	Vrg. Poelang ¹		Balik
Baudjat	k.	Zie Handjat		
Bangēt	k.			Bangēt
Bantal		Zie Anggēl		
(Tjiandjoer)	l. p.			
Bantoen	g. w.	Zie Bawa		
Bapa	k. l.			
Baraja	k. l.			
Barēng	k.			Barēng
Bareto	k.			Bareto
Baris	k.	Zie Eukeur		
Basa	k.	Basa bareto — nalika kapoengkoer Basa iraha? (v. h. verleden spre- kende), nooit Basa ajeuna enz. Paribasa, zie aldaar.		Basa
Basasontēn	l.	Zie Sore		
Batin	k. l.			
Batja	g. w.	't Lēmēs „maos” luidt in 't passief di-(ka-)aos.		Matja
Batjot	k. p.	Zie Soengoet		
Batoek	k. l.			
Batoer	l.	Zie Boedjang. — In de beteekenis v. „makker, kameraad” k. l.		
Batos	l.	Weinig gebruikt. Zie Batin		

¹ In de algemeene beteekenis „gekeerd, gewend” is balik k. l. Evenzoo malik — wenden.

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Bakti	Bakti	Baktos (zelden)			Eerbiedige hulde
Baktos (zelden)					Eerbiedige hulde
Balĕs		Ngawang- soel		Ngawalon	Antwoorden, beantwoorden (een brief)
Balĕsan		Wangsoelan		Walonan, Walĕran (zeer hoog)	Antwoord
Balik		Wangsoel		Moelih	Teruggegaan, naar huis ge- gaan, naar huis gaan, terugkeeren
Bandjat					Overgaan (v. lager naar hooger), aan land gaan
Bangĕt		Sangĕt			Zeer
Bantal Tjr					Hoofdkussen
Bantoen					
Bapa	Bapa			Rama	Vader
Baraja	Baraja, war- ga en koela- warga (beide laatste zel- den)			Wargi of (zelden) Koelawargi	Verwante, familielid; ver- wante of familielid zijn
Barĕng		Sarĕng			Tegelijkertijd
Bareto		Kapoeng- koer of kapĕngkĕr (mooier)			Vroeger
Baris					Voor, ten behoeve van, om te
Basa		Nalika			Tijdens (v. d. verleden tijd sprekende)
Basasontĕn					's Avonds
Batin	Batin	Batos (on- gewoon)			Inwendig
Batja		Maos		Ngaos	Lezen
Batjot					Mond, smoel
Batoek	Batoek			Gohgoj	Hoesten, hoest
Batoer					Bediende
Batos					Inwendig

keeren (intr.) en malikkeun of ngabalikkeun — wenden, keeren, omdraaien (tr.).

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Bawa	g. w.			Mawa
Bawarasa	k.	Zie Rasa		
Bawiraos	l.	Zie Rasa		
Beak	k.			Beak
Bebedja	k.	Zie Bedja		
Běběl	k. p.	Zie Sirit		
Beda	k.			Beda
Bědag	g. w.	Zie Oedag		
Bedja	k.			Bedja
				Bebedja Ngabedja Ngabedjaän
				Ngabedjakeun Běkěl
Běkěl	k.			
Běndoe	l. p.	Zie Amběk		
Běněr	k.			Běněr
Bentěn	l.	Zie Beda		
Běntet	k. p.	Zie Seubeuh		
Bere	g. w.	Hoewel „masih, masihan“ feitelijk beteekent „geven van hoogere tot lagere“ (waarbij de afstand niet groot is in tegenstelling met „maparin“ waarbij de gever veel hooger staat), wordt 't ook als l. van Mere gebruikt. *Oendjoek kan alleen gezegd wor- den van 't aanbieden eener mede- deeling, beleefd kennis geven.		
Beres	k. l.	*Meresau l. p. en Pameres l. p., zie Sisir		
Běrkah	k. l.			
Běrkah	k.			Běrkah! of Doa
Běrsih	g. w.	Zie Soenat		
Beuheung	k. l.	't L. p. woord alleen van menschen in gebruik.		

¹ Běrkah — zegen, voorspoed, doa — gebed, pangestoe — toegenegenheid, hibar — gunst, zegen zijn l. p. uitdrukkingen worden natuurlijk 't langst uitgerekt: pangestoe (hibar) gamparan, — kangdjěng sěděng-uitdrukking is aangemerkt, (hoewel 't daar naar de eigenlijke beteekenis behoort) omdat 't (bv. zijn bedienden) gebruikt wordt. Vrg. de noot bij Bageja!

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Bawa		Ngabantoen		Njandak	Bij zich hebben, mede- brengen, medenemen
Bawarasa					Oordeel, gevoelen, meening
Bawiraos					Oordeel, gevoelen, meening
Beak		Seēp of seēt			Op, verbruikt
Bebedja					Eenig bericht geven, zenden
Bēbēl					Penis
Beda		Bentēn			Verschillen, verschil
Bēdag					
Bedja	Tjarijos of Wartos				Bericht
		Njarijos			Eenig bericht geven, zenden
		Njarijos			Berichten
		Ngawartos- an, Nja- rijosan (zelden)			Berichten aan
		Njarijoskeun			
		Sangoe			Iets mededeelen
Bēkēl	Mēkēlan			Sangoe	Leeftocht
				*Njaosan of	Van leeftocht voorzien
				*Njangoean	
Bēndoe					Vertoornd, boos; toorn
Bēnēr		Lērēs			Juist (niet verkeerd)
Bentēn					Verschillen, verschil
Bētēt					Zat, verzadigd
Bere	Mere	Masih, gewoonlijk masihan		Masih, gewoonlijk masihan	Geven, (verleenen, aan- bieden)
				Maparin (zeer hoog)	
				*Hatoer of	
				*Oendjoek	
	Pamere			Pasihan,	Gift
				Paparin (hooger)	
Beres	Beres				In orde, geregeld, opge- ruimd
Bērkah	Bērkah of Hibar (mooier)				Zegen
Bērkah				*Pangestoe! of *Hibar!	Een dankbetuiging ¹
Bērsih					
Beuheung	Beuheung			Tēnggēk	Hals

verkorte uitdrukkingen van zinnen, die te vertalen zijn met: „Door Uw gunst, voorbede enz.!” De enz. Even zoo is Bērkah djoeragan, -rai enz. beleefder dan „Bērkah” zonder meer, dat niet als in 't dagelijksch leven zeer is verzwakt en zelfs tegen lieden, tegen welke men kasar spreekt

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Beuki	k. l.			
Beuli	g. w.	.		Meuli
Beulitan	l. p.	Zie Saboek		
Beunang	k.			Beunang
				Meunang
Beungent	k. l.			
Beunghar	k. l.			
Beurang	k.	„Geus beurang” kan beteekenen: ’t Is al dag! en ’t Is al laat op den dag. Parantos sijang ook, doch in de laatste beteekenis, zegt men dan gewoonlijk „Pa- rantos sijang teuing”.		Beurang
Beurat	k.	Kabeuratan l. p., zie Ising		Beurat
Beuteung	k. l.			
Bidjil	k. l.			
Bidjil	k.			Bidjil
Bijang	l.	Zie Indoeng		
Bijasa	l.	Plaatselijk. Zie Bisa—Bijasa k. l. beteekent: gewoon, gewoonte, de gewoonte zijn.		
Bikeun	g. w.	Omtrent „Masihkeun” l. en l. p., zie noot bij Bere.		
Bilih	l.	Zie Bisi		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Beuki Beuli	Beuki	Meser of Ngadoewit	Sĕnĕng	Sĕdĕp Ngagaleuh	Lusten Kooopen
Beulitan Beunang		Kĕnging Kĕnging			Gordel, buikband Verkregen, gekregen, ge- lukken Verkrijgen, winnen, ge- oorloofd zijn, durende
Beungeut	Beungeut			Raraj of Pameunteu (Tjiandjoer)	Gelaat
	Sibeungeut			Ditamas of Ditjipeunteu (Tjiandjoer)	Zich 't gelaat wasschen
Beunghar Beurang	Beunghar	Kaja Sijang		Soegih	Rijk Dag zijn (in tegenstelling met nacht zijn) Laat op den dag
Beurat		Abot of Awĕrat			Zwaar
Beuteung	Beuteung		Padaha- ran	Patoewa- ngan of Lamboet (Tjiandjoer)	Buik
Bidjil Bidjil	Bidjil	Kaloewar Mĕdal (ook wel: l. p.)		Babar	Naar buiten Geboren worden
Bijang Bijasa					Moeder Kunnen
Bikeun	Mikeun	Masihkeun		Masihkeun of Maparin- keun(hooger) *Ngahatoer- keun of *Njangga- keun	Geven, overgeven, over- dragen, (schenken, aan- bieden)
Bilih					Voor geval, 't mocht eens dat....(gebeurde wat men hoopt van niet)

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Bingah	l.	Zie Atoh		
Bingoeng	k. l.	Ewĕd (ewoeh) verschilt eenigszins in beteekenis met Bingoeng. 't Eerste slaat op de persoon: in de nesten zitten, 't tweede op de gedachten, 't denken.		
Birit	k. l.	't K. l. ook gebezigd v. naden in 't algemeen.		
Bisa	k.			Bisa
Bisi	k.			Bisi
Bisoel	k. l.			
Bitis	k. l.			
Biwir	k. l.			
Bobos	g. w.	Kabobosan l. p., zie Hitoet		
Bobot	l. p.	Zie Reuneuh		
Bobot	g. w.	Zie Timbang		
Bodjo	l.	Zie Pamadjikan (onder Padjik)		
Boeboedjĕng	l. p.	Zie Moro onder Boro		
Boeboewang	l.	Zie Ising		
Boedak	k. l.			
Boedjal	k. l.			
Boedjang	k.	De vertaling wijzigt zich met den persoon, wiens „dienaar” bedoeld is. Zeer teekenend is dat in 't l. men zijn dienaar „batoer” (eig. medgezel) noemt, een kleinmaking van zichzelf tegenover den aangesprokene. Iemand aansprekende wordt van de l. p. woorden alleen „Rentjang” gebruikt: „Rentjang gamparan aja sabaraha?” maar „Gandekna of Badegana kdj. Dalĕm aja sa-anoe”.		Boedjang
Boedjĕng	g. w.	Zie Boeroe, Boro, Djoegdjoeg, Soesoel.		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Bingah Bingoeng	Bingoeng	Ewĕd of Ewoeh			Blijde, verheugd In de war, geen uitweg weten
Birit	Birit			Imbit	Bilnaad
Bisa		Tijasa, Ijasa, Jasa, Bijasa (Djampang)			Kunnen
Bisi		Bilih, bok- bilih			Voor geval, 't mocht eens dat (gebeurde wat men hoopt van niet)
Bisoel	Bisoel			Gamboeh	Zweer, puist e. d.
Bitis	Bitis			Wĕntis	Kuit (lichaamsdeel)
Biwir	Biwir			Lambe of Lambĕj	Lip, lippen
Bobos					
Bobot					Zwanger
Bobot					
Bodjo					
Boeboedjĕng					Echtgenoot, huisvrouw
Boeboewang					Jagen, op de jacht zijn
Boedak	Boedak			Moerang- kalih	Een groote boodschap doen
	Boedak keneh			Moerang- kalih kenah	Knaap, meisje
Boedjal	Boedjal			Oedĕl	Nog kind zijn
Boedjang		Batoer		Navel	
				Badega, Gandek, Rentjang, Pangiring, Landjang (Oost Prija- ngan voor vrouwelijke gandek's)	Dienaar, bediende, volge- ling, knecht, boerenar- beider enz.
Boedjĕng					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Boedoeg	k. l.			
Boelan	k.			Boelan
Boemi	l. p.	Zie Imah		
Boengah	k.	= Atoh (zie aldaar). Boengah-boengah k. l. = schermen met stokken (spel)		
Boeoeck	k. l.			
Boepati	k. l.	Zelden gebruikt. Zie Bopati		
Boepatos	l.	Zelden gebruikt. Zie Bopati		
Boerat	l. p.	Zie Oebar		
(Tjiandjoer)				
Boerĕj	l. p.	Zie Ngora		
Boeroe	g. w.	Zie ook Boro. 't Kasar „Boeroe-boeroe!“ Snel, gezwind! moet in 't lĚmĚs (pisan) worden omschreven (bv. kĕdah enggal e. d.)		Ngaboeroe of Moro of Moeroe
				Kaboeroe (zelden Kaboro)
Boeroewan	k. l.			
Boewang	g. w.	Zie Ising		
Boewat Mal.	k.	Plaatselijk, zie Eukeur.		
Boga	k.		Gablĕg of gadoer (minder grof)	Boga
		Voor „boga ewe“ k., zie Ewe k.		
		Voor „boga gawe“ k., zie Gawe		
Bokbilih	l.	Zie Bisi.		
Bolon	k.			Bolon of Palangan
Bongsor	k.	Om de schadelijke gevolgen wordt „koeris“ vermeden; men zegt dan „panjakit aloes“.		Bongsor
Bopati	k. l.	Zelden gebruikt voor Dalĕm.		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Boedoeg Boelan Boemi Boengah	Boedoeg	Sasih		Koreng	Schurft, kleine uitslag Maand Huis Blijde, verheugd
Boeoeck Boepati Boepatos Boerat (Tjiandjoer) Boerĕj	Boeoeck			Ramboet	Hoofdhaar Regent Regent Geneesmiddel
Boeroe		Ngaboe- djĕng		Ngaboe- djĕng	Jong van leeftijd (van kinderen) Zich spoeden, haasten, om zeker doel te bereiken, najagen, ergens op aan- streven
		Kaboedjĕng			Bereikt, achterhaald, over- vallen, geklaard, 't klaar kunnen spelen, volbren- gen, 't kunnen halen enz.
Boeroewan	Boeroewan			Latar	Erfgedeelte, ruimte naast 't huis en ervoor
Boewang Boewat Mal.					Voor, ten behoeve van, om te
Boga		Gadoeh		Kagoengan	Bezitten, hebben
					Een vrouw hebben Een feest te geven hebben Voor geval, 't mocht eens dat . . . (gebeurde wat men hoopt van niet)
Bolon		Oedoer sasih, (Gadoeh) kotor, kapam- malian		Karĕsĕban	Stonden
Bongsor		Koeris			Pokken, de pokken hebben
Bopati	Bopati of Boepati	Boepatos (zeer zelden)			Regent

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Bopeng	k. l.	't K. p. is vooral spottend.	Garok	
Boro	g. w.	Zie ook Boeroe		
D				
Dadoet (Tjiandjoer)	l. p.	Zie Ising		
Daek	k. l.	Dek, zie bij Rek		
			Ĕmboeng of Sangeuk ²	Teu daek ¹
Dago	g. w.	In 't kasar zegt men meer „Ngadagoan” dan „Ngadago”, in 't lĕmĕs meer „Ngantos” dan „Ngantosan”		Ngadago of Noenggoe ³ Mal.
				Noenggoe-noeng- goe Mal. Ngadagoan
Dahar	s.	Zie Njatoe Padaharan s. zie Beuteung		
Dahar	g. w.	Zie Hakan		
Dahoep	g. w.	Zie Kawin		
Daja	g. w.	Zie Kabeh		
Damang	l. p.	Zie Tjageur		
		Teu damang l. p., zie Gĕring		
Damĕl	l.	Zie Gawe, ook voor „Gadoeh damĕl”		
Damĕl	g. w.	Zie Djijeun en Gawe.		
Dampal	l. p.	Alleen in de uitdrukkingen „Dampal gamparan!”, „dampal dalĕm!” enz. om den aangesprokene nog hooger te verheffen dan door dezelfde betitelingen zonder „dampal”. In de eigenlijke beteekenis k. l.		
Dampal	g. w.	Zie Tintjak		
Dangdan	k.	Dangdos niet algemeen gebruikelijk		Dangdan
Dangdan	k. l.	In kasar ook Make (zie Pake)		
Dangdos	l.	Zie Dangdan		
Dangdos	g. w.	Zie Ome		
Dangĕt	g. w.	Zie Denge		
Dangĕt	l.	Zie Mangsa (ajeuna)		
ajeuna (ijeun)				

¹ Hierbij kunnen nog genoemd worden de woorden „Nampik” en „*Narah”, afwijzen, afslaan

² Sangeuk drukt bepaald een weerzin uit.

³ 't Komt me voor dat „noenggoe” in de beteekenis „wachten” (op antwoord, brieven enz.) is, als hoedanig 't ook gebruikt wordt. „Noenggoean” wordt niet in de plaats van „Ngadagoan”

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Bopeng	Bopeng of Korod (platter)				Van de pokken geschonden, pokdalig
Boro	Moro			Boeboedjĕng	Jagen, jacht maken op, op jacht zijn
D					
Dadoet (Tjiandjoer)					Een groote boodschap doen
Daek	Daek Daekeun			} Kĕrsaeun	Willen, wenschen
		Alim		Teu kĕrsaeun	Willig zijn Niet willen
Dago		Ngantos			Wachten
		Ngantos- ngantos Ngantosan			Al maar, aanhoudend wachten Wachten op Eten (intr.)
Dahar					
Dahar					
Dahoep					
Daja					
Damang					Gezond
Damĕl					Werk, nut
Damĕl					
Dampal					Eigenlijk: zool (v. d. voet), palm (v. d. hand)
Dampal					
Dangdan		Dangdos			Gereed, opgemaakt, uit- gerust
Dangdan	Dangdan			Nganggo	Gekleed, zich kleeden
Dangdos					Gereed, opgemaakt, uit- gerust
Dangdos					
Dangĕt					
Dangĕt					Tegenwoordig
ajeuna (ijeu)					

wat uitgaat van een gelijke of mindere resp. meerdere.

overgenomen uit 't Maleisch en de eigenlijke Soendasche beteekenis „waken, de wacht houden”
gebezigd, doch betekent alleen „Bewaken, Wacht houden bij”. Zie ook „Djaga”.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Dangoe	g. w.	Zie Denge		
Dapang	g. w.	Zie Tendjo „Ngalanggir” bezigt men alleen tegen kinderen. Nangkoeban is onderste boven (op den buik) liggen.		Ngalanggir
Dapoer	k. l.			Pawon
Darat	g. w.			
Datang	k.			Datang
Dawoeh	g. w.	Zie Omong		
Dawoeh	l. p.	Soms als mooier dan Timbalan beschouwd. Beide woorden wor- den echter dooreen gebruikt.		
Dawoehan	l. p.	De gewone vorm. Dawoeh alleen in uitdrukkingen als: Soemoe- hoen dawoeh! dawoeh dalēm! enz. z. v. a. Zooals U zegt, zooals U verkiest enz.		
Dawoehan	l. p.	Zie Tjĕk(na) met aanteekening		
Dawoehan	l. p.	Zie Rasa		
Deang	g. w.	Zie Doeroe		
Dek	k.	Zie Rek		
Dĕkoe	l. p.	Zie Toeoe		
Dĕleh	g. w.	Zie Tendjo		
Dĕmi	k.	= Ari (zie aldaar) doch nadruk- kelijker.		
Dĕmi	k. l.			
Denge	g. w.	Zie voor de sĕdĕngwoorden, de Inleiding blz. 406.		Ngadenge
Dengdang	g. w.	Zie Dongdang		
Dĕngkoel	l. p.	= Dĕkoe. Zie Toeoe		
Derek	g. w.	Zie Adibeuteung, Doeloer en Ren- deng.		
Deuheus	g. w.			

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Dangoe					
Dapang	Ngadap ang				Languit op den buik liggen
Dapoer Darat Datang	Dapoer Badarat	Dongkap, of Doengkap Dongkip (Tjiandjoer)		Njatjat Soemping of Rawoeh (mooier)	Keuken Te voet gaan Gekomen, aangekomen, arriveeren
Dawoeh Dawoeh					't Geen door een hogere tot zijn ondergeschikte of lagere gezegd wordt, bevel idem
Dawoehan					
Dawoehan Dawoehan Deang Dek Dĕkoe Dĕleh Dĕmi					Zeggen (subst.) Gevoelen, meening Willen (hulpwerkwoord) Knie, knieën Wat betreft, aangaande. — In de beteekenis „toen”, „zoodra” is dĕmi k. l. Bij, in aanroepingen van God enz.
Dĕmi	Dĕmi				
Denge		Ngoeping of Midangĕt (mooier)	Ngareu- ngeu kasar Ngaroe- ngoelĚmĚs	Ngadangoe	Hooren
Deugdang Dĕngkoel Derek					Knie, knieën
Deuheus				* Ngadeu- heus (kasar) * Doemeu- heus (lĚmĚs)	Ziju opwachting maken

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Deukeut	k.			Deukeut
Deuleu	g. w.	Zie Tendjo		
Dewek	—	Pers. en bez. vruw. 1 ^e pers., zie Inleiding		
Di-angloeh	l. p.	Zie Rasa		
Dintĕn	l.	Zie Powe		
Dioek	k. l.	"Tjalik" is ook wel l. p., maar dan minder hoog dan "Linggih"		
Dirasa	k. l.	Zie Rasa		
Diri	k. l.	Reflexief vruw. Zie Inleiding blz. 411.		
Ditamas	l. p.	Zie Beungent		
Ditjipeunteu (Tjiandjoer)	l. p.	Zie Beungent		
(Dj)				
Djaba	k.			Djaba Kadjaba of Djaba
Djadi	k.	= Toeloes. Djadi in den zin van worden, slagen, uitkomen (van planten) is k. l.		
Djadjah ronda of -ngaronda	l. p.	Zie Ronda. Djalan djadjahan — kleine weg, pad is k. l.		
Djadjap	g. w.	Zie Ateur.		
Djaga	g. w.	"Noenggoe" beteekent "waken" in den zin van "de wacht houden", "t oog op houden". In andere afleidingen en samen- stellingen is "djagi" weinig ge- bruikelijk.		Ngadjaga
Djaga	k. l.	= Engke, doch verder reikend: "in de verwijderde toekomst"		
Djagi	g. w.	Zie Djaga		
Djalma	k. l.	Zie Djĕlēma		
Djalmi	l.	Zeldzaam. Zie Djĕlēma		
Djangdji	k. l.			Soebaja
Djanggot	k. l.			
Djaoeh	k.			Djaoeh

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Deukeut		Tjakĕt of Parĕk			Dichtbij
Deuleu					
Dewek					
Di-angloeh					Hebben, gevoelen (van een een ziekte)
Diutĕn					Dag, ook: etmaal minus de nacht
Dioek	Dioek		Tjalik	Linggih of Lĕnggah	Zitten
Dirasa					Hebben, gevoelen (van een ziekte)
Diri	Diri, ook Awak (Djampang)			Salira	
Ditamas					Zich 't gelaat wasschen
Ditjipeunteu (Tjiandjoer)					idem
(Dj)					
Djaba		Djawi			Buiten en behalve
Djadi		Kadjawi			Uitgezonderd
					Doorgang hebben
Djadjah ronda of -ngaronda					De ronde doen, een toernee maken
Djadjap					
Djaga		Ngadjagi			Waken, waakzaam zijn, bewaken
Djaga					
Djagi					
Djalma					Mensch
Djalmi					Mensch
Djangdji	Djangdji				Belofte, afspraak, ver- binten
Djanggot	Djanggot			Roembah	Baard, sik
Djaoeh		Tĕbih			Ver

WOORD	Aan- duiding	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Djarat	g. w.	Zie Astana		
Djawi	l.	Zie Djaba		
Djawi	g. w.	Zie Djaba		
Djělěma	k. l.			
Djělěma leutik	k.			Djělěma leutik
Djěňěng	l. p.	Zie Hiroep		
Djěňěngan	l. p.	Zie Ngaran		
Djěngkar	l. p.	Hoog lēmēs pisan. Zie Ijang, Indit en Njaba (onder Saba)		
Djěro	k. l.	Lěbět alleen gebruikt van Regen- tenverblijven		
Djěro	k.	In de beteekenis „diep“ is „djěro“ k. l.		Djěro
Djeueung	g. w.			Ngadjjeueung of Njeueung of Ngilikan Djeung
Djeung	k.			
Djiga	k. l.	Zie Kawas, noot.		
Djijeun	g. w.			Njijeun
Djoegdjoe	g. w.			Ngadjoe
Djoeměňěng	l. p.	Zie Hiroep		
Djoeroe	g. w.			
Djoeroesěrat	l. p.	Zie Toelis met aantekening		
Djoeroe simpěn	k. l.	Zie Simpěn, aantekening		
Djoeroetoelis	k. l.	Zie Toelis		
Djoewal	g. w.			
Doa!	k.	Zie Běrkah		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Djarat Djawi Djawi Djēlēma	Djēlēma of Djalma	Djalmi (zelden) Abdi-abdi			Buiten en behalve
Djēlēma leutik Djēnēng					Mensch, menschen
Djēnēngan Djēngkar					De geringe lieden, de kleine man Levend, in leven. In alge- meen en zin: een rang, waardigheid bekleeden
Djēro					Naam Resp. Op weg gaan, ver- trekken en erop uitgaan of zijn
Djēro	Djēro	Lēbēt		Lēbēt	Verblijf, woning van een aanzienlijke
Djeueung					Binnen
Djeung					Aanzien, bekijken
Djiga					En, met
Djijeun Djoegdjoe	Ngadjoeroe Ngadjoeroe- keun	Sarēng, sina- rēng (mooier) miwah (in brie- ven), rawoeh			Schijnen, den schijn hebben van
Djoemēnēng Djoeroe					Maken
Djoeroesērat Djoeroe simpēn					Rechtstreeks op afgaan
Djoeroetoelis Djoewal					In leven
Doa!	Ngadjoewal	Mēdalkeun (ook wel l. p.) Ngaging- sirkeun		Ngowo Ngowo- keun of Ngaba- barkeun	Bevallen
					Baren (tr.)
					Schrijver
					Vertrouwd bediende, belast met 't opbewaren van goederen enz.
					Schrijver
					Verkoopen
					Een dankbetuiging

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Doega	g. w.			Kadoega
Doegi	l.	Zie Těpi		
Doeh	g. w.	Zie Tjidoeh		
Doehoeng	l. p.	Zie Kěris		
Doeka	l.	Zie Njaho		
Doekoej	g. w.			
Doeloer	k. l.			
Doeloer ipe	s.	Zie Adibeuteung		
Doemeh	k.			Doemeh of Pedah (grover)
*Doemeu- heus	l. p. (l.)	Zie Deuheus		
Doemoegi	l.	Zie Něpi		
Doengkap	l.	= Dongkap, zie Datang		
Doepi	l.	Zie Ari II		
Doeroe	g. w.			
Doewa	g. w.	Overigens is doewa k. l.		Doewa pěrka of kadoewa pěrka Doewit of Arta (zelden)
Doewit	k.	Ngadoewit l., zie Beuli		
Dompēt	k. l.			
Dongdang	g. w.			
Dongkap	l.	Zie Datang, Těpi en Něpi (onder Těpi)		
Dongkip (Tjiandjoer)	l.	Zie Datang		
E				
Ebog	l. p.	Zie Kěděng Zie Gelehe		
Ejang	l. p.	Zie Aki en Nini		
Eleh	k.			Eleh of Kalah (Mal.)

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Doega		Wĕrat			Vermogen (fyziek kunnen, moreel durven)
Doegi					Tot aan
Doeh					
Doehoeng					Kris
Doeka					"Ik weet niet!"
Doekoej	Doedoekoej			Toedoeng of Langgoekan	Zonnehoed
Doeloer	Doeloer			Saderek	Broeder of zuster, verwante
Doeloer ipe					T. o. v. d. man, de adi zijner vrouw
					T. o. v. d. vrouw, de adi haars mans
Doemeh		Reh(na), Sa- reh(na), Wi- reh, Sarehing Sarehning			Naardien, aangezien, nademaal
*Doemeu- heus					Zijn opwachting maken
Doemoegi					Tot aan
Doengkap					Gekomen, aangekomen
Doepi					Wat betreft
Doeroe	Sidoeroe			Sideang	Zich warmen bij 't vuur
Doewa		Kalih pĕr- kawis			In opsommingen: ten twee- de, in de tweede plaats
Doewit		Artos			Geld
Dompēt	Dompēt			Tampekan	Sigarenkoker
Dongdang	Sidongdang			Sidengdang	Zitten met de beenen van den grond
Dongkap					Resp. gekomen of aange- komen, gereikt tot en tot aan (toe), reikende tot
Dongkip (Tjiandjoer)					Gekomen, aangekomen (ko- men, aankomen)
E					
Ebog					Liggen
					Liggen in den toestand, vóór men inslaapt
Ejang					Grootvader, grootmoeder
Eleh		Kawon			't Verliezen, 't afleggen.
					Verliezen bij 't spel

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Eling	l. p.	Zie Ingět		
Ěmban	g. w.	Zie Ais		
Ěmboeng	k. p.	Zie Teu daek onder Daek		
Emoet	l.	Zie Ingět. Emoetan l., zie Pikir, aanteekening. Ngemoetkeun l., zie Pikir.		
Endjing	l.	Zie Isoek		
Engab	l. p.	Zie Heuaj		
Enggal	l.	Zie Gantjang en Tereh		
Ěnggeus	k.	= Geus, zie aldaar		
Ěnggon	k. l.			
Ěnja	k.			Ěnja of Jakti (zelden)
Ěnja	s.	Zie Heueuh!		
Enta	g. w.	Zie Penta		
Enteng	l.	Zie Hampang		
Era	k. l.	Vrg. Isin		
Erek	k.	= Rek, zie aldaar		
Estoe	k. l.	Pangestoe l.p., zie Běrkah		
Etang	g. w.	Zie Itoeng		
Eukeur	k.			Eukeur of keur, baris, pikeun, pa- keun, adjang (zelden), boewat (Maleisch, plaat- selijk)
Eukeur	k. l.	Niet altijd kan men in 't lĚmĚs „noedjoe“ gebruiken. Dit woord beteekent eigenlijk „gevallen“ (Engelsch: to happen)		
Eunteung	k.	Zie Katja		
Eureun	k.			Eureun
Euweuh	k.			Euweuh

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Eling					Zich herinneren , indachtig zijn
Ĕmban					
Ĕmboeng					Niet willen, 't verdommen
Emoet					Zich herinneren , indachtig zijn
Endjing					Morgen (dag van morgen)
Engab					Geeuwen
Enggal					Snel — Spoedig
Ĕnggeus					Reeds
Enggon	Enggon			Pakoelĕman of Pagoeli- ngan (Tjian- djoer)	Slaapplaats, slaapvertrek
Ĕnja		Jaktos			Waar, werkelijk
Ĕnja					Beaming van 't gesprokene
Enta					
Enteng					Licht (niet zwaar)
Era	Era			Lingsĕm	Beschaamd (gemaakt door een mindere)
Erek					Futurumvormer, willen
Estoe	Estoe				Werkelijk
Etang					
Eukeur		Bade			Voor, ten behoeve van, om te
Eukeur	Eukeur of Keur	(Noedjoe)			Bezig zijn met
Eunteung					
Eureun		Liren			Spiegel
					Ophouden, met zijn ambt, beroep enz. uitscheiden, dat neerleggen
Euweuh		Teu aja of Sĕwĕng (ook Soewĕng?) of Lĕpat of Sĕpi			Er is niet, er zijn niet, niet (aanwezig) zijn

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ewe	k. l.	Vrg. Pamadjikan (onder Padjik)		
Ewe	k.		Ewean	Boga ewe of (minder plat) boga pamadjikan
Ewe	g. w.	Niet kasar sprekende, gebruikt men de aktieve en passieve vormen van woorden, die "beslapen" beteekenen.	Ngadol	Ngewe
Ewean	k. l.			
Ewean	k. p.	Zie Ewe k.		
Ewċd	l.	Zie Bingoeng (en aantekening aldaar)		
Ewoeh	l.	Zie Bingoeng (en aantekening aldaar)		
G				
Gado	k. l.			
Gadoeh	l.	Zie Boga—Gadoeh kakandoengan l., zie Reuneuh		
Gadoeh	l.	Zie Gawe		
daměl				
Gadoehkotor	l.	Zie Bolou		
Galeuh	g. w.	Zie Asoep, Beuli, Pikir		
Galih	l. p.	Zie Hate		
Gamboeh	l. p.	Zie Bisoel		
Gampang	k.			Gampang
Gampil	l.	Zie Gampang		
Gandek	l. p.	Zie Boedjang en toelichting aldaar.		
Ganti	k.			Ganti
Gantjang	k.			Gantjang
Gantos	l.	Zie Ganti		
Garok	k. p.	Zie Bopeng		
Garwa	l. p.	Zie Pamadjikan (onder Padjik) en zie ook Rea		
Gawe	k.			Gawe Boga gawe

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ewe	Ewe Awewe			Istĕri	Huisvrouw
Ewe		Gadoeh bodjo		Istĕri Kagoengan istĕri	Vrouw, vrouwelijk Een huisvrouw hebben, ge- trouwd zijn
Ewe					Paren
Ewean	Ewean				Paren (van dieren)
Ewean					Een huisvrouw hebben, getrouwd zijn
Ewĕd					In moeilijkheden, in de nesten, ongerust
Ewoeh					In moeilijkheden, in de nesten, ongerust
G					
Gado	Gado			Angkeut	Kin
Gadoeh					Bezitten, hebben
Gadoeh damĕl					Een partij te geven hebben
Gadoehkotor					Stonden
Galeuh					
Galih					Gemoed, hart (niet in ma- terieelen zin)
Gamboeh					Zweer, puist
Gampang		Gampil			Gemakkelijk
Gampil					Gemakkelijk
Gandek					Dienaar, knecht
Ganti		Gĕntos of Gantos			't Geen voor iets anders in de plaats komt; veranderen van (meening, lucht enz.)
Gantjang		Euggal			Snel, gezwind
Gantos					't Geen voor iets anders in plaats komt
Garok					Spotnaam voor van de pok- ken geschonden
Garwa					Echtgenoot, gemalin
Gawe		Damĕl Gadoeh da- mĕl			Werk, arbeid, nut Een feest te geven hebben

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Gĕde	k.	't L. p. bepaaldelijk v. 't lichaam gezegd.		Migawe of Ma- gawe (Djampang) Gĕde
Gedeng	l. p.	Zie Gigir		
Gegelehean	k. l.	Zie Gelehe		
Gelehe	g. w.			
Gĕloeng	k. l.			
Gĕntos	l.	Zie Ganti		
Gĕntra	l. p.	Zie Sora		
Gĕring	k.	„Oedoer” beteekent in 't algemeen „verhinderend, verhinderend heb- ben” (pambĕngan)		Gĕring
Geubis	l. p.	Zie Laboeh en Ragrag.		
Geulang	k. l.			
Geureuha	l. p.	Zie Pamadjikan (onder Padjik)		
Geus	k.	't Gebruik der woorden „Geus”, „Enggeus” en „Anggeus” is niet scherp gescheiden.		Geus of Ĕnggeus Anggeus
Gigir	k. l.			
Gingsir	g. w.	Zie Djoewal		
Gobang	k. l.			
Gobrag	g. w.	Zie Imah		
Goedjĕng	g. w.	Zie Seuri		
Goegah	l. p.	Zie Hoedang		
Goegoeling	k. l.	Zie Goeling		
Goegoerah	l. p.	Zie Kĕmoe		
Goeling	g. w.	Pagoelingan l. p., zie Ĕnggon		
Goemoe- djĕng	l. p.	Zie Seuri		
Goerah	g. w.	Zie Kĕmoe		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
		Midamĕl			Vervaardigen, maken
Gĕde		Agĕng		Agĕng	Groot (van omvang)
Gedeng Gegelehean					Zijde van 't lichaam Verkeeren in den toestand, dat men is gaan liggen om te slapen en nog niet ingeslapen is
Gelehe	Ngagelehe Gegelehean			Ebog Ebog	Gelegen zijn om in te slapen Verkeeren in den toestand, dat men is gaan liggen om te slapen en nog niet ingeslapen is
Gĕloeng Gĕntos	Gĕloeng			Sanggoel	Haarwring 't Geen voor iets anders in de plaats komt, verande- ren van . . .
Gĕntra Gĕring		Oedoer		Teu damang of Ngangloeh	Stem, geluid Ziek, ongesteld
Geubis					Omvallen — neervallen (van een hoogte)
Geulang Geureuha Geus	Geulang	Parantos		Pinggĕl	Armband Echtgenoot, gemalin Reeds, Perfectumvormer
Gigir	Gigir	Parantos of Salse (Mal.)		Gedeng	Gereed, afgedaan (zelfstan- dig gebruikt) Zijde, 't l. p. woord alleen v. zijde van 't lichaam
Gingsir Gobang Gobrag Goedjĕng Goegah Goegoeling Goegoerah	Gobang			Soengkĕlang	Houwer, zwaard
Joeling Joemoe- djĕng Joerah	Goegoeling			Pĕpĕdĕk	Opstaan, ontwaken Rolkussen Den mond spoelen Rolkussen Glimlachen, lachen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Goesar	g. w.			
Gogobrag	k. p.	Zie Imah		
Gohgoj	l. p.	Zie Batoek		
Goreng	k.			Goreng
H				
Hade	k.			Hade
Hade	k.	't Verzoek van een zeer hoog gesteld persoon is zoo goed als een bevel. Op beide zal 't antwoord zijn: (Soe) mangga! eig. „op de handen dra- gen.” Beleefd iets aanbiedende, zegt men ook „Mangga” of „Sa- wawi!” (ouderwetsch) z. v. a. „Als 't U belieft.” Een kasar-equi- valent bestaat daarvan natuurlijk niet. Geeft men iets zonder plicht- plegingen, dan kan men bv. zeggen: „Ijeu” — „Hier!”	Heug! Rampes! (zeer plat)	Hade! Hade!
Hah	k. p.	Zie Naon		
Hajang	k. l.			
Hakan	g. w.		Ngalëbok(?)	Ngahakan
Haksami	l.	Zie Hampoera		
Halabhab	k.	Zie Hanaäng		
Halang	g. w.	Halang komt voor in plaatsnamen, te vertalen met hinder- Zie voorts Palang		Kahalangan
Halangan	k.			Halangan
Hampang	k.	Kahampangan l. p., zie Küh		Hampang
Hampoentën	l.	Zie Hampoera		
Hampoera	k.			Hampoera
		„Poenten!” — „Vraag excuus!” geeft op zichzelf reeds een lēmēs spreken te kennen, wordt alleen dan gebruikt en is dus niet als een vervangwoord aan te merken.		Panghampoera (of Pangapoera?)

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
oesar ogobrag ohgoj oreng	Ngagoesar	Awon of Kawon (Djampang)		*Mĕpĕr	De tanden vijlen Huis Hoest, hoesten Slecht, leelijk
H lade lade		Sae	Sae!	Mangga! Soemangga! Oendjoek soemangga enz.	Goed 't Is goed! Ga Uw gang! Zooals U verkiest! enz., als antwoord op een ge- daan verzoek of voorstel
lah -lajang	Hajang			Hojong of Palaj	Wat? Begeeren, verlangen hebben
Hakan Haksami Halabhab Halang	Kahajang Ngahalang	Nĕda (Mambĕng- an) Kapambĕng	Ngadahar	Kahojong Noewang	Begeerte, verlangen Eten (transitief) Vergiffenis Dorst hebben Een hindernis vormen, in den weg staan, hinderen (tr.), dwarsboomen Verhinderd, Behinderd ('t l. is eig. "gedwarsboomd") Hindernis, verhindering, bezwaar, hinderpaal Licht (v. gewicht) Vergiffenis Vergiffenis
Halangan Hampang Hampoentĕn Hampoera		Pambĕngan of Wagĕlan Enteng Hampoentĕn of Haksami Pangham- poentĕn, ge- woonlijk: Pangapoen- tĕn, Pang- haksami of Pangaksami			Vergiffenis

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Hanaäng	k. l.			Halabhab
Handjat	k. l.			Bandjat
Hareup	k.	Heula is k. l., en beteekent eerst, voor (in volgorde)		Hareup Tihareup of Ti- heula
Harga	k.			Harga of (zelden) adji en pangadji
Harti	k.	Zie ook Arti		Harti
Hartos	l.	Zie Harti		
Hate	k. l.	Van planten alleen „Hate“. Van dieren „Ati“. Galih beteekent nooit „hart“ in materieelen zin, evenzoo Ati.		
Hatoer	g. w.	Zie Bikeun		
Hatoer	g. w.	Zie Seuri		
Hatoer	g. w.	Zie Tjĕk		
*Hatoer	l. p.	Zie Bere		
*Hatoeran!	l. p.	Zie Bageja! en noot aldaar		
*Hatoeran	l. p.	Zie Omong		
Hatoeran	g. w.	Zie Ondang en Tjarek		
Hawatir	k.			Hawatir of (meer) Kawatir
Hawatos	l.	Zie Hawatir		
Heës	k	Heës — slapen van dieren en be- vroren of gestolten zijn is k. l.	Molor	Heës
Hese	k.			Hese
Heuaj	k. l.			
Heubeul	k.			Heubeul, soms- Lawas
Heneuh	k.	„Soemoehoen!“ wordt tot langere frasen uitgedijd, naarmate men den spreker, wiens woorden men beaamt, hooger boven zich stelt. „Soemoehoen“ zonder meer is reeds l. p., wordt dus alleen gebruikt jegens personen, van wie men met l. p. woorden spreekt.		Heueuh of minder grof: Bĕnĕr
Heug!	k. p.	Zie Hade II		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p	Vertaling.
Hanaäng Handjat	Hanaäng Handjat			Palaj	Dorst hebben Overgaan (van lager naar hooger), aan land gaan
Hareup		Pajoen (Tipajoen ?)		Pajoen Tipajoen	Vóór (plaats) Vóór, vóóraan
Harga		Pangaos			Waarde, prijs
Harti		Hartos			Beteekenis, kort begrip
Hartos					Beteekenis, kort begrip
Hate	Hate of Āti			Galih of (hooger) Ma- nah	Hart, gemoed
Hatoer					
Hatoer					
Hatoer					
*Hatoer					Aanbieden
*Hatoeran!					Gegroet! Welkom!
*Hatoeran					Beleefd spreken tot
Hatoeran					
Hawatir		Hawatos (zelden) Ka- watos			Beducht, beduchtheid wek- kend
Hawatos					Beducht, beduchtheid wek- kend
Heēs		Mondok	Sare	Koelĕm	Slapen
Hese		Roegĕl of Sĕsah			Moeielijk
Heuaj	Heuaj			Engab	Geeuwen
Heubeul		Lami			Lang van duur (verleden), oud, vroeger, gewezen
Heueuh		Lĕrĕs	Ĕnja	Soemoehoen Pangaudika (Tjiandjoer)	Ja! (Bevestiging of onder- streeping van 't door een ander gesprokene)

Heug!

't Is goed!

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Heula	k. l.	Tiheula k., zie ook Hareup		Tiheula
Heuleut	k.			Heuleut of Antara (zelden)
Heuntjeut	k. l.			
*Hibar	l. p.	Zie Bĕrkah en noot daarbij		
Hidji	g. w.	Overigens is „hidji” k. l.		Salahsahidji of Salasahidji
Hilang	s.	Zie Paeh en aanteekening		
Hilap	l.	Zie Poho		
Hili	g. w.			Ngahilikeun
Hiroep	k. l.			
Hitoet	k. l.			
Hoedang	k. l.	Hoedang is: opgericht, omhoog staan, vandaar: zich oprichten, opstaan enz.		
Hoeloe	k. l.	't S. en l. p. woord alleen van mensen. Kop (v. dieren). — Hoeloe	Tangkoerak	
Hoentoe	k. l.			
Hoetang	k.			Hoetang
Hojong	l. p.	Zie Hajang		
Honĕng	l. p.	Zie Sono		
I				
Ibing	g. w.	Zie Igĕl		
Iboe	l. p.	Zie Indoeng		
Idin	k. l.			
Igĕl	g. w.			
Ijang	k.			Ijang of Mijang
				Ngijangkeun
Ijasa	l.	Zie Bisa		
Ikĕt	k. l.	= Totopong, doch wat fijner. Zie aldaar.		

WOORD	Kasar Lĕmĕs k. l.	Lĕmĕs l.	Sĕdĕng s.	Lĕmĕs pisan l. p.	Vertaling.
Heula	Heula	Tipajoen Antawis	Tanghi of Tangi (Tji- andjoer) Sirah	Momok	Eerst, voor (in volgorde) Vooruit, van tevoren Tusschenruimte, tusschen- tijd, ook — hebbend, met — van
Heuleut					Vrouwelijk schaamdeel
Heuntjeut	Heuntjeut	Een dankbetuiging			
*Hibar		Een van beide of meerdere			
Hidji		Salahsawijos of Salasawijos			
Hilang		Ngaliron- keun Lĕpat			Dood, sterven
Hilap				Vergeten	
Hili				Verwisselen	
Hiroep	Pahili	Sambĕtan		Djĕnĕng	Verwisseld, verward
Hitoet	Hiroep			Kabobosan	Levend, in leven
Hoedang	Hitoet			Goegah	Wind, een wind laten
	Hoedang				Zich oprichten uit een liggende houding, opstaan, wakker worden
Hoeloe	Hoeloe			Mastaka	Hoofd
Hoentoe	Hoentoe		Waos	Tand	
Hoetang					Schuld (iets dat men ver- schuldigd is)
Hojong					Begeeren, verlangen, wen- schen
Honĕng					Een sterk verlangen hebben naar, liefhebben
I					
Ibing		Idin Ngigĕl			Moeder
Iboe				Widi	Vergund, vergunning
Idin	Idin			Ngibing	Dansen (de Inlandsche wijze van dansen)
Igĕl	Ngigĕl				Op weg gaan
Ijang		Mijos	Angkat of (hooger) Djĕngkar		
		Mijoskeun			Wegzenden, verzenden
Ijasa					Kunnen
Ikĕt					Hoofddoek

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ilaing	—	Pers. en bez. vrnw. 2 ^e pers., zie Inleiding.		
Ilari	g. w.	Zie Teang		
Ilat	l. p.	Zie Letah		
Ilik	g. w.	Zie Djeueung		
Iloe	g. w.	Zie Piloe		
Imah	k.		Gogobrag	Imah
Imbit	l. p.	Zie Birit		
Imoet	k. l.			
Impas	k. l.	= Loenas, zie aldaar		
Impen	l. p.	Zie Impi		
Impi	k. l.			
Inang	l. p.	Zelden gebruikt (Soekapoera), zie Soesoe		
Indit	k.		Mantog	Indit
Indjeum	g. w.			Ngindjeum
Indoeng	k.			Indoeng ¹
Ingët	k.			Ingët
Inoem	g. w.			
Intjoe	k. l.			
Ipe	s.	= Doeloer ipe, zie Adibeuteung		
Iring	g. w.	Pangiring l. p., zie Boedjang		
Iroeng	k. l.			
Isin	k. l.	Vrg. Era		
Ising	g. w.		Modol	Ngising
Isoek	k.			Isoek
Istëri	l. p.	Zie Ewe		

¹ In één geval gebruikt men „indoeng” ook in 't lĚmĚs, nl. „indoeng abdi (koering enz.)” —

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ilaing					
Iari					
Ilat					Tong
Ilik					
Iloe					
Imah		Rorompok		Boemi	Huis, woning
Imbit					Bilnaad, bil
Imoet	Imoet			Mesĕm	Fijntjes glimlachen, grimlachen, meesmuilen
Impas					Afgedaan, afbetaald
Impen					Droom
Impi	Impi			Impen	Droom
Inang					Borst, borsten (v. e. vrouw)
Indit		Mijos		Angkat of (mooier) Djĕngkar	Vertrekken, heengaan
Iudjeum		Namboet			Leenen (in leen nemen)
Indoeng		Bijang		Iboe	Moeder
Ingĕt		Emoet		Eling	Zich herinneren, indachtig zijn
Inoem	Nginoem		Ngarot	Ngaleueut	Drinken
Intjoe	Intjoe			Poetoe	Kleinkind
Ipe					Ten opzichte v. d. man, de adi zijner vrouw
					Ten opzichte v. d. vrouw, de adi haars mans
Iring	Ngiring	Noeroet (Tjiandjoer)			Volgen
Iroeng	Iroeng			Pangamboeng	Neus
Isin	Isin			Lingsĕm	Beschaamd, verlegen, bedremmeld (voor een meerdere)
Ising		Ka tjai of Boeboewang of Kalahadjat (Arab., kyai-taal) Endjing	Mitjeun	Kabeuratan of Dadoet (Tjiandjoer)	Schijten, een groote boodschap doen
Isoek					Morgen (de dag van morgen)
Istĕri					Vrouwelijk, vrouw, huisvrouw

mijn moeder en niet bijang abdi. daarentegen, met dezelfde beteekenis, „poen bijang”.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Iteuk	k. l.			Ngitoeng Itoengan
Itoeng	g. w.			
Itoengan	k.			
J				
Jaji	l. p.	Zie Adi		
Jakti	k.	= Enja, doch zelden gebruikt		
Jaktos	l.	Zie Enja		
Jasa	l.	Zie Bisa		
Jasa	k. l.	Jasa in tanah jasa, sawah jasa enz. k. l. : door eigen inspanning ontgonnen grond, erfelijk individueel bezeten grond		
Joeswa	l. p.	Zie Oemoer		
K				
Ka-asoepe	k.	Zie Asoep		Kabeh Kabeh-kabeh!
Kabeh	k.			
Kabeuratan	l. p.	Zie Ising		
Kabobosan	l. p.	Zie Hitoet		
Kaboedjĕng	l.	Zie Boeroe		
Kaboeroe	k.	Zie Boeroe		
Kaboro	k.	= meer gebruikelijk Kaboeroe, zie Boeroe		
Kadjaba	k.	Zie Djaba		
Kadjang	l. p.	Zie Anggĕl		
mastaka (Tjiandjoer)				
Kadjawi	l.	Zie Djaba		
Kadoega	k.	Zie Doega		
Kadoewa	k.	Zie Doewa		
pĕrkara				

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Iteuk Itoeng Itoengan	Iteuk	Ngetang Paetangan		Tĕtĕkĕn	Wandelstok Rekenen Rekening
J					
Jaji Jakti Jaktos Jasa Jasa					Jongere broer of zuster Waar, werkelijk Waar, werkelijk Kunnen
Joetswa					Leeftijd
K					
Ka-asoepe Kabeh		Sadaja Sadaja-daja!			Aanvaard Alle, alles Een uitroep, waarmee men zich geheel voegt naar den vorigen spreker Een groote behoefte doen Een wind laten Bereikt, achterhaald, over- vallen, geklaard, 't klaar kunnen spelen, volbren- gen, 't kunnen halen enz. Idem Idem
Kabeuratan Kabobosan Kaboedjĕng					Uitgezonderd Hoofdkussen
Kaboeroe Kaboro					
Kadjaba Kadjang mastaka (Tjiandjoer) Kadjawi Kadoega					Uitgezonderd Vermogen (fyziek: kunnen, moreel: durven) Opsommend: Ten tweede, in de tweede plaats
Kadoewa pĕrkara					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Kados	l.	Zie Tjara		
Kaemoet	l.	Zie Pikir		
Kagaleuh	l. p.	Zie Asoep		
Kagaleuh	l. p.	Zie Pikir [Kagaleuh, passief van Ngagaleuh, koopeu, biedt niets bizonders]		
Kagalih	l. p.	Zie Pikir		
Kagoengan	l. p.	Zie Boga		
Kahajang	k. l.	Zie Hajang		
Kahalangan	k.	Zie Halang		
Kahampang- an	l. p.	Zie Kiih		
Kahatoeran	l. p.	Zie Seuri		
Kahojong	l. p.	Zie Hajang		
Kaja	l.	Zie Beunghar		
Kaka	k. l.	Vrg. Lantjeuk		
Kakan- doengan	k. l.	Gadoeh kakandoengan l., zie Reuneuh		
Kakang	k. l.	= Kaka, zie aldaar		
Kakara	k.	Zie Kara		
Kakarek	k.	Zie Kara		
Kakasih	l. p.	Zie Ngaran		
Kalah (Mal.)	k.	Zie Eleh		
Kalahadjat	l.	Kyaitaal. Zie Ising		
Kalangĕnan	l. p.	Zie Oelin		
Kalĕbĕt	l.	Zie Ka-asoeu onder Asoep		
Kalĕpatan	l.	Zie Kaliroe		
Kalih pĕrka- wis	l.	Zie Doewa		
Kaliroe	k. l.			
Kaloeron	l. p.	Zie Oedoel		
Kaloewar	l.	Zie Bidjil		
Kaloewat	g. w.	Zie Koeboer		
Kamanah	l. p.	Zie Pikir		
Kamandang	l. p.	Zie Toeloeng		
Kami	—	Pers. en bez. vrnw. 1 ^e persoon, zie Inleiding		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Kados					Zooals, op de manier van (vragend)
Kaemoet					Overdacht
Kagaleuh					Aanvaard
Kagaleuh					Overdacht
Kagalih					Overdacht
Kagoengan					Bezitten, hebben
Kahajang					Begeerte, verlangen
Kahalangan					Verhinderd, behinderd
Kaham- pangan					Wateren
Kahatoeran					Lachen, glimlachen
Kahojong					Begeerte, verlangen
Kaja					Rijk
Kaka	Kaka of Kakang			Raka	Oudere broer
Kakan- doengan	Kakandoe- ngan				Iets, dat bij zich gedragen wordt
Kakang					Oudere broer
Kakara					(Nu — of toen — of dan —) eerst, pas
Kakarek					Idem
Kakasih					Naam
Kalah (Mal.)					't Verliezen, 't afleggen, verliezen bij 't spel
Kalahadjat					Een groote boodschap doen
Kalangĕnan					Vermaak, „spielerei“
Kalĕbĕt					Aanvaard
Kalĕpatan					Zich vergist hebben
Kalih pĕrka- wis					Opsomming: Ten tweede, in de tweede plaats
Kaliroe	Kaliroe of Saliroe	Kalĕpatan			Zich vergist hebben
Kaloeron					Miskraam, een miskraam hebben
Kaloewar					Naar buiten (gaan, treden enz.)
Kaloewat					Overdacht
Kamanah					Hulp, uitredding
Kamaudang					
Kami					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Kampoeh	l. p.	Zie Simboet		
Kandoeng	g. w.	Zie Reuneuh		
Kantĕnan	l.	Zie Poegoeh		
Kantĕnan	l.	Zie Tangtoe		
Kantoen	l.	Zie Tinggal		
Kantos	l.	Zie Koengsi		
Kaoela	—	Pers. en bez. vrnw. 1 ^e persoon, zie Inleiding		
Kaoelinan	k. l.	Zie Oelin		
Kaoeninga	l. p.	Zie Tendjo		
Kaos	l.	Zie Kawas		
Kapaehan	k. l.	Zie Paeh II		
Kapamalian	l.	Zie Bolon		
Kapambĕng	l.	Zie Halang		
Kapĕngkĕr	l.	Zie Bareto		
Kapijoehan	l. p.	Zie Paeh II		
Kapikir	k.	Zie Pikir		
Kapoeng- koer	l.	Zie Bareto		
Kara	g. w.			Kakara of Karek of Kakarek Karana
Karana	k.			
Karang	g. w.			
Karantĕn	l.	Zie Karana		
Karek	k.	Zie Kara		
Karembong	k. l.			
Karĕp	k.	Zie Arĕp		
Karĕsĕban	l. p.	Zie Bolon		
Kari	k.	= 't Meer gebruikelijke Tinggal		
Karingĕt	l. p.	Zie Kesang		
Karoenja ¹	k. l.	Karoenja wordt ook gezegd van 't objekt: medelijden-opwekkend, deerniswaardig		
Kasaj	l. p.	Zie Roeroe		
Kasakit	k. l.	Zie Sakit		
Kasawat	l. p.	Zie Sakit		
Katara	k.			Katara
Katawis	l.	Zie Katara		
Katembong	k.	Zie Tendjo		
Katendjo	k.	Zie Tendjo		

¹ Uitgesproken: „Karoenya”.

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Kampoeh Kandoeng Kantĕnan Kantĕnan Kantoen Kantos Kaoela					Deken Zeker, gewis (bevestigend) Zeker, vaststaande Achterblijven, overblijven Tot aan toe
Kaoelinan Kaoeninga Kaos Kapaehan Kapamalian Kapambĕng Kapĕngkĕr Kapijoehan Kapikir Kapoeng- koer Kara		Nĕmbe			Vermaak, „spielerei“ Zichtbaar, te zien 't Lijkt alsof, 't schijnt wel In zwijm vallen Stonden Gedwardsboomd, gehinderd Vroeger In zwijm vallen Overdacht Vroeger
Karana Karang	Pakarangan	Karantĕn		Pakoewon (zelden)	Wegens Erf
Karantĕn Karek Karembong	Karembong			Kĕkĕmbĕn	Wegens Eerst, pas Slendang (vrouwenkleeding- stuk)
Karĕp Karĕsĕban Kari Karingĕt Karoenja	Karoenja			Wĕlas	Wensch, verlangen Stonden Achterblijven, overblijven Zweet Medelijden, deernis hebben
Kasaj					Voorwerp waarmee men boent bv. een spons, zeep enz.
K'asakit Kasawat Katara Katawis Katembong Katendjo		Katawis			Ziekte (onbepaald) Ziekte (onbepaald) Zichtbaar, waar te nemen Zichtbaar, waar te nemen Gezien, zichtbaar, te zien Zichtbaar, te zien

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Katik	g. w.	Zie Asoeh		
Katingal	l.	Zie Tendjo		
Katingali	l. p.	Zie Tendjo		
Katja	k. l.			Eunteung
Katjida	k.	In een absolute superlatief staat „katjida“ na 't bepaalde adjectief, „sakalangkoeng“ kan alleen zelfstandig gebruikt worden (Gĕde katjida, sakalangkoeng agĕng(na)) Men kan in 't l. ook „pisan“ zeggen, dat k. l. is		Katjida
Katoehoe	k. l.	't L. p. alleen ten opzichte van personen		
Kawalon	l. p.	Zie Tere		
Kawas	k.			Kawas
Kawatir	k.	= Hawatir, zie aldaar		
Kawatos	l.	Zie Hawatir		
Kawin	k. l.	„Nikah“ wordt beschouwd te zijn van den stam „Tikah“. 't Wordt nog al eens als l. gebruikt.		
		In verband met planten is natuurlijk alleen 't k. l. in gebruik.		
Kawinan				
Kawon	l.	Zie Eleh		
Kawon	l.	Zeldzaam. Zie Goreng		
Kĕbak	g. w.	Zie Mandi en aantekening aldaar		
Kĕdah	l.	Zie Koedoe		
Kĕdap	g. w.	Zie Keudeung		
Kede	k.	= Kentja, zie aldaar		
Kĕdĕng	g. w.			

¹ d. w. z. 't Schijnt wel zoo te zijn, in tegenstelling met „Siga“ of „Djiga“ k. l., dat beteekent „Geuning, Karta! ka was kadijen“ — Kijk, daar heb je Karta! 't Lijkt wel alsof hij hierheen komt.

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Katik Katingal Katingali Katja Katjida	Katja	Sakalang- koeng			Zichtbaar, te zien Idem Spiegel Zeer
—Katoehoe	Katoehoe			Tĕngĕn	Rechts
Ɔawalon Ɔawas		Kaos			Stief — 't Lijkt alsof, 't schijnt wel 't
Ɔawatir					Beduchtheid wekkend en beducht
Kawatos Kawin	Kawin	(Nikah)		Nikah	Idem Huwen, trouwen (intr.)
	Ngawin			Nikah	Huwen (tr.), ten huwelijk, tot vrouw nemen
	Ngawinkeun			Nikahheun Ngarendeng- ankeun of Ngadahoepe- keun (in brieven, stad- huiswoord)	Uithuwelijken, in den echt verbinden. Van planten : de mannelijke met de vrouwelijke in aanraking brengen, z. a. bij kunst- matige bevruchting
Kawinan	Kawinan			Rendengan	Trouwerij, huwelijk, ook : bruidspaar
Kawon					't Verliezen, 't afleggen. Verliezen bij 't spel
Kawon Kĕbak Kĕdah Kĕdap Kede Kĕdĕng	Ngĕdĕng			Ebog	Slecht, leelijk Moeten Links Liggen (in liggende hou- ding)

„schijnen, den schijn hebben” zonder 't te zijn. Bv. Iemands gelaat glanst „siga boelan”.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Kedjo	k.	Is de rijst niet op de gewone wijze gaar gestoomd, dan duidt men dat door een toevoeging aan (sangraj, liwĕt)		Kedjo
Kehed	k. p.	Zie Sirit		
Kĕkĕdĕngan	k. l.	Zie Kĕdĕng		
Kĕkĕmbĕn	l. p.	Zie Karempong		
Kĕkĕmoe	k. l.	Zie Kĕmoe		
Kĕmbĕn	g. w.	Zie Karempong		
Kĕmoe	g. w.			
Kĕmpĕl	l.	Zie Koempoel		
Kĕndi	k. l.			
Kenging	l.	Zie Beunang en Meunang, aldaar		
Kentja	k. l.	't L. p. wordt alleen gebruikt ten opzichte van personen		Kede
Kĕris	k. l.			
Kĕrsa	l. p.	Zie Arĕp Zie Rek (Dek)		
Kĕrsaeun	l. p.	Zie Daek		
		Ten kĕrsaeun, zie Daek		
Kĕrsaeun	l. p.	Zie onder Rek.		
Kesang	k. l.			
Keser	g. w.	Zie Sĕrah		
Kĕtjĕr	l. p.	Zie Peureuh		
Keudeung	g. w.			Sakeudeung
Keur	k.	= Eukeur I, zie aldaar		
Keur	k. l.	= Eukeur II, zie aldaar		
Kĕih	k. l.	.		
Kijat	l.	Zie Koewat		
Kintĕn	l.	Zie Kira		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Kedjo	Kěkěděngan	Sangoe		Ebog Sangoe	Kěděng-erig zijn, liggerig zijn Rijst gereed om genuttigd te worden
Kehed Kěkěděngan Kěkěmběn					Penis Liggerig zijn Slendang (vrouwenkleeding- stuk)
Kěkěmoe Kěmběn Kěmoe Kěmpěl Kěndi	Kěkěmoe Kěndi			Goegoerah Tjaratan (Tjiandjoer)	Den mond spoelen Bijeen, vergaderd Aarden kruik van bepaald model
Kenging					Verkregen, gekregen Verkrijgen, winnen, ge- oorloofd zijn, durende
Kentja	Kentja			Kiwa	Links
Kěris Kěrsa	Kěris			Doehoeng	Kris (wapen) Wensch, verlangen Willen (hulpwerkw.), van plan zijn, wenschen
Kěrsaean					I. Willen wenschen — II. willig zijn Niet willen
Kěrsaean Kesang Kesor Kětjěr Keudeung Keur	Kesang			Karingět	Willen, van plan zijn Zweet
Keur Kiěh	Kiěh	Sakědap		Kaham- pangan	Oogdruppel Een oogenblik Voor, ten behoeve van, om te Bezig zijn met Wateren
Kijat					Sterk, krachtig, met weer- standsvermogen (ook van mensen) enz.
Kintěn					Naar (iemand) denkt, naar gissing

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Kintĕn- kintĕn	l.	Teu kintĕn en Pangintĕn, zie Kira en Meureun		
Kintoen	g. w.	Sakintĕn, zie Meueusan		
Kira	k.	Zie Kira		
				Kira (ook Pan- gira)
				Kira-kira
				Teu kira
Kirang	l.	„Teu kintĕn” wordt meer gebruikt dan „Teu kira”, vaak als ver- vangwoord van „katjida”, „na- kĕr” enz.		
		Zie Koerang		
Kirim	g. w.			Ngirim
Kiwa	l. p.	Zie Kentja		
Kodjor	k. p.	Zie Paeh		
Koe andjeun	l. p.	Zie Pribadi		
Koeboer	g. w.	De l. p. woorden alleen van mensenlijken		
Koeboeran	k. l.	= Astana, zie aldaar		
Koeda	k. l.	„Titihan” kan alleen van een rij- paard worden gezegd		
Koedoe	k.			Koedoe of Moedoe
Koekoe	k. l.			
Koela	—	Pers. en bez. vñw. 1 ^e pers., zie Inleiding		
Koelawarga	k. l.	Zelden gebruikt. = Baraja, zie aldaar		
Koelawargi	l. p.	Zelden gebruikt, zie Baraja		
Koelĕm	l. p.	Zie Heĕs		
		Pakoelĕman l. p., zie Enggon		
Koe maneh	k.	Zie Pribadi		
Koempoel	k.			Koempoel
Koengsi	k. l.			
Koentji	k.			Koentji
Koeping	l.	Zie Tjeuli		
Koeping	g. w.	Zie Denge		
Koeraboe	k. l.			

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Kintĕn- kintĕn Kintoen Kira		Kintĕn of Pangintĕn Kintĕn- kintĕn of Antawis Teu kintĕn			Ongeveer Naar denk(t), naar gissing Gegist en nog eens gegist, ongeveer, bij benadering Naar men niet zou denken, d. w. z. in sterkere mate dan men zou denken, zeer
Kirang					Ontbreken, te kort zijn, minder zijn, minus
Kirim		Ngintoen			Zenden
Kiwa					Links
Kodjor					Dood, dood gaan
Koeandjeun					Zelf
Koeboer	Ngoeboer Mĕndĕm Ngaroewang			*Ngaloewat of *Ngoe- rĕbkeun	Begraven
Koeboeran					Begraafplaats
Koeda	Koeda			Titihan	Paard
Koedoe		Kĕdah			Moeten
Koekoe	Koekoe			Tanggaj	Nagel
Koela					
Koelawarga					Verwante, familielid
Koelawargi					Verwante, familielid
Koelĕm					Slapen
Koe maneh					Zelf
Koempoel		Kĕmpĕl			Bijeen, vergaderd
Koengsi	Koengsi	Kantos			Tot aan toe
Koentji		Sosi			Sleutel, slot
Koeping					Oor
Koeping					
Koeraboe	Koeraboe of Soewĕng			Soembĕr of Tjĕtjĕpan (Tjiandjoer)	Oorknop

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Koerang	k.			Koerang
Koerĕb	g. w.	Zie Koeboer		
Koering	—	Pers. en bez. vrnw. 1 ^e persoon, zie Inleiding. Als substantief k. l. — kleine man		
Koeris	l.	Zie Bongsor en aanteekening aldaar		
Koeris	g. w.	Zie Tjatjar		
Koeroe	k. l.			
Koetoe	k. l.			
Koewat	k.			Koewat
Kokod	k. p.	Zie Leungeun		
Kolot	k. l.	De s. en l. p. woorden slechts van menschen		
Koreng	l. p.	Zie Boedoeg Zie Radang Ook l. p. van Rodek — uitslag op 't hoofd?		
Korod	k. l.	= Bopeng, zie aldaar		
Kotor	k. l.	Gadoeh kotor l., zie Bolon		
L				
Laboeh	k. l.			
Ladjĕng	l.	Zie Toeloej II met aanteekening		
Ladjo	g. w.			
Ladjoe	k.	Zeer zelden gebruikt = Toeloej II		
Lahir	g. w.	Zie Omong		
Lahiran (nana)	l. p.	Zie Tjĕk(ua) met aanteekening		
Lahoen	g. w.			
Lain	k.			Lain
Lajad	g. w.	Zie Panggih		
Laki	g. w.			
Laladjo	k. l.	Zie Ladjo		
Lalaki	k. l.	Zie Laki		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Koerang		Kirang			Ontbreken, te kort zijn, minder zijn, minus
Koerĕb Koering					
Koeris Koeris Koeroe Koetoe Koewat	Koeroe Koetoe	Kijat		Langsip Poentang	Pokken, de pokken hebben Mager, schraal Luis (geen bladluis) Sterk, krachtig, met weer- standsvermogen (ook van mensen) enz.
Kokod Kolot	Kolot		Sĕpah	Sĕpoeh	Hand Oud, ook: ouders
Koreng					Schurft, kleine uitslag Groote uitslag
Korod					Van de pokken geschonden. Pokdalig
Kotor					Vuil
L					
Laboeh	Laboeh			Geubis	Omvallen
Ladjĕng					Vervolgens, daarop
Ladjo	Laladjo	Nongton of Ningal		Ningali	Toeschouwen
Ladjoe					Vervolgens, daarop
Lahir					(Iemands) zeggen, 't (Door iemand) geuite
Lahiran (nana)					Op schoot hebben, in den schoot dragen
Lahoen	Ngalahoen			Mangkon	Niet (aldus) zijn
Lain		Sanes of Sĕnes			
Lajad					
Laki	Lalaki Salaki			Pamĕgĕt Tjaroge	Mannelijk, man Echtgenoot Toeschouwen Mannelijk, man
Laladjo					
Lalaki					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Lalaugse	l. p.	Zie Reregan		
Lali	l. p.	Zie Poho		
Lamar	g. w.	Zie Tanja		
Lambe	l. p.	Zie Biwir		
Lamběj	l. p.	Zie Biwir		
Lamboet	l. p.	Zie Beuteung		
(Tjiandjoer)				
Lami	l.	Zie Heubeul		
		Zie Lila		
Lamoen	k.			Lamoen
Landjang	l. p.	Zie Boedjang		
Landong	l. p.	Zie Oebar		
Langěn	g. w.	Zie Oelin		
Langgir	g. w.	Zie Dapang		
Langgoekan	l. p.	Zie Doedoekoej (onder Doekoej)		
Langkoeng	l.	Zie Leuwih		
		Zie Liwat		
Langkoeng	g. w.	Sakalangkoeng l., zie Katjida		
Langse	g. w.	Zie Reregan		
Langsip	l. p.	Zie Koeroe		
Lantjeuk	k. l.	Vrg. Kakang		
Lantjingan	l. p.	Zie Tjalana		
Lapar (Ma- leisch)	k. l.	= Ponjo, zie aldaar		
Latar	l. p.	Zie Boeroewan		
Lawas	k.	= Heubeul, zie aldaar		
Lěbah	k.			Lěbah of Palěbah
Lěbět	l.	Zie Asoep		
Lěbět	l.	Zie Djěro II		
Lěbět	l. p.	Zie Djěro I		
Lěbok	g. w.	Zie Njatoe en Hakan		
Leho	k. l.			

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Lalangse					Voorhang, gordijn
Lali					Vergeten
Lamar					
Lambe					Lippen, lip
Lambĕj					Lippen, lip
Lamboet					Buik
(Tjiandjoer)					
Lami					Lang van duur (nl. tot nu toe), oud, vroeger, gewezen
Lamoen		Oepami of Oepantĕn			Lang (van tijd) Indien
Landjang					Vrouwelijke bediende van een aanzienlijke (Oost- Prijangan)
Landong					Geneesmiddel
Langĕn					
Langgir					
Langgoekan					Zonnehoed
Langkoeng					Meer
Langkoeng					Voorbij en Zeer
Langse					
Langsip					
Lantjeuk	Lantjeuk			Raka	Mager, schraal
Lantjingan					Oudere broer of zuster
Lapar (Ma- leisch)					Broek
Latar					Honger hebben
Lawas					Zij en voorerf, ruimte bij 't huis
Lĕbah		Lĕrĕsan			Lang van duur (nl. tot nu toe), oud, vroeger, gewezen
Lĕbĕt					Ter plaatse, ter hoogte van, omtrent, omstreeks (plaatsaanduidend)
Lĕbĕt					In- Binnengaan
Lĕbĕt					Binnen
Lĕbok					Woning, residentie van een aanzienlijke, speciaal een Regent
Leho	Leho			Oembĕl	Snot

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Lelepen	l. p.	Zie Ali		
LĚlĚt	g. w.	Zie Oedoed		
LĚmar	g. w.	Zie Seupah		
Lemek	k. p.	Zie Omong		
LĚnggah	l. p.	Zie Dioek		
LĚpat	l.	Zie Loepoet		
		Zie Euweuh		
		Zie Teu njaho (onder Njaho)		
		Zie Pahili (onder Hili)		
		Zie Poho		
		Zie Salah		
Lepen	g. w.	Zie Ali		
LĚrĚs	l.	Zie BĚnĚr		
LĚrĚs	l.	Zie Heueuh! met aantekening aldaar		
LĚrĚsan	l.	Zie LĚbah		
Letah	k. l.			
Leueut	g. w.	Zie Inoem		
Leumpang	k. l.			
Leungeun	k. l.	't K. l. is ook „mouw“ van een kleedingstuk en „steel“ van een arenbloemtros, waar 't sap uit verzameld wordt	Kokod	
Leutik	k.			Leutik
Leuwih	k.			Leuwih
Leweh	k. p.	Zie Tjeurik		
Lijan	k.	= Sedjen, zie aldaar		
Lila	k.			Lila
Limbrah	l.	Zie Loembrach		
Linggih	l. p.	Zie Dioek		
		Zie Andjang		
		Zie Sindang		
LingsĚm	l. p.	Zie Era		
		Zie Isin		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Lelepen Lĕlĕt Lĕmar Lemek Lĕnggah Lĕpat					Vingerring Zeggen, spreken, praten Zitten, zetelen Mis Er is niet, er zijn niet „Ik weet 't niet!“ Verwisseld, verward Vergeten Fout, verkeerd
Lepen Lĕrĕs Lĕrĕs					Juist (niet verkeerd) Ja! (bevestigende 't door een ander gesprokene)
Lĕrĕsan					Ter plaatse of ter hoogte van, omtrent, omstreeks (plaatsaanduidend)
Letah Leuent Leumpang	Letah Leumpang			Ilat Angkat	Tong Loopen, ook: op reis zijn ter uitoefening van zijn bedrijf (nl. van lieden die dat loopende plegen te doen, zooals marskramers, koelies)
Leungeun	Leungeun			Panangan	Hand, arm
Leutik Leuwih Leweh Lijan Lila Limbrah		Alit Langkoeng Lami			Klein Meer Schreien, grienen Ander, anders Lang (van tijd), tijdsduur Gewoon, algemeen voor- komend
Linggih					Zitten, zetelen Even aangaan Toeven
Lingsĕm					Beschaamd (voor een mindere) Beschaamd, verlegen (voor een meerdere)

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Lintar	g. w.			
Liren	l.	Zie Eureun		
Liroe	g. w.	Alleen in den vorm „Kaliroe” mij bekend, zie aldaar		
Liron	g. w.	Zie Hili en Toekeur		
Lisa	k. l.			
Lisah	l.	Zie Minjak		
Lisan	g. w.	Zie Sĕrah		
Liwat	k.			Liwat
Loba	k.	Roa is niet algemeen in gebruik. Wordt door velen afgekeurd als nieuw maaksel, naar 't schijnt van Tjiandjoer afkomstig. Seueur is overal l., van bras gezegd; in Soemĕdang algemeen l. van loba		Loba
Loedah	l. p.	Zie Tjidoeh. — Pangloedahan l. p., zie Tampolong		
Loega	l. p.	Zie Oetah		
Loembrah	k. l.			
Loenas	k. l.			
Loengsoer	l. p.	Zie Toeroen		
Loepoet	k.			Loepoet
Loewar	g. w.	Zie Bidjil		
M				
Madjik	k. l.	Zie Padjik		
Madjoe	k.	Zie Padjoe		
Madjĕng	l.	Zie Padjoe		
Magawe	k.	Plaatselijk, zie Gawe		
Mahi	k.	= Tjoekoep, zie aldaar		
Make	k.	Zie Pake		
Make	k.	Zie Pake		
Malang	k.	Zie Palang en aanteekening		
Malik	k. l.	Zie Poelang, aanteekening		
Malikkeun	k. l.	Zie Poelang, aanteekening		
Mamas	l. p.	Zie Sirit		
Mambĕng	l.	Zie Palang		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Lintar Liren Liroe	Ngalintar			Moepoeh	Visschen met een werpnet Ophouden, uitscheiden
Liron Lisa Lisah Lisan Liwat Loba	Lisa			Paseuk	Neet Olie
		Langkoeng Roa of Seueur			Voorbij, ook: zěér Veel
Loedah					Speeksel
Loega Loembrah	Loembrah	Limbrah			Braken, braaksel (?) Gewoon, algemeen voor- komend
Loenas	Loenas, of impas	Poenah			Afgedaan, afbetaald
Loengsoer Loepoet Loewar		Lěpat			Afdalen, afstijgen Mis
M					
Madjik Madjoe Madjěng Magawe Mahi Make Make Malang Malik Malikkeun					Bij iemand inwonen Vooruitgaan Vooruitgaan Vervaardigen, maken Toereikend, voldoende Zich kleeden Met, voorzien van Dwars in den weg liggen Wenden, keeren (intr.) Doen wenden, keeren, om- draaien (tr.)
Mamas Mamběng					Penis Dwars in den weg liggen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Mambĕngan	l.	Zie Halang		
Mana	k.			Mana
Manah	l. p.	Zie Angĕn		
Manah	l. p.	Zie Hate		
Manah	l. p.	Zie Pikir en aanteekening		
Manah	g. w.	Zie Asoep en Pikir		
		Rĕdjag —, zie Ambĕk		
Manantĕn (Tjiandjoer)	l.	Zie Soegan		
Manawi	l.	Zie Soegan		
		Zie Palangsijang		
Mandi	k. l.	De eigenlijke beteekenis van „Ngĕ- bak” k. l. is „baden in een grootte bak”		
Maneh(na) (Manehan- nana)	—	Pers. en bez. voornaamwoord 2 ^e (3 ^e) persoon, zie Inleiding		
Maneh	k. l.	Reflexief vrnw., zie Inleiding		
Mangga!	l. p.	Zie Hade		
Mangga!	l. p. en s.	Zie Hade, aanteekening		
Manggiĥ	k.	Zie Panggiĥ		
Manggiĥan	k.	Zie Panggiĥ		
Mangkōn	l. p.	Zie Lahoen		
Mangsa	k. l.			
				Mangsa ajeuna (ijeu)
Mani	l.	Zie Mana		
Mantog	k. p.	Zie Indit		
Maos	l.	Zie Batja en aanteekening		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Mambĕngan					Dwarsboomen, een hinder- nis vormen, hinderen (tr.), in den weg staan
Mana		Mani			Tusschenwerpsel van ver- bazing dat nadruk legt op 't volgende woord: Zie, kijk, neen maar!
Manah					Onderborst
Manah					Hart, gemoed (van den mensch)
Manah					Plaats van 't denken
Manantĕn (Tjiandjoer)					Misschien, wellicht (waarbij men denkt, dat 't ver- onderstelde juist zal blij- ken te zijn)
Manawi					idem
Mandi	Mandi			Ngĕbak, ook Siram	Wellicht Zich baden
Maneh(na) (Manehan- nana)					
Maneh	Maneh			Andjeun	
Mangga!					't Is goed!
Mangga!					Als 't U belieft!
Manggiĥ					Vinden, aantreffen
Manggiĥan					Opzoeken, bezoeken, een bezoek brengen aan
Mangkon					Op den schoot dragen, in den schoot hebben
Mangsa	Mangsa				Tijdstip, ook zonder meer Tijdstip van sterven, (een korte) tijdsduur
		Dangĕt a- jeuna (ijeun)			Tegenwoordig
Mani					Tusschenwerpsel van ver- bazing dat nadruk legt op 't volgende woord
Mantog					Heengaan, vertrekken
Maos					Lezen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Maot	l.	Zie Pach en aanteekening		
Maparin	l. p.	Zeër hoog. Zie Bere		
Maparin- keun	l. p.	Zeër hoog. Zie Bikeun		
Marak	k. l.	Zie Parak		
*Maras	l. p.	Zie Tjoekoer		
Marentah	k. l.	Zie Titah		
Marga	l.	Zelden gebruikt, zie Sawab		
Margi	l.	Zie Sawab		
Marijos	l.	Zie Pariksa		
Marijos	l.	Zie Tanja		
Mariksa	k.	Zie Pariksa		
Mariksa- (keun)	l. p.	Zie Tanja		
Masih of Ma- sihan	l. en l. p.	Zie Bere en aanteekening		
Masihkeun	l. en l. p.	Zie Bikeun		
Mastaka	l. p.	Zie Hoeloe		
Mata	k. l.			Tjimata
Matak	g. w.	Panonpowe doelt meer op 't zonne- licht, srangenge op 't zonne- lichaam Matak is reden, oorzaak, aan- leiding, reden —, aanleiding zijn, veroorzaken. Noe matak dus: 't geen de reden, oorzaak, aan- leiding is		Noe matak
Matja	k.	Zie Batja		
Mawa	k.	Zie Bawa		
Mawi	g. w.	Zie Matak		
Mēdal	l. (soms: l. p.)	Zie Bidjil II		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Maot					Dood, sterven
Maparin					Geven, verleenen
Maparin- keun					Geven, overgeven, over- dragen, schenken
Marak					't Water in een rivier af- leiden waardoor een ge- deelte komt droogteliggen, met 't doel er de visch te vangen
* Maras					Scheren
Marentah					Last geven, orders geven, kommandeeren
Marga					Om reden, omdat, dewijl
Margi					Reden, oorzaak, om reden, omdat, dewijl
Marijos					Onderzoeken
Marijos					Vragen, informeeren
Mariksa					Onderzoeken
Mariksa- (keun)					Vragen, informeeren
Masih of Masihan					Geven
Masihkeun					Geven, overgeven, over- dragen, schenken
Mastaka					Hoofd
Mata	Mata	Tjisĕer	Panon Tjipanon	Sotja Tjisotja of Tjikaseĕr	Oog Traan, tranen
	Panonpowe	Srangenge of Sarangenge			Zon
Matak		Noe mawi			De reden, aanleiding dat; dat (is) de reden of aan- leiding, daarom, vandaar
Matja					Lezen
Mawa					Bij zich hebben, mede- brengen, medenemen
Mawi					Geboren worden
Mĕdal					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Mědalkeun	l. (soms : l. p.)	Zie Djoeroe		
Měkělan	k. l.	Zie Běkěl		
Měndak	l.	Zie Panggih		
Měndakan	l.	Zie Panggih		
Měnděm	k. l.	Zie Koeboer		
Měnggah	l.	Zie Ari		
Měngi	k. l.			
Menta	k.	Zie Penta		
Měntjet	k. l.	Zie Pěntjet		
*Měpěr	l. p.	Zie Goesar		
Mere	k.	Zie Bere		
*Meresan	l. p.	Zie Sisir		
Měrtoewa	l. p.	Zie Mitoha		
Mesěm	l. p.	Zie Imoet		
Měsěn	l. p.	Zie Talatah		
Meser	l.	Zie Beuli		
Meueusan	k.			Meueusan
Meuli	k.	Zie Beuli		
Meunang	k.	Zie Beunang		
Meureun	k.			Meureun
*Meuseul	l. p.	Zie Pěntjet		
Midaměl	l.	Zie Gawe		
Midangět	l.	Zie Denge		
Migawe	k.	Zie Gawe		
Mihape	k. l.	Zie Pihape met aantekening		
Mijang	k.	Zie Ijang		
Mijos	l.	Zie Ijang		
		Zie Indit		
Mijoskeun	l.	Zie Ijang		
Mikarěsěp	k. l.	Zie Rěsěp		
Mikir	k.	Zie Pikir		
Miloe	k.	Zie Piloe		
Mimiti	k.			Mimiti

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Mĕdalkeun					Baren
Mĕkĕlan					Van leeftocht voorzien (iemand)
Mĕndak					Vinden, aantreffen
Mĕndakan					Bezoeken, opzoeken
Mĕndĕm					Begraven
Mĕnggah					Wat betreft
Mĕngi	Mĕngi			Ampĕg	Aamborstigheid, aamborstig zijn
Menta					Vragen, verzoeken
Mĕntjet					Masseeren
*Mĕpĕr					De tanden vijlen
Mere					Geven
*Meresan					('t Haar) Kammen
Mĕrtoewa					Schoonvader, -moeder, -ouders
Mesĕm					Fijntjes glimlachen, grim- lachen, meesmuilen
Mĕsĕn					Opdragen, bestellen
Meser					Koopen
Meueusan		Sakintĕn			Nogal, iets of wat
Meuli					Koopen
Meunang					Verkrijgen, winnen, geoor- loofd zijn, durende
Meureun		Pangintĕn			't Zal wel
*Meuseul					Masseeren
Midamĕl					Vervaardigen, maken
Midangĕt					Hooren
Migawe					Vervaardigen, maken
Mihape					Toevertouwen, in bewa- ring geven
Mijang					Op weg gaan
Mijos					Op weg gaan
Mijoskeun					Vertrekken, heengaan
Mikarĕšĕp					Wegzenden, verzenden
					Tot voorwerp van behagen nemen, doen zijn
Mikir					Denken, over- of bedenken
Miloe					Medegaan, mede- (een be- paalde handeling ver- richten)
Mimiti		Ngawitan			Beginnen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
				Mimitina
				Ngamimitian
Minareup	l. p.	Zie Soesoe		
Minděng	k.			Minděng of Rĕmĕn
Minjak	k.			Minjak
Mirah	l.	Zie Moerah		
Mitjeun	l.	Zie Sĕrah		
Mitjeun	s.	Zie Ising		
Mitoha	k. l.			
Miwah	l.	Zie Djeung		
Miwarang	l. p.	Zie Titah		
Modar	k. p.	Zie Paeh en aantekening		
Modol	k. p.	Zie Ising		
Moedoe	k.	Zie Koedoe		
Moega	k.	Zeer vaak: „Moega-moega” — „moegi-moegi”		Moega
Moegi	l.	Zie Moega		
Moelang	k.	Zie Poelang		
Moelang	k.	Zie Poelang		
Moelang- keun	l.	Zie Poelang		
Moelih	l. p.	Zie Balik		
Moelih	l. p.	Zie Poelang		
Moendaj	l. p.	Zie Roengkoep?		
Moendaj	l. p.	Zie Marak		
*Moendajan	l. p.	Zie Sijar		
Moenggoeh	k.	Zelden gebruikt, zie Ari II		
Moepakat	k.	Zelden gebruikt, zie Rĕmpoeg		
Moepoeh	l. p.	Zie Lintar		
*Moepoen- doetan	l. p.	Zie Anteur		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
		Awitna of Ngawitan- nana Nēmbean			't Begin (ervan), in de eerste plaats, om te beginnen
Minareup					Met iets beginnen, voor de eerste maal iets doen
Mindēng		Sēring			Zuigen (van een kind aan de borst)
Minjak		Lisah			Dikwijls
Mirah					Olie
Mitjeun					Goedkoop
Mitjeun					(Zijn vrouw) verstooten
Mitoha	Mitoha			Mērtowa	Een groote boodschap doen
					Schoonvader, -moeder, -ouders
Miwah					En (in brieven)
Miwarang					Gelasten, bevelen
Modar					Dood zijn, -gaan
Modol					Schijten
Moedoe					Moeten
Moega		Moegi			Moge 't zijn (conjunctief)
Moegi					Idem
Moelang					Teruggaan, naar huis gaan
Moelang					Op iets iets anders terug- zenden, beantwoorden met Terugzenden
Moelang- keun					
Moelih					Terugkeeren, naar huis gaan
Moelih					Teruggaan, naar huis gaan
Moendaj					Vangen door over 't te vangen dier een net, mand enz. heen te werpen
Moendaj					't Water in een rivier af- leiden, waardoor een ge- deelte komt droog te liggen, met 't doel er de visch weg te vangen
*Moendajan					Luizen
Moenggoeh					Wat betreft
Moepakat					't Eens zijn, instemmen met
Moepoeh					Visschen met een werpnet
*Moepoen- doetan					Spijzen brengen of zenden aan

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Moerah	k.			Moerah
Moeraugka- lih	l. p.	Zie Boedak		
Moerijang	k. l.			
Moeroe	k.	Zie Boeroe		
Molor	k. p.	Zie Heës		
Momok	l. p.	Zie Heuntjeut		
Mondok	l.	Zie Heës In de eigenlijke beteekenis: "zijn tijdelijk verblijf hebben, over- nachten" is 't k. l.		
Moro	k.	Zie Boeroe		
Moro	k. l.	Zie Boro		
N				
Nalak	k.	Zie Sĕrah		
Nalika	l.	Zie Basa		
Namboet	l.	Zie Iudjeum		
Nami	l.	Zie Ngaran		
Namoeng	l.	Zie Ngau		
Nampa	k.	Zie Tampa		
Nampi	l.	Zie Tampa		
Nampik	k. l.	Zie onder Daek, noot		
Nampiling	k. l.	Zie Tampiling		
Nanganan	l. p.	Zie Tampiling Zie Teunggeul Zie Tjabok		
Nanggĕl	l.	Zie Tanggoeng.		
Nanggoeng	k.	Zie Tanggoeng en aanteekening aldaar		
Nanging	l.	Zie Tapi		
Nangis	l. p.	Zie Tjeurik		
Nangtoeng	k. l.	Zie Tangtoeng		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
loerah loerangka- lih loeijang loeroe	Moerijang	Mirah		Njēnjēpan	Goedkoop Knaap, meisje
Molor Momok Mondok					Koorts, koorts hebben Zich spoeden, haasten (om zeker doel te bereiken), najagen, ergens op aan- streven Slapen Vrouwelijk schaamdeel Slapen
Moro					Zich spoeden, haasten (om zeker doel te bereiken), najagen, ergens op aan- streven
Moro					Jagen, jacht maken op, op de jacht zijn
N					
Nalak Nalika					Verstooten (zijn vrouw) Tijdens (van den verleden tijd sprekende)
Namboet					Leenen (Engelsch: to borrow)
Nami					Naam
Namoeng					Slechts, alleenlijk
Nampa					Ontvangen
Nampi					Idem
Nampik					Afwijzen, afslaan
Nampiling					Om de ooren slaan
Nanganan					Om de ooren slaan Slaan (bv. met een stok) Met de vlakke hand slaan
Nanggēl					Er voor instaan
Nanggoeng					Idem
Nanging					Maar (voegwoord)
Nangis					Weenen
Nangtoeng					Recht overeind staan

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Nanja	k.	Zie Tanja		
Nanjaän	k. l.	Zie Tanja		
Naon	k. l.	In 't l. heeft kitoe-kijeu de voor- keur. Er zijn vele dergelijke uitdrukkin- gen, bv. teu matak naon-naon, teu djadi naon-naon, teu kitoe kijeu (k. l.), teu djadi koemaha enz.	Hah?	
*Narah	l. p.	Zie onder Daek, noot		
Narima	k.	Zie Tampa		
Narima	k.	Zie Rasa		
*Naros	l. p.	Zie Tanja		
Neang	k.	Zie Panggih		
Neang of ne- angan	k.	Zie Teang		
Něda	l.	Zie Njatoe		
Něda	l.	Zie Hakan		
*Něda	l. p. en s.	Zie Penta		
Němbe	l.	Zie Kara		
Němbean	l.	Zie Mimiti		
Nendjo	k.	Zie Tendjo		
Něpi	k.	Zie Těpi		
Nětěpan	l. p.	Zie Salat		
Neuleu	k.	Van Deuleu, zie Tendjo		
Neundeun	k.	Zie Teundeun		
(Ng)				
Ngababar- keun	l. p.	Zie Djoeroe		
Ngabalěs	k.	Zie Balěs		
Ngabalik- keun	k. l.	Zie Poelang, aantekening		
Ngabantoen	l.	Zie Bawa		
Ngabědag	l.	Zie Oedag		
Ngabedja	k.	Zie Bedja		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Nanja Nanjaän					Vragen, informeeren Ten huwelijk vragen, een huwelijksaanzoek doen
Naon	Naon? Naon-naon of Kitoe-kijeu Teu naon- naon			Teu sawijos of Teu aja sa- wijos (wijos)	Wat? 't Een of ander 't Maakt niets uit, er is niets tegen, geen bezwaar enz.
*Narah Narima Narima					Beleefd afwijzen, afslaan Ontvangen Aannemen, op zich nemen, erkennen, bekennen (schuld)
*Narqs Neang					Vragen, informeeren Opzoeken (iemand), be- zoeken
Neang of neangan					Zoeken
Nĕda					Eten
Nĕda					Eten
*Nĕda					Beleefd vragen, verzoeken
Nĕmbe					Eerst, pas
Nĕmbean					Voor de eerste maal iets doen, met iets beginnen
Nendjo					Zien
Nĕpi					Tot aan
Nĕtĕpan					't Gebed doen
Neuleu					Zien
Neundeun					Plaatsen, neerzetten
(Ng)					
Ngababar- keun					Baren
Ngabalĕs					Antwoorden, beantwoorden (een brief)
Ngabalik- keun					Omdraaien, wenden (tr.)
Ngabantoen					Bij zich hebben, mede- brengen, medenemen
Ngabĕdag					Nazetten.
Ngabedja					Berichten

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ngabedjaän	k.	Zie Bedja		
Ngabedja- keun	k.	Zie Bedja		
Ngabën	l.	Zie Adoe		
Ngabërsih- an	l.	Zie Soenat		
Ngabobot	l.	Zie Timbang		
Ngaboeroe	k.	Zie Boeroe		
Ngaboe- djëng	l. p. en l.	Zie Boeroe		
Ngaboe- djëng	l.	Zie Djoegdjoeg		
Ngaboe- djëng	l.	Zie Soesoel		
Ngadago	k.	Zie Dago		
Ngadagoan	k.	Zie Dago		
Ngadahar	s.	Zie Hakan		
Ngadahoe- keun	l. p.	Deftig en officieel, zie Kawin		
Ngadamël	l.	Zie Djijeun		
Ngadampal	l. p.	Zie Tintjak		
Ngadang- dosan	l.	Zie Ome		
Ngadangoe	l. p.	Zie Denge		
Ngadangoe	l. p.	Oost Prijangan. Zie Tendjo		
Ngadapang	k. l.	Zie Dapang		
Ngadawoeh	l. p.	Zie Omong		
Ngadëg	l. p.	Zie Tangtoeng. In algemeenen zin is „ngadëg” k. l.		
Ngadëleh	k. p.	Zie Tendjo		
Ngadenge	k.	Zie Denge		
*Ngadeu- heus	l. p. (k.)	Zie Deuheus		
Ngadeuleu	k.	Zie Tendjo		
*Ngadja- djap	l. p.	Zie Anteur		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ngabedjaän					Berichten aan
Ngabedja- kenn					Iets mededeelen
Ngabĕn					Zich of iets met elkaar meten, wedden, dobbelen
Ngabĕrsih- an					Besnijden
Ngabobot					Wegen
Ngaboeroe					Zich spoeden, haasten om zeker doel te bereiken, najagen, ergens op aan- streven
Ngaboe- djĕng					Idem
Ngaboe- djĕng					Rechtstreeks op afgaan
Ngaboe- djĕng					Gaan ophalen (opsporen), gaan achterhalen (na- sporen)
Ngadago					Wachten
Ngadagoan					Wachten op
Ngadahar					Eten (transitief)
Ngadahoe- keun					Uithuwelijken, in den echt verbinden
Ngadamĕl					Vervaardigen, maken
Ngadampal					Treden, (ergens op rond) stappen
Ngadang- dosan					Herstellen, verbeteren
Ngadangoe					Hooren
Ngadangoe					Zien
Ngadapang					Languit op den buik liggen
Ngadawoeh					Zeggen (tot een mindere), bevelen
Ngadĕg					Recht overeind staan (hou- ding van 't lichaam)
Ngadĕleh					Zien
Ngadenge					Hooren
*Ngadeu- heus					Zijn opwachting maken
Ngadeuleu					Zien
*Ngadja- djap					Begeleiden, tot gevolg zijn

WOORD	Aan- duiding	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ngadjaga	k.	Zie Djaga		
Ngadjagi	l.	Zie Djaga		
Ngadjeu- eung	k.	Zie Djeueung		
Ngadjoeg- djoeg	k.	Zie Djoegdjoeg		
Ngadjoeroe	k. l.	Zie Djoeroe		
Ngadjoeroe- keun	k. l.	Zie Djoeroe		
Ngadoe	k.	Zie Adoe		
Ngadoewit	l.	Zie Beuli		
Ngadol	k. p.	Zie Ewe II		
Ngagaleuh	l. p.	Zie Beuli		
Ngagalih	l. p.	Zie Pikir		
Ngagelehe	k. l.	Zie Gelehe		
Ngagēm	l. p.	Zeer zelden, zie Pake		
Ngahakan	k.	Zie Hakan		
Ngahalang	k. l.	Zie Halang		
*Ngahatoe- ranan	l. p.	Zie Ondang		
*Ngahatoe- ranan	l. p.	Zie Tjarek		
*Ngahatoer- keun	l. p.	Zie Bikeun		
Ngahilikeun	k.	Zie Hili		
Ngais	k. l.	Zie Ais		
Ngakoe	k.	Zie Akoe		
Ngalahir	l. p.	Zie Omong		
Ngalahoen	k. l.	Zie Lahoen		
Ngalajad	l. p.	Zie Panggih		
Ngalamar	l. p.	Zie Tanja		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ngadjaga					Waken, waakzaam zijn, bewaken
Ngadjagi					Idem
Ngadjeu- eung					Aanzien, bekijken
Ngadjoeg- djoeg					Rechtstreeks op afgaan
Ngadjoeroe					Bevallen
Ngadjoeroe- keun					Baren
Ngadoe					Zich of iets met elkaar meten, wedden, dobbelen
Ngadoewit					Koopen
Ngadol					Paren
Ngagaleuh					Koopen
Ngagalih					Denken, bedenken, over- denken
Ngagelehe					Gelegen zijn om in te slapen
Ngagĕm					Gekleed, zich kleeden
Ngahakan					Eten (transitief)
Ngahalang					Een hindernis vormen, in den weg staan, hinderen (tr.), beletten
*Ngahatoe- ranan					Uitnoodigen tot een feest
*Ngahatoe- ranan					Onder 't oog brengen aan, verbieden aan
*Ngahatoer- keun					Geven, aanbieden
Ngahilikeun					Verwisselen
Ngais					In een doek op de heup dragen
Ngakoe					Erkennen (als), bekennen, rechten laten gelden op, hartelijk zijn, zich gast- vrij betoonen
Ngalahir					Zeggen, uiten
Ngalahoen					Op schoot hebben, in den schoot dragen
Ngalajad					Bezoeken
Ngalamar					Aanzoek doen om de hand van een meisje, ten hu- welijk vragen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ngalanggir	k.	Tegen kinderen. Zie Dapang		
Ngalēbok	k. p.	Zie Njatoe		
Ngalēbok	k. p.	Zie Hakan		
Ngalēlēt	s.	Zie Oedoed		
Ngalēmar	l. p.	Zie Seupah		
Ngaleueut	l. p.	Zie Inoem		
Ngalih	l. p.	Zie Pindah		
Ngalintar	k. l.	Zie Lintar		
Ngaliron	l.	Zie Toekeur		
Ngaliron- keun	l.	Zie Hili		
Ngalisanan	l.	Zie Sērah		
*Ngaloewat	l. p.	Zie Koeboer		
Ngamanah	l. p.	Zie Pikir		
Ngambeu	k. l.	Zie Ambeu		
Ngamboeng	l. p.	Zie Ambeu		
		Zie Tjijoem		
Ngampih	k.	Zie Ampih		
Ngau	k.			Ngau
Ngandjang	k. l.	Zie Andjang		
Nganggo	l.	Zie Pake		
Nganggo	l. en l. p.	Zie Pake		
Nganggo ka- rēsēp	l. p.	Zie Rēsēp		
Ngangkēn	l.	Zie Akoe		
Ngangloeh	l. p.	Zie Gēring		
Nganteur	k. l.	Zie Anteur		
Nganteuran	k. l.	Zie Anteur		
Ngantos	l.	Zie Dago		
Ngantosan	l.	Zie Dago		
Ngantos- ngantos	l.	Zie Toenggoe		
Ngaragap	k. l.	Zie Tjabak		
Ngaran	k.			Ngaran
Ngaraos	l. p.	Zie Rasa		
Ngaraosan	l. p.	Zie Rāsa		
Ngarasa	k.	Zie Rasa		
Ngarasaän	k. l.	Zie Rasa		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Ngalanggir					Languit op den buik liggen
Ngalēbok					Eten
Ngalēbok					Eten
Ngalēlēt					Rookten (van tabak)
Ngalēmar					Sirih kauwen
Ngaleueut					Drinken
Ngalih					Verhuizen
Ngalintar					Visschen met een werpnet
Ngaliron					Ruilen, verruilen
Ngaliron- keun					Verwisselen
Ngalisanan					(Zijn vrouw) verstooten
*Ngaloewat					Begraven
Ngamanah					Bedenken, over iets denken
Ngambeu					Ruiken (transitief)
Ngamboeng					Ruiken (transitief)
Ngampih					Kussen
Ngan		Namoeng			Bewaren, bergen
Ngandjang					Slechts, alleenlijk
					Even aangaan, een kort bezoek brengen
Nganggo					Met
Nganggo					Gekleed, zich kleeden
Nganggo					Tot voorwerp van behagen
karēsēp					nemen, doen zijn
Ngangkēn					Bekennen, erkennen
Ngangloeh					Ziek zijn
Nganteur					Begeleiden
Nganteuran					Spijzen brengen of zenden aan
Ngantos					Wachten
Ngantosan					Wachten op
Ngantos- ugantos					Al maar, aanhoudend wachten
Ngaragap					Betasten, aanvatten
Ngaran		Wasta of Nami		Djēnēngan of Kakasih	Naam
Ngaraos					Gevoelen, smaken (tr.), genieten
Ngaraosan					Proeven
Ngarasa					Gevoelen, smaken (tr.), genieten
Ngarasaän					Proeven

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ngarĕmpoeg	k. l.	Zie Rĕmpoeg		
Ngarendeng	k. l.	Zie Rendeng		
Ngarendeng- ankeun	l. p.	Zie Kawin		
Ngareungeu	s. k.	Zie Denge		
Ngaroeng- koep	k. l.	Zie Roengkoep		
Ngaroengoe	s. l.	Zie Denge		
Ngaroewang	k. l.	Zie Koeboer		
Ngaronda	k. l.	Zie Ronda		
Ngarot	s.	Zie Inoem		
Ngarti	k.	Zie Arti		
Ngartos	l.	Zie Arti		
Ngasoeh	k. l.	Zie Asoeh		
Ngatik	l. p.	Zie Asoeh		
Ngawajoeh	l. p.	Zie Tjandoeng		
Ngawalon	l. p.	Zie Balĕs		
Ngawang- soel	l.	Zie Balĕs		
? Ngawang- soel	l.	Zie Poelang		
Ngawang- soelkeun	l.	Zie Poelang		
Ngawartosan	l.	Zie Bedja		
*Ngawĕrat	l. p.	Zie Talatah		
*Ngawĕra- tan	l. p.	Zie Talatah, aanteekening		
*Ngawĕwĕ- ratan	l. p.	Zie Talatah, aanteekening		
Ngawitan	l.	Zie Mimiti		
Ngawitan- nana	l.	Zie Mimitina		
Ngĕbak	l. p.	Zie Mandi en aanteekening		
Ngĕdĕng	k. l.	Zie Kĕdĕng		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ngarěmpoeg					Bij afspraak iets gezamen- lijk doen
Ngarendeng					Zij aan zij zijn
Ngarendeng- ankeun					Uithuwelijken, in den echt verbinden
Ngareungeu					Hooren
Ngaroeng- koep					Vangen, door over 't te vangen dier een mand, net enz. te werpen
Ngaroengoe					Hooren
Ngaroewang					Begraven
Ngaronda					De ronde doen, een toernee maken
Ngarot					Drinken
Ngarti					Begrijpen
Ngartos					Begrijpen
Ngasoeh					Verzorgen, zijn zorgen (aan iets) wijden
Ngatik					Idem
Ngawajoe					Een tweede vrouw hebben of nemen
Ngawalon					Antwoorden, (een brief) beantwoorden
Ngawang- soel					Idem
Ngawang- soel					Op iets iets anders terug- zenden, beantwoorden met
Ngawang- soelkeun					Terugzenden
Ngawartosan					Berichten aan
*Ngawěrat					Opdragen
*Ngawěra- tan					Opdragen aan
*Ngawěwě- ratan					Een opdracht geven aan, iemand van een opdracht voorzien
Ngawitan					Beginnen
Ngawitan- naua					't Begin (ervan), in de eerste plaats, om te be- ginnen
Ngěbak					Zich baden
Ngěděng					Liggen (in liggende hou- ding zijn)

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
*Ngĕmbau	l. p.	Zie Ais		
Ngemoet- keun	l.	Zie Pikir		
Ngenta	k. l.	Zie Penta		
Ngeser of Ngeserkeun	l. p.	Zie Sĕrah		
Ngetang	l.	Zie Itoeng		
Ngeunah	k.			Ngeunah
Ngewe	k.	Zie Ewe II		
Ngibing	l. p.	Zie Igĕl		
Ngigĕl	k. l.	Zie Igĕl		
Ngijangkeun	k.	Zie Ijang		
Ngilari	l.	Zie Teang		
Ngilikan	k.	Zie Djeueung		
Ngiloe	k.	Zie Piloe		
Nginang	l. p.	Zelden gebruikt (Soekapoera), zie Soesoe		
Ngindjeum	k.	Zie Indjeum		
Nginoem	k.	Zie Inoem		
Ngintoen	l.	Zie Kirim		
Ngirim	k.	Zie Kirim		
Ngiring	k. l.	Zie Iring		
*Ngiring	l. p.	Zie Piloe		
Ngising	k.	Zie Ising		
Ngitoeng	k.	Zie Itoeng		
Ngoeboer	k. l.	Zie Koeboer		
Ngoedag	k.	Zie Oedag		
*Ngoeninga- keun	l. p.	Zie Tendjo, aantekening		
Ngoeping	l.	Zie Denge		
*Ngoerĕb- keun	l. p.	Zie Koeboer		
Ngoerisan	l.	Zie Tjatjar		
Ngogan	k. l.	Zie Ondang		
Ngome	k. l.	Zie Ome		
Ngomeau	k.	Zie Ome		
Ngomong	k.	Zie Omong		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ngĕmban					In een doek op de heup dragen
Ngemoet- keun					Iets bedenken, over iets denken
Ngenta					Vragen, verzoeken
Ngeser of Ngeserkeun					(Zijn vrouw) verstooten
Ngetang					Rekenen
Ngeunah		Raos			Aangenaam, lekker, behagelijk enz., ook: aangenaam enz. gestemd zijn; smaken (intr.)
Ngewe					Paren
Ngibing					(Op Inlandsche wijze) dansen
Ngigĕl					Idem
Ngijangkeun					Wegzenden, verzenden
Ngilari					Zoeken
Ngilikan					Bekijken, aanzien
Ngiloe					Medegaan
Nginang					Zuigen (van een kind aan de borst)
Ngindjeum					Leenen (Engelsch: to borrow)
Nginoem					Drinken
Ngintoen					Zenden
Ngirim					Idem
Ngiring					Volgen
*Ngiring					Medegaan
Ngising					Een groote boodschap doen
Ngitoeng					Rekenen
Ngoeboer					Begraven
Ngoedag					Nazetten
*Ngoeninga- keun					Laten zien — Doen weten
Ngoeping					Hooren
*Ngoerĕb- keun					Begraven
Ngoerisan					Inenten
Ngogan					Uitnoodigen tot een feest
Ngome					Verzorgen, zorg dragen (dat iets in goeden staat blijft)
Ngomean					Herstellen, verbeteren
Ngomong					Sprekken, praten, zeggen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Ngondang	k. l.	Zie Ondang		
Ngora	k. l.	"Anom" alleen in den zin van "jong in leeftijd" "Boerĕj" van jonge kinderen		
Ngowo	l. p.	Zie Djoeroe		
Ngowokeun	l. p.	Zie Djoeroe		
<hr/>				
Nikah	l. p.	Soms als l. gebezigd, zie Kawin		
Nilad	l.	Zie Toelad		
Nilar	l. p.	Zie Tinggal		
Nilar	l. p.	Zie Paeh		
Nimbalan	l. p.	Zie Omong		
Nimbang	k.	Zie Timbang		
Nimoe	k.	Zie Timoe		
Ningal	l.	Zie Ladjo		
Ningal	l.	Zie Tendjo		
Ningalan	l.	Zie Djeueung		
Ningali	l. p.	Zie Ladjo		
Ningali	l. p.	Zie Tendjo		
Ningalian	l. p.	Zie Djeueung		
Ningalikeun	l. p.	Zie Tendjo, aantekening		
Ninggal	k.	Zie Tinggal		
Ninggal	s.	Zie Paeh		
Nintjak	k. l.	Zie Tintjak		
Nitah	k. l.	Zie Titah		
Nitih	l. p.	Zie Toempak		
Nitip	l. p.	Zie Pihape		

(Nj)

Njaäh	k. l.			
Njaba	k. l.	Zie Saba		
Njabak	k. l.	Zie Tjabak		
Njabok	k. l.	Zie Tjabok		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Ngondang ngora	Ngora	Anom	.	Anom of Boerēj	Uitnoodigen tot een feest Jong
Ngowo Ngowokeun	Ngorakeneh			Nonoman	Nog jong zijn, in zijn jonge jaren zijn Bevallen Baren
Nikah					Huwen, trouwen (intr.) Huwen, een vrouw ten huwelijk nemen
Nilad					Zich een voorbeeld stellen en dat navolgen
Nilar					Achterlaten
Nilar					Verscheiden, sterven
Nimbalan					Zeggen (tot een mindere), bevelen
Nimbang					Wegen
Nimoe					Vinden
Ningal					Toeschouwen
Ningal					Zien
Ningalan					Bekijken, aanzien
Ningali					Toeschouwen
Ningali					Zien
Ningalian					Bekijken, aanzien
Ningalikeun					Iets zien
Ninggal					Achterlaten
Ninggal					Sterven, verscheiden
Nintjak					Treden, (rond) stappen (op)
Nitah					Bevelen, gelasten
Nitih					Berijden
Nitip					Toevertrouwen, in bewa- ring geven
(Nj)					
Njaäh	Njaäh			Asih	Liefhebben, (aan iets) ge- hecht zijn
Njaba					Er op uit zijn of gaan, rondnolen
Njabak					Aanvatten, betasten
Njabok					Met de vlakke hand slaan

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Njaho	k.			Njaho
				Teu njaho
Njalira	l. p.	Zie Salira		
Njaloekan	k. l.	Zie Tjaloek		
Njampak	k.	Zie Sampak		
Njana	k. l.			
Njandak	l. p.	Zie Tjokot		
Njandak	l. p.	Zie Bawa		
Njandak	l. p.	Zie Tjabak		
Njandak	l. p.	Zie Tjĕkĕl		
Njandoeng	k. l.	Zie Tjaundoeng		
*Njangga- keun	l. p.	Zie Bikeun		
*Njangoean	l. p.	Zie Bĕkĕl		
Njantĕn	l.	Zie Njana		
Njaoer	l. p.	Zie Omong		
Njaoer	l. p.	Zie Tjaloek		
Njaoeran	l. p.	Zie Tjarek		
*Njaosan	l. p.	Zie Bĕkĕl		
Njarek	k. l.	Zie Tjarek		
Njarekan	k. l.	Zie Tjarek		
Njarijos	l.	Zie Bedja		
Njarijosan	l.	(Zelden in deze beteekenis) zie Bedja		
Njarijoskeun	l.	Zie Bedja		
Njatjaran	k.	Zie Tjatjar		
Njatjat	l. p.	Zie Darat		
Njatoe	k.	Zie ook Hakan. In 't l. behelpt men zich met 't transitieve „nĕda”. Ook in 't k. p. gebruikt men steeds den transitieven vorm „ngalĕbok”	Ngalĕbok	Njatoe of (minder grof) Hakan

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Njaho		Těrang Wěroeh (Tjiandjoer) Oeninga (Tjiandjoer) Soeměrĕp (Tjiandjoer) Doeka, Lě- pat, teu tě- rang enz.		Oeninga of Tingali Teu oeninga enz.	Weten, kennen Niet weten, niet kennen
Njalira					Alleen
Njaloekan					Aanroepen (om te komen)
Njampak					Aantreffen, vinden (al of niet aanwezig bv. njampak euweuh)
Njana	Njana	Njantĕn			Vermoeden
Njandak					Grijpen, wegnemen, oprapen
Njandak					Bij zich hebben, mede- brengen, medenemen
Njandak					Aanvatten, betasten
Njandoeng					Vasthouden, beetpakken
*Njangga- keun					Een tweede vrouw hebben of nemen
*Njangoean					Geven, aanbieden
Njantĕn					Van leeftocht voorzien
Njaoer					Vermoeden
Njaoer					Spreeken, zeggen
Njaoeran					Roepen, opontbieden
*Njaosan					Berispen
Njarek					Van leeftocht voorzien
Njarekan					Verbieden
Njarijos					Berispen
Njarijosan					Berichten
Njarijoskeun					Berichten aan
Njatjaran					Iets mededeelen
Njatjat					Inenten
Njatoe		Něda	Dahar	Toewang	Te voet gaan Eten (intransitief)

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Njēbat	l.	Zie Sēboet		
Njēboet	k.	Zie Sēboet		
Njēkēl	k.	Zie Tjēkēl		
Njēnjēpan	l. p.	Zie Moerijang		
Njēpēng	l.	Zie Tjēkēl		
*Njēpitan	l. p.	Zie Soenat		
Njērahkeun	k. l.	Zie Sērah		
Njērat	l. en l. p.	Zie Toelis		
Njēsēp	l. p.	Zie Oedoed		
Njēsēp	l. p.	Zie Soesoe		
Njeueung	k.	Zie Djeueung		
Njeupah	k. l.	Zie Seupah		
Njeuseul	l. p.	Zie Tjarek		
Njijar	k.	Zie Teang		
Njijaran	l. p.	Zie Sijar		
Njijeun	k.	Zie Djijeun		
Njijoem	k. l.	Zie Tjijoem		
Njimpēn	l.	Zie Ampih		
Njimpēn	l.	Zie Teundeun		
Njisiran	k. l.	Zie Sisir		
Njoba	k.	Zie Tjoba		
Njobi	l.	Zie Tjoba		
Njoekoer	k. l.	Zie Tjoekoer		
Njoenatan	k.	Zie Soenat		
Njoengkē- lang	l. p.	Zie Soren		
Njoesoe	k. l.	Zie Soesoe		
Njoesoel	k. l.	Zie Soesoel		
Njoesoelan	k. l.	Zie Soesoel		
Njokot	k. l.	Zie Tjokot		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Njĕbat					Vermelden
Njĕboet					Idem
Njĕkĕl					Vasthouden, beetpakken
Njĕnjĕpan					Koorts hebben, koorts
Njĕpĕng					Vasthouden, beetpakken
*Njĕpitan					Besnijden
Njĕrahkeun					Verstooten (zijn vrouw)
Njĕrat					Schrijven
Njĕsĕp					Rooken
Njĕsĕp					Zuigen (kinderen aan de borst)
Njeueung					Aanzien, bekijken
Njeupah					Sirih kauwen
Njeuseul					Berispen, ook verbieden
Njijar					Zoeken
Njijaran					Luizen
Njijeun					Maken
Njijoem					Kussen
Njimpĕn					Bergen, bewaren
Njimpĕn					Plaatsen, zetten
Njisiran					('t Haar) Kammen
Njoba					Beproeven
Njobi					idem
Njoekoer					Scheren
Njoenatan					Besnijden
Njoengkĕ- lang					Op zijde hebben, aan- gorden (bv. van een zwaard, niet een bĕdog)
Njoesoe					Zuigen (van een kind aan de borst)
Njoesoel					Gaan ophalen, opsporen ook: gaan achterhalen, nasporen
Njoesoelan					Voorzien van iets, dat moet opsporen, bv. als men een brief verwacht, die zich laat wachten, schrijven, om erop aan te dringen, dien brief te mogen ontvangen. — Aan een brief een tweede achterna zenden enz.
Njokot					Grijpen, van zijn plaats nemen, oprapen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Njondong	l. en l. p.	Zie Sampak		
Njoren	k. l.	Zie Soren		
<hr/>				
Noedjoe	l.	Zie Paréng		
Noekeur	k.	Zie Eukeur II en aantekening.		
Noelad	k.	Zie Toekeur		
		Zie Toelad		
Noelis	k.	Zie Toelis		
Noelis	k. l.	Zie Toelis		
Noe matak	k.	Zie Matak		
Noe mawi	l.	Zie Matak		
Noemoet- keun	l.	Zie Toetoer		
Noemoet- keun	l.	Zie Toeroet		
Noenggoe	k. l.	Zie Djaga		
Noenggoe	k.	Zie Dago		
(Maleisch)				
Noenggoe- noenggoe	k.	Zie Dago		
(Maleisch)				
Noeroet	l.	Zie Iring		
(Tjiandjoer)				
Noeroetan	k. l.	Zie Toeroet		
Noeroetkeun	k.	Zie Toeroet		
Noetoerkeun	k.	Zie Toetoer		
Noewang	l. p.	Zie Hakan		
Nongton	l.	Zie Ladjo		
Nonoman	l. p.	Zie Ngora		
 O				
Oebar	k. l.			
Oedag	g. w.			Ngoedag
Oedël	l. p.	Zie Boedjal		
Oedëng	l. p.	Zie Totopong		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Njondong Njoren					Aantreffen, vinden Op zijde hebben, aangorden (van een wapen)
Noedjoe					Gevallen, bij geval
Noekeur					Bezig zijn met
Noelad					Ruilen, verruilen
Noelis					Zich een vòrbeeld stellen en dat navolgen
Noelis					Schrijven
Noe matak					Batikken
Noe mawi					De reden dat, dat (is) de reden, daarom
Noemoet- keun					idem
Noemoet- keun					Opvolgen (een vermaning, raad enz.)
Noenggoe					(Een persoon) Volgen,
Noenggoe					achternagaan
(Maleisch)					Waken, de wacht houden
Noenggoe- noenggoe					Wachten
(Maleisch)					
Noeroet					Al maar, aanhoudend wachten
(Tjiandjoer)					
Noeroetan					Volgen
Noeroetkeun					Navolgen, nadoen
Noetoerkeun					Opvolgen (een vermaning, raad enz.)
Noewang					(Een persoon) Volgen,
Nongton					achternagaan
Nonoman					Eten (transitief)
					Toeschouwen
					Nog jong zijn, in zijn jonge jaren zijn
O					
Oebar	Oebar				Landong en Geneesmiddel Boerat
Oedag		Ngabĕdag			(Tjiandjoer)
Oedĕl					Nazetten
Oedĕng					Navel
					Hoofddoek

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Oedoed	k. l.			
Oedoed	k. l.	Oedoed is intransitief, transitief (iets rooken) is ngoedoed. In s. en l. p. gebruikt men steeds de transitieve vormen		
Oedoel	k. l.			
Oedoer	l.	Zie Gëring en aantekening		
Oedoer sasih	l.	Zie Sakit		
Oelin	k. l.	Zie Bolon		
Oembël	l. p.	Zie Leho		
Oemoer	k. l.			
*Oendjoek	l. p.	Zie Bere		
Oendjoek	g. w.	Zie Tjêk		
*Oendjoe- kan	l. p.	Zie Omong		
Oengël	l.	Zie Oeni		
Oenggal	k. l.	Saban is niet overal bekend		
Oeni	k.			Oeni
Oeninga	g. w.	Zie Tendjo		
Oeninga	l. p.	Zie Njaho		
Oepama	(l. Tjiandjoer) k.			Oepama
Oepami	l.	Zie Oepama		
Oepami	l.	Zie Ari I		
Oepami	l.	Zie Lamoen		
Oepantën	l.	Als Oepami		
Oeraug	—	Pers. en bez. vñw. 1 ^e pers. meer- voud en enkelvoud, zie Inleiding		
Oetah	k. l.			
Oetama	k.			Oetama
Oetami	l.	Zie Oetama		
Oetawi	l.	Zie Atawa		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Oedoed	Oedoed		Lĕlĕt	Sĕsĕpan	Rooktuig (strootjes of anderszins)
Oedoed	Oedoed		Ngalĕlĕt	Njĕsĕp	Rookten
Oedoel	Oedoel			Kaloeron	Miskraam, een miskraam hebben
Oedoer					Ziek, ongesteld
Oedoer sasih					Ziekte
Oelin	Oelin			Amĕng(an)	Stonden
	Kaoelinan			Kalangĕnan	Spelen, zich vermaken
Oembĕl					Vermaak, „spielerei“
Oemoer	Oemoer			Joeswa	Snot
*Oendjoek					Leeftijd, ouderdom
					Zeer onderdanig geven, aanbieden, alleen van mededeelingen, dus: kennis geven
Oendjoek					
*Oendjoe-kan					Zeggen, spreken
Oengĕl					't Luiden, inhoud (van een brief)
Oenggal	Oenggal	Saban			Elk, ieder
Oeni		Oengĕl			't Luiden, inhoud (van een brief)
Oeninga					
Oeninga					Weten, kennen
Oepama		Oepami of Oepantĕn			Voor geval, in geval
Oepami					Voor geval, in geval
Oepami					Wanneer (voegwoord), bijaldien
Oepami					Indien
Oepantĕn					
Oerang					
Oetah	Oetah of Ongkek			Loega	Braken, braaksel
Oetama		Oetami			Voortreffelijk, zeer van pas
Oetami					idem
Oetawi					Of

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Oewa	l. p.	Zie Towa		
Ogan	g. w.	Zie Ondang		
Ojot (Soeka- poera)	k. l.	Zie Towa		
Ome	g. w.			
				Ngomean
Omong	g. w.	Vrg. Tjĕk met aantekening	Lemek	
				Lelemekan
Ondang	g. w.	*Ngahatoeranan beteekent in 't alge- meen: een beleefde mededeeling of aanbod (hatoeran) doen aan		
Ongkek	k. l.	Zie Oetah		
Owo	g. w.	Zie Djoeroe		
P				
Pada	k.			Pada
Padaharan	s.	Zie Beuteung		
Padjĕng	l.	Zie Pajoe		
Padjĕng	l. p.	Zie Pajoeng		
Padjĕng	g. w.	Zie Padjoe		
Padjik	g. w.	Vrg. Ewe II. Een man spreekt van zijn echtgenoot wel als zijn adi, anderen tot den man als diens rai		Pamadjikan of Ewe
Padjoe	g. w.			Madjoe

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Oewa					Oom of tante, oudere broer of zuster van vader of moeder
Ogan					
Ojot (Soeka- poera)					idem
Ome	Ngome				Verzorgen, zorg dragen (dat iets in goeden staat blijft)
		Ngadang- dosan			Herstellen, verbeteren
Omong	Ngomong		Njaoer	Ngalahir Nimbalan Ngadawoeh *Hatoeran of (nederiger) *Oendjoekan Sasaoeran	Zeggen, spreken (uiten) Praten
Ondang	Ngomong (zelden: Omong- omongan) Ngondang of Ngogan			*Ngahatoe- ranan	Uitnoodigen tot een feest
Ongkek Owo					Braken, braaksel
P					
Pada		Sami			Gelijkelijk, beide of (van meerdere) alle
Padaharan					Buik
Padjěng					Gewild, in trek, vlug van de hand gaan
Padjěng					Zonnescherm
Padjěng					
Padjik		Bodjo	(Naam van den echt- genoot met bijvoe- ging: "is- těrina")	Geuheura of Garwa	Echtgenoot
'adjoe		Madjěng			Vooruitgaan

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p	Kasar k.
Paeh	k.	Modar, Ninggal en Nilar betee- kenen in de eerste plaats: sterven, de overige woorden: dood, in de beteekenis „sterven” plaatst men er gewoonlijk „dek (bade)” voor. „Adjal” wordt soms gebezigd ge- lijkwaardig met „maot”, soms met „hilaug”, dus s.	Modar of Kodjor	Paeh
Paeh	g. w.			
Pagoelingan	l. p.	Zie Ĕnggon		
(Tjiandjoer)				
Pajah	k. l.			
Pajoe	k.			Pajoe
Pajoen	l. en l. p.	Zie Hareup. „Tipajoen” l. p. (en l.?), zie Hareup en Heula		
Pajoeng	k.			
Pakarangan	k. l.	Zie Karang		Make
Pake	g. w.	Vrg. Dangdan		Make
Pakeun	k.	= Eukeur I, zie aldaar		
Pakoelĕman	l. p.	Zie Ĕnggon		
Pakoewon	l. p.	Zelden gebruikt, zie Karang		
Palaj	l. p.	Zie Hajang		
Palaj	l. p.	Zie Hanaang		
Palaj	l. p.	Zie Ponjo		
Palaj	l. p.	Zie Tjape		
Palakara	k.	Zie Pĕrkara		
Palang	g. w.	Vrg. Halang. Palang — dwarslat en malang — een dwarslat aanbrengen, sluiten met een dwarslat zijn k. l.		Malang
Palangan	k.	In 't k. wordt gewoonlijk „Halang- an” gebruikt		Palangan
Palangan	k.	Zie Bolou		
Palangsijang	k.			Palangsijang

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Paeh		Maot Adjal	Hilang Ninggal (doenja)	Wapat of (hooger) Poe- poes Nilar (doenja)	Dood, dood zijn, sterven
	Paeh	Maot (sometijds)			't Zelfde, van dieren
Paeh Pagoelingan (Tjiandjoer)	Kapaehan			Kapioehan	In zwijm vallen Slaapplaats
Pajah	Pajah			Walēs	In bedenkelijke mate uit- geput door ziekte
Pajoe		Padjēng			Gewild, in trek, vlug van de hand gaan
Pajoen					Vóór (plaats)
Pajoeng Pakarangan Pake	Pajoeng			Padjēng	Zonnescherm Erf Met
		Nganggo Nganggo		Nganggo of Ngagēm (zeer zelden)	Zich kleeden, gekleed
	Papakean			Panganggo	Kleedij Voor, ten behoeve van, om te
Pakeun					Slaapplaats
Pakoelēman					Erf
Pakoewon					Begeeren, verlangen
Palaj					Dorst hebben
Palaj					Honger hebben
Palaj					Vermoeid
Palakara					Zaak
Palang		Mambēng			Dwars in den weg liggen
alangan		Pambēngan			Hinderpaal, belemmering, hindernis
alangan					Stonden
alangsijang		Manawi			Wellicht

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
PalĚbah	k.	= LĚbah, zie aldaar		
Palih	g. w.	Zie Paro en Wareh		
Pamali	g. w.	Zie Bolon		
Pambĕng	g. w.	Zie Palang en Halang		
Pambĕngau	l.	Zie Palangan		
		Zie Halangan		
Pamĕgĕt	l. p.	Zie Laki		
Pamere	k.	Zie Bere		
Pameres	l. p.	Zie Sisir		
Pameunteu (Tjiandjoer)	l. p.	Zie Beungeut		
Panangan	l. p.	Zie Leungeun		
Pandeuri	k.			Pandeuri
				Pandeuri
Pandjang	k. l.			
				Sapapandjangna
Pangadji	k.	Zelden gebruikt, zie Harga		
Pangais	l. p.	Zie Adibeuteung		
patoewangan				
Pangaksami	l.	Zie Hampoera		
Pangam- boeng	l. p.	Zie Iroeng		
Pangaos	l.	Zie Harga		
Pangapoen- tĕn	l.	Zie Hampoera		
Panga- poera (?)	k.	Zie Hampoera		
Panggih	g. w.	Papanggih k. = Tĕpoeng, zie aldaar		Manggih Manggih an of Neang
Panghak- sami	l.	Zie Hampoera		
Pangham- poentĕn	l.	Zie Hampoera		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
'alĕbah					Ter plaatse van
'alih					
'amali					
'ambĕng					Hinderpaal, belemmering
'ambĕngan					hindernis
					Hindernis, verhindering,
					bezwaar
'amĕgĕt					(Van 't) mannelijk (geslacht),
					man
'amere					Gift
'ameres					Kam
'ameunteu					Gelaat
Tjiandjoer)					
'anangan					Hand, arm
'andeuri		Dipoengkoer of (mooier)		Dipĕngkĕr,	(Op zekeren afstand) achter
		Dipĕngkĕr		ook Dipoeng-	(iets) zijn, achteraan
		Tipoengkoer		koer	
		(of mooier)		Tipĕngkĕr,	Achterna (bijwoord)
		Dipĕngkĕr		ook Tipoeng-	
		Paos (som-		koer	
'andjang	Pandjang	tijds)			Lang
		Sapapaosna			
'angadji					Voortdurend, al den tijd
'angais					Waarde, prijs
atoewangan					Ten opzichte van den man :
					de adi zijner vrouw, ten
					opzichte van de vrouw :
					de adi haar's mans.
'angaksami					Vergiffenis
'augam-					Neus
boeng					
Pangaos					Waarde, prijs
Pangapoen-					Vergiffenis
tĕn					
Panga-					Vergiffenis
poera (?)					
Panggih		Mĕndak			Vinden, aantreffen
		Mĕndakan		Ngalajad	Bezoeken, opzoeken, een
					bezoek brengen aan
					Vergiffenis
'aughak-					
sami					Vergiffenis
'augham-					
poentĕn					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Pangham- poera	k.	Zie Hampoera		
Pangintĕn	l.	Zie Kira		
Pangintĕn	l.	Zie Meureun		
Pangira	k.	Zie Kira		
Pangiring	l. p.	Zie Boedjang		
Pangkon	g. w.	Zie Lahoen		
Pangloe- dahan	l. p.	Zie Tampolong		
Panjakit	k. l.	Zie Sakit		
Panjawat	l. p.	Zie Sakit		
Panon	s.	Zie Mata		
Panonpowe	k. l.	Zie Mata		
Paos	l.	Zelden gebruikt, zie Pandjang — Paripaos, zie Paribasa		
Papakeau	k. l.	Zie Pake		
Papanggiĥ	k.	Zie Tĕpoeng		
Paparin	l. p.	Zie Bere		
Parak	g. w.			
Parantos	l.	Zie Geus		
Parantos	l.	Zie Sadija		
Paras	g. w.	Zie Tjoekoer		
Parawan	l. en l. p.	Zie Tjawene		
Pareareasa- oer	l. p.	Zie Seja		
Parĕk	l.	Zie Deukeut		
Parĕng	k. l.			
Parentah	k. l.	Zie Titah, aantekening		
Paribasa	k.			Paribasa
Parijos	g. w.	Zie Pariksa		
Parijos	g. w.	Zie Tanja		
Pariksa	g. w.	Mariksa(keun) l. p., zie Tanja		Mariksa
Parin	g. w.	Zie Bere en Bikeun		
Paripaos	l.	Zie Paribasa		
Paro	g. w.			Saparo
Paseja	k. l.	Zie Seja		
Pasĕndatan	l.	Zie Seja		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
'angham- poera 'angintēn					Vergiffenis Gissen (subst.), gissing, naar...denk(t), naar gissing
'angintēn					't Zal wel
'angira					Gissen (subst.), gissing, naar...denk(t), naar gissing
'angiring					Dienaar, volgeling
'angkon					
'angloe- dahan					Kwispedoor
'anjakit					Ziekte (bepaald)
'anjawat					idem
'anou					Oog
'anonpowe					Zon
'aos					Lang
'apakean					Kleedij
'apanggih					Een ontmoeting hebben
'aparin					Gift
'arak	Marak			Moendaj	't Water in een rivier aflei- den, waardoreen gedeelte komt droog te liggen, met 't doel er de visch te vangen
'arantos					Reeds, gereed, afgedaan
'arantos					Gereed, bereid
'aras					
'arawan					Maagd, maagd zijn
'areareasa- oer					Twisten, kijven
'arēk					Dichtbij
'arēng	Parēng	Noedjoe			Gevallen, bij geval
'arentah					Last, order
'aribasa		Paripaos			Spreekwoord
'arijos					
'arijos					
'ariksa		Marijos			Onderzoeken
'arin					
'aripaos					Spreekwoord
'aro		Sapalih			De helft
'aseja					Twisten, kijven, elkaar uitschelden
'asēndatan					idem

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Paseuk	l. p.	Zie Lisa		
Pasih	g. w.	Zie Bere en Bikeun		
Pasihan	l. p.	Zie Bere		
Pati	g. w.	Pati = Dood (substantief) is k. l.		Teu pati
Patos	g. w.	Zie Pati		
Patoewangan	l. p.	Zie Beuteung Pangais patoewangan l. p., zie Adibeuteung		
Pawon	k.	Zie Dapoer		
Pedah	k.	Zie Doemeh		
Pēdal	g. w.	Als stam beschouwd, zie Bidjil en Djoeroe		
Pēdēk	g. w.	Zie Goeling		
Pēndak	g. w.	Zie Panggih, Timoe		
Pēndēm	g. w.	Zie Koeboer		
Pēngkēr	l.	Zie Toekang		
Pēngkēr	g. w.	Zie Pandeuri, Toekang, Bareto		
Penta	g. w.	„Nēda” is beleefd-, „njoehoenkeun” zeer eerbiedig vragen		
Pēntjet	g. w.			
Pēpēdēk	l. p.	Zie Goeling		
Pēpēr	g. w.	Zie Goesar		
Pērkarā	k.	Doewa pērkarā k., zie Doewa		Pērkarā, prakarā palakara
Pērkarā wis	l.	Zie Pērkarā		
Pērmijos	l.	Zie Pērmisi		
Pērmisi	k.			Pērmisi
Pērtjados	l.	Plaatselijk, zie Pērtjaja		
Pērtjaja	k.			Pērtjaja
Pērtjantēn	l.	Zie Pērtjaja		
Pēsēn	g. w.	Zie Talatah		
Peser	g. w.	Zie Beuli		
Pētjil	s.	Zie Anak		
Peunteu	g. w.	Zie Beungeut		
Peureuh	k. l.			
Peuseul	g. w.	Zie Pēntjet		
Peuting	k.			Peuting
Pidamēl	—	Zie Gawe		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Paseuk					Neet
Pasih					
Pasihan					Gift
Pati		Teu patos			Niet in groote mate, niet veel, niet erg
Patos					
Patoewang- an					Buik
Pawon					Keuken
Pedah					Nademaal, aangezien, naardien
Pĕdal					
Pĕdĕk					
Pĕndak					
Pĕndĕm					
'ĕngkĕr					Achter
'ĕngkĕr					
'enta	Menta of Ngenta			Moendoet	Vragen, verzoeken
			*Nĕda		
			*Njoehoen- keun		
Pĕntjet	Mĕntjet		*Meuseul		Masseeren
Pĕpĕdĕk					Rolkussen
Pĕpĕr					
Pĕrkara		Pĕrkawis Prakawis			Zaak
Pĕrkawis					Zaak
Pĕrmijos					Permissie
Pĕrmisi		Pĕrmijos			Permissie
Pĕrtjados					Gelooven
Pĕrtjaja		Pĕrtjantĕn of Pĕrtjados (Oost-Prijangan)			Gelooven
Pĕrtjantĕn					Gelooven
Pĕsĕn					
Peser					
Pĕtjil					Kind (familiebetrekking)
Peunteu					
Peureuh	Peureuh			Kĕtjĕr	Oogdruppel
Peuseul					
Peuting		Wĕngi			Nacht, nacht zijn
Pĕdamĕl					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Pigawe	—	Zie Gawe		
Pihape	g. w.			
Pihatoer (na)	s.	Zie Tjĕk(na)		
Pijoeh	g. w.	Zie Paeh II		
Pijos	g. w.	Als stam beschouwd, zie Ijang en Indit		
Pikarĕšĕp	—	Zie Rĕšĕp		
Pikeun	k.	= Eukeur I, zie aldaar		
Pikir	g. w.	In plaats van „dina pikir” zegt men in l. wel „emoetan” of „koe emoetan” Ngagaleuh wordt niet in 't actief in deze beteekenis gebruikt		Mikir (tr) Kapikir
Pilĕg	l. p.	Zie Salesma		
Piloe	g. w.			Miloe of Ngilo
Pinareup	l. p.	Zie Soesoe		
Pindah	k. l.			
Pinggĕl	l. p.	Zie Geulang		
Pioendjoek (na)	l. p.	Zie Tjĕk(na)		
Pirbadi	k. l.	Zie Pribadi		
Pirbados	l.	Zie Pribadi		
Pisan	k. l.	Zie Katjida, aanteekening		
Pitandang	l. p.	Zie Toeloeng		
Pitjeun	g. w.	Zie Ising en Sĕrah		
Pitoeloeng	k. l.	Zie Toeloeng		
Piwarang	g. w.	Zie Titah		
Podar	g. w.	Zie Paeh		
Podol	k. p.	Zie Tai		
Podol	g. w.	Zie Ising		
Poegoeh	k.	Teu poegoeh — geen peil op te trekken, ordeloos, dwaas enz. is k. l.		Poegoeh.
Poejĕng	l. p.	Zie Rijeut		
Poekoel	k.			Poekoel

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Pigawe Pihape Pihatoer (na) Pijoeh Pijos Pikarĕšĕp Pikeun Pikĭr	Mihape Pikĭr			Nitip	Toevertrouwen, in bewa- ring geven (Zijn) zeggen, (hij) zegt (beleefd)
					Voor, ten behoeve van, om te Plaats van 't denken
		Ngemoet- keun		Ngagalih of (hooger)	Bedenken, overdenken
		Kaemoet		Ngamanah Kagalih of gewoonlijk Kagaleuh (hooger) Ka- manah	Overdacht
Pilĕg Piloe Pinareup Pindah Pingĕl Pioendjoek- (na) Pirbadi Pirbados Pisan Pitandang Pitjeun Pitoeloeng Piwarang Podar Podol Podol Poegoeh	Pindah	Sarĕng		*Ngiring Ngalih	Verkoudheid Medegaan Vrouwenborst, borsten Verhuizen, zich verplaatsen Armband (Zijn) zeggen, (hij) zegt (zeer beleefd)
					Zelf Zelf Zĕer Hulp, uitredding Hulp, uitredding
					Stront
		Kantĕnan			Zeker, dat zal waar zijn! (Bevestigend)
Poejĕng Poekoel		Taboeh			Hoofdpijn, hoofdpijn hebben Uur (tijdstip)

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Poelang	g. w.			Poelang of Moe- lang (?) Moelang Moelangkeun
Poelih	g. w.	Als stam beschouwd v. Moelih, zie Poelang. „Poelih” — „hersteld in den vorigen staat” is k. l.		
Poen	l.	Zie Si		
Poenah	l.	Zie Loenas		
Poendaj	g. w.	Zie Roengkoep en Sijar		
Poendoet	g. w.	Zie Penta. Poepoendoet g. w., zie Anteur		
Poengkoer	l.	Zie Toekang		
Poengkoer	g. w.	Zie Pandauri, Toekang en Bareto		
Poentang	l. p.	Zie Koetoe		
Poentĕn	l.	Zie Hampoera, aanteekening		
Poepoeh	g. w.	Zie Lintar		
Poepoes	l. p.	Zeer hoog, zie Paeh		
Poerwa	l.	Zelden gebruikt, zie Sawab		
Poerwa	l.	Zelden gebruikt, zie Asal		
Poetoe	l. p.	Zie Intjoe		
Poetra	l. p.	Zie Anak		
		Zie ook Rea		
Poewasa	k. l.			
Poewasa	k.			Poewasa
Poho	k.			Poho
Pok(na)	k.	Zie Tjĕkna met aanteekening		
Pondok	g. w.	Zie Heĕs. Pondok — een tijdelijk verblijf is k. l.		
Ponjo	k. l.			
Powe	k.	Panonpowe k., zie Mata		Powe
Prajoga	k.			Prajoga
Prajogi	l.	Zie Prajoga		
Prakara	k.	Zie Pĕrkara		
Prakawis	l.	Zie Pĕrkara		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Poelang		Wangsoel Ngawang- soel (?) Ngawang- soelkeun		Moelih	Naar huis toe. Naar huis gaan, teruggaan Op iets iets anders terug- zenden, beantwoorden met Terug zenden
Poelih					
Poen					Een voorvoegsel voornamen, titels enz.
Poenah					Afgedaan, afbetaald
Poendaj					
Poendoet					
Poengkoer					Achter
Poengkoer					
Poentang					Luis (op 't lichaam)
Poentēn					"Vraag excuus!"
Poepoeh					
Poepoes					Dood, gestorven, ook sterven
Poerwa					Om reden, omdat
Poerwa					Oorsprong
Poetoe					Kleinkind
Poetra					Kind (in betrekking tot de ouders)
Poewasa	Poewasa			Saoem	Vasten, de jaarlijksche vasten houden
Poewasa		Sijam			De Vastenmaand
Poho		Hilap of Lēpat		Lali	Vergeten (verl. deelw.), ook infinitief
Pok(na)					(Zijn) zeggen, (hij) zegt
Pondok					
Ponjo	Ponjo of Lapar (Mal.)			Palaj	Honger hebben
Powe		Dintēn			Dag, ook 't etmaal minus de nacht
Prajoga		Prajogi			Behoorlijk, passend
Prajogi					Behoorlijk, passend
Prakara					Zaak
Prakawis					Zaak

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Pribadi	k. l.			Sorangan of Koe maneh
Pribados	l.	Zie Pribadi		
Prihatin	k.			Prihatin
Prihatos	l.	Zie Prihatin		
R				
Rabi	—	Zie Rea		
Radang	k. l.			
Ragap	g. w.	Zie Tjabak		
Ragēm	k. l.	Zie Rēmpoeg, aanteekening		
Ragrag	k. l.			
Rahcut	k. l.			
Rai	l. p.	Zie Adi		
Raji	l. p.	Zie Adi		
Raka	l. p.	Zie Kaka		
		Zie Lantjeuk		
Raksoekan	l. p.	Zie Badjoe		
Rama	l. p.	Zie Bapa		
Ramboet	l. p.	Zie Boeok		
Rampes	k. p.	Zeer plat, zie Hade II		
Raos	g. w.	Zie Rasa		
Raos	l. en l. p.	Zie Rasa		
Raos	l.	Zie Ngeunah		
Raraj	l. p.	Zie Beungeut		
Rasa	k.			Rasa
				Rasa
				Bawarasa
				Tamparaos
				Ngarasa

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Pribadi	Pribadi of Pirbadi	Pribados of Pirbados		Koe andjeun Zelf	
Pribados					Zelf
Prihatin		Prihatos			Leed, kommer, ook: in dien toestand zijn
Prihatos					Idem
R					
Rabi					
Radang	Radang			Koreng	Groote uitslag
Ragap					
Ragĕm					
Ragrag	Ragrag			Geubis	Neervallen (naar beneden vallen)
Raheut	Raheut			Tatoe Jav. (zeer zelden)	Wond, een wond hebben
Rai					Jongere broer of zuster
Raji					Jongere broer of zuster
Raka					Oudere broer
					Oudere broer of zuster
Raksoekan					Baadje
Rama					Vader
Ramboet					Hoofdhaar
Rampes					't Is goed!
Raos					
Raos					Gevoelen (substantief), gevoel, smaak
					Lekker (v. smaak), aange- naam, behagelijk, zoo ge- stemd zijn, smaken (intr.)
Raas					Gelaat
Raraj					
Rasa		Raos		Dawoehan of Timbalan (gevoelen), ook Raos (gevoel)	Gevoelen (substantief), gevoel
		Raos			Smaak
		Bawiraos			Gevoelen, meening
		Tampiraos			Niet aangenaam gestemd
		Roemaos		Ngaraos	Gevoelen (werkwoord), sma- ken (tr.), genieten

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
				Roemasa of Narima
Rawoeh	l.	Zie Djeung		
Rawoeh	l. p.	Zeer hoog, zie Datang		
Rea	k. l.	Sarerea k. l. — de onderscheidene personen, die een gezelschap uitmaken, tesamen Zie ook Seja		Sarerea
Rědjag manah	l. p.	Zie Amběk en aantekening		
Reh(ua)	l.	Zie Doemeh		
Rek	k.			Rek
				Dek
Rěměň	k.	Zie Minděng		
Rěmpag	l. en l. p.	Zie Rěmpoeg		
Rěmpoeg	k.	Ragěm k. l. is ongeveer 't zelfde als „rěmpoeg“, doch kan ook beteekenen „met zijn velen“		Rěmpoeg of Moepakat (zelden)
Rendeng	g. w.			
Rendengan	l. p.	Zie Kawinan. — Ngarendengankeun l. p., zie Kawin		
Rentjang	l. p.	Zie Boedjang en aantekening		
Reregan	k. l.			
Rěsak	l.	Zie Roeksak		
Rěsěb	g. w.	Zie Bolon		
Rěsěp	k. l.			

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
	Dirasa			Diangloeh	Hebben, gevoelen (van ziekten)
	Ngarasaän	Roemaos		Ngaraosan	Proeven Bekennen (schuld), erkennen En, met Gekomen, komen Verscheidene
Rawoeh Rawoeh Rea					
Rĕdjag manah Reh(na)		Sarimbit of Sa-anak-rabi		Sapoetra- garwa	Met vrouw en kinderen Toornig worden
Rek		Bade		Kĕrsa	Nademaal, naardien, aangezien Willen (hulpwerkwoord), futurum vormer, van plan zijn
		Bade		Kĕrsa	Willen (hulpwerkwoord), wenschen
	Arek			Kĕrsaeun	Willen, van plan zijn (zelfstandig)
Rĕmĕn Rĕmpag Rĕmpoeg		Rĕmpag		Rĕmpag	Dikwijls 't Eens zijn, instemmen met 't Eens zijn, instemmen met
	Ngarĕmpoeg				Bij afspraak iets gezamenlijk doen
Rendeng	Ngarendeng			Baderek (Garoet)	Zij aan zij zijn
Rendengan					Trouwerij, huwelijk Bruidspaar
Rentjang Reregan Rĕsak	Reregan			Lalangse	Bediende, dienaar Voorhang, gordijn Vernield, bedorven, in slechten, onbruikbaren staat
Rĕsĕb Rĕsĕp	Rĕsĕp			Sĕdĕp	't Behaagt (mij enz.), behagen hebben in
	Mikarĕsĕp			Nganggo karĕsĕp	Tot voorwerp v. behagen nemen, doen zijn

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Reudjeung	k.			Reudjeung of Reureudjeungan
Reuneuh	k. l.			
Reungeu	g. w.	Zie Denge		
Reureu- djeungan	k.	Zie Reudjeung		
Rijent	k. l.			
Rimbit	—	Zie Rea		
Roegĕl	l.	Zie Hese		
Roegĕl	l.	Zie Roegi		
Roegi	k.			Roegi
Roeksak	k.			Roeksak
Roemaos	l.	Zie Rasa		
Roemasa	k.	Zie Rasa		
Roembah	l. p.	Zie Djanggot		
Roengkoep	g. w.			
Roengoe	g. w.	Zie Denge		
Roepa	k.			Roepa
Roepi	l.	Zie Roepa — Roepina, zie ook Tajoh		
Roepi	l.	Zie Sĕmoe		
Roeroe	k. l.			
Roewang	g. w.	Zie Koeboer		
Rompok	g. w.	Zie Imah		
Ronda	g. w.			
Rorompok	l.	Zie Imah		
S				
Sa-anakrabi	l.	Zie Rea		
Saba	g. w.			
Sabab	k.	Zie Sawab		
Saban	l.	Zie Oenggal		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Reudjeung		Sasarĕngan			Te samen, bij elkaar
Reuneuh	Reuneuh	Gadoeh ka- kandoengan		Bobot	Zwanger (zijn)
Reungeu					
Reureu- djeungan					Te samen, bij elkaar
Rijeut	Rijeut			Poejĕng	Hoofdpijn
Kimbit					
Roegĕl		Roegĕl			Moeielijk
Roegĕl					Schade, schade lijden
Roegi		Rĕsak			Idem
Roeksak					Vernield, bedorven, in slechten, onbruikbaren staat
Roemaos					Gevoelen (werkwoord), sma- ken (tr.), genieten. Be- kennen (schuld), erkennen
Roemasa					Bekennen (schuld)
Roembah					Baard
Roengkoep	Ngaroeng- koep			Moendaj?	Vangen door over 't te vangen dier een net, mand enz. te werpen
Roengoe					
Roepa		Roepi			Uiterlijke verschijnings- vorm
Roepi					Idem
Roepi					Aanschijn, aanschijn hebben
Roeroe	Roeroe			Kasaj	Voorwerp waarmee men boent, bv. zeep, een spons enz.
Roewang					
Rompok					
Ronda	Ngaronda			Djadjah (nga) ronda	De ronde doen, een toernee maken
Rorompok					Huis, woning
S					
Sa-anak-rabi					Met vrouw en kind
Saba	Njaba			Angkat of Djĕngkar	Er op uit gaan of zijn, ronddolen
Sabab					Reden, oorzaak. — Om reden, omdat, dewijl
Saban					Ieder, elk

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Saboek	k. l.			
Sadaja	l.	Zie Kabeh		
Sadajadaja!	l.	Zie Kabeh		
Saderek	l. p.	Zie Doeloer		
Sadija	k.			Sadija
Sae	l.	Zie Hade I		
Sae	s.	Zie Hade II		
Sae	l.	Zie Aloes		
Sagala	k.	Zie Saniskara		
Sahidji	k. l.	Sala(h) sahidji, zie Hidji		
Sajaga	k. l.			
Sajagi	l.	Zie Sadija		
Sajagi	l.	Zie Sajaga		
Sakĕdap	l.	Zie Kendeung		
Sakeudeung	k.	Zie Keudeung		
Sakintĕn	l.	Zie Meueusan		
Sakit	g. w.	Bv. Si Anoe meunang kasakit. Kasakitna bareuh. — Dina naon panjakitna? Panjakit soekoe, tjatjar enz.		
Sakoer	k. l.			
Salah	k.			Salah
Sala(h)sa- hidji	k.	Zie Hidji		
Salahsawijos	l.	Zie Hidji		
Salaki	k. l.	Zie Laki		
Salamĕt	k. l.	Wilodjĕng wordt niet alleen ge- bezigd van of toteen hoog persoon over deze sprekende, maar ook van zichzelf, als men zg. door diens toedoen of voorbede ge- zond is: „Pangestoe gamparan, abdi wilodjĕng! [d.w.z. door Uw zegening, toegenegenheid (pan- gestoe), ben ik welvarend]		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sěděng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Saboek	Saboek			Beulitan	Buikband
Sadaja					Alle, alles
Sadajadaja!					Een uitroep, waarmee men zich geheel voegt naar den vorigen spreker
Saderek					Broeder of zuster, verwante
Sadija					Gereed, bereid (niet: afge- daan)
Sae		Sajagi of Parantos			Goed
Sae					"t Is goed!" als antwoord op een gedaan verzoek of voorstel
Sae					Mooi, fraai
Sagala					Al, alle, alles, wat ergens bij of bij mekaar hoort
Sahidji					Een
Sajaga	Sajaga	Sajagi			Zonder dat er iets aan hapert, zonder gebreken
Sajagi					Gereed, bereid
Sajagi					Zonder dat er iets aan hapert, zonder gebreken
Sakědap					Een oogenblik
Sakeudeung					Een oogenblik
Sakintěn					Nog al, iets of wat
Sakit					Ziekte (onbepaald), ziek- zijn (subst.)
	Kasakit	Oedoer		Kasawat	
	Panjakit	(Oedoer)		Panjawat	Ziekte, ziektegeval (be- paald, volgt naam der ziekte)
Sakoer	Sakoer	Soegri Lěpat			Alle degene
Salah					Fout, verkeerd
Sala(h)sa- hidji					Een van beide of meerdere
Salahsawijos	Salamět				idem
Salaki					Echtgenoot
Salamět					Welvarend, zonder onheil enz.

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Salasahidji	k.	Zie Hidji		
Salasawijos	l.	Zie Hidji		
Salat	k. l.			
Salĕmpaj	l. p.	Zie Tjaretjet		
Salesma	k. l.			
Salira	l. p.	Zie Awak		
Salira	l. p.	Zie Diri en Inleiding		
		Njalira l. p., zie Sorangan		
Saliroe	k. l.	Zie Kaliroe		
Salse (Mal.)	l.	Zie Geus II		
Sambĕtan	l.	Zie Hoetang		
Sami	l.	Zie Pada		
Sami	l.	Zie Saroewa		
Sampak	g. w.			Njampak
Sampejan	l. p.	Zie Soekoe		
Sampejan	—	Pers. en bez. vnw. 2 ^e pers., zie Inleiding		
Samping	k. l.			
Sanes	l.	Zie Lain		
Sanes	l.	Zie Sedjen		
Sangĕt	l.	Zie Bangĕt		
Sangeuk	k. p.	Zie Daek en aanteekening		
Sangga	g. w.	Zie Bikeun. Soemangga, zie Hade II		
Sanggĕm	l.	Zie Sanggoep		
Sanggĕm(na)	l.	Zie Tjĕk(na) met aanteekening		
Sanggoel	l. p.	Zie Gĕloeng		
Sanggoep	k.			Sanggoep
Sangoe	l. en l. p.	Zie Kedjo		
Sangoe	l. en l. p.	Zie Bĕkĕl		
Saniskantĕn	l.	Zie Saniskara		
Saniskara	k.			Saniskara of Sagala
Saoem	l. p.	Zie Poewasa I		
Saoer	g. w.	Zie Omong, Tjaloek, Tjarek en Seja		
Saoer(na)	s.	Zie Tjĕk(na) met aanteekening		
Saos	g. w.	Zie Bĕkĕl		
Sapalih	l.	Zie Paro en Wareh		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Salasahidji					Een van beide of meerdere
Salasawijos					Idem
Salat	Salat			Nĕtĕpan	't Gebed doen
Salĕmpaj					Zakdoek
Salesma	Salesma			Pilĕg	Verkoudheid
Salira					Lichaam
Salira					Reflexief
Saliroe					Zich vergist hebben
Salse (Mal.)					Gereed, afgedaan zijn
Sambĕtan					Schuld
Sami					Gelijkelijk, beide of (van meerdere) alle
Sami					Gelijk, gelijk zijn
Sampak		Njondong		Njondong	Aantreffen, (al of niet aan- wezig) vinden
Sampejan					Voet
Sampejan					
Samping	Samping			Sindjang	Saroeng (kleedingstuk)
Sanes					Niet zijn (Jav. Doedoe)
Sanes					Ander, anders
Sangĕt					Zeer
Sangeuk					Niet willen, ongezind zijn, 't staat (me) tegen
Sangga					Op zich nemen
Sanggĕm					(Zijn) zeggen is, (hij) zegt
Sanggĕm(na)					Haarwong
Sanggoel					Op zich nemen
Sanggoep		Sanggĕm			Rijst, gereed genuttigd te worden
Sangoe					Leeftocht
Sangoe					Al, alle, alles, wat ergens
Saniskantĕn					bij of bij mekaar hoort
Saniskara		Saniskantĕn			Idem
Saoem					Vasten, de jaarlijksche vasten houden
Saoer					
Saoer(na)					(Zijn) zeggen is, (hij) zegt
Saos					
Sapalih					De helft. — Een deel, gedeelte

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Saparo	k.	Zie Paro		
Sapĕrti	k.	In de eerste beteekenis is sapĕrti gewoonlijk k. l.		Sapĕrti
Sapĕrtos	l.	Zie Sapĕrti		
Sapĕrtos	l.	Zie Tjara		
Sapoetangan (Salangan) Mal.	k. l.	Zie Tjaretjet		
Sapoetra- garwa	l. p.	Zie Rea		
Sarangenge	l.	Zie Mata		
Sare	s.	Zie Heës		
		Pasarean s., zie Astana		
Sareh(na) }	l.	Zie Doemeh		
Sareh(n)ing }				
Sarĕng	l.	Zie Djeung		
Sarĕng	l.	Zie Barĕng		
Sarĕng	g. w.	Zie Reudjeung		
Sarĕng	l.	Zie Piloe		
Sarerea	k.	Zie Rea — Sarerea k. l., zie aan- teekening aldaar		
Sareseh	l. p.	Zie Akoean		
Sarimbit	l.	Zie Rea		
Saroeng	l.	Zie Tjalana		
tjagak (Tjiandjoer)				
Saroewa	k.			Saroewa
Sasarĕngan	l.	Zie Reudjeung		
		Sasarĕngan is ook l. van Babarĕngan (gezamenlijk)		
Sasih	l.	Zie Boelan		
Sawab	k.	Als voegwoord gewoonlijk „Koe sawab“. „Marga“ en „Poerwa“ zijn uitzondering en heb ik alleen als voegwoord hooren gebruiken		Sawab of Sabab
Sawah	k. l.			
Sawat	g. w.	Zie Sakit		
Sawatara	k.	Zie Watara		
Sawatawis	l.	Zie Watara		
Sawawi!	l. p. en s.	Ouderwetsch. Zie Hade!		
Sawijos	l. p.	Teu sawijos l., zie „Naon“ — „Sala(h) sawijos“ l., zie „Hidji“		

WOORD	Kasar LĚmĚš k. l.	LĚmĚš l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚš pisan l. p.	Vertaling.
Saparo Sapĕrti		Sapĕrtos			De helpt Bij voorbeeld, als daar zijn : Net als, gelijkend op, als ware 't
Sapĕrtos Sapĕrtos Sapoetangan (Satangan) Mal. Sapoetra garwa Sarangenge Sare					Idem Zooals, op zijn . . . sch Zakdoek Met vrouw en kinderen Zon Slapen
Sareh(na) } Sareh(n)ing } Sarĕng Sarĕng Sarĕng Sarĕng Sarerea					Nademaal, naardien, aan- gezien En, met Tegelijkertijd Medegaan Met vrouw en kind
Sareseh Sarimbit Saroeng tjagak (Tjiandjoer) Saroewa Sasarĕngan		Sami			Gastvrij, voorkomend Met vrouw en kind Broek Gelijk, gelijk zijn Te samen, bij elkaar
Sasih Sawab		Margi of Marga Poerwa			Maand Reden, oorzaak — Omdat, dewijl, om reden
Sawah Sawat Sawatara Sawatawis Sawawi! Sawijos	Sawah			Serang	Nat rijstveld Ongeveer Idem Als 't u belooft! Beleefde uitdrukking om te zeggen: 't Gaat niet! 't Zou niet passen! e. d. (eig. er is iets!)

WOORD	Aan- duiding	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Sĕbat	g. w.	Zie Sĕboet		Njĕboet
Sĕboet	g. w.			
Sĕdĕp	l. p.	Zie Beuki		
Sĕdĕp	l. p.	Zie Rĕsĕp		
Sĕdja	k. l.			Sedjen of Lijan
Sedjen	k.	Lijan is niet „anders zijn”		
Seĕp	l.	Zie Beak		
Seĕr	g. w.	Zie Mata		
Seĕt	l.	Zie Beak		
Sĕgoet	k. l.			
Sehat	l. of l. p.	Zie Tjageur met aantekening		Semah
Seja	g. w.			
Semah	k.			
Sĕmĕt	k.			
Sĕmi	l.	Zelden, plaatselijk. Zie Sĕmoe. Sĕmi kan ook k. l. en = Tjĕmi zijn		
Sĕmoe	k.			
Sĕndat	g. w.	Zie Seja		Nalak
Sĕnĕng	s.	Zie Beuki		
Sĕnes	l.	Zie Lain		
Sĕpah	s.	Zie Kolot		
Sĕpi	l.	Zie Soewoeng		
		Zie Euweuh		
Sĕpit	g. w.	Zie Soenat		
Sĕpoeĥ	l. p.	Zie Kolot		
Sĕrah	g. w.	Ngeser (intr.) is k. l. — op zijde gaan, opschuiven		
Serang	l. p.	Zie Sawah		
Sĕrat	l. en l. p.	Zie Soerat		
Sĕrat	g. w.	Zie Toelis		
Sĕrĕp	g. w.	Zie Njaho		
Sĕring	l.	Zie Mindĕng		
Sĕsah	l.	Zie Soesah. — Ook wel als l. gebruikt v. hese		
Sĕsĕp	g. w.	Zie Oedoed, Soesoe		
Sĕsĕpan	l. p.	Zie Oedoed		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Sĕbat Sĕboet Sĕdĕp Sĕdĕp		Njĕbat			Vermelden Lusten 't Behaagt (mij enz.), be- hagen hebben in
Sĕdja Sedjen Seĕp Seĕr Seĕt Sĕgoet	Sĕdja Sĕgoet	Soemĕdja Sanes			De bedoeling hebben Ander(e), anders, anders zijn Op, verbruikt
Sehat Seja	Paseja	Pasĕndatan		Agĕm	Op, verbruikt Kranig, flink van voor- komen
Semah Sĕmĕt Sĕmi Sĕmoe		Tatamoe soms Tamoe Wangkid		Parearea- saoer Tatamoe of Tamoe	Gezond Twisten, kijven, elkaar uitschelden Gast
Sĕndat Sĕnĕng Sĕnes Sĕpah Sĕpi		Roepi of Sĕmi (zelden, plaatselijk)			Grens, van af (tot aan) . . . als grens Aanschijn, aanschijn hebben
Sĕpit Sĕpoeh Sĕrah	Njĕrahkeun	Mitjeun of Ngalisanan			Idem
Serang Sĕrat Sĕrat Sĕrĕp Sĕring Sĕsah					Lusten Niet zijn (Jav. doedoe) Oud, ouder(s) Ledig Niet (aanwezig) zijn
Sĕsĕp Sĕsĕpan				Ngeser of Ngeserkeun	Oud, ouder(s) Verstooten (zijn vrouw) Nat rijstveld Brief
					Dikwijls Zorgbarend, zorg, zorgen hebben
					Rooktuig (strootjes, ciga- retten enz.)

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Seubeuh	k. l.		Bĕntet	
Seungit	k. l.			
Seupah	g. w.			
Seuri	k. l.			
Seuseul	g. w.	Zie Tjarek		
Seuwen	s.	Zie Anak		
Sĕwĕng	l.	Zie Euweuh		
		Zie Soewoeng		
Sewot	k. l.			
Si	k.			Si
Sibeungeut	k. l.	Zie Beungeut		
Sideang	l. p.	Zie Doeroe		
Sidengdang	l. p.	Zie Dongdang		
Sidoeroe	k. l.	Zie Doeroe		
Sidongdang	k. l.	Zie Dongdang		
Siga	k. l.	Zie Kawas, noot		
Sija	—	Pers. en bez. vrnw. 2 ^e persoon. Zie Inleiding		
Sijam	l.	Zie Poewasa II		
Sijang	l.	Zie Beurang en aantekening		
Sijar	g. w.	Zie ook Teang		
Sijeun	k. l.	Voor „adjrih” — „beschroomd, met ontzag vervuld” wordt in 't kasar dikwijls „sijeun” gebruikt		
Silaing	—	Pers. en bez. vrnw. 2 ^e persoon. Zie Inleiding		
Simboet	k. l.			
Simpĕn	g. w.	Zie Ampih en Teundeun Djoeroe simpĕn — eerste bediende, vertrouwde, die over de berg- plaatsen, de kleeren enz. gaat, is, meen ik, k. l.		
Sinantĕn	g. w.	Zie Sinari		
Sinarĕng	l.	Zie Djeung		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Seubeuh Seungit Seupah Seuri	Seubeuh Seungit Njeupah Seuri	Wangi		Warĕg Ngalĕmar Goemoe- djĕng of Kahatoeran	Verzadigd, zat Welriekend, geurig Sirih kauwen Lachen, glimlachen
Seuseul Seuwei					Kind (in betrekking tot de ouders)
Sĕwĕng					Er is niet, er zijn niet, niet (aanwezig) zijn
Sewot Si	Sewot	Poen		Wĕra	Ledig Zeer boos Voorvoegsel voor namen, titels enz.
Sibeungent Sideang Sidengdang					Zich 't gelaat wasschen Zich warmen bij 't vuur Zitten met de beenen van den grond
Sidoeroe Sidongdang					Zich warmen bij 't vuur Zitten met de beenen van den grond
Siga					Den schijn hebben van (zonder werkelijkheid)
Sija					
Sijam Sijang					De Vastenmaand Dag zijn (in tegenstelling met nacht zijn), laat op den dag
Sijar Sijeun	Njijaran Sijeun			*Moendajan	Luizen Vreezen (intr.)
Silaing					
Simboet Simpĕn	Simboet			Kampoeh	Deken
Sinantĕn Sinarĕng					En, met

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Sinari	g. w.			Sisinarieun
Sindang	k. l.			
Sindjang	l. p.	Zie Samping		
Sios	l.	Zie Toeloës		
Sirah	s.	Zie Hoeloe		
Siram	l. p.	Zie Mandi		
Sirit	k. l.		Bëbël of Kehed	
Sisig	k.			Sisig
Sisinantën- eun	l.	Zie Sinari		
Sisinarieun	k.	Zie Sinari		
Sisir	k. l.			
Soebaja	k.	Zie Djangdji		
Soegan	k.			Soegan
Soegih	l. p.	Zie Beunghar		
Soegri	l.	Zie Sakoer		
Soeka	k.	Niet kasar sprekende, wordt dit woord vermeden en door om- schrijvingen vervangen		
Soekoe	k. l.		Tjokor	
Soemangga!	l. p.	Zie Hade II en aanteekening		
Soemawonna	k.			Soemawonna
Soemawon- tën	l.	Zie Soemawonna		
Soembër	l. p.	Zie Koeraboe		
Soemoehoen!	l. p.	Zie Heueuh en aanteekening		
Soemping	l. p.	Zie Datang		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Séděng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Sinari		Sisinantěn-eun			Gezegd bv. van 't komen van iemand, die vroeger nooit placht te komen (na lange tusschenpoos?)
Sindaug Sindjang Sios Sirah Siram Sirit	Sindang Sirit			Linggi Mamas	Toeven Saroeng (kleedingstuk) Doorgang hebben, doorgaan Hoofd Zich baden Penis
Sisig Sisinantěn-eun		Soesoer		Soesoer	Tabakpruim Gezegd bv. van 't komen van iemand, die vroeger nooit placht te komen (na lange tusschenpoos?)
Sisinarieun Sisir	Sisir Njisiran			Pameres *Meresan	Idem Kam 't Haar kammen aan zich of een ander
Soebaja					Belofte, afspraak, verbintenis
Soegan		Manawi of Manantěn (Tjiandjoer)			Misschien, wellicht (waarbij men denkt, dat 't veronderstelde juist zal blijken te zijn)
Soegih Soegri Soeka					Rijk Alle degene 't Lust (mij enz.)
Soekoe Soemangga!	Soekoe			Sampejan	Voet 't Is goed! — Als 't U belieft!
Soemawonna		Soemawon-těn			Hoeveel te meer
Soemawon-těn Soemběr Soemochoen!					Idem
Soemping					Oorknop Ja! (bevestiging of onderstreeping van 't door een ander gesprokene) Gekomen, aangekomen, arriveeren

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Soenat	g. w.			Njoenatan
Soengkĕlang	l. p.	Zie Gobang		
Soengkĕlang	g. w.	Zie Soren		
Soengoet	k. l.	Tjangkĕm (Jav.) mij alleen bekend in de uitdrukking: Apal tjangkĕm — van buiten kennen zonder den zin te begrijpen	Batjot	
Soepados	l.	Zie Soepaja		
Soepaja	k.	In kasar wordt ook „Asal” Mal. gebruikt voor „als . . . maar”		Soepaja
Soepantĕn	l.	Zie Soepaja		
Soerat	k.			Soerat
Soesah	k.			Soesah
Soesoe	k. l.			
Soesoel	g. w.			
Soesoer	l. en l. p.	Zie Sisig		
Soewaos	l.	Zelden gebruikt. Zie Soewasa		
Soewasa	k. l.			
Soewĕng	k. l.	Zie Koeraboe		
? Soewĕng	l.	Zie Euweuh		
Soewoeng	k.			Soewoeng

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Soenat Soengkĕlang Soengkĕlang Soengoet	Soengoet of Tjangkĕm	Ngabĕrsihan		*Njĕpitan Baham	Besnijden Houwer, zwaard Mond
Soepados Soepaja		Soepados of Soepantĕn			Opdat, als maar, alleenlijk idem
Soepantĕn Soerat Soesah		Sĕrat Sĕsah		Sĕrat	idem Brief Zorgbarend, zorg, zorgen hebben
Soesoe	Soesoe			Pinareup of Inang(Soeka- poera, zelden)	Borst, borsten (v. e. vrouw)
	Njoesoe			Minareup Nginang (zelden) of Njĕsĕp(an)	Zuigen, aan de borst zijn (v. e. zuigeling)
	Njoesoean			Minareupan of (zelden) Nginangan	Zogen
Soesoel	Njoesoel Njoesoelan	Ngaboe- djĕng			Opsporen, gaan ophalen, nasporen, gaan achterhalen Voorzien van iets, dat moet opsporen, bv. als men een brief verwacht, die zich laat wachten, schrijven om erop aan te dringen dien brief te mogen ont- vangen. — Aan een brief een tweede achterna zen- den enz.
Soesoer Soewaos Soewasa	Soewasa	Soewaos (zelden)			Tabakpruim Zie hieronder Een alliage (van goud en rood koper?)
Soewĕng ? Soewĕng					Oorknop Niet (aanwezig) zijn, er is niet, er zijn niet
Soewoeng		Sĕpi of Sĕwĕng			Ledig

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Sondong Sono	g. w. k. l.	Zie Sampak		
Sontĕn	l.	Zie Sore		
Sora Sorangan	k. l. k. l.			
Sorangan Sore	k. k.	Zie Pribadi „Basa sontĕn” beteekent speciaal ’s avonds		Sore
Soren	g. w.	’t L. p. alleen van zwaarden e. d., niet van een kapmes		
Sosi Sotja Srangenge	l. l. p. l.	Zie Koentji Zie Mata (ook voor Tjisotja) Zie Mata en aantekening		
T				
Taär Taboeh Tai	l. p. l. k. l.	Zie Tarang Zie Poekoel		
Tajohna Taktak Talak Talatah	k. k. l. g. w. k. l.	Zie Sĕrah Van „wĕrat” gebruikt men ge- woonlijk „*ngawĕratan” — op- dragen aan of liever nog „nga- wĕwĕratan” — een opdracht geven aan, iemand van een opdracht voorzien	Podol Tja- doek of Wadoek	Tajohna
Tamas Tambah	g. w. k.	Zie Beungent		Tambah
Tambih Tamboet Tamoe	l. g. w. l. en l. p.	Zie Tambah Als stam beschouwd. Zie Indjeum Zie Semah		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Ĵondong Sono	Sono			Honĕng	Liefhebben, een sterk ver- langen hebben naar
Sontĕn				.	Avond, 'savonds, avond zijn (ongeveer tusschen asar en magrib)
Sora Sorangan	Sora Sorangan Njorangan			Gĕntra Njalira Njalira	Stem, geluid Alleen, alleenig Alleen zijn
Sorangan Sore		Sontĕn of Basa sontĕn			Zelf, eigen Avond, 'savonds, avond zijn (ongeveer tusschen asar en magrib)
Soren	Njoren			Njoengkĕ- lang of Njoengkĕ- langkeun	Aangorden, op zijde hebben
Sosi Sotja Srangenge					Sleutel, slot Oog Zon
T					
Taär Taboeh Tai	Tai				Voorhoofd ... Uur (tijdstip) Drek, stront
Tajohna Taktak Talak Talatah	Taktak Talatah	Roepina		Taradjoe Mĕsĕn *Ngawĕrat	Naar 't schijnt Schouder Opdragen, bestellen
Tamas Tambah		Tambih of Woewoeh			Vermeerderd, toenemen, vermeerderen (intr.)
Tambih Tamboet Tamoeh					Idem Gast

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Tampa	g. w.			Nampa of Na- rima (Mal.)
Tamparaos	k.	Zie Rasa		
Tampekan	l. p.	Zie Dompēt		
Tampi	g. w.	Zie Tampa		
Tampik	g. w.	Zie Daek, noot		
Tampiling	g. w.			
Tampiraos	l.	Zie Rasa		
Tampolong	k. l.			
Tanda	k.			Tanda
Tandang	g. w.	Zie Toeloeng		
Tangan	g. w.	Zie Tampiling, Teunggeul, Tjabok Zie Leungeun		
Tanggaj	l. p.	Zie Koekoe		
Tanggĕl	g. w.	Zie Tanggoeng		
Tanggoeng	g. w.	Nanggoeng — over den schouder dragen is k. l.		Nanggoeng
Tanghi (Tjiandjoer) of Tangi	s.	Zie Hoedang		
Tangis	g. w.	Zie Tjeurik		
Tangkĕpan	l. p.	Zie Tjangkir		
Tangkoerak	k. p.	Zie Hoeloe		
Tangtoe	k.			Tangtoe
Tangtoeng	g. w.			
Tangtos	l.	Zie Tangtoe		
Tanja	g. w.			Nanja
Tapi	k.			Tapi of Tatapi
Taradjoe	l. p.	Zie Taktak		
Tarang	k. l.			
Tarima	g. w.	Zie Tampa, Rasa en Asoep		
Taros	g. w.	Zie Tanja		
Tatamoe	l. en l. p.	Zie Semah		
Tatapi	k.	Zie Tapi		
Tatoe	l. p.	Zelden gebruikt. Zie Raheut		
Tawis	l. en l. p.	Zie Tanda		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sědĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Tampa		Nampi			Ontvangen
Tamparaos					Niet aangenaam gestemd
Tampekan					Sigarenkoker
Tampi					
Tampik					
Tampiling	Nampiling			Nanganan	Om de ooren slaan
Tampiraos					Niet aangenaam gestemd
Tampolong	Tampolong			Pangloedah- an	Kwispedoor
Tanda		Tawis		Tawis	Teeken, ook: handteekening
Tandang					
Tangan					
Tanggaj					Nagel
Tanggĕl					
Tanggoeng		Nanggĕl			Er voor instaan
Tanghi					Zich uit een liggende hou- ding oprichten, opstaan, wakker worden
Tjandjoer of Tangi					
Tangis					
Tangkĕpan					Kopje en schoteltje
Tangkoerak					Kop, hoofd (scheldwoord)
Tangtoe		Tangtos of Kantĕnan			Zeker, vaststaande, bepaald
Tangtoeng	Nangtoeng			Ngadĕg	Recht overeind staan (hou- ding van 't lichaam)
Tangtos					Zeker, vaststaande, bepaald
Tanja		Marijos		Mariksa- (keun)	Vragen, informeeren
				*Naros of (mooier)	
				*Toemaros	
Tapi		Nanging			Maar, doch
Taradjoe					Schouder
Tarang	Tarang			Taär	Voorhoofd
Tarima					
Taros					
Tatamoe					Gast
Tatapi					Maar, doch
Tatoe					Wond
Tawis					Teeken, ook: handteekening

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Teang	g. w.	Neang k. = Manggihan, zie Panggih		Neang of (gewoon- lijk) Neangan of Njjar
Tĕbih	l.	Zie Djaoeh		
Tĕda	g. w.	Zie Penta, Hakan en Njatoe		
Tĕkĕn	g. w.	Zie Iteuk		
Tĕmbe	g. w.	Zie Kara en Mimiti		
Tembong	k.	Zie Tendjo		
Tendjo	g. w.		Ngadĕleh	Nendjo, Ngadeu leu of Neuleu
		Volgens 't spraakgebruik bezigt men „*Ngoeningakeun” als cau- satief: laten zien (aan een hoog persoon), „Ningalikeun” als tran- sitief: iets zien (door een hoog persoon), „*Ngoeningakeun” kan ook l. p. zijn van „nganjaho- keun” doen weten (aan een hoog persoon), zie Njaho		Katendjo of Tem- bong, Katembong
Tĕngĕn	l. p.	Zie Katoehoe en aanteekening		
Tĕnggĕk	l. p.	Zie Beuheung		
Tĕpang	l.	Zie Tĕpoeng		
Tĕpi	k.			Tĕpi Nĕpi
Tĕpoeng	k.	Tĕpoeng wordt meer gezegd van zaken, bv. wegen en is dan ook wel k. l.; papanggih zegt men meer van personen		Tĕpoeng, gewoon- lijk Papanggih
Tĕrang	l.	Zie Njaho		
Tĕras	l.	Zie Tĕroes		
Tere	k. l.			
Tereh	k.			Tereh
Tĕroes	k.			Tĕroes
Tĕtĕkĕn	l. p.	Zie Iteuk		
Tĕtĕp	g. w.	Zie Salat		
Teu aja	l.	Zie Euweuh		
Teu daek	k.	Zie Daek		
Teu damang	l. p.	Zie Gĕring		
Teu kĕrsaeun	l. p.	Zie Daek		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Teang		Ngilari			Zoeken
Tĕbih Tĕda Tĕkĕn Tĕmbe Tembong Tendjo		Ningal Katingal		Ningali of Ngadangoe (Soekapoera) Katingali of Kaoeninga	Ver Zichtbaar Zien Te zien, zichtbaar
Tĕngĕn Tĕnggĕk Tĕpang					Rechts Hals Samentreffen, elkaar ontmoeten
Tĕpi		Dongkap Dongkap of Doegi			Gereikt tot, tot aan toe Reikende tot, tot aan
Tĕpoeng		Tĕpang			Tesamen getroffen, samen- treffen, elkaar ontmoeten, elkaar tegenkomen
Tĕrang Tĕras Tere Tereh Tĕroes Tĕtĕkĕn Tĕtĕp Teu aja	Tere	Enggal Tĕras		Kawalon	Weten, kennen Doorgaande, doorgaan Stief — Spoedig Doorgaande, doorgaan Wandelstok
Teu daek Teu damang 'eu kĕrsaeun					Niet (aanwezig) zijn, er is niet, er zijn niet Niet willen Ziek Niet willen, niet wenschen

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Teu kintĕn	l.	Zie Kira met aanteekening		
Teu kira	k.	Zie Kira met aanteekening		
Teu njaho	k.	Zie Njaho		
Teu pati	k.	Zie Pati		
Teu patos	l.	Zie Pati		
Teu poegoeh	k. l.	Zie Poegoeh		
Teundeun	g. w.			Neundeun
Ti hareup	k.	Zie Hareup		
Tiheula	k.	Zie Hareup		
Tiheula	k.	Zie Heula		
Tijasa	l.	Zie Bisa		
Tikah	g. w.	Als stam beschouwd, zie Kawin		
Tilad	g. w.	Zie Toelad		
Tilar	g. w.	Zie Paeh en Tinggal		
Timbal	g. w.	Zie Omong		
Timbalan (nana)	l. p.	Zie Tjĕkna met aanteekening		
Timbang	g. w.			Nimbang
Timoe	g. w.	In 't passief met de ontkenning zegt men: „teu timoe” maar „teu kapĕndak”		Nimoe
Tingal	g. w.	Zie Tendjo, Ladjo, Djeueung		
Tingali	l. p.	Zie Njaho		
Tingali	g. w.	Zie Tendjo, Ladjo, Djeueung		
Tinggal	k.			Tinggal, soms Kari
Tinggal	g. w.	Zie ook Paeh		
Tintjak	g. w.			
Tipajoen	l. p. (enl?)	Zie Hareup		
Tipajoen	l.	Zie Heula		
Titah	g. w.	Marentah is k. l. en beteekent: orders geven, last geven, kom- mandeeren. — Parentah-order, last		
Titih	g. w.	Zie Toempak		
Titihan	l. p.	Zie Koeda met aanteekening		
Titip	g. w.	Zie Pihape		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Teu kintĕn					Naar men niet zou denken, zeer
Teu kira					Idem
Teu njaho					Niet kennen, niet weten
Teu pati					Niet in groote mate, niet veel, niet erg
Teu patos					Niet in groote mate, niet veel, niet erg
Teu poegoeh					Geen peil op te trekken, ordeloos, dwaas enz.
Teundeun		Njimpĕn			Plaatsen, zetten
Ti hareup					Vóor, vóoraan
Tiheula					Vóor, vóoraan
Tiheula					Vooruit, van tevoren
Tijasa					Kunnen
Tikah					
Tilad					
Tilar					
Timbal					
Timbalan (nana)					(Zijn) zeggen (bevel), (hij) zegt (beveelt)
Timbang		Ngabobot			Wegen (tr.)
Timoe		Mĕndak			Vinden, uitvinden, een op- lossing vinden
Tingal					
Tingali					Weten, kennen
Tingali					
Tinggal		Kantoen		(Tilar?)	Achterblijven, overblijven
Tinggal	Ninggal			Nilar	Achterlaten
Tintjak	Nintjak			Ngadampal	(Ergens op rond) treden, stappen
Tipajoen					Vóór, vóoraan
Tipajoen					Vooruit, van tevoren
Titah	Nitah			Miwarang	Gelasten, bevelen
Titih					
Titihan					Rijddier, paard
Titip					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
(Tj)				
Tjabak	g. w.			
Tjabok	g. w.			
Tjadoek	k. p.	Zie Tai. Tjadoek — inhoud van den pompoen (waloeh) is k. l.		
Tjakak	—	Zie Tjalana		
Tjageur	k. l.	't Gebruik van „sehat“ is nog niet vast, men hoort 't nu eens als l, dan weer als l. p. gebtuiken		
Tjai	—	Zie Ising		
Tjakët	l.	Zie Deukeut		
Tjalana	k. l.			
Tjalik	s. en l. p.	Zie Andjang		
		Zie Dioek		
Tjaloek	g. w.			
Tjandak	g. w.	Zie Tjokot, Bawa, Tjabak, Tjĕkĕl		
Tjandoeng	g. w.			
Tjangkeng	k. l.			
Tjangkir	g. w.	„Tjatjangkir“ is eig. kopje zonder schoteltje (pisin), maar wordt, als bij ons, ook voor 't geheel gebruikt, „tangĕpan“ is altijd kopje + schoteltje = Saos, zie Bĕkĕl		
Tjaos	g. w.			
Tjape	k. l.			
Tjara	k.			Tjara
Tjarang	k.			Tjarang

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
(Tj)					
Tjabak	Njabak of Ngaragap Njabok	Sehat		Njandak	Aanvatten, betasten
Tjabok				Nanganan	Met de vlakke hand slaan
Tjadoek					Stront
Tjagak	Tjageur			Waras of (hooger)	Gezond
Tjageur				Damang Sehat (som- tijds), Wiloe- djĕng	
Tjai	Tjalana	Saroeng tjagak (Tji- andjoer)		Lantjingan	Dichtbij
Tjakĕt					Broek
Tjalana					
Tjalik					Even aangaan, een kort bezoek brengen
Tjaloek	Njaloekan			Njaoer	Zitten Aanroepen (om te komen), opontbieden
Tjandak	Njandoeng			Ngawajoe	Een tweede vrouw of meer hebben of nemen
Tjandoeng				Angkeng	
Tjangkeng	Tjangkeng			Tangkĕpan	Heup, lendenen
Tjangkir	Tjatjangkir				Kopje en schoteltje
Tjaos	Tjape	Kados (in vragende zinnen)		Palaj	Vermoeid Zooals, op zijn sch, op de manier van
Tjape					
Tjara		Sapĕrtos (in bevestigende zinnen)			
Tjarang		Awis			Zelden, zeldzaam zijn

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Tjaratan (Tjiandjoer)	l. p.	Zie Këndi		
Tjarek	g. w.	*Ngahatoeranan beteekent in 't algemeen: een aanbod of beleefde mededeeling (hatoeran) doen aan		
Tjaretjet	k. l.			
Tjarijos	l.	Zie Tjarita		
		Zie Bedja		
Tjarijos	g. w.	Zie Bedja		
Tjarita	k.			Tjarita
Tjaroge	l. p.	Zie Laki		
Tjatjangkir	k. l.	Zie Tjangkir met aantekening		
Tjatjar	g. w.			Njatjaran
Tjatjat	g. w.	Zie Darat		
Tjawene	k. l.			
Tjĕk(na) (Tjekna)	k.	In de plaats van „na”, duidelĳheidshalve er bijgevoegd, kunnen ook woorden staan, die „mijn” „uw” „ons” beteekenen „Lahiran” is „uiting” zonder meer (van een aanzienlijke); „tim-balan” een gezegde tot een lagere, dus ook te vertalen met „bevel”, „dawoeh” of „dawoehan” nog meer uit de hoogte, doch de woorden worden dooreen gebruikt		Tjĕk(na) of Tjek(na) Pok(na) of Omong(na)
Tjĕkap	l.	Zie Tjoekoe		
Tjĕkĕl	g. w.			Njĕkĕl
Tjĕpĕng	g. w.	Zie Tjĕkĕl		
Tjĕpil	l. p.	Zie Tjeuli		
Tjĕtjĕpan (Tjiandjoer)	l. p.	Zie Koeraboe		
Tjĕtjĕwir	k. p.	Zie Tjeuli		
Tjeuli	k.		Tjĕtjĕwir Leweh	Tjeuli
Tjeurik	k. l.			
Tjĕwir	g. w.	Zie Tjeuli		
Tjidoeh	k. l.			

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Tjaratan (Tjiandjoer)					Aarden kruik van bepaald model
Tjarek	Njarek			Njeuseul *Ngahatoe- ranan	Verbieden
	Njarekan			Njaoeran of Njeuseul	Berispen, een standje geven
Tjaretjet	Tjaretjet of Sa(poe)tan- gan			Salĕmpaj	Zakdoek
Tjarijos					Verhaal Bericht
Tjarijos		Tjarijos			Verhaal
Tjarita					Echtgenoot, gemaal
Tjaroge					Kopje (en schoteltje)
Tjatjangkir		Ngoerisan			Inenten
Tjatjar					
Tjatjat					
Tjawene	Tjawene	(Parawan)		Parawan	Maagd, maagd zijn
Tjĕk(na)		Sanggĕm(na)	Saoer(na)	Lahiran- (nana)	(Zijn) zeggen, (hij) zegt
(Tjekna)				Timbalan- (nana)	
				Dawoehan- (nana)	
			*Piha- toer(na)	*Pioen- djoek(na)	
Tjĕkap					Toereikend, voldoende
Tjĕkĕl		Njĕpĕng		Njandak	Vasthouden, beetpakken
Tjĕpĕng					
Tjĕpil					Oor
Tjĕtjĕpan					Oorknop
(Tjiandjoer)					
Tjĕtjĕwir					Oor
Tjeuli		Koeping		Tjĕpil	Oor
Tjeurik	Tjeurik			Nangis	Schreien
Tjĕwir					
Tjidoeh	Tjidoeh			Loedah	Speeksel

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Tjijoem	g. w.			
Tjikaseër	l. p.	Zie Mata		
Tjimata	k.	Zie Mata		
Tjingtjin	l. p.	Zie Ali		
Tjios	l.	Zie Toeloes		
Tjipanon	s.	Zie Mata		
Tjipeunteu	g. w.	Zie Beungeut		
Tjiseër	l.	Zie Mata		
Tjisotja	l. p.	Zie Mata		
Tjoba	g. w.			Njoba
Tjobi	g. w.	Zie Tjoba		
Tjoekoepp	k.			Tjoekoepp of Mahi
Tjoekoer	g. w.			
Tjokor	k. p.	Zie Soekoe		
Tjokot	g. w.			
<hr/>				
Toedjoe	g. w.	Zie Parëng en Eukeur II		
Toedoeng	l. p.	Zie Doekoej		
Toekang	k.			Toekang
				Titoekang
Toekeur	g. w.			Noekeur
Toelad	g. w.			Noelad
Toelis	g. w.			Noelis
		Djoeroesërat — schrijver van een aanzienlijk persoon		
Toeloej	k. l.			
Toeloej	k.	't Gebruik van „ladjëng“ is zeer willekeurig. In de schrijftaal vindt men 't ook in 't kasar, van „noeloejkeun“ is een l. „ngaladjëngkeun“ in gebruik, — „katoetoeloejan“ hoort men in k. en l. enz.		Toeloej, zelden: Ladjoe
Toeloeng	g. w.	Van 't werkwoord „noeloeng“ is geen l. p.		
Toeloes	k.			Toeloes of Djadi
*Toemaros	l. p.	Zie Tanja		
Toemoet	g. w.	Zie Toeroet en Toetoer		

WOORD	Kasar Lēmēs k. l.	Lēmēs l.	Sēdēng s.	Lēmēs pisan l. p.	Vertaling.
Tjjoem	Njjoem			Ngamboeng	Kussen
Tjikaseēr					Traan, tranen
Tjimata					Idem
Tjingtjin					Vingerring
Tjios					Doorgaan, doorgang hebben
Tjipanon					Traan, tranen
Tjipeunteu					
Tjiseēr					Traan, tranen
Tjisotja					Idem
Tjoba		Njobi			Beproeven
Tjobi					
Tjoekoep		Tjēkap			Toereikend, voldoende
Tjoekoer	Njoekoer			*Maras	Scheren
Tjokor					Voet
Tjokot	Njokot			Njandak	Grijpen, van zijn plaats nemen, oprapen
<hr/>					
Toedjoe					Zonnehoed
Toedoeng					
Toekang		Poengkoer of (mooier) Pēngkēr		Pēngkēr, ook Poengkoer	Achter
		Tipoengkoer of (mooier) Tipēngkēr		Tipēnkēr ook	Achter, achteraan, van
		Ngaliron		Tipoengkoer	achteren
Toekeur		Nilad			Ruilen, verruilen
Toelad					Een voorbeeld dat men zich stelt navolgen
Toelis		Njērat		Njērat	Schrijven
	Noelis				Batikken
	Djoeroetoelis			Djoeroesērat	Schrijver
Toeloelj	Toeloelj				Voortgaan, verder gaan, zijn weg vervolgen
Toeloelj		Ladjēng			Vervolgens (adv.), daarop
Toeloeng	Pitoeloeng			Pitandang of Kamandang	Hulp, uitredding
Toeloēs		Sjios of Tjios			Doorgaan, doorgang hebben
*Toemaros					Vragen, informeeren
Toemoet					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Toempak	k.			Toempak
Toenggang	l.	Zie Toempak		
Toenggoe	g. w.	Zie Dago		
Toeoor	k. l.			
Toeroen	k. l.			
Toeroet	k. l.			
Toeroet	g. w.	Vrg. Toetoer en zie Iring		Noeroetkeun
		't Hier vermelde is onvolledig		
Toetoer	g. w.	Onvolledig		Noetoerkeun
Toetoeroet	k. l.	Zie Toeroet		
Toetoeroeti	k. l.	Zie Toeroet		
(Djampang)				
Toewa	g. w.	Zie Mitoha		
Toewang	g. w.	Zie Hakan		
Toewang	l. p.	Zie Njatoe		
		Patoewangan l. p., zie Beuteung		
Tongton	g. w.	Zie Ladjo		
Topong	g. w.			
Towa	k. l.			
Totopong	k. l.	Zie Topong		
W.				
Wadoek	k. p.	Zie Tai		
Wagĕlan	l.	Zie Halaŋan		
Wajoeh	g. w.	Zie Tjandoeng		
Walĕran	l. p.	Zie Balĕsan		
Walĕs	l. p.	Zie Pajah		
Waloeja	k. l.			
Walon	g. w.	Zie Balĕs		

WOORD	Kasar LĚmĚš k. l.	LĚmĚš l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚš pisan l. p.	Vertaling.
Toempak		Toenggang		Nitih	Berijdende, te (paard) per (wagen) enz. Idem
Toenggang					
Toenggoe					
Toeuer	Toeuer			Dĕkoe of Dĕngkoel Loengsoer	Knĕ, knĕĕn
Toeroen	Toeroen				Afdalen, afstĭjgen
Toeroet	Toeroet				Volgende
Toeroet		Noemoet- keun			Opvolgen (een vermaning, raad enz.)
	Noeroetan				Navolgen, nadoen
	Toetoeroeti (Djampang)				Naāpen, nabootsen
	= (elders)				
	Toetoeroet?				
Toetoer		Noemoet- keun			(Een persoon) Volgen, achternagaan
Toetoeroet					Nabootsen, naāpen
Toetoeroeti					Idem
(Djampang)					
Toewa					
Toewang					
Toewang					Eten (intr.)
Tongton					
Topong	Totopong of (mooier) Ikĕt			Oedĕng	Hoofddoek
Towa	Towa of Ojot (Soekapoera)			Oewa	Oom of tante, oudere broer of zuster van vader of moeder
Totopong					Hoofddoek
W.					
Wadoek					Stront
Wagĕlan					Hindernis, verhinderĭng, bezwaar
Wajoeh					Antwoord
Walĕran					In bedenkelijke mate door ziekte uitgeput
Walĕs					
Waloeja	Waloeja			Wilodjĕng	Welvarend, in welstand zijn
Walon					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Walonan	l. p.	Zie Balësan		
Wangi	l.	Zie Seungit		
Wangkid	l.	Zie Watës		
Wangkid	l.	Zie Sëmët		
Wangsoel	l.	Zie Balik		
Wangsoel	l.	Zie Poelang		
Wangsoel	g. w.	Zie Poelang en Balës		
Wangsoelan	l.	Zie Balës		
Wani	k.			Wani
Wantoen	l.	Zie Wani		
Waos	l. p.	Zie Hoentoe		
Wapat	l. p.	Zie Paeh		
Warëg	l. p.	Zie Seubeuh		
Wareh	g. w.			Sawareh
Warga	k. l.	Zelden gebruikt, zie Baraja		
Wargi	l. p.	Zie Baraja		
Warna	k.			Warna
Warni	l.	Zie Warna		
Warta	k.	Beide woorden zelden gebruikt. Men zegt in k. „bedja“, in l. „wartos“		Warta
Warti	l.	Zie Warta met aantekening		
Wartos	l.	Zie Bedja		
Waspada	k.			Waspada
Waspaos	l.	Zie Waspada		
Wasta	l.	Zie Ngaran		
Watara	k.	= Antara, beide zelden gebruikt. Vrg. Kira		Watara of Sa- watara
Watawis	l.	Zelden gebruikt = Antawis		
Watës	k.			Watës
Wëlas	l. p.	Zie Karoenja		
Wëngi	l.	Zie Peuting		
Wëntis	l. p.	Zie Bitis		
Wëra	l. p.	Zie Sewot		
Wërat	l.	Zie Doega		
Wërat	g. w.	Zie Pihape met aantekening		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
Walonan					Antwoord
Wangi					Welriekend, geurig
Wangkid					Grens
Wangkid					Grens, van af (tot aan) . . . als grens
Wangsoel					Teruggekeerd, naar huis
Wangsoel					gegaan, naar huis gaan
Wangsoel					Teruggegaan, naar huis
Wangsoelan					gaan, teruggaan
Wani		Wantoen			Antwoord
Wantoen					Durven
Waos					Idem
Wapat					Tand
Warĕg					Dood, sterven
Wareh		Sapalih			Zat, verzadigd
Warga					Een deel, gedeelte
Wargi					Verwante, familielid
Varua		Warni			Idem
Warni					Kleur, soort; in soorten
Warta		Warti			Idem
					Bericht
Varti					Idem
Nartos					Bericht
Waspada		Waspaos			Helder, klaar te zien, hel- der uitzicht hebbende (ook figuurlijk)
Waspaos					Idem
Wasta					Naam
Watara		Watawis of Sawatawis			Ongeveer
Watawis					Idem
Watĕs		Wangkid			Grens
Wĕlas					Medelijdend, medelijden hebben
Wĕngi					Nacht, nacht zijn
Wĕntis					Kuit (lichaamsdeel)
Wĕra					Vergramd, zeer toornig
Wĕrat					Vermogen (fyziek: kunnen, moreel: durven)
Wĕrat					

WOORD	Aan- duiding.	Verwijzing of toelichting.	Kasar pisan k. p.	Kasar k.
Wěroeh (Tjiandjoer)	l.	Zie Njaho		
Widi	l. p.	Zie Idin		
Wijos	g. w.	Zie Sawijos, Naon en Hidji		
Wiloedjěng	l. p.	Zie Salamět met aanteekening		
Wiloedjěng	l. p.	Zie Tjageur		
Wiloedjěng	l. p.	Zie Waloeja		
Wireh	l.	Zie Doemeh		
Woewoeh	l.	Zie Tambah		

WOORD	Kasar LĚmĚs k. l.	LĚmĚs l.	Sĕdĕng s.	LĚmĚs pisan l. p.	Vertaling.
wĕroeh (Tjiandjoer)					Weten, kennen
Widi					Vergunning
Wijos					
Wilodjĕng					Welvarend, zonder onheil enz.
Wilodjĕng					Gezond
Wilodjĕng					Welvarend, in welstand zijn
Wireh					Naardien, aangezien, na- demaal
Woewoeh					Vermeerderen (intr.), toe- nemen, vermeerderd

KARO'SCHE TAALSTUDIËN.

DOOR

M. JOUSTRA,

Zending van het Nederlandsch Zendinggenootschap.

DE VOORNAAMWOORDEN.

I. Aanwijzende voornaamwoorden.

Het Karo—Bataksch bezit hiervan een volledig stel, m. a. w. hun aantal beantwoordt aan het getal der personen, die men bij de pers. voornw. onderscheidt.

Dr Snouck Hurgronje heeft reeds door een aardig voorbeeld afdoend aangetoond, dat de onderscheiding van „dichtbij“, „ver“ en „zeer ver“ van den spreker, toegepast op de aanwijzende voornw. niet zuiver is, niet in elk geval opgaat; dat het juister is ze met de drie personen der pronomina pers. in verband te brengen. Het „afstands“ verschil is daarmede niet opgeheven, komt integendeel beter tot zijn recht.

De aanwijzende voornw. zijn:

enda (ena) [ěnda, 'nda]

e [idi]

a (ada, adah).

Eerst iets over de etymologie.

Enda is blijkbaar een samengesteld woord, bestaande uit e + ěnda. Dit ěnda ('nda) komt nog voor in ědawari = 'ndoewari, gědawari, goendari, gěndowari, alle beteekenende: nu, heden, tegenwoordig (à present), en blijkbaar gevormd uit ěnda en oewari, letterlijk dezen dag, waarbij men lette op de ongewone plaatsing van het pronomen voor het bepaalde woord! Voorts treft men het nog aan in samen-trekkingen als: anakkoenda, geheel gelijkwaardig met anakkoe enda, dit mijn kind. Een versterkte vorm (met h) meen ik te zien in het Kar. sěndah, ook pleonastisch sěndah enda, heden, vandaag, nu (hodie)

Men vergelijkte voorts het Dairische sēnda in i sēnda (minder vaak i sena) = Tob di son, Kar. i djenda = hier, en ook het Dair. sēndah = Tob. noemaing = „thans naar alle waarschijnlijkheid; nu, thans, wanneer het betrekking heeft op eene gebeurtenis, die de spreker niet zeker weet.” (Bat. Wb. v. d. Tuuk).

Als men bedenkt dat enda (ēnda), gelijk is aan het Tob. on, deze, en dit woordje volgens de Bat. klankwetten in 't Kar. ēn zou zijn, blijkt dat men eigenlijk met een achtervoegsel da te doen heeft, hetzelfde dus, dat men ook vindt in ada (adah). En vergelijkt men hiermee verder de Dairische woordjes idi, sēndi (in 't Kar. is idi verouderd, daarover straks), verder 't Kar. ēndí (ēndih) hier! pak aan; 'ndoe (Kar. pron. suffix, bezittel. vrnw. 2^{en} pers.), dan komt men er toe, in da, di, doe demonstratieve woordjes te zien, die wel oorspronkelijk deze volgorde hadden: di, doe, da (vg. Mal. ini, itoe, sana), doch waarbij nu de beteekenis van het klankverschil min of meer teloorgegaan is.

Wat het verouderde Karo'sche idi betreft, door mij tusschen [] achter e geplaatst, op 'zich zelve heb ik dit woordje nooit ontmoet, maar 't komt nog voor, samengetrokken met andere woorden: bagidi e, tegenwoordig; zoo (als dit), = bage voor bagi e; bagidina, in de uitdrukking: bagidina kin nge = zoo is het van nature, van jongsaf; edi! = zoo is het, dat is het! en in kinderversjes idjedi, in beteekenis geheel gelijk aan idje = daar, toen.

Over 't gebruik der aanw. voornw.

De boven opgegeven woorden zijn eigenlijk alleen aanw. voornw. van plaats. Wel komen ze voor, verbonden met tijdsbenamingen en maten (hoofdzakelijk geldt dit van enda, de andere komen zóó zelden of nooit voor), ter vorming van bijwoordelijke bepalingen van tijd, als: tahoen enda, dit jaar; sēkali enda, deze eene keer, ditmaal; 'mbaroe enda, onlangs, doch het tijdsbegrip is hier eigen aan 't bepaalde woord. Worden dus enda, e, a, gebezigd achter voorwerpsnamen e. d., dan wijzen ze aan: de plaats, die deze in de ruimte innemen, geenszins die in den tijd. Alleen e, waarover beneden, heeft ruimer beteekenis. Dus: koeda enda, dit paard, het paard hier; koeda e, dat paard, 't paard daar; koeda a ¹, gindsch paard.

¹) Waar, zooals hier, 't bepaalde woord op a uitgaat, krijgt men in de uitspraak: koedēnda, koedé, koedá.

Wil men echter den tijd aanduiden, in betrekking waarvan het besproken wordt (dit paard, in den zin van het laatst genoemde bijv. etc.) dan heeft het Karo'sch daarvoor andere woorden, die men, zoo men wil, ook aanw. voornw. noemen kan, doch het naar hunnen aard en hunne beteekenis niet zijn. 't Zijn nl. bij woorden van tijd. Men gebruikt dan voor deze, 'ndai (of ouder en deftiger 'ndade)¹, zoo pas, daareven; kalak 'ndai, de zoo pas vermelde persoon; en ook dan gebruikt men nog wel ter versterking end a er bij: kalak end a 'ndai, terwijl men voor die bezigt: a-h-'ndai, daar straks vermeld.

Waar evenwel niet zoozeer nadruk gelegd wordt op het daar-even of voor-eenigen-tijd-vermeld zijn; men dus alleen wil zeggen; „de [vermelde]“ daar gebruikt men zeer veel e, zoodat dit woordje inderdaad al mooi op weg is, het bepalend lidwoord te worden. (Wel merkwaardig dat ook in 't Karo'sch juist het 2de der pronom. demonstr. daarvoor gebezigd wordt. Men denke aan ons bep. lidw. en vergelijkte met onze aanw. voornw. die, dat, het Hoogd. lidwoord der, die, das. Ook het lidwoord der Rom. talen (Fr. le, Sp. el, Ital. il etc.) zijn oorspronkelijk het Lat. illē etc. waarvan trouwens ook de pron. pers. 3^{en} persoon dier talen gevormd zijn.)

Veel vindt men ook in 't Kar. gebruik gemaakt van 'ndoebe, dat beteekent; „vroeger“. Het plaatst het bepaalde woord verder in den tijd terug dan „ndai“ en wordt niet zelden gebezigd in den zin van „wijlen“.

Ook nai en si nai bezigt men gelijk 'ndoebe en als regel heeft men dan aan nog grooter tijdsafstand te denken²). 't Komt, hetzij enkelvoudig, 't zij herhaald veel voor met nini en beteekent dan „voorouders“. Ten slotte heeft men nog noerija voor „heel lang geleden“, „uit de oude doos“.

Opmerking verdient, dat het Tob. in één opzicht rijker is dan 't Kar. Voor het aanw. Kar. e heeft het an, voor e in zijne beteekenis van „de [vermelde]“ i, terwijl het ook nog een e heeft, in den zin van „deze“, overigens met beperkt gebruik.

Het gebruik nu der aanwijzende voornw. van plaats in 't Kar. en in het Nederl. loopt niet zoo erg uiteen. Ook in 't Kar. worden

¹ Dit is ook wel eene afleiding van het demonstr. woordje 'nda (da). Verg. o. a. kai en kade, apai en apade. Over apa verschijnt binnenkort in de „Mededeelingen v/w het N. Z. G.“ een kort opstelletje.

² In tegenstelling hiermee heeft men rébi nai, gisteravond, dezen nacht, vannacht. Of is dit nai een afgesleten 'ndai?

ze zoowel bijvoegelijk als zelfstandig gebruikt. Overigens mogen hier een paar eigenaardigheden worden vermeld.

a. Ofschoon enda en ena zeer dikwijls zonder onderscheid gebruikt worden, is er toch een gering verschil merkbaar. Vooreerst, dat enda meer in de vertrouwelijke spreektaal gebruikt wordt, en zelden voorkomt in de verhalen, waar men het deftige enda haast uitsluitend vindt. Doch er is nog een ander verschil. Ena geeft niet zelden iets van geringschatting, minachting ja afkeer te kennen. Zal men, enda gebruikende, dikwijls het bedoelde voorwerp met den vinger aanwijzen, of in de hand nemen, bij 't bezigen van enda wijst men het aan, 'tzij met een vluchtig in die richting geworpen blik, 'tzij met een nauw merkbare hoofdbeweging, terwijl de gelaatsuitdrukking te kennen geeft, dat men het eigenlijk beneden zich acht, zich er mee in te laten.¹ Zoo ook in 't gezegde: Oh! kalak enda, Bah, wat een vent!

b. E nda bezigt men zeer veel bij 't begin van een toespraak; wij moeten het dan onvertaald laten, of met „wel!” weergeven: „Enda kam radjá këríná, si ěnggo poeloeng idjenda”...; Wel! gij vorsten alle, die hier vergaderd zijt”...

Ook als men iemand iets aanreikt, zoodat het dan zooveel uitdrukt als het Fr. voici: „Enda soerat kata-ng-koe ndai man babānndoe koe Sibolangit”, zie hier (hier heb je, dit is) den brief, waarvan ik daaruit sprak, dien gij naar Sibolangit moet brengen.

c. Enda komt menigvuldig voor achter de pers. voorn. inzonderheid natuurlijk van den 1^{en} persoon, en wij moeten het dan door den nadruk of door „hier” weergeven: Akoe enda; kita enda, kami enda. Bij den 2^{en} persoon bezigt men veel e, kam e, gij, gij daar. Bij den 3^{en} persoon herinner ik me niet, ooit een aanw. voornw. aangetroffen te hebben, wat bij het onbestemde karakter van dien persoon ook niet meer dan natuurlijk is.²) Wel hoort men dikwijls „kalak e” voor „de menschen”, „iemand” „een ander”.

¹) Vergelijk hierbij wat Prof. Kern in diens Kawistudiën (pag. 135) opmerkt over tapwa en het Lat. istē.

²) Ik vermoed, dat het 3e aanw. voornw. a reeds deel uitmaakt van het pers. voornw. 3^{en} persoon: ija, dija, zoodat de eigenl. pronomina i en di zijn. Deze komen resp. in 't Bat. en Mal. nog voor als persoonsexponent, bijv. in i-bère(na), di-béri(nja); want dat ze hier geen voorzetsels zijn, staat na de studiën van Van Ophuysen en Adriani wel vast. Doch daarover te zijner tijd meer bij de werkwoorden. Heb ik het juist, dan vindt men de oorspronkelijke volgorde i, oe, a nog terug in: kami, kamoe, ija.

d. De onbestemdheid van het aanw. voornw. *a* komt o. a. duidelijk uit, in 't eigenaardig gebruik dat men er van maakt, nl. om weer te geven ons: „een stuk of”... Rimo tǎloe-ng-kiboel *a*, een stuk of drie citroenen.

Ada en adah zijn versterkte vormen van *a* en worden daar gebruikt, waar 't besproken voorwerp geheel buiten den gezichtskring (ook in intellectueelen zin) van den hoorder ligt. Dikwijls gaat het uitspreken van die woorden gepaard met een hoofdgebaar, en het als een tuit vooruitsteken van den mond in de richting, waarin het besproken-wordende zich bevindt, waardoor ze vaak als òdò (òdòh) klinken. (Verg. de uitspraak addè naast adoewi in het Tob.; Sprk. v. d. Tuuk, pag. 226).

Eenige voorbeelden, aan de Karo'sche litteratuur ontleend, en licht met tientallen te vermeerderen mogen het boven medegedeelde nader toelichten en bevestigen. Vooraf zij nog opgemerkt dat de partikels *ngě* en *mě* veelal met de aanw. voornw. samensmelten, vooral waar deze substantief gebruikt zijn. Vandaar de veelvuldig voorkomende vormen: *ngenda*, *nge*, *endam*, *em*, *nga* etc.

- 1 „**Endam** koe-boelangkĕn, bapá, boelangndoe”, zie hier, ik gebruik, o vader Uw hoofddoek tot hoofddoek.
- 2 Oh, radja idja **nga**-h-'ndija!” nina arōnna. „He, welke vorst zou dat toch zijn!” zeide haar arōn (makker bij 't werk; werkploeg).
- 3 Koeta kai **ngenda** silih?” Welk dorp is dit, vriend?
- 4 I Kĕsoendoetĕn nari, la koe-tĕh gĕlar koeta **enda**. „[Ik kom] uit Westerland, ik weet den naam van dit dorp niet.
- 5 „**Endam** Kĕpoeltakĕn”. Dit is Oosterland.
- 6 „Ise **nge**, nina pagi noengkoeni?”; „En als ze vraagt, wie dat geweest is?”
- 7 „**Enda** 'ndai poesoehkoe mĕsangat manttoerang Bĕroe Karo, maka 'ndai koe-ajakkĕn.” Mijn hart verlangde daareven ten zeerste naar Bĕroe Karo, daarom heb ik zoo'n haast gemaakt.
- 8 **Edi** tĕman, gija lampas mĕ pagi lawĕs kita.” „Zoo is het, vriendin; laten we dus morgen heel vroeg gaan.”
- 9 „Oega pa **nge** tĕman”, nina. Hoe was dat toch vriendin”, zeide ze.
- 10 **Enda** pe sabap akoe ĕrkoeda ngĕ maka sĕh idjenda”, Dit is ook de reden dat ik hier te paard gekomen ben.

- 11 „Tah radja **nga-h-'ndai**, lalap la 'rtoetoer!“ „Wie weet was dat (hij van daar straks) geen vorst en we hebben niet naar z'n mërğa gevraagd!“
- 12 Maka mamang mē atekoe radja Kěsoendoeten '**ndoebe**«. Mijn hart verkeert in twijfel omtrent dien vorst van Westerland.
- 13 Idje kap bibi bēritana, toerang oe bapa '**ndoebe**. Dáár (nl. te Koeta Radja) was, volgens zeggen, zijn tante, de zuster van wijlen zijn vader.
- 14 „Tangar, begoe bapa, **endam** akoe ngělajari toerang sada-ni-ijoga«. Hoor, o geest mijns vaders, ik sta op 't punt om mijn broeder „van 'tzelfde span“ op te sporen.
- 15 „Endam!“ Ik kom al!
„**Enda** koe-tjibalkēn bēlo“ nina ertoto, „zie, ik offer sirih,“ zeide ze, biddende.
- 16 E ēnggo kěntja **bagedi**, ēlah me kap ija mangan, i-toedoehkēn bibina mē kapkēn koe sapo pēdēman¹. Wel, toen het alzo was, toen hij klaar was met eten, verwees zijn tante hem naar een sapo, waar hij kon slapen.
- 17 To sitik koe toere nandé! pandang sitik kaka **a** ērsoerdam.“ „Kom, ga even naar de toere moeder, en verbied onzen broeder daar op de soerdam te spelen.
- 18 „Koega kawilmoe **ena**, Pěngkawil Bětoel? Wat is dat toch met dezen je hengelhaak, o P. B.?
- 19 „Idja **ngenda** roemah radja?“ Waar is hier het huis van den koning?
- 20 Oh, bēbērekoe kai **e**, gělarna **ena** kīn atekoe 'mboekboek!“ „Ach kom, hoe zou dat mijn bēbēre (zusters kind, neef) zijn, aan dezen zijn naam (nl. van Pěngkawil bētoel) heb ik al 't land!“
- 21 „**Enám, enám e!**“ nina mē kap 'ndēharana, la nai bo bijas si moelihna pe dēnggo tanēh **endah!**“ „Zie's an, zie dat 's an!“ zeide zijne gemalin; „dit land zou wel eens niet voldoende kunnen zijn als tegengeschenk!“
- 22 „Rimo **adah** pēpagi bēntēr kena, mboewe boehwahna, ibas dalin koe laoe **e**.“ Gaat morgen vruchten afwerpen,

¹ Uit bagedi, mangan en pēdēman blijkt, dat de verhaler hier een „orang djoeloe“ is en wel uit het aan Sub-Toba grenzend gebied. Inderdaad is hij ook van daar afkomstig: In 't gewone Karo'sch (de „tjakap tēngah“) zou men hier vinden: bage, mān en pēdēmēn.

- van dien citroenboom daar, die heeft veel vruchten [die daar] aan den weg naar de rivier (het water).
- 23 I-běntěr karah-karahěň 'ndoebe rimó, de [vermelde] dienaren wierpen citroenen af.
- 24 Idje nina běngkala 'ndai: „di měkoewah atendoe man kami mĩn deba“, nina. Toen zeide de [pas vermelde] klapperaap: „als ge goedhartig zijt, geef ons er dan ook van.“
- 25 Nina si paĩs „oeloeti kěrina tare idjoek e.“ Toen zeide het dwergheert: omwindt het nu met de idjoek [die ze kwamen zeggen, dat ze verzameld hadden].

Als samenstellingen van de aanw. voornw. dienen vermeld te worden de demonstratieve bijwoorden van plaats: *a.* die van rust, hier, daar, ginds: *b.* die van beweging, hierheen enz. Men vormt deze door voorplaatsing resp. van het voorzetsel van plaats *i* en de prepositie van beweging *koe*, doch dan moet tusschen de prepositie en het pronomen de palataal *dj*¹ ingeschoven worden. Men krijgt dus: *idjenda*, *idje*, *koedjenda*, *koedje*, *koedja*. Zeer dikwijls (vooral in de spreektaal) wordt *i* weggelaten (*djenda* etc.)

Voor de bijwoorden van plaats, die een beweging van (from) eene plaats te kennen geven, gebruikt men de eerste, gevolgd door *nari*: *idjenda nari* etc.

Overeenkomstig de ruimere beteekenis van *e* kan ook *idjé* op den tijd slaan, evenals ons daar = toen. Zoo ook beteekent *idjenari* wel: daarna.

Idja doet ook dienst als vragend bijw. van plaats, waar? (soms door een vragend voornw. te vertalen, zie zin 2), dus ook: *koedja*, waarheen? *idjanari*, waar van daan? Ook kunnen soms *idje* en *idja* vertaald worden door waar in de beteekenis van daar, als bijv. in den zin: „waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn.“

Enkele voorbeelden van 't gebruik dier aanw. bijw. van plaats vindt men in de boven gegeven zinnen (de N^{rs} 2, 10, 13, 19, 24). Voor een volledig beeld van 't gebruik zijn deze verre van voldoende, doch omdat deze woorden syntactisch tot de bijw. gerekend moeten worden, is een verdere behandeling hier niet op zijn plaats.

¹) In het Tob. vindt men hier een sibilant (*s*) *di si*, toe *son* etc.

Om dezelfde reden vermeld ik hier slechts, zonder in een nadere bespreking te treden, het feit dat vele onzer bijwoorden in 't Karo'sch door een voorzetsel (of een als zoodanig optredend woord) en een aanw. voornw. worden weergegeven, inzonderheid de met daar- en zoo- samengestelde: arah enda, arah e, arah a (veelal samengetrokken tot arenda, aré, ará), hierlangs, daarlangs etc., bagé (voor bagi e), zooals, asé (voor asa e), zooals, zooveel, en vele andere.

II. Persoonlijke voornaamwoorden.

De pers. voornw. zijn	Enk.	Meerv.
	1 ^e pers. akoe	incl. kita, excl. kami
	2 ^e " ěngko (ko), kam	kam [kamoe], kena
	3 ^e " ija	ija, ija kërina

Van de „verkorte“ pers. voornw., de zoogenaamde pronominale praefixa, bezit het Karo'sch slechts drie, nl.: 1^e pers. enkelv. koe-; 1^e pers. meerv. inclusief si- (verkorting van sita, nevenvorm van kita,) en 3^e pers. i-, dat bij de vervoeging ook dienst doet bij de overige personen, van welke geen pronominale prefixa bestaan. Doch hierover kan eerst bij de behandeling der verba het juiste gezegd worden. Ditzelfde geldt van de onverkorte (emphatische) pers. voornw. in verband met hun gebruik bij de nasaal-vormen der werkwoorden. Daarover dus later. Overigens verdient het volgende vermelding.

A. Hoewel zeer onvolkomen, hebben toch de pers. voornaamwoorden zooiets van verbuiging.

- 1 Als algemeenen regel mag men zeer zeker doen gelden, dat de pers. voornw. in alle naamvallen, en ook na voorzetsels den onveranderden vorm behouden. Doch hierop is ééne uitzondering, nl.:
- 2 Na het voorzetsel **mān** = aan (tot, voor, ten behoeve van) gebruikt men niet het onveranderde voornaamwoord, maar het woordje **ba** (waarover later bij 't reflexivum), gevolgd door het **pron. suffix** (possessief voornw.) ¹, terwijl om phonetische redenen, waar zulks noodig is, een nasaal wordt ingevoegd.

¹ Zie beneden. En niet, zooals ik bij vergissing vroeger schreef (Verh. Batav. Genootschap, Deel LVI, 1ste St., pag. 17, noot 19) „verkorte pron. person.“ Men gelieve het daar te verbeteren.

Doch deze pronominale suffixa zijn niet volledig. Ze ontbreken van *kami* en *kena*, die èn als pers. èn als bezittel. voornw. denzelfden vorm hebben. Deze krijgen dan ook geen *ba* voor zich, doch volgen den gewonen regel: *man kami*, *man kena*.

Die pron. suffixen zijn: *-koe*, *-moe* (na klinkers meest *-m*) *-'ndoe*, *-na* en *-ta*. Men heeft dus: *mān ba-ng-koe*, *mān bam*, *mān ba'ndoe*, *mān bana*, *mān ba-n-ta*.

- 3 Zeer dikwijls wordt *mān*, waarschijnlijk wel om welluidendheidsredenen, weggelaten, en zijn dan *ba-ngkoe* etc. naar onze terminologie datieven.
- 4 De 2de nv. der pers. voornw. komt niet voor, ook niet de met het voorzetsel van [ni (i) noe (oe)] omschrevene. Deze wordt in den regel uitgedrukt door het bezittel. voornw., of anders door eene geheel andere constructie, waarbij 't voornw. in den 1sten nv. staat (onderwerp van den zin); men bezigt deze constructie vooral waar met nadruk op den bezitter gewezen wordt. 't Bezit-aanduidende woord is dan òf *ẽmpoena* = „de heer er van“, òf *si mada* = die heeft; die bezit. 'k Houd het voor waarschijnlijk, dat dit *mada* eene afleiding is van *ada*, dat dan wel identisch is met het Mal. *ada* = zijn, bestaan.
- 5 Eindelijk nog bestaat er van het pers. vnw. van den 3^{den} persoon een vorm, die uitsluitend in den 4^{den} n.v. gebezigd wordt, nl. als direct object (na de nasaal-vormen der werkwoorden, na de vervoegde vormen wordt het niet gebezigd), en na de voorzetsels of als zoodanig fungeerende woorden ¹ met uitzondering natuurlijk van *mān* (zie boven), doch ook van *koe* = naar; dus: *koe ija*.

Deze vorm is *sa* ², en beteekent ook zooveel als ons onpersoonlijk voornaamwoord „het“. 't Gebruik in de plaats van *ija* is dan ook niet vereischt. 't Is alleen minder stijf, en daarom in de spreektaal zeer gebruikelijk. In deftige taal behoort men het daarom te vermijden. Toch heb ik de Bataks, waar bijv. sprake was van Jezus, wel hooren zeggen: *nina taresa*, voor: zij zeiden tot Hem.

Verschillende voorbeelden van de vijf hier behandelde punten mogen nu volgen.

¹) En dat zijn ook dikwijls nasaal-vormen der w.w.

²) Na de *n* verandert *sa* in *tja*; bijv. *mahantja*, *ngẽnẽhẽntja*.

1° Voornw. in verschillende naamvallen.

Akoe, pëngoeloe roemah djoeloe, **akoe** la tēk, Wat mij betreft, ik vertrouw het hoofd van de bovenwijk niet.

Ola **kam** koe bale, i-boenoeh kalak **kam**, Ga niet naar de raadsvergadering, men zal u dooden.

Ah, **akoe** ngē pintēr 'nggelar **kam** bapá, Wel, ik ben het rechtens, die U moet "benoemen" (een naam geven) vadertje.

Di **kam** tangis, **akoe** pēsip **kam**, di **akoe** tangis ise ngapoel **akoe**? Als gij schreit, kan ik u sussen, als ik schrei wie zal mij troosten.

Arah batang kajoe enda **ko** koedas, [Kom] jij langs dezen boomstam naar boven.

'mBijar **kita**, tēntoe i-boenoehna **kita**, Als we bang zijn (vrees toonen), zal hij ons stellig dooden.

Lawēs **kami**, rēh kang. [Nu] gaan we heen, [maar wij] komen weer terug.

Bapandoe mate, katakēn **kam** ranān si rēmang-aboe nindoe **ngata kami**!; Uw vader is dood, [nu] zegt ge, dat er een "nevel-en-stof-zaak" is, zegt ge tot ons!

Mintēs **ko** mērawa **ngēnēhēn akoe**, Gij werdt terstond boos op mij.

I-toelakna oetangna **koe akoe**, hij werpt de schuld op mij.

E maka bagé ningkoe **tare kam**, Dáárom sprak ik aldus tot u.
2° Na 't voorzetsel mān.

I-boenoeh gija mīn Ginting Pase, maka **man ba-ng-koe** barangna, nate si-ni-Soeka. Ginting Pase moest maar van kant gemaakt worden, opdat zijne bezittingen aan mij [kwamen], overlegde Ginting-si-ni-Soeka.

Boewatlah, nandé, **man ba-ng-koe** boenga-boenga pitoe lambar, Neem voor mij (d. i. verschaf mij) zeven roode bloemen, o moeder.

Ise **man ba-n-ta**? Wie is er voor ons? (Wie krijgen wij tot vrouw?)

Di ēnggo man bandoe pērbapāndoe, ma nai akoe i-pērang **kam**? nina. Als de "pērbapān" (hoofdplaats, moederkampong) aan u behoort, zult ge mij dan niet meer beoorlogen? zeide hij.

Enggo koe-katakēn **man bana**, tapi la ija tēk, 'k Heb het aan hem gezegd, maar hij gelooft het niet.

3° Met weglating van mān:

Agi-ng-koe! ma kal kēpe sijat kata-ng-koe **bandoe** la

kěpe lolo la kita běne, O, jongere broeder, mijn woord heeft blijkbaar geen ingang bij u gevonden, nu zijn we stellig en zeker verloren.

Bana kal akoe, la 'rtoekoer, Hèm zij ik [tot vrouw] zonder koopsom.

Bělolah **ba-ng-koe** simpědi gělğěl. Geef mij telkens één pědi (pakje van 100) sirih-bladeren.

Di la kīn kěpe akoe dāt gėlār 'ndai, dāt měrğa, dāgi ěmas boewat **ba-ng-koe** sada tangan badjoe, Als ik dan toch geen naam en geen měrğa (geslachtsnaam) krijg, verschaf me dan goud (geld), één mouw vol.

4 De met van omschreven 2de nv.

Oewis **koe** kap e, dat kleed is van mij.

"Ise ěmpoena oewis?" — "Akoe ěmpoena." — "Van wien is dit kleed?" — "Van mij."

Kam **si mada** roemah enda? Is dit huis van u? Zijt gij de heer des huizes?

5 Sa gebruikt als pers. vnw. 3de pers.

Silih mabaĭsa koe bėrněh, kita kėrina 'ngkoeroeksa idas. Zwager bringe hem (Laga Māu) naar het dal, dan gaan wij boven hem (den steen) uitgraven.

'm Boekboek atena ěmpak **sa** (of ngěnehěntja), Hij koestert wrok tegen hem.

Koega děnga gėlāh ninta taresa? Wat zullen we nu tot hem zeggen?

B. Het Karo'sch is over 't geheel niet zoo "vormelijk" als vele andere der Indonésische talen, welke vormelijkheid zich inzonderheid openbaart in 't gebruik der pers. voornaamwoorden.

Globaal genomen, verschilt daarom het Karo'sch, wat het gebruik dier vnw. betreft, niet zoo heel veel van 't Nederlandsch. Bij 't bespreken der vnw. voor iederen persoon afzonderlijk zal vanzelf op enkele eigenaardigheden gewezen worden. Hier dus slechts een paar algemeene opmerkingen.

1° Niet zelden wordt, als het geen verwarring kan geven, het vnw. weggelaten. In zeer bijzondere mate geldt dit van 't vnw. 3^{en} pers., doch ook op de andere is het van toepassing.

E maka moekoel, Daarna trouwden [ze].

Pěpagina mān ka. Den volgenden dag aten [ze] weer. Kai sabapna maka poeloeng? Waarvoor zijn [wij] vergaderd?

2° Als wij 't pers. voornw. bezigen, waar toch de eerste gedachte is aan iets, dat hem behoort (zijn huis bijv.) of er sprake is van een of ander lichaamsdeel, of van eene uiting, die, ja, van den persoon uitgaat, maar toch in eerster instantie zich bepaalt tot één vermogen, tot ééne zijde van zijn wezen (bijv. zijn wil, zijn gemoed, zijn denken), **dan gebruikt de Karo eene omschrijving met het pron. suffix** ¹ (bezittelijk voornw.).

Voorbeelden zijn er te over in elk willekeurig stuk Karo'sche litteratuur. Men kan ze in menigte vinden in de onlangs door 't Bat. Gen. uitgegeven Karo'sche Vertellingen (Verh. LVI).

Hier mogen enkele volstaan.

Koe-dahi **roemahna**, ik ging naar hem toe. Koegalah **përbānta** 'ndija? Hoe zal toch ons doen zijn? (Wat zullen wij toch doen?)

Atekoe min ënggo mate si Laga Mān, Mijn hart is, dat L. M. nu wel dood zal zijn (Ik denk, dat L. M. nu wel dood zal zijn).

Mela kal **oekoerndoe** ngënëhën akoe, Uw gemoed is zeer beschaamd mij ziende (Gij schaamt U ten zeerste over mij).

Kai maka lāng **nindoe**? Waarom is uw zeggen neen (Waarom zegt gij neen?)

Ém **kata-ng-koe** 'ndai, mintës ko mërāwa ngënëhën akoe, boedjoer **kata-ng-koe** man bam. Dat waren daar even mijn woorden, [maar] gij werdt terstond boos op me, [hoewel] mijn woorden tot je naar behooren waren (zoo zeide ik daar even, maar gij werdt boos op me, hoewel ik beleefd tot je sprak.)

Hunne voorliefde voor deze constructie blijke nog uit onder-volgende voorbeelden van anderen aard, die duidelijk aanwijzen, dat ook de zoogenaamde possessieve datief aldus wordt uitgedrukt, ja ook de gewone datief, hoewel men die anders, gelijk we boven gezien hebben, ook zeer goed door ba-ngkoe etc. kan weergeven.

Koe-pëkpëk **takalna**, Ik sloeg hem op 't hoofd.

„Koe-baba 'ndai **boelang mama**,“ nina, „koe-baba **badjoendoe**, koe-baba **gondjendoe**,“ nina, „Ik heb voor

¹ In 't algemeen gezegd is dit dus zijn voorliefde voor eene genitief-(possessief-) verbinding. Men vergelijke hierbij bijv. de Engelsche uitdrukkingen: I called at my aunt's, at my bookseller's, verkortingen van: at my aunt's house, bookseller's shop.

oom (u) een hoofddoek meegebracht," zeide ze, "ik heb voor u een baadje meegebracht, ik heb voor u een lang kleed meegebracht," zeide ze.

Koe-bahan lëbe **koeltiapindoe**. Ik zal eerst een mandoline voor u maken.

I-bahan bĕngkilandoe lëbe **soerindoe**. Je oom zal je eerst een kam maken.

Lit **tjolakndoe**? Hebt gij lucifers bij u?

Enta, koe-tĕpa lëbe **pisondoe**, Kom, laat ik je eerst een mes smeden.

C. over de pers. vnw. ieder afzonderlijk.

1° Akoe. Dit heeft in 't gebruik niets bijzonders. Ook tegen de hoogstgeplaatsten sprekende, kan men van zichzelf gerust akoe bezigen; 't klinkt volstrekt niet oneerbiedig.

2° Ko of, waar er bizondere nadruk op gelegd wordt, ĕngko. 't Gebruik hiervan is in 't Karo'sch zeer beperkt, omdat er haast altijd iets oneerbiedigs en vernederends in ligt. Ofschoon het ook vertrouwelijkheid kan uitdrukken, hoort men het toch zelfs van ouders tot hunne kinderen minder vaak bezigen dan kam, tenzij men verbiedt of boos is. Ook kan men gerust zeggen, dat het alleen tot de mannelijke kunne gericht wordt.

Van de jeugd echter, die, als overal, weinig kieskeurig is in haar taal, en speciaal bij de Karo's zich liefst van „straattaal" bedient, is ko een waar troetelkindje.

't Gebruik in 't algemeen is dus heel wat beperkter dan in het Toba'sch, waar anders ook beleefdheidsregelen het gebruik dikwerf verbieden. 't Feit, dat in vele gevallen de Toba's elkaar tutoyeeren (i-pĕrĕngko), waar de Karo's zulks niet doen, verklaren deze laatsten hiermede, dat de Toba-Bataks, die, volgens hen, met de Maleiers en Karo's van éénén nini afstammen, als oudste der broeders in hun land van oorsprong gebleven zijn, en zich dus om zoo te zeggen steeds „en familie" bevinden.

Een gebruik als in Toba, waar de christenen in 't gebed ook Ho bezigen (Hd. Du), sprekende tot God, zou in 't Karo'sch stootend zijn. Hun tabas, die tot de „goden" (Dibata) gericht zijn, hebben alle kam. Tegen spoken en geesten (begoe, hantoe e. d.) daarentegen is men zeer onwellevend. Daar is het ko voor en na.

Eén voorbeeld slechts in de vele verhalen, die ik heb opgeteekend, ken ik, waarin ko jegens God (Dibata) wordt gebruikt, en 't is daar misschien verklaarbaar omdat een klein jongetje het bezigt:

In 't verhaal v. Sibajak Baroes Djahe: „Tangar kal kin ko, o Dibata, di përbän galoeh 'ndai ija mënang taloe kal ija sëndah.“ „Hoor jij toch, o Dibata, als het door die pisang is, dat hij gewonnen heeft, dat hij dan heden verlieze.“

3 Kam. Oorspronkelijk zal dit wel het meervoudig pers. vnw. 2^{en} pers. zijn geweest. Nu bezigt men het evenwel in 't enkelvoud, ja om duidelijk 't meervoud uit te drukken, voegt men er dikwijls kërina (alle) achter, terwijl men dan verder nog voor 't meervoud te beschikken heeft over kena (of kamoe). Kam is 't beleefde vnw. en als zoodanig ook gebruikelijk jegens personen van rang. Toch kan men het niet gelijkstellen met ons beleefde „U“ (Hd. „Sie“), maar eerder met gij of het beleefd-Friesche „jou“ (tegenover „dou“). 't Wordt dan ook zelfs tegenover kinderen gebruikt, en is dan wel = jij. Dat overigens ook dit beleefde kam wel vervangen wordt door bijv. den naam, den titel, een verwantschapsterm, spreekt haast wel van zelf.

4 Ija. Dat dit vnw. dikwijls weggelaten wordt, is reeds boven opgemerkt. Nog vaker dan kam wordt het vervangen door den naam etc. gelijk het ook bij ons weinig eerbiedig is, van een persoon van eenig aanzien dikwijls „hij“ te gebruiken. Doch ook waar van eerbied geen sprake behoeft te zijn, vindt men zeer dikwijls den naam. Inzonderheid geldt dit van de persoonsnamen, die in de verhalen voorkomen. Die herhaalt men uit den treuren. Ija zonder meer kan ook dikwijls hij-zelf beteekenen: „Lëbën ija asa soeratna.“ Hij-zelf kwam eerder dan zijn brief.

Een enkel voorbeeld herinner ik mij, dat bana staat voor ija in 't verhaal: Sibajak Koeta-Boeloeh: „Lit ngë atoerën ënggo me i-atoerkën Bapa, sabap ija, i-tëhna **bana** mate“, „Vader heeft al eene regeling getroffen omdat hij wist, dat hij sterven zou.

Ija is ook meervoud. Soms voegt men er kërina, alle, achter.

Kita. 1ste pers. meerv. inclusief. Men bezigt het ook wel voor den 1sten en 2^{den} pers. enkelvoud (akoe en kam), als men vriendelijk spreekt, als de aangesprokene den spreker sympathiek is, zoodat men zich a. h. w. in diens plaats stelt, diens belangen etc.

als de zijne beschouwt. Om dezelfde redenen bezigt men dan ook als pron. suffix *ta*.

Een kortere vorm van *kita* is *ita*. Dit heeft iets vertrouwelijks.

Kami. 1ste pers. meerv. excl. Heeft in 't gebruik niets bijzonders.

Kam is 't meest gebruikelijke van de voornw. voor den 2^{en} persoon meervoud. Zeer weinig in gebruik daarentegen is *kamoe*, en dan nog alleen, voor zooverre mijne ervaring gaat, in 't Westelijk gedeelte van 't Karo-gebied (XII Koeta en verder westelijk). Een enkel voorbeeld uit de litteratuur: „Enggo **kamoe** me ngindo, 'nggit kam pagi man nandekoe, man toerangkoe?“ Gijlieden (nl. *bëroe simbiring* en *bëroe Tarigan*) nu, zijt het, die verzocht hebt; wilt gij later mij tot moeder, mij tot zuster zijn?

Veel in zwang is ook *kena*, doch dit veronderstelt goede bekendheid met, vriendschappelijke verhoudingen tot de aangesprokene, en is daarom licht te vertrouwelijk en dus ongespast tegenover lieden, die men niet voldoende kent. Overigens is dit het vnw. dat vrouwen jegens elkaar, ook in 't enkelvoud bezigen.

Als poss. suffix (bez. voornw.) beantwoordt hieraan min of meer het met *na* verlengde poss. suffix van *kam*, dus *ndoena*, dat het midden houdt tusschen *-moe* en *-ndoe*. In zijne meerv. beteekenis echter vindt men zeer veel *kena* ook als bezit aanduidend gebezigd.

III. Bezittelijke voornaamwoorden.

Gelijk reeds boven gezegd, zijn dit eigenlijk van alle personen (met uitzondering van *kami* en *kena*) niet anders dan pronominale achtervoegsels, en over hun gebruik moest reeds gesproken worden bij de behandeling der pers. voornw. Ik kan dus hier, wat dat betreft, met eene korte herhaling volstaan, om daarna nog op enkele bijzonderheden de aandacht te vestigen.

1 ^e	pers. enk.		-koe.
2 ^e	" "		-moe, (-ndoe, -ndoena).
3 ^e	" "	en meerv.	-na.
1 ^e	pers. meerv. incl.	. .	-ta.
1 ^e	" "	excl. .	<i>kami</i> [<i>nam</i>].
2 ^e	" "	. . .	-ndoe, <i>kena</i> [-ndoena].

Gaat het bepaalde woord op een klinker uit, dan wordt voor

-koe en -ta een nasaaal (resp. -ng- en -n-) ingeschoven ¹ en -moe wordt dan meestal tot -m verkort. Voorbeelden van een en ander zal men voldoende in de bovengegeven zinnen vinden. Over 't gebruik der pron. suff. behoeft ook niets anders meer gezegd te worden, met uitzondering evenwel van -na, dat door zijne eigenaardige toepassing alleszins een uitvoeriger bespreking verdient. Vooraf nog een paar vermeldenswaardige bijzonderheden omtrent enkele andere der pers. aanhechtsels.

- 1° -koe, dit heeft gediend ter vorming van een samengesteld (of wil men: een afgeleid) woord, en wel, toerangkoe. Letterlijk beteekent dit woord „mijn zuster” (v. e. man), „mijn broeder” (v. e. vrouw) en van zijn zuster (ev. broeder) sprekende, wordt het ook in dien zien gebruikt, maar zijn zuster (broeder) aansprekende, bezigt men alleen toerang. Nu komt ook toerangkoe als vocatief voor, doch niet jegens zijn zuster, maar jegens de vrouw van z'n vrouws broeder (zwager), dus jegens de aangetrouwde schoonzuster, die het omgekeerd ook bezigt tot haar aangetrouwden schoonbroeder. En dat nu wel degelijk dat -koe tot het woord is gaan behooren blijkt daaruit, dat van die schoonzuster (ev. schoonbroeder) sprekende, het woord nog eens een pron. suffix aanneemt: toerangkoe-ng-koe, toerangkoena etc. mijn schoonzuster, zijn schoonzuster etc.
- 2° Een tweede pron. suff. dat ook een afgeleid woord gevormd heeft is -ta, althans zoo meen ik de etymologie van adjinta = schoonvader, als eene vrouw van hem spreekt, te moeten verklaren. M. i. is dit letterlijk adji-n-ta, „Onze Heer” (Vorst).
- 3° Van kami bestaat een pron. suffix -nami, doch dit is een Tobaisme of Timoerisme, en 't komt slechts voor achter de titelwoorden radja (Vorst) toewan (Heer) en goeroe (medicijnman), dus radjanami, toewannami, goeroenami, inzonderheid als vocatief.

¹) Die inschuiving heeft niet plaats, waar de uitgaande klinker eene e of o is. Zie de oorzaak daarvan opgegeven op pag. 3 en 4 van mijn opstel: „Over schrift en uitspraak van het Karo-Bataksch” (Tijdschr. v/h Bat. Gen. XLIV, 1), een opstel, 't zij tusschen haakjes gezegd, dat ik nog wel eens mag geven, daar door 't ontbreken van Karo-typen, en het vervangen van deze door de Mandelingsche karakters, er hier en daar niet veel meer dan onzin van terecht gekomen is! Voorts gelieve men daar 't voorbeeld bibi-ngkami door te halen. De inschuiving geldt alleen de suff. -koe en -ta. Of de nasaaal hier een rudiment is van de genitief-partikel noe (ni), dan wel om phonetische redenen voorkomt, is nu moeilijk meer uit te maken.

4° -Na. Dit pron. suff. verheugt zich in een gebruik, heel wat ruimer dan ons possessief vnw. „zijn“.

a. Het treedt zeer duidelijk als (bep.) lidwoord op, en wel in die gevallen, waar het door -na bepaalde woord iets noemt, waartegenover uit den aard der zaak een tegenhanger kan gesteld worden, dus bijv. als het noemt een deel van een geheel; een dier van een bepaald geslacht (ml. of vrl.), eene bepaalde hoedanigheid, eigenschap, etc.

Zoo spreken wij, om het met voorbeelden toe te lichten, van: het deksel (v. e. ketel) tegenover bijv. den tuit, het dak (v. e. huis) tegenover den vloer, de stier tegenover de koe, het wijfje tegenover het mannetje, de lengte tegenover de breedte etc. etc.

In die gevallen nu zegt het Karo'sch: toetoe**na**, zijn deksel, het deksel er van; taroem**na**, het dak; bëroena het wijfje, boekana**na**, de breedte.

De namen der mannel. dieren (die over 't geheel een eigen naam hebben) komen dan ook doorgaans met dit aanhechtsel voor, alsof het een onmisbaar bestanddeel van 't woord uitmaakt. Dit -na kan dan zelfs de kracht hebben van ons -onbepaald lidw. „een“, „'n“. Bijv. eene koe heeft pas gekalfd. Op de vraag naar 't geslacht van 't kalf kan men dan ten antwoord krijgen „djëng-gina“, 'n stierkalf.

Hier mogen enkele dier namen een plaats vinden: bërgoehna, buffelstier, sangkarna, hengst, rekel, badjarna, bok, ram, përmalna, kater, daloena, mannetjes varken, beer, saboeganna, haan, mannetje van vogels, gadingna, mannetjes olifant, soengona, mannetje van de badak (neushoorn), rangona, mannetjes hert, toeboengna, mannetje van de imbo (aapsoort), e. a.

b. 't Wordt gebruikt ter vorming van den overtreffenden trap: bijv. si mëhoelina, de mooiste, si mëgandjangna, de hoogste, etc. (Hierbij zij opgemerkt, dat de bijv. nw. of kwalificative ww. dan het prefix (më- of ë + ɔ) behouden, terwijl het bij den comparatief (gevormd door -ën) wegvalt. Tevens blijkt hieruit dat de bekende proef van wijlen Mr. Dr. Tendeloo, omtrent het Mal. ter vaststelleng van het af-of-niet-een-substantief-zijn, in 't Karo'sch niet geheel opgaat.)

Verwant hiermede is 't gebruik, dat men van -na maakt achter een woord, hetwelk eene eigenschap, hoedanigheid e. d. uitdrukt.

Als uitroep gebezigd geeft het dan te kennen, dat die-eigenschap in bijzondere mate het deel is van iets of iemand.

Sangapna! Wat is hij gelukkig! Wat boft ie! Hoelina anakndoena! Wat heb je mooie kinderen!

Voorafgegaan door 't praef. -ër (rě-) of door 't woordje rěh = komen, geven deze uitdrukkingen een toeneming te kennen: ěrkělěkna of rěh kělěkna! 't Wordt hoe langer hoe erger! I-ěltĕpna, rěh dĕhĕrna ng' i-bĕntĕrna ěrtĕroekna m'. Als hij op hem schoot met het blaasroer, kwam hij al dichterbij, gooide hij [naar] hem, dan kwam hij al lager.

c. In enkele uitroepen, die minachting en ongeloof te kennen geven. De woorden, waarachter -na dan geplaatst wordt, duiden zaken aan van geringe waarde, zooal niet van iets, dat niet bepaald fatsoenlijk is. Bijv. taroek, groente, die men bij gebrek aan iets beters nuttigt;¹ djĕring, soort van kastanje (de op Java bekende djengkol), imĕn, snot, patat, aars. De uitdrukkingen: taroekna, djĕringna etc. beteekenen alle zooveel als ons: je grootje's, je moer's en dergelijke lieflijkheden.

d. Voorts komt -na nog voor in tal van bijw. uitdrukkingen inzonderheid in bijw. bepalingen van tijd en van graad. Na het bovengezegde is de verklaring niet moeilijk.

Pĕpagina, den volgenden dag; bĕrngina, des nachts (volgende op den dag, waarvan verhaald werd); si-dĕkah-dĕkahna, eeuwig, tot in eeuwigheid, asa bantji-bantjina, zooveel mogelijk, asa kĕsahna, uit alle macht etc.

IV. De reflexieve voornaamwoorden.

Het Karo'sch bezit deze wel, maar maakt er veel minder gebruik van dan 't Hollandsch.

1° De zin wordt vaak anders geconstrueerd, en bijv. het reflexivum vervangen door eene omschrijving in den geest als boven bij het pers. voornw. (Zie B. 2).

Nina ibas **oekoerna**: Hij zeide bij zichzelf.

I-tĕpisna **pahana**: Zij sloegen zich op de dij.

2° De vorm van het werkwoord drukt het wederkeerend begrip uit.

Ik denk hier vooral aan de praefixen ěr- en tji- (over welker eigenlijke beteekenis eerst bij de behandeling der ww. kan

¹ Vandaar mĕtaroek voor waardeloos, tot niets nut, niet in tel.

gesproken worden) en ook aan sommige ww. met het praefix pě-, inzonderheid die met herhaalden stam (meestal met bijkomende wederkeerige [reciproque] beteekenis)

ridi, zich baden; rose, zich verkleeden; robah, zich bekeeren, ěrboerih, zich de handen wasschen;

tjilaslasi, zich in de zon koesteren; tjipoerpoer, zich in 't stof wasschen (als vogels); tjitjoedoe, zich bij 't vuur warmen;

pěrapatrapat, zich toeleggen op; pěttoedoe, zich in ééne lijn bevinden.

Het eigenlijke reflexieve voornaamwoord wordt gevormd door het reeds bovengenoemde ba en de pronominale achtervoegsels. Dit ba heeft zeer waarschijnlijk oorspronkelijk „persoon” beteekend, zoodat dus ba-ng-koe enz. letterlijk is: „mijn lichaam” enz. Het komt nog voor in het Toba'sche ibana, pers. vnw. 3^{en} pers. enk., ook wel als refl. vnw. gebruikt. (Bat. Sprk. v. d. T. pag. 231).

In beteekenis zou het dan overeenstemmen met het Mal. diri, lichaam, persoon, eigenpersoon (oorspronkelijk wel: „iets dat staat”, vg. bėrdiri, dat „staan” beteekent). Ja, ik vermoed, dat ba oorspronkelijk ook die beteekenis gehad heeft, en dat het of de wortel of eene verkorting is van „batang” ¹, „stam”, doch in 't Karo'sch ook „lichaam”, „persoon”. [Men vergelijk hierbij nog het Tob. pamatang (afgel. van batang), dat volgens v. d. T. „de ledematen” beteekent. In 't Karo'sch is de beteekenis van „pěmatang” juist het tegenovergestelde van ledematen, nl. „romp” fig. de „backbone” van iets, de „Urheber” („Dibata pěmatang 'nggėloeh” = God is de oorsprong, Oorzaak etc. van 't leven). Pěmatang noemt men ook het eerst aangelegde stuk sawah, dat later vergroot wordt, door telken jare er weer iets bij te nemen. En in het Timoersche (si Mėloengoensche) heet menige hoofdplaats of moederkampong „pěmatang”.]

In 't Karo'sch hoort men ook wel eens een enkele maal diri gebruiken, juist 't méest op de Hoogvlakte, en 't is daarom onwaarschijnlijk dat het een Malayisme is. Dit behoeft het te minder te zijn, daar ook het Toba'sch dit diri kent, en het Dairisch er nog ruimer gebruik van maakt. (Ibid. pag. 231.) Ook hoort men soms „batang diri”, eene uitdrukking, gegeven de beteekenis

¹ Hier liever te vergelijken Jav. awak, deweke, Mad. baqna enz. Met batang heeft ba etymologisch niets te maken. (Noot v/d Redactie.)

van batang en diri, die zuiver pleonastisch is. Voorts wordt het refl. voornw. ook nog al eens vervangen door „daging” dat ook „lichaam” beteekent. Men kan dit dus gevoegelijk als eene omschrijving beschouwen, gelijk onder 1° vermeld.

Als reflexief voornw. is bangkoe, etc. meestal accusatief ¹ (lijdend voorwerp) en een voorzetsel is daar dus eigenlijk niet op zijn plaats. Maar evenals in 't Mal, akan niet zelden gebruikt wordt, waar het overbodig is, vindt men ook in 't Bataksch wel man, waar het feitelijk niet te pas komt. Bijv. (in „Béroe Ginting Pase”). „I-pëmagin-magin bapana **man bana**, Haar vader maakte zich schijnbaar ziek”. (Dit „schijnbaar” ligt in de herhaling van magin), haar vader hield zich ziek; bana alleen zou beter zijn.

Als eigenaardige spreekwijze mag hier nog vermeld worden „mahan bana”, letterlijk „zich maken” voor onze bijwoordelijke uitdrukking „van zelf”.

Verder zij het hier de plaats, iets over het wederkeerige (reciproque) voornaamwoord te zeggen, nl. „elkander”. Gelet op de samenstelling en het onbepaalde zijner beteekenis, behoort het eigenlijk thuis onder de onbepaalde voornaamwoorden, maar 't is toch aan het reflexieve verwant, zoodat zelfs, gelijk bekend, sommige talen geen onderscheid maken: sich lieben, se rencontrer, etc. Ja, ook in 't Nederlandsch wordt het onderscheid wel eens vergeten, en dat niet alleen in de spreektaal, maar ook door litteratoren: „Ik zag de speren, hier en daar zich naadren aan het Zuid.” (Hofdijk).

Het Bataksch nu bezit geen wederkeerig voornw. doch drukt het begrip uit door een bepaalden vorm aan het werkwoord te geven (met praef. si- en suff. -ën). Ter versterking bezigt het dan nog wel pëkepar of pëlepar = van beide kanten, van weerszijden, mutuellement, er bij, bijv. sihangkën pëkepar, elkander van weerszijden eerbiedigen, doch noodig is dit niet. Ook sapih = „onderling”, „gelijkelijk”, „beide”, dient soms ter uitdrukking van ons „elkander”. Ook ligt in veel ww. met het praef. ër reeds van zelf het wederkeerige begrip opgesloten: roebat, met elkaar vechten; ërbebe, met elkaar stoeien, worstelen, en zoo tal van ww. die op spelletjes betrekking hebben.

¹ In onderscheiding dus van het pers. v n w., dat in dien vorm datief is.

V. De vragende voornaamwoorden.

Deze zijn: 1. Kai, 2. kade, 3. ise, 4. apai.

- 1 Kai is het meest onbepaalde; het vraagt naar zaken en dingen in 't algemeen, ook naar 't wezen en de beteekenis er van. Kai e? Wat is dat? Kai mēhoeli? Wat beteekent „mēhoeli“ (mooi)? Kai gēlarna? Wat is de oplossing (v. e. raadsel)? Hoe heet het? Uit dit laatste ziet men, dat het Bat. dus soms een vragend vnw. bezigt, waar wij een vragend bijw. gebruiken. Doch 't omgekeerde komt nog veelvuldiger voor, vooral waar de wijze van zijn of doen etc. 't eerst in de gedachte ligt. Voor ons wat? bezigt dan de Karo koega? (hoe). Koega nina? Wat zegt hij? Koega e? Wat is dat? (met verwondering gevraagd). Koega pērbānta, alé? Wat zullen wij toch doen? Koega bahan? Wat is er aan te doen?

Eigenaardig is de beteekenis van kai, als het achter het bepaalde woord komt: batoe kai! hoe zou dat een steen zijn! noem je dát een stéén? mēhoeli kai! noem je dat mooi? (Ook wij kunnen in dien zin „wat“ bezigen: „wat kras! 't is niemen-dal kras!“)

Voorafgegaan door si-, dus met si-kai, vraagt men naar personen en wel zeer bepaaldelijk naar den naam van iemand, en wel naar dien naam, die met si, begint. (Gelijk bekend dragen oudere menschen veelal namen, naar een hunner kinderen, dus pa-Tole, de vader van Tole, a me-Nērangī, de moeder van Nērangī).

Van kai bestaan twee afleidingen, die ik maar „werkwoordelijke“ zal noemen, naar de algemeene gewoonte, doch die juister „deelwoordelijke“ (en s. v. p. in veel ruimer zin dan wij daar-onder verstaan, doch daarover later bij de werkwoorden!) zouden moeten heeten.

Het zijn 'ngkai en ěrkai.

a. 'Ngkai beantwoordt in vorm en beteekenis geheel aan 't Mal. mēngapa. Het is ons „waarom“, d. i. om welke reden. Ons scheidbare „waarom“ d. i. „om wat“ drukt het Bataksch anders uit.

'Ngkai maka bage mindoe? Waarom zegt ge dat?
'Ngkai maka kam tawa? Waarom lacht gij?

Daarentegen: Waar lacht gij om? Kai tawāndoe?

b. ěrkai. Naar den vorm beantwoordt het aan 't Mal. bērapa,

maar zijne beteekenis is een geheel andere nl. die van „waartoe“, „met welke bedoeling“, „waarvoor.“ 't Is zeker merkwaardig dat de twee praefixen gebezigd worden, om zulk een fijn verschil uit te drukken, een verschil, dat wel eens uit het oog verloren wordt, ook door ons Nederlanders, die niet altijd het onderscheid tusschen „waarom“ en „waartoe“ in 't oog houden.

Hoe ook, waar de met nasaal of met ěr-gevormde afleidingen in „werkwoordelijken“ zin gebezigd worden, het verschil in beteekenis tusschen beide praefixa soms zeer gering is, zullen wij bij de behandeling der werkwoorden kunnen opmerken.

c. De samenstelling „asakai“, in beteekenis = bĕrapa nl. als vraagwoord van hoeveelheid, werd reeds vroeger onder de telwoorden vermeld.

- 2 Kade. Feitelijk is dit woordje geheel hetzelfde als het bovenbehandelde kai. 't Is alleen een oudere en gaver vorm, en in deftige taal wordt het nog wel = kai gebruikt, bijv. in 't verhaal van Radja Kĕtĕngahĕn: Kade bĕritana, wat is de tijding?

In het Dairisch is het nog steeds het vragende vnw. wat? doch in 't Karo'sch heeft het gebruik gewild, dat langzamerhand zijne beteekenis is gewijzigd.

Terwijl kai geheel onbepaald is, vraagt kade naar een bepaald gedeelte van iets, naar een bepaalde familie-verhouding naar een bepaald doel of gebruik.

Voor voorbeelden zie men mijn 1^e stuk Karo'sche taalstudien. (Bijdragen 7^e volgr. II. pag. 521).

- 3 Ise. Dit woord beteekent „wie?“ en vraagt naar personen, ook naar den naam, doch niet in de eerste plaats (zie boven si kai). Ise 'ndai idjenda? Wie was zooeven hier.

Van ise, bestaat ook eene afleiding si-ise, of samengetrokken sise, hetwelk echter weinig gebruikt wordt. Men zou het den vocatief van ise kunnen noemen, daar het allĕén gebruikt wordt, als men iemand aanroept, hem daardoor aanmanende zijn naam bekend te maken. Men zou het kunnen vertalen met „Werda“.

- 4 Apai. Over de etymologie van dit woordje schreef ik iets, dat eerstdaags wel in de Meded. v. w. het Ned. Zend. Gen. zal verschijnen.¹

Het wordt bijvoegelijk en zelfstandig gebruikt, en vraagt naar een bepaald voorwerp uit meerdere.

Soerat **apai** katandoe? Van welken brief spreekt ge;

¹ Zie Meded. Dl. 49, pag. 224 e. v.

wat voor brief bedoelt ge? Apai bangkoe? Wat (van deze dingen) is voor mij?

Opmerking verdient dat apai ook een vragend bijw. van plaats = idja = waar? gebezigd wordt. Men vergel. hierbij het Mal. mana?

Evenals in 't Hollandsch, kunnen ook in 't Bataksch de vragende voornw. als onbepaalde optreden, natuurlijk uitgezonderd die, welke door voorvoeging van si- een zeer bepaalde beteekenis gekregen hebben.

In indirecte vragen, en over 't geheel als men met eenige aarzeling of onzekerheid iets zegt, nemen de vragende voornaamw. steeds tah ¹⁾ voor zich. Dit tah beteekent zooveel als „wie weet“, 'k weet niet.“

Tah ise si ěrbahantja? Wie zou dat gedaan hebben? **Tah** kai atena koedjenda? Wat zou hij willen, dat hij hier komt? La koe-ětĕh **tah** apai mān ikoetĕnkĕn. Ik weet niet welken (van twee wegen bijv.) ik moet volgen. **Tah** kadekoe si Anoe enda', la koe-tĕh. Wat die N. N. van me is, weet ik niet.

Omtrent de constructie van zinnen, waarin een vragend voornw. optreedt, valt wijders nog 't volgende op te merken:

A. Krachtens den aard zelven der vr. vnw. valt op deze de nadruk in den zin, en als ze dus in een zin optreden als het onderwerp der handeling, als agens, moet het w.w. den vorm aannemen, dien men gewoonlijk den bij uitstek actieven of factitieveyden noemt, m. a. w. dien met den nasaal ²⁾ Het mag dan niet met den vervoegden vorm worden geconstrueerd. —

I-boewat ise, i-bahan kai voor: wie heeft het genomen, wat heeft het veroorzaakt zijn absoluut fout. Men moet zeggen: Ise moewatsa kai mahantja. Voor de laatste spreekwijze, die echter zeer veel gebezigd wordt, kan men soms ook, gelijk we boven gezien hebben eenvoudig volstaan met 'ngkai? Ik heb ook wel eens een enkele maal gehoord: pĕrbān kai en zelfs ban (voor i-ban) kai, doch hier zijn pĕrbān en bān geheel voorzetsel

¹ Ook voor andere „vraagwoorden“ (hoe? waar?) komt in dat geval tah, zoo ook voor de als onbep. voornw. optredende vragende voornw. als de beteekenis zeer onbepaald is. 't Is dus te beschouwen als een soort modaal of voegw. bijw., dat zijn stempel op den geheelen zin drukt.

² Een enkele maal ook met het praef. ěr.

geworden, beteekenende „door“, dat zóó wel in sommige passief-constructies voorkomt. Toch is die spreekwijze niet aan te bevelen en 't gebruik ervan is taal-bederverij.

B. Krachtens hetzelfde beginsel kunnen de vragende voornw. dus niet als object optreden van w.w. met den nasaal (of met ěr-). — In dit geval zou men dus tot de vervoegde (v. a. passieve en patiëns-vormen) zijn toevlucht moeten nemen, omdat bij deze uit den aard der zaak de meeste nadruk valt op 't object der handeling (patiëns), en zulke constructie's komen dan ook wel voor. Men kan bijv. wel zeggen: *apai koe-boewat?* Welken zal ik nemen. Toch is deze constructie, ofschoon volstrekt niet af te keuren, niet zeer gewild, en heeft het taalgebruik de voorkeur gegeven aan eene andere wijze van zich uit te drukken. Boven hadden we reeds een voorbeeld: *kai tawānndoe*, waar lacht gij om, letterl. wat is uw-te-belachen-iets?

Meer voorbeelden zijn: *Kai kēbjarēnkoe?* Wat zou ik te vreezen hebben? *Kai boewatēn?* Wat moet er verschaft worden? *Ise dahinndoe koedjenda*, wien komt gij hier opzoeken.

Voorts nog enkele staande uitdrukkingen: *Kai atendoe?* Wat wilt ge? *Kai kēsikēl?* Wat verlangt ge; wat is er van uw dienst?

Kai kēbjar? Wat vreest ge, waarom zijt ge bang.

VI. De onbepaalde voornaamwoorden.

Boven is reeds opgemerkt, dat eenige der vragende vnw. als zoodanig kunnen optreden (*kai, ise, kai-kai, pērkadena*, dit laatste letterlijk beteekenende „zijn wat“). En ook hier vindt men dikwijls *tah* voorafgaan, waar de geheele voorstellingswijze onbepaald is. In plaats van *tah* hoort men ook wel eens *barang*, dat ongetwijfeld een Bataksch woord is, (o. a. beteekenende: *misschien; oedan barang*, 't gaat wellicht regenen), doch de constructie *barang ise* en dergel. komt mij verdacht voor en ben ik geneigd deze voor een Malayisme te houden.

Bovengenoemde onbep. voornw. treden dikwijls op als bepaling-aankondigende voornw. eene soort, die in onze spraakkunsten eene afzonderlijke plaats inneemt, doch die eigenlijk niet anders dan eene nuanceering van de onbep. voornw. is. De naam duidt trouwens reeds aan, dat zij eene nadere bepaling behoeven, in zich zelve dus onbepaald zijn. Zij nemen dan ook geen eigen plaats in 't Bataksch in, terwijl we beneden zullen zien, dat veelal het relatief

vnw. alleen voldoende is om onze constructie van bep. aank. met betr. vnw. weer te geven.

Eindelijk zij nog opgemerkt, dat **kai**, **ise**, etc. indien ze als onbep. voornw. optreden meestal voorkomen met de ontkenning (**la**), dus beantwoorden aan ons niets, niemand, etc. De positieve, iets, iemand, geeft men liever op andere wijze weer. **Kai** (**kai-kai**) en **ise**, (veelal gevolgd door **pe**) geven meer weer ons: alles, (wat ook) iedereen, (wie ook) dan iets of iemand.

Enkele voorbeelden tot nadere toelichting.

Ise pe la koe-tandai djenda; ik ken hier niemand.

Sada bërngi kami 'ndjala, têngtêng **kai pe la** dāt; wij hebben den heelen nacht met het werpnet gevischt, maar niets gevangen.

Ise kal ngasoep moewat manoeek-manoeek si nanggoer dawa-dawa, bana kal akoe la'rtoekoer. Hij, die (of: alwie) in staat is den vogel N. D. te vangen, zal mij tot vrouw hebben, zonder bruidschat.

Perkadena pe ma nai lit. Ook niet 't geringste is er overgebleven; hij is alles kwijt.

De lit dahinndoe, **tah kai-kai** gija, noehit oekoern-doe koedje; als ge iets te doen hebt, wat het ook zij, wees er met uw gedachten bij. **Kai pe** i-babana; hij heeft alles meegebracht.

Het aantal onbep. voornw. is in 't Bat. niet groot, d. w. z. die, welke uitsluitend als onbep. onw. optreden. 't Zijn er slechts drie: **anoe**, **kadih** en **deba**. Daarnaast bezigt men andere woorden ook wel als onbep. onw. doch ze zijn dit niet uitsluitend. Dat vele der vragende voornw. aldus kunnen optreden, hebben wij reeds gezien. De behoefte aan onbep. vnw. is niet groot, omdat den Karo's verschillende wegen openstaan om uit te drukken wat wij met de onbep. vnw. doen, gelijk beneden zal blijken, na bespreking van de als onbep. vnw. optredende woorden.

1. **Anoe**. Bezigt men van personen (ook wel van dorpen, rivieren, kortom, die dingen, die een eigen naam hebben), die onbekend zijn, of die men in 't algemeen wil aanduiden; si-Anoe is ons „N. N.“ „Dinges“ en dergel.

2. **Kadih**. Etymologisch wel een ietwat gewijzigde vorm van het vrag. vnw. **kade** „wat.“ Men bezigt dit woord, als men niet terstond op den naam van 't bedoelde voorwerp kan komen, dus

vooral bij haastig of bij verstrooid spreken, ook wel als men met opzet om een of andere reden den naam niet noemen wil. Van personen natuurlijk weer met den naamwijzer, dus „si-kadih.”¹

3. Deba. Wordt van personen of van zaken gebezigd. In 't eerste geval beteekent het sommigen, anderen; bv. Deba ěrdakan, deba nasak bĕngkaoe, sommigen kookten rijst. anderen kookten de vleeschspijs. In het tweede: een gedeelte van iets, wat van iets, een beetje, enz.

Bangkoe deba „geef mij er ook wat van.” Van deba is gevormd si deban, dat bijvoegelijk gebruikt wordt, en een ander, andere beteekent. In de aan sub-Toba grenzende streken voelt men nog, blijkens de uitspraak si debān, de afleiding van deba.

E, ěrgasing m'ija ras tĕman-tĕmanna si deban. Hij (Adji Bonar) ging tollen met zijn andere makkers. Dit andere vatte men niet op als eene tegenstelling met reeds vroeger genoemde vrindjes. Neen hĕt is het nadruklooze andere, dat in de vertaling best weggelaten kan worden. De beteekenis is hier, dat hij met anderen, in casu zijn makkers ging tollen. Er is vroeger van geen andere vrienden sprake geweest. Toch kent men ook 't gebruik van sideban, om hiermee iets onbepaalds aan te duiden, in tegenstelling van wat reeds genoemd of reeds bekend is. Wil men daarentegen bepaald op een verschil wijzen, zeggen, dat iets (iemand) niet dat (die) is, waarvoor (voor wien) men het (hem) houdt, dan bezigt men of lain (Malayisme) of 'ndaoeh, letterlijk „vĕr” 'ndaoeh e! Dat is iets anders, dat is een ander! Voor ander in den zin van vreemd zie het hierna te bespreken woord.

4. Kalak. De letterlijke beteekenis is mensch, persoon individu, als zoodanig ook zelfs wel van dieren gebezigd. I-ta-goeti kalake, zij wordt door de anderen gepikt, hoorde ik bv. zeggen, van een pas gekochte kip, die bij de andere kippen in 't hok werd gedaan.

Dit kalak nu wordt tamelijk veel als onbep. vnw. gebezigd, en beteekent dan „een ander”, „anderen”, iemand”, „men”,² „de menschen.”

E, djenari i-soengkoeni **kalak** mĕ kap: „koega maka kam la'nggit mān?” Toen vroeg men hem: „Waarom wilt gij niet eten?”

¹ Ook in 't Fransch is „om” en „homme” oorspronkelijk hetzelfde woord.

² Zie voor „kadih” ook Meded. Dl. 49 pag. 223.

La **kalak** bage „zoo doet men niet.

Bage ning**kalak**, zoo zegt men.

Rěh 'ndai **kalak**. Er is zooeven iemand geweest. Těngtěng pagin djělma, djělma **kalak** kang. „Die vrouw zal toch later de vrouw van een ander zijn.”

Opmerking verdient, dat **kalak** ook gebezigd wordt in den zin van „geen familie”, „niet in 't bloed bestaand”, „een vreemde”: labo kěpe **kalak**! Hij is immers geen vreemde! (waarbij men vergelijkte, zij de beteekenis dan ook eenigszins anders, onze uitdrukking: „jij bent ook niet iedereen). Lawěs ija koe koeta **kalak** „hij is naar een vreemd (een ander) dorp gegaan.

Naast **kalak** vindt men **kalak e**, soms niet in beteekenis onderscheiden, bv. E, pijah i-pilasi **kalak e**. Eindelijk maakte iemand hem (den tol) in orde. I-a bockken **kalak e** nande! „nina. „Ze (de menschen) hebben hem weggegooid „moeder!” zeide hij. Maar meestal is **kalak e** toch iets minder onbestemd, zoodat het behalve iemand of men ook „de anderen” kan beteekenen. Vg. bv. „**Kalak** ęnggo lawěs, de menschen zijn heengegaan”, tegenover **kalak e** ęnggo lawěs, de anderen (wij bv. nog niet) zijn al heengegaan.

Djadi i-běntěrkěn **kalak e** gasingna. Toen wierpen de anderen (nl. de makkers met hij speelde) zijn tol weg.

Kalak in de beteekenis van „men” sluit altijd den spreker, en meestal ook den hoorder uit. Voor een allen omvattend „men” kan men het dan ook eigenlijk niet bezigen. Men gebruikt dan òf het pers. vñw. 1^{en} pers. mv. incl. (kita) òf ook het pers. vñw. 3^{en} pers. (ija, resp. pron. suff.-na). Zoo o. a. in spreekw. en raadsels: „Bide **kalak e idahna**, bidenahang. De heining van een ander ziet men, z'n eigen niet.

Doch zooals reeds boven is opgemerkt, maakt het Karo'sch slechts spaarzaam gebruik van onbep. vñw. Hetzelfde doel bereikt hij meestal door 't bezigen der „werkwoorden” met nasaal (resp. praef. ęr-) die krachtens hunne veelal algemeene en onbestemde beteekenis (ten deele toch treden ze ook als „infinities” op) zich zeer goed leenen om ons begrip van „men”, „iets” „iemand” (en met negatie [la, ma], „niets” „niemand”) weer te geven. Verbinding met het ww. lit (zijn, bestaan) komt ook menigvuldig voor.

Op de vraag, hoever men met den tuinarbeid gevorderd is, kan men o. a. ten antwoord krijgen: ngěrabí, noeloeh, ngangkoeet, etc. dat dan heel goed weer te geven is met „men is aan

't onderhout-kappen", aan 't branden, aan 't-op-hoopen-halen" etc. of: er wordt gekapt, gebrand enz.

Nog enkele voorbeelden: 'Ntjidoeri langit, 'ndaboeh koe ajo. [Als men] tegen den hemel spuwt, valt het in z'n gezicht (krijgt men het in z'n gezicht).

Ma nge idah kam ngolang-ngolangi roesoer? Ziet ge niet dat [iets] het telkens wil verhinderen?

La lit [si] ngatakën bage. „Niemand heeft dat gezegd". Lah ola lit mëtëhsa. Opdat niemand het wete.

De constructie met lit kan ook ons sommigen.... anderen weergeven: Lit ngëlandëkkën tjapah, lit ngëlandëkkën „Sommigen dansten met de houten schotels, anderen met de kookpotten".

Hier zou men in plaats van lit, of ook onmiddelijk volgend op lit, deba (zie boven) hebben kunnen gebruiken.

Ook de „vervoegde" vorm (passief) van den derden persoon, doch dan met weglating van het pron. suffix-na, wordt gebezigd om ons „men" uit te drukken:

Soeboek ng'akoe **i-bëre** nakan pe, soeboek ngë lang, di la kin si Sindar Matawari mëre akoe nakan, lalap akoe la män. 't Is hetzelfde of men mij eten geeft of niet, als niet S. M. mij eten geeft, zal ik nimmer eten.

VII. Het betrekkelijk voornaamwoord.

Het betrekkelijk voornaamwoord is si. In alle naamvallen blijft het gelijk, en 't kan ook nooit een voorzetsel voor zich nemen. Het staat altijd onmiddelijk achter het antecedent, dat het bepaalt.¹ Is het agens der handeling, dan neemt het (transitief) werkwoord den vorm met nasaal aan, is het patiëns, dan volgt het werkwoord in vervoegden (v. a. passieven) vorm.

Sora kai nge 'ndija alé? nina kalak **si** noetoe, Wat geluid is dat toch, zeg? zeiden de lieden die stampten. Enda kalak **si** bëne sërpina, Dit is de man, wiens dollars gestolen zijn. Labo ija, **si** koe-toedoechkën dalin, Niet hij is het wien ik den weg gewezen heb. Ēnggo tjirës ajan, **si** i-bëre kam rëbi, Het petroleumblik, dat gij mij gisteren gegeven hebt, lekt nu al.

¹ Alleen vindt men wel eens een bijw. van tijd of plaats ingeschoven: „Rëh ija **kari**, si atendoe ngëna. Straks komt hij dien gij bemint.

Veelvuldig wordt ook si gebruikt, waar wij een bijv. nw. attributief bezigen. E i-tama koebas kajoe si mĕgandjang, hij plaatste [den vogel] op een hoogen boom.

Niet zelden wordt si weggelaten. O, silih, kam, kai ngĕ ka deba i-ĕltĕp kam, mate? O, vrind, gaat alles, waarop gij met het blaasroer schiet dood?

Kai pe koe-ĕltĕp mate silih! Alles, waarop ik schiet gaat dood, vrind!

Inzonderheid geschiedt dit weglaten voor de ww. met nasaal.

Wat verder het gebruik van si betreft, het treedt zeer dikwijls op zonder antecedent, en dan geeft het weer ons bepaling-aankondigend vnw., gevolgd door 't relatief vnw. Ook wij volstaan dan dikwijls met het betr. vnw. alleen, bv. die ooren heeft om te hooren etc.

Lit mĕ toeri-toerĭn si la 'rmĕrga. Er is een verhaal van iemand, die geen mĕrga (geslachtsnaam) had. Man bohan-bohan goele si lit serpina. [Dienende] tot bamboekokers om vleesch in te koken voor hen, die geld hebben. (Dat ook ise zoo gebezigd wordt hebben we boven in een voorbeeld gezien).

Si dient verder als naamwijzer, vooral van personen doch ook van plaatsnamen: si Sampe, iemand die Sampe heet; Si bolangit, Si Rĕngit-rĕngit (dorpen), dĕlĕng si Piso-piso (een berg) etc.

Eindelijk vormt si tal van zelfst. nw. vooral van ww. doch ook van geheele zinnen: si naroeĥ, geleider, leidsman, si kĕmbar, bruidsmeisje, si ngidah, getuige, si koe pola, palmwijnappers, si koe djoema, veldarbeiders, si koe api, spijsen, si ĕrdĕmoe oerat noe djaba, „grensdorp“.

Als bijw. van ontkenning mag zeer zeker na si het gewone la (ma) gebezigd worden: zie boven: si la 'rmĕrga, doch zeer dikwijls treft men so (se) aan, dit is mooier; si so kĕlijamĕn, de ongerepte.

TOEKANG SADAP.

Eene bijdrage tot het leerstuk dat planten bezielde wezens zijn

DOOR

C. M. PLEYTE.

Een goede twintig jaar geleden heeft de zendelingleeraar J. Kreemer belangstellenden ingewijd in de geheimenissen van het palmwijn-tappen, zóó als hij dit op zijne wandelingen door het Kënděng-gebergte zag plaats hebben.¹ „Tiang deres” luidt de titel der fraaie schets, in welke deze bijzondere kenner van de Javaansche zeden en gewoonten zijn aantekeningen omtrent het zoogenaamde tijferen van de aren-palm samenvatte.

Zijn opstel was eene openbaring met betrekking tot het bekende dogma, dat alles in de natuur bezielde is en dus ook aan planten eene ziel en daarmede eigen individualiteit toekent, later door wijlen G. A. Wilken in zijn „Aninisme” voor verschillende andere volken buiten Java uitvoeriger toegelicht.²

Wilken evenwel en anderen, die na hem dit onderwerp hebben behandeld, lieten steeds de Soendanezen, hoezeer landbouwers bij uitnemendheid, buiten beschouwing; zelfs in de verschillende artikelen, die het Tijdschrift voor Indischen landbouw en Nijverheid aan de suikerpalmen wijdde, vindt men aangaande het aftappen van deze in de Soendalanden nagenoeg niets medegedeeld. Om die redenen mocht het van belang schijnen, te onderzoeken in hoeverre ook in de Pasoendan opvattingen gehuldigd worden, identiek met die welke van elders werden gemeld.

Daarbij bleek alras, hetgeen wel allerm minst verwondering zal baren, dat wat aangaande de Javanen bericht werd ook voor hunne westelijke naburen, de Soendanezen, geldt en dat het uitgangspunt van beider handelingen in het wezen der zaak volkomen hetzelfde is.

¹ J. Kreemer, „Tiang deres”, Mededeelingen vanwege het Ned. Zend. Gen. dl. XXVI, blz. 123, vv.; Ibidem, dl. XL, blz. 4, noot 3.

² G. A. Wilken, Het Animisme bij de volken van den Oost-Indischen Archipel, blz. 33 vv.

Maar tevens dat, al valt die overeenstemming niet te loochenen, toch ook enkele essentiële verschillen vallen waar te nemen en dit niet alleen tusschen de gebruiken der Javanen en Soendaneezen, maar zelfs bij laatstgenoemden onderling.

Beide verschijnselen laten zich gereedelijk verklaren. Het feit, dat Javanen en Soendaneezen in gelijke omstandigheden dikwijls hetzelfde doen, vindt zijn oorsprong in de eenheid, die tusschen beiden in de alleroudste tijden moet hebben bestaan, en dagteekent derhalve uit de periode waarin dezelfde animistische beschouwingen nog beider gemeen goed waren. Het feit, dat hunne opvattingen dienaangaande later zijn gaan uiteenloopen, moet toegeschreven worden aan den drang van ongelijke omstandigheden, die lokale wijzigingen in het leven riepen; evenzeer tusschen de Soendaneezen onderling, nadat de scheiding tusschen hen en de Javanen eenmaal een voldongen feit was geworden.

Eerst het Hindoeïsme en later vooral de Islam zijn aan de veranderingen, die plaats grepen, niet vreemd gebleven en beide hebben in meerdere of mindere mate hun stempel op het oorspronkelijk geloof gedrukt. Dientengevolge treedt het synkretisme tusschen ouderen godsdienst en nieuwere leering, kenmerkend vooral voor het hedendaagsch geloof der inlandsche bevolking van Java, ook bij haren omgang met planten duidelijk aan den dag en hooren wij verschillende geesten, Batara Goeroe zoowel als Toehan Allah en den te steenigen Satan in de bezweringsformulieren aanroepen, zoo ieder hunner op zich zelf als allen gezamenlijk.

Een en ander wenschen wij thans met betrekking tot de *ka wo eng*, gelijk de Soendanees de *aren-palm* noemt, nader toe te lichten.

Onze zegsman was een oude *toekang sadap*, palmwijnapper, uit de omstreken van Gadog, oostwaarts van Buitenzorg aan den weg naar Tji-andjoer, die, toeschietelijker dan zijn confraters, wijl hij de zaken aan kant had gedaan, met zekere verve over zijn voormalig bedrijf kon uitweiden. En behalve over zijn inlichtingen beschikten wij over schriftelijke mededeelingen, door gewestelijke hoofden destijds den heer K. F. Holle verstrekt en thans opgenomen in de handschriften-verzameling van het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen. Het zijn:

Io. Een nota samengesteld door Soerija Manggala, wadana van Kawali, naar de opgaven van Soerawidjaja, koewoe (loerah) van de desa Lëgok, distrikt Kawali, Afdeeling Pandjaloe, Galoeh.

Ilo. Een verhandeling van Atma Koesoema, wadana van Lëbak,

bevattend de mededeelingen van Ajamah, loerah van de desa Kaloerahan, getoetst aan die van Djasaid en Saoedin, djaro's van de desa's Tapen en Sinoepati en van zekeren Aki Armati, een inwoner van Pasir angin.

IIIo. Een „Babad kawoeng Badoej“, geschreven door voornoemden Atma Koesoema volgens inlichtingen van Sarmah, djaro van de desa Kanèkès, Djasmah Tasimen Tameng, kokolot van Tji-beo, en Djaeni, kokolot van Kadoe këtoeg. Dit stuk heeft dus in hoofdzaak betrekking op de zoogenaamde kadjëröan, de onvervalschte Binnen-Badoej's.¹ De kaloewaran, Buiten-Badoej's, volgen de gebruiken der kadjëröan en worden derhalve niet afzonderlijk ter sprake gebracht.

Alvorens tot ons onderwerp over te gaan, nog een enkel woord. Het dikwijls grove realisme, waarvan de volgende regelen zullen getuigen, onthult een stuk natuurgodsdienst, meer stuitend dan aantrekkelijk. Maar om tot de oorzaak der dingen door te dringen, mag het aantrekkelijke alleen ons niet bezig houden, ook het zoogenaamde afschuwelijke kan dikwijls leerzaam zijn en vooral om tot de kennis van den gedachtengang van minder ontwikkelde volken te kunnen geraken, dient ook op hun minder ideale verrichtingen te worden gelet. Veel van hetgeen heden alleen nog als survival wordt nageleefd kan zodoende tot klaarheid komen, en het begrijpen van het waarom hunner handelingen is de hoofdfactor tot het met goed gevolg wijzigen van minder verkwikkelijke, oude toestanden.

Thans ter zake.

Aangaande den oorsprong der kawoeng wordt verhaald, dat deze in twee soorten ontsproot, één groote en één kleine, uit de schaamdeelen van Nji Poehatji Sangjang Sëri, uit wier stoffelijk overschot ook de rijst, de kokospalm, al wat door den mensch geplant wordt en alle gewassen, die het aardrijk bedekken, ontstonden. Van deze legende bestaan, voor zoover ons bekend, twee lezingen, een oudere in proza, betiteld als de Lalakon Boedoeg Basoe² en een

¹ De nota's zijn onderscheidenlijk genummerd: 101 Galoeh, 64 Lëbak en 99 Badoej's. Eerstgenoemde is geteekend Soerija Manggala, Wadana Kawali, de tweede Atma Koesoema, Wadana Lëbak en de derde door denzelfden Wadana onder vermelding, dat hij zijn opgaven heeft ontleend aan Sarmah, Djaro van de desa Kanekes, Djasmah Tasinëm Tameng, Kokolot van het dorp Tji-beo en Djaëni, Kokolot van Kadoe këtoeg.

² Deze lalakon loopt gedeeltelijk parallel met de door F. S. Cohen Fzn. in het Tijdschrift v. Ind. T.-, L.- en Volkenk. van het Bat. Gen. v. K. en W. dl. XLV, blz. 144 vv. in extracto medegedeelde lakon Dampoe Awang. Zeer waarschijnlijk zijn beide aan een ouder origineel ontleend, hoewel zij thans

jongere in tẽmbang, die den naam draagt van Wawatjan Soelandjana. ¹ Laatstgenoemde bevat voornoemde opgave omtrent het ontstaan der kawoeng niet, doch in de Lalakon leest men: „sarẽng ti palẽbah raranganana kawoeng noe djadi; nja djadi doewa roepa, aja noe gẽde, aja noe leutik:” d. i. „benevens uit de plaats van haarschaamdeel outstond de kawoeng;

aanmerkelijk van elkander verschillen. De Soendaneezen gaven aan hunne lezing, die nu alleen nog en hoogst zelden door een toekang pantoen, meestreel, ten beste gegeven wordt den titel van Boedoeg basoe, naar het halfslachtige met boedoeg basoe (een soort van scrofulose) behepte wezen, dat evenals Nji Sëri uit een der tot eieren geworden tranen van Dewa Anta ontstond. In de Javaansche overlevering wordt slechts van twee eieren gesproken, in de Soendasche echter van drie. Uit dit laatste kwam een derde wezen te voorschijn, half hond half varken, Sangkala boewat (oogstverderver) geheeten.

De Javanen noemden hunne versie naar den nachoda uit Bandjermasin, Dampoe Awang (Soend. Dẽmpoe Awang), die bij den vorst van Java rijst komt koopen. In de Soendasche lezing verschijnt hij daartoe voor Praboe Siliwangi, die geen rijst afstaan wil. Deswege toornt de nachoda en besluit, het rijstgewas te gaan vernielen, waartoe hij met goed gevolg een beroep doet op Boedoeg basoe en Sangkala boewat benevens op een derde monster, Sapi goemẽrang genaamd, den zoon van Sang Idjadjil lanatoellah, den Antichrist, en door deze bij een koe verwekt, doordat deze zijn urine opgelikt had. (Zie voor soortgelijke legenden J. C. v. Eerde, de Kalanglegende op Lombok, Tijdschrift v. Ind. T.-, L.- en Volkenk. van het Bat. Gen. v. K. en W. dl. XLV, blz. 30 vv.)

Met hun drieën brengen deze gedrochten allerlei plagen over de rijst, doch nu zendt Batara Goeroe zijn drie in een droom geworden zoons Soelandjana, Tali mẽdang en Tali mẽnir op hen af, die de beesten overweldigen en ook aan Padjadjaran's volk de formulieren leeren om ziekten, die den aanplant teisteren, te bezweren.

De wonderdadige geboorte der drie jongelingen wordt als volgt verhaald: „katjaritakeun deui noe gagah taja lawanna, noe sakti bawa ngadjadi, noe djẽnẽngan Sang Dewa Wẽnang gadoeh ti impian poetra, nja ngimpi djima, mani ragrag ka boemi, tiloe tetes kadjadianana tiloe moerangkali.”

¹ Onder de benaming Wawatjan Soelandjana verstaat men hetzelfde verhaal als boven genoemd, doch in tẽmbang, dichtmaat, geschreven. Een verkorte inhoud van de drie eerste zangen vindt men in P. de Roo de la Faille's te weinig bekende „Preanger Schetsen”, blz. 137 vv. De bezweringsformulen, die er in voorkomen, werden gedeeltelijk bekend hemaakt door R. A. Kern, Soendasche bezweringsformules, in Bijdragen tot de T.-, L.- en Volkenk. v. Ned. Indië, dl. LVI, blz. 605 vv. Hieraan zij nog toegevoegd, dat door den Soendanees feitelijk drie soorten van formulieren worden onderscheiden, die hij gewoonlijk alle drie met den naam djampe aanduidt, doch die toch bijzondere namen dragen, te weten: radjah. djangdjawokan en djampe. Met de eerste benaming worden alle prevelgebeden aangeduid, die ten doel hebben, den zegen der hogere en lagere machten af te smeeken over hetgeen men wenschte te ondernemen Zoo spreekt een dalang, een toekang.

zij ontstond in twee soorten, zijnde een groote en een kleine." Deze voorstelling van zaken heeft vermoedelijk aanleiding gegeven tot de beschouwing, dat de kawoeng vóór alles vrouw is. Op-groeiend doorloopt zij dan ook alle stadiën van kind tot maagd om, is zij volwassen, door den palmwijn-tapper getrouwd te worden, waarna hij haar volkomen als een echtgenoot behandelt.

In het algemeen worden drie soorten onderscheiden, inderdaad slechts variëteiten van hetzelfde geslacht, te weten *Arenga saccharifera* Labill.,¹ die echter bijzondere, niet overal dezelfde namen dragen en naargelang van de opbrengst meer en minder worden gewaardeerd.

In het Galoehsche heet de grootste en rijkelijkst sap voortbrengende soort kawoeng karinding, voor Lëbak wordt als zoodanig opgegeven de kawoeng hideung, terwijl de Badoej's de beste kawoeng bënër noemen. Minder productief is de kawoeng songgom, gelijk de tweede soort in Galoeh heet, de kawoeng saëran der Kanèkès en de kawoeng howe in Lëbak, terwijl als de minst loonnende wordt beschouwd de kawoeng saëran voor zooveel Galoeh en Lëbak betreft en de kawoeng banen bij de Badoej's.

Genoemde soorten zijn het in hoofdzaak uit welke de lahang, palmwijn, verkregen wordt en zoowel wildgroeiende als bepaaldelijk tot dit doel gekweekte boomen worden getapt. Dit laatste is tegenwoordig zelfs regel en heden is de kawoeng, tengevolge van het verminderen der woeste gronden, uitgezonderd bij de Badoej's, nagenoeg geheel cultuurgewas geworden.

Hoe, rijst thans de vraag, is men tot de wetenschap gekomen, dat de kawoeng een zoo kostelijk sap bevat? Volgens de Soendasche overlevering is het Bataras Goeroe zelf geweest, die het bestaan daarvan heeft kenbaar gemaakt, toen hij op zekeren dag de aarde bezocht, vergezeld van zijn ouderen broeder Narada. Aldus wordt deze gebeurtenis verhaald.

Nadat de rijst en de andere planten uit Nji Sëri's graf waren voortgekomen, kreeg Aki Bagawat Sangsëri, die bij de groeve de wacht had moeten houden, last van den oppergod, alles wat uit

pantoen, een lais, vóór hij zijn kunst boven op een bamboe begint enz. steeds zulk een radjah uit. Onder djangdjawokan verstaat men uitsluitend formulieren bij den landbouw gebruikt en onder djampe alle andere zoo om te be- als om te onttooveren, ziekten te bezweren, geneesmiddelen toe te dienen, enz.

¹ De wetenschappelijke namen der planten mochten wij ontvangen van Prof. Dr. M. Treub, wien wij daarvoor dank zeggen.

deze ontkiemd was ter uitplanting te brengen aan Praboe Siliwangi, vorst van Pakoewan Padjadjaran.

Den laatsten werd bij eigenhandigen brief van Batara Goeroe op het hart gedrukt, goed voor de planten te zorgen, daar deze Nji Sëri zelf zijn. Siliwangi deed gelijk hem bevolen en oogstte duizendvoudig; er was geen rijker en gezegender oord op aarde dan Padjadjaran en de faam daarvan verspreidde zich wijd en zijd, zoo ook in den hemel.

Opdat de zorg voor Nji Sëri, Batara Goeroe's aangenomen dochter, niet zou verminderen, gelaste de oppergod Sëmar naar de aarde af te dalen en mede toezicht op de aanplant te houden. Hij zeide tot hem: „aki, ijeu koedoe oeroes pare di sawah; anak aki bawa kabeh, oelah aja noe kari, oeroes pare sing goemati!” God Sëmar ging omlaag en: „tjaritakeun aki Sëmar toenggoening pare di sawah saänak-anakna liwat langkoeng roemawatna; beurang peuting hënteu tjitjing nja sawah dikoeriling bae.”

Katjarikeun deui anoe asih Agoeng Goesti Pandji Narada gëndoe tjatoer djeung sadoeloer; njarioskeun: ajeuna di nagri Pakoewan Njl Poehatji Sangjang Sëri leuwih aloes kadjadianana, oerang nagri saroeegihliwat langkoeng, leuit pinoeh pare loba.”

Goesti Agoeng Dewa Goeroe ngandika ka toewang raká Pandji Narada: „kakang, ajeuna oerang njipta ganti roepa nja noe piit poetih; oerang langlang pare di sawah, oerang eunteup dina pare, hajang njaho ka noe toenggoe roemawat atawa hënteu!”

Tjaritana Goesti Agoeng Dewa Goeroe sarëng saderek sëpoeh parantos njipta andjeun ngadjadi piitpoetih, nja piit poetih ratoening manoeck.

Ladjëng mangkat, manoeck kabeh pada ngiring nja angkat ka nagri Pakoewan.

Ningali pare keur djamboel nja aloes kabina-bina, lagjëng eunteup dina tangkal pare.

Nja aki Sëmar eukeur dahar soesah manah liwat langkoeng, ningali piit dina pare. Ladjoe koempoel raragëman djeung anakna kabeh: „ha joe! anak, ngalaleugent piit teja, oerang leugentan piit teja!” Kadangoe koe piit poetih, soekoe manahna liwat langkoeng ngareungeu omong ki Sëmar ladjoe bëndoe liwat

langkoeng, manoeck ditoendoeng teu daek oendoer, digëbah teu daek leumpang, nja manoeck pindah kana leungeun kawoeng, nja leungeun kawoeng digoebag-gabig manoeck hibër boelak-balik ngaheureujan ki Sëmar. Manoeck eunteup digëbah deui, dipëpëg koe gaganden nja pëpëg kaliwat këntjëng; kakara manoeck hibër, teu katjarita ka mana hibërna.

Katjaritakeun leungeun kawoeng sëmplak, tjara langgari bidjil tjai loba katjida.

Wantoening powe keur panas, aki Semar aoes liwat langkoeng, tjai eta noe diïnoem, raos amis liwat langkoeng, teu aja papadonna. Nja anak nanja: "bapa, koe-maha rasana tjikawoeng?" Pok bapana: "tjai ijeu pait kabinabina." Anak tiloe-tiloe teu kawawa wantoening panas teja, tjai dirëboet ti leungeun bapa, tiloe-tiloe anak nginoem kabeh, tjai eta raos amis kabina-bina.

Toeloej dijoek raragëman sakoemaha djeung bapana: "bapa, tangkal kawoeng ijeu pidjagaeun, leungeunna oerang pëpëgan."

Dipëpëg, digoebag-gabig sina përoeh oerang paksa bidjil tjai sing njoeroeloek. ¹

¹ Om te doen zien in welk opzicht de tekst in tēmbang van dien in proza verschilt, volg hier dezelfde passage, aan een Wawatjan Soelandjana uit Manondjaja afkomstig ontleend.

Dangdanggoela.

Dewa Goeroe miwarangan
ka Ki Sëmar: „maneh Sëmar geura indit
lenmpang ka nagri Pakoewan.”

Katjarita Ki Sëmar geus soemping.
„Dongkap eta ka nagri Pakoewan,
kabeh koedoe toenggoe pare.”
Ti dinja Sëmar geus indit deui
Sarëng kabah anakna.
Kabeh ënggeus, toeloej
dongkap ka nagri Pakoewan
eta Sëmar ngaronda pare geus abis,
teu aja noe kaliwat.

Pangronda Sëmar leuwih apik.
Rata pisan di tjai di darat
pare taja anoe goreng.

Kotjap Sëmar eukeur toenggoe
di nagri Pakoewan tjitjing
Sarawoeh djeung anakna
kabeh miloe toenggoe.
Kotjap di Sawarga Loka
Dewa Goeroe ka saderekna ngalahir,
ka rakana Sang Narada:

„Ajeuna teh kakang oerang indit,
oerang ronda ka nagri Pakoewan
di sawah di darat kabeh,
kabedjakeun leuwih aloes
Nji Poehatji Sangjang Sëri,
saroegeh di Pakoewan,
leuitna parinoeh.
Oerang ronda masing ënja,
hajang njaho noe toenggoe pada goemati
kana parentahna oerang!”

„Oude, gij moet voor de rijst op de sawah gaan zorgen, neem al je kinderen mede, geen blijve er achter, pas goed op de rijst!“

Men verhaalt, dat Sëmar met zijn kinderen bij de rijst op de sawah met de uiterste zorg de wacht hield; van den ochtend tot den avond gunde hij zich geen rust, hij liep maar rond de sawah.

Verder wordt verteld, dat de (zijne schepselen) liefhebbende, de groote heere met Pandji Narada, zijnen broeder een samenspreking hield, zeggende: in het land van Pakoewan is thans Nji Poehatji Sangjang Sëri (de rijst) zeer schoon gedijd, het landsvolk is uitermate welvarend, de rijstschuren zijn vol, de rijst is overvloedig.

De opperste heere Dewa Goeroe antwoordde zijnen ouderen broeder Pandji Narada: „oudste, thans veranderen wij van gedaante en nemen de gestalten van witte rijstdieffjes aan en inspecteeren de

„Tapi oerang koedoe pada salin,
ngaroepakeun djadi piit bodas
oerang eunteup dina pare.
Moen digëbah koe noe toenggoe
djadi njata eta goemati,
lamoen hanteu digëbah,
tjampoleh noe toenggoe.
Mana hajoe! oerang ronda masing boekti,
mangga, kakang, oerang angkat!“

Dewa Goeroe ënggeus djadi piit
djeung rakana. Ti dinja geus mangkat
manoeuk leuweung ngiring kabeh
ka Pakoewan. Geus djëboel
doewanana eta piit poetih
eunteup dina pare sawah
tembong koe noe toenggoe.
Ti dinja Sëmar pek nitah
ka anakna Djëblog,
Bagong: „geura indit
ngala leugeut masing loba¹

pikeun itoe ngala piit poetih.
Oerang dahar keur lalawoeh dahar
eta piit, oerang goreng
piit poetih langkoeng soekoer“.
Marga eta noe toenggoe goemati
ningal noe masang pitapak
djeung leugeut dioeroes
tandana goemati pisan.
Kaparentah taja mangmangna saeutik,
kabeh ngestoekeun pisan.

Aki Sëmar ti dinja koeriling
sarta ambëk kana piit bodas
barina mawa gaganden
kajoe toeba anoe aloes.
Pameupeuhna Sëmar dit jangking
piit poetih doewanana
dina leungeun kawoeng.
Ki Sëmar ambëk katjida.
Leungeun kawoeng dibëtöt, digoebag-gabig,
tatapi hanteu beunang.

Saënggeus kitoe, eta piit poetih
datang deui eta doewanana,
toeloej eunteup deui bae.
Koe Ki Sëmar digëboeg
doewanana eta piit poetih
tatapi hanteu keuna;
piitna mah kaboer.
Leungeun kawoeng moenggah sëmplak
babar pisan, tjeroeloek bidjilan tjai
sarta loba katjida.

Harita teh Sëmar liwat saking
hajang nginoem wantoe eukeur panas;
tjai teh diinoem bae.
Toer amis liwat langkoeng,
djeung anakna kabeh ningali
djeung kabeh pada nanja
rasana tjai kawoeng.
Sëmar ti dinja nembalan:
„hanteu ngeunah, rasana pait teh teuing
tjara rasa kalajar“:

¹ De namen van Sëmars zoons komen alleen in de témbang voor.

rijst in de sawah; zetten wij ons op de rijst, ik wil weten of deze met zorg opgepast wordt dan niet."

Reeds, gelijk gezegd, zijn de opperste heere en zijn oudere broeder veranderd en witte rijstdiefjes geworden; het witte rijstdiefje (Dewa Goeroe) was de koning der vogelen.

Vervolgens vertrokken zij, en alle vogels volgden en trokken mede naar het land van Pakoewan.

Zij zagen, dat de rijst bezig was pluimen te krijgen en prachtig stond; daarop zetten zij zich op de halmen.

Sëmar, juist aan het eten, zag met groote verontrusting de rijstdiefjes in de rijst. Hij riep zijn zoons tot overleg bijeen: "komt, jongens, die rijstdiefjes met lijnstokken gevangen, wij lijmen die vogels!" Toen dit door het witte rijstdiefje gehoord werd, was het uiterst verheugd te hooren dat Sëmar zich zoó boos maakte, maar weggejaagd wilden de vogels niet wijken, voortgejaagd niet heengaan; zij verhuisden naar den vruchtsteel van een kawoeng en deze werd heen en weer geschommeld, door dat de vogels af en aan vlogen om Sëmar te plagen. Zij werden verdreven en zetten zich andermaal neder, hij (de vruchtsteel) werd geslagen met een hamer, allerhevigst gebeukt en toen eerst vlogen zij weg waarheen, wordt niet gemeld.

De vruchtsteel, zegt men, spleet en gelijk uit den afgesneden bloemsteel, vloeide rijkelijk sap uit dezen. Aangezien het op het heetst van den dag was en Sëmar grooten dorst had, dronk hij dit vocht; het smaakte zeer zoet, hij wist van geen uitscheiden. Zijn zoons vroegen hem: "vader hoe smaakt het kawoeng-sap?" Hun vader antwoordde: "vreeselijk bitter." Doch daar de drie zoons

Maneh oelah nginoem i jeu tjai,
poma-poma sarégot ge oelah
sabab bisi weuren maneh!"
Ti dinja toeloëj dirëboet
koe anakna eta tjai teh.
Pa Sëmar teh nangkarak
koe anakna disoentroeng.
Geus beunang, pek disaän
eta tjai, pada ngoeioep bari seuri:
„raosna amis pisan!"

Pada ngomong anakna barëngis:
„na koemaha tadi teh ditanja,
padjah maneh pait, ngëlel,
aki-aki noeroes-toendjoeng
madjah maneh tjai teh pait!

Moen pait ge koe bapa
mowal bët dilëgoek,
loembrah anoe pait eta
katjirina ngëlel barina moeringis
aki-aki bangkawarah!"

Saënggeus kitoe, rërëmpagan deui:
„pidjagaeun moen kawoeng leungeunan
oerang peupeuh deui bae
soepaja mangka përoeh,
sarta oerang digoebag-gabig
tjaina sing bidjil loba;
pagas masing ngoetjoer,
tjara eta noe ka toekang;
përtingkahna moega oelah lali
soepaja tambah hasilna!"

het van de warmte ook niet konden uithouden, rukten zij het hun vader uit de hand en dronken alle drie eveneens uit den vruchtsteel; het vocht smaakte zeer zoet. Daarop zaten zij in gemeen overleg neder en zeiden: „vader die kawoeng zullen wij verzorgen en zijn vruchtsteel bekloppen; hij worde beklopt en gewiegd, opdat hij ombuige en wij hem dwingen het sap te doen loopen.”

Hoe aardig ook ingekleed, specifiek Soendaasch is deze opvatting van het ontdekken der lahang niet, aangezien de Javanen een dergelijke overlevering kennen, die in de Poestakā rādjā poerwā aldus wordt medegedeeld:

„Aamarēngi māngsā Manggasri katjarios Praboe Erjānāroedrå tjangkrāma datēng wānā ambēbēdagsato amimikat paksi ananging katah paksi ingkang ampoe-
ngan ingoewit aren. Praboe Erjānāroedrå ladjēngdada-
wah angrampassi, sarēng dangoening aren karampas,
mēdal tojanipoen manis aroem. Praboe Erjānāroedrå
ladjēng anḍawoehakēn paugandikā ing wadjābālā,
toewin tiang papoesoenan tiang wanan, sakaṭah ing
aren ingandikakakēn deres, kadamēl gēṇdis. Ingkang
tampi dawoeh sami angestokakēn Praboe Erjānāroedrå
ladjēng kondoer datēng prādjā.”¹

¹ Dit citaat is ontleend aan de Poestakā rādjā poerwā, dl. II, blz. 67. (Uitgave A. Buning, Djogja, 1885), op hetwelk de heer J. Knebel welwillend onze aandacht vestigde. In twee opzichten verdient het de aandacht: èn ter vergelijking van de Soendasche lezing èn in verband met de overlevering aangaande het ontstaan der lēgen medegedeeld door Hageman, Handleiding enz. dl. II, blz. 260. Deze luidt:

„De lēgen. Van toen af aan heerschte Barthoro Wisnoe onder het beeld van Mengoekoehan gelukkig in Mendang Kamoelan. Slechts nog één soort gedierte bracht aan het veldgewas schade toe. Dit was de Hemprit (het vogeltje rijstdief genaamd, afgestamd van Iwang (hewang) Prit-handjolo, den heer van het noordoostelijk deel der heerschappij (6 doch zie 5). Dit gevogelte deed zeer veel kwaad aan de rijsthalmen en als men het verdreef, verborg het zich tusschen het gewas Dhangoe genaamd van den harēnboom. Om dit te beletten sneed men de Dhangoe af. Nu vloede daaruit eensklaps een zoet vocht, dat aangenaam en gistend was. Men bood dit den vorst aan. Deze vond het uitnemend genoeg om het den godenvorst Bathoro Goeroe te doen aanbieden door Iwang Kaneko Poetro. Deze voldeed aan dit gebod, nam een gevulden bamboe van het vocht en verscheen in tegenwoordigheid van Iwang Goeroe, hem het vocht van den harēnboom, getapt uit de Dhangoe, aanbiedende. Iwan Kaneko proefde het evenwel eerst en zeide dat het inderdaad wel smaakte; deswegen wordt Iwang Kaneko Poetro vervloekt en verandert in Narada, den bode der goden”.

Verder vergelijke men Babad Tanah Djawi, ed. 1884, blz. 11, regel 15 v.b.

Er wordt verhaald, dat Praboe Erjanaroedra, juist in het jaargetijde Manggasri, zich vermaakte in het bosch met jacht te maken op (wild en tam) gedierte en met het strikken van vogels (vogelen met lokvogels), maar vele vogels verscholen zich in een aren-boom. Toen beval Praboe Erjanaroedra om al de vruchten van den boom af te plukken, en niet zoodra was de stengel van de aren afgeplukt, of er vloeide een zoet en welriekend sap uit. Daarop gaf Praboe Erjanaroedra aan zijn volk, aan de desa- en boschbewoners bevel alle aren-boomen te tappen, d.i. de lëgen te verzamelen en er suiker van te maken. Zij, die het bevel ontvingen, gehoorzaamden Praboe Erjanaroedra en keerden vervolgens terug naar hun dorp."

Het lijdt echter geen twijfel of de Soendasche lezing is de oudste, want in deze is het de oppergod zelf, die eerst Sëmar, oorspronkelijk ook een god, en vervolgens door tussenkomst van dezen het menschdom leert hoe de kawoeng moet getapt worden.

Doch hiermede genoeg over de legenden, die zich aan het ontstaan van het palmwijntappen vastknoopen, nu een paar woorden over de kultuur van kawoengs.

Verreweg de meest eenvoudige en daarom bij voorkeur gevolgde methode van kweeking is, dat men reeds ontkiemde plantjes zoekt, namelijk opslag uit de faeces van den tjareuh, *Paradoxurus musanga*, den palmmarter, die, gelijk bekend, ook op de vruchten van de kawoeng aast. In Galoeh en Lëbak worden deze overgeplant, doch de Kanèkès volstaan met rond het jonge plantje, pëtet, alles wat den groei zou kunuen belemmeren op te ruimen en laten het daarna aan zijn lot over.

Soms worden in het Lëbaksche de kawoeng's gezaaid. Oude pitten worden tot dit doel in mullen, goed gezuiverden grond uitgestrooid en ontkiemen in ongeveer zes maanden. Zoodra het zaaisel twee blaadjes gekregen heeft en het topje van het derde zichtbaar wordt, hetgeen na een jaar ongeveer plaats heeft, wordt het kweekbed gedund door de uitgeschoten plantjes, koemipas d.i. in waaiervormigen toestand verkeerend, over te planten. Overgeplant moet er dus altijd worden, hetzij men de koemipas uit de wildernis haalt dan wel door kultuur verkregen heeft. Dit overpoten heeft met de uiterste zorg plaats en de gaten daartoe moeten minstens één voet in het vierkant zijn. Op het oogenblik dat de koemipas in den kuil wordt gezet, behoort de volgende djangdjawokan¹ gepreveld te worden:

¹ Zie voor dit woord noot pag. 594.

„Bismillah irrah manirrachim!”

„Asoep koeroe, bidjil montok!”

„Hah montok! Hah montok! Hah montok!”

„Bismillah irrah manirrachem!”

„Mager er in, dik er uit!”

„Gauw dik! Snel vet! Ras groot!”

Eenigszins anders luidt dit overplant-formulier in Galoeh, waar men liefst driejarige planten, in dit gewest galoegoe genaamd, gebruikt. De bewoordingen zijn aldus:

„Hol donghok, bidjil montok!”

„Sija poelih, aing soegih!”

„Kom spruit uit, spruit dik uit!”

„Gij tierig, ik rijk!”

Bovendien past men in dit gewest terdege op, dat de overgeplante galoegoe juist in denzelfden stand komen te staan als voorheen, d.w.z. zij, die naar het oosten bijv. neigden, worden weder naar het oosten toe gewend, die het westen toegekeerd waren, plaatst men in die richting enz., want laat men dit na, „dan zullen de plantjes niet aanslaan en verkwijnen!” Bijzondere zorg draagt men verder voor het gewas niet, alleen zorgt men er voor dat het niet door menschen of karbouwen vertreden worde.

Zoodra de eerste indjoek zich begint te ontwikkelen, wordt deze verwijderd, omdat dit voor den groei van den plant schadelijk wordt geacht, hoezeer ten onrechte, daar deze natuurlijke beharing beschadiging van de epidermis voorkomt. Doch het is eenmaal a dat, waartegen de heer Holle zelfs tevergeefs heeft geijverd. Dit afpellen van de indjoek wordt voortgezet totdat de eerste bloemsteel uitkomt, hetgeen gemeenlijk op ongeveer twintigjarigen leeftijd van de plant plaats heeft.

Het plantje dat indjoek begint te krijgen, heet tjoemongkok en blijft dus genaamd tot het zijn tiende à twaalfde jaar is ingegaan. Dan ontvangt het in Galoeh dien van tjoemawene, in maagdelijken staat verkeerend, in Lëbak dien van keur tjoemawene, bezig in maagdelijken staat te verkeeren en bij de Badoej's dien van tjatjawenean, ongerept. Men laat den boom evenwel nog steeds met rust en ontlast deze nu ook niet meer van de indjoek. Zoo blijft de kawoeng doorgroeien tot zij twintig jaar en daarmede mëpët, volgroeid, geworden is.

Dit tijdstip wijst zich van zelf aan door het te voorschijn komen van den eersten neus, tongkol, die na zoowat een halve maand opengaat waarna er een bloemsteel uit te voorschijn komt, dien men langgari tjaroeloek noemt en voorloopig laat doorgroeien. Al spoedig na dezen eersten langgari verschijnt, meestentijds onder dezen, een tweede, de zoogenaamde leungeun djeunah, daarop een derde, leungeun bĕngkĕl of leungeun bengkol genaamd, en eindelijk een vierde, de adi van laatstgenoemde geheeten. In Lĕbak worden deze alle afgetapt, in Galoeh evenwel kapt men ze met uitzondering der leungeun djeunah en leungeun bĕngkĕl weg, waardoor men uit eerstgenoemde een jaar en uit de laatste de helft van dien tijd kan tappen.

Twee maanden uadat de leungeun, die het eerst getapt zal worden, uitgekomen is, wordt alles, wat het zonlicht verhindert tot deze door te dringen verwijderd, en de steel zelf terdege gereinigd, hetgeen ook onder opzeggen van een prevelformulier moet geschieden.

In Galoeh — wij zullen thans bij deze streek allereerst een weinig langer stilstaan — luidt dit:

„Sangsama salah, Sangsama roepa!”

„Oelah arek oeroek-irak silihgawe ka tjatjabakan
oerang manoesa!”

„Lamoen rek hiri-dĕngki, sija keulat koe tjadoe
Batara Goeroe!”

„Aing njaho di mana sija setan, iblis!”

„Sangsama salah, Sangsama roepa!”

„Pleegt beiden geen schennis aan het bedrijf van den
sterfelijken mensch!”

„Mocht gijl. dit willen verderven, hangen blijft gijl.
door den banvloek van Batara Goeroe!”

„Ik weet waar gij zijt satan, duivel!”

Vervolgens schort de tapper zich den heupdoek op en bewatert de wortels rondom den boom, doch op een oogenblik dat geen andere menschen tegenwoordig zijn, opdat niemand daarvan kennis drage. Dan neemt hij een eurih-blad, Imperata arundinacea Grell., en knoopt dit tot verbodsteeken om den boom, prevelend:

„Sawen aing, tjangreud sima!”

„Oelah dĕngki kapada djalĕma!”

„Bisikeulat koe tjadoe dewa, panjapa Batara Goeroe!”

„Mijn knoop, tijgerknoop!”

„Wees niet naijverig op het menschdom!”

„Anders zult gij daarin hangen door den ban van de godheid,
de vervloeking van Batara Goeroe!”

Na de vervulling van dit ceremonieel verlaat de man den boom om een nieuw kapmes en een nieuw tapmes te gaan koopen, want reeds gebruikte gereedschappen voor de thans volgende werkzaamheden te bezigen is *pamali*. Deze bestaan allereerst in het kappen van drie bamboezen, één om er den ladder van te maken, één om tot steunbamboe voor de hand bij het beklimmen van den ladder te dienen en één om tot touw gemaakt te worden, noodig ter vastbinding van ladder en steunbamboe aan den boom.

Ladder zoowel als steunbamboe zijn onmisbaar, daar de zeer ruige, kaarsrechte stam van de *ka woeng* zich al bijster slecht tot beklimmen leent en de tapper moet voortaan minstens tweemaal daags naar boven. De ladder heeft echter weinig van hetgeen door westerlingen onder die benaming wordt verstaan, daar deze niet anders is dan een betrekkelijk dunne bamboe, boven iederen knoop van een boogvormige opening voorzien, net groot genoeg om er den grooten teen in te kunnen steken. Daarom dan ook is een steunbamboe noodig, want den ladder omvat de tapper met de rechter en de steunbamboe met de linkerhand en vrijwaart zich aldus voor naar beneden vallen. Eigenaardig noemt hij de laatste deswegen ladderhartestut; de eerste bamboe heet eenvoudig ladder (*sigaj*).

Ladder, leuning en touw — dit laatste wordt van de derde bamboe gemaakt door deze te splijten en de strooken in een te draaien — moeten in een dag klaar gemaakt worden en daarna één nacht over blijven staan. Den volgenden morgen brengt de tapper alle drie naar den boom en plaatst ze tegen dezen, fluisterend:

„Poehatji adëngan djati!”

„Poehatji panëťëg ati!”

„Poehatji ware stut!”

„Poehatji hartestut!”

Daarna stampt hij met den ladder driemaal op den grond en bindt het onderende van dezen vervolgens aan den boom vast. Dan klimt hij naar boven en bevestigt ook het boveinde, waarna de leuning aan de beurt komt, die op gelijke wijze aan den boom wordt verbonden. Afgedaald na het volbrengen dezer werkzaamheden, spreekt de tapper de *ka woeng* volgender wijze toe. „Tja wene beser aja tjalik?”

„Aja!“ „Soeka sija dititah koe aing?“ „Soeka!“ „Tarima sija dibebekkeun nja badjoe, tarima sija dilaän nja samping?“ „Tarima!“ „Ari geustarima mah tetela anak-rabi aing!“ d.i. „Maagd, die aan incontinentia urinae lijdt, zijt gij gezeten?“ „Ik ben!“ „Wilt gij door mij getrouwd worden?“ „Ik wil!“ „Staat gij toe dat uw baadje opengereten worde, veroorlooft gij dat uw saroeng opgeschort worde?“ „Ik sta toe!“ „Zoo gij dat goedvindt, is het duidelijk, dat gij mij tot echtgenoot aanvaardt!“

Onmiddellijk nadat de tapper voor den boom op al zijn vragen toestemmend geantwoord heeft, omarmt hij dezen op het innigst en kloutert andermaal naar boven om in de eerste plaats een tak nabij de leungeun zoodanig af te kappen, dat deze hem later bij het tappen tot zitje kan dienen; de overige takken, die hem bij dat werk zouden kunnen hinderen, hakt hij alle weg. Maar al hakkend mag hij niet verzuimen af te tellen op moetmainah, in dezer voege namelijk: 1 amarah, 2 lowamah, 3 sawijah, 4 moetmainah en dan begint hij weer bij 1 amarah.

In Lëbak, tot welk gewest wij ons thans een oogenblik zullen bepalen, wordt afgeteld op sagara en wel aldus: 1 sëri, 2 goenoeng, 3 oeroeg, 4 sagara of luister, berg, nederstorten, zee, in dit verband even zinledige klanken als de bovengenoemde woorden, tot de terminologie der in den Oost-Indischen Archipel populaire mystiek behoorende.

Waar, gelijk reeds vroeger gezegd, in deze streek de kawoeng dikwijls wordt gezaaid en men gewoonlijk andere boomen tusschen deze in plant, is hier een tapladder niet altijd noodzakelijk, daar men de tusschenstaande boomen als zoodanig gebruikt. Maar bij vrijstaande kawoengs wordt deze wel gevorderd en opgesteld gelijk in Galoeh, doch onder het opzeggen van:

„Poewah poetih anoe radja, oelah geder!“

„Oelah reuwas disangsangan taradje Omas sijan kantajana!“

„Witte melk, eigendom van den vorst, wees niet verontrust!“

„Wees niet bevreesd, dat tegen u aan geplaatst wōrdt de ladder Omas sijang kantjana!“

Bovendien moet het opstellen van den ladder hier steeds op Woensdag gebeuren.

Van een huwelijk tusschen den tapper en de kawoeng schijnt in Lëbak noch bij de Badoej's sprake te zijn, wel echter wordt dit

ook in het Buitenzorgsche aangegaan, de toekang sadap van Gadog althans deelde mede, dat na het vastmaken van den ladder door hem gepeveld werd:

„Nji, soeka menta, soeka pepenta ajer tjisotja!”

„Mejuffrouw ik wil u vragen en verzoeken om een plasregen van tranen!” waarna hij de sahadat placht uit te spreken om ten slotte den boom te trouwen.

Als alle boven genoemde formaliteiten behoorlijk in acht genomen zijn, is men evenwel nog lang niet aan het tappen toe. Zoo moet in Galoeh eerst nog een offermaaltijd opgedragen worden aan het oude, legendarische dorpshoofd Sangka, den eersten ontginner van Tji-rëbon girang, waartoe o. a. ook Galoeh behoorde. Deze maaltijd moet bestaan in roode en witte rijstbrei, tangtang angin, rijst in driekantige zakjes van bamboeblad gekookt, en badjigoer, koffie met suiker en klappermelk: na het nuttigen van deze spijsen worden negen verbodsbepalingen voor den tapper van kraecht, aan welke hij zich gedurende den geheelen taptijd te onderwerpen heeft. Deze zijn:

1. Hij mag zich niet parfumeeren met bloemolie, opdat het sap niet ophoude met vloeien.
2. Hij vatte geen tarasi (conserf van gedroogde garnalen) aan.
3. Hij beroere geen gambir (catechu).
4. Hij onthoude zich van tegen den boom te wateren.
5. Hij gebruike geen varenblad tot sluiting der palmwijnkokers want dan zal de lahang verzuren.
6. Hij bedrijve geen ontucht.
7. Hij schelde niet tegen den boom, doch behandle dezen met voorkomendheid evenals eene echtgenoot.
8. Hij denke niet aan iets verdorvens, want geschiedt dit, zelfs al is het onbewust, dan baart dit ongeluk.
9. Hij kloppe vooral niet op het dunne einde van den te tappen bloemsteel, dat heuntjeut tjareuh, vulva musangae, heet en te vergelijken is met het vrouwelijk schaamdeel, terwijl het dikkere boven einde daarvan met de mannelijke roede overeenstemt.

Na het offermaal heeft namelijk aanstonds het eerste bekloppen van den bloemsteel plaats, hetgeen ten doel moet hebben de sapopstijging te bevorderen. Uiterst voorzichtig moet daarbij te werk gegaan worden en allerminst mag dit met een houten hamer, zooals later gebruikelijk is, gebeuren, doch de tapper moet dit met de vlakke

hand doen en onder het fluisteren van dit tweegesprek: „Ngaran oerang Sang batara, ngaran kawoeng Sang batari!“ „Tjawene beser aja tjalik?“ „Aja!“ „Rek menta ngandjang!“ „Rampes!“ „Soeka sija dibebek badjoe?“ „Soeka!“ „Soeka sija disingsatkeun samping?“ „Soeka!“ „Mijn naam is Sang batara, de naam der kawoeng Sang batari!“ „Maagd, die aan incontinentia urinae lijdt, zijt gij gezeten?“ „Ik ben!“ „Ik wil vragen u te komen bezoeken!“ „Best!“ „Behaagt het u dat uw baadje opengereten worde?“ „’t behaagt mij!“ „Behaagt het u dat uw saroeng opgelicht worde?“ „’t behaagt mij!“

Dan ontdoet de tapper met zijn nieuwe mes den bloemsteel van de indjoek en poetst hem met deze zachtjes schoon, al kloppend eerst met de vlakke hand, dan met een tēpoes-knol, *Elettaria coccinea* Bl., en eindelijk met een stukje hondje, *Elettaria speciosa* Bl., en reciteerend:

„Nini Bagawat Sangsëri, Aki Bagawat Sangsëri!“

„Ditimboel koe tēpoes bēngkoeng, dipalengpeng
koe hondje gepeng!“

„Mangka ngotjor tina indjoek, prak ’t jerelek
tina njere!“

„Tjoeroeloek tina tjaroeloek, ngaratjak tina
sengserang!“

„Dëg tjërëläng! dëg tjërëläng! dëg tjërëläng!“

„Nini Bagawat Sangsëri, Aki Bagawat Sangsëri!“

„Gij worde geworpen met een gebogen tēpoes, gegooïd met een
platte hondje!“

„Dat het lekké uit de indjoek, druppele uit den nerf!“

„Dat het druïpe uit den bloemsteel, plasse uit den vruchtsteel!“

„Het druppele, het druïpe, het droppe!“

Na deze inwijdingsbeklopping blijft de kawoeng één dag ongemoeïd, dien de tapper besteedt aan het maken van zijn tap-hamer waartoe hij bepaaldelijk nangsá-hout, *Oreocnide major* Miq., moet nemen. Met dezen bestijgt hij ’s anderen daags weer den boom en bindt nu eerst de leungeun, om afbreken van deze te voorkomen, aan een hooger tak met indjoek-touw vast. Dan wiegt hij deze zachtjes heen en weder en beklopt haar na iedere schommeling met zijn hamer. Dit bekloppen moet driemaal met tus-schenpoozen van een dag plaats hebben; is dit afgeloopen, dan wiegt hij na eenige rust den bloemsteel nog zeven keer. Veertien

dagen wordt deze bewerking met één dag tusschenruimte voortgezet, dan wacht hij zeven dagen en gaat daarna zien of de bloemen zich geopend hebben en een sterken geur verspreiden. Is dit het geval, dan mag de bloemtros afgesneden worden, tenzij de steel nog niet voldoende stijf is door de sapopstijging. Dan wacht de tapper nog twee dagen en is het goede oogenblik daar, dan zet hij zijn tapmes op de leungeun en zegt:

„Beusi poetih, wad ja poetih!”

„Tiba kana leungeun poetih koe kěrsaning
Pangeran!”

„Tjěp ¹ tiis, kěrsaning Allah!”

„Tjěp tiis, kěrsaning Allah!”

„Tjěp tiis, kěrsaning Allah!”

„Wit ijzer, blank staal!”

„Kom tot den witten bloemsteel door de wille des Heeren!”

„Tjěp koel, 't is Allah's wil!”

En is de leungeun doorgesneden, dan heet het:

„Daek samping, daek badjoe, badjoe soteh, badjoe oeh?”

„Wilt gij een saroeng, wilt gij een baadje, een baadje, wel is
waar een druppelend baadje?”

Nu nog het touw waarmede de leungeun opgebonden was, doorgesneden; dan laat hij deze naar beneden vallen en liggen voor hetgeen zij is. De afgesneden leungeun-stomp aan den boom vereischt nu zijn zorg; vooreerst bepaalt hij zich, na het snitvlak met aarde bestreken te hebben, tot het aanleggen van een voorloopig verband om dezen van indjoek, om daarna huiswaarts te keeren ter bereiding van de poko, het verwarmingsmiddel. Dit bestaat in tezamen gestampte beuti tjarijang, *Homalonema aromatica* S., harijang beureum, *Begonia coreacea* Hsskrl. en patjar tjere, *Impatiens latifolia* L., die den volgenden dag in de vroegte met een nieuw indjoek-verband op den leungeun-stomp worden gesmeerd; tegen den avond gaat de tapper eens kijken of zich reeds eenig schuim, kakedjoan, wat op gekookte rijst gelijkt, op het verband vertoont. Dit toch is voor hem het onfeilbaar teeken, dat de snede goed werd aangebracht. Drie dagen moet dit verband onaangeroerd blijven, doch dan kan het afgenomen worden, waarmede het tappen een aanvang neemt, want, na nu nog een dun schijfje van den stomp afgesneden te hebben, hangt hij de eerste,

¹ Tjěp is een werkwoordelijk tusschenwerpsel voor aanraken.

goed uitgerookte lodong, palmwijnkoker op. Deze is voor de opneming van het sap, dat de eerste dagen afvloeit, voldoende, doch dan begint het meestentijds zoo rijkelijk te loopen, dat één koker niet alles bevatten kan, waarom dan een supplementkoker, poelanter, aan dezen bevestigd wordt, die zich vult zoodra de hoofdkoker overloopt.

Het ophangen van den koker doet de tapper als volgt. Het naar beneden gebogen einde van de leungeun streekt hij in de opening van dezen, waarna hij de ruimte, tusschen de leungeun en den wand van den koker overblijvend, zorgvuldig met indjoek aanvult, om insecten te beletten bij het sap te komen of de leungeun te beschadigen, daar dit laatste ophouden van sapvoortbrenging beteekent. Waar de volle koker te zwaar is om langs den ladder omlaag gebracht te worden, bedient hij zich daartoe van een te voren aangebracht hijschtoestel, een indjoek-lijn die over een hooger en bladsteel loopt, waarmede hij de kokers, zoo volle als ledige, op en nederlaat. Gedurende deze bezigheid is het streng verboden tegen den tapper te spreken; doet men dit, dan zal de boom eensklaps geen sap meer geven. Voorbijgangers staat het echter vrij zich met een teug uit de reeds volle, afgelaten kokers te verkwikken, mits zij dit doen zonder iets te zeggen en de peser, halve cent, die voor den teug moet betaald worden, zijgend neerleggen.

In Lëbak, waarheen wij ons thans andermaal wenschen te begeven, zijn de plichtplegingen, vóór het afsnijden van den bloemtros in acht te nemen, niet minder talrijk. Ook in dat oord heeft de tapper zich aan verschillende verbodsbepalingen te onderwerpen; te weten deze zeven:

1. Hij mag het mes, dat voor het afsnijden van de leungeun gebruikt wordt, niet bezigen om er tarasi of wrange zaken mede in stukjes te snijden.
2. Het is hem verboden suiker uit de kookpan te eten; doet hij dit, dan zal de boe oet, Sciurus albiceps, de leungeun vernielen.
3. Hij mag niet tegen den boom wateren omdat deze dan dood gaat.
4. Hij hale de palmkool, hoemboet, niet uit den boom.
5. Hij vertrappe geen jonge plantjes, zelfs al zijn deze het eigendom van anderen.
6. Hij mag de palmwijnkokers niet met varenblad sluiten omdat het sap dan verzuurt.
7. Hij mag niet kijven en, uitgescholden, moet hij doen alsof hij

het niet hoort, want verandert zich zijn gemoedstoestand dan slaat dit op den palmwijn terug; het sap bederft of houdt op te vloeien.

Verder is het in deze streek de gewoonte om reeds bij het opbinden van den bloemtros, dus vóórdat het bekloppen van dezen begint, een formulier uit te spreken van dezen vorm:

„Poewah poetih anoe radja oelah geder,
oelah reuwas!”

„Oelah peurihua tjiangën, masingna tjimata sampe
taoen, sampe boelan!”

„Witte melk, eigendom van den vorst, wees niet ontsteld, wees
niet verschrikt!”

„Laat het uw hartebloed geen pijn doen, (geef) volop
tranen, jaren, maanden.”

Dan gaat de tapper tot bekloppen over, ook eerst met een tēpoesknol, opdat de bloemtros niet ontstelt en dientengevolge afsterft. Tweemaal heeft de inwijdingsbeklopping plaats en twee formulieren zijn daarbij noodig; bovendien mag dit slechts op Dinsdag, Woensdag of Vrijdag gedaan worden.

De djangdjawokans luiden:

„Nini batari Samsi¹, Aki batari Samsi!” „Aja heuntjeut boeroek boedoer boerarehan?” „Heuntjeut saha?” „Heuntjeut sing!” „Koe naon?” „Sih!” „Mana aja heuntjeut boerarehan!” „Daek bijoer ka moerahing Allah!” i. a. w. „Nini batari Samsi, Aki batari Samsi!” „Is de cunnus met slijm en roven bedekt?” „Wier cunnus?” „Mijn cunnus!” „Hoe komt dat?” „Foeil!” „Waar is de bekorste cunnus?” „Hij zal wegvliegen naar Allah's mildheid!” Het tweede formulier is: „Boewah poetri mandoer radja nja sija asal ti boga, boewah poetri mandoer rarang naja sija tēroesna larang; oela oerej, oela oerej, oela oerej!”

Is de eerste djangdjawokan duidelijk en wat de bewoordingen en wat den zin aangaat, deze toch is slechts een ietwat plastische toespeling op de kekedjoan, te voren besproken, die weggeworpen wordt, anders is dit met het laatste formulier en de zoo dadelijk te noemen strijkformule, die alle navraag bleven weerstaan.

Is de leungeun tweemaal om te beginnen beklopt, dan wordt dit regelmatig, doch nu eenmaal daags, vijf of beter nog zeven dagen volgehouden. Soms gebeurt het daarbij, dat, alle voorzichtig-

¹ Samsi = Sangsëri, waarvan het een verbastering is.

heid ten spijt, het onderinde openberst, in welk geval dit deel niet verder mag beklopt worden omdat de leungeun dan nimmer vocht zal geven. Zeer zacht moet men dit gebersten einde, ook heuntjeut tjareuh geheeten, met de hand omvatten en drie-maal, langzaam naar beneden toe bestrijken, zeggend:

„Euleus, euleus, boeboej ileus!”

„Euleus keneh tinggoer aing!”

Vervolgens wordt de bloemtros geschommeld, vier keer achtereen en iedere wieging heeft haar eigen wijdingsphrase. Bij de eerste schommeling spreekt de tapper:

„Joen-ajoen: randa beser oerang-awer!”

„Schommel-de-schommel: echtgenootlooze, die aan incontinentia urinae lijdt, water onophoudelijk!

bij de tweede:

„Joen-ajoen: ka ditoe laoet, ka dijeu dano, di tēngah
talaga ngēmbēng!”

„Schommel-de-schommel: derwaarts 'n zee, herwaarts 'n meer, in het midden een altijd volle plas!”

bij de derde:

„Joen-ajoen: ngajoenkeun tjawene beser, nji randa
noe beuki kiih!”

„Schommel-de-schommel: te schommelen de maagd, die aan incontinentia urinae lijdt, de echtgenootlooze juffrouw wie het behaagt te wateren!”

„Joen-ajoen: sagara madoe tjai!”

„Schommel-de-schommel: zee van honig en water!

- Vijftien dagen 'zet de tapper dit schommelen voort en dan snijdt hij den bloemtros af, waartoe hij zijn mes vlijmscherp geslepen heeft, opdat het snitvlak volkomen glad zij. Daarbij spreekt hij: „Poewah poetih anoe radja, oerang silihteukteuk beuheung!” „Beuheung aing heula?” „Tah! beuheung sija heula, beuheung sija bae!” „Oelah peurihna tjiangēn, masingna djoeoeh tjimata sampe taoen, sampe boelan!” „Witte melk, eigendom van den vorst, wij snijden elkander den hals af!” „Mijn hals eerst?” „Kijk! jouw hals eerst, jouw hals maar!” „Laat het 't hartebloed geen pijn doen. laat de tranen druipen jaren, maanden!”

De tapper klimt nu af om de poko te gaan klaar maken, doch voor hij zich verwijdert, maakt hij nog even front voor den naar

beneden gevallen bloemtros, aait dezen en vraagt hem: „Poewah poetih anoe radja ragrag?“ „Koe naon?“ „Raheut koe koedjang?“ „Lain!“ „Koe naon, koe arit?“ „Lain!“ „Koe golok?“ „Golok ge lain sagolok, golokna galok-gok!“ „Diakeup koe aing teu kabawa, digotong euweuh batoer, tindihan bae koe badjoe, badjoe ge lain sabadjoe, badjoena oeh!“ „Witte melk, eigendom van den vorst, ben je gevallen?“ „Hoe dat zoo?“ „Ben je afgesneden door een koedjang?“ ¹ „Niet door een koedjang!“ „Hoe dan, door een grasmes?“ „Niet door een grasmes!“ „Door een kapmes dan?“ „Ook het kapmes is anders dan een gewoon kapmes, 't is een kapmes om te braken!“ „Op mijn rug kan ik je niet mededragen, om je aan een stok te dragen ontbreekt de makker; wordt maar gedrukt door een baadje, maar een ander baadje dan een gewoon baadje, een druppelend baadje!“

Nu eerst gaat de tapper naar huis en bereidt daar de poko van jonge bladstelen van de tjarijang, samengestampt met jong blad. Deze legt hij 'sanderen daags op den stomp en laat een en ander vijf dagen intact. Daarna kan hij den eersten koker ophangen, waarbij hij prevelt:

„Sang dodot, Sang ti perang, Atji omas, Salaka poetih!“ ²

Bij het verdere tappen heeft dit echter niet meer plaats.

Ten slotte nog een enkel woord over de Badoej's.

Waar dit noodig is, wordt ook door hen van een ladder gebruik gemaakt, die vóór hij opgesteld wordt, geheel gereed acht dagen

¹ Koedjang is een verouderd type van landbouwwerktuig, nu veeltijds tot amulet gebruikt en vrij zeldzaam geworden. Uitvoerige beschrijvingen van typen en gebruik van koedjangs gaven onlangs de heeren Snouck Hurgronje en Hazeu, zie Tijdschrift Bat. gen. v. K. en W., dl. XLVII, blz. 387 vv. en 389 vv. benevens Notulen Algem. en Dir. Verg., dl. XLIII, Bijl. IV. Hier zij nog aan toegevoegd, dat in de oude Soendasche tjarita's een koedjang boentoeng, een afgestompte koedjang, bijna steeds tot de uitrusting behoort van hen, die een moeilijke taak gaan volbrengen, waaruit afgeleid zou kunnen worden, dat ten allen tijde bijzondere macht aan koedjang's is toegekend.

² Bij het weergeven der beteekenis van de djangdjawokan's is zooveel mogelijk naar een juiste interpretatie getracht, zij blijven evenwel ten deele hokus-pokus, dien zelfs ontwikkelde inlanders niet altijd vermogen te ontwarren. Deswege moesten dan ook de op blz. 611—613 medegedeelde formulieren onverklaard blijven; uit deze was geen zin te distilleeren. Voor de praktijk doet dit er trouwens niets toe, daar de kracht van het formulier wel in den klank daarvan, doch niet in de bewoordingen zetelt.

moet blijven liggen en dan slechts op Maandag mag overeind gezet worden. Kloppen mogen zij ook alleen maar op Maandag en slechts driemaal op drie elkaar volgende Maandagen, waarbij zij zeggen:

„Poen kawoeng kengkeng kawoeng, kawoeng bingkeng, diteunggoer koe boedak kërëng pëkërëng-kërëng!“

„Daek tjërëläng! daek tjërëläng! daek tjërëläng!“

Kawoeng kengkeng (?) gebogen kawoeng, gij wordt beklapt door den hartstochtelijk, vurig verlangenden jonkman!“ „Wil druppelen! wil druipen! wil droppelen!“ Verdere ceremoniën worden van hen niet bericht.

Het tappen mag met het medegedeelde voldoende toegelicht heeten, derhalve blijft nog de suikerbereiding ter behandeling over, want met uitzondering van de Badoej's, die den palmwijn uitsluitend in vloeibaren toestand verbruiken, wordt het grootste deel van dezen overal elders tot suiker verkookt. Daartoe is een eerste vereischte dat het kawoeng-sap zoo frisch mogelijk blijve en vooral niet zuur zij; want dan komt er van de suiker niets terecht. De eerste zorg van den tapper bepaalt zich dan ook tot zijn kokers, lange bamboezen, in de geheele Pasoendan lodong geheeten, doch bij de Badoej's kemploeng genaamd, die kiemvrij moeten gemaakt worden. Zelfs de Badoej's, al maken zij geen suiker, doen dit even goed als de andere Soendaneezen, door de kemploeng's, vóór dat ze opgehangen worden, met kokend water uit te spoelen en daarna een weinig tjaper-bast daarin te doen. Bij de Binnen-Badoej's klimt de tapper bovendien 'smiddags tegen twaalf uur nog even naar boven om bij het reeds in de kokers gelooopen sap een paar eurih-bladeren te voegen, opdat de geheele inhoud wajoerins, worde, in welken toestand de palmwijn door hen bij voorkeur gedronken wordt bij wijze van aperitief vóór het middagmaal.

Overal elders worden de lodong's na goed uitgespoeld te zijn, van binnen beroekt, niet te lang vóór zij opgehangen worden, en wel door middel van een soeroemboeng, een bamboe-pijp, zoodanig op een kleinen haard geplaatst dat de rook door deze moet gaan en door de soeroemboeng een eind in de omgekeerde lodong te steken, daarin opstijgt. Gebruikt men nieuwe lodong's, dan is uitspoelen alleen voldoende, eerst als zij naar palmwijn beginnen te rieken, is uitrooken noodzakelijk.

Iederen avond en iederen morgen worden de volle lodong's naar huis gebracht en onmiddellijk in de ijzeren kookpan leegge-

goten, waarna een flink vuur onder deze wordt aangelegd en waarin het sap blijft totdat het driemaal opgekookt is. In Galoeh heet dit opkoken de eerste maal *ngawëdang djeung ngaboedah*, opkoken en schuimen, de tweede keer *njëngka wëdang*, borrelend opkoken en de laatste maal *hoemandjoewang*, in den toestand van de *handjoewang*, *Cordyline Jacquinii* Kunth., verkeerend, omdat het kooksel dan de kleur van deze plant, die roodbruin gaderde bladeren heeft, begint aan te nemen. Voorzichtig, zonder aan de pan te stooten, wordt nu het vuur geminderd, daar het dik worden van het sap aantoonst dat het bijna "gaar" is. Tegelijkertijd wordt het nu bestrooid met *moentjang*-zaad, *Aleurites moluccana* Wld., *kaliki*, *Ricinus communis* L., of eenig ander oliehoudend zaad, hetgeen *mëpës*, blusschen, heet. Gedurende deze bewerking blijve het vuur slechts smeulen, het mag in geen geval opvlammen, want dan brandt de suiker aan; van den bodem der pan opstijgende bellen zijn daarvan het teeken, dan wordt dadelijk het vuur geheel uitgehaald.

Eindelijk, als het sap tusschen nog even vloeibaar en stollen in is, wordt het met een houten staaf flink omgeroerd en daarna neemt men de pan van het vuur om den inhoud over te scheppen in de van te voren op een plank gereed gezette *tjitakan*, vormen, bestaande uit 3 à 4 cM. hooge bamboe ringen. In deze laat men het bekoelen, waardoor de suiker geheel stijf wordt en de gedaante aanneemt van de bekende schijfvormige, donkerbruine koekjes, *gandoe*, die allerwegen op de pasar's te krijgen zijn.

In *Lëbak* gebruikt men voor suikervormen soms halve, jonge kokosnoten, waardoor de *gandoe* den vorm van een kegeltje krijgt; ook zijn de kooktermen in dit gewest eenigszins anders, namelijk 1 *goemaäh*, witschuimende opkoking, 2 *tjatjaähan*, overstroomend, 3 *roemamat*, gespinnewebd, omdat het kooksel dan als een spinneweb zich voordoet.

Het sap, dat niet verkookt wordt, vent men uit per glas, waarvan de prijs lokaal verschilt.

Nadat de verschillende *leungeun* afgetapt zijn, is de *kawoeng* teu doode opgeschreven, zij verwelkt en sterft spoedig daarna; *poegoer*, inslapen, gelijk dit in *Lëbak* heet. Zij wordt dan omgehouden *"karana"*, aldus de *Lëbakker*, *"oepama geus pogor*, *roejoekna ge bobo,"* gespleten en van de *sagoe* ontdaan, waarna de beide stamhelften voor watergoten of vloeronderlagen gebruikt worden. Maar gedurende het leven van den boom heeft

deze behalve sap nog tal van nuttige zaken geleverd als: dao en kawoeng, jong blad dat voor dekblad van strootjes veel aftrek heeft en soms eerst gekookt wordt; indjoek voor daknokken, touwwerk en bezems, nadat om de beide laatste zaken daarvan te maken de pennen, haroepat, er uit verwijderd zijn, die tot kalam, schrijfpennen, versneden worden; blad voor tal van soorten van vlechtwerk; bladnerven voor vischfuiken en harde bezems; bladvezels voor vischlijnen en kawoel of loeloeng, zwam voor vuurslag en vuurpomp.

Na het omhakken mag ook de hoemboet uit den top genomen worden, van welke een bijzondere lekkernij in den vorm van groenten-soep wordt bereid, waaraan men zich uit den aard der zaak slechts zelden vergasten kan.

Met het medegedeelde meenen wij te mogen volstaan, daar er genoegzaam uit blijkt, dat de kawoeng vóór alles, inderdaad als een vrouwelijk wezen beschouwd wordt, dat men om haar gunsten deelachtig te kunnen worden, met onderscheiding behandelen moet.

De formulieren, boven gegeven, zouden gemakkelijk met tientallen te vermeerderen zijn, daar iedere toekang sadap er zijn eigen djangdjawokan's op na houdt, doch deze komen steeds op hetzelfde neder en hebben zonder uitzondering ten doel, op meer of minder naieve wijze, vrouwe kawoeng om rijkelijke sapvoortbrenging te vragen.

BIJDRAGE TOT DE KENNIS VAN DEN GODSDIENST DER DAJAKS VAN LANDAK EN TAJAN.

DOOR M. C. SCHADEE.

Controleur bij het Binnenlandsch Bestuur.

(Vervolg van deel LIX, blz. 228).

c. Het *Parmia*.

§ 100. *Strekking*.

Bij de behandeling van het *běrlěnggang* zagen wij, dat het gewoonte is, om met behulp van den *lěnggang* aan de goede geesten een offer te brengen, zoo men daartoe van te voren eene gelofte had afgelegd. Ook bij het *babalian* is dit het geval.

Duurt het *babalian* tot genezing (*babalian sakit*) slechts één nacht, het *babalian* tot het brengen van beloofde offers (*Daj. parmia*) neemt drie, vijf tot zeven dagen en nachten in beslag.

De gelofte wordt natuurlijk steeds aan eene voorwaarde verbonden, gewoonlijk: herstel van den kranke, het verkrijgen van een goeden oogst, het krijgen van een kind, het voorspoedig opgroeien van een kind, voor welks leven men vreest, bijv. een *dat badi pinang* is — wat hieronder te verstaan is zullen wij later zien — en bestaat in de toezegging aan de *dewata's* van het brengen van offers, wanneer aan de voorwaarde voldaan is.

Indien men dus een gelofte doen wil, draagt men aan den *balian* op, hiervan aan de *dewata's* kennis te geven. Deze gaat hiertoe over, na afloop van het *badjampi*.

§ 101. *Offerhaan en offervarken*.

Voor den schommel wordt een jong mannetjesvarken en een witte haan aan den voet der huisstijlen vastgebonden. De haan wordt met *kurkuma* bestreken ter versiering.¹ De *balian* roept nu al

¹ Bij de *Běntiang-Dajaks* woonde ik het bij, dat de haan — het was daar een prachtige haan met roode veeren — een bad kreeg in toewak (*palm-wijn*), waarna men het dier *padi* gaf en weer los liet.

schommelende onder het opwerpen van gele rijst de dewata's aan, wijst hun het varkentje en den haan, hun belovende, deze dieren te zullen offeren, wanneer zij groot en vet zijn geworden en de bede van den eigenaar zal verhoord zijn.

Het varkentje heet *babi tano* (Daj.) of *babi përniatan* (Mal. = gelofte) en het haantje *mano^s angsa* (Daj.) of *ajam përniatan* (Mal.).

Beide dieren genieten voortaan eene bijzondere bescherming en bijzondere zorg. Op het dooden of verminken staat een hooge boete. Daarom moet men, als vreemdeling een Dajaksche kampong bezoekende, steeds zeer voorzichtig met dieren zijn, men mocht eens een „*ajam përniatan*” leed doen.

§ 102. Offerdier en mensch één van ziel.

De Dajak meent nu, dat er tusschen den persoon, voor wien deze dieren geofferd zullen worden en de dieren zelve een innig verband bestaat. Het heet, dat deze dieren *sanjawa* d. i. één van ziel zijn met dengeen, terwille van wien de gelofte gedaan wordt.

Hieruit blijkt dus duidelijk de beteekenis van het dierenoffer. Het leven van het dier wordt gegeven om het eigen te behouden. Echter in de voorstelling dezer natuurvölker is het toch de door de geesten verlangde ziel of althans een deel ervan, welke geofferd wordt, daar dier en mensch gezamenlijk slechts één ziel hebben.

Hoe vreemd zulk een geloof aan een geheimzinnige betrekking tusschen mensch en dier, of mensch en plant, of mensch en stoffelijk voorwerp ook is, voorbeelden van dergelijke opvattingen zijn in de ethnographie der volken van den Indischen Archipel in overvloed te vinden.

Merkwaardig omtrent dit onderwerp zijn vooral de volgende opstellen :

Dr. G. A. Wilken „Het Animisme bij de Volken van den Indischen Archipel” en De betrekking tusschen menschen-, dieren- en plantenleven. Ind. Gids 1884.

Id. De Simson-sage, aantekening n° 11, Gids, Mei 1888.

Dr. H. H. Juynboll. Sporen van animisme in de Maleische letterkunde. Tijdschrift van Nederlandsch Indië, September 1898. ¹

§ 103. Genezing van kinderlooze moeders.

Ook waar een gelofte gedaan wordt door kinderlooze ouders tot

¹ Eldeis hopen wij op dit onderwerp terug te komen.

het krijgen van een kind, gaat de voorstelling door, dat het leven der dieren verband houdt met het leven van het ongeborn schepseltje. Naar het volksbegrip wordt toch de zwangerschap belet, doordien de vrucht in de moederschoot herhaaldelijk gedood wordt door het een of ander ondier (Daj. djanga), dat zich in het lichaam der zwangere bevindt.¹

Deze wordt dan ook als eene kranke beschouwd en ten haren behoefte wordt een avond een balian geroepen.²

Wanneer het badjampi moet plaats hebben, neemt de balian haar afzonderlijk in een donker gedeelte van het vertrek, masseert haar buik met een rëndjoewang-blad, snijdt haar daarna open, haalt uit haar schoot de djanga — hetzij slang, schorpioen of duizendpoot — te voorschijn en heelt de wonde onmiddelijk weer. Niemand wordt echter in de nabijheid toegelaten, om dit wonderwerk te zien, maar dat de operatie werkelijk geschiedt, blijkt wel uit het bloed, dat na afloop nog aan zijne vingers kleeft, aan den schorpioen, slang of duizendpoot, die hij de geloovige menigte vertoont en dat ook de wonde werkelijk door zijne bovennatuurlijke macht plotseling geneest, is dan ook duidelijk aan de buik der vrouw te zien, welke geen spoor van verwonding vertoont.

Blijkt na eenigen tijd, dat dit expedient eene goede uitwerking heeft gehad door de zwangerschap der vrouw, dan wordt een babalian-feest van drie dagen gevierd en het offer-varkentje en haantje, alsdan babi taman en mano^s taman genoemd, aan de dewata's geofferd. Gelijktijdig wordt dan weder een ander mannelijk varkentje en haantje tot babi en ajam përuian verheven, bestemd om geofferd te worden bij de geboorte van het verlangde kind.

§ 104. Ana^s tano.

Is de bevalling dan ook zonder ongevallen afgeloopen, zoo heeft weder een parmia plaats, thans van vijf dagen. Het kind heet

¹ Het woord djanga herinnert aan „kadjangga”. Zie Grabowsky „Theogonie der Dajaken”. Int. Arch. f. Ethn. B. V., p. 133.

„Kadjangga” vertoont eenige overeenkomst met een Sanskrit woord bhodjangga = slang (zie Skeat. Malay magic.)

Het sterrenbeeld Schorpioen — namelijk een deel ervan — kennen de Dajaks onder den naam van Djangka.

Maaneclips heet bij de Manjoeké-Dajaks tālanrau, bij de Maleiers van Landak gërhana.

² Vergelijk hiermede wat Grabowsky zegt van de Olo-maanjan. (Der Distrikt Dussion Timor in Südost Borneo und seine Bewohner. Ausland 1884, p. 469.

ana^s tano of ana^s parmia. Het wordt aan de dewata's vertoond: „Let wel, gij dewata's, dit is het kind, dat het geslacht moet in stand houden, de ana^s tali, de ana^s katoeroenan. [tali = touw, koord, katoeroenan = afkomst, geslacht]. Men noemt deze plechtigheid „hantar ana^s ka déwata”.

Om zich van hunne voortdurende bescherming te verzekeren, worden weer een varkentje en een haantje tot offerdieren van een volgend feest bestemd.

Ook na de geboorte wordt een kind vaak tot ana^s tano gemaakt, vooral wanneer het ziekelijk is of zoogenaamd badi pinang. Deze uitdrukking bezigt men ten aanzien van kinderen, omtrent wie men vreest dat zij zullen sterven, zoodra een jonger zusje of broertje is geboren.

Groeit het kind voorspoedig op en heeft een belangrijk tijdstip in het leven bereikt, bijv. dat het loopen kan, zoo wordt weer een parmia gegeven, steeds grooter dan het voorgaande, zeven dagen durende.

Is het kind echter ziekelijk, dan wordt in den tusschentijd de balian herhaaldelijk geroepen tot hulp bij den kranke en tot voorpraak bij de dewata's. Telkens wordt weder een gelofte gedaan en ook telkens een parmia gegeven tot het brengen der beloofde offers.

Het parmia geschiedt alleen door Dajaks, welke in goeden doen verkeerden, hoofdzakelijk bij de rijke hoofden der Mënjoeké en Dait-Dajaks. De kosten ervan zijn toch zeer hoog, vooral wegens het onthaal der vele gasten.

De schakel der ana^s tano mag nimmer verbroken worden. Dit toch zou ongeluk en misgewas tengevolge hebben. Nadert zoo langzamerhand de leeftijd der manbaarheid, dan wordt reeds onmiddellijk gezorgd, dat een përniatan-varkentje en haantje aanwezig zijn, om te offeren bij de eerste teekenen van zwangerschap zijner toekomstige vrouw.

Mocht soms een dezer offerdieren, niettegenstaande de vele zorgen, welke aan hen besteed worden, komen te sterven, dan wordt onmiddellijk weder door de hulp van den balian een ander ter vervanging aan de dewata's aangewezen.

§ 105. Voorzorgen van moreelen aard.

De zorgen voor den ana^s tano en hem zielverwante dieren zijn niet alleen van materieelen maar ook van moreelen aard.

Bijzondere voorzorgen moeten steeds genomen worden, dat het kind niet kome in den toestand van „siel“, door onheil bedreigd. Zooals wij reeds zagen kan iemand — en met hem zijne huisgenooten — in dien toestand komen, wanneer hem een groot onrecht wordt aangedaan, indien hij beleedigd, in zijne have benadeeld en vooral wanneer over hem een vloek wordt afgeroepen.

Om dit te voorkomen moeten de familieleden van de ana¹ tano oppassen, er geen aanleiding toe te geven, dat anderen hun een kwaad hart toedragen, hen benadeelen, beleedigen of vloeken zouden.

Het is daarom, dat de balian hen, die een tano-kind bezitten, ernstig toespreekt en vooral den ouders de volgende geboden op het hart drukt:

„Gij man en vrouw, twist niet, noch onderling, noch met anderen!“

„Zweert niet!“

„Bedrijft geen overspel!“

„Haalt geen vruchten weg, waarop eigendomsmerken (tongkal) zijn aangebracht!“

„Steelt, noch slaat, noch vloekt uws naasten dieren!“

„Steelt niet, zij het ook sirih, djagong of ander onbewaakt goed!“

„Steelt geen visch uit uws naasten fuiken en netten!“

„Weest niet wangunstig of ijverzuchtig!“

„Maakt uw rijstveld niet op een andermans grond!“¹

Boven merkten wij reeds op, dat de gelofte tot parmia ook gedaan wordt tot het verkrijgen van een goeden oogst. Het is niet noodig, dat expresselijk een balian zulk een gelofte aan de dewata's kenbaar maakt, elke toekang pamang kan dit doen. Het geschiedt gewoonlijk bij het barimah, vóódat men tot planten overgaat.

§ 106. Parmia-feest.

Na deze inleiding omtrent de strekking van het parmia willen wij trachten dit in bijzonderheden te beschrijven. Eerst behandelen

¹ Dergelijke voorschriften van zedelijken aard zijn een unicum in het godsdienstig leven van volken op zulk een lagen trap van beschaving als de Dajaks. Van de Dajaks van het landschap Landak kan dus niet gezegd worden wat Westenberg van de Bataks zegt „met de moraal heeft de godsdienst der Bataks hoegenaamd niets uit te staan.“ Eigen haard, 1900, p. 524.

Toch rust bij de Landak-Dajaks de moraal op zwakken grondslag, niet om haar zelve wordt zij betracht maar geheel utiliteitshalve.

wij het *parmia*, dat drie dagen duurt. Tot het brengen van de beloofde offers wordt eene reis ondernomen naar de woonplaats van den voornaamste der *dewata*'s *Apé Mantoe Hari* op den top van den *Goenoeng Bawang* nabij *Běngkajang*.

Dit geschiedt echter pas op den derden dag, de eerste en tweede worden doorgebracht met het uitvoeren van verschillende spelen, overeenkomstig de verdeeling der *Dajaks* in drie groepen te onderscheiden: ¹

1° de spelen der menschen (*parmainan talino Daj.* — *bahasa Boekit*) ook wel de Maleische spelen (*parmainan laoet*) genoemd.

2° de spelen der geesten of spoken (*parmainan hantoe*).

3° de spelen van *Mané Amas*, een bewoner van den *Goenoeng Bawang*, onderdaan van *Apé Mantoe Hari*.

Elke groep telt zeven nummers. Deze spelletjes zijn plaatselijk zeer verschillend, waarom wij ze slechts kortelijk vermelden, zooals zij bij de *Ajoeh-Dajaks* in de nabijheid van *Ngabang* in gebruik zijn.

§ 107. Spelen der menschen.

I. De spelen der menschen of Maleische spelen.

1°. *Maın gělo mbang* = spelevaren. Eenige personen houden een op den vloer uitgespreid kleed in golvende beweging. Een plankje, een schuitje voorstellende, wordt daarover heen en weer bewogen.

2°. *Maın boeroeng raja* = het spel van den *raja*-vogel. Een knaap houdt den *panjampang* wat gebak voor en deze pikt het op als een vretende vogel.

3°. *Maın Rinding* = het spel van *Rinding*, een *dewata* van de eilandenzee op de Westkust. Zeven jongens houden uit bamboe gesneden bloemen in de hand, anderen loopen hen al menariënde achterna.

4°. *Maın Langa*⁴ = het spel van *Langa*⁴, ook een *dewata*. Zeven jongens houden ieder een mand om rijst in te wasschen op het hoofd. Anderen loopen hen al menariënde achterna.

¹ Men vergelijke deze spelen met de „*pělian*” of *manang* vertooningen bij de *Dajaks* van *Sarawak*, beschreven door *Perham*. Zie *Ling Roth*, *Natives of Sarawak*, I., blz. 279. Aldaar worden er 14 genoemd, tweemaal zeven, opmerkelijk dat het getal zeven weer dienst doet.

Onder die *manang* vertooningen komt ook een „*běburong raja*” voor, dat overeenkomst vertoont met n° 2 van de spelen der menschen „*main boeroeng raja*”.

Het „*běgiling lantai*” komt eenigszins overeen met het „*main Lintana tanggong bangkei*”, in beide moet zich iemand dood houden.

5°. Maïn raga, = het spel met de raga's, groote teenen manden, tot het wasschen van groenten, waarmede een gelijk spel wordt uitgevoerd.

6°. Maïn Rodé = het spel van Rodé, een dewata van de Soengei Ambawang, een rivier, die iets boven Pontianak in de Landak-rivier valt. Zeven jongens gaan op den grond zitten en doen alsof zij uien planten. .

7°. Parmainan Ranat = het spel van Ranat, de dewata van Poelau Anjoet, ¹ een eilandje in de Landak-rivier gelegen, vlak boven de monding van de Ambawang-rivier.

Een jongen met een hengel neemt plaats op een plank — een vlot voorstellende. De plank wordt heen en weer getrokken.

De panjampang regelt al deze spelen en de balian bepaalt er zich toe, tusschen de spelen door te loopen, vaak menariënde. Hij zoekt daarbij steeds naar soemangat's.

Er zijn toch steeds menschen, welke zonder bepaald ziek te zijn en zonder het zelf te weten een voortvluchtige soemangat hebben. Men noemt dit sangkaroe. De balian maakt zich dus nuttig door deze soemangat's liuks en rechts met zijn hand te grijpen, nu uit een bloem van Rinding, dan uit een ui van Rodé, dan weer uit den hengel van Ranat, en ze bij den eigenaar weer in het oor te blazen.

§ 108. Geestenspelletjes.

II. Parmainan hantoe = de geestenspelletjes.

1°. Maïn djampa. Zeven djampa's (tampajan's) worden in de soerambi gezet. Zeven jongens gaan voor deze djampa's staan en doen boven de opening een brommend geluid hooren, dat in de djampa weerklinkt en versterkt wordt.

2°. Maïn titi bangkei = het spel van de lijkenbrug. Zeven jongens gaan voorover plat op den grond liggen, en worden met een grooten zwarten doek overdekt. Ook daarbij doen zij een brommend geluid hooren.

3°. Maïn Lintana tanggong bangkei = het spel van Lintana, die de lijken draagt. Lintana is de Charon der

¹ Men verhaalt, dat Poelau Anjoet (= het drijvende of afgedreven eiland) de Landakrivier is afgedreven. Halverwege tusschen de monding der Béhén Mënjoeké-rivier bevindt zich nog een eilandje. Poelau genaamd, dat bij laag water reeds een geheel met den oever vormt. Volgens deze legende waren deze eilanden man en vrouw en is de laatste uit ongenoegen met haar man weggeloopt, de Landak-rivier af

Dajaksche onderwereld; hij brengt de dooden over naar het Zielenland, hen dragende in horizontale richting, een hand onder het hoofd en een onder de voeten houdende. Zeven jongens gaan lang uit achterover op den grond liggen en worden elk met een witten doek — het lijkkleed — overdekt. Zij zwijgen als moffen. De panjampang en nog een helper nemen hen één voor één bij hoofd en voeten — zij moeten zich dus zeer stijf houden — op en leggen hen een eind verder weer neer.

4°. Parmainan Linti namoe koeboer = het spel van Linti, die grafkuilen graaft. De panjampang stelt dit voor. Als spade bezigt hij een soeman (bamboekoker met kleeftijst.)

5°. Main pontot = het spel met de lichamen zonder hoofd; zeven knapen dragen ieder een houten pop zonder hoofd; zij draaien er al menariënde mede rond.

6°. Main tabang hantoe = het spel van de geesten, die boomen omhakken. Zeven knapen houden zeven takken, welke van een mampa^s, een porang en een tangkodo^s boom afkomstig moeten zijn, zeven boomen voorstellende, recht overeind. Zij slaan er naar met de rechterhand, als een houthakker, bezigt met boomen te kappen tot ten slotte de boomen omvallen.

7°. Parmainan Oedjatn Toenggal = het spel van Oedjatn Toenggal. Oedjatn Toenggal is een jongere broeder van Mané Amas. Hij heeft zijn naam te danken aan de omstandigheid, dat hij regenmaker is; komt hij uit zijn huis, zoo valt de regen (oedjatn) direkt in stroomen neer. Zijn spel bestaat daarin, dat zeven knapen ieder een stukje varkenshuid in de hand houden en er met de hand naar hakken. Zij maken daarbij een geluid als een varken, dat geslacht wordt.

De balian loopt bij deze spelletjes al menariënde rond, nu eens een soemangat in een djampa grijpende, dan weer uit een pontot, dan weer uit een tangkodo^s boom.

§ 109. Spelen van Mané Amas.

III. Parmainan Mané Amas = de spelen van Mané Amas.

1°. bahoema (Daj.) = bërladang (Mal.) = het aanleggen van een ladang;

2°. baroemah = het bouwen van een huis;

3°. barpantja = het bouwen van een pantja (nëgri-huis);

4°. ngago ikaän laoe^s (Daj.) = mëntjahari kan laoe^s (Mal.) = het zoeken van toespijs.

Al deze spelletjes worden door den panjampang verricht. Waar hij een rijstveld (*ladang*) aanlegt, ziet men hem eerst bosch-kappen, dan branden, — hij stookt op een aarden haard een werkelijk vuurtje, dan planten en ten slotte oogsten.

Waar hij een huis bouwt, natuurlijk een miniatuurhuis, zijn de materialen bamboe en rotan reeds van te voren klaar gelegd.

Tot het zoeken van toespijs werpt hij een hengel uit en een ander is vriendelijk genoeg daar ongemerkt een gedroogde visch aan te hangen.

Ook gaat hij met een houwer (*tangking*) gewapend op de varkensjacht, eenige knapen, welke knorrende rondkruipen, stellen deze beesten voor.

Plotseling slaat hij er een met zijn wapen neer, de knaap laat een koendoer-vrucht (soort kalebas) vallen en springt zelf verder. De kalebas wordt als een varken geslacht.

5°. *ngago moeïs kalampiou* — een jacht op moeïs (*galeopithecus*) en *kalampiou* (*wou-wou* = *Hylobates concolor*).

Huiden van deze halfapen, met wat stroo gevuld, ter vervanging van de levende dieren, worden ergens aan een stijl opgehangen. De panjampang weet hen weldra te treffen met een pijltje uit een blaasroer.

6°. *mangajau* = koppensnellen. *Mané Amas* is de koppensneller onder de *dewata's*, zoodat dit als zijn voornaamste spel moet aangemerkt worden. Zeven jongens zijn bezig het padiveld van onkruid te zuiveren. Onbezorgd gaan zij met hun werk voort. Zeven Dajaks van een vijandigen stam naderen hen al sluipend en kruipend. Hun doel blijkt weldra, want eensklaps bespringen zij de ongelukkigen en brengen hen met hunne houwens vreeselijke slagen toe. Een luid door hen aangeheven gejuich (*barsoera*) of liever schel gegil, langzaam in een doffen en lagen toon overgaande bewijst, dat aan hen de overwinning is. Met zeven koppen — voorgesteld door klappers — keeren zij huiswaarts. Hier wordt een groot snelfeest gevierd.

7°. *notong* = snelfeest. Met de gespelde koppen in de rechterhand menariën mannen en vrouwen door elkaar. Uit de *pantja* doet de *gamëlan* zijne schoonste melodien hooren.

De meisjes dragen voortdurend toewak aan en drinken de helden toe. Ten slotte worden de koppen van eene opening voorzien en hun inhoud verdwijnt in lange teugen in den maag der snellers.

De rol van den *balian* is weer dezelfde. Uit de lijken der gesnelden ving hij zeven *soemangats* op en ze terugbrengende bij

de eigenaars, krijgt hij een extra-belooning, want aan groot gevaar zijn zij ontsnapt. Had hij deze soemangats niet gegrepen, dan zouden toch de bezitters binnen enkele dagen werkelijk hun hoofd verloren hebben.

§ 110. Bezoek aan Nangé en Dikang, de smeden
onder de dewata's.

Nadat met deze of dergelijke spelen de eersten dag en de ochtend van den tweeden gepasseerd zijn, worden voorbereidende maatregelen genomen voor de groote plezierreis (baoling) naar den Goenoeng Bawang, welke den volgenden dag zal plaats vinden.

Zij gelden ten eerste een bezoek aan de smeden onder de dewata's Nangé en Dikang, tevens goden der bevruchting. Hoe deze werkzaamheden samengaan, zal later blijken; ik merk voorloopig slechts op, dat zij door den opperdewata, teneinde hun beroep (van god der bevruchting) goed te kunnen vervullen, nabij de Dajaksche kampong gestationeerd zijn, één voor en één achter. Hoort men 's nachts nu somwijlen een getik als het gehamer van een zilversmid, en kan men hiervan geen natuurlijke oorzaak vinden, dan kan men zeker zijn, dat dit van deze goddelijke smeden afkomstig is, maar dan weet men ook tevens, dat een meisje of vrouw in de kampong bevrucht is en binnen korten tijd de zwangerschap zal blijken.

Nangé wordt tijdens het parmia voorgesteld door een bali-oeng (beitelvormige bijl) en Dikang door een parang (kapmes), aan de beide uiteinden van de soerambi neergelegd. Verder wordt op beide plaatsen een vuurtje gestookt en vindt men een miniatuurblaaspomp, die bij de Dajaks onzen blaasbalg vervangt.

De balian wordt op zijnen tocht naar Nangé en Dikang gevolgd door den ana^s samang (pleegkind), een knaap, dien wij den volgenden dag zullen opmerken onder het gevolg van den ana^s tano op zijne reis naar den Goenoeng Bawang.

§ 111. Ana^s samang, pleegkind.

De ana^s samang draagt een koperen presenteerblad met spijzen voor de goddelijke smeden en verder een kopje, waarin zich een zilveren ring en een donkerblauwe kraal (pégoh) bevindt, toebehoorende aan den vader van den ana^s tano. Dit kopje is met een stukje doek of ander materiaal, dat stevig om den rand van het kopje gebonden is, toegedekt. Het bezoek wordt zevenmaal her-

haald, zevenmaal loopt de balian al menariënde langzaam met zijn volgelings in de soerambi heen en weer. Bij Nangé en Dikang gekomen, worden de offerspijzen telkens aangeboden en hun medegedeeld, dat de ana^s tano den volgenden dag wil gaan pleizieren (baolang) naar den Goenoeng Bawang.

Indien Nangé en Dikang geene verhindering hebben, wordt voor den tocht op hun gezelschap gerekend. Tevens heeft de balian nog een klein verzoek: de zilveren ring en de blauwe kraal moeten gereinigd en hersteld worden. Nangé en Dikang's hulp wordt daartoe ingeroepen.

De ana^s samang houdt het kopje echter bij voortduring vast en zorgt, dat niemand het opent. Bij Nangé en Dikang heft hij het met de hand slechts een weinig naar boven, om het als het ware aan deze onzichtbare dewata's aan te bieden.

Na afloop hiervan wordt het kopje bij de ouders van den ana^s tano teruggebracht; dezen onderzoeken eerst nauwkeurig of het bedekkende doekje nog op dezelfde manier vastgebonden is als te voren, om te weten of de balian het kopje soms geopend heeft en bekijken daarna den inhoud zelf. En ziet..... het ringetje en het kraaltje zijn verdwenen, in het kopje bevinden zich slechts wat vergruisde steentjes en een vocht, op gesmolten zilver gelijkende. Het wordt weer op dezelfde manier dichtgemaakt en weer aan den ana^s samang ter hand gesteld.

§ 112 Dewata Padjadi.

De verdere bewerking van het kraaltje en ringetje wordt opgedragen aan de dewata Padjadi. Over de geheele lengte van de soerambi wordt een sterk rotan-touw gespannen, en hieraan een miniatuurschuitje van ongeveer een voet lengte opgehangen. In de prauw worden weer verschillende geschenken in rijst en gebak voor de dewata Padjadi gereed gezet. De woonplaats van deze dewata wordt verondersteld aan het eene uiteinde van het koord gelegen te zijn. Hier zet zich dan ook de panjampang, welke de dewata vertegenwoordigt, neder, omringd door de schoonste bakvischjes uit de kampoug. Dezen zijn ijverig in de weer (zij doen ten minste zoo), om biezen matjes en rijstzakjes te vlechten. De miniatuur-prauw wordt nu zevenmaal heen en weer getrokken, de balian en de ana^s samang loopen terzijde met haar mede, al menariënde. Eindelijk komen zij bij de woning van de dewata Padjadi aan, zij worden met een saluut van een

geweerschot begroet. De dewata wordt ook met het plan om den Goenoeng Bawang te bezoeken in kennis gesteld en uitgenoodigd mede van de partij te zijn. Hij stemt toe, waarna de ana^s samang hem het bekende kopje aanreikt, en zijn hulp tot voltooiing der kunstbewerking wordt ingeroepen. De panjampang neemt het kopje over, houdt het in de hoogte als om het de dewata aan te bieden, schudt het kopje even en geeft het weer aan den ana^s samang over, zonder het geopend te hebben.

Bij tehuiskomst — weder wordt daarbij een saluutschot gelost — stelt deze het aan de ouders van den ana^s tano ter hand, welke het openen — en wonder boven wonder daarin den ring en de kraal terugvinden, schitterender en fraaier dan ooit te voren. Zij sluiten het kopje weer goed af en laten het aan niemand zien. Morgen zal het aan den ana^s tano medegegeven worden als een geschenk aan de opperdewata Apé Mantoe Hari.

Hiermede zijn de voorstellingen en spelen van den eersten en tweeden dag afgelopen.

Natuurlijk wordt gedurende dien tijd goed gesmuld.

§ 113. Groote plezierreis naar den Goenoeng Bawang.

Den volgenden dag wordt het beloofde varken en de beloofde haan — het varken niet meer babi tano geheeten maar babi taman¹ — geslacht. Het is bestemd voor de dewata's van den Goenoeng Bawang.

De reis daarheen geschiedt gedeeltelijk per prauw — de Mënjoeké-rivier op, die op een uitlooper van den Goenoeng Bawang ontspringt, tot aan haren oorsprong, verder te voet.

De Sambas-Dajaks doen deze denkbeeldige reis de Soengei Lédó op, een affluent van de Sambas-rivier welke op denzelfden berg ontspringt.

§ 114. De prauw.

De prauw, welke den weidschen titel voert van Adjoeng laléo, batété amas, pangko laloema, baramoe inti², wordt

¹ Men herinnere zich, dat de boom van den linggang ook taman heet en waarschijnlijk eene voorstelling is van het zielenland. Babi taman zou dus zijn het varken van het zielenland.

² Volgens opgave van onzen Dajakschen zegsman is adjoeng = groote prauw. — laléo = lalai (Daj.) = zacht gebogen, gekruld. — batété = gespikkeld. — pangko = snelvarend. — laloema = bëloemba, om het hardst varende. — baramoe = bëramboe = van franje voorzien. — inti² = koperen plaatjes.

Volgens woordenboeken:

voorgesteld door een plank (Daj. lagong) ¹, de voorsteven heeft den vorm van een draak of slang (Daj. nabo) ¹, de achterkant is krulvormig uitgewerkt (Daj. alo^s pakoe d.i. jong varenspruitje, waarvan het uiteinde spiraalvormig is opgerold) ².

Achteraan staat de ana^s samang als stuurman. In het midden der prauw bevindt zich de ana^s tano, het kind wien het feest geldt, voor wien de offerande gebracht wordt.

§ 115. Ana^s ransiang — de pages.

De ana^s tano wordt vergezeld door pages (ana^s ransiang, adjong bij Hardeland (bahasa sangiang) = banama, schip; laleo niet in wdbk., lalai, bij Pijnappel = geheel in iets verdiept; batété, titik, bij Pijnappel = druppel. Pangko bij Hardeland: pankoh = „ein Bot. der Vorder- und Hinterschnabel ist nicht spitz und schräg voraus, sondern zurück nach dem Boote zu gebogen. Laloema, niet in wdbk. Inti^s idem, ramoe idem.

¹ Niet in wdbk.

² Vergelijkt men deze beschrijving met het tiwah der Olo ngadjoes, dan is het mijns inziens niet twijfelachtig, dat met dit schip het vaartuig van Tempon Telon bedoeld wordt en wel de banama tingang — het neushoornvogelschip — dat dient om de zielen naar het zielenland over te brengen.

Bij de Meliau-Dajaks worden de lijken van voorname afgestorvenen begraven of verbrand in een kist, welke den vorm heeft van een vaartuig en dan ook lantjang (= prauw) heet. De voorsteven van dit vaartuig vertoont de figuur van een slangenkop, en noemt men „Kapala naga”, de achterkant een spiraalvormig gewonden ornament, dat de Meliau-Dajaks ook „alo^s pakoe” noemen.

Vergelijkt men deze doodkist met de raung, afgebeeld in het Int. Archiv für Ethn., B. II, p. 184 (Grabowsky's „Der Tod, das Begräbnis, das Tiwah oder Todtenfest), waar kop en staart van den neushoornvogel — links en rechts als versiering aan de raung aangebracht — nog duidelijk te herkennen zijn, dan wordt alle twijfel weggenomen, dat werkelijk de nabo of de kapala naga en de alo^s pakoe de kop en de staart van den tingang zijn. Ongewoon echter, als men in het Westen was aan dier-motieven in de ornamentiek, heeft men deze versieringen niet begrepen en op eigen wijze verklaard. Den kop vatte men op als dien van een mythisch dier, en de staart als het spiraalsgewijze gebogen jonge varenspruitje. Bovendien kan gelijkluidendheid der woorden: „alo^s pakoe” en „alau”, de Landaksche naam voor de rhinoceros- of jaarvogel, aanleiding tot deze vergissing gegeven hebben. Alo^s is het Maleische élo^s — maar de eerste lettergreep wordt door de Dajaks met een langgerekte a-klank uitgesproken.

Men denke bij het bovenstaande aan hetgeen de heer Schmeltz zegt in het Int. Archiv für Ethn. B. IX. p. 76, noot 3, over het verschil in de ornamentiek van West- en Zuidoost-Borneo. (Zie verder ook § 155).

Om de vergelijking van het tiwah met het parnia nog verder voort te zetten, wijzen wij nog op de omstandigheid — wellicht echter een toeval — dat onder de spelletjes van Mané amas het koppensnellen voorkomt en het koppensnellen vroeger ook bij het tiwah in gebruik moet zijn geweest.

waarvan er drie voor en drie achter hem plaats nemen, allen op een rij, achter elkaar. Is de ana^s tano een meisje, dan zijn ook de ana^s ransi^{ang} meisjes.

Op de voorplecht staat de balian, natuurlijk weer in feest-gewaad gekleed.

De ana^s ransi^{ang} hebben allen een soeman (bamboekoker gevuld met kleeftijst) in de hand, welke zij heen en weer bewegen, alsof zij het vaartuig voortstuwen.

§ 116. Staf van den balian.

De ana^s samang bezigt daartoe de zoogenaamde tongkat dajoeng, afgebeeld en beschreven in het Internationales Archiv für Ethnographie, Band IX, blz. 69.

Het is een bamboestok, rustende op een houten voetstuk of schoen, tampang kladi (tampang = stek, jonge loot of uitlooper van een plant, — kladi = de taro-plant, *Colocasia antiquorum*), is voorzien van drie uitsteeksels, kembang djongkal (kembang = bloem, djongkal = naam van een bloem), loopt uit in een houten punt, is versierd met kippen- en alau (neushoornvogel)-veeren en bekroond met vier naar boven stekende veeren van den roewai (argusfazant) ¹. De steel van den schoen past juist in de bamboe en is een weinig op- en neer schuifbaar, zoodat bij het opnemen van den stok de schoen een weinig naar beneden valt en bij het nederzetten de stok een schokje krijgt, zoodra het voetje geheel ingeschoven is; dit dient, om de belletjes te doen rinkelen.

De bodems der geledingen van de bamboe zijn doorstoken, om den inhoud grooter te maken. De tongkat dajoeng dient ook als beker en wordt met toewak gevuld.

Langs het vaartuig is een rotan-touw gespannen, afwisselend met blauw en wit katoen omwoeld. De ana^s ransi^{ang} en de ana^s samang houden het met de rechterhand vast, met de linker de bamboe-kokers hanteerende. De offerspijzen worden links en rechts van de plank nedergezet.

¹ Phasianus Argus. Volgens Hardeland marak, dat elders pauw beteekent. Volgens Grabowsky: haruai. Zie „Streifzüge durch die malayischen Distrikte Südost-Borneo's. Globus, Bd. LVII, p. 219., waar Grabowsky de fabel mededeelt van den argusfazant en de raaf.

Deze zelfde fabel behandelt Westenik in zijne Bijdrage tot de Folklore der Westerafdeeling van Borneo. Tijdschrift van Ind. Taal-, Land en Volkenkunde, Deel XLIII en Nieuwenhuis, In Centraal Borneo, Dl. I, p. 240. Volgens Nieuwenhuis is de Borneosche argusfazant *Argusianus grayi* Elliot.

Aldus toegerust wordt de reis aanvaard. Ook de Ippé's en de Kamang's maken den tocht mede, maar onzichtbaar als zij zijn, bemerken wij, talino, van hen verder niets.

De balian strooit rijkelijk gele rijst om zich heen en de reis begint. De balian staat op de voorplecht te menariën, bij elken stap doet hij aan zijne voeten gebonden belletjes rinkelen. De gamëlan doet gedurende de reis opwekkende muziek hooren. Het punt van uitgang is niet de monding der Mënjoeké-rivier, maar moet daar gezocht worden, waar nu kampong Kampit gelegen is en waar werkelijk de rivier, althans in den tegenwoordigen tijd, onbevaarbaar wordt.

§ 117. Etappen op reis.

De eerste woning, die wij aandoen, is die van Sadoe beneden de Riam (= stroomversnelling) Boeroe (boven Kampit gelegen). Sadoe is ook een dewata maar een van lagen rang. De opvarenden rusten even bij hem uit, de gewone vragen „van waar? waarheen?“ worden beantwoord en voort gaat de prauw.

Op deze manier worden nog verscheidene stations aangedaan. Achtereenvolgens worden begroet:

Sada, de bewoner van Loeboe^s Bagoe (= talo^s dalam, de diepe rivierbocht).

Sana van Batoe Bidé (batoe = steenrots — bidé = vloermat).

Sinta van Palanggor Batoeng.

Sipot van Panamboeng Lambat en ten slotte Roemé, de bewaker der Poko Maraga, d. i. het begin van den weg.

De woningen van Sana en Soenjoet worden door de meeste baliens maar stilzwijgend voorbij gevaren. Volstreckte eenvormigheid in de opgave dezer pleisterplaatsen bij de talrijke Dajaksche stammen van Landak en Mampawa bestaat natuurlijk niet.

§ 118. Reis te voet.

Bij de Poko Maraga wordt de prauw verlaten en de tocht verder te voet afgelegd.

De ana^s tano neemt nu ook een soeman in de hand als wandelstok. Al klimmende bereiken wij de woningen van

Anggong van Rantimang

Ganja van Gènting (= bergpas) Sila^s

Gida^s van Gènting Danali en

Saga van Boeboeng Panampé Bawang d. i. Saga van den bergtop, van waar de Bawang te zien is, Bawang-zicht. Ganja en Gida^s worden door de meeste balian's weer verzwegen.

Daarna bereiken wij de laatste etappe voordat wij aan het paleis van den opperste der dewata's komen „Ampar Balo” ¹. Hier verfrist men zich, het kristalheldere uit een rots te voorschijn springende water biedt daartoe eene goede gelegenheid. Ook de ana^s tano neemt hier een bad, men besprenkelt hem met een in water gedompeld rëndjoewang-blad. De weg van hier naar de vorstelijke woning is echter nog vol hindernissen.

§ 119. Hindernissen.

Het eerst stoot men op de Batoe Sabangko, een moeielijk te beklimmen rots, voorgesteld door een verticaal gehouden plank met zwart kleed overhangen.

Daarna voert de weg over een schuinliggenden boomstam, Bandong saroewai (bandong = naam van een boom, roewai = argusfazant, saroewai = bont gelijk de roewai, veelkleurig), welke eene gladde ijzeren schors heeft. De panjampang geeft dit weer door een boomstam, met veelkleurig katoen omwikkeld, in schuine richting aan een stijl van de soerambi vast te binden. Twee bolèng's (spiesen met weerhaken) worden links en rechts als leuning aangebracht.

Ten slotte nadert men den top van den Bawang, plotseling staat men voor de kota (versterking) van den Radja. Een nieuw bezwaar wacht daar de reizigers. De toegang tot de poort gaat over een trap, waarvan de treden gevormd worden door stalen houters met het scherp naar boven: Sanjarong tanga tangkin (tanga Daj. = tangga Mal. = trap, tangkin = houwer, kapmes.) Deze trap wordt door den panjampang vertoond. Tusschen twee schuin staande slieten heeft hij zeven tangkin's in horizontale richting vastgebonden, met het scherp naar boven, echter zoo, dat de greep van den houwer afwisselend naar links en rechts wijzen. De panjampang verstrekt een onkwetsbaar makende olie, waarmee de voeten der reizigers ingesmeerd worden.

Wonderlijk is de vlugheid, waarmee de balian over de scherpe

¹ Ampar = rots, balo wordt in „balo boelan” — § 118 noot 3 — vertaald met (mane)schijn. Waarschijnlijk is echter balo = boelau, volgens Hardeland = goud; ampar balo = gouden rots.

treden naar boven komt ¹. De goede opmerker heeft echter gezien, dat hij zijn linkervoet op den eersten houwer zette, welks uiteinde naar rechts wijst, zoodat de voet slechts het minder scherpe gedeelte dicht bij den greep raakt. De volgende houwer wijst naar links, zoodat de balian met zijn rechtervoet weder het onscherpe gedeelte betreedt.

De ana^s tano en zijne volgelingen zijn echter niet zoo in de listen van den balian ervaren, weten zich niet te redden en komen slechts met behulp van den panjampang de trap op.

Bovengekomen wacht hen echter een nieuw bezwaar. Over den drempel van de poort beweegt zich een reuzenslang ², bandal tadoeng (bandal = drempel, tadoeng = monsterslang); de panjampang houdt den reizigers een rood, wit en zwarte stok voor. Voor gele rijst deinst deze terug, de reizigers treden de kota binnen en maken hunne opwachting bij den Radja van den Goenoeng Bawang, Apé Mantoe Hari. ³

§ 120. Apé Mantoe Hari en zijne Mantri's.

Deze is gezeten in de ruime Paséban — overdekte balai van alle zijden open — omringd door zijne mantri's (rijksgrooten,) pambakals (hoofden) en Toewa's (oudsten.) De eerste zijn, zooals in elken behoorlijken staat betaamt, vier in aantal:

¹ Zulk een trap zag ik in kampong Moeja (Batang Tarang Dajaks, Tajan).

Dergelijke kunstenmakerijen vertoonen de baliens meer. Bij de Bëntiang-Dajaks zag ik een balian onder het menariën gedurende zijne denkbeeldige reis naar den Goenoeng Bawang telkens (schijnbaar) met het scherp van zijn kapmes op zijn arm slaan, waarna hij er direct op spuwde en den arm aan de omstanders liet zien ten bewijze, dat er geen wond was. De booze geesten, verklaarde men mij, zouden op het zien van dergelijke duivelskunsten verschrikken en de vlucht nemen.

² Uit de Augh Olo Balian hapa Tiwah (Hardeland, Versuch einer Grammatik der Dajakschen Sprache, blz. 221) blijkt dat de palangka, het huis van de Rawing Tempon Telon een drempel van zeeslangen heeft.

³ De vrouw van Apé Mantoe Hari heet Lindoeng katja balo boelan. [lindoeng = verbergen, katja = spiegel, balo boelan = maneschijn]. Apé = nènè = grootvader, mantoe = bantoe = helpen. — hari = mata hari, zon. Men zou uit de tegenstelling van zon en maan opmaken, dat Apé Mantoe Hari een zonnegod en zijn gemalin eene maangodin moet voorstellen. Indien balo = boelau (zie Hardeland) dan is de vertaling van balo boelan = goudglans van de maan. — Klaarblijkelijk is met lindoeng bedoeld = indoeng (moeder) en mantoe hari zal wel eene verbastering van mata hari zijn. (Juynboll).

Patih di Pakana.

Djaja di Banoedjoe.

Indar di Sampodo en

Lopo Panongkat Bawang.

Pakana, Banoedjoe en Sampodo zijn volgens den balian heuvels, welke tot het Bawang-gebergte behooren. Ieder der mantri's bewoont een er van. Lopo woont op den berg Rino Hati, welke tegen den Bawang aangelegen is, waardoor deze meerdere vastheid bezit en daardoor in zijne duizelingwekkende hoogte niet omvalt. Vandaar de bijnaam van Lopo, Panongkat Bawang d.i. die den Bawang steunt (tongkat = stok.)

§ 121. Vorstelijke pantja.

Bij het binnentreden der gasten worden zeven saluutschoten gelost en treft een zacht ruischende muziek uit de Dendo Léko (de vorstelijke pantja) hunne ooren. Het zijn niet de harde slagen van trommen en koperen bekkens, welke weerklinken, maar de liefelijke tonen van de dénoring, soeling, talalé, ampéjo, gambang en lëntoning.

Ook hangen langs de randen van het dak koperen lovertjes en schelletjes, zooals de meisjes bij het menariën op haar kleedje hebben, welke door den wind heen en weer bewogen worden als een eeuwigdurend klokkeuspel.

(Vergelijk deze beschrijving met die der woning van de Sangiang's in Grabowsky „Theogonie der Dajaken,” Int. Arch. f. Ethn., Bd. V, p. 122.)

§ 122. Offer aan Apé Mantoe Hari.

De panjampang vervult den rol van Apé mantoe Hari. Hij neemt plaats op een e estrade, speciaal voor dit doel opgericht.

De balian en de ana^s samang nemen tegenover hem plaats.

Het eerste huldebewijs van den balian, bestaat in het aanbieden aan den Radja van een teug toewak uit den tongkat dajoeng. Hij zingt daarbij:

Tabé, tabé, sakali, sakali laloe,

Tobi^s salama sakada^s liutas,

Angkat ajě^s gila, ajě^s brani,

Kadei sampanan raja,

Tapis kabébé^r panto^s oelar kadadoe,

Aja sarapoeh.

(Tobi^s = kata, woord, salama = sapatah, sahălei,

telwoord voor één; sakada^s = sabëntar, een oogenblik; kadei = takoet, uit vrees dat; — sampanan = kěmpoenan; raja = bēsar; — tapis = likken; — panto^s = tangkap; dadoe = pangarang, oud bosch; — aja = bēsar; — sarapoeh = bëndol, grendel.)

Vergiffenis, vergiffenis. Laat mij even voor U langs gaan;

Een woordje slechts, dan ga ik schielijk voorbij.

Ik bied U opwekkende en moedgevende dranken aan,

Om een groot ongeluk te ontgaan,

Aangevallen te worden door den slang uit het bosch,

Dik als een deurstijl.

Het is verboden (pantang) aangeboden spijs of drank te weigeren. Door ongeluk bedreigd door deze omstandigheid heet kěmpoenan Mal., sampanan Daj. De balian maant dus aan om de dranken te gebruiken, om het kěmpoenan te parlyseeren, aangevallen te worden door den slang uit het bosch, dik als een deurstijl. Apé Mantoe Hari neemt een flinken slok, waarna de rijksgrooten en voorname hoofden aan de beurt komen. Is de bamboe leeg, dan wordt zij weder uit medegebrachte flesschen gevuld.

Daarna worden alle geschenken voor den radja neergelegd. Wij weten reeds gedeeltelijk waaruit zij bestaan: varkensvleesch, rijst, gebak, etc.

Een tweede cadeau draagt den naam van taupong kamajou [taupong = mandje, kamajou Daj. = kěmbajau Mal. een soort gele vrucht zoo groot als de pinang]. Het bestaat uit een koperen presenteerblad waarop zich bevinden:

een tangkoeloe^s — gouden mutsje,

een gandit — een soort ceintuur,

een paar galang's — armbanden,

een paar soebang's — oorsieraden en

een panding — een soort ceintuur, alles van goud.

Zij heeten te samen de boewah mas = de gouden vruchten.

Het presenteerblad is met een doek bedekt.

Een derde geschenk bestaat uit zeven sirihdoozen, kota^s malaka [d. i. de vierkante doozen van Malakka], elk afzonderlijk in een doek gewikkeld.

Ook het kopje met het ringetje en het blauwe kraaltje, dat gedurende de reis door de ana^s tano zelf gedragen is, wordt voor den radja op den grond geplaatst.

De balian biedt met luider stemme deze zaken aan Apé Man-

toe Hari aan, en smeekt hem in ruil er voor om zegen (barkat, toewah).

§ 123. Wisselwerking bij het offer.

De Radja neemt, zooals wij vroeger bij het gewone offer zagen, het fijne (jang aloes), het onstoffelijke, de essence van de spijzen en voorwerpen tot zich, (cf. § 13). De balian leert echter nog, dat hij daarvoor zijn zegen in de plaats stelt. Zoodra de balian gezien heeft, dat de verwisseling heeft plaats gehad — de anderen bemerken er niets van — houdt de balian de spijzen en voorwerpen een voor één boven het hoofd van den ana^s tano, om de zegen ervan in dezen te doen nederdalen. Daarna worden de offergaven weder van de estrade weggenomen. Het kleedje wordt niet van de taupong kamajou afgenomen, vooral nu niet, want daaronder is thans een massa toewah en barkat verborgen.

Ook de kota^s malaka worden niet geopend.

De ana^s tano neemt de taupong kamajou en de ana^s samang en ana^s rënsiang nemen ieder een kota^s malaka tot zich, om verder in den slendang huiswaarts te dragen.

Het voornaamste van de geheele audiëntie is hetgeen met het blauwe kraaltje en het ringetje gebeurt. De panjampang, als radja fungeerend, doet den ana^s tano vlak voor zich zitten. Met groote omzichtigheid opent hij het kopje, waarin ze bewaard worden, neemt deze voorwerpen tusschen duim en wijsvinger, houdt ze tegen het hoofd van den ana^s tano, blaast even en het ringetje en kraaltje zijn spoorloos verdwenen, volgens den balian in het hoofd van den knaap. Zij nemen daar echter een anderen vorm aan n.l. van manbaarheid.

§ 124. Manbaarheid geschenk van Apé Mantoe Hari.

Wij zagen reeds boven, dat de ouders van den ana^s tano, zoodra deze den mannelijken leeftijd begint te naderen, weer een gelofte aan de dewata's doen, een offer te brengen, wanneer zijne toekomstige vrouw zwanger zal zijn.

De vrees, dat de katoeroenan tano (geslacht der tano's, toeroen = dalen, katoeroenan = nakomeling) verbroken zou worden, heeft den balian het bovengenoemde expedient doen uitdenken.

De ana^s tano is dus „man” geworden. Voor zijn genereerend vermogen staat de balian in. Indien het kiemzaad slechts op

vruchtbaren bodem uitgeplant wordt, zal het zich tot een schoone spruit ontwikkelen.

Thans is het den lezer ook duidelijk geworden, hoe de dewata's zilversmeden Nangé en Dikang tevens goden der bevruchting zijn.¹

De balian en zijn helper zijn intusschen een ringetje en een kraaltje rijker geworden, welke zij op handige manier wisten weg te Moffelen.

Na afloop van het bovenstaande wordt tot een gezamenlijken maaltijd overgegaan. De ana^s tano en zijne volgelingen keeren daarvoor een oogenblik onder de talino's terug.

De offerspijzen, zooeven aan Apé Mantoe Hari aangeboden, worden verorberd. Wel is de essence er door dezen dewata afgenomen, de menschen laten het er zich niet minder om smaken.

Na den maaltijd zou men huiswaarts kunnen keeren; bestaat er echter geen reden om den afloop te bespoedigen, dan worden nog verschillende uitstapjes gemaakt. Zoo bezoekt men den berg Rino Hati, bewoond door Lopo Panongkat Bawang en zijne tweemaal zeven kinderen, op twee na alle meisjes, welke niets doen dan schoone en welriekende bloemen planten, als daar zijn: de witte melor en mēlati, de gele mēlana en de roode rambo.

§ 125. Kinderen van Lopo.

De namen van Lopo's kinderen zijn:

1. Gālang katja [= glazen armband].
2. Gālang gangka^s [= de opene armband, armband waarvan de uiteinden niet sluiten].

¹ In zijne Ethnographische Parallelen und Vergleiche toont Richard Andree aan welke bijzondere stelling de smeden bij alle volken der wereld innemen. Zie Hoofdstuk: Der Schmied. Hij herinnert aan Wieland, den smid in de Noordsche sagen, den kunstrijken meester en aan Hephaistos, den smid onder de Homerische goden en geeft talrijke voorbeelden van vereering der smeden over de geheele aarde.

In Afrika is de smid bij verschillende volken óf diep veracht óf hoog gaeerd.

Aan het einde van zijne verhandeling zegt de geleerde:

„Die geheimnisvolle Macht, die man überall dem Schmiede zuschreibt, ist auch die Ursache der weitverbreiteten Ansicht, dass er Ehen zu schliessen vermag, so wie er das Eisen zusammen schweisst.“

Bij de Landak-Dajaks zijn de goddelijke smeden wel geene huwelijkssluiters, maar vervullen toch den taak het huwelijk aan zijn doel — volgens inlandsche opvatting — te doen beantwoorden.

Van de gewone menschelijke smeden — voor het meerendeel wapensmeden — kan in Landak en Tajan vermeld worden, dat zij bij hunne rasgenooten steeds in hoog aanzien staan.

3. Riti badjahit [riti = breede gordel van koperen kettinkjes, badjahit = aaneengeschakeld].
4. Djabé riti [djabé Daj. = ramboe Mal. = franje].
5. Dajang kingkit [dajang = hofjuffer, kingkit = vingerring].
6. Katoro djodjot, dit is een zoon.
[katoro = mand om visch te vangen, djodjot = zeer klein].
7. Tapo^s rio, is het knapst in de bloementeel.
Zij bewoont het heuveltje Roeba bada.
[tapo^s = tampo^s pinang, het napje, dat boven op de vrucht zit,
rio of beter rio-rio = veel.]¹
8. Oeloer tali. Zij is lang en spichtig, haar haar hangt tot de voeten neer.
[oeloer = vieren, afvieren; tali = touw.
Misschien staat deze naam in verband met haar lang haar].
9. Papan rapat [= de dichte plank, d.i. de gierige].
10. Ena(?)
11. Boelan [= maan].
12. Djabé riti moeda [= de jonge Djabé Riti].
13. Andoeng katja [andoeng = gëndoeng = dragen, katja = spiegel.]
14. Tanga baroewang, een zoon [tanga = tangga; baroewang = beer], de jongste der veertien, beroemd om zijne dapperheid.
Alleen Ena houdt zich niet met bloemen op, maar occupeert zich met mandjes vlechten.²

Bezoekt men de bloementuinen, dan is het natuurlijk geoorloofd, zooveel bloemen te plukken als men wil. Van hout gesneden bloemen zijn van te voren door den panjampang in de soerambi klaargelegd.

Vaak wordt ook een tochtje gemaakt naar de padagei (d.i. de verzameling der panta's, de beelden der voorouders) der dewata's. Men moet daar een varken slachten, om het bloed aan den Trio, welke bij voorkeur bij de padagei's vertoeft, te offeren.

§ 126. Tinjo Lawa^s, bewaker der hemelsche padagei's.

De padagei's worden bewaakt door Tinjo Lawa^s. Bij zijn

¹ Vgl. Bareë ria, maria = veel. (Juynboll).

² Hierop wijst ook haar naam: Ena = de vlechtster, zooals blijkt uit Bareë ena, moëna = vlechten. Jav. anam, Mal. anjam, Mak. Sang. anang, Bul. ajam enz. (Juynboll).

huis bevindt zich een pantja (nĕgĕri-huis) Pantja Poro^s genaamd. De pantja's der dewata's hebben deze bijzonderheid, dat zij niet op den grond op palen staan, maar dat zij hangen aan een touw, aan het overhangend dak van het hoofdgebouw vastgebonden. Door het hangen is het dak van den pantja zeer gerekt, vandaar dat de pantja's der talino's ook zulk een hoog dak hebben.

In de Pantja Poro^s weerklinken slechts de melodiën welke bij snelfeesten gebruikelijk zijn, steeds hoort men er dau, gong en totong-slag.

Duurt het parmia slechts drie dagen dan is met het bovenbeschrevene het feest geëindigd

Het gezelschap moet echter nog van den Bawang naar huis terugkeeren. Dit gaat bijzonder vlug. In een wip is men aan den Poko Maraga, hier stapt men in de boot, de balian neemt thans achter plaats, de ana^s samang voor. Riemen of stokken tot voortduwen worden niet meer gebezigd, slechts zeven passen legt men al menariënde in de prauw af, echter zonder van de plaats te gaan, poef, daar klinkt een gewerschot, en met een gillette als iemand, die uit een droom opschrikt, verwonderd rondkijkende, als plotseling in een andere wereld verplaatst, zegt de balian ah, wat is dat,..... oh, weer terug onder de talino's.

§ 127. Terug van de reis.

De ana^s tano en de ana^s ransiang begeven zich daarna naar de ouders van den eerste, om hun de taupong kamajou en de kota^s malaka weder terug te geven. Deze worden van de doeken, waarin zij gewikkeld zijn, ontdaan en de omstanders snuiven met volle teugen de lucht ervan op, om zodoende nog iets van den zegen van Apé Mantoe Hari deelachtig te worden.

§ 128. Voorgescreven bad.

Hierna is het voorgescreven, dat de reizigers, die van den Goenoeng Bawang terugkomen, zich naar de mandi-plaats in het nabijgelegen riviertje begeven, om zich eens flink te baden. ¹

§ 129. Miniatuur-geestenhuisjes.

Geheel verzwegen wij in bovenstaande beschrijving nog het gebruik van miniatuur-geestenhuisjes bij het parmia.

¹ Over het water als grensmuur tusschen menschen en geesten zie Wilken, Ueber das Haaropfer, Revue Col. Int. 1886, Deel II, bl. 232 en 246.

Trouwens deze komen pas bij het *parmia* gedurende vijf of zeven dagen tot hun volle recht, zoodat wij thans van hunne beteekenis en doel eene nadere verklaring willen geven.

In het huis, waar een *ana^s tano* aanwezig is, vindt men tegen het dak van het binnenvertrek zeven miniatuur-pantja's boven elkaar aan een touw opgehangen. Zij verschillen in grootte; het bovenste is het kleinst en de volgende worden regelmatig groter.

Zij stellen voor de pantja's van de *dewata's* der *Goenoeng Bawang*.¹

De ouders van den *ana^s tano* zijn toch steeds volijverig zich van de voortdurende gunst van deze *dewata's* te verzekeren. Wat is dus natuurlijker dan dat men hun een huisje bouwt, waarin men steeds offerspijzen voor hen gereed houdt. Ook de *Ippé's* en de *Kamang's* moeten te vriend gehouden worden. Ook dezen worden dus uitgenoodigd van deze offerspijzen mede te eten.

Op elk *balian*-feest of -uitvoering nu worden deze pantja's naar beneden gehaald, om de ceremonie van het "*pipis ajam*" te ondergaan en met "*taboer njawa*" bestrooid te worden, m. m. om de booze *rasi's* ervan af te wenden.

Eenige malen per dag vernieuwt men de offerspijzen, hetzij eieren, gebak of vleesch. Dit geschiedt ook in gewone tijden, natuurlijk echter niet zoo vaak. Op de groote *parmia*-feesten worden echter de miniatuur-pantja's hersteld of zelfs geheel vernieuwd. Zij zijn van *pëlei*-hout en bamboe-aur gemaakt.

De *balian* maant den *soemangat* van den *ana^s tano* vaak aan, om ingeval het hem tehuis (d. i. in het lichaam) soms te benauwd wordt en hij absoluut eens naar buiten wil, om dan naar deze pantja's te gaan. Anders mocht hij eens verdwalen naar de *Sibajang* en hoe moeilijk het is hem vandaar terug te halen, zagen wij reeds vroeger.

In de pantja is hij echter steeds veilig onder de onmiddellijke bescherming van de *dewata's* en gemakkelijk weder huiswaarts te voeren.

Verder amuseeren vooral jongens en meisjes zich met in een kringetje om de pantja's heen te menariën of te loopen. De jongens nemen dan houten neushoorn-vogels — soorten ervan zijn de *alau*, *paugeik* en *tagoeng* — en parkieten (*bajan*) en de meisjes schalen met rijst in de hand.²

¹ Deze miniatuur-pantja's kunnen vergeleken worden met de *lammin rewata* der *Makassaren* en *Boegineezen*. Zie Bijdr. T. L. Vk. V, 2, p. 461.

² Dergelijke houten vogels zijn voorhanden in het Rijks ethnographisch museum te Leiden onder serie 894 n° 3, 4, 5 en 6.

Neushoornvogels en parkieten zijn de vogels der dewata's, voor hen wat duiven, pauwen en andere fraaie vogels voor de menschen zijn.

Al stoeiende laten de jongens de lievelingsvogels uit de schalen met rijst pikken.

§ 130. Slot-plechtigheid, kabangko.

De slot-plechtigheid van een groot parmia is het „kabangko”. Hiervoor moet weer een varkentje en een kip geslacht worden.

De panjampang laat daarna zeven verwanten van den ana⁴ tano — de ouders zijn hiervan uitgesloten — in een kringetje zitten en spreidt dan een groot laken over hen uit.

Daarna brengt hij hun twee borden rijst zoo heet mogelijk gestoomd, een groot stuk spek en kip en verder als toespijzen de prikkelendste en heetste, die daarvan bestaan als asam paja-vruchten, zure limau's (citroenen) lengkoewas-wortel (*Alpinia galanga*) en jonge klapper, alles door elkaar gemengd en gestampt in een rijstblok. Dit alles moet zoo spoedig mogelijk naar binnen gewerkt worden.

De balian en andere personen loopen intusschen om het groepje heen, al menariënde, hun rug met den steel van een rendjoewangblad telkens aanrakende (bardjampi).

De etenden hebben het natuurlijk vreeselijk benauwd, zulke spijsen in zulk een benauwd plekje te moeten nuttigen: de veronderstelling van den balian, dat hunne soemangat's alle op de vlucht zijn, is dan ook begrijpelijk.

Maar geen nood, hij weet ze spoedig terug te vinden. Een haalt hij uit een miniatuur-pantja, een ander grijpt hij uit de punt van zijn mes, een derde weer elders. Opgevangen worden zij spoedig in een kopje gedaan en dit vlug toegedekt met een hoofddoek. Zijn alle zeven soemangat's gegrepen, dan wordt het laken weggenomen en de soemangat's weer in de hoofden der eigenaars teruggeblazen. Om de booze rasi's te verjagen doet hij hen nog eens het bardjampi ondergaan met kippen- en varkensbloed, en houdt daarna een zedepreek.

Hij deelt den zeven personen mede, dat door het even genoten zweetbad en het daarop gevolgde bardjampi al wat er onreins (badi) in hen was uitgedreven is.

Zij moeten zich nu echter voor de toekomst in acht nemen. Want mochten de ouders van den ana⁴ tano zich somwijlen vergeten, zich zelve de booze invloeden op den hals halen, dan zijn zij het,

die den ana' tano tot beschutting (pagar) en bewaker (pandjaga) zullen strekken. „Leidt dus een rechtschapen leven en staat vast in de adat-voorschriften (tatap adat)!“

§ 131. Pantang-dagen.

Elk balian-feest wordt gevolgd door een pantang-tijd, even lang als het feest zelf durende.

Gedurende dien tijd mogen de miniatuur-pantja's nog niet weer naar hun oude plaats teruggebracht worden, maar blijven nog in de soerambi hangen.

De pantang (Daj. sampanan) bevat de volgende voorschriften:

„de bewoners van het huis mogen zich niet van huis verwijderen“,

„van elders komende lieden mogen niet in de kampong-woning komen, waartoe aan het voetpad, dat toegang verleent tot het huis, een verbodsmerk aangebracht wordt“,

„alle geruisch, geschreeuw en muziek is verboden“.

Na afloop van den pantang-tijd wordt deze opgeheven (boekapantang = openen van den pantang), hetgeen gepaard gaat met een „barimah“ waarvoor een kip voldoende is. Men noemt dit „barimah panjapoe.bidi“ d. i. „barimah tot reiniging der vloermatten“.

De pantja's worden weer in de woonkamertjes opgehangen, nadat men voor het laatst de offerspijzen vernieuwd heeft.

§ 132. Goede trouw van den balian.

Alvorens van dit belangrijk onderwerp af te stappen nog een enkel woord over het medium — den balian zelf.

Na bovenstaande beschrijving behoeft het wel geen nader betoog, dat de balian's niet steeds ter goeder trouw zijn.

Zij gevoelen zich tegenover meer ontwikkelden dan ook vaak minder op hun gemak:

Dikwijls ontvloden zij ons gezelschap, zoodra zij bemerkten, dat anderen ons van hun beroep op de hoogte gesteld hadden.

Een balian met wien wij op een meer vertrouwelijken voet stonden — het hoofd der Ajoeh-Dajaks — erkende ons, dat er onder het babalian en bërleŋgang veel bedrog was.

„Maar“ zeide hij „de genezing wordt ook niet door de kunstmiddeltjes van den balian tot stand gebracht, maar door de kracht der offers. En daaronder is geen bedrog“.

Volgens den Toemëngoeng was het dus aan geen twijfel

onderhevig, dat werkelijk de dewata's, het onstoffelijke der spijszen genietende, daarvoor hun zegen in de plaats stelden.

Wij mogen intusschen niet tegenspreken, dat zeer vaak de balian succes van zijn werk heeft.

Bij zeer ernstige en langdurige ziektegevallen zagen wij na een of drie balian-avonden een plotseling herstel intreden.

Nu echter al meer en meer blijkt wat hypnotisme en suggestie vermag, behoeven wij niet aan iets bovennatuurlijks te denken, om dit te verklaren.

§ 133. Verbreiding van het parmia.

Het parmia is in geheel Landak en Tajau, in Sambas en Mampawa in gebruik, de benamingen, die men aan deze ceremonie geeft, verschillen hier en daar echter nog al; het is mij niet bekend welke in Sambas en Mampawa gebruikelijk zijn.

De Parëngoewan Dajaks spreken van balontjor, de offerdieren heeten bij hen oewé lontjor (= babi përnian) en siap lontjor (ajam përnian.)¹ Bij de Batang Tarang, bij de Saréto² en ook bij de Koemba Dajaks heet het parmia: bartando³.

De Batang Tarang Dajaks spreken ook van „angsangi” waarbij op de tawa⁴-tawa⁵ geslagen wordt. Het „angsangi” omschrijven zij als „bërnian kapada dewata kalau orang sakit” = een gelofte doen aan de dewata's wanneer iemand ziek is; het feest tot voldoening der gelofte heet dan moelang sangi of moelang kaoel = het terugkeeren der niat, het voldoen aan de gelofte.

Bij het „bartando⁶” der Batang Tarang Dajaks heeft ook „ngarang” plaats, d.i. het op bezoek komen van andere kampongs.² Daarbij is het dan gebruikelijk te „bërkael” en te „bërdoedei” het elkaar toezingen van jonge lieden en jonge meisjes.³

Het „ngarang” heeft steeds plaats met „sorong dajong”

¹ Ook bij de mediums der Parëngoewan-Dajaks is de gefingeerde reis naar den Goenoeng Bawang gebruikelijk.

² In Centraal Borneo heeft ngarang een andere beteekenis: het reciteerend achter elkaar loopen; waarbij de maat met het stampen van den voet wordt aangegeven (Nieuwenhuis, In Centraal Borneo, Dl. II, p. 200).

³ Een ngarang-feest had oudtijds een phallisch karakter. Vida infra Hoofdstuk VII § 43.

(Daj.) — d.i. het Maleische arak-arak = zich ergens in statigen optocht heen begeven.

De Meliau-Dajaks noemen het parmia bĕrsaoet en spreken van een babi saoet en een ajam saoet (sahoet = woord = niat = gelofte.)

De duur van het bĕrlĕnggang is, zooals wij boven zagen, onbepaald.

Niet alzoo van het babalian en het parmia. Van te voren wordt vastgesteld hoe lang het duren mag.

Bij de Manjoeké-Dajaks heet het babalian gedurende twee nachten bolang, gedurende drie nachten balamboer, gedurende zeven nachten balau, gedurende tweemaal zeven nachten bamogé.

De bovengegeven schetsen van het bĕrlĕnggang, babalian en het parmia geven slechts een model van hetgeen het medium-wezen over het algemeen in Landak en Tajan te zien geeft.

Ieder medium heeft weer enkele eigene kunstgrepen, zoodat het niet mogelijk is een algemeen geldende nauwkeurige beschrijving vast te stellen.

§ 134. Medium-seance beschreven door den Heer Vaughan.

In het jaar 1893 werd in de Singapore Free Press een reisverslag opgenomen van een Engelsch mijnbouwingenieur, den heer N. Wm. Vaughan, welke in Landak gereisd had tot het doen van mijnbouwkundige onderzoekingen, en daarbij toevallig getuige was geweest van een medium-seance. De beschrijving van deze „performance“ getuigt, dat de heer Vaughan een goed opmerker was; zij is aan het leven ontleend en aangezien de voorstelling, welke de lezer van zulk een plechtigheid gekregen mag hebben na lezing van de meer stelselmatig-bedoelde uiteenzetting van onze hand slechts verbeterd kan worden door het artikel van den Heer Vaughan, verwijzen wij er hier naar.

§ 135. Aanteekeningen. Badi pinang.

Wij leerden boven de uitdrukking „badi pinang“ kennen.

Deze uitdrukking wordt gebezigd ten aanzien van kinderen, om trent wie men in de vrees verkeert, dat zij zullen sterven, zoodra een jonger zusje of broertje is geboren.

Badi beteekent: „door onheil bedreigd, ziek“ is dus synoniem

met rasi of siël. Badi pinang is bedreigd met de kwaal van den pinangboom.

Om te verstaan, wat hieronder bedoeld wordt, dient men de bloeiwijze van den pinang nauwkeurig na te gaan. De ontwikkeling van bloem en vrucht is voor den inlander zeer merkwaardig.

Eerst vertoont zich aan den stam onder de bladerkroon eene groene schacht — de bladscheede. Langzamerhand wordt deze donker-groen en geel, schrompelt in en valt af.¹

Onmiddellijk na het afvallen van de oepih vertoont zich op dezelfde plaats de zoogenaamde slodang, het schuitvormige omhulsel van den pinangbloesem, dat wij reeds vroeger in de handen van den linggang zagen.

Plotseling breekt na eenigen tijd dit omhulsel open en komen de prachtigste pinangbloesems — majang geheeten — te voorschijn, op gouden reuzen-aren gelijkende, een bedwelmende geur verspreidende.

De slodang valt intusschen af, om nutteloos weggeworpen te worden.

Echter ook de bloesems hebben slechts een kortstondig leven; weldra vermindert de pracht van het geel der aren. Zij kwijnen weg. Aan den voet der aren vertoonen zich de donkerbruine vruchten als in een weelderigen tros te samen gebonden.

Dit spel uit de natuur hebben de inlanders met bewondering gade geslagen.

„Djatoh oepih, tinggal slodang, djatoh slodang, tinggal majang, djatoh majang, tinggal pinang.” d.i. Valt de oepih af, blijft de slodang, valt de slodang af, blijft de majang, valt de majang af, blijft de pinangnoot.

Wanneer nu in eene familie telkens een kind sterft, wanneer een jonger geboren wordt dan vergelijkt de Dajak het lot dier ongelukkige familie met dat van den pinang. Er moet naar zijne meening tusschen beiden een geheimzinnige betrekking staan, een gemeenschap van gevoel, van leven. De gelijkheid der verschijnselen neemt daaromtrent allen twijfel weg.

In verband met dit geloof staat nog eene zonderlinge ceremonie, die men pas geboren kinderen doet ondergaan.

¹ Onder den naam van oepih, op een stuk taai en sterk maar toch zacht en buigzaam boomschors gelijkend, is het in de huishouding der inlanders wel bekend en in veelvuldig gebruik voor verpakking, geen vocht doorlatende.

Na de geboorte wordt n. l. het kind, zoodra het door de vroedvrouwen in ontvangst is genomen, een oogenblik op een pinang-slodang neergelegd. Het is dan nog ongewasschen.

De inlander, die ons deze gewoonte mededeelde, voegde erbij, dat dit was, opdat de slodang het bloed zoude drinken.

Opmerkelijk is het, dat men dit gebruik niet alleen bij de Dajaks van het landschap Landak (wellicht in geheel Borneo?) aantreft, maar ook bij de Atjèhers.

Immers meldt Snouck Hurgronje in zijn bekend werk (Dl I, blz. 412) »Voorloopig legt de vroedvrouw het kind, nog met zijn addë vereenigd op eene mooie groote bladscheede (seutoeë') van pinang. Men reinigt namelijk eerst de moeder.»

Ook hier geschiedt het dus met het nog ongewasschen kind. Een offer in bloed aan den pinang?

Met seutoeë^s wordt waarschijnlijk hetzelfde als slodang bedoeld.

Men zou hieruit afleiden, dat het geloof aan een »badi pinang» in vroeger tijden ook bij de Atjèhers bestaan heeft, maar later verloren is gegaan, terwijl alleen het gebruik, het pasgeboren kind op een slodang te leggen als een rudiment is blijven bestaan.

Een gewoonte, welke veel overeenkomst vertoont met de bovenstaande, komt op Zuid-Celebes voor.¹

Beschouwen ook de Makassaren de pinang als een ongeluksboom?

§ 136. Het vragen om geluk.

Het bezoek van den ana^s tano aan Apé Mantoe Hari herinnert aan het vragen om geluk en een lang leven aan Radja Ontong bij de Olo ngadjoes.

Opmerkelijk is het dat, zooals wij later zullen zien, aan een ring bij de Dajaks steeds het denkbeeld van een lang leven verbonden is. (Zie Hoofdstuk VIII, § 25).

Hardeland deelt omtrent het vragen om geluk aan Radja Ontong onder meer het volgende mede (Daj. W. s. v. ontong):

Man lässt die Gana, Seele, davon (d. i. van de offergaven) durch einen Sangiang dem Radja Ontong überbringen, welcher dem Sangiang dafür ein wenig Gold giebt, was dieser den Balian überbringt, welche damit dann 3 Gantang enthülseten Reis, ein

¹ Van Eck, Schetsen uit het Volksleven, Ind. Gids 1882, II, p. 575.

wenig Gold und einen Rottan bestreichen. Hat sich dann später der Reis oder das Gold um etwas vermehrt und ist der Rottan etwas länger geworden, so ist dass ein Zeichen, dass wirklich durch den Radja Ontong Glück mit jenen Dingen verbunden worden ist. Der, welcher um Glück bitten lässt, isst den Reis dann auf, schmiedet das Gold an seine Ohrringe und legt den Rottan unter sein Kopfküssen und meint dann zuversichtlich auf Glück rechnen zu dürfen.“¹

Voor het offer geeft dus de godheid zijn zegen of geluk in de plaats.

¹ Bijna woordelijk overgenomen door Grabowsky in Int. Arch. f. Eth. V, p. 132.

INHOUDSOPGAVE.

c. Het parmia.

100. Strekking.
 101. Offerhaan en offervarken.
 102. Offerdier en mensch één-van-ziel.
 103. Genezing van kinderlooze moeders.
 104. Ana^s tano, gelofte-kind.
 105. Voorzorgen van moreelen aard.
 106. Parmia-feest.
 107. Spelen der menschen.
 108. Geesten-spelletjes.
 109. Spelen van Mané Amas.
 110. Bezoek aan Nangé en Dikang, de smeden onder de dewata's.
 111. Ana^s samang, pleegkind.
 112. Dewata Padjadi.
 113. Groote plezierreis naar den Goenoeng Bawang.
 114. De prauw.
 115. Ana^s ransiang — de pages.
 116. Staf van den balian.
 117. Etappes op reis.
 118. Reis te voet.
 119. Hindernissen.
 120. Apé Mantoe Hari, radja van den Goenoeng Bawang en zijne mantri's of rijks grooten.
 121. Vorstelijke pantja — Dendo léko.
 122. Offer aan Apé Mantoe Hari.
 123. Wisselwerking bij het offer.
 124. Manbaarheid geschenk van Apé Mantoe Hari.
 125. Kinderen van Lopo, Panongkat Bawang.
 126. Tinjo Lawa^s, bewaker der hemelsche padagei's.
 127. Terug van de reis.
 128. Voorgescreven bad.
 129. Miniatuur-geestenhuisjes.
 130. Slotplechtigheid, kabangko.
 131. Pantang-dagen.
 132. Goede trouw van den balian.
 133. Verbreiding van het parmia.
 134. Medium-seance beschreven door den heer Vaughan.
 135. Aanteekeningen. Beteekenis van badi pinang.
 136. Het vragen om geluk.
-

HET LANDSCHAP LAIKANG ¹

DOOR

J. TIDEMAN

Controleur bij het B. B.

Geschiedkundig Overzicht.

Vóórdat de tegenwoordige regentschappen Binamoe en Bangkala bij het rechtstreeksch Gouvernementsgebied werden ingelijfd, 't geen in 1863 geschiedde, maakte Laikang met die landschappen één geheel uit nl. de Toerateialanden. De 3 radja's vormden een bondgenootschap; het z.g.n. Toerateiaverbond legde hen de onderlinge verplichting van hulp en bijstand in voorkomende gevallen op. Van dat bondgenootschap heette Binamoe het oudst en voornaamst en Laikang het jongst en 't minst. Tot in 't begin der 17de eeuw stonden de Toerateialanden onder de heerschappij van Gowa, waarvan zij vrij kwamen toen de Makassaarsche macht op Celebes door de Oost-Indische Compagnie gefnuikt werd.

In 1667 sloten zij zich aan bij het Bonggaaisch contract, waarna zij in de oorlogen van de Oost-Indische Compagnie tegen het Makassaarsche Rijk steeds aan 's Compagnie's zijde stonden. Ook in den strijd tegen den pseudo Batara-Gowa, Sangkilang, op 't eind der 18de en in 't begin der 19de eeuw bewezen de Toerateiers onder aanvoering van Kraeng Binamoe goede diensten.

In 1824 traden de 3 landschappen tot het vernieuwd Bonggaaisch contract toe en reeds in 1825 bewezen ze door 't leveren van hulp-troepen tegen Boni goede diensten.

In 1836 bezwoer de nieuw opgetreden Bestuurder van Laikang het vernieuwd Bonggaaisch contract, terwijl in 1849 de contracten met dit landschap en met Bangkala werden aangevuld met eenige artikelen omtrent zeeroof, 't stranden van vaartuigen en dergelijke.

Tot zoover dus is van geen slechte verstandhouding tot het Gouvernement sprake. In 1852 kwam daarin echter verandering, toen

¹ Uittreksel uit eene van het Departement van Koloniën ontvangen nota.

zich in de afdeeling Takalar onlusten voordeden en wel in 't regentschap Polombangkeng, alwaar de Regent Daeng Madjaroengi 3 wêerspannige kampongs in zijn gebied eigener autoriteit tuchtigde. De bevolking, eerst gevlucht, verdreef daarna den regent, die hulp zocht en vond bij de Toerateiers.

Wegens schending van het Gouvernements grondgebied werd vol-doening gevraagd en eerst na een aanmaning in 1853 gegeven, nadat de hoogbejaarde Bestuurder van Laikang I Mahadjeri overleden en door zijn jongeren broeder Daeng Riboko in Juli van dat jaar vervangen was.

De schulddigen kwamen in September 1853 naar Makassar om vergiffenis te vragen en betaalden toen de gevorderde schadevergoeding van f 3000.—

Den 6^{den} September d.a.v. werd Daeng Riboko als Bestuurder van Laikang bevestigd en werd met hem een nieuw contract gesloten.

In datzelfde jaar ontvingen de radja's van Toerateia bila-bila's — uitnoodigingen om zich gezamenlijk tegen 't Gouvernement te verzetten — van Boni, doch zij weigerden daaraan gehoor te geven.

De reeds geruimen tijd bestaande spanning tusschen Daeng Riboko en zijn Rijksbestierder Kraeng Lolo ging in 1860 tot een openlijken strijd over, waarbij laatstgenoemde door vele anakraengs (adellijken) en het volk van Bangkala gesteund werd.

In September van dat jaar werd de verzoening door bemiddeling van den Controleur van Takalar tot stand gebracht.

In Juli 1861 overleed Daeng Riboko en werd door zijne dochter I Madina Daeng Bae opgevolgd, die den 10^{den} Februari 1862 in 't bestuur bevestigd werd en een nieuw contract sloot.

Rooverijen en veediefstallen, moord op Gouvernementsdienaren en strandroof werden in Binamoe en Bangkala in die tijden onophoudelijk gepleegd, zonder dat de schulddigen gestraft werden of schadevergoeding werd gegeven. 's Gouverneurs brieven bleven voor het meerendeel onbeantwoord. In Juli 1863 ontving de Gouverneur Kroesen machtiging de Toerateialanden na een ultimatum van 8 dagen te onderwerpen en in te lijven. In October van dat jaar vertrok een militaire expeditie onder bevel van den Gouverneur derwaarts, waarna de Toerateialanden bij de Zuiderdistricten van 't Gouvernement Celebes en Onderhoorigheden werden ingelijfd, met uitzondering echter van Laikang, dat door onzijdig te blijven en zich welgezind jegens 't Gouvernement te betoonen zijn onafhankelijkheid wist te bewaren.

In April 1879 overleed I Madina Daeng Baoe. Overeenkomstig 's Landsgebruiken werd haar broeder I Tikolla door de grooten van Laikang tot haar opvolger aangewezen en werd met hem onder nadere goedkeuring van het Nederlandsch-Indisch Gouvernement den 19^{den} November 1879 het tegenwoordig geldende contract gesloten.

Wetenswaardigheden omtrent Land en Volk.

Ligging en grootte.

Het landschap Laikang is gelegen tusschen de afdeeling Takalar en de onderafdeeling Toerateialanden (Zuiderdistricten) van 't Gouvernement Celebes en Onderhoorigheden. De Noordelijke grens wordt gevormd door de rivier van Lengkesse en de baai van Laikang, de westelijke en zuidelijke grens door de straat van Makassar en de Oostelijke door de baai van Bangkala of Toerateia, terwijl een klein gedeelte hier aan 't regentschap Bangkala (Toerateialanden) grenst.

De juiste grootte is moeilijk op te geven, doch het landschap is veel kleiner dan het tegenwoordige regentschap Bangkala en heeft een bevolking van 2500 à 3000 zielen, waarvan \pm 600 weerbare mannen.

Bestuur en administratieve indeeling.

De tegenwoordige Bestuurder is Tikolla, die sinds 19 November 1879 het bestuur voert. Naast zich heeft hij den Hadat of Rijksraad, bestaande uit 7 leden t.w.

- a. Kraeng Lolo, den vermoedelijken troonopvolger, 's Radja's oudste zoon Tjintjing, oud ongeveer 42 jaren.
- b. Den Soellewatang, met name Dini, een \pm 70 jaar oud man, bijgestaan door zijn oudsten zoon, gewoonlijk genoemd Toewanna I Tiboe. De Soellewatang heeft meer invloed, dan de Bestuurder zelf, die aan den leiband zijner familie loopt.
- c. Kraeng Poenaga,
- d. Glarrang Laikang,
- e. Kraeng Pattopokang,
- f. Kraeng Panjangkalang,
- g. Kraeng Tjikowang.

De bevolking woont in kampongs, die voor 't meerendeel — evenals op 't overig deel van Zuid-Celebes — bestaan uit verspreid liggende woningen, zonder eenige regelmaat gebouwd.

In het met den tegenwoordigen Bestuurder gesloten contract worden

38 kampongs genoemd. Vele daarvan zijn echter niet meer dan zeer onaanzienlijke gehuchten, slechts uit enkele huizen bestaande.

De voornaamste dier kampongs zijn:

Laikang.
 Poenâga.
 Tjikôwang.
 Pattopôkang.
 Panjangkâlang.
 Tamalâba.
 Djonggôwa.
 Bontotjinde.
 Palêmba.
 Kassiboêmboe.
 Sâppanga.
 Loêre, en
 Batoe lantêiang.

Het aantal huizen in elk der bovengenoemde kampongs varieert van 15 tot ongeveer 50.

Middelen van bestaan.

De voornaamste middelen van bestaan zijn:

- a. landbouw (rijst en djagoengteelt).
- b. zoutaanmaak.
- c. scheepvaart en handel.
- d. vischvangst.
- e. tripangvangst.
- f. agar-agar-winning.

a. De landbouw levert niet voldoende op voor de voeding der bevolking, zoodat er rijst wordt ingevoerd, voornamelijk van Polombangkeng (Takalar). Enkele Laikangers bezitten sawahs in het regentschap Bangkala (Toerateialanden).

b. De zoutpannen zijn gelegen:

- 1°. in Palêmba,
- 2°. " Bontotjinde,
- 3°. " Batoelantêiang.

Het aanmaken van zout geschiedt in de maanden Juli tot en met September. Een schatting van het totaal van het jaarlijks aangemaakte zout kan niet anders dan zeer onzeker zijn. Er zijn ongeveer 800 sapa's (pétaks) van ieder waarvan de opbrengst 1

kojang à 40 pikol is, zoodat de totaal opbrengst van zout in Laikang op 32000 pikol per jaar kan geschat worden.

Het zout wordt opgeslagen in z.g. lontangs (schuren,) ieder in den regel inhoudende 1 à 1½ kojang, doch voordat dit gebeurt, wordt op de lontang van den Bestuurder een vlag geheschen, ten teeken dat men zijn belasting eerst derwaarts moet brengen (vide „Inkomsten van den Bestuurder“).

Zout wordt voornamelijk aangemaakt voor den uitvoer naar de naburige Gouvernementslanden Binamoe, Bonthain, Ooster- en Noorderdistricten en verder naar Boné, Loewoe, Soembawa, Bali en Lombok.

Het in Laikang aangemaakte en niet voor uitvoer bestemde zout mag niet aan de inwoners van het land zelf verkocht worden, doch alleen aan den Radja, van wien de kleine man het dan weêr voor hooger prijs moet koopen.

- c. De scheepvaart is betrekkelijk aanzienlijk. Er zijn ongeveer 40 à 50 groote handelsprauwen en 20 kleinere. Het laadvermogen der grootere prauwen is ± 400 pikoel of meer (er zijn enkele prauwen van 600 pikol en zelfs meer laadruimte). Dat der kleine prauwen is een kleine 300 pikol. In den regel zijn de prauwen bemand met 10 tot 15 koppen. Men vaart voornamelijk naar Bonthain, de Ooster-Noorderdistricten van 't Gouvernement Celebes en Onderhoorigheden, Boné, Loewoe, Soembawa, Lombok en andere plaatsen, voornamelijk zout uitvoerende. Iedere prauw die thuis komt, moet een paar balken van 't land, waarheen ze voer, voor den Bestuurder medenemen, die dat hout zelf gebruikt of verkoopt.

- d. De zeevischvangst is van weinig beteekenis. De meeste visch nl. wordt in bila's (bamboe vischfuiken) in de monding der rivier van Lengkese — ook wel rivier van Laikang geheeten — gevangen. De visschers (pabila) bouwen doorgaans tijdelijke optrekjes, (soms een huis) te Poentondo, gelegen op de kust bij genoemde monding.

De meeste visch wordt, voorzoover ze den Radja niet toekomt (vide „Inkomsten van den Bestuurder“) gezouten en gedroogd en tegen goeden prijs verkocht aan de bergbewoners van 't naburig regentschap Bangkala (Toerateialanden) en in Polombangkeng (Takalar.)

Het is onmogelijk te zeggen hoeveel de totaal opbrengst der vischvangst jaarlijks bedraagt.

- e.* Tripang wordt in den Oostmoesson op de in de nabijheid van Poentondo (Laikang) gelegen zandplaten (laïsi) gevangen, voornamelijk door de z.g.n. toeridjene (mensen, die als 't ware op zee rondzwaken en bekend staan als stoute zeelieden — de orang-laoet van Riouw en de orang sekah van Bangka.) Deze toeridjene pachten gewoonlijk de plaatsen, waar tripang gevangen wordt voor één Oostmoesson van den Radja (vide „Inkomsten van den Bestuurder”).
- f.* In de zeeën om Laikang wordt agar-agar gewonnen, doch deze industrie is van weinig beteekenis.

Inkomsten van den Bestuurder.

Behalve uit particuliere eigendommen en bezittingen trekt de Radja van Laikang als zoodanig verschillende inkomsten, die hij uit de hem toegekende ornamenten verkrijgt of die de bevolking hem in den vorm van belastingen moet opbrengen.

De inkomsten die hij als Radja heeft zijn te verdeelen in 7 groepen, nl. de inkomsten getrokken uit:

- A.* de ornamentspadiavelden en vischvijver,
- B.* de belastingen op 't zout,
- C.* de belastingen den handel betreffende,
- D.* de belastingen de scheepvaart betreffende,
- E.* de belastingen de vischvangst betreffende,
- F.* inkomsten van de tripangvangst,
- G.* diverse kleinere inkomsten.

A. De ornamentspadiavelden en vischvijver.

De ornamentspadiavelden zijn:

Tjampagaija
Batoka en
Tanalompowa.

De opbrengst dier velden is gezamenlijk \pm 2000 bossen padi ter waarde van f 400.

De ornamentsvischvijver is pangempang lompowa genaamd en brengt den Radja jaarlijks \pm f 200 op.

De meeste hoofden op Zuid-Celebes hebben ornamentsvelden of

-vijvers en tegen dezen vorm van bezoldiging kan geen belangrijk bezwaar worden aangevoerd, indien er maar op gelet wordt, dat de bewerking dier velden niet geschiedt ten nadeele van den landbouw, door den kleinen man uitgeoefend.

B. De belastingen op 't zout.

I. Van iedere sapa (zoutpan van 6 à 8 M. in 't vierkant) jaarlijks opbrengende gemiddeld 1 kojang van 40 pikols zout, ontvangt de Radja 5 takars (een maat van 2 leêge petroleumkisten) of 5 à 6 pikol.

In Laikang zijn \pm 800 sapa's — 4 sapa's vormen 1 tonrang, een woord in 't Makassaarsch onbekend dus waarschijnlijk Toera-teesch — met een gezamenlijke opbrengst van ongeveer 800 kojangs à 40 pikol of 32000 pikol zout per jaar, waarvan de Radja dus 4000 of 4800 pikol zeg 4500 pikol ontvangt. Aangezien een pikol zout op Laikang 25 cent gemiddeld kost, maakt dit dus f 1125 's jaars.

De cijfers hier genoemd zijn zeer globaal genomen en zijn ongeveer het gemiddelde van de opgaven mij verstrekt.

Deze inkomst, berust op de aloude adat en is geheel in overeenstemming met de begrippen omtrent den eigendom van den grond.

II. Bovendien wordt van iedere kojang zout — men vergete niet dat een kojang in deze streken 40 pikol telt — die opgeslagen wordt, een recht van f 0.25 geheven. Dit recht wordt betaald alvorens het zout in de lontang (bergschuur) wordt opgeslagen en wordt raba lontang genoemd (raba = omvallen; dit woord komt ook voor in de uitdrukking raba palaiârang = een belasting voor iederen mast, zooveel als „maststrijken“).

In Laikang zijn ongeveer 300 lontangs, zoodat deze inkomst op f 75 's jaars moet worden gerekend.

C. Belastingen den handel betreffende.

De passer te Djonggowa — ongeveer zoo druk als die te Leng-kese (Takalar) — werd vroeger om de 3 dagen gehouden, doch sinds de passers in de afdeeling Takalar, bij 't daarstellen van een markt ter hoofdplaats om de 4 dagen worden gehouden, is dit te Djonggowa op Laikang ook zoo. De Laikangsche passer wordt op denzelfden dag gehouden als de zeer drukke passer te Patalassang (Polombangkeng-Takalar) hetgeen gedaan wordt om den trek der

passergangers uit het zuidelijk deel van Polombangkeng naar Djong-gowa te lokken. Was toch die passer op een anderen dag dan die van Patalassang, dan vreest de Radja dat het passerbezoek derwaarts zou verplaatst worden.

Elken passerdag wordt ongeveer van f 3 tot f 5, dus gemiddeld f 4 opgehaald aan soessoeng-pasara, een belasting die van de meeste ter markt verhandelde producten wordt geheven.

Aan soessoeng-pasara zijn onderhevig :

sirih — f 0.25 per pikol;

tabak — 10 à 20 duiten per verkooper;

visch — van iedere hoeveelheid verkochte visch ter waarde van f 1, 4 duiten;

vruchten — f 0.25 als men veel ten verkoop aanbiedt; anders heft men hiervan in natura.

aardewerk — van iederen verkooper een stuk aardewerk, enz. enz.

Deze belasting bedraagt dus $90 \times f 4 = f 360$'s jaars, aangezien er in een jaar 90 passerdagen zijn.

Van het buiten de passer verkochte wordt soessoeng (heffing) in natura betaald, ongeveer 10%.

Marskramers (pagiling) betalen een vast recht per dag, ongerekend of zij verkoopen of niet en wel ongeveer 25 cent per dag. Ze zijn verplicht hun koopwaren bij den Radja op te slaan.

Het in Laikang gekapte hout moet men aan den Radja verkoopen, die het dan wêr verhandelt.

De 3 laatstgenoemde rechten berusten niet op de aloude adat.

De soessoeng-pasara echter is een recht, dat overal in Zuid-Celebes overeenkomstig de adat is.

D. Belastingen de scheepvaart betreffende.

Van iedere kolang ladang (voornamelijk zout) die uitgevoerd wordt, betaalt de prauwvoerder f 0.50 bea. Daar er in Laikang ongeveer 40 à 50 of ± 45 groote prauwen met een laadvermogen van gemiddeld 400 pikol of te zamen 18000 pikol en 20 kleinere prauwen van ± 300 pikol inhoud of te zamen 6000 pikol, totaal dus ongeveer 24000 pikol of 600 kolang zijn, ontvangt de Radja daarvan, indien die prauwen eens per jaar uitvaren $600 \times f 0.50 = f 300$. Aangenomen echter, dat de prauwen gemiddeld 2 maal 's jaars uitvaren (in den Oostmoesson naar Soembawa, de Noorderdistricten, Maudar enz., in den Westmoesson naar Boné, Loewoe enz.) zou deze inkomst dus f 600 's jaars bedragen.

Hoeveel vreemde prauwen uit Laiking uitvaren is moeilijk na te gaan. Gesteld echter dat de Bestuurder daarvan f 100 trekt, dan maakt dat te zamen f 700 's jaars.

Van iedere nieuwe prauw, die in de vaart komt, wordt f 1 geheven (pamalli tjá = koopprijs voor den tjap).

Bovendien betaalt iedere prauw, die in de wateren van Laikang ankert van f 0.50 tot f 1.50 laboe batoe (ankerage).

De tjap- en ankerage gelden kunnen te zamen op f 100 's jaars geschat worden.

De heffingen de scheepvaart betreffende, dagteekenen van zeer ouden datum en kunnen beschouwd worden als op de aloude adat te berusten.

E. Belastingen de vischvangst betreffende.

De Bestuurder ontvangt van hen, die zich met de vischvangst onledig houden de voor hem en zijne familie benoodigde visch. Uit den aard der zaak is dit in den regel veel meer dan werkelijk noodig is.

Bij 't geven van een feest, mag men gedurende zekeren tijd zijn visch, uit de bila's (bamboezen vischfuiken) verkregen, niet verkoopen, doch is alle visch daaruit voor den Radja. Zooals van zelf spreekt wordt op die wijze ook veel meer visch naar 's Radja's woning gebracht dan werkelijk noodig is.

Het surplus wordt gezouten, gedroogd en verkocht, waaruit den Bestuurder nog een aardig voordeeltje toevloeit.

De Bestuurder zelf moet aan den vorigen Posthouder van Bangkala verklaard hebben \pm f 1000 per jaar aan deze zaak te verdienen.

Deze verdiensten zijn buiten adats, doch 't opbrengen van visch bij feesten is volgens de aloude adat gebruik, ten einde den Radja in staat te stellen bij hoog bezoek zijn rang en stand behoorlijk op te houden. De feesten duurden in den regel maanden en ieder jaar werd — en zeker zijn de daaraan verbonden voordeelen niet vreemd — als er geen reden tot feestvieren was, er een gezocht.

F. Inkomsten van de tripangvangst.

Aan vreemdelingen, voornamelijk aan de toeridjene (vide „Middelen van bestaan“) worden de zandplaten (lâisi), waar de tripang gevangen wordt voor gemiddeld f 80 per jaar verpacht.

Deze pacht berust op de adat.

G. Diverse kleinere inkomsten.

I. Bij 't geven van feesten of 't brengen van bezoeken door den Radja buiten zijn gebied wordt een algemeene collecte gehouden (nilêle). Een ieder is dan verplicht om minstens f 0.25 in geld te betalen, bij gebreke waarvan hij met 4 realen (f 8) beboet wordt. Hiermede zou jaarlijks ongeveer f 60 in 's Radja's kas vloeien.

II. Alle door den Radja opgelegde boeten wegens misdrijf en overtreding komen aan hem. (Ook Kraeng Lolo en Kraeng Poenaga, leden van den Hadat of Rijksraad hebben dit recht).

Bij goederendiefstallen is het minimum f 4, 't maximum f 80 boete.

Bij veediefstallen moet het gestolen vee worden teruggegeven en moet de dief als boete evenveel vee aan den Radja afstaan, als hij gestolen heeft.

Wordt een visscher tijdens een feest dat de Radja geeft er op betrapt, dat hij visch uit zijn bila verkoopt, dan komt de opbrengst van die bila gedurende een maand aan den Radja.

Het bedrag van die boete kan op ongeveer f 500 's jaars worden geschat.

III. Gedurende festiviteiten is er altijd gelegenheid tot dobbel-spel. Bovendien worden dan hanenklopperijen gehouden en zooals overal adat is komt dan een deel (baratoe) van alle gewonnen geld aan den feestgever i. c. den Radja. Deze baratoegelden kunnen op ongeveer f 500 's jaars geschat worden.

IV. Sinds een 4 tal jaren heft de Bestuurder van Laikang overvaartgelden van een ieder, die de rivier van Laikang oversteekt, en wel:

2 duiten van een voetganger die geen goederen bij zich heeft,

5 duiten van een ieder, die goederen overbrengt,

10 duiten voor een paard of een karbouw.

Voor een pont of overvaartmiddel wordt echter niets gedaan; het bestaat zelfs niet.

WOORDENLIJST VAN HET SENTANISCH

[SENTANI-MEER].

Naar de blanco-lijst van HOLLE.

DOOR P. E. MOOLENBURGH.

Controleur B. B.

Sentani.		Sentani.	
1. Mensch	rötéré	42. Oksel	meningge
5. Hoofd	fārēm [pāñēm]	43. Schouderblad	jārā
8. Oor	anggèi	44. Achterste	fèboeroe
9. Oog	jōrṛā	45. Bil	āwāwā
11. Neus	joi	46. Stuit	siaoe
12. Mond	heu w jā	47. Penis	moe
13. Lippen	heu w jā bēné	48. Vagine	kēmah
14. Keel	maringgā	49. Been	orrā
15. Tong	feeuw	50. Dij	pèdē
16. Verhemelte	mabōm	51. Knie	rēhērē
17. Tand	djè	52. Kuit	orrāgiem
18. Kies	djè	53. Scheen	orrā gommānoe
19. Kin	aisjarra (?)	54. Voet	ottofè
20. Baard	sei	55. Enkel	otto segarroe
21. Knevel	sei	56. Hand	megēra gēra
22. Sik	sei	57. Handpalm	mēfè
23. Wang	tāwā	58. Vingers	mē gēra gēra
24. Voorhoofd	furri (u als in rug)	59. Nagels	menggeui
25. Wenkbrauw	jorrembè	60. Duim	memaoe
26. Schedel	fārēm	61. Wijsvinger	menārā
27. Hals	sorrā	62. Middelvinger	mēnami
31. Buik	jahērre	63. Ringvinger	mēgurri
32. Navel	poerinde	64. Pink	mehembai
34. Borsten	nimē	65. Been	boh
39. Rug	mōrā	66. Bloed	oggieb
40. Arm	jārā	67. Vleesch	oe
41. Elleboog	mēsérre	69. Rib	keringgē

Sentani.

70. Huid	wā
71. Haar(hoofd)	mā
72. Haar (huid)	oeiwè
73. Zweet	nēgi (?)
74. Speeksel	ki
75. Man	dōh [torrē]
76. Vrouw	miè
78. Jongen	joegëmbèr [fafa]
79. Meisje	menggë
80. Vader	adjai
81. Moeder	anā
82. Kind	tarpā [fāfā]
83. Zoon	tā
84. Dochter	minggë
90. Broeders	arabérè
91. Zuster	emèm
92. Oudere	ärä
93. Jongere	monja
94. Kleinkind	netembā
95. Oom	neborèfā
97. Tante	omifā
107. Verwant	nēbārèwā
109. Man	dōh [torrē]
113. Naam	rahinē (?)
115. Ademen	enmaoe
116. Eten	ané
boeren =	āri
117. Drinken	poeantji
kuchen =	kēnā
119. Slapen	joegoe
121. Staan	anfè
122. Loopen	enjen
124. Liggen(rug)	néjen
125. Liggen	darfoeridja
(buik)	
126. Zitten	moeiébë
127. Zitten	haningga
(kruiselings)	
129. Hurken	endanda

Sëntani.

130. Dragen	nadënaibo (o/d schou- der)
"	joedām (o/h hoofd)
"	tanédi (a/d hand)
131. Zwemmen	sigojë
132. Spreken	aréga
136. Schreeuwen	réhërā
137. Lachen	të
138. Schreien	séré
139. Glimlachen	të
140. Zuchten	nōh
141. Spuwen	ki
142. Niezen	sobi
143. Hoesten	kēnā
144. Gapen	enwinā
145. Knikken	ëntje embā
146. Zingen	bë
147. Roepen	khēnai
148. Vragen	jënggënjërā
149. Antwoorden	wenimèrè
150. Denken	mereniba dēmabā
151. Weten	neidjè
153. Vergeten	hanengërā
154. Ontkennen	weiroegwè
156. Zwijgen	abām
158. Liefhebben	rādjërè
161. Sterven	sëdëndërsi
162. Lijk	abroe
163. Leven	waried
165. Dood	sëdër
166. Dooden	karogoewai
170. Pissen	kējjaoe
171. Pis	kējjaoe
172. Poepen	kindā
173. Poep	joenoe
174. Een wind	joenoe
laten	
175. Ziek zijn	hānēhonoï
176. Pijn	poehè

Sentani.		Sentani.	
177. Wond	hamaoe	313. Bord	sodjè
178. Zweer-	gogo	315. Drinknap	poe
182. Buikpijn	jāhērri agoi	317. Schotel	hērai
184. Pokken	boedoe boedoe	324. Kist voor	toe
186. Uitslag	kahé [kaskado]		kleeren
187. Hoofdpijn	farè nekare	326. Tampajan	boehērai
195. Blind	jorrobām	328. Koken	marombo
197. Genezen	rēnobbā	330. Potfen	} rooken = karrē
201. Tooveraar	pērārārè	331. Roosteren	
206. Afgodsbeeld	rōtērè oenā	332. Spijs	torré rēmehā
244. Graf	poerefarrē	336. Visch	kā
245. Lijkfeest	hēdēhā	343. Zout	sè
246. Huwelijk	mièareigā	350. Vogel	ajè [jaarvogel = to- wari]
248. Bruidschat	tēboni hērē [sembooi nera]	354. Ei	eirā (entā)
250. Baren	faihonggi	356. Varken	obbā
258. Trom	waroe	366. Hond	jorroë
265. Huis	imē	399. Kapel	oi boemboe
266. Hut	hègēparrē	403. Slang	maat [māte = slangen]
268. Dakbedek- king	jām [v. palmbladeren]	404. Visch	kā
270. Deur	miè maoe	409. Kikvorsch	sigè
274. Vloer	wā	410. Hagedis	saro
275. Omwanding	tabā	411. Krokodil	ka inkéroem
276. Hoofdstijlen	soe	413. Schildpad	ka oeben
283. Zit- en lig- plaats	joem	416. }	} maro, temarā
287. Vuur	ie	417. }	
291. Hoofd- kussen	joemarrē	419. Ring	arm- = nap; glagen = ēbā
292. Licht	oiērārā	422. Oorring	poera
299. Mes	tamo naré	432. Tasch	geweven van touw benisjang
300. Hakmes	tamo jāri	442. Tuin	sēgèdē
301. Bijl (ijzeren)	tamo chātoe	460. Tabak	sabēgei
304. Piek	moensā	463. Kalebas	au; — met figuren = au sjommā
Pijl =	fērā, sorrā (4 punten)	464. Oobi	inggē
306. Boog	nānā	465. Katela ka- save	inggē
311. Pan (aarden)	hērai	647. Kokos	kōh; jonge — kōh mēreu
312. Rijstketel	ēbè (van ijzer)		

Sentani.

Sentani.

472. Suiker	joe
482. Sagoboom	fi
483. Sago	fi : sagostamper = fèma
489. Pisang	eum
496. Pinang	boerau
497. Sirih	emmi
502. Bamboe	najoā
504. Aarde	jaoe
506. Firmament	jaroe
508. Zon	soe
510. Maan	ārā
521. Water	zee — nau zoet — boe nau
522. Zee	nau
533. Eiland	jāgābā
541. Boom	si
542. Tak	si
544. Blad	ofè
573. Steen	toega
574. Aarde	jaoe
575. Zand	saba
593. Koning	[korano] = entoforo
621. Geweer	fērā [pijł]
625. Koppen- snellen	weeri
664. Prauw	Kleine mannen — isja ifa; groote vrouwen — kāi, kāhi
668. Riem	roeispaan deu
669. Roeien	teum
715. Goed	foia
718. Slecht	lēbāam, nēbāam
742. Wit	au
743. Zwart	ébé

744. Rood	miri
826. Veel	sěděm (sěřēm)
827. Weinig	sěřēm oe = niet
833. Vele	sěděm (sěřēm)
805. Reeds	nènè
807. Noord	ēnēdi
808. Zuid	těbōm
809. Oost	naboe
810. West	waihoe
811. Boven	poema
813. Onder	kam
Een	imbai
Twee	bé
Drie	namé
Vier	gurri
Vijf	méhembai
Zes	méhin imbai
Zeven	méhini bé
Acht	méhini namé
Negen	méhini gurri
Tien	méhini méhembai [mobé]
Elf	otto minbai
Twaalf	otto mēbé
Dertien	otto namé
Veertien	otto gurri
Vijftien	otto méhembai
Zestien	otto mēmbai
Zeventien	otto bé
Achttien	otto nami
Negentien	otto gurri
Twintig	ottobi mēbi
Een en twintig	otto bi mebi ěmbai

NOTULEN

VAN DE

BESTUURS- EN ALGEMEENE VERGADERINGEN

VAN HET

KONINKLIJK INSTITUUT

VOOR DE

TAAL-, LAND- EN VOLKENKUNDE VAN NEDERLANDSCH-INDIË.

1905—1906.

BESTUURSVERGADERING.

VAN 17 JUNI 1905.

Aanwezig de H.H. Kern (Voorzitter), Henny (Onder-Voorzitter), Poensen, de Groot, Bosboom, Juynboll en Kielstra (Secretaris).

Afwezig, met kennisgeving, de H.H. Heeres, van Vollenhoven, van Hœvell en van Deventer.

De notulen der vergadering van 20 Mei j.l. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden van het Instituut, met ingang van 1 Juli 1905, worden benoemd de H.H. J. J. van Eupen te Magelang, B. L. Hagedoorn te 's-Gravenhage, Mr. H. N. Grobbee te Makassar, D. van Hinloopen Labberton te Buitenzorg, E. G. O. Lange te 's-Gravenhage en H. C. Raven te Padang.

Van de H.H. H. Aschhoff, C. W. F. Happé en H. F. Hesselaar is bericht ontvangen dat zij met het einde van het loopende jaar het lidmaatschap wenschen te doen eindigen; van de leden A. P. H. Hotz, Th. W. Juynboll en C. F. Schoch opgaaf van veranderd adres.

Op voorstel van Voorzitter en Secretaris wordt de handelsprijs van de Woordenlijst der Tobelo-Böëng-taal, door J. L. D. van der Roest, bepaald op f 1.75 per exemplaar.

Van dit werkje zal een exemplaar worden aangeboden aan Z. Exc. den Minister van Koloniën.

Door het lid W. Meyer Ranneft is, ter plaatsing in de *Bijdragen*, ingezonden: Praboe Dewa Sockma of Petrock als vorst, uit de Wajang orang. Inleiding, tekst, vertaling en platen.

In handen van de HH. Poensen en Juynboll.

Tot hetzelfde doel is door het lid S. C. Knappert ingezonden eene beschrijving van het landschap Koetei, met kaart.

Ook namens den heer Kielstra stelt het lid Bosboom voor, dit stuk in de *Bijdragen* op te nemen. — Goedgekeurd.

De heer Poensen brengt, ook, namens den Voorzitter, verslag uit over de door den heer F. J. F. van Hasselt ingezonden Nufoorsche fabelen en vertellingen.

Hij stelt voor, dit stuk in de *Bijdragen* op te nemen, mits de vertaling nog worde herzien, zoodat zij minder letterlijk worde en met ons spraakgebruik overeenkome.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

De Secretaris deelt mede dat hij, ingevolge de hem in de vorige vergadering gegeven opdracht, met den heer van Eerde in overleg is getreden ten aanzien van handschrift en vertaling van „Toetoer Monjèh.” Daarbij is gebleken dat het Rotterdamsche handschrift gelijk is aan dat van den heer van Eerde; deze heeft verzocht, van dit laatste nu reeds de drukproeven te mogen ontvangen, ten einde deze nog op Lombok te kunnen doen nazien, en daarna, zoo noodig, de vertaling te verbeteren.

Aan dat verzoek wordt gevolg gegeven.

De Voorzitter brengt ter tafel:

a. het in de vorige bestuursvergadering toegezegde opstel over eene Oudjavaansche inscriptie,

b. Soendasche fabelen en vertellingen, door R. A. Kern.

Tot de plaatsing van beide stukken in de *Bijdragen* wordt besloten.

Ten behoeve der Bibliotheek zijn ten geschenke ontvangen van het lid Dr. H. Blink:

a. Eenige boeken en brochures over onze Koloniën;

b. eene nagenoeg volledige verzameling van de „Hollandsche Revue”;

c. een ex. (voor zoover reeds verschenen) van zijn werk „Nederlandsch Oost- en West-Indië, geographisch, ethnographisch en economisch beschreven.”

Den heer Blink zal voor een en ander de dank van het bestuur worden betuigd.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING

VAN 16 SEPTEMBER 1905.

Aanwezig de HH. Kern (Voorzitter), Poensen, Bosboom, Juynboll, van Vollenhoven, van Hœvell, van Deventer, Visser (Penningmeester) en Kielstra (Secretaris).

Afwezig, met kennisgeving, de HH. Henny (Onder-Voorzitter), Heeres en de Groot.

De notulen der vergadering van 17 Juni jl. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden van het instituut, met ingang van 1 Juli 1905, worden benoemd de HH. Mr. C. A. Bergsma te Amboina, K. H. Binnendijk te Madioen, Dr. C. J. F. Blooker te Amsterdam, R. A. Danoe-redjo te Djoejokarta, Mr. G. Jannink te Almelo en N. J. Struick du Moulin te Weltevreden.

Van de leden P. M. L. de Bruyn Prince, J. A. Enthoven, E. A. C. F. von Essen, J. J. van Huffel, Mr. E. 's Jacob, M. Joustra, H. C. Kronouer, J. H. Menten, P. de Roo de la Faille, J. H. J. Sigal en J. P. Snepvaugers is opgaaf ontvangen van veranderd adres.

Van de leden Mr. A. J. Driessen, A. A. Gobius, L. Th. Mayer, Mr. J. Paulus, K. Tinneveld, Mr. J. R. Voûte en P. M. Ader is bericht ontvangen, dat zij met het einde des jaars hun lidmaatschap wenschen te doen eindigen.

Notificatie.

Voorts is bericht ontvangen van het overlijden der leden D. Laan, A. E. Moll, G. E. V. L. van Zuylen en J. L. A. Brandes.

De Voorzitter zegt dat het betrekkelijk plotseling overlijden van deze vier personen, meest nog in de kracht van hun leven, ongetwijfeld bij velen een diepen indruk heeft gemaakt. Aan de nagedachtenis van wijlen den heer Brandes, wiens dood mag genoemd worden een ontzettend verlies voor de wetenschap, en die het

Instituut zoovele jaren als zijn commissaris in Indië aan zich verplichtte, hoopt de Voorzitter in het eerstvolgend n^o der *Bijdragen* eenige woorden te wijden.

Ter vervanging van wijlen Dr. Brandes wordt als Commissaris in Indië benoemd het lid Dr. G. A. J. Hazeu.

Van het Buitenlandsch lid Ar. Marre is dd. 29 Augustus 1905 de mededeeling ontvangen dat zich in de *Bibliothèque nationale* sedert 1823 een Hollandsch-Maleisch handschrift bevindt, aldus omschreven:

„Dictionnaire M-S. hollandais-malais, copié sur l'original de la Bibliothèque impériale, ouvrage entrepris par ordre et par les soins de M. Radermacher, directeur de la Compagnie des Indes Hollandaises à Batavia. Les circonstances empêchèrent cet ouvrage d'être parachevé, et M. Radermacher le remit à M. d'Herculais, de présent officier général en retraite, rue Bleue n° 38, acquis par la Bibliothèque du Roi ce 28 Juin 1823”.

De Heer Marre stelt de vraag, of het Instituut wellicht dit handschrift (92 blzz.) zoude wenschen uit te geven, indien zulks niet reeds geschied mocht zijn, — in welk geval hij bereid zou zijn het voor dat doel over te schrijven.

Na beraadslaging wordt besloten, den heer Marre voor zijne mededeeling en zijn aanbod te bedanken, doch van dit laatste geen gebruik te maken aangezien aan den bovenomschreven arbeid thaus, uit een wetenschappelijk oogpunt, geene waarde meer kan worden toegekend.

Van den Commissaris in Indië, Dr. van Ronkel, is dd. 19 Juli jl. ontvangen een wissel ad f 180.—, waarvan de goede ontvangst hem dd. 18 Augustus door den Secretaris is bericht.

In handen van den Penningmeester.

Door de bestuursleden Poensen en Juynboll wordt verslag uitgebracht over het artikel van den heer W. Meyer Ranneft, in de vergadering van 17 Juni jl. ter tafel gebracht. Zij stellen voor, dit stuk, hetzij in de *Bijdragen*, hetzij afzonderlijk uit te geven.

Dienovereenkomstig wordt besloten. Door den Secretaris zal worden nagegaan of tegen de reproductie der platen in het formaat der *Bijdragen* bezwaren bestaan.

De Secretaris deelt mede dat hij de Nufoorsche fabelen en vertellingen van den heer F. J. F. van Hasselt, na herziening der vertaling heeft terug ontvangen.

Notificatie.

Van het lid, Mr. Dr. J. G. C. Jonker, werd ontvangen een opstel over de eind-medeklinkers in het Rottineesch en Timoreesch.

Op voorstel van den Voorzitter wordt tot de plaatsing in de *Bijdragen* besloten.

Van den adjunct-Secretaris, den heer G. P. Rouffaer, werd ontvangen eene mededeeling over den Chineeschen naam Ts'e-ts'un voor Grésik.

Idem.

Door den Voorzitter wordt ter plaatsing in de *Bijdragen* aangeboden een vervolg op zijne vroegere artikelen over de spraakkunst van het Oud-Javaansch.

Tot bedoelde plaatsing wordt besloten.

Van het lid C. M. Pleyte is ontvangen een opstel getiteld „Toekang Sadap, eene bijdrage tot het leerstuk dat planten bezielde wezens zijn.”

In handen van de HH. van Hœvell en Juynboll.

Op voorstel van de HH. Kern en Juynboll wordt besloten tot de opneming in de *Bijdragen* van een artikel van het lid R. A. Kern, over 't lēmēs in het Soendaasch.

Het lid van Vollenhoven, vernomen hebbende dat van de contracten met inlandsche Vorsten, door Mr. Heeres uit te geven, (deel XVII der *Bijdragen*) thans 21 vellen zijn afgedrukt en dat eene daaraan aansluitende reeks, loopende tot 1850, elders zal worden gepubliceerd, meent nu reeds ter sprake te moeten brengen de wenschelijkheid dat daarna vanwege het Instituut worden herdrukt de na 1850 gesloten contracten met de daarbij behoorende nota's van toelichting.

Wordt besloten, dezen wenk te goeder tijd ter harte te nemen.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING

VAN 21 OCTOBER 1905.

Aanwezig alle bestuursleden behalve de HH. de Groot en Visser, die bericht van verhindering zonden.

De notulen der vergadering van 16 September worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden van het Instituut worden benoemd de H.H. J. de Booy te Weltevreden, Prof. dr. J. Huizinga, te Groningen, C. Lekkerkerker, te Probolinggo, en J. A. van Neer, te 's-Gravenhage.

De leden F. A. Bol, C. J. Boon, Mr. A. Brouwer, W. J. Derx, W. Kromhout Cz. en A. H. Zwager gaven kennis, met het einde des jaars hun lidmaatschap te willen doen eindigen.

Voorts is bericht ontvangen van het overlijden van het Buitenslandsch lid F. Freiherr von Richthofen, en van de gewone leden Jhr. Mr. J. van Doorn, Mr. H. Fuchter, E. J. Kerkhoven en Prof. J. L. C. Schröder van der Kolk.

Notificatie.

Door het lid M. Joustra is d.d. 14 October 1905 bericht, dat hij heeft samengesteld een bescheiden Karo-Bataksch woordenboek, tot welks uitgaaf, indien het werk wordt goedgekeurd, de medewerking van het Instituut wordt ingeroepen.

In handen van den Voorzitter.

Van het lid H. E. Steinmetz is, bij schrijven van 5 September jl. ontvangen een album met foto's, behoorende bij een van Regeeringswege uit te geven verslag over de visscherij langs de Noordkust der afdeeling Pasoeroean, van de hand van den controleur M. J. van de Pauwert, benevens een achttal foto's van praec-modellen uit Cheribon, met eene door den regent van Cheribon opgemaakte korte beschrijving, ingezonden door den ass.-resident J. H. J. Sigal.

Door de Regeering is, wegens de kosten, bezwaar gemaakt, de

afbeeldingen als bijlagen bij het verslag te voegen, weshalve de heer Steinmetz — verwijzende naar het artikel „Vaartuigen” in de *Encyclopaedie van Ned.-Indië*, waaruit de behoefte aan goede afbeeldingen van Indische praec-modellen blijkt — de vraag stelt of het Instituut niet de uitgaaf der foto's zou kunnen bezorgen.

De Secretaris deelt mede dat de verwijzing naar genoemd artikel in de *Encyclopaedie* hem aanleiding gaf, ten deze het advies van een der schrijvers, het lid G. P. Rouffaer, te ontvangen.

Deze is van meening dat het om verschillende redenen niet raadzaam is, aan het voorstel van den heer Steinmetz gevolg te geven. Ten eerste zou het werk te onvolledig zijn. Volgens de *Encyclopaedie* zijn meer dan 100 Indonesische praec-namen bekend, daarvan zijn thans slechts 10 — 7 van Pasoeroean en 3 Cheribonsche — afgebeeld; het is niet te veronderstellen, dat de overige praec-typen niet veel van de thans gegevene zouden afwijken.

De kosten zouden c.c. f 800.— bedragen, — eene uitgaaf die onder deze omstandigheden niet verantwoord zoude zijn.

Volgens den heer Rouffaer kan eerst na eenige jaren, wanneer de verzameling foto's van het Instituut, ook wat Indische vaartuigen aangaat, belangrijk zal zijn toegenomen, gedacht worden aan de samenstelling van een geïllustreerd werk over Indische zeevaart en vischvangst.

Bij de op dit advies gevolgde beraadslaging verklaren alle bestuursleden, zich daarbij in hoofdzaak aan te sluiten. De Voorzitter meent dat de uitgaaf van bouwstoffen voor bedoeld geïllustreerd werk, wanneer gewenscht, meer op den weg zoude liggen van het *International Archiv für Ethnographie*.

Wordt besloten, het lid Steinmetz den dank van het bestuur te betuigen voor de toezending der foto's, met beleefd verzoek zijnerzijds verder te willen medewerken tot de vervollediging der verzameling foto's op dit gebied bij het Instituut, — doch hem tevens de reden mede te deelen waarom thans aan zijn voorstel geen gevolg kan worden gegeven.

Door de HH. van Höevell en Juynboll wordt advies uitgebracht over het in de vorige vergadering in hunne handen gesteld opstel van het lid C. M. Pleyte, — van welk advies de slotsom luidt dat het stuk alleszins in aanmerking komt voor opneming in de *Bijdragen*.

Daartoe wordt besloten.

Vanwege het War Department, Bureau of insular affairs te Washington en het Department of the Interior, Ethnological Survey for the Philippine Islands te Manila, is het voorstel gedaan tot ruiling van uitgaven.

Goedgekeurd.

Ten geschenke voor de Bibliotheek zijn ontvangen:

1. Van den heer G. A. Scherer, bestuurslid van het Indisch Genootschap, een 40-tal foto's, waaronder eene reeks van 20 zeer fraaie van de Diëng en omstreken.

2. Van het lid J. Bienfait te Soerabaja, door bemiddeling van den adjunct-Secretaris, diverse foto's uit Oost-Java, Bandjermasin en Doda (West-Centraal-Celebes), waaronder verschillende vaartuigtypen, benevens eene goedgeslaagde afbeelding van den grafsteen met Arabische inscriptie op het graf van Malik Ibrahim te Grësik, 1419.

3. Van den beambte van het Instituut, den heer W. C. Muller, twee exx. van het door hem vervaardigd register op het tijdschrift van het Aardrijkskundig Genootschap (1876—1904).

4. Van het lid A. Lefeber Jr. diverse boekwerken, waaronder een ex. van Wright's Grammar of the Arabie language, 3^d ed., door M. J. de Goeje, 2 dl. (1898).

5. Van de Maatschappij ter bevordering van het Natuurkundig onderzoek der Ned. koloniën een ex. van Mr. H. A. Lorentz's werk, Eenige maanden onder de Papoea's.

6. Van Dr. A. Saito, de reproductie van een oude Japansche prent, voorstellende het vieren van den Nieuwjaarsdag in 1794 door Japanners op Hollandsche wijze.

Aan de schenkers zal, voor zoover niet reeds geschied, de dank van het bestuur worden betuigd.

Door den heer Juynboll wordt ten behoeve der *Bijdragen* aangeboden een vervolg op het artikel van het lid M. C. Schadee, over den godsdienst der Dajaks.

In handen van de HH. Juynboll en van Hoëvell.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING

VAN 18 NOVEMBER 1905.

Aanwezig alle bestuursleden behalve de HH. Heeres en Poensen, die bericht van verhindering zonden.

De notulen der vergadering van 21 October 1905 worden gelezen en goedgekeurd.

Worden benoemd tot leden van het Instituut:

Mevrouw M. F. H. ten Bosch—Bosscher, den Haag; P. van Leersum, Bandoeng; G. J. Nyweide, den Haag; D. Tollenaar, Buitenzorg; J. F. A. de Rooy, Koepang.

Onder de contribueerende instellingen wordt opgenomen het „Museum voor Land- en Volkenkunde en Maritiem Museum Prins Hendrik” te Rotterdam.

Van de leden Mr. J. H. Abendanon, Mejonkvr. H. B. de la Bassecour Caan, Mr. F. C. Hekmeyer en P. J. Hoevenaars is opgaaf ontvangen van veranderd adres.

De leden A. A. van Delden, Dr. H. Groothoff, D. A. Hooyer, F. W. A. Neeteson, A. van Senden en B. M. Vlieland Hein zonden bericht dat zij met het einde des jaars hun lidmaatschap wenschten te doen eindigen.

Notificatie.

Door den heer W. F. Nieuwkerk, executeur-testamentair, is bericht dat op den 15ⁿ November te Delft is overleden zijn oom, Prof. Dr. G. K. Niemann, Eerelid van het Instituut.

De Voorzitter herinnert hoe de heer Niemann zich reeds vele jaren geleden toegede op de kennis der verschillende talen van onzen Archipel, en zich ontwikkelde tot een onzer beste Indologische geleerden. De heer Niemann, die werkte zoolang hij kon en verschillende vruchten van zijn arbeid openbaar maakte, was ook door zijne bescheidenheid en beminnelijkheid algemeen geëerd. Hij heeft met eere geleefd en is met eere ten grave gedaald.

Wordt besloten, den brief van den heer Nieuwkerk met een brief van rouwbeklag te beantwoorden, en het bestuurslid Poensen uit te noodigen, het overleden Eerelid in de *Bijdragen* des Instituuts te herdenken.

Van het lid G. J. F. Biegman is bericht ontvangen dat hij, wegens verandering van betrekking en daarmede gepaard gaande overplaatsing, het bij hem berustend depot van Van der Toorn's Minangkabausche werken heeft overgedragen aan het lid J. G. Dammerboer, terwijl hij, als netto-opbrengst van verkochte exx., per postwissel overmaakte een bedrag van f 33.23.

In handen van den Penningmeester.

Door den Penningmeester en Secretaris wordt ter tafel gebracht de begrooting voor 1906, welke na toelichting en bespreking wordt goedgekeurd.

De heer van Hoëvell, ook namens den heer Juynboll verslag uitbrengend over het vervolg-opstel van het lid Schadee over den godsdienst der Dajaks, adviseert tot plaatsing daarvan in de *Bijdragen*.

Dienovereenkomstig wordt besloten.

De heer de Groot betoogt dat de Instituuts-bibliotheek zeer onvolledig is ten opzichte der standaardwerken, handelende over Achter-Indië, en stelt voor hem te machtigen, naarmate hij daartoe in de gelegenheid is, in die leemte te voorzien.

Goedgekeurd.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING

VAN 16 DECEMBER 1905.

Aanwezig de H.H. Kern (Voorzitter), Henny (Onder-Voorzitter), Poensen, de Groot, Bosboom, Juynboll, van Vollenhoven, van Hœvell, Kielstra (Secretaris).

De overige H.H. zonden bericht van verhindering.

De notulen der vergadering van 18 November j.l. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden van het Instituut worden benoemd de H.H. : H. Craandijk, te Singaradja, L. J. C. van Es, te Hof van Delft, H. J. Hoogeveen, te Weltevreden en Jhr. O. van der Wijck, te Weltevreden.

Van de leden E. A. C. F. von Essen, L. Knappert, J. Knebel en R. M. A. Soerardjaningrat werd opgaaf ontvangen van veranderd adres.

Door de H.H. C. R. Bakhuizen van den Brink, H. Catenius, D. de Jongh Hz., W. C. van der Meulen, Dr. W. Pauw, I. C. R. Schenck en J. E. Bijlo is kennis gegeven dat zij met het einde des jaars hun lidmaatschap wenschen te doen eindigen.

Bij schrijven dd. 29 October jl. is door Dr. G. A. J. Hazeu te Weltevreden bericht dat hij gaarne gevolg geeft aan de uitnoodiging van het Bestuur om als Commissaris van het Instituut op te treden. Notificatie.

Op voorstel van den Secretaris wordt besloten, twee lolopatoe's (koorden van gevlochten koperdraad), afkomstig van Soemba en den 12^{en} Juli 1881 door het toenmalige lid B. J. E. Roskott naar het Instituut gezonden, af te staan : een aan het Ethnographisch Museum te Leiden, de andere aan het Museum voor Land- en Volkenkunde te Rotterdam.

Van het lid, Prof. Dr. J. S. Speijer, is ter plaatsing in de *Bijdragen* ontvangen een opstel, handelende over eene in menig

opzicht merkwaardige mythologische vertelling, welke op het beeldhouwwerk van den Boro Boedoer is afgebeeld.

Op voorstel van den Voorzitter en den Secretaris wordt tot de plaatsing besloten.

Van het Departement van Koloniën is, dd. 13 December afd. F n° 16, eene aanvraag ontvangen voor 500 exx. van Niemann's bloemlezing, Eerste stuk, ad f 2 per exemplaar.

De Secretaris deelt mede dat slechts 450 exx. kunnen worden geleverd, doch dan de voorraad geheel zal zijn uitgeput, zoodat tot een herdruk zal moeten worden overgegaan. Hij heeft dien-aangaande reeds overleg gepleegd met het lid Prof. C. A. van Ophuyzen, die zich bereid heeft verklaard een herziene uitgaaf te bezorgen wanneer het Bestuur zulks verlangt.

Dit aanbod wordt dankbaar aanvaard.

De Secretaris deelt mede dat ten behoeve der Bibliotheek de volgende geschenken zijn ontvangen:

- a. van wijlen Prof. Dr. Niemann, een fraai handschrift van de Sadjarah Melajoe;
- b. van Mr. J. G. Pott: Uitvoering van de Indische mijnwet, ontwerp eener ordonnantie enz., 2 deelen;
- c. van het lid H. E. Steinmetz: Overzichten van de uitkomsten der gewestelijke onderzoekingen naar 1° vischteelt, 2° pluimveeteelt, met 3° algemeene toelichting;
- d. van het lid T. J. Bezemer, zijn werk over Ned. Oost-Indie, voor zoover verschenen;
- e. van Mevrouw de wed. J. Brandes—Nieman, en 20-tal boekwerken, waaronder de Septem Moallakât, ed. Arnold, 4 Sanskrituitgaven, en eenige te Hanoi verschenen boeken. Voorts een aantal boeken, door wijlen Dr. Brandes gebruikt, met vele aantekeningen van zijne hand.

Voor de toezending van een en ander is, voor zoover noodig, bereids dank betuigd.

De Secretaris deelt mede dat hem door den heer M. J. Lusink de vraag is gesteld, of het Instituut bereid zou zijn een door zijn schoonvader, den heer M. von Faber, gepensioneerd ambtenaar voor Chineesche zaken, samengesteld Chineesch-Nederlandsch Woordenboek uit te geven, — welke vraag thans bij het Bestuur wordt overgebracht.

Na beraadslaging is de vergadering algemeen van oordeel dat bedoelde uitgaaf niet ligt op den weg van het Instituut, te minder nu er, in het Fransch en Engelsch, reeds uitmuntende woordenboeken der Chineesche taal bestaan.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING

VAN 20 JANUARI 1906.

Aanwezig alle bestuursleden, behalve de heer van Höevell, die bericht heeft, door ongesteldheid verhinderd te zijn de vergadering bij te wonen.

De Voorzitter opent de vergadering met een welkomstgroet en met den wensch dat het nieuwe jaar voor allen, en bovenal voor het Instituut, een gelukkig jaar moge zijn.

De notulen der vergadering van 16 December jl. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden des Instituuts worden benoemd mej. M. Tonnet en de HH. J. Breukink, J. E. Dambrink, F. M. Delfos, J. H. Neumann, Mr. G. J. Nolst Trinité, G. U. van Renesse van Duivenbode en Jhr. Mr. H. C. van der Wijck.

De leden Mr. F. C. Hekmeyer, W. J. Rahder en Jhr. L. J. de Villeneuve zonden opgaaf van veranderd adres.

Overeenkomstig hun verzoek zijn met het einde des jaars 1905 van de ledenlijst afgevoerd de HH. P. ten Bosch, Dr. Th. van Buuren, A. J. F. Egter van Wissekerke, J. L. van Gennep, J. A. Loeff, H. A. de Nooy, F. L. M. Rant, J. Th. de Visser en M. van Winsen.

Notificatie.

De Secretaris deelt mede, van het Departement van Koloniën te hebben ontvangen een mandaat groot f 912.75, voor de levering van 450 exx. (met verpakking) van Niemann's Bloemlezing, Eerste

stuk; welk mandaat door hem aan den Penningmeester is overhandigd.
Notificatie.

Van 's Rijks ethnographisch Museum te Leiden en het Museum voor Land- en Volkenkunde te Rotterdam zijn dankbetuigingen ontvangen voor de toezending der lolopatoe van Soemba en, wat laatstgenoemd Museum betreft, ook van de daar ontbrekende deelen der Bijdragen.

Notificatie.

Van den heer J. Breukink werden ontvangen een spraakkunst en woordenlijsten van het Gorontalo'sch.

Deze stukken zijn ter beoordeeling, door den Secretaris gezonden aan de HH. Kern en van Höevell, die beide schriftelijk van advies hebben gediend.

Na voorlezing hunner adviezen wordt besloten, in beginsel goed te keuren de uitgaaf, vanwege het Instituut, van de in menig opzicht verdienstelijke Spraakkunst, — mits de Schrijver daarin alsnog eenige door de adviseurs aangewezen verbeteringen aanbrengt; en niet over te gaan tot het doen drukken der woordenlijsten, aangezien de voorkeur moet worden gegeven aan eene meer volledige, door den heer E. E. W. G. Schroeder samengesteld.

De Secretaris leest het door hem opgemaakt jaarverslag, hetwelk tot geen opmerkingen aanleiding geeft.

De Penningmeester brengt ter tafel zijne rekening en verantwoording over het jaar 1905, welke, namens het Bestuur, zullen worden onderzocht en beoordeeld door de HH. Bosboom en van Deventer.

Zij zullen voorts in handen worden gesteld van de gewone leden J. Habbema en W. van Gelder, met verzoek in de a. s. Algemeene Vergadering daarover verslag uit te brengen.

Op voorstel van den Voorzitter wordt bepaald dat die algemeene vergadering zal gehouden worden op Zaterdag 17 Februari, des namiddags ten twee ure.

Met het oog op de aanstaande aftreding van de HH. Kern, Heeres en Poensen worden na bespreking de volgende drietallen opgemaakt:

Vacature—Kern: Prof. Dr. J. S. Speijer, Prof. Dr. A. C. Vreede, Prof. C. A. van Ophuysen.

Vacature—Heeres: Prof. Dr. K. Martin, Dr. H. Blink, J. F. Niermeijer.

Vacature—Poensen: J. W. IJzerman, J. Habbema, Joh. F. Snelleman.

Van den heer J. H. de Bussy is, ten behoeve der Bibliotheek, ten geschenke ontvangen een ex. van het door hem uitgegeven plaatwerk: Deli in woord en beeld; den schenker is daarvoor bereids dank betuigd.

Van de HH. P. H. van der Kemp, G. Nypels en F. R. Scherius, te zamen vormende eene door de vereeniging „Moederland en Koloniën” in het leven geroepen voorloopige commissie, is dd. 18 Januari jl. een schrijven ontvangen, waarin de vraag wordt gesteld of het bestuur van het Instituut bereid zoude zijn, met andere instellingen de oprichting te bevorderen van eene koloniale afdeling bij de ontworpen internationale vredestentoonstelling, te houden bij gelegenheid der voltooiing en inwijding van het Haagsche Vredespaleis.

Na uitvoerige gedachtenwisseling wordt besloten, de gestelde vraag ontkennend te beantwoorden, aangezien het organiseeren van tentoonstellingen en wat daarmee in verband staat niet geacht kan worden te vallen binnen den werkkring van het Instituut.

Door den Voorzitter wordt, ter plaatsing in de *Bijdragen*, aangeboden een artikel van Dr. J. Ph. Vogel, getiteld: Sanskrit kirti.

Tot die plaatsing wordt besloten.

Voorts geeft de Voorzitter in overweging, te besluiten tot de (afzonderlijke) uitgaaf van een werk van Dr. H. H. Juynboll, getiteld: Adiparwa, Oudjavaansch prozageschrift.

Geene bedenking.

Namens de Commissie van Bijstand voor het Oudheidkundig onderzoek stelt de Voorzitter voor, twee werken van wijlen Dr. J. L. A. Brandes uit te geven, wanneer daartoe, evenals voor de uitgaaf der beschrijving van de Tjandi Djogo, de medewerking der Regeering en van het Bataviaasch Genootschap voor Kunsten en Wetenschappen kan worden verkregen.

Goedgekeurd.

De vergadering wordt gesloten.

JAARVERSLAG OVER 1905.

Het *Bestuur* bestond in het afgelopen jaar uit de HH.: Prof. Dr. H. Kern (Voorzitter), Mr. J. E. Henny (Onder-Voorzitter), Prof. C. Poensen, Prof. Mr. J. E. Heeres, Prof. Dr. J. J. M. de Groot, H. D. H. Bosboom, Dr. H. H. Juynboll, Prof. Mr. C. van Vollenhoven, G. W. W. C. Baron van Höevell, Mr. C. Th. van Deventer, G. C. Visser (Penningmeester) en Dr. E. B. Kielstra (Secretaris).

Ingevolge art. 8 van het Reglement treden thans de HH. Kern, Poensen en Heeres af.

De heer G. P. Rouffaer als Adjunct-Secretaris, de heer W. C. Muller als Beambte, bleven met groote toewijding werkzaam.

Op 1 Januari 1906 telde het Instituut:

- 1 Beschermvrouw (H. M. de Koningin),
- 33 Buitenlandsche leden,
- 6 Donateurs,
- 1 Eerelid,
- 8 contribueerende instellingen,
- 617 gewone en
- 2 corresponderende leden.

Door den dood ontvielen ons:

het buitenlandsche lid Prof. Dr. F. von Richthofen,

het eerelid Prof. Dr. G. K. Niemann,

de leden Th. J. M. Blanckenhagen, Jhr. Mr. J. van Doorn, Dirk Laan, B. C. de Jong, Mr. J. W. van Lansberge, J. H. Lebret, L. B. Paardekooper, Prof. J. L. C. Schröder van der Kolk, Mr. J. A. G. Baron de Vos van Steenwijk, E. de Waal, G. E. V. L. van Zijlen, Dr. J. L. A. Brandes, Mr. H. Fuchter, E. J. Kerkhoven, L. C. A. F. Lange, A. E. Moll, Raden Mas Adipati Ario Sosro Ningrat, Mr. J. R. Voûte.

Onder dezen betreuden wij bovenal de HH. Niemann en Brandes, die, de eerste als bestuurslid, de tweede als onze commissaris in Indië, gedurende tal van jaren groote diensten aan het Instituut bewezen. Hun werd, in de dezer dagen verschenen aflevering der *Bijdragen*, een „in memoriam” gewijd.

Door ruiling van werken staat het Instituut thans met 139 genootschappen en instellingen in verbinding.

Het lid Dr. G. A. J. Hazen had de welwillendheid, op ons verzoek in de plaats van wijlen Dr. Brandes als Commissaris van het Instituut te Batavia op te treden. Evenals aan den Commissaris Dr. Ph. S. van Ronkel, is hem ons bestuur grooten dank schuldig.

Van de *Bijdragen* verscheen het 58^e deel; het 57^e deel, de contracten met inlandsche vorsten bevattende, nadert zijne voltooiing.

Verder werden van wege het Instituut uitgegeven: eene Woordenlijst van het Tobelo'sch, door C. van der Roest, en eene Spraakkunst van de Nufoorsche taal, door F. J. F. van Hasselt.

De druk van den catalogus der Bibliotheek van het Instituut en van het Indisch Genootschap had geregelden voortgang; op ult^o December 1905 waren 560 blz. afgedrukt, en er is alle reden te verwachten dat hij dit jaar voltooid zal worden.

Van de Bibliotheek en de Leeszaal wordt door belangstellenden, meermalen ook door niet-leden, geregeld gebruik gemaakt.

Omtrent den financieelen toestand kan het volgende worden medegedeeld.

Volgens de door den Penningmeester opgemaakte balans is het Instituut, aan effecten en contanten, in het bezit van f 23.383.09, tegen f 22019.46½ op 1 Januari 1905. De vermeerdering is in hoofdzaak toe te schrijven aan de omstandigheid, dat door het Bataviaasch Genootschap de voor de uitgaaf der beschrijving van de Tjandi Djago het voorgeschoten bedrag ad f 1035 werd terug betaald, en voorts dat in het afgelopen jaar slechts één deel der *Bijdragen* het licht zag, en de uitgaven voor afzonderlijke werken financieel van weinig belang waren. Het jaar 1906 zal in dat opzicht ongunstiger zijn, omdat gerekend moet worden op twee deelen *Bijdragen* (deel 57 en 59) en op eene extra-uitgaaf voor den herdruk van het Eerste stuk van Dr. Niemann's Bloemlezing uit Maleische Geschriften, waarvan de voorraad is uitgeput. De hoogleeraar C. A. van Ophuysen heeft met groote welwillendheid de bezorging van dien herdruk op zich genomen.

Onder het uitstekend beheer van onzen Penningmeester geven onze geldmiddelen ons geen aanleiding tot zorg. Toch mag er wel op worden gewezen, dat, zij het tengevolge van buitengewoon te

achten omstandigheden, het aantal onzer contribuanten met 19 verminderde. Die omstandigheden zijn, ten eerste, het overlijden van niet minder dan 18; en verder de bezuinigingen in het Indisch beheer, welke eenige landsdienaren in Indië noopten, hun lidmaatschap te doen eindigen.

Te betreuren blijft het, gelijk reeds in vroegere jaarverslagen werd opgemerkt, dat menigeen, na volbrachten Indischen dienst in het Vaderland terugkeerend, als lid van het Instituut bedankt, hoewel juist nu onze Bibliotheek hem ten dienste staan, en het lidmaatschap aldus vruchtbaarder voor hem wezen zou.

Intusschen, — wij mogen niet klagen, waar zooveel, in het moederland en in de Oost-Indische Koloniën, ons Instituut blijven steunen met hunne intellectueele medewerking of door hun lidmaatschap. Wij hebben slechts den wensch uit te spreken dat het aantal hunner toeneme, opdat met steeds meer kracht kan worden gestreefd naar het doel, door onze Instelling beoogd.

ALGEMEENE VERGADERING

OP 17 FEBRUARI 1906.

Aanwezig: de bestuursleden Kern (Voorzitter), Henny (Ondervoorzitter) Poensen, Bosboom, Juynboll, Van Vollenhoven, Van Hœvell, Van Deventer, Visser (Penningmeester), Kielstra (Secretaris); voorts de gewone leden Bik, Van Gelder, Martin, de Meijier, Rouffaer, Speijer, Verbeek en IJzerman.

De Voorzitter opent de vergadering met een welkomstgroet.

De notulen der algemeene vergadering van 18 Februari 1905, reeds gedrukt in de *Bijdragen*, worden, zonder dat een der aanwezigen nog voorlezing verlangt, goedgekeurd.

De Secretaris leest het door hem opgemaakt jaarverslag, hetwelk voor notificatie wordt aangenomen. Namens de vergadering zegt de Voorzitter hem dank voor dat verslag en voor zijn arbeid ten bate van het Instituut in het afgelopen jaar.

De Rekening en Verantwoording van den Penningmeester is, na vanwege het bestuur te zijn onderzocht en beoordeeld, in handen gesteld van de leden W. van Gelder en J. Habbema.

Ook namens laatstgenoemde brengt de heer Van Gelder verslag uit: de geheele administratie is in uitstekende orde bevonden, zoodat wordt voorgesteld haar goed te keuren en den Penningmeester dank te zeggen voor zijn beheer over 1905.

Op voorstel van den Voorzitter vereenigt de vergadering zich met dit voorstel.

De Voorzitter zegt den heer Van Gelder dank voor zijne moeite, met verzoek deze ook aan den heer Habbema over te brengen.

Ter vervulling van de door periodieke aftreding opengevallen

plaatsen in het Bestuur, thans bezet door de H.H. Kern, Heeres en Poensen, worden met groote meerderheid gekozen de H.H. Prof. Dr. J. S. Speijer, Prof. Dr. K. Martin en J. W. IJzerman, die zich allen bereid verklaren, de hun opgedragen functie te aanvaarden.

De Voorzitter zegt de H.H. Van Gelder en Rouffaer, die als stemopnemers fungeerden, dank.

De Voorzitter doet het voorstel, de vanwege het Instituut uit te geven werken: Âdiparwa, Oudjavaansch prozageschrift door H. H. Juynboll, en Spraakkunst der Gorontalo'sche taal, door J. Breukink, voor de leden verkrijgbaar te stellen tegen de helft van den boekhandelsprijs (art. 13, 2^e al. van het Reglement).

Daartoe wordt besloten.

De Voorzitter brengt een woord van hulde aan de aftredende bestuursleden, Prof. Heeres en Poensen, voor al wat zij ook in het verlopen vierjarig tijdvak ten nutte van het Instituut hebben verricht, en beveelt verder de belangen dezer instelling bij hen aan.

De Onder-Voorzitter richt daarop het woord tot den aftredenden Voorzitter, Prof. Kern, dezen verzekerend dat allen hem thans noode de plaats zien verlaten „die hem van rechtswege toekomt.” De bestuursleden weten het 't best — zoo zeide Spr. onder anderen — welke opwekkende invloed steeds van Prof. Kern uitging, hoe hij zich geheel gaf aan het Instituut, op hoe vriendschappelijke en aangename wijze hij de vergaderingen wist te leiden. Aan het „vaarwel”, dat hem thans krachtens de wet moet worden toegeroepen, wordt dan ook een hartelijk gemeend „tot weerziens” toegevoegd. (*Toejuiching*).

De Voorzitter zegt den vorigen Spreker en de vergadering dank. Heeft hij steeds er naar gestreefd, het doel van het Instituut te helpen verwezenlijken, — hij vond daarbij krachtigen steun, vooral van de bestuursleden, die eendrachtig samenwerkten om op het hier afgebakend gebied, dat der taal-, land- en volkenkunde van onze koloniën, de eer en de roem van ons Vaderland te verhoogen.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURS-VERGADERING

VAN 17 FEBRUARI 1906.

Aanwezig de HH.: Henny, Bosboom, Juynboll, van Vollenhoven, van Hœvell, van Deventer, Speijer, Martin, IJzerman, Visser en Kielstra.

De notulen der vergadering van 20 Januari jl. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot Voorzitter, Onder-Voorzitter, Penningmeester en Secretaris worden achtereenvolgend gekozen de HH. Henny, Martin, Visser en Kielstra.

Tot leden van het Instituut worden benoemd de HH.: S. van den Bergh Jr., Rotterdam; Jhr. Mr. A. van Daehne van Varick, den Haag; J. C. Jansen, id.; J. B. A. Jonckheer, Amsterdam; M. Jüdel, id., Hugo Muller, id.; Mr. R. J. H. Patijn, den Haag; Mr. W. Baron Roëll, Amsterdam; P. Reineke, Amsterdam; B. H. Schröder, id.; J. Sluiter, den Haag; D. W. Stork, Hengelo (O.) Mr. W. Suermondt Lz, Rotterdam; C. A. den Tex, Amsterdam; D. H. de Vries, id.; W. de Waard, den Haag; Mr. E. H. de Graag, Weltevreden; A. J. Baron Quarles de Quarles, Amboina; Dr. Z. Kamerling, Batavia.

Van de leden P. A. L. de Bruyn Prince, H. P. Mensinga, Mr. J. A. Nederburgh, G. A. J. van der Sande en A. G. H. van Sluys is opgaaf ontvangen van veranderd adres.

Voorts is bericht ingekomen van het overlijden der leden Mr. M. J. Pijnappel en Prof. Dr. J. J. P. Valetton Sr.

De HH. H. J. M. Baumann, H. C. Kronouer, H. J. W. van Lawick en P. E. Tegelberg zonden bericht dat zij hun lidmaatschap wenschen te doen eindigen.

Van den Commissaris in Indië, Dr. van Roukel, is bij schrijven van 2 en 9 Jan. jl. ontvangen de afrekening over 1906 met een

zichtwissel ad. f 250, welke bereids aan den Penningmeester is ter hand gesteld.

Notificatie.

Van Z. Exc. den Minister van Koloniën is d.d. 24 Januari jl. Lh. A ¹ N°. 33 een schrijven ontvangen waarin de vraag wordt gesteld of het Instituut zijne medewerking zou kunnen verleenen voor de uitgaaf van eene uitgebreide verzameling Tontemboansche teksten met vertaling en aantekeningen van Dr. Adriani.

Na overleg met den Voorzitter en Onder-Voorzitter is hierop door den Secretaris dd. 3 Februari jl. geantwoord dat het bestuur gaarne zijne medewerking zal verleenen, maar, gelet op het vooruitzicht dat wegens de reeds voorgenomen uitgaven de rekening over 1906 wellicht een te kort zal aanwijzen, dat niet zal kunnen doen zonder eene betrekkelijk hooge geldelijke ondersteuning der regeering.

Goedgekeurd.

Van het lid J. Breukink is terug ontvangen de copij der Gorontalosse spraakkunst, voor zoover hij zulks naar aanleiding der gemaakte opmerkingen wenschelijk achtte, nog aangevuld en herzien.

In handen van den heer van Höevell.

Van Burgemeester en Wethouders van Rotterdam is d.d. 7 Februari bericht ontvangen dat de Gemeenteraad den 25sten Januari gaarne tot aanvaarding van het geschenk (een lolopatoe van Soemba) aan het Museum voor Land- en Volkenkunde heeft besloten en daarvoor dank betuigt.

Notificatie.

Ter plaatsing in de *Bijdragen* is van het lid G. P. Rouffaer ontvangen een opstel over „de Hindostansche oorsprong van het negenvoudig Sultanszegel van Atjeh.”

In handen van de HH. Speijer en Junybol.

De Secretaris vestigt de aandacht op de belangrijke verkooping, dezer dagen te houden, van de bibliotheken der overleden HH. Prof. Dr. G. K. Niemann en Dr. J. L. A. Braudes, waarvan ten behoeve der Instituutsbibliotheek partij dient te worden getrokken.

Na gedachtenwisseling wordt besloten den Adjunct-Secretaris te machtigen, in overleg met de HH. Speijer en van Höevell de gewenschte aankopen te doen.

De Penningmeester deelt mede dat hij, in overeenstemming met hetgeen daaromtrent in vorige vergaderingen is besloten, de verzekeringen tegen brandgevaar gedeeltelijk heeft geregeld.

Bij de Maatschappij „de Nederlanden“ van 1845, zijn verzekerd:
de bibliotheek en de handschriften, voor f 30.000;
het boekenfonds „ - 7000.

Op 3 September a.s., als de nu nog loopende polis afloopt, wordt, wanneer het Bestuur er geen bezwaar in ziet, alle verzekeringen bij dezelfde instelling te sluiten, bij genoemde Maatschappij verzekerd het gebouw, van Galenstraat 14, voor f 36000.

Blijft dan alleen nog de verzekering van den inboedel ad. f 8000; de polis daarvan loopt nog tot Juni 1908, en zou alsdan mede bij bovengenoemde Maatschappij kunnen worden overgebracht.

Nadat gebleken is dat bij de bestuursleden het door den Penningmeester genoemd bezwaar niet weegt, worden diens handelingen en voorstellen goedgekeurd.

Goedgekeurd.

De Vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING.

VAN 17 MAART 1906.

Aanwezig alle bestuursleden behalve de heer IJzerman.

De notulen der Algemeene en der bestuursvergadering van 17 Februari jl. worden gelezen en — wat de eerste betreft voorloopig — goedgekeurd.

Tot leden van het Instituut worden benoemd de HH. S. Blok te Bengkoelen, Prof. Dr. B. D. Eerdmans en H. W. Fischer te Leiden, P. E. Moolenburgh te Ternate, Mr. J. E. Prager te Leiden, G. J. Staal te Voorburg, Mr. C. H. van Tienhoven te Amsterdam en T. F. Viersen te Menado.

Van de leden A. J. M. A. Ridder van der Does de Bijen en H. van der Wolk is bericht ontvangen dat zij met het einde des jaars hun lidmaatschap wenschen te doen eindigen; van de leden Dr. S. Lykles, J. A. van Rijn van Alkemade, H. Spakler en Jhr. H. L. van der Wijck, opgaaf van veranderd adres.

Van den Minister van Koloniën is dd. 2 Maart jl. Afd. A¹ n°. 19 mededeeling ontvangen dat de Tontemboansche Teksten van Dr. Adriani voor landsrekening bij de firma Brill te Leiden zullen worden uitgegeven.

Van de HH. Prof. Dr. A. W. Nieuwenhuis, Prof. C. A. van Ophuijsen, Prof. Mr. C. van Vollenhoven en Dr. C. W. Janssen is dd. 7 Maart jl. n°. 4 bericht ontvangen dat een begin is gemaakt met eene bijeenbrenging van al wat omtrent de Bataklanden bekend is en zal worden, wat wellicht zal leiden tot de stichting van een Bataksch Instituut.

Notificatie.

Door den Secretaris wordt voorgesteld, aan evengenoemde commissie, als bewijs van sympathie, aan te bieden de uitgaven van het Instituut, voor zoover die op de Bataklanden betrekking hebben, — immers voor zoover de voorraad zulks toelaat.

Goedgekeurd.

Van den Minister van Koloniën is dd. 9 Maart 1906 Afd. A¹ n°. 55 een aanvraag ontvangen van 25 exx. der Woordenlijst van de Tobelo-Boëngtaal.

De Secretaris deelt mede dat aan de aanvraag bereids is voldaan en de rekening ad f 43.75 is ingediend.

Notificatie.

Van den heer W. O. J. Nieuwekamp is dd. 16 Maart jl. het verzoek ontvangen hem voor zijne a.s. reis naar Bali en Lombok (ten behoeve der voltooiing van zijn daarover handelend werk) bij de Indische autoriteiten aan te bevelen. Wordt besloten aan dat verzoek te voldoen door den Minister van Koloniën te verzoeken, den Gouverneur-Generaal in dien geest aan te schrijven.

De heer Van Hœvell deelt mede dat bij hem geen bezwaar meer

bestaat tegen de uitgaaf der Gorontalosse Spraakkunst van het lid J. Breukink.

Notificatie.

Ook namens den heer Juynboll brengt het bestuurslid Speyer verslag uit omtrent het opstel van heer Rouffaer over het Atjehsch negenvoudig zegel, waarvan de slotsom is dat het stuk alleszins, zoo door wetenschappelijke behandeling als door scherpzinnige conjunctuur, eene plaatsing in *de Bijdragen* verdient.

Daartoe wordt besloten, evenals tot de restitutie der door den heer Rouffaer gemaakte kosten ad f 36.80.

Ook namens den heer Van Hœvell deelt de heer Speijer mede dat op de onlangs gehouden verkooping (zie notulen van 17 Februari jl.) van de gelegenheid is gebruik gemaakt om de Instituutsbibliotheek in verschillende opzichten belangrijk te verrijken. In het geheel is aangekocht voor een bedrag van f 379,23⁵.

Notificatie.

Door den heer Juynboll wordt, ter plaatsing in *de Bijdragen*, aangeboden een vervolg (§§ 99—134) van het opstel van het lid M. C. Schadee over den godsdienst der Dajaks van Tajan en Landak.

In handen van den Secretaris.

De Secretaris deelt mede dat onder de voor de bibliotheek ontvangen geschenken bijzondere vermelding verdienen:

- a. van den Under Secretary of State for India de reeds verschenen 13 deelen van den District Gazetteer of the United Provinces, welk werk in een 50 deelen compleet zal zijn, met belofte de nieuw verschijnende deelen geleidelijk toe te zenden;
- b. van den heer Nieuwkerk, executeur-testamentair van wijlen Prof. Niemann, de Dictionnaire Khmer-français van E. Aymonier, Saigon 1878.

Aan beide is bereids namens het bestuur dank betuigd.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING.

VAN 21 APRIL 1906.

Aanwezig de HH. Henny (Voorzitter), Juynboll, van Höevell, Speijer, Visser (Penningmeester) en Kielstra (Secretaris).
De overige HH. zonden bericht van verhindering.

De notulen der vergadering van 17 Maart jl. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden van het Instituut worden benoemd de HH. A. J. C. van Hamel te 's Gravenhage, Mr. J. W. Ramaer te Soerabaja en J. Roest te Bagan Api-API (Oostkust van Sumatra).

Van de leden Dr. J. H. Gunning Wz. en J. W. C. van Steeden is bericht ontvangen dat zij met het einde van het loopende jaar hun lidmaatschap wenschen te doen eindigen.

De leden E. F. T. Arnold Bik, C. E. van Kesteren, W. de Jongh Dr., Prof. Dr. G. A. F. Molengraaff, Dr. C. Snouck Hurgronje, W. L. van Troostenburg de Bruijn en H. A. Voet gaven kennis van veranderd adres.

Voorts werd ons het overlijden gemeld van het lid J. M. Noothoven van Goor.

Notificatie.

Op voorstel der Bestuursleden Speijer en Juynboll wordt tot Buitenlandsch lid benoemd Prof. P. E. Pavolini te Florence.

Van den Minister van Koloniën is, dd. 21 Maart jl., ter uitreiking aan den heer W. O. J. Nieuwenkamp, ontvangen een aanbevelingsbrief voor den Gouverneur-Generaal van Ned. Indië.

Na ontvangst van dien brief zond de heer Nieuwenkamp dd. 2 April jl. eene dankbetuiging voor den verleenden steun, met aanbieding ten behoeve van de bibliotheek van het prachtwerk: Heger, Alte Metalltrommeln aus Süd-Ost-Asiën.

Notificatie.

Door het bestuur van 's Rijks Ethnographisch Museum is dd. 9 April jl. n°. 523 het verzoek ontvangen om steun, ten einde de reis van den heer Nieuwenkamp naar Bali en Lombok dienstbaar te maken aan de verrijking van dat museum met voorwerpen van Hindoe-nijverheid en Hindoe-kunst.

Na beraadslaging, waarbij wordt overwogen dat onze geldmiddelen in de voornaamste plaats moeten dienen tot bestrijding der kosten van de huishouding, de bibliotheek en de uit te geven boekwerken van het Instituut en niet tot verrijking van 's Rijks musea, wordt besloten als bewijs van instemming met het beoogde doel toch eene bijdrage van f 50.— beschikbaar te stellen.

Van Dr. Ph. S. van Ronkel, Commissaris des Instituuts in Indië, is dd. 5 Maart jl. ontvangen de afrekening over het 2° halfjaar 1905.

In handen van den Penningmeester.

Door den Minister van Binnenlandsche Zaken is dd. 3 April jl. n°. 895 K. W. de vraag gesteld, of door het Instituut prijs wordt gesteld op het bezit van eenige, op een bijgevoegde lijst vermelde uitgaven van het Musee Guimet te Parijs.

Wordt besloten, den Minister mede te deelen welke uitgaven van genoemd museum nog in onze bibliotheek ontbreken, met verzoek zijne medewerking tot de toezending daarvan te willen verleen.

Door den heer Alb. C. Kruyt is, ter uitgaaf door het Instituut, aangeboden een werk over het animisme.

In handen van de HH. Höevell en Juynboll.

De Secretaris stelt voor, den prijs der Bijdragen tot eene Gorontalo'sche Spraakkunst door J. Breukink te bepalen op f 1.20 per exemplaar.

Goedgekeurd, met last aan den Secretaris, een ex. aan te bieden aan den Minister van Koloniën.

Naar aanleiding van een, van den Adjunct-Secretaris ontvangen schrijven wordt benoemd tot Commissaris van het Instituut voor West-Indië de heer G. J. Staal, benoemd Gouvernements-Secretaris van Suriname.

Behalve het bovengenoemd werk van Heger ontving het Instituut o. a. ten geschenke:

a. van den heer E. J. van Lier, gewestelijk Secretaris van Ter-

- nate, een aantal foto's van Ambon, Ternate, Noord-Nieuw-Guinea en de Zuid-Wester- en Zuid-Ooster-eilanden;
- b. van het lid G. J. Staal, een 5-tal foto's van de fumarolen van den Salak bij Buitenzorg en een van de nieuwe mesigit met minaret te Buitenzorg;
- c. door tusschenkomst van Prof. Dr. J. de Louter, het Academisch Proefschrift van den heer C. W. Th. Baron van Boetzelaaër van Dubbeldam: De gereformeerde kerken in Nederland en de zending in Oost-Indië in de dagen der Oost-Indische Compagnie;
- d. van het lid H. E. Steinmetz, de geschriften der Indische Welvaartscommissie betreffende vischteelt en visscherij.
- Aan de schenkers zal, voor zoover niet reeds geschied, de dank van het bestuur worden betuigd.

De vergadering wordt gesloten.

BESTUURSVERGADERING

VAN 19 MEI 1906.

Aanwezig alle bestuursleden, behalve de HH. Martin (Onder-Voorzitter) en IJzerman, die bericht van verhindering zonden.

De notulen der vergadering van 21 April jl. worden gelezen en goedgekeurd.

Tot leden van het Instituut worden benoemd de HH. mr. J. H. L. Bergsma te Semarang, J. C. J. van Bommel te Bandoeng, Mr. H. J. Boelen te Semarang, C. J. Hasselman te Buitenzorg, Mr. J. H. van Hasselt te Semarang, E. F. Jochim te Weltevreden, B. ter Kuile te Soerabaja, H. Kuip te Soemalang, Mr. D. J. Rebel te Pekalongan, Mr. W. de Roo de la Faille te 's Gravenhage en O. A. Uhlenbeck te Buitenzorg.

De heer H. M. E. Hechtermans zond bericht dat hij met het einde des jaars zijn lidmaatschap wenscht te doen eindigen; de donateur Mr. C. Pijnacker Hordijk, benevens de leden P. J. van Houten, S. C. Knappert en G. J. Oudemans gaven kennis van veranderd adres.

Van Prof. P. E. Pavolini werd dd. 30 April eene dankbetuiging ontvangen voor zijne benoeming tot buitenlandsch lid van het Instituut.

Het lid G. J. Staal deelde dd. 23 April mede, bereid te zijn als Commissaris van het Instituut voor West-Indië op te treden.

Notificatie.

Van wege het Ned. Zendelinggenootschap werden dd. 11 Mei eenige afleveringen van de *Bijdragen* aangevraagd, artikelen bevattende over Halmahera en naburige streken.

De Secretaris deelt mede, bedoelde afleveringen reeds verzonden te hebben, doch vraagt thans beslissing of de afgifte gratis dan wel tegen betaling, en zoo ja tegen welken prijs kan geschieden.

In de hierop gevolgde gedachtenwisseling wordt het onderscheid aangegeven tusschen Bijdragen, die toch voor de leden gedrukt moeten worden en waarvan de overgebleven exemplaren het Instituut slechts zeer weinig kosten, en afzonderlijke werken, waarvan de kosten, althans gedeeltelijk, door den verkoop moeten worden goedgemaakt.

In verband daarmee wordt de Secretaris gemachtigd — ook in verband met het doel waarvoor thans de bedoelde afleveringen worden aangevraagd — de losse afleveringen der *Bijdragen*, voor zoover de voorraad strekt, kosteloos aan het Ned. Zendeling-genootschap te verstrekken, maar voor de afzonderlijke werken steeds betaling te vorderen.

Door den heer E. W. van Dam van Isselt te Teteringen is dd. 8 Mei jl. ter plaatsing in de *Bijdragen* aangeboden eene levensschets van Mr. Johan van Dam.

In handen van de HH. van Hoëvell en Kielstra.

Door den heer van Hoëvell wordt, ook namens den heer Juijn-boll, verslag uitgebracht over het werk van den heer Alb. C. Kruyt over *Het animisme in den Indischen Archipel*.

De slotsom is, dat het werk alleszins eene uitgaaf vanwege het Instituut wordt waardig geacht.

Dien overeenkomstig wordt besloten, met bepaling dat van het werk zullen worden gedrukt duizend exemplaren, in het formaat der *Bijdragen*.

De heer Speijer stelt voor, als regel aan te nemen dat de afzonderlijke afdrukken uit de *Bijdragen* de pagineering van deze behouden, ter voorkoming van verwarring bij het citeeren van een artikel der *Bijdragen* door andere schrijvers.

Geene bedenking.

Door het Bestuurslid H. D. H. Bosboom is aan de Instituutsbibliotheek afgestaan een exemplaar van Vues de Java, dessinées sous la direction de M. J. J. van Braam, Amsterdam (1840).

De Voorzitter zegt den heer Bosboom namens de vergadering dank voor zijn geschenk.

De vergadering wordt gesloten.

✓
5 CN

